LK 86

ZENEAKADÉMIA

ZENEAKADÉMIA
LIBRARY MUSEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2244
Zenetudományi Főiskola Budapest

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2244 .

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Zeneművészeti
Főiskola
Budapest

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

LK 86
Zeneművészeti Főiskola
LM 85/1587
Liszt Múzeum

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2443.

LISZT FERENCZ HAGYATÉKA

EGYETEMES

SZERKÖNYV

KATH. KÁNTOROK

ÉS E PÁLYÁRA KÉSZÜLŐK HASZNÁLATÁRA.

A ROMAI MISEKÖNYV, AZ ESZTERGAMI, EGRI ÉS KALOCSAI RITUALÉK,

ÚGY EGYÉB EGYHÁZILAG HELYBENHAGYOTT KUTFŐK UTÁN

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

VETZKÓ ANTAL
bold. bedeghi plebános

ÉS

SZEMENNYEI MIHÁLY
nakki plebános

KÖZREMŰKÖDÉSÉVEL SZERKESZTÉ S KIADÁ

KAPOSY GYÖRGY
nakki kántortanitó.

Zeneművészeti Főiskola * Budapest *

ELSŐ KÖTET.

EGERBEN.

NYOMATOTT AZ ÉRSEKI LYCEUMI KÖNYVNYOMDÁBAN.

1870.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2244

1918
1866.

Dum opus: „Egyetemes Szerkönyv“ laudabili studio concinnatum sab ·/. D. Vestris restituo, libenter concedo, ut illud ceu ad pietatem fidelium augendam aptum et utile typis vulgari possit. Deus tribuat D. Vestris gratiam ad omnia sancta et salataria, retribuatque pro zelis animarum Deo lucrandarum hic in terris et in coelis. Quinque-Ecclesiis 6. Novembris 1866.

***Georgius Girk** m. p.*
Eppus Q. Ecclesiensis.

Ihre Absicht: „die Ceremonien unserer heiligen Kirche in das Herz des ungarischen Volkes einzuträpfeln“ erachte ich als glücklich erfüllt durch die Composition ihrer Gesänge. — Dieselben sind frisch und lebendig, dabei doch machtvoll; ernst und fromm, ohne Langeweile; correct harmonisirt; leicht verständlich, leicht ausführbar, und was bester Lob sein mag: durch und durch ungarisch. In dem ich dem Werke die verdiente Anerkennung und Verbreitung aufrichtig wünsche verbleibe hochachtungsvoll ergeben Roma, Vatikan 11. Novemb. 1867.

Zeneművészeti Főiskola Budapest

Franz Liszt.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2244 .
3801
3810

LISZT FERENCZ HAGYATÉKA

NAGYSÁGOS ÉS FŐTISZTELENDŐ

SLÁBY FERENCZ

ÚRNAK,

BOLD. SZŰZRŐL CZIMZETT BÓLYI APÁT,

SZÉKESEGYHÁZI KANONOK,

A PÉCSI FŐTISZTELENDŐ KÁPTALAN NAGYPRÉPOSTJA,

S PÜSPÖKI HELYNÖKÉNEK,

Zeneművészeti Főiskola Budapest

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

TUDOMÁNYOS ÉS SZÉPIRODALMI KÖNYVKIADÓ VÁLLALAT BUDAPEST

A

TUDOMÁNYOK S SZÉPMÜVÉSZETEK

LELKES PÁRTFOGÓJÁNAK

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ALÁZATOS TISZTELETTEL

AJÁNLVA.

Zeneakadémia Könyvtár Budapest

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2244

Zeneművészeti Főiskola Budapest

ELŐSZÓ.

A ker. kath. anyaszentegyház jellemző szépségéhez tartozik szertartásainak ragyogó gyöngysora, mely az év minden szakán keresztűlfüződvén, az eget a földdel, folytonos összeköttetésben tartja; az embereket közös családdá egyesíti; szíveiket és lelkeiket felemeli Istenhez, a világosság kútfejéhez, kit a szertartások által tisztelnek s imádnak. Hogypedig ezen magasztos czélját minél könnyebben elérhesse, mindent felhasznál, mit a világ valaha szépet, dicsőt és művészit feltalált s ezek közreműködésével odatörekszik: miszerint szent vágyódást keltsen bennünk ama boldog haza után, hol az angyalok és szentek dicső kara a Mindenható végtelen tökélyeit örökké magasztalja.

Midőn a kath. anyaszentegyház Istentől vett hatalmánál fogva ekkép intézkedik, leginkább az emberi gyarlóságot óhajtja támogatni; mert az embernek, kit a földön annyi csábítás és kisértet környez, szükséges egy biztos horgony, mely a zajos hullámok között az alámerüléstől megvédje s így bátran nézhessen a vihar szemébe. És csakugyan az általa rendelt szertartások, nyilvános körmenetek, közájtatosságok szolgálnak neki emelnyű gyanánt a győzelem révpartja felé! A ki a nép között él, s erkölcsi életét figyelemmel kíséri, tanúbizonyságot tehet arról, hogy öröm lengi át annak lelkét valahányszor egyikét a szertartásoknak szemlélheti s azokba mintegy beleélheti magát. Derült arczczal, mely a boldogságot sugározza, lép Isten házába, midőn azok előjőnek: nyugalommal távozik a szent helyről, hol lelke az égi táp előizével megismerkedett. Igy növekednek az erkölcsök; a bűn salakjából tisztul s az ember közeledik ahhoz, ki mondá: „*Legyetek tehát ti tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok is tökéletes.*“ (Máté 5. 48.)

Lelkesítve eme magasztos czéltól, melyet édes anyánk, az anyaszentegyház a szertartások rendezésében magának kitűzött; mint hű gyermekei, több évi tapasztalás és elmélkedés után arra indíttattunk: hogy a különféle ritualék és egyéb egyházilag helybenhagyott munkákban elszórt szertartásokat összegyűjtsük és azokat a magyar kath. egyházi irodalom oltárára letegyük.

Szertartásaink ugyan az egyházi, vagyis latin nyelven törvényszerüleg elrendezvék; ezen nemes, erő- s méltóságteljes széphangzatu nyelven, melynek zengzetes rythmusát még azok is érzik, kik azt nem értik. Miután a latin nyelv egykor a föld leghatalmasabb népének élő nyelve volt, a világ legnagyobb szellemi birodalmának, a kath. egyháznak is liturgikai nyelve lett; azért a szertartásokban előforduló imákat, verseket, feleleteket, karverseket, törödelmi szakokat stb. latin nyelven egész terjedelmökben fölvettük, hogy a kántorok a missale és rituale nélkül is biztosan tájékozhassák magukat, és a szertartásokat, ahol úgy kivántatik, latinul végezhessék. Azonban a nép lelki életébe minél jobban behatni akarván, *az anyaszentegyház engedélye folytán, mindazokat szép fejlödésnek indult, az emberi érzelmek és még a zene érzékítésére is olyannyira alkalmas magyar nyelven is adjuk*, s ezáltal egyrészt oda működünk, hogy az anyaszentegyházban a közös egységi kapocs fentartásával a nép azt, a mit eddig átmelegült kebellel érzett, *saját nyelvén kifejezni is képesítve legyen:* másrészt elejét akarjuk venni azon botlások és helytelenségeknek, melyek a latin nyelv s a gergelyféle hangjegyek nem tudásából származnak.

Tudjuk ugyan, hogy már is vannak egyházi szertartásaink közt olyan egyes részek, melyek hazai nyelvünkön tekintélyes egyének által kidolgozvák s egyházilag helybenhagyvák; de nem is ezeket változtatni, nem újítani, hanem inkább a magyar kath. egyházban egységet s megállapodást eszközölni szándékunk; azért csak oda tettünk újat, hol valamelyik szertartásunk vagy annak egyes ága nem volt még eddig *magyarul* képviselve.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Hogypedig munkánk minél tökéletesebb legyen, a jeles egyházi költők s magunk szerzeményeit, azaz: a szertartásoknál előforduló karverseket, zsoltárokat, törödelmi szakokat s egyátalán minden szükséges alkalmi éneket dallamokkal is elláttuk és e részben míg az egyházit, az egyszerűt a valódi jóval egyesíteni iparkodtunk: addig a már elodázhatatlan magyar zenét érvényre emelni törekedtünk. Annálinkább kötelességünk volt ezt tenni; mert a kath. egyház, mely a szépművészetek ágai közt a zenét mindenkor kiváló gonddal ápolta, dajkálta és fejlesztette, méltán követeli, hogy intézményeiben, hol a zenét segédeszközül használja, hozzá méltó komolysággal, vallásos ihlettséggel működjék; más szempontból hazai zenészeti viszonyaink intenek; miszerint népünk, mely gondolataiban s érzelmeiben soha meg nem tagadja magát, az egyházi ének terén is vallásosságát növelő tápot nyerjen. Népünk országszerte szeret énekelni s midőn ezt mondjuk, sietünk hozzátenni azon meggyőződésünket is, hogy csak ama dallamokat karolja fel átalános lelkesedéssel, melyek fogalmát nem haladják túl, azaz: egyszerűek s határozott magyar hangidomokkal bírnak, mintegy véréből folyók. Meghallgatja ugyan a czikornyás, az idegenjellemü énekeket, és mivel a nép izlése hajlandó a czifraság felé, néha gyönyörködik is bennök; de ritkán van eset, hogy efféle szerzeményeket ajkára vegyen.

„Egyetemes Szerkönyv"-ünk úgy eredeti mint átvett dallamait a nagyheti siralmakkal együtt kidolgoztuk a körülményekhez képest orgonára vagy négyes férfihangokra; nem azért, mintha faluhelyen is azokat négyesekben akarnók használtatni; de igen, hogy azon igazságnak hódoljunk, miszerint az öszhangzatok a zenegondolatoknak jellemző s hatásos kifejezést kölcsönöznek; hogy az egyszerűvel a művészit párosítsuk; hogy magyar egyházunkban az énekművészet ezen ágát is gazdagítsuk; hogy különösen a kántorképezdéknek és dalárdáknak alkalmat nyújtsunk a négyhangu énekek begyakorlására. Mivégből eredeti szerzeményeinket hazánk nagy fiának *Liszt Ferencznek*, a magyar zene élő oszlopának *Mosonyi Mihálynak*, és egyházi zenénk érdemekben megőszült nesztorának *Schmidt Péternek* birálata alá bocsátottuk, kik bátorságot öntöttek belénk, és ösztönöztek, hogy a nyilvánosság terére lépjünk.

Leteszszük tehát e munkát a magyar katholikus egyházi irodalom oltárára, kivánván, hogy az a nép, mely szent István buzgó törekvései után a hold, szűz Mária oltalma alatt immár nyolcz század óta vallja az igaz kath. hitet: ennek magasztos szertartásaiban hova-tovább épüljön s végczélját, az örök boldogságot hathatósan munkálja.

A szerkesztő.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

LISZT FERENCZ HAGYATÉKA

ELSŐ RÉSZ.

KÖZÁJTATOSSÁGOK ÉS SZENTELMÉNYEK, MELYEK AZ EGYHÁZI ÉVKÖRBEN RENDESEN ELŐFORDULNAK.

1. GYERTYASZENTELŐ BOLDOGASSZONY ÜNNEPÉN.

Gyertyaszentelési szertartás és körmenet.

Gyertyaszentelö Boldogasszony ünnepét keleten már a 4-ik században látjuk helyenkint megülve, hol azt nemsokára egy Konstantinápolyban dühöngött mirigy következtében Justinian császár rendelete közünneppé tette. A nyugati egyházban pedig szintén a negyedik század végén találjuk nyomát, mely ünnephez később az apostoli szék rendeletéből nyilvános körmenet, ehez ismét égö viaszgyertyák körülhordozása járult, és pedig a hetedik században élt szent Ildefonz püspök szerént azon okból, hogy miután a pogányok Rómában e napon Plutó s más földalatti hamis istenek tiszteletére lobogó fáklyák világa mellett áldoztak: a keresztény hívek saját ünnepélyes körmenetök által is amannak szemlélésétöl elvonassanak. Egyébiránt noha ez ünnep s körmenet régi, a gyertyaszentelés szertartása későbbkoru, s mindamellett is, hogy szent Eligy püspök szerént az e napi körmenet már a hetedik században is fáklya s gyertyavilágnál tartatott, a gyertyaszentelés csak a kilenczedik században lön közönségesen elfogadva. Ezen ünnep a keleti egyházban, Simeon közbejötténél fogva, „Találkozás“ napjának, a nyugatiban „Mária tisztulása“ ünnepének, nálunk magyaroknál „Gyertyaszentelö Boldogasszony“ napjának neveztetik. A mi már a gyertyaszentelés szertartását illeti, az következöleg megy végbe:

Az áldozár violaszínü karpalástban felmegy az oltár jobbfelére és az oltár felé fordulva, összekulcsolt kezekkel mondja:

Sac. Dominus vobiscum.

Chor. Et cum spiritu tuo.

Sac. Oremus. Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus, qui omnia ex nihilo creasti et jussu tuo per opera apum, hunc liquorem ad perfectionem cerei venire fecisti; et qui hodierna die petitionem justi Simeonis implesti: te humiliter deprecamur, ut has Candelas ad usus hominum, et sanitatem corporum et animarum, sive in terra, sive in aquis, per invocationem tui sanctissimi Nominis, et per intercessionem beatae Mariae semper virginis, cuius hodie festa devote celebrantur, et per preces omnium Sanctorum tuorum bene†dicere, et sancti†ficare digneris: et huius plebis tuae, quae illas honorifice in manibus desiderat portare, teque cantando laudare, exaudias voces de coelo

Pap. Az Úr veletek.

Kar. És a te lelkeddel.

Pap. Könyörögjünk. Szent Atya, örök mindenható Úr Isten! ki mindent semmiből alkotál, és szent akaratod nyilvánitására e folyadékot a méhek munkássága által a viasz tökélyére juttatád, s ki mai napon az igazlelkü Simeon kérését teljesitéd, atázatosan kérünk téged, hogy e gyertyákat az emberek általi használatra, s a test s lélek üdvére, akár a földön, akár a vizeken, szentséges Nevednek segitségül hivása, a boldogságos mindenkoron szűz Máriának, kinek emlékét ma ájtatosan ünnepeljük, esedezése, és minden szenteidnek könyörgése által meg†áldani és meg†szentelni méltóztassál; hallgasd meg szent országodban és Fölséged trónján ezen népednek imáit, mely ama

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

sancto tuo, et de sede Majestatis tuae: et propitius sis omnibus clamantibus ad te, quos redemisti pretioso Sanguine Filii tui: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus. Omnipotens sempiterne Deus, qui hodierna die Unigenitum tuum ulnis sancti Simeonis in templo sancto tuo suscipiendum praesentasti, tuam supplices deprecamur clementiam: ut has candelas, quas nos famuli tui, in tui nominis magnificentiam suscipientes, gestare cupimus luce accensas, benedi†cere, et sanctifi†care, atque lumine supernae benedictionis accendere digneris: quatenus eas tibi Domino Deo nostro offerendo digni, et sancto igne dulcissimae charitatis tuae succensi, in templo sancto gloriae tuae repraesentari mereamur. Per eundem Dominum nostrum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus. Domine Jesu Christe, lux vera, quae illuminas omnem hominem venientem in hunc mundum, effunde bene†dictionem tuam super hos Cereos et sancti†fica eos lumine gratiae tuae: et concede propitius; ut sicut haec luminaria igne visibili accensa nocturnas depellunt tenebras: ita corda nostra invisibili igne, idest Sancti Spiritus splendore illustrata, omnium vitiorum caecitate careant: ut purgato mentis oculo ea cernere possimus, quae tibi sunt placita, et nostrae saluti utilia, quatenus post huius saeculi caliginosa discrimina ad lucem indeficientem pervenire mereamur. Per te Christe Jesu Salvator mundi, qui in Trinitate perfecta vivis et regnas Deus per omnia saecula saeculorum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus. Omnipotens sempiterne Deus! qui per Moysen famulum tuum, purissimum olei liquorem ad luminaria ante conspectum tuum jugiter concinnanda praeparari jussisti: bene†dictionis tuae gratiam super hos Cereos benignus infunde; quatemus sic administrent lumen exterius, ut te donante lumen Spiritus tui nostris non desit mentibus interius. Per Dominum. In unitate ejusdem Spiritus Sancti Deus.

Chor. Amen.

Sac. Oremus. Domine Jesu Christe! qui hodierna die in nostrae carnis substantia inter homines

gyertyákat tisztelettel óhajtja kezeiben hordozni s téged énekszóval dicsérni, és légy kegyelmes minden hozzád esedezőkhöz, kiket szent Fiad drága vérével megváltottál; ki veled él és uralkodik, a Szentlélekkel egyetemben Isten mindörökön örökké.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Örök mindenható Úr Isten! ki a mai napon egyszülött Fiadat szent Simeon karjain fogadva szent templomodban bemutattad: alázattal kérjük kegyelmességedet, hogy ezen gyertyákat, melyeket mi szolgáid, szent Neved dicsőitésére, kezünkbe véve, meggyujtottan hordozni óhajtunk, meg†áldani, meg†szentelni, s mennyei áldásodnak világával meggyujtani méltóztassál, miszerint azokat neked, Urunk Istenünknek fölajánlani méltók, és legédesebb szereteted tüzére gerjesztetve, dicsőséged szent templomában bemutattatni érdemesek legyünk. Ugyanazon Urunk Jézus Krisztus által.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Úr Jézus Krisztus, igaz világosság, ki megvilágositasz minden e világra jött embert, áraszd el áldá†soddal e viaszgyertyákat s szen†teld meg azokat kegyelmed fényével, és engedd kegyelmesen, hogy valamint e gyertyák a látható tűz által meggyujtatván, eloszlatják az éji sötétséget: ugy a mi sziveink is, a láthatatlan tűz, azaz a Szentlélek fényessége által megvilágosittatván, minden vétekbeni vakoskodástól mentek legyenek, miszerint lelkünk megtisztult szemeivel csak azt szemlélhessük, mi előtted kedves s üdvünkre nézve hasznos, hogy igy ez élet homályba burkolt viszontagságai után a soha meg nem fogyatkozható világosságra eljutni érdemesek lehessünk. Te általad, Jézus Krisztus, világ Megváltója! ki a teljes Szentháromságban élsz s uralkodol örökön örökké.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Örök mindenható Úr Isten! ki Mózes szolgád által a te szent szined előtt folytonosan fentartandó világosság anyagául legtisztább olajfolyadékot készíttettél, áraszd el áldá†sod kegyelmével e viasz-gyertyákat, miszerint azok ugy terjeszszék a világosságot külsőleg, hogy kegyes adományod következtében, bensőleg se hiányozzék Szentlelked világossága a mi lelkünkben, szent Fiad, U. J. Kr. által, ki veled s ugyanazon Szentlélekkel él sat.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Úr Jézus Krisztus! ki mai napon testünk természetében az emberek kö-

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

apparens, a parentibus in templo es praesentatus: quem Simeon venerabilis senex, lumine Spiritus tui irradiatus, agnovit suscepit, et benedixit: praesta propitius; ut eiusdem Spiritus Sancti gratia illuminati, atque edocti, te veraciter agnoscamus, et fideliter diligamus: Qui cum Deo Patre in unitate ejusdem Spiritus Sancti vivis et regnas Deus per omnia saecula saeculorum.

Chor. Amen.

zött megjelenvén, szülőid által a templomban bemutattatál, s kit a tisztes agg Simeon, Szentlelked fénye által fölvilágosittatván, megismert, karjaiba vett, és megáldott, engedd kegyesen, hogy mi is, ugyanazon Szentlélek kegyelme által fölvilágosittatván és oktattatván, téged igazán megismerjünk s hiven szeressünk; ki az Atyával s ugyanazon Szentlélekkel egyetemben egy Isten élsz és uralkodol mindörökön örökké.

Kar. Amen.

Elvégezvén ez imákat, az áldozár tömjént tesz a füstölöbe, meghinti háromszor a gyertyákat szentelt vizzel s ugyanannyiszor megfüstöli, ének és zsoltár nélkül mondván:

Antiphona. Asperges me hyssopo et mundabor, lavabis me, et super nivem dealbabor.

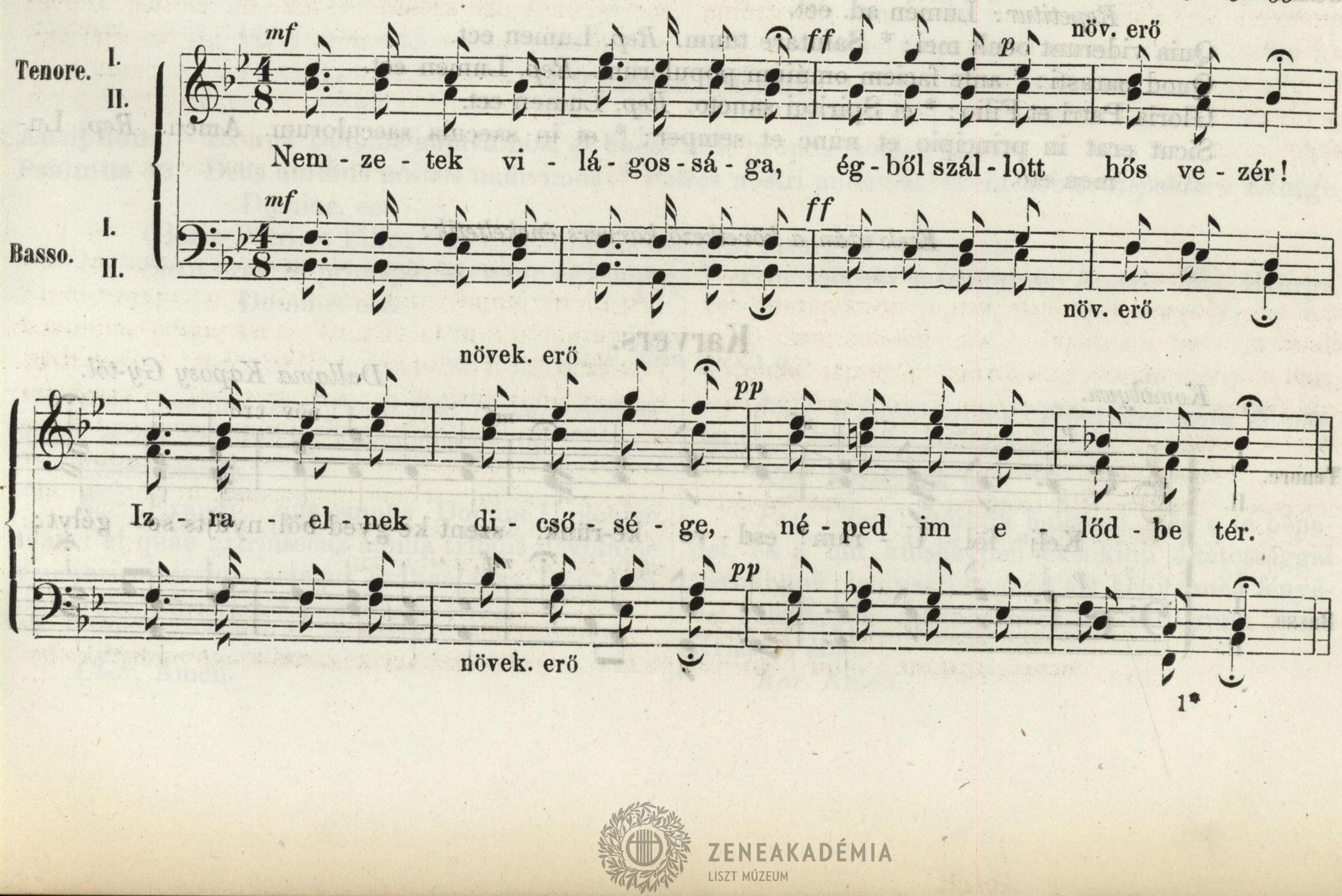
Karvers. Hints meg Istenem izsóppal
S megtisztulok általa;
Moss meg engem és fehérebb
Leszek, mint a tél hava.

Vizhintés és füstölés után, a papság közöl a legnagyobb méltóságban levö az oltárhoz megy, és a szertartást végzö papnak gyertyát ad, ki nem térdel le, sem kezet nem csókol; azután a szertartást végzö pap, az oltár közepén, a nép felé fordulva osztja a többi gyertyát; elöször annak ad, kitöl ö vette, azután a szer- és alszerpapnak, s a többi jelenlevö papoknak, végre a világiaknak, kik mindnyájan térdelve s a gyertyát és kezet megcsókolva fogadják azt. Midön a gyertyaosztás kezdödik, a kar a következö karverset énekli:

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

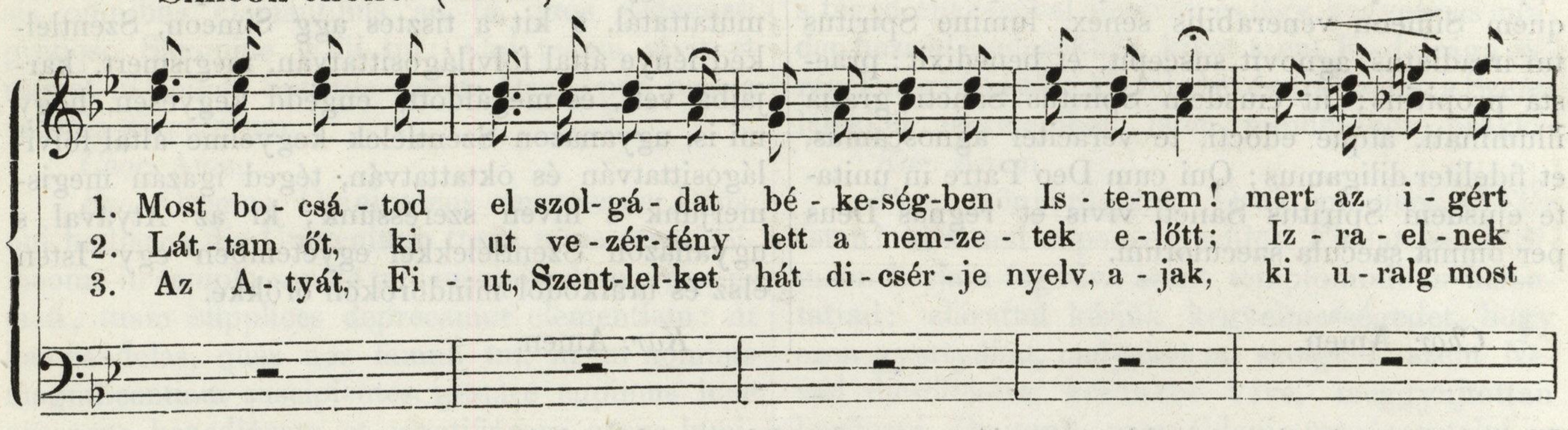
Karvers.

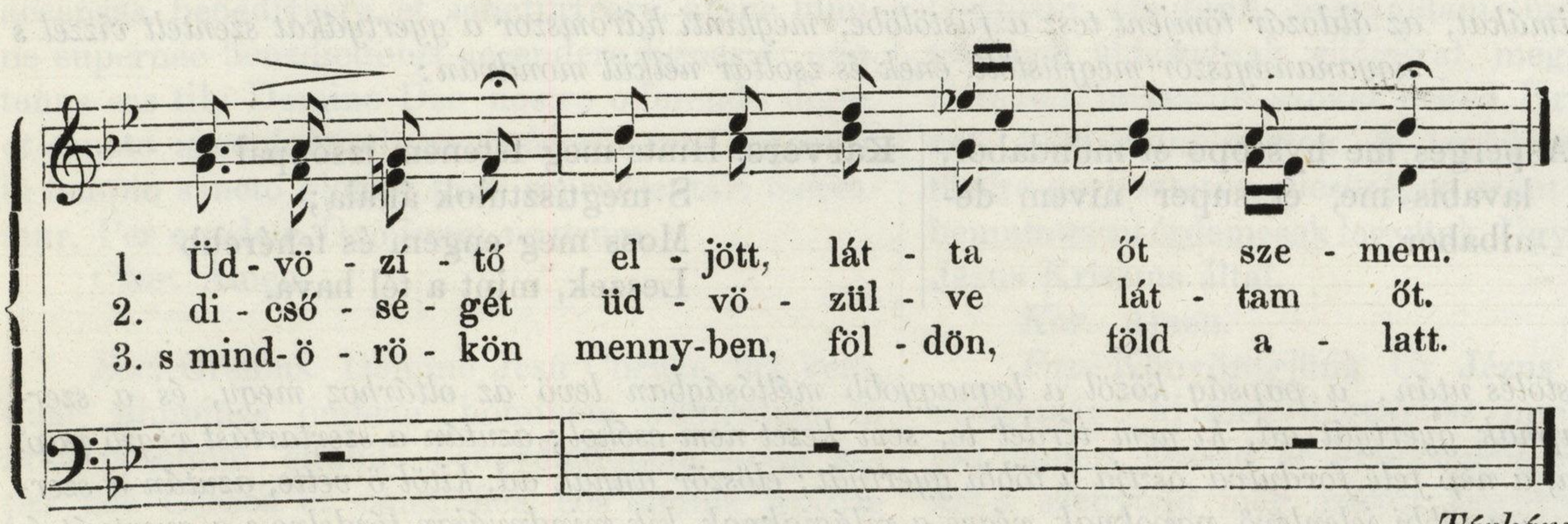
Lelkesen. *Dallamát szerzé: Kaposy György.*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Simeon éneke. (Kettős)

Tárkányi.

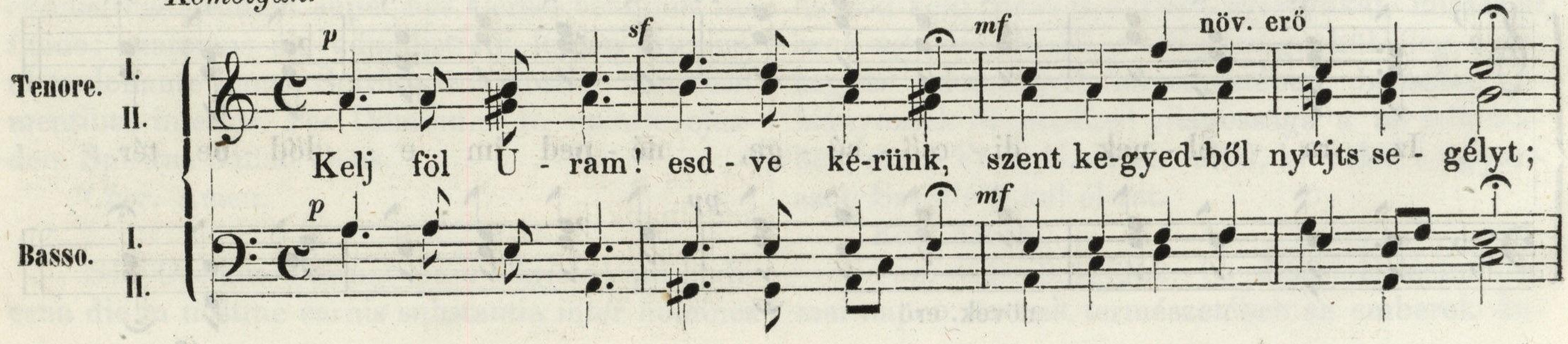
Ugyanaz latinul.

Antiphona. (Luc. 2.) Lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebis tuae Israel.
Canticum Simeonis. Nunc dimittis servum tuum Domine: * secundum verbum tuum in pace.
Repetitur: Lumen ad. ect.
Quia viderunt oculi mei: * Salutare tuum. *Rep.* Lumen ect.
Quod parasti: * ante faciem omnium populorum. *Rep.* Lumen ect.
Gloria Patri et Filio: * et Spiritui sancto. *Rep.* Lumen ect.
Sicut erat in principio et nunc et semper: * et in saecula saeculorum. Amen. *Rep.* Lumen etc.

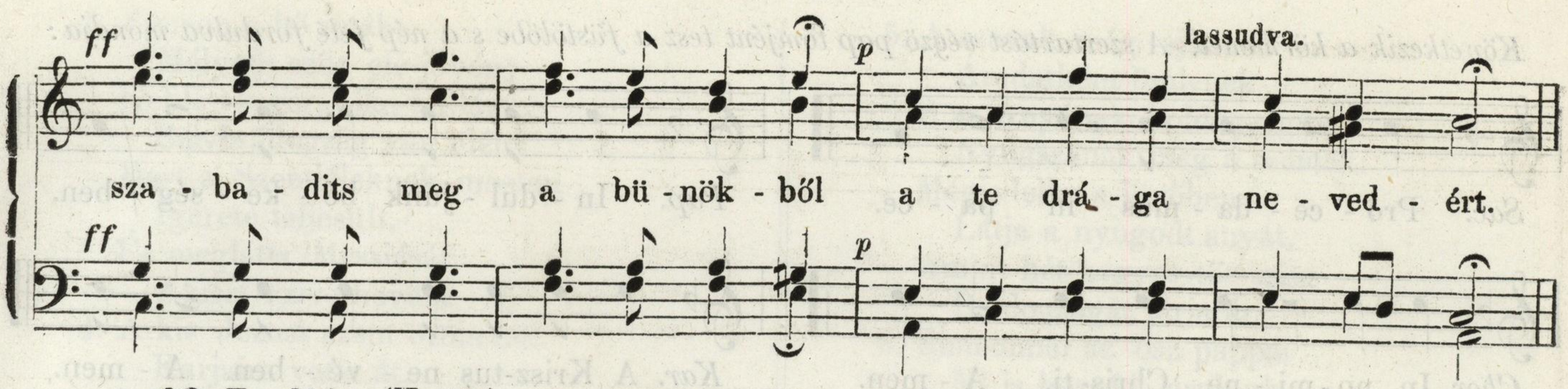
Ezek után a következő karvers énekeltetik:

Karvers.

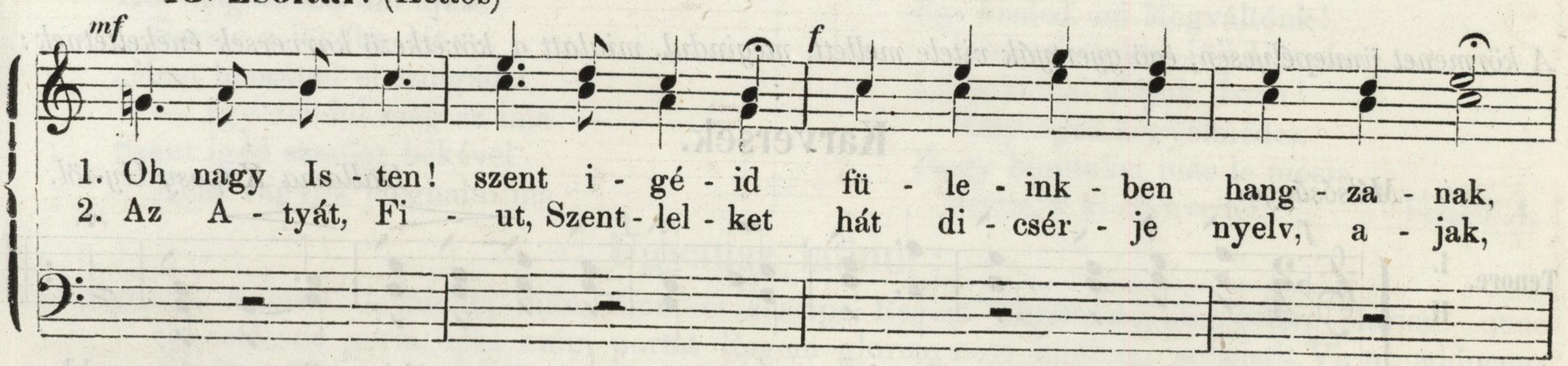
Komolyan. *Dallama Kaposy Gy-töl.*

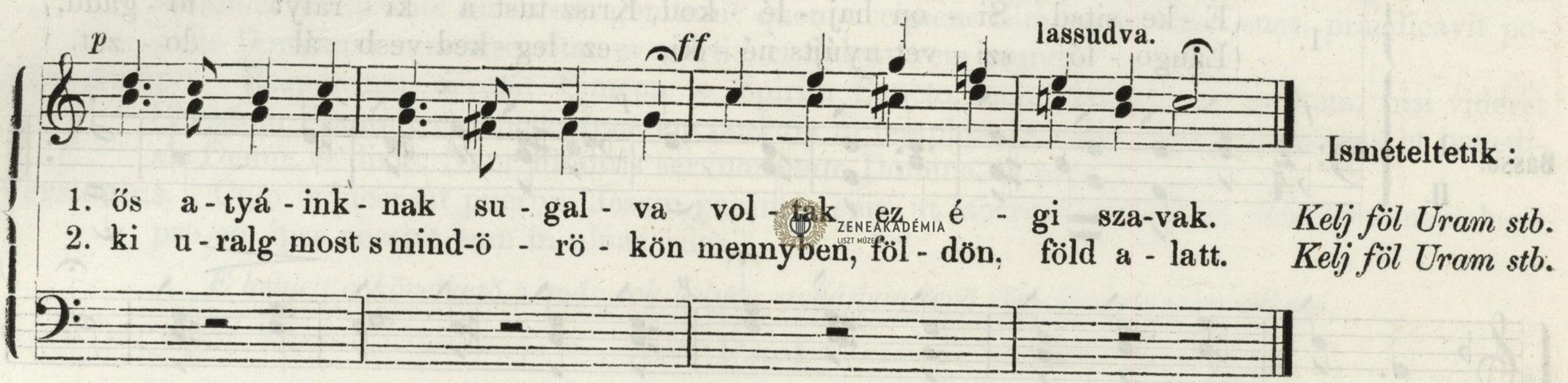

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

43. Zsoltár. (Kettős)

Ugyanaz latinul.

Antiphona. Exurge Domine adjuva nos, et libera nos, propter nomen tuum.
Psalmus 43. Deus auribus nostris audivimus: * Patres nostri annunciaverunt nobis. *Repetitur:* Exurge Domine. ect.
Gloria Patri et Filio: * et Spiritui Sancto. *Rep.* Exurge Domine. etc.
Sicut erat in principio et nunc et semper: * et in saecula saeculorum. Amen. *Rep.* Exurge Domine. ect.

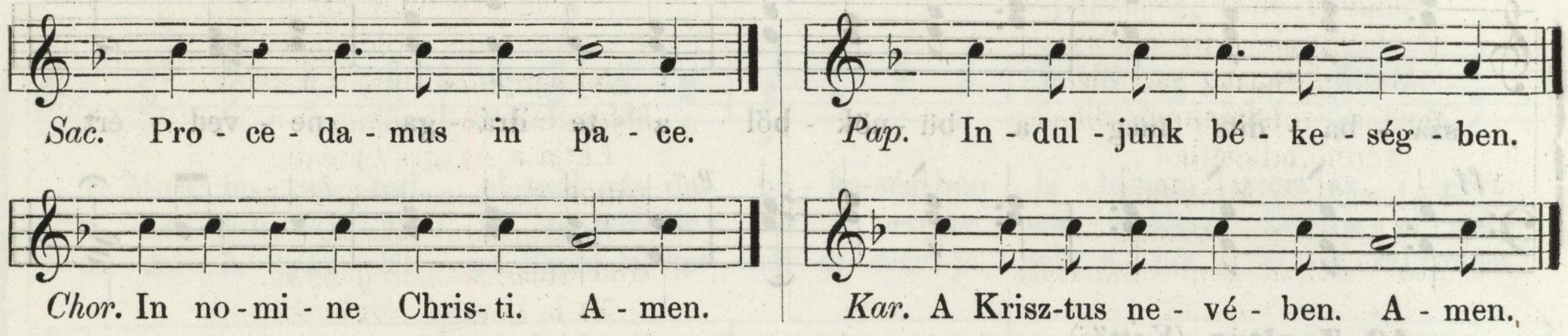
Ezek után énekli a

Sac. Oremus, *(et si fuerit post Septuagesimam et non in die Dominica.)* Flectamus genua.
Chor. Levate.
Sac. Exaudi, quaesumus Domine! plebem tuam: et quae extrinsecus annua tribuis devotione venerari, interius assequi gratiae tuae luce concede. Per Christum Dominum nostrum.
Chor. Amen.

Pap. Könyörögjünk. *(Hetvened után és nem vasárnap.)* Hajtsunk térdet.
Kar. Emeljétek fel.
Pap. Uram! kérünk hallgasd meg a te népedet, és a mit külsőképen évenkinti ájtatossággal tisztelnünk hagysz: engedd azt kegyelmed fényével belsőképen megnyernünk. A mi Urunk Jézus Krisztus által.
Kar. Amen.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

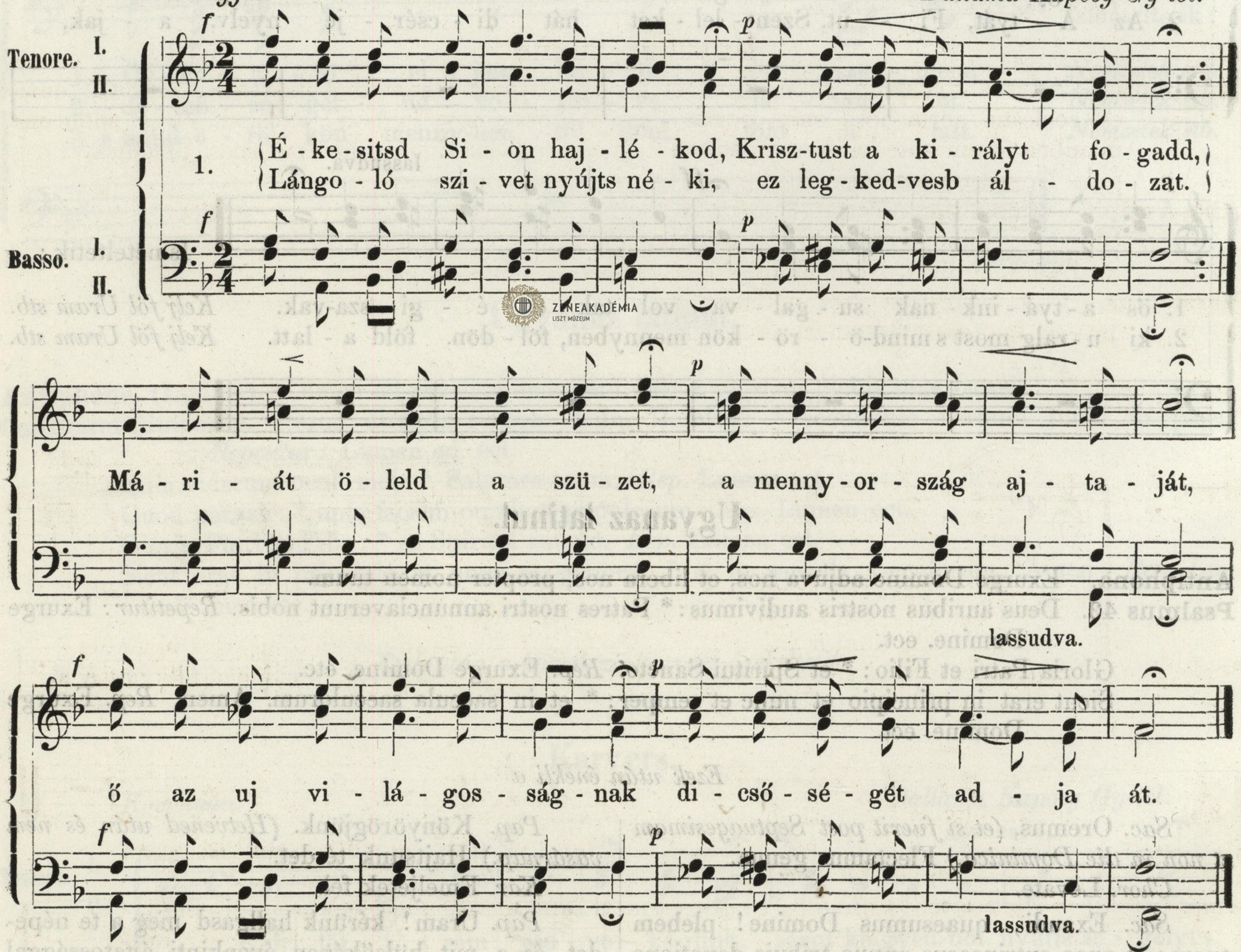
Következik a körmenet. A szertartást végző pap tömjént tesz a füstölőbe s a nép felé fordulva mondja:

A körmenet ünnepélyesen, égő gyertyák vitele mellett, megindul, mialatt a következő karversek énekeltetnek:

Karversek.

Mélységgal. *Dallama Kaposy Gy-töl.*

2. Mély alázattal jő a Szűz,
Karján kedves gyermeke,
Ki a hajnal csillag előtt
Szűz méhéből születe;

A szerény nőknek sorában
Buzgalommal im megáll,
Mig szive az ima szárnyán
Fel a magas égbe száll.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

3. Simeon a hő imába
Mélyedt szűz elé jövén:
Keble tenger, ajka hullám,
Szivboldogság van ölén;
Mert a Szentléleknek mostan
Igérete teljesült,
És meglátta Messiását,
Akiért szive hevült.

4. A kis Jézust szent örömmel
Karjaira vette át,
Kél magasztaló dal ajkán,
Szeme a jövőbe lát;
„Most bocsátod el szolgádat
— Igy zendül meg az ima —
Szent igéd szerént békével
Kész vagyok meghalni ma.“

5. A szavak még ajkairól
Áradatként ömlenek,
S az Anyának boldogságán
Nyugszanak meg a szemek:
Mégis lelke a jövőben
Látja a nyugodt anyát,
Amint hét hegyes tőr szive
Boldogságát járja át.

6. Simeonnal az ősz pappal
Mi is hozzád járulunk,
Égi kisded, mi Megváltónk!
Lángszivünkbe jőjj Urunk.
Látnokiddal áldjuk, Isten!
Mélységes kegyelmedet,
Hogy bününket már le mosta
Jézus, a ki szenvedett! *Vetzkó A.*

Ugyanaz latinul:

Antiphona. Adorna thalamum tuum Sion, et suscipe Regem Christum: amplectere Mariam, quae est coelestis porta, ipsa enim portat Regem gloriae novi luminis: subsistit Virgo, adducens manibus filium ante luciferum genitum: quem accipiens Simeon in ulnas suas, praedicavit populis Dominum eum esse vitae et mortis, et Salvatorem mundi.

Alia Antiph. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini: et cum inducerent puerum in templum, accepit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit: Nunc dimittis servum tuum Domine, in pace.

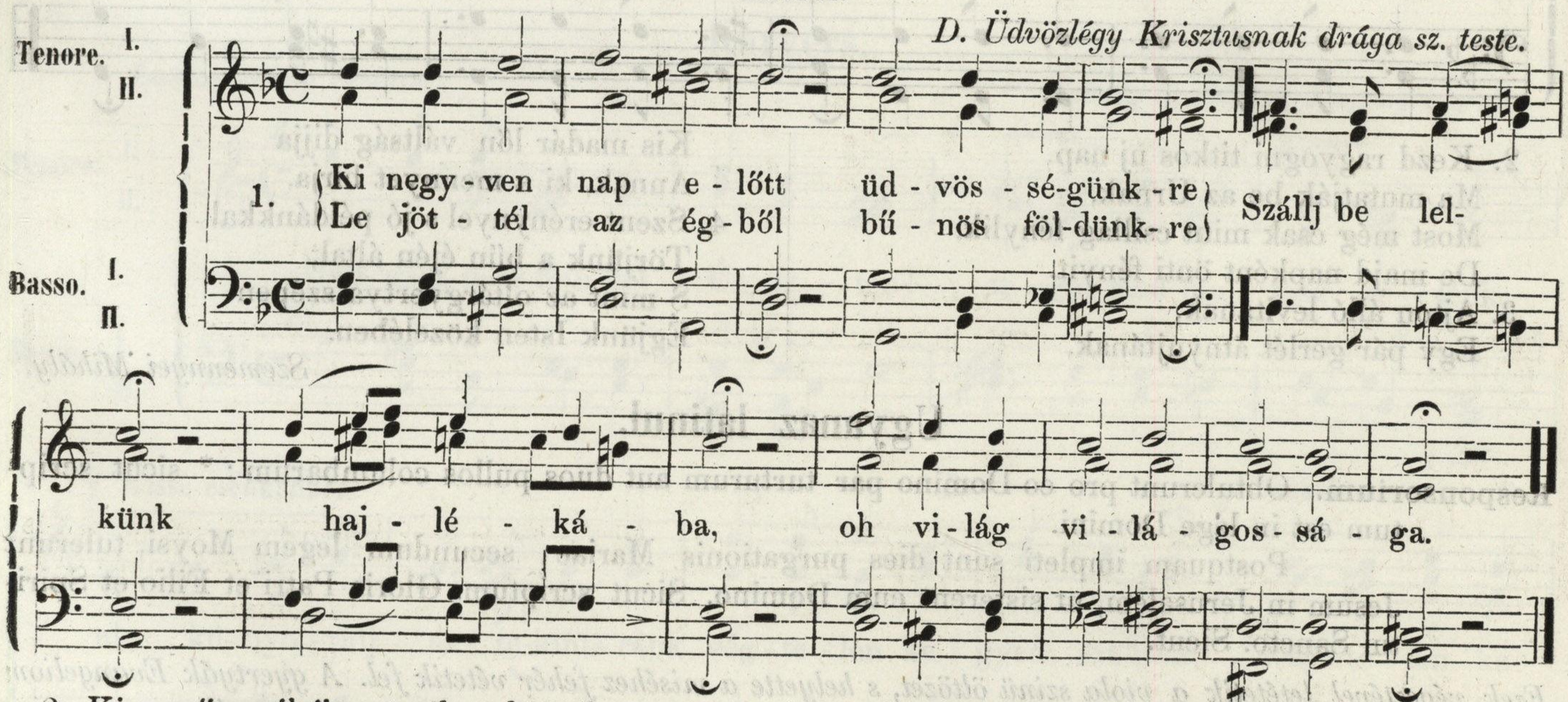
Versiculus. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, ut facerent secundum consvetudinem legis pro eo, ipse accepit eum in ulnas suas.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

E helyett a következő s már sok helyen szokásban levö régi ének is használható.

Ének.

D. Üdvözlégy Krisztusnak drága sz. teste.

2. Ki a szűz méhében testbe öltöztél,
Hogy meg mentsd az embert, emberré lettél.
Szállj be lelkünk hajlékába, sat.

3. Ki bár királya vagy az égnek földnek,
A jászolyt választád szegény bölcsődnek.
Szállj be lelkünk hajlékába, sat.

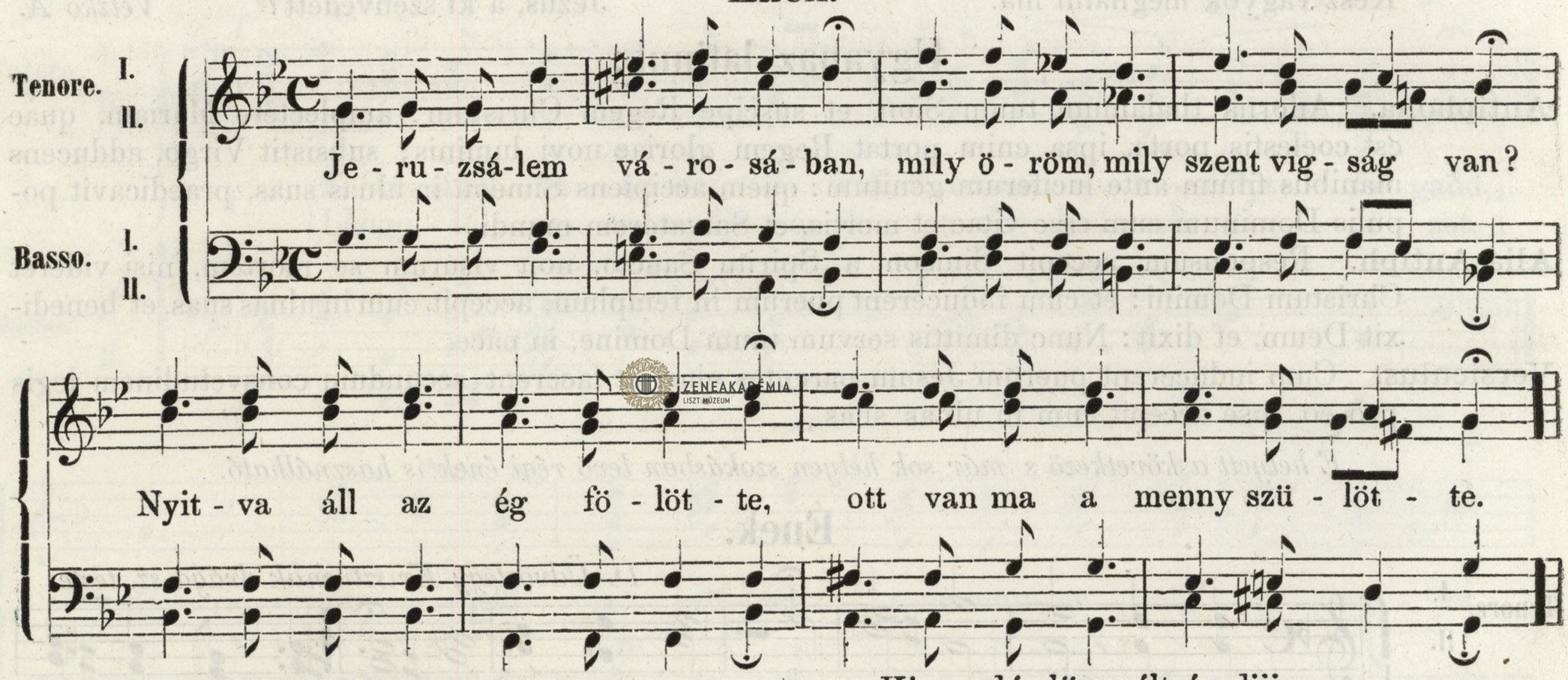
ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

4. Ki az eget, földet fölékesíted,
Itt anyád pólyába takart be téged.
Szállj be lelkünk hajlékába, sat.
5. Ki bő táplálatot adsz mindeneknek,
Itt szűz tejét szoptad egy szűz kebelnek,
Szállj be lelkünk hajlékába, sat.
6. Kit a hiv pásztorok s a három bölcsek
Buzgó imádással megüdvözöltek.
Szállj be lelkünk hajlékába, sat.
7. Kit, midőn a negyven napok elmultak,
Bemutatott szent szűz anyád az Úrnak.
Szállj be lelkünk hajlékába, sat.
8. Kit az ősz Simeon karjára felvett,
Áldván az isteni magas kegyelmet.
Szállj be lelkünk hajlékába, sat.
9. Ki megváltásunkért véred ontottad,
Érted egy pár galamb lőn az áldozat.
Szállj be lelkünk hajlékába, stb.
10. Ki példánk, Istenünk, atyánk, testvérünk,
Védőnk, Megváltónk vagy, irgalmazz nékünk.
Szállj be lelkünk hajlékába,
Oh világ világossága.

Man. Mus. Lit.

A körmenet a templomba érkezvén, a következő ének énekeltetik:

Ének.

2. Kezd ragyogni titkos uj nap,
Ma mutatják be az Urnak,
Most még csak mint csillag fénylik,
De majd napként önti fényit.
3. Ajtón álló levitának,
Egy pár gerlét átnyujtának,
Kis madár lőn váltság dijja
Annak, ki a mennyet birja.
4. Szent erénynyel s jó példánkkal
Törjünk a bűn éjén által,
S mint az oltárgyertya szépen
Égjünk Isten közelében.

Szemennyei Mihály.

Ugyanaz latinul.

Responsorium. Obtulerunt pro eo Domino par turturum aut duos pullos columbarum: * sicut scriptum est in lege Domini.

Postquam impleti sunt dies purgationis Mariae, secundum legem Moysi, tulerunt Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino. Sicut scriptum. Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto. Sicut.

Ezek végeztével letétetik a viola szinü öltözet, s helyette a miséhez fehér vétetik fel. A gyertyák Evangeliom olvasáskor, s Urmutatástól áldozásig meggyujtva kézben tartatnak; de ha vasárnapról van a mise, nem gyujtatnak meg.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. HAMVAZÓ SZERDÁN.

Hamuszentelési és hamvazási szertartás.

A zajos, kábító farsangi napok után a komoly s üdvös nagyböjti szent idö hamvazó szerdával beáll, mely is e miatt az egyház nyelvén böjtfönek, a hozzákötött hamvazási szertartás miatt pedig „Hamvazó szerdá"-nak neveztetik.

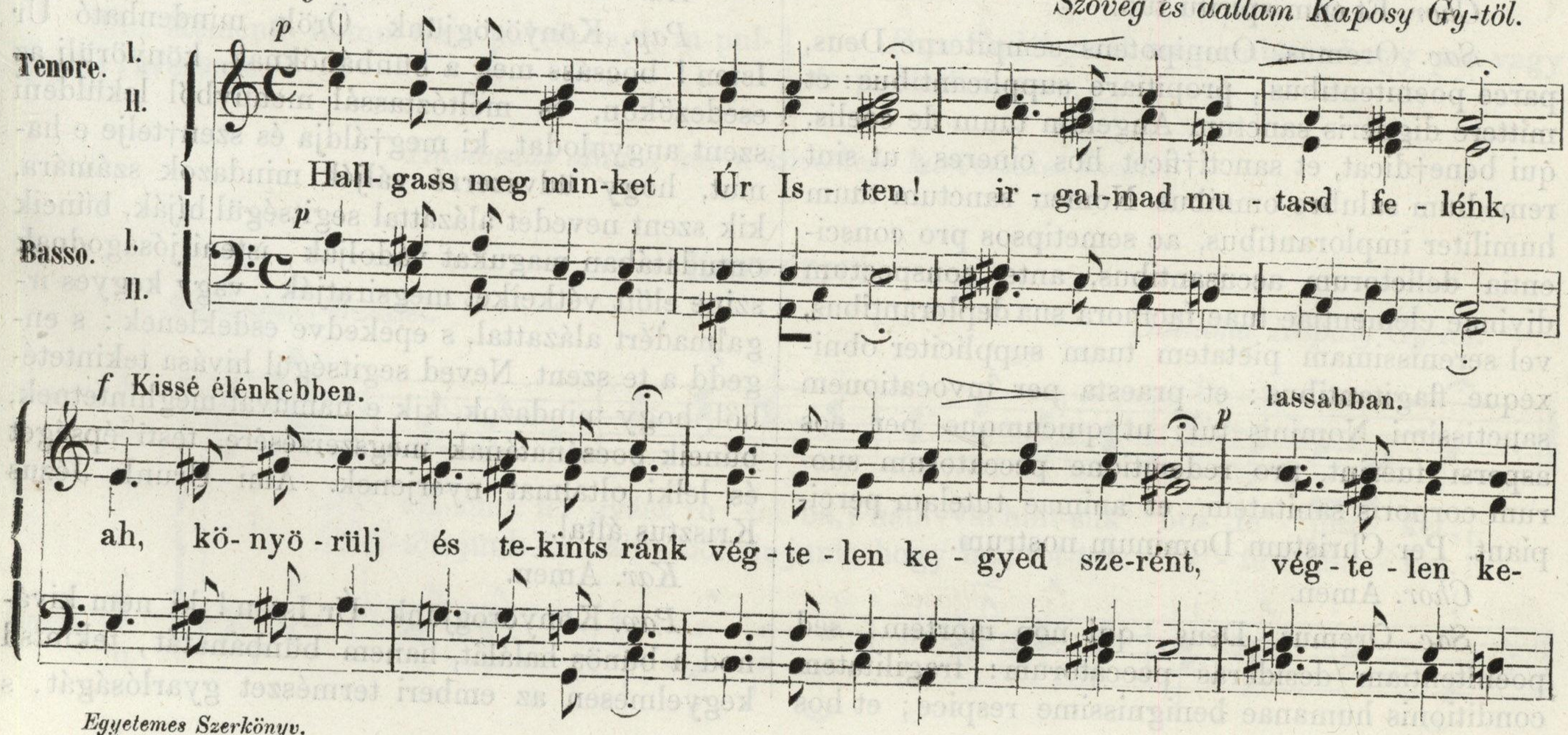
Hajdan a zsidók, ha büneik felett bánkodtak, vagy valamely szerencsétlenségök miatt keseregtek, hamut szoktak fejökre szórni. Innen származtatható az egyház azon hajdani fegye, miszerént a kik az egyházi törvények által megrótt sulyos bünt követtek el, ama bünök nyilvános megvallása mellett, nyiratlan fövel, szörzsákba öltözve, a nyilvános vezeklök közt a templom külsö tornáczában foglaltak helyet, hol öket a püspök a papsággal együtt erre rendelt imák és szertartások közt hamuval s szentelt vizzel meghinté. A hamvazás s a püspöki áldás vétele végett ezen vezeklökhöz buzgalmuk ösztönéből más jámbor hivek is önkényt csatlakoztak, s a hamvazás szokása az egyházban mindinkább közönséges lett, mig azt végre a tizenegyedik században II. Orbán pápa általános kötelességgé tette megparancsolván: miszerént hamvazó szerdán az egyháziak úgy, mint a világiak, férfiak és nök, hamut hintessenek fejeikre. Az ilyenkor használt hamu a szent ténykedés elött az elöbbi évben megszentelt barkákból égettetik.

A hamuszentelési és hamvazási szertartáshoz a pap violaszinü karpalástba öltözve megy az oltárhoz, melyre a szentelendö hamvak egy tiszta edényben helyezvék.

A kar elöször is a következö karverset énekli:

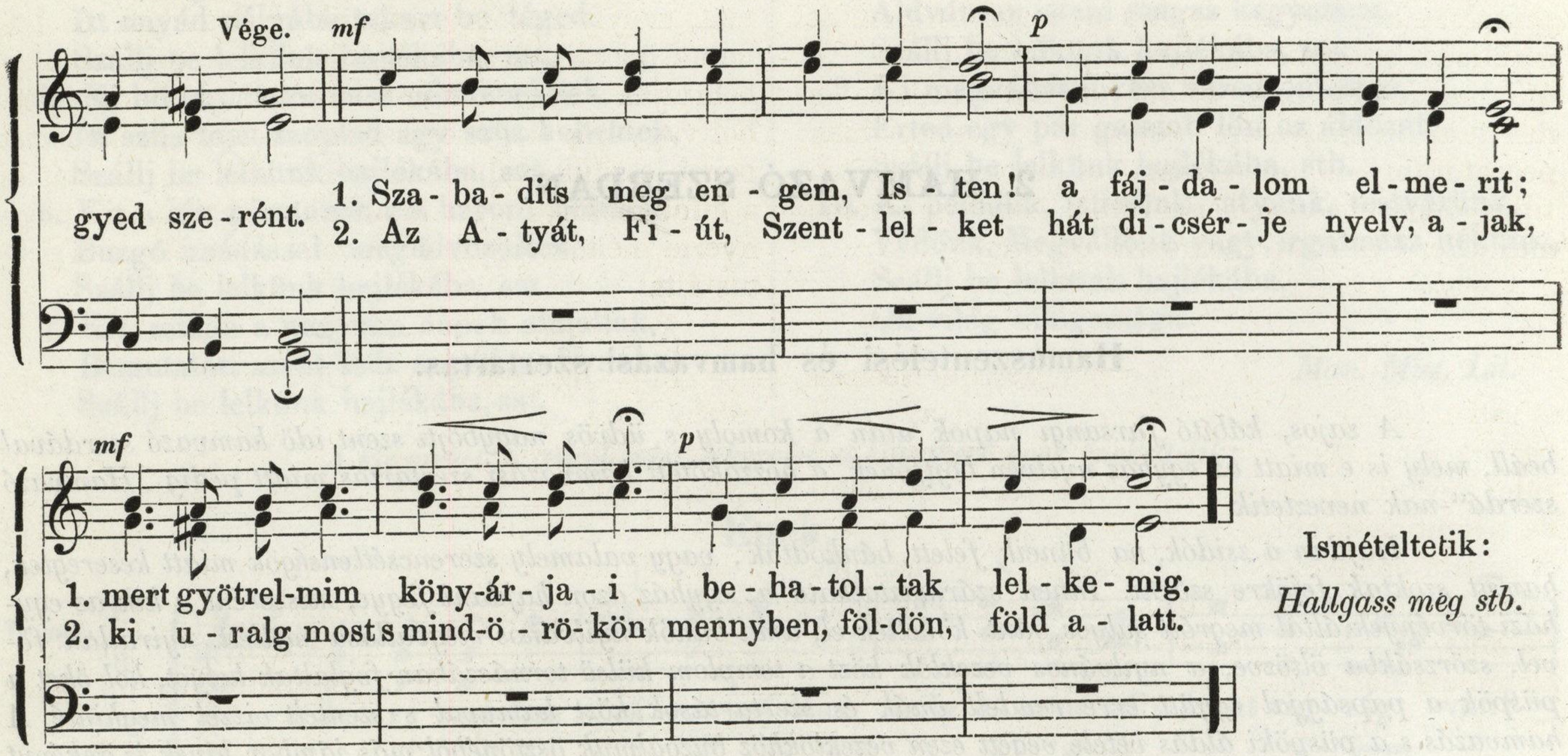
Karvers.

Lassan, mély érzéssel. *Szöveg és dallam Kaposy Gy-töl.*

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

68. Zsoltár. (Kettős.)

Ismételtetik:

Hallgass még stb.

Ugyanaz latinul.

Antiphona. Exaudi nos Domine, quoniam benigna est misericordia tua; secundum multitudinem miserationum tuarum respice nos Domine.

Psalm. 68. Salvum me fac Deus: quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam.
Gloria Patri et Filio ect. *Repetitur:* Exaudi nos Domine.

Ezután a pap az oltár jobb oldalán összekulcsolt kezekkel mondja:

Sac. Dominus vobiscum.

Chor. Et cum spiritu tuo.

Sac. Oremus. Omnipotens sempiterne Deus, parce poenitentibus, propitiare supplicantibus: et mittere digneris sanctum Angelum tuum de coelis, qui bene†dicat, et sancti†ficet hos cineres, ut sint remedium salubre omnibus Nomen sanctum tuum humiliter implorantibus, ac semetipsos pro conscientia delictorum accusantibus, ante conspectum divinae clementiae tuae facinora sua deplorantibus, vel serenissimam pietatem tuam suppliciter obnixeque flagitantibus: et praesta per invocationem sanctissimi Nominis tui: ut quicumque per eos aspersi fuerint, pro redemtione peccatorum suorum corporis sanitatem, et animae tutelam percipiant. Per Christum Dominum nostrum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus. Deus, qui non mortem, sed poenitentiam desideras peccatorum: fragilitatem conditionis humanae benignissime respice; et hos

Pap. Az Úr legyen veletek.

Kar. És a te lelkeddel.

Pap. Könyörögjünk. Örök, mindenható Úr Isten! bocsáss meg a bünbánóknak, könyörülj az esedezőkön, és méltóztassál mennyből leküldeni szent angyalodat, ki meg†áldja és szen†telje e hamut, hogy üdvszerré váljék mindazok számára, kik szent nevedet alázattal segitségül híják, bűneik öntudatában magukat vádolják, isteni jóságodnak szine előtt vétkeiket megsiratják, vagy kegyes irgalmadért alázattal, s epekedve esdeklenek; s engedd a te szent Neved segitségül hivása tekintetéből, hogy mindazok, kik e hamuval meghintetnek, bűneik bocsánatának megszerzésére, testi épséget és lelki oltalmat nyerjenek. Ami Urunk Jézus Krisztus által.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki nem kivánod a bünös halálát, hanem bünbánatát, tekintsd kegyelmesen az emberi természet gyarlóságát, s

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Zeneművészeti Főiskola * Budapest *

cineres, quos causa proferendae humilitatis, atque promerendae veniae, capitibus nostris imponi decernimus, bene†dicere pro tua pietate dignare: ut, qui nos cinerem esse, et ob pravitatis nostrae demeritum in pulverem reversuros cognoscimus: peccatorum omnium veniam, et praemia poenitentibus repromissa misericorditer consequi mereamur. Per Christum Dominum nostrum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus. Deus, qui humiliatione flecteris, et satisfactione placaris: aurem tuae pietatis inclina precibus nostris: et capitibus servorum tuorum, horum cinerum aspersione contactis, effunde propitius gratiam tuae benedictionis: ut eos, et spiritu compunctionis repleas, et quae juste postulaverint, efficaciter tribuas, et concessa perpetuo stabilita, et intacta manere decernas. Per Christum Dominum nostrum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus. Omnipotens sempiterne Deus, qui Ninivitis in cinere et cilicio poenitentibus, indulgentiae tuae remedia praestitisti: concede propitius; ut sic eos imitemur habitu, quatenus veniae prosequamur obtentu. Per Dominum.

Chor. Amen.

méltóztassál jóságodnál fogva meg†áldani e hamut, melylyel alázatosságunk nyilvánitása és büneink bocsánatának megérdemlése végett fejünket behintjük: hogy a kik elismerjük, miszerint porból vagyunk és gonoszságunk vétsége miatt ismét porrá leszünk, valamennyi büneink bocsánatát és a bünbánóknak igért jutalmakat irgalmadból megnyerni méltók legyünk. A mi Urunk Jézus Krisztus által.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki az alázatosság által megkérleltetel, és az elégtétel által megengeszteltetel, hallgasd meg kegyelmesen könyörgésünket, s áraszd kegyesen e hamuval érintett szolgáid fejeire áldásod kegyelmét: hogy őket a töredelmesség szellemével eltöltvén, nekik, a mi üdvösért folyamodnak, sikeresen megadjad, s a miket megadsz, azokat mindenkorra biztosítván, birtokukban sértetlenül megmaradni engedd. A mi Urunk Jézus Krisztus által.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Örök, mindenható Úr Isten! ki a hamuban és szőrzsákban vezeklő ninivei lakosoknak büneiket megbocsátottad: engedd kegyelmesen, miszerint ugy utánozhassuk őket külviseletünkben, hogy bűneink bocsánatát megnyerjük. A mi Urunk.

Kar. Amen.

Ekkor a pap meghinti a hamut szentelt vizzel, s megfüstöli tömjénnel; ezután minden jelenlevö keresztény homlokán keresztet vetve, hamuval érinti azt mondván:

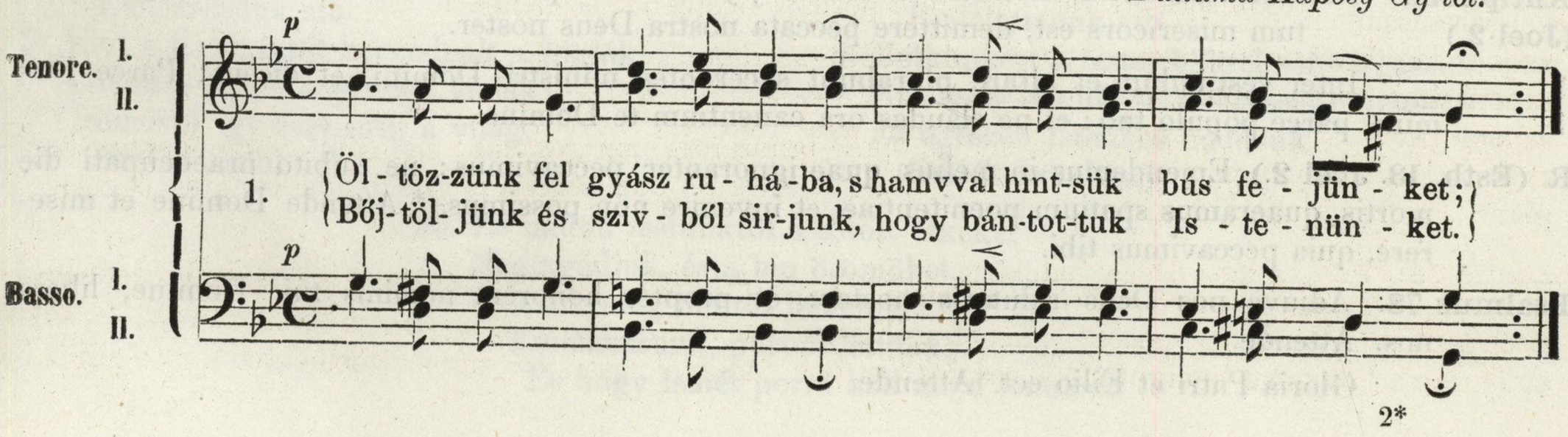
Sac. Memento homo, quia pulvis es, et in pulverem reverteris.

Pap. Emlékezzél meg ember, hogy por vagy és porrá leszesz.

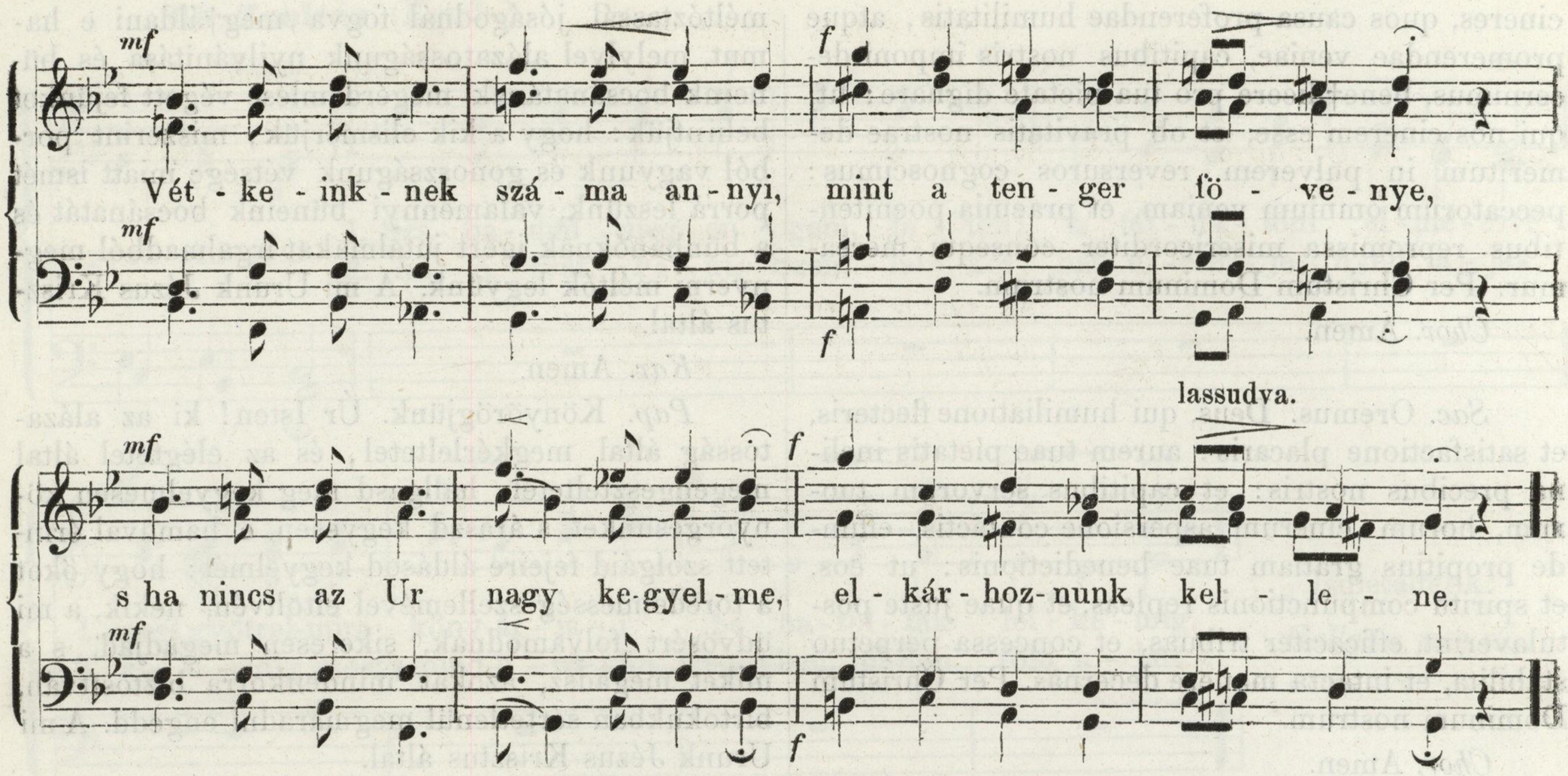
Hamvazás alatt a kar a következö karverseket énekli:

Karversek.

Fájdalmas érzéssel. *Dallama Kaposy Gy-töl.*

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

2. Már a templomszentélyből is
Áthat a könyeknek árja;
Mert az Isten vétkeinkért
A menny ajtait bezárja.
„Engedj Uram! — igy kiáltnak
A te felkent papjaid —
És ne némitsd el a téged
Dicsőitők ajkait.“

3. A tudatlanság mit vétett
Ah! bocsásd meg élő Isten,
Ha éltünket megjavitjuk
S állandók leszünk a hitben.
Hirtelenül ránk ne törjön
A kérlelhetlen halál;
Mert irgalmat bánat nélkül
Nálad senki sem talál.

4. Óh figyelmezz, óh könyörülj
Rajtunk égnek szent Királya!
Elismerjük, hogy vétkeztünk,
De szívünk azt mélyen bánja.
Irgalmazz rajtunk, segits meg,
Szabaditó Istenünk!
Nagy neved dicsőségére
Légy kegyelmes minekünk!

5. Szent Atyánk, dicsőség neked!
Igy kiáltunk bánattelve
Megváltónkkal, a kin függött
Büneinknek sulya terhe;
A Szentlélek dús malasztja
Sziveinket töltse el.
Szentháromság! hű néped itt
Porba hullva esdekel!

Vetzkó A.

Ugyanaz latinul.

Antiphona. (Joel 2.) Immutemur habitu, in cinere et cilicio: jejunemus et ploremus ante Dominum: quia multum misericors est, demittere peccata nostra Deus noster.

Inter vestibulum et altare plorabunt sacerdotes ministri Domini, et dicent: Parce Domine, parce populo tuo: et ne claudas ora canentium te Domine.

R. (Esth. 13. Joel 2.) Emendemus in melius, quae ignoranter peccavimus: ne subito praeocupati die mortis, quaeramus spatium poenitentiae, et invenire non possimus. * Attende Domine et miserere, quia peccavimus tibi.

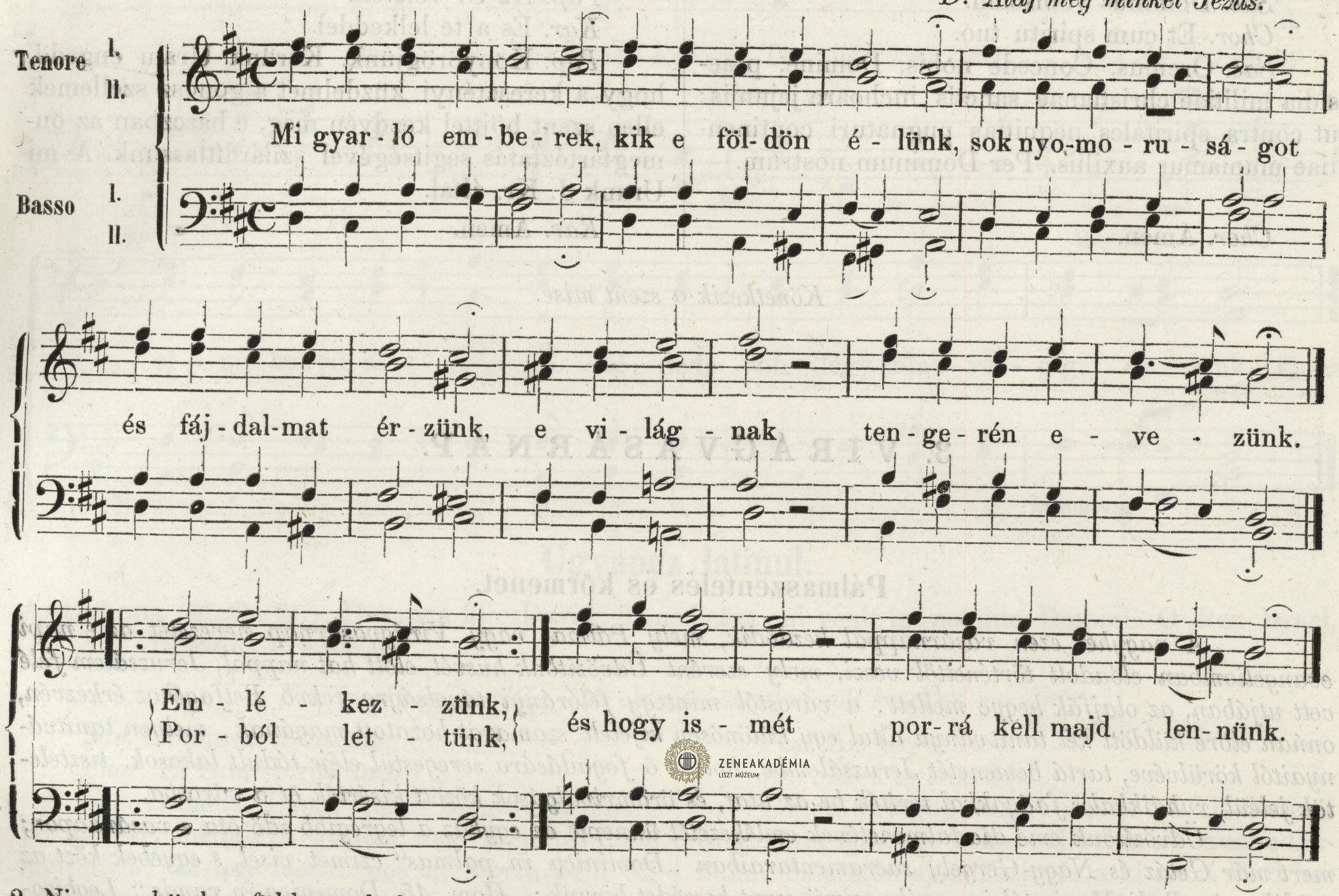
Psalmus 78. Adiuva nos Deus salutaris noster: et propter honorem nominis tui, Domine, libera nos. Attende.

Gloria Patri et Filio ect. Attende.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Régi ének hamvazásra.

D. Áldj meg minket Jézus.

2. Nincs nekünk e földön sehol nyugodalmunk,
Nincsen maradandó bizonyos városunk,
Itt mindnyájan jövevények vagyunk.
Emlékezzünk stb.

3. Csak egyedül mennybe igyekezzék szivünk,
Ott készittetett el állandóság nékünk,
Munka után az örökös bérünk.
Emlékezzünk stb.

4. Ne bizzunk világi veszendő pompához,
Csalfa reményekkel teljes hiusághoz,
Mely hasonló mulandó árnyékhoz.
Emlékezzünk stb.

5. Mint a forróságtól hervadnak a rózsák,
Ártalmas esőtől a gyenge violák:
Örömével igy csal meg a világ.
Emlékezzünk stb.

6. Csak egekben van a valódi gazdagság,
Ott van a végtelen öröm és boldogság,
S boldogságban örök állandóság.
Emlékezzünk stb.

7. Ezt hallván, emberek! keljünk fel álmunkból,
Mentsük ki magunkat világ rabságából,
Szabaditsuk csalárd halójából.
Emlékezzünk stb.

8. Mert ránk virradtak a szenvedés napjai,
Üdvösségkeresés kellemes órái,
Távozzatok hát világ pompái.
Emlékezzünk stb.

9. Vétkünkért a testet bőjttel sanyargassuk,
Hiv szolgálat alá szenvedéssel hajtsuk,
És egészen Istenhez hóditsuk.
Emlékezzünk stb.

10. És midőn testünktől a tiltott étkeket
Megtagadjuk, és a hiu örömöket,
Őrizzük meg büntől lelkeinket.
Emlékezzünk, porból lettünk,
És hogy ismét porrá kell majd lennünk.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Hamvazás után a következö ima mondatik:

Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.
Sac. Oremus. Concede nobis, Domine, praesidia militiae christianae sanctis inchoare jejuniis: ut contra spiritales nequitias pugnaturi continentiae muniamur auxiliis. Per Dominum nostrum.

Chor. Amen.

Pap. Az Úr veletek.
Kar. És a te lelkeddel.
Pap. Könyörögjünk. Kérünk Uram engedd, hogy a kereszténvi küzdelmet a gonosz szellemek ellen szent bőjttel kezdvén meg, e harczban az önmegtartóztatás segitségével szilárdíttassunk. A mi Urunk J. Kr. által.
Kar. Amen.

Következik a szent mise.

3. VIRÁGVASÁRNAP.

Pálmaszentelés és körmenet.

A nagyhét ezen vasárnappal kezdödik, mely Pálma- vagy Virágvasárnap nevezetét az e napi evangeliomban elöadott történettöl veszi, mely szerént Üdvözitönk husvét elött hat nappal, Jeruzsálem felé vett utjában, az olajfák hegye mellett, a várostól mintegy félórányi távolságra fekvö Betfagéhoz érkezvén, onnan elöre küldött két tanitványa által egy különösen kijelelt szamarat hozatott magának, melyen tanitványaitól körülvéve, tartá bemenetét Jeruzsálembe, hol az ö fogadására seregestül eléje tódult lakosok, tiszteletök jeleül, ruháikkal s faágakkal teríték be az utat, és örömrivalgások között kisérték öt a városba.

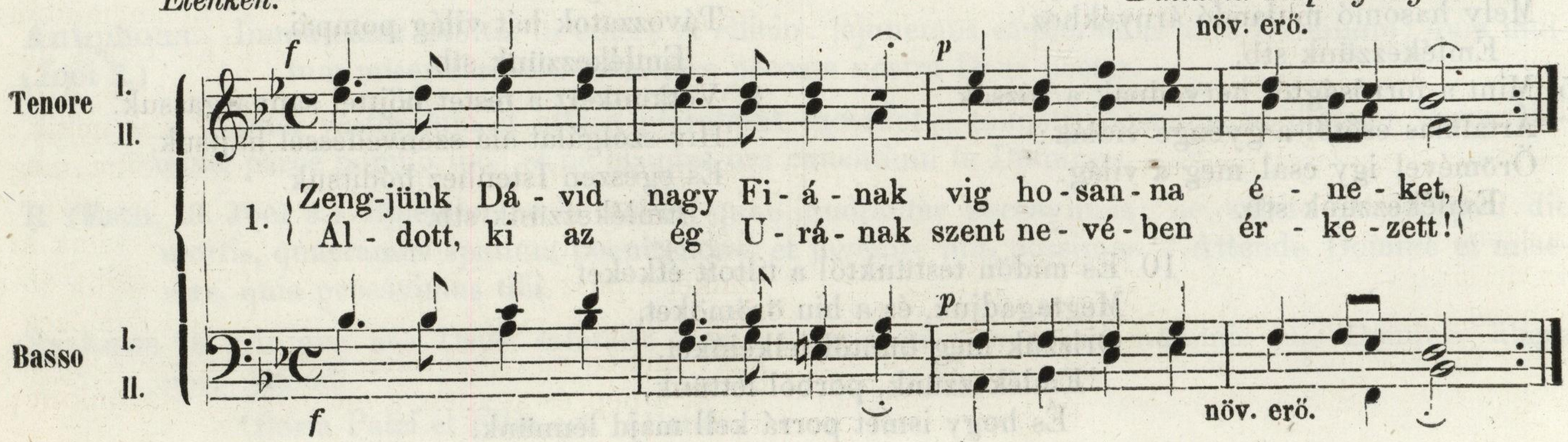
Üdvözítönk eme diadalmenetének emlékezetét ünneplé az egyház a legrégibb idö óta e vasáraapon; mert már Geláz és Nagy-Gergely sacramentaraiban „Dominica in palmas“ czimet visel, s egyebek közt az ötödik századbeli Maximtól is egy ily czimü szent beszédet birunk: „Hom. 45. Dominica in ramis.“ Legbizonyosabb pedig az, hogy e szertartások a kilenczedik században hozattak be, miként Amalár ezeket bizonyitja.

E napon a pálmaszentelés és körmenet következöleg történik:

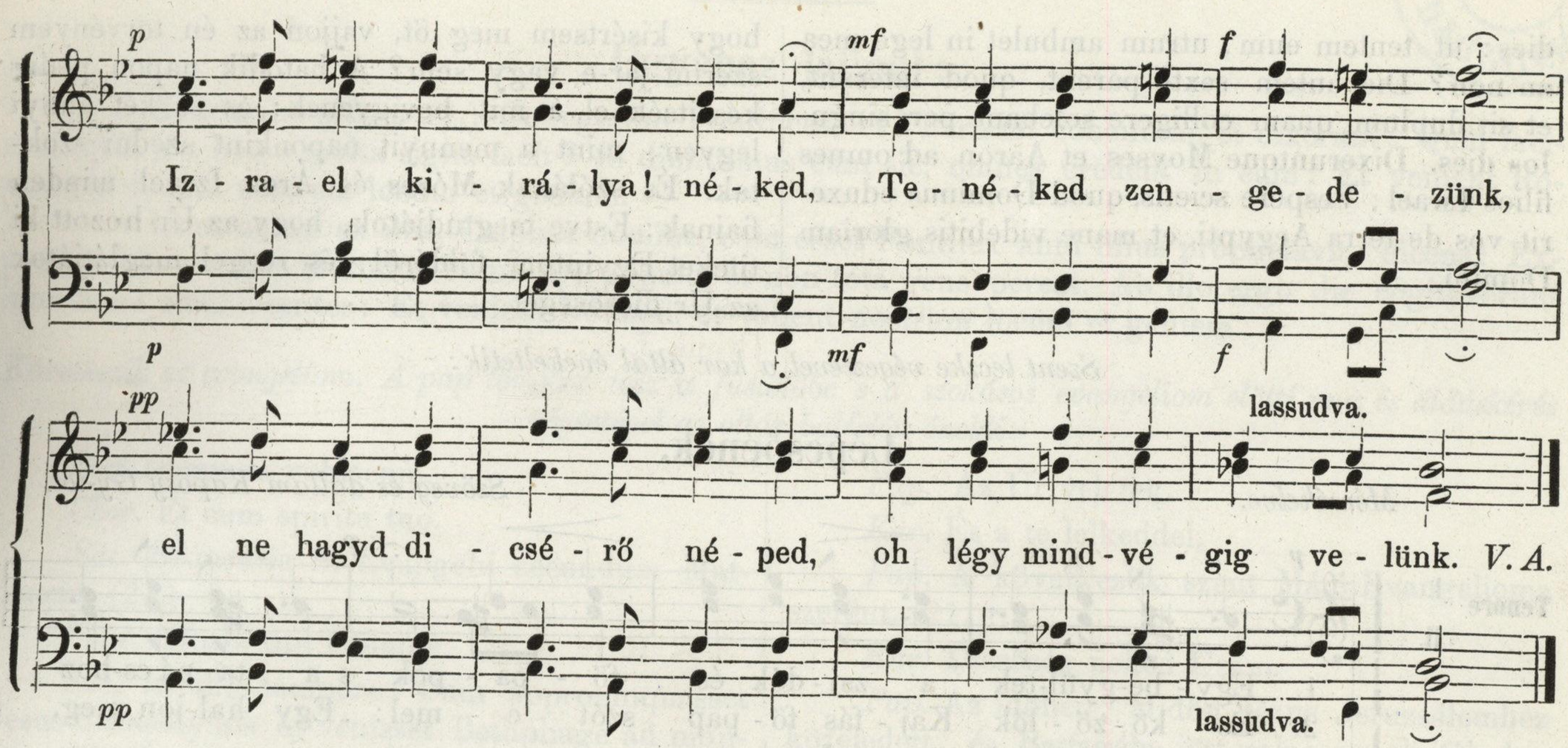
Felöltözvén a pap violaszinü karpalástba, kimegy az oltárhoz, melynek jobb oldalára helyezvék a szentelendö ágak. — A kar elöször is a következö karverset énekli:

Karvers.

Élénken. *Dallama Kaposy Gy-töl.*

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Ugyanaz latinul.

Antiphona (Math. 21.) Hosanna filio David: benedictus qui venit in nomine Domini. O Rex Israel, Hosanna in excelsis.

Ezután a pap az oltár jobb oldalán összekulcsolt kezekkel mondja:

Sac. Dominus vobiscum.

Chor. Et cum spiritu tuo.

Sac. Oremus. Deus, quem diligere et amare justitia est; ineffabilis gratiae tuae in nobis dona multiplica: et qui fecisti nos in morte Filii tui sperare, quae credimus fac nos eodem resurgente pervenire, quo tendimus. Qui tecum vivit et regnat.

Chor. Amen.

Sac. Lectio libri Exodi. (15 et 16.) In diebus illis: venerunt filii Israel in Elim, ubi erant duodecim fontes aquarum, et septuaginta palmae, et castrametati sunt iuxta aquas. Profectique sunt de Elim, et venit omnis multitudo filiorum Israel in desertum Sin, quod est inter Elim et Sinai, quintodecimo die mensis secundi, postquam egressi sunt de terra Aegypti. Et murmuravit omnis congregatio filiorum Israel contra Moysen et Aaron in solitudine. Dixeruntque filii Israel ad eos: utinam mortui essemus per manum Domini in terra Aegypti, quando sedebamus super ollas carnium et comedebamus panem in saturitate: cur eduxistis nos in desertum istud, ut occideretis omnem multitudinem fame. Dixit autem Dominus ad Moysen: Ecce ego pluam vobis panes de coelo: egrediatur populus, et colligat, quae sufficiunt per singulos

Pap. Az Úr veletek.

Kar. És a te lelkeddel,

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! a kit tisztelni és szeretni igazság, sokasitsd bennünk kimondhatatlan malasztod ajándékait, és a ki szent Fiad halála által eszközléd, hogy reméljük is a mit hiszünk, az ő föltámadása által segits oda jutni, a hova törekszünk. Ki veled él. stb.

Kar. Amen.

Pap. Mózes II. könyvének olvasmánya (15 és 16. r.) Ama napokban Israel fiai Elimbe jutának, a hol tizenkét forrás vala és hetven pálmafa; és táborba szállának a vizek mellett. És elmenének Élimből, és Izrael fiainak egész sokasága a Szin pusztába juta, mely Élim és Sinai között vagyon, a második hónak tizenötödik napján, miután kiköltöztek vala Egyiptom földéről. És Izrael fiainak egész gyülekezete zúgolódék Mózes és Áron ellen a pusztában. És mondák Izrael fiai nekik: Bár inkább az Úr keze által haltunk volna meg Egyiptom földén, mikor a fazék hús mellett ülvén, elégséges kenyeret ettünk vala; miért hoztatok ki minket a pusztába, hogy az egész sokaságot éhséggel öljétek meg? Mondá pedig az Úr Mózesnek: Ime én az égből adok nektek kenyeret; menjen ki a nép, és szedjen, a mennyi elég naponkint;

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

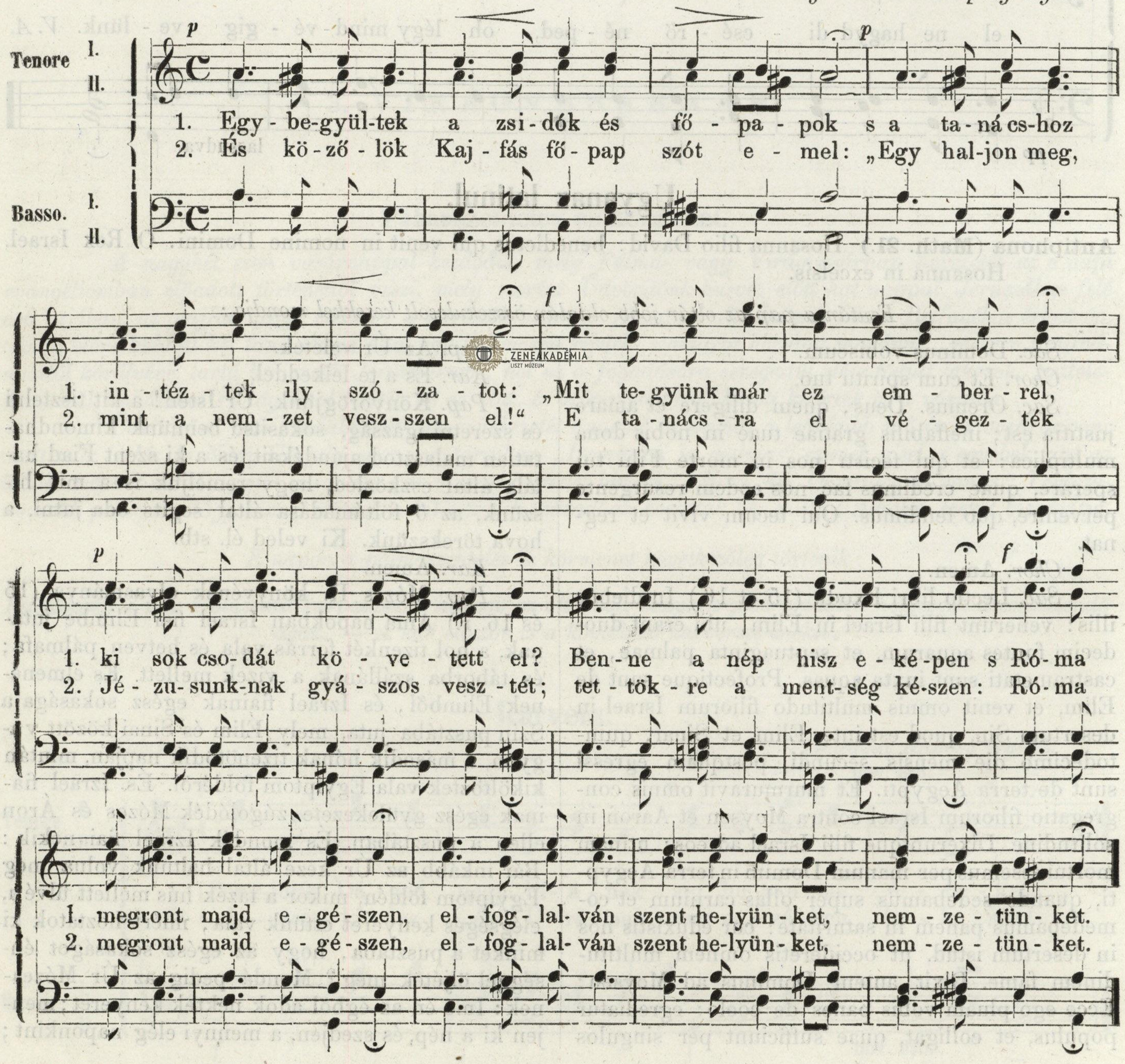
dies: ut tentem eum, utrum ambulet in lege mea an non? Die autem sexto parent, quod inferant, et sit duplum, quam colligere solebant per singulos dies. Dixeruntque Moyses et Aaron ad omnes filios Israel: Vespere scietis, quod Dominus eduxerit vos de terra Aegypti, et mane videbitis gloriam Domini.

hogy kisértsem meg őt, vajjon az én törvényem szerint jár-e, vagy sem? A hatodik napon pedig készitsék el, a mit bevigyenek; és ez két annyi legyen, mint a mennyit naponkint szedni szoktak. És szólának Mózes és Áron Izrael minden fiainak: Estve megtudjátok, hogy az Úr hozott ki titeket Egyiptom földéről; és reggel meglátjátok az Úr dicsőségét.

Szent leczke végeztével a kar által énekeltetik:

Lépcsőének.

Mérsékelve. *Szöveg és dallam Kaposy Gy-töl.*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

LISZT FERENCZ HAGYATÉKA

Ugyanaz latinul:

Graduale. (Joan. 11.) Collegerunt Pontifices, et Pharisaei concilium, et dixerunt: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: Et venient Romani, et tollent nostrum locum et gentem.

Unus autem ex illis, Caiphas nomine, cum esset Pontifex anni illius prophetavit, dicens: Expedit vobis, ut unus moriatur homo pro populo, et non tota gens pereat. Ab illo ergo die cogitaverunt interficere eum, dicentes: Et venient Romani, et tollent nostrum locum et gentem.

Következik az evangeliom. A pap tömjént tesz a füstölöbe s a szokásos evangeliom elötti ima és áldáskérés végeztével az oltár balfelén énekli:

Sac. Dominus vobiscum.

Chor. Et cum spiritu tuo.

Sac. Sequentia S. Evangelii secundum Matthaeum. (21.)

Chor. Gloria tibi Domine.

Sac. In illo tempore: Cum appropinquasset Jesus Jerosolymis et venisset Bethphage ad montem Oliveti, tunc misit duos discipulos suos, dicens eis: Ite in castellum, quod contra vos est, et statim invenietis asinam alligatam, et pullum cum ea: solvite et adducite mihi: et si quis vobis aliquid dixerit, dicite, quia Dominus his opus habet, et confestim dimittet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur, quod dictum est per Prophetam dicentem: Dicite filiae Sion: Ecce Rex tuus venit tibi mansvetus, sedens super asinam et pullum, filium subjugalis. Euntes autem discipuli fecerunt sicut praecepit illis Jesus. Et adduxerunt asinam et pullum et imposuerunt super eos vestimenta sua et eum desuper sedere fecerunt. Plurima autem turba straverunt vestimenta sua in via: alii autem caedebant ramos de arboribus, et sternebant in via; turbae autem, quae praecedebant, et quae sequebantur, clamabant dicentes: Hosanna filio David, benedictus qui venit in nomine Domini.

Pap. Az Úr veletek.

Kar. És a te lelkeddel.

Pap. A következők szent Máté Evangelioma szerént. (21. r.)

Kar. Dicsőség neked Uram.

Pap. Az időben: Midőn Jézus Jeruzsálemhez közeledett, és Betfagébe jött volna az olajfák hegyénél, akkor elkülde két tanitványt, mondván nekik: Menjetek a helységbe, mely ellenetekben vagyon, és azonnal találtok egy megkötött szamarat és vemhét vele, oldjátok el, és hozzátok ide nekem. És ha valaki nektek valamit szól, mondjátok, hogy az Urnak ezekre szüksége vagyon és azonnal elbocsátja azokat. Ez pedig mind lőn, hogy beteljesedjék, amit a próféta jövendölt, mondván: Mondjátok meg Sion leányának: Ime a te királyod jő neked szeliden, ülvén a szamáron és a teherhordozónak vemhén. Elmenvén tehát a tanitványok, ugy cselekvének, a mint parancsolt vala nekik Jézus. És elhozák a szamarat és vemhét, és azokra tevék ruháikat és őt rája fölülteték. A nagy sereg pedig leteríté ruháit az uton; mások pedig ágakat vágnak vala a fákról és elteríték az uton. A seregek pedig, melyek megelőzik és melyek követik vala őt, kiáltának, mondván: Hosanna Dávid Fiának! áldott, ki az Úr nevében jő.

Ezután szenteltetnek az ágak. A pap az oltár jobbfelén énekeli:

Sac. Dominus vobiscum.

Chor. Et cum spiritu tuo.

Sac. Oremus. Auge fidem in te sperantium, Deus, et supplicum preces clementer exaudi: veniat super nos multiplex misericordia tua: bene†dicantur et hi palmites palmarum, seu olivarum, et sicut in figura Ecclesiae multiplicasti Noe egredientem de arca, et Moysen exeuntem de Aegypto cum filiis Israel: ita nos portantes palmas, et ramos olivarum bonis actibus occurramus obviam Christo, et per ipsum in gaudium introeamus aeternum. Qui tecum

Pap. Az Úr veletek.

Kar. És a te lelkeddel.

Pap. Könyörögjünk. Öregbitsd a benned bizók hitét Úr Isten! és alázatos könyörgésünk kegyelmesen hallgasd meg; szálljon reánk a te sokféle irgalmasságod; ál†dassanak meg e pálma- vagy olajfaágak; és valamint a bárkából kijött Noét és az Egyiptomból kiköltözött Mózest, Izrael fiaival együtt, mint az anyaszentegyház előképeit megszaporitottad: ugy mi is, kik e pálma- és olajfaágakat hordozzuk, jó cselekedetekkel menjünk eléje Krisz-

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus per omnia saecula saeculorum.

Chor. Amen.

Sac. Dominus vobiscum.

Chor. Et cum spiritu tuo.

Sac. Sursum corda.

Chor. Habemus ad Dominum.

Sac. Gratias agamus Domino Deo nostro.

Chor. Dignum et justum est.

Sac. Vere dignum et justum est aequum et salutare, nos tibi semper, et ubique gratias agere, Domine Sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus. Qui gloriaris in consilio sanctorum tuorum. Tibi enim serviunt creaturae tuae: quia te solum auctorem et Deum cognoscunt, et omnis factura tua te collaudat, et benedicunt te sancti tui. Quia illud magnum Unigeniti tui nomen, coram regibus et potestatibus hujus saeculi, libera voce confitentur. Cui assistunt Angeli et Archangeli, Throni et Dominationes: cumque omni militia coelestis exercitus, hymnum gloriae tuae concinunt, sine fine dicentes.

tusnak és általa jussunk be az örökké tartó örömbe. Ki teveled és a Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik, mindörökön örökké.

Kar. Amen.

Pap. Az Úr veletek.

Kar. És a te lelkeddel.

Pap. Emeljétek föl szíveiteket.

Kar. Fölemeltük az Urhoz.

Pap. Adjunk hálát a mi Urunknak Istenünknek.

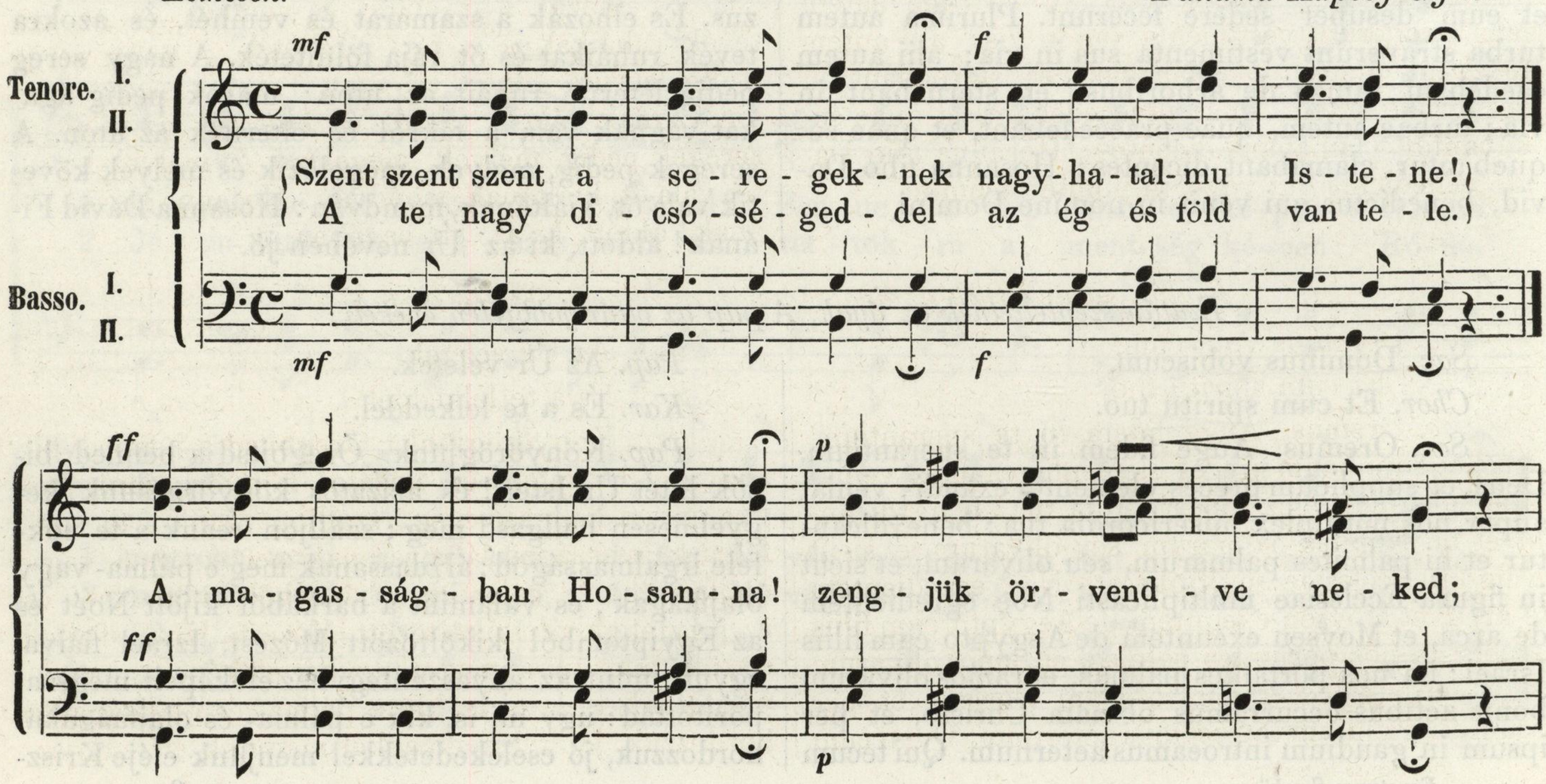
Kar. Méltó ez és igazságos.

Pap. Valóban méltó és igazságos, illendő és üdvösséges, hogy mi neked mindenkor és mindenütt hálát adjunk, szent Urunk, mindenható Atyánk! örök Istenünk! Ki dicsőséges vagy szenteid tanácsában; mivel neked szolgálnak minden teremtményeid, egyedül téged ismervén Alkotójoknak Istenöknek. Minden alkotmányod dicsér téged és áldanak a te szenteid, szabad szóval vallván egyszülött Fiad nagy nevét, a világi királyok és hatalmasságok előtt. Kinek szolgálatára készen állnak az angyalok és arkangyalok, a trónok és uraságok és egyesülve a mennyei had egész seregével, a te dicsőségedet éneklik, szünet nélkül mondván:

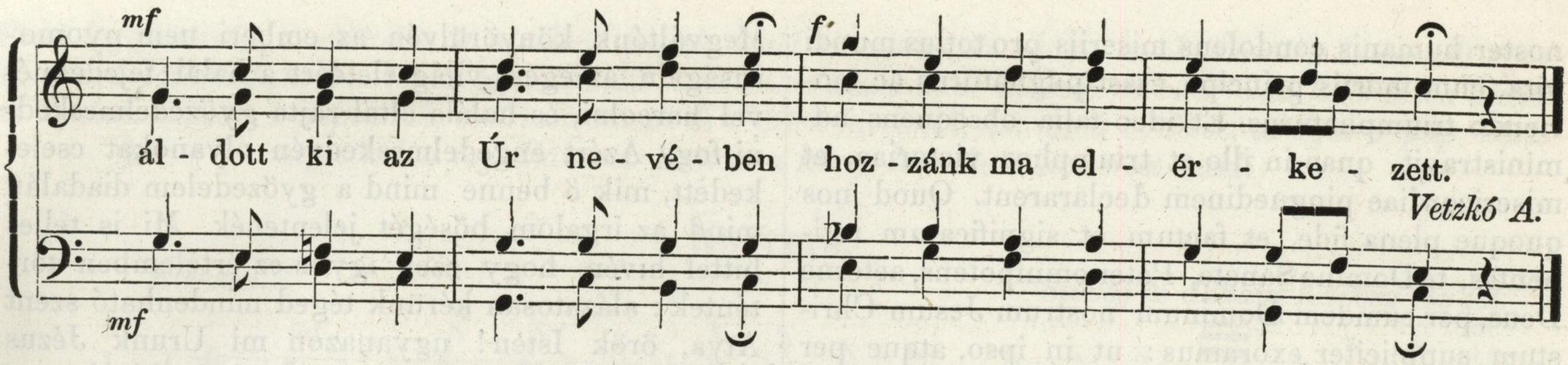
Most énekli a kar:

Szent szent szent.

Lelkesen. *Dallama Kaposy Gy-töl.*

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Ugyanaz latinul.

Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt Coeli et Terra gloria tua: Hosanna in excelsis. Benedictus, qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

Következnek ezen imák.

Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.
Sac. Oremus. Petimus, Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus, ut hanc creaturam olivae, quam ex ligni materia prodire jussisti, quamque columba rediens ad Arcam proprio pertulit ore, benedi†cere, et sancti†ficare digneris; ut quicumque ex ea receperint, accipiant sibi protectionem animae, et corporis: fiatque, Domine, nostrae salutis remedium, tuae gratiae sacramentum. Per Dominum.
Chor. Amen.
Sac. Oremus. Deus, qui dispersa congregas et congregata conservas: qui populis obviam Jesu ramos portantibus benedixisti; bene†dic etiam hos ramos palmae, et olivae, quos tui famuli, ad honorem nominis tui fideliter suscipiunt: ut in quemcumque locum introducti fuerint, tuam benedictionem habitatores loci illius consequantur: et omni adversitate effugata, dextera tua protegat, quos redemit Jesus Christus Filius tuus, Dominus noster: Qui tecum.
Chor. Amen.
Sac. Oremns. Deus qui miro dispositionis ordine, ex rebus etiam insensibilibus, dispensationem nostrae salutis ostendere voluisti: da quaesumus: ut devota tuorum corda fidelium salubriter intelligant, quid mystice designet in facto, quod hodie coelesti lumine afflata, Redemtori obviam procedens, palmarum et olivarum ramos vestigiis ejus turba substravit. Palmarum igitur rami, de mortis principe triumphos exspectant, surculi vero olivarum, spiritualem unctionem advenisse quodammodo clamant. Intellexit enim jam tunc illa hominum beata multitudo praefigurari, quia Redemtor

Pap. Az Úr veletek.
Kar. És a te lelkeddel.
Pap. Könyörögjünk. Kérünk téged, mindenható szent Atya! örök Isten! hogy ez olajfaág-terményt, melyet a fából sarjadoztattál, s melyet szájában vitt a bárkába visszatérő galamb, megál†dani és megszen†telni méltóztassál, hogy mindazok, kik azt veendik, lelki és testi oltalmat nyerjenek, és legyen üdvösségünk eszköze kegyelmednek eme jelképe. A mi Urunk Jézus Krisztus által.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MŰZEUM

Kar. Amen.
Pap. Könyörögjünk. Isten! ki egybegyűjtöd a mi elszórva, s fentartod, a mi egybe van gyűjtve, ki a Jézus elé ágakkal ment népet megáldottad: áldd†meg ezen pálma és olajfa-ágakat is, melyeket szolgáid szent neved tiszteletére hiven tartanak, hogy mindenütt, a hova azok bevitetnek, az ott lakók áldásodat megnyerjék, és onnan számüzetvén minden viszontagság, jobbod megoltalmazza azokat, kiket megváltott Fiad, Jézus Krisztus, a mi Urunk, ki teveled és a Szentlélekkel él.
Kar. Amen.
Pap. Könyörögjünk. Isten! ki végzésed csudálatos rende szerént, érzéketlen dolgok által is akartad jelenteni üdvösségünk megszerzését, adjad, kérünk, hogy hiveid ájtatos sziveikben megértsék annak titkos értelmét, mit a sokaság mai napon mennyei világosság által ihlettetvén cselekedett, midőn a Megváltó elé menvén, pálma s olajfa ágakat teritett lépései alá! A pálmaágak tehát a halál fejedelme fölötti közeledő diadalt jelentik: az olajfa sarjadékok pedig mintegy kiáltják, hogy lelki kenetésünk már megérkezett. Megértette ugyanis már akkor azon emberek boldog sokasága, hogy

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

noster humanis condolens miseriis pro totius mundi vita, cum mortis principe esset pugnaturus ac moriendo triumphaturus. Et ideo talia obsequens administravit, quae in illo et triumphos victoriae, et misericordiae pinguedinem declararent. Quod nos quoque plena fide, et factum, et significatum retinentes, te Domine Sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus, per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum suppliciter exoramus: ut in ipso, atque per ipsum, cujus nos membra fieri voluisti, de mortis imperio victoriam reportantes, ipsius gloriosae resurrectionis participes esse mereamur. Qui tecum vivit.

Chor. Amen.

Sac. Oremus. Deus, qui per olivae ramum pacem terris columbam nunciare jussisti: praesta, quaesumus; ut hos olivae, ceterarumque arborum ramos, coelesti bene†dictione sanctifices: ut cuncto populo tuo proficiant ad salutem. Per Christum Dominum nostrum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus. Benedic † quaesumus, Domine hos palmarum seu olivarum ramos: et praesta; ut quod populus tuus in tui venerationem hodierna die corporaliter agit, hoc spiritualiter summa devotione perficiat, de hoste victoriam reportando, et opus misericordiae summopere diligendo. Per Dominum.

Chor. Amen.

Megváltónk könyörülvén az emberi nem nyomoruságain, az egész világ életéért a halál fejedelmével harcolni, és halála által rajta győzedelmeskedni fog. Azért engedelmeskedvén olyanokat cselekedett, mik ő benne mind a győzedelem diadalát, mind az irgalom bőségét jelentenék. Mi is teljes hittel hivén, hogy ezek igy s ez értelemben történtek: alázatosan kérünk téged mindenható szent Atya, örök Isten! ugyanazon mi Urunk Jézus Krisztus által, hogy ő benne s ő általa, kinek tagjaivá rendeltél minket, a halál országa fölött győzedelmeskedvén, az ő dicsőséges feltámadásának is részesei lehessünk, ki teveled és a Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Isten! ki parancsolád, hogy a galamb egykor olajfaág által hirdesse a világnak a békeséget: szen†teld meg kérünk ezen olaj- és egyéb faágakat, mennyei áldásoddal, hogy azok minden népednek üdvösségére szolgáljanak. A mi Urunk Jézus Krisztus által.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Áldd meg Uram! kérünk, e pálma vagy olajfa ágakat, és adjad, hogy a mit ma néped tiszteletedre cselekszik testiképen, azt a legnagyobb ajtatossággal végezze lelkiképen, ellenségén győzedelmeskedvén, s az irgalmasság cselekedeteit kiváltképen szeretvén. A mi Urunk Jézus Krisztus által.

Kar. Amen.

Itt a pap szentelt vizzel meghinti és megfüstöli az ágakat, azután mondja:

Sac. Dominus vobiscum.

Chor. Et cum spiritu tuo.

Pap. Az Úr veletek.

Kar. És a te lelkeddel.

Pap. Oremus. Deus, qui Filium tuum Jesum Christum Dominum nostrum, pro salute nostra in hunc mundum misisti, ut se humiliaret ad nos, et nos revocaret ad te: cui etiam dum Jerusalem veniret, et adimpleret scripturas credentium populorum turba, fidelissima devotione vestimenta sua cum ramis palmarum in via sternebant: praesta quaesumus; ut illi fidei viam praeparemus, de qua, remoto lapide offensionis, et petra scandali frondeant apud te opera nostra justitiae ramis, ut ejus vestigia sequi mereamur. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus. Per omnia.

Chor. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki szent Fiadat, a mi Urunk Jézus Krisztust, üdvösségünkért e világra küldötted, hogy magát lealázván, minket hozzád visszavezetne, kinek is, midőn Jeruzsálembe menne, hogy az irás beteljesednék, a népek hivő serege buzgó ájtatossággal, ruháit pálmaágokkal az utra eléje teritette: engedd kérünk, hogy mi is azon hitnek utat készitsünk, melyről elmozditván a botlás kövét és a botrány sziklját, az igazság ágaival viruljanak előtted a mi cselekedeteink, hogy annak nyomdokait követni méltók lehessünk. Ki teveled és a Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik mindörökön, örökké.

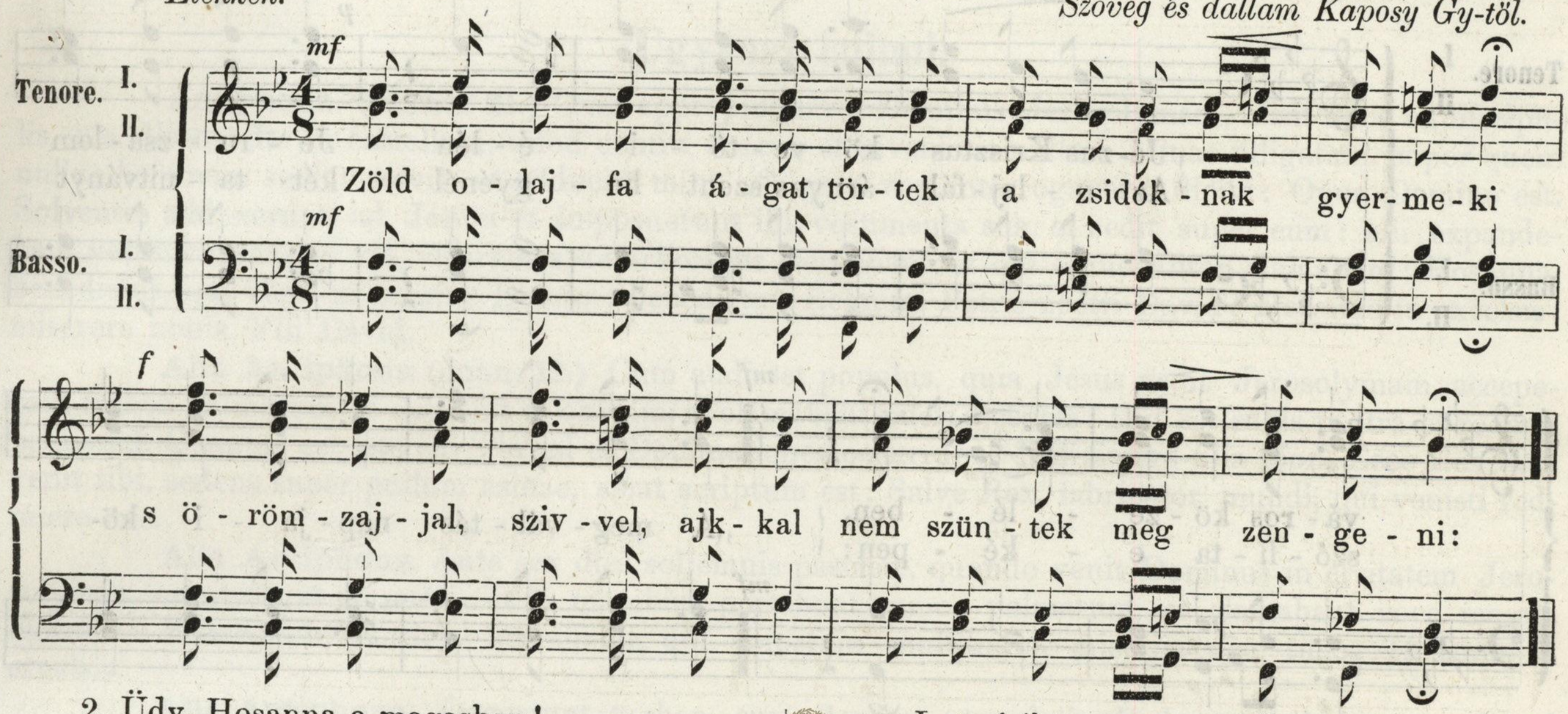
Kar. Amen.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ezzel befejeztetvén a szentelés, a jelenlevö papok közöl a legmagasb rangu az oltárhoz lép és szentelt ágat nyujt az áldozárnak, ki nem térdel le, sem kezet nem csókol; azután az áldozár az oltár elött kifordulva osztja az ágakat, elöször a papoknak, oltárszolgáknak és végre a hiveknek, kik mind térdelve, az ágat s pap kezét megcsókolva fogadják azt. Ezalatt a kar a következö karverset énekli:

Karvers.

Élénken. *Szöveg és dallam Kaposy Gy-töl.*

2. Üdv, Hosanna a magasban!
Áldott Dávid szent Fia!
Úr nevében ki jön épen,
Hogy üdvünket kivíja.
3. Öltönyüket az utfélen,
Merre Jézus nyoma kélt,
Leteríték s egyre zengék
Szivök hódolataként:
4. Üdv, Hosanna a magasban!
Áldott Dávid szent Fia!
Úr nevében ki jön épen,
Hogy üdvünket kivíja.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Ugyanaz latinul.

Antiphona. Pueri hebraeorum, portantes ramos olivarum obviaverunt Domino, clamantes et dicentes: Hosanna in excelcis.
Pueri hebraeorum, vestimenta prosternebant in via, et clamabant dicentes: Hosanna filio David: benedictus qui venit in nomine Domini.

Ezek addig ismételtetnek mig a szentelt ágak osztása tart, azután a köv. ima mondatik:

Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.
Sac. Oremus. Omnipotens sempiterne Deus, qui Dominum nostrum Jesum Christum super pullum asinae sedere fecisti, et turbas populorum vestimenta, vel ramos arborum in via sternere et Hosanna decantare in laudem ipsius docuisti: da, quaesumus; ut illorum innocentiam imitari possimus, et eorum meritum consequi mereamur. Per Christum Dominum nostrum.
Chor. Amen.

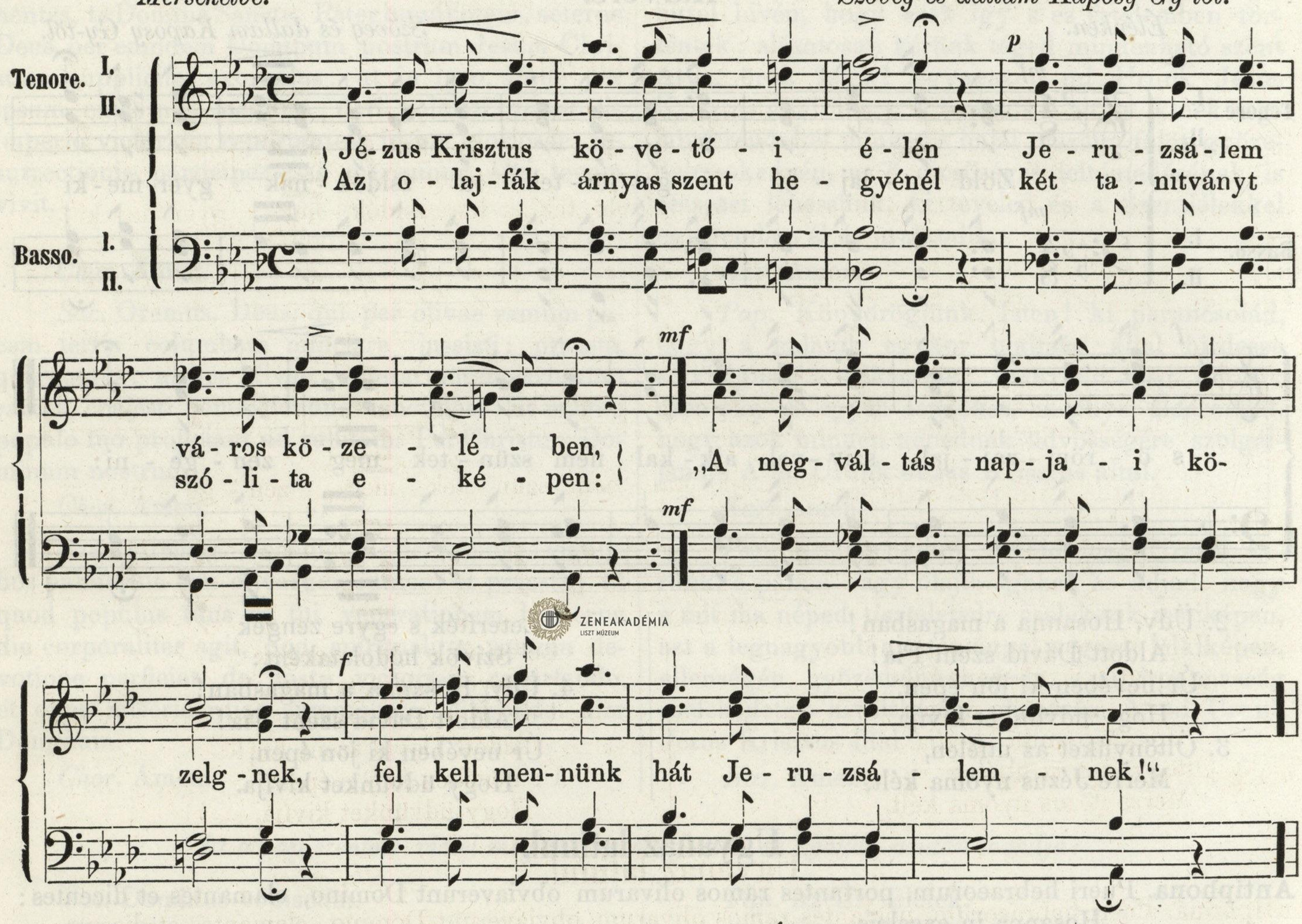
Pap. Az Úr veletek.
Kar. És a te lelkeddel.
Pap. Könyörögjünk. Örök mindenható Úr Isten! ki akartad hogy a mi Urunk Jézus Krisztus szamár vemhére ülne, s ki a népsereget megtanítottad, hogy ruháit és ágakat teritvén az utra, az ő dicséretére Hosannát énekeljen: adjad kérünk, hogy mi ezek ártatlanságát követhessük s érdemöket is megnyerni méltók lehessünk. Ugyanazon a mi Urunk Jézus Krisztus által.
Kar. Amen.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Ezután tartatik a körmenet. Elöször az áldozár tömjént tesz a füstölöbe, azután a nép felé fordulva mondja: „Procedamus in pace“, a kar pedig feleli: „In nomine Christi Amen“ s a körmenet a kereszt elövitelével ünnepélyesen megindul. Körmenet alatt a kar a következö karverseket énekli:

Karversek.

Mérsékelve. *Szöveg és dallam Kaposy Gy-töl.*

2. „Átellenben fekszik ama helység,
Menjetek el gyors legyen lépéstek;
Ott találtok egy szamarat s vemhét,
Eloldozván hozzám vezessétek.
És ha szólnak, bátran azt mondjátok,
Hogy az Urnak szüksége van rájok.“
3. És elmenvén a két hű tanitvány,
Ugy tevének, mint Jézus kivánta;
Sziveiket szent örömre nyitván,
Szeretetök gyúladoz iránta.
A próféta mint jósolta néked:
Sion lánya! ma lesz dicsőséged.
4. „Az Úr közelg“ e hir szerteszállong
S édes érzés támad a szivekben,
Az a nép, mely érte égett, lángolt,
Átkarolja őt most még hivebben.
Pálmagalyból és ruhából szőnyeg
Gyorsan támad az Üdvözítőnek.
5. Im Jézus jő a szamárnak vemhén
S lelkesedve megzendül az ének:
„Áldott! ki az Urtól elküldetvén,
Hoz megváltást Izrael népének.
Üdv s Hosanna Dávid nagy Fiának!
Kiben nekünk új királyunk támad!“
6. „A megváltás szép hajnalát hozzad
Az Istentől választott nemzetnek,
Mit atyáink forrón szomjuhoztak,
S századokon át melyért epedtek.
Üdvözlégy Te halál meggyőzője!
Izraelnek szent üdvözitője!“

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

7. „Üdvözlünk ma angyalok vezére,
Alkotója az egész világnak!
Oh, nagy Isten! im előtted lépve
Gyermekeid mind egy szivvel áldnak.
Hozzánk jöttél az Urnak nevében,
Ah irgalmazz, könyörülj e népen!“

8. Az angyalok s gyermekekkel zengjünk
Mi is Jézus — a dicső királynak,
Egyesülten akit szivünk s lelkünk
Buzgalomban olvadozva várnak.
Dávid Fia! légy irgalmas nékünk,
Vétkeinket ah, bocsásd meg kérünk!

Ugyanaz latinul.

Antiphona. (Matth. 21.) Cum appropinquaret Dominus Jerosolymam, misit duos ex discipulis suis, dicens: Ite in castellum, quod contra vos est, et invenietis pullum asinae alligatum, super quem nullus hominum sedit: solvite et adducite mihi. Si quis vos interrogaverit, dicite: Opus Domino est. Solventes adduxerunt ad Jesum et imposuerunt illi vestimenta sua, et sedit super eum: alii expandebant vestimenta sua in via, alii ramos de arboribus sternebant, et qui sequebantur clamabant: Hosanna, benedictus, qui venit in nomine Domini: benedictum Regnum Patris nostri David: Hosanna in excelsis: miserere nobis, Fili David.

Alia Antiphona (Joan. 12.) Cum audisset populus, quia Jesus venit Jerosolymam, acceperunt ramos palmarum et exierunt ei obviam, et clamabant pueri dicentes: Hic est salus nostra et redemtio Israel. Quantus est iste cui Throni et Dominationes occurrunt? Noli timere filia Sion, Ecce Rex tuus venit tibi, sedens super pullum asinae, sicut scriptum est: Salve Rex, fabricator mundi, qui venisti redimere nos.

Alia Antiphona. Ante sex dies sollemnis paschae, quando venit Dominus in civitatem Jerosolymae, occurrerunt ei pueri, et in manibus portabant ramos palmarum, et clamabant voce magna dicentes: Hosanna in excelsis, benedictus, qui venisti in multitudine misericordiae tuae: Hosanna in excelsis.

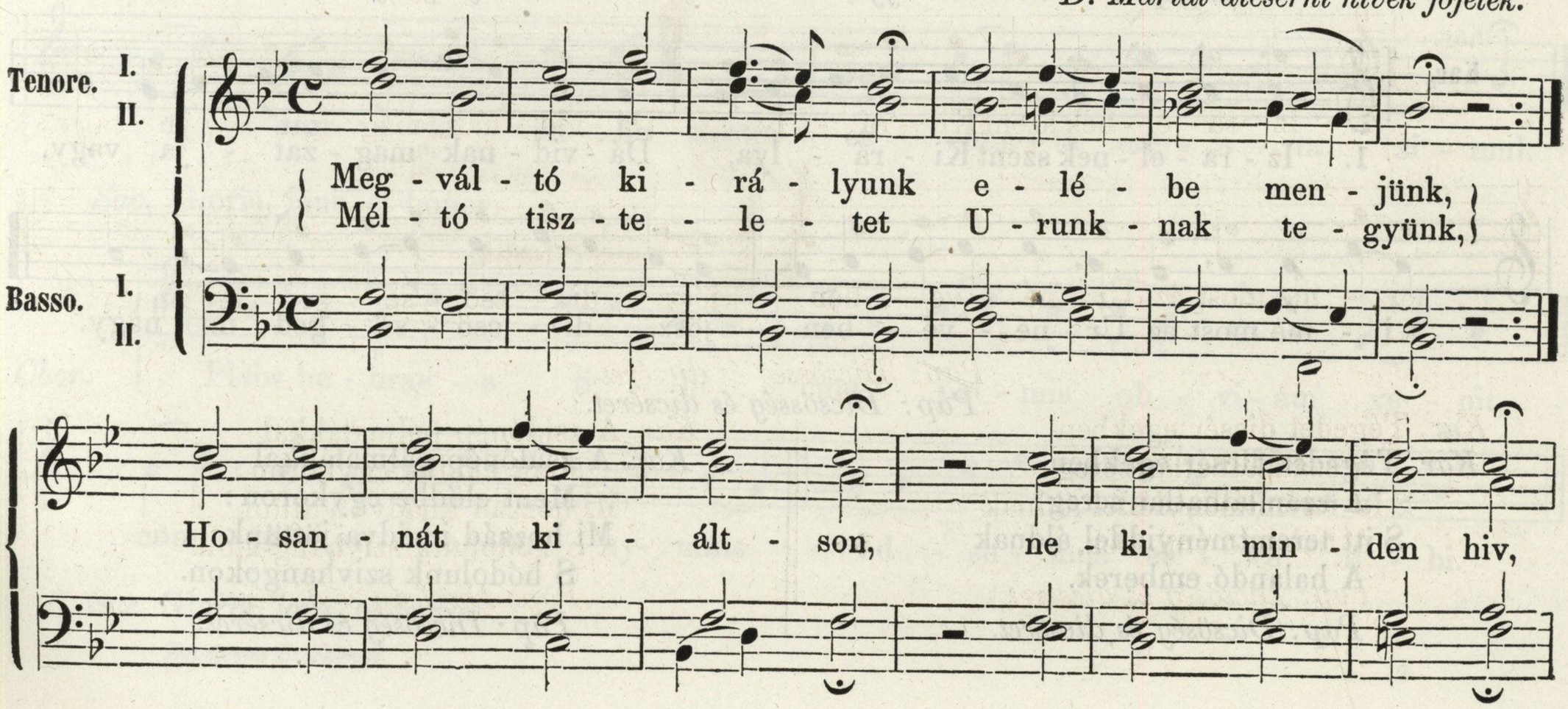
Alia Antiphona. Occurrunt turbae, cum floribus et palmis Redemtori obviam, et victori triumphanti digna dant obsequia. Filium Dei gentes ore praedicant, et in laudem Christi voces tonant per nubila: Hosanna in excelsis.

Cum angelis et pueris fideles inveniamur, triumphatori mortis clamantes: Hosanna in excelsis.

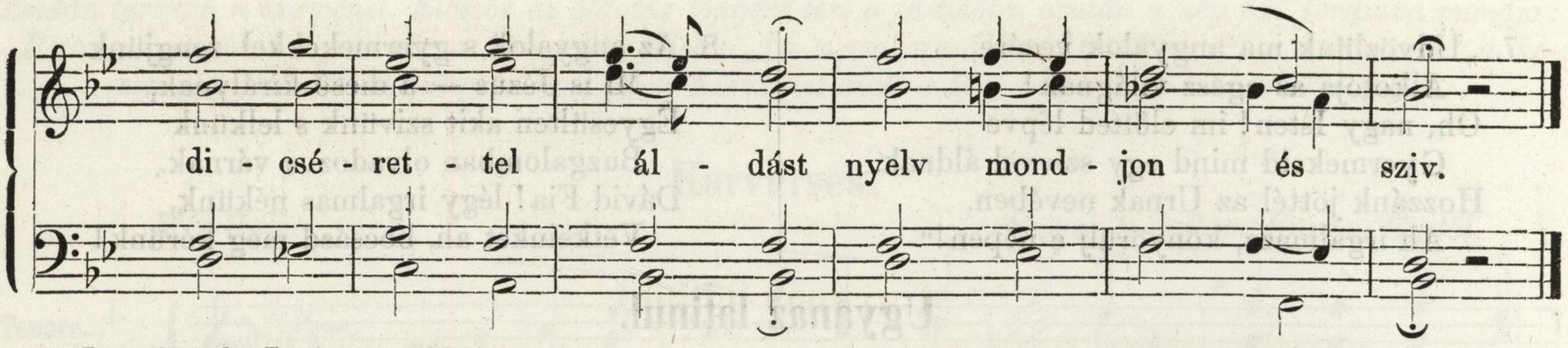
Turba multa, quae convenerat ad diem festum, clamabat Domino: Benedictus, qui venit in nomine Domini: Hosanna in excelsis.

Régi ének körmenetre.

D. Máriát dicsérni hivek jöjetek.

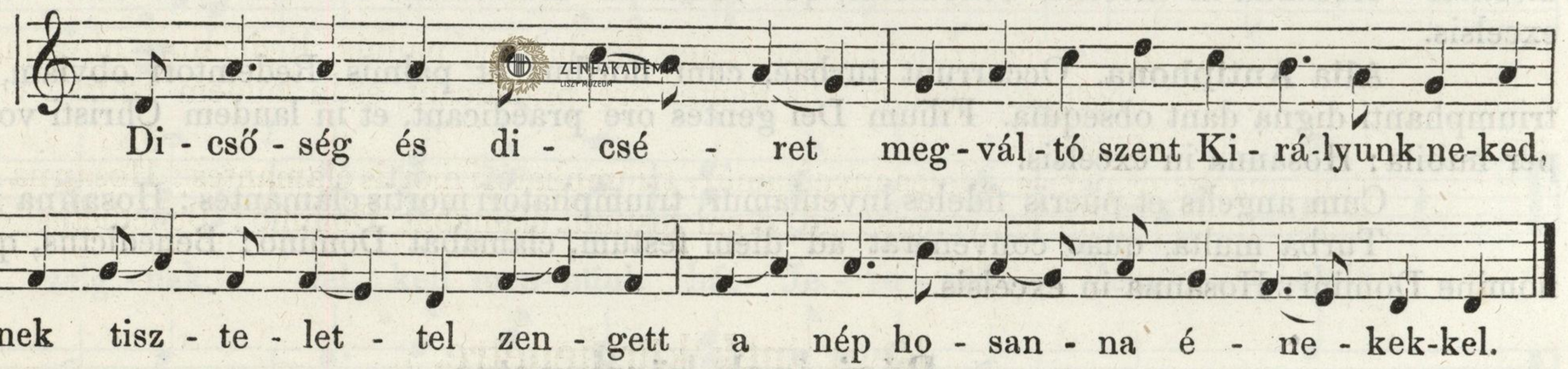

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

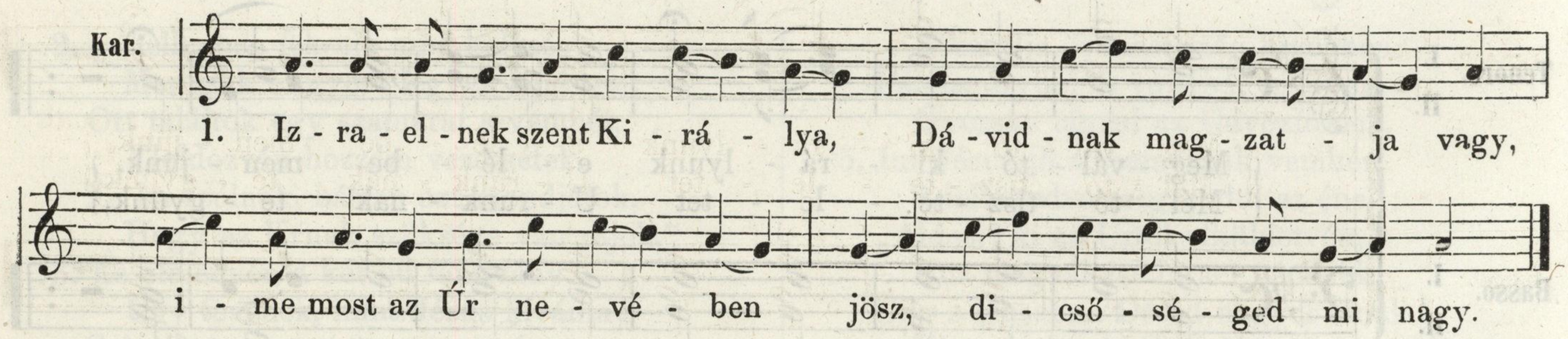

2. Igy tisztelé Jézust a zsidó nemzet,
A jerusálemi szent gyülekezet,
Kiméne elébe pálma-ágakkal,
Zengő énekszóval és virágokkal.
3. Hogy Jerusálemhez már közelgetett,
És fényes pompával bevezettetett:
Ruháját a népség földre terité,
S utját zöld ágakkal fölékesité.
4. A sziv örömével igy kiáltának:
Hosanna! Hosanna Dávid fiának!
Áldott, a ki az Úr szent nevében jön,
Áldják őt mindenek most és örökön.
5. Gyermekek kezökben pálmaágakat
Vivén, igy dicsérik szent királyukat;
Ez az, ki népének jött váltságára,
Minden embereknek boldogságára.
6. Óh anyaszentegyház! Sion leánya!
Ime hozzád jön az Isten Báránya;
Mint husvéti bárány ugy hozattatik,
Ötödnap érettünk feláldoztatik.
7. Köszöntünk tégedet Isten Báránya!
Ki e világnak jösz megváltására,
Dicsőség, dicséret, imádás legyen
Égen, földön néked, örökön. Amen.

Midön a körmenet visszatér a templom főajtajához, a kar bemegy a templomba, s az ajtókat maga után bezárván, arczczal az ajtó felé fordulva énekli:

A pap a kinnlevőkkel ugyanezt ismétli, azután a kar folytatja:

Pap: Dicsösség és dicséret.

Kar. Tégedet dicsér egekben
A számlálhatlan sereg:
S itt teremtményiddel áldnak
A halandó emberek.

Pap: Dicsöség és dicséret.

Kar. A zsidónép pálmafákkal
Ment elődbe egykoron:
Mi hozzád imádva jöttünk
S hódolunk szivhangokon.

Pap: Dicsöség és dicséret.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

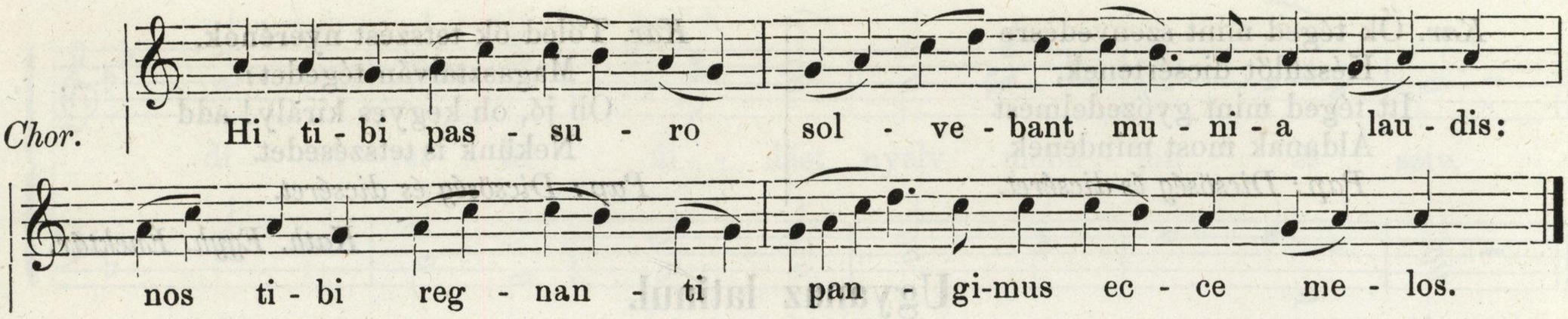
Kar. Ők téged mint szenvedésre
Készülőt dicsértenek,
Itt téged mint győzedelmest
Áldanak most mindenek
Pap: Dicsöség és dicséret.

Kar. Tőled ők tetszést nyerének,
Magasztalván tégedet:
Oh jó, oh kegyes király! add
Nekünk is tetszésedet.
Pap: Dicsöség és dicséret.

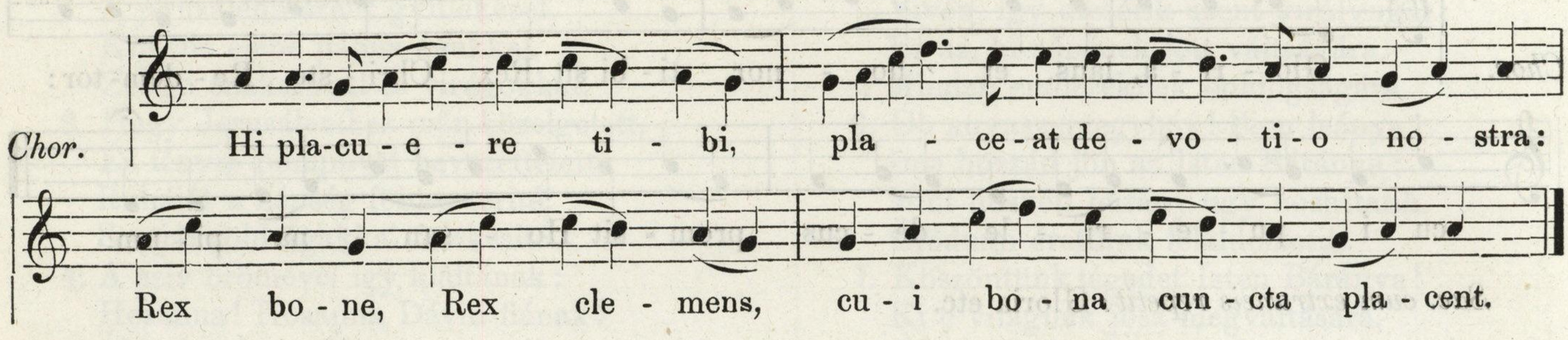
Kath. Egyh. Énektár.

Ugyanaz latinul.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

- *Sac.* Gloria, laus, et honor.

Sac. Gloria, laus, et honor.

Ezek eléneklése után a pap kivülről a kereszt rudjával megüti az ajtót, mely azonnal megnyittatik, s a körmenet a következö ének zengése mellett bevonul a templomba.

Ének.

D. Máriát dicsérni hivek jöjetek.

1. Hosanna! üdv neked, ég föld Királya!
Utánad sietünk, téged imádva,
Részt ohajtunk venni győzedelmedben,
Mint ama hiv sereg Jeruzsálemben.
2. Kereszted nyitá meg a mennyországot,
Te vetted le rólunk a nagy bűnátkot;
Te vagy az út, élet, s örök igazság,
Tégedet követni legfőbb boldogság.
3. Pálmaágak helyett imádságinkkal
Jöttünk most tehozzád szent szándékinkkal,
Adj áldást, hogy azok nevekedjenek,
S jó cselekedettel gyümölcsözzenek.

Kath. Egyh. Énektár.

Ugyanaz latinul.

Responsorium. Ingrediente Domino in sanctam civitatem Hebraeorum pueri resurrectionem vitae pronuntiantes, cum ramis palmarum Hosanna clamabant in excelsis. Cum audisset populus, quod Jesus veniret Jerosolymam, exierunt obviam ei. Cum ramis palmarum Hosanna, clamabant, in excelsis.

Következik a szent mise. Epistola után azonnal megkezdetik a Passio mondása.

Virágvasárnapi Passio.

Jézus Krisztus kinszenvedésének történetét mind a négy evangelista megirta. A ker. kath. anyaszentegyház évenkint bensö fájdalommal üli meg a megváltás eme nagyszerü eseményeit, és hogy minden igazhivö gyermekét fellelkesítse s a fájdalomban magához szorosan füzze: szent Máté és szent Jánosnak idevonatkozó iratait, amazt virágvasárnapján, emezt nagypénteken nyilvánosan felolvastatja.

Hajdan e szent tisztkedést három diaconus végzé, söt Romában és más országokban, amennyiben a körülmények engedik, ez maig is igy van. Nálunk a székesegyházakban a növendékpapság, plebániákban pedig a kántorok, mint átalán az egyh. énekek vezérei, több-kevesebb segédlettel teljesítik.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

A passiók jelen szövege szóról-szóra a Tárkányi J. B. által forditott „Ujszövetségi Szentirás"-ból, az énekbeszéd, azaz: a dallam pedig hiteles római kutföből vétetett. Ezen utóbbira nézve megjegyeztetik: miszerént a passióknak a latin nyelvhezi pontos alkalmazása ösztönül szolgált, hogy a magyarnyelv rythmusa is ép oly lelkismeretesen keresztül vitessék. A passiók római kiadásában „Ut" kulcs használtatik és a ♭ jegyek csakis a három egész hang kikerülésénél vétettek foganatba; midön tehát az „Egyetemes Szerkönyv" a passiókat könnyebb énekelhetés tekintetéből violin-kulcsban adja, a C hangnem szolgál alapul és igy b — *t csak ott szabad énekelni, hol a jegy áll, többiben szoroson megtartatik a* C *hanglépcső.*

A részek megjelelésére a Missale betüi vétettek át. A **C** *(Chroniston) az elbeszélö evangelistát jelzi; a* ✝ *(Krisztus) magának Jézus Krisztusnak, az* **S** *(Synagoga) a népböl egynek szavait mutatja ki. Mivel pedig a passiókat legtöbb helyütt férfiak éneklik, a karok férfi négyesekben irattak, s igy az egyes szerepeket a következö hangok veszik át: A* **C***-vel jelzett helyeket a Tenor II. énekli; a* ✝*-nél a Bassus, az* **S***-nél a Tenor I. szerepel. Az evangelista szerepe folyékony, Krisztusé lassú és komoly, a népböl egyé pedig közép dömértéket kiván.*

Passio.

C. Kez-de-tik a mi U-runk Jé-zus Krisz-tus-nak kin-szen-ve-dé-se, sz. Má-té e-van-ge-lis-tá-nak i-rá-sa sze-rént. Az i-dő-ben mon-dá Jé-zus az ő ta-nit-vá-nyi-nak:

✝. Tud-já-tok, hogy két nap mul-va hus-vét le-szen, és az em-ber fi-a el-á-rul-ta-tik, hogy meg-fe-szít-tes-sék. **C.** Ak-kor egy-be-gyü-lé-nek a pa-pi fe-je-del-mek és a nép vé-ne-i a fő-pap tor-ná-czá-ba, ki Ka-i-fás-nak ne-vez-te-tik va-la. És ta-ná-csot tar-tá-nak, hogy Jé-zust ál-nok-ság-gal meg-fog-ják és meg-öl-jék. Mon-dá-nak pe-dig:

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass. II.

Ne az ün-nep-na-pon, ne-ta-lán tá-ma-dás le-gyen a nép kö-zött.

C. Mi-kor pe-dig Jé-zus Bet-há-ni-á-ban volt, a pok-los Si-mon há-zá-ban, já-ru-la

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

hoz-zá-ja egy as-szony, a-la-bast-rom e-dény-ben drá-ga ke-net-tel, me-lyet az asz-tal-nál

ü-lő-nek fe-jé-re ön-te. Lát-ván ezt a ta-nit-vá-nyok, ne-hez-te-lé-nek mondván:

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass. II.

Mi-re va-ló e vesz-te-ge-tés? Mert ezt drá-gán el le-

he-tett vol-na ad-ni és a sze-gé-nyek-nek osz-ta-ni.

C. Tud-ván pe-dig ezt Jé-zus mon-dá ne-kik: ✝. Mi - - ért vagy-tok ez asz-

szony bán-tá-sá-ra? Ő jó-cse-le-ke-de-tet tett ve-lem. Mert sze-gé-nyek

min-den-kor van-nak ve-le-tek; én pe-dig nem min-den-kor va-gyok ve-le-tek.

Mert ő e ke-ne-tet tes-tem-re önt-vén, azt te-me-té-sem-re cse-le-ked-te.

Bi-zony mon-dom nek-tek, va-la-hol ez e-van-ge-li-om hir-det-tet-ni fog egész vi-lá-gon,

az is el-mon-da-tik, mit ez cse-le-ke-dett, az ő em-lé-ke-ze-té-re.

C. Ak-kor el-mé-ne egy a ti-zen-ket-tő kö-zől, ki is-ka-ri-ó-ti Jú-dás-nak ne-vez-

te-tik va-la, a pa-pi-fe-je-del-mek-hez, és mon-dá ne-kik: **S.** Mit a-kar-

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

tok ne-kem ad-ni, és én őt ke-ze-tek-be a-dom? **C.** A-zok pe-dig ren-de-lé-nek

ne-ki har-mincz e-züst pénzt. És at-tól fog-va al-kal-mat ke-res va-la, hogy őt el-á-

rul-ja. A ko-vász-ta-la-nok el-ső nap-ján pe-dig a ta-nit-vá-nyok Jé-zus-hoz já-ru-lá-nak, mond-ván:

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass. II.

Hol a-ka-rod, hogy el-ké-szit-sük é-te-led-re a hus-vé-tet?

C. Jé-zus pe-dig mon-dá: ✝. Men - - je-tek a vá-ros-ba egy va-la-ki-hez,

és mond-já-tok ne-ki: A mes-ter mond-ja: Az én i-dőm kö-zel va-gyon,

ná-lad tar-tom a hus-vé-tet az én ta-nit-vá-nyim-mal. **C.** És ugy cse-

lek-vé-nek a ta-nit-vá-nyok, a mint ren-del-te va-la ne-kik Jé-zus, és el-

ké-szí-ték a hus-vé-tet. Be es-te-led-vén pe-dig, le-te-le-pe-dék ti-

zen-két ta-nit-vá-nyá-val. És mi-dőn e-vé-nek mon-dá: ✝. Bi-zony

mon-dom nek-tek, hogy egy kö-ző-le-tek el-á-rul en-gem.

C. És i-gen meg-szo-mo-rod-ván, kez-dék e-gyen-kint kér-dez-ni;

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass I.
Bass II.

Vaj - jon én va-gyok - e? U - ram!

C. Ő pe - dig fe - lel - vén, mon-dá: ✝. A ki ve-lem ke-zét a tál-ba márt-ja, az á-

rul el en-gem. Az em-ber fi - a el-megy u-gyan, a-mint ir - va van fe - lő- le;

de jaj an-nak az em-ber-nek, ki ál - tal az em- ber fi - a el - á - rul - ta - tik; jobb lett vol-

na ne - ki, ha nem szü-le- tett vol-na az az em - ber. **C.** Fe-lel-vén pe-dig Jú-dás,

ki el - á - rul - ta őt, mon - dá: **S.** Vaj-jon én va-gyok-e? Rabbi! **C.** Fe-le - lé ne - ki:

✝. Te mon - dád. **C.** Mi-dőn pe-dig va-cso - rál- ta-nak, ve-vé Jé-zus a ke- nye-ret,

meg-ál - dá és meg-sze-gé, és a - dá ta - nit- vá- nyi-nak, és mon-dá: ✝. Ve - gyé-tek

és e - gyé-tek, ez az én tes - tem. **C.** És ve-vén a kely-het, há-lát a - da,

és ne-kik a-dá, mondván: ✝. I - gya-tok eb-ből mind-nyá-jan; mert ez az én vé-rem

az uj szö- vet - sé - gé, mely so - ka - kért ki - on - ta - tik a bű-nök bo- csá- na - tá - ra.

Mon - dom pe-dig nek-tek: Nem i - szom mos - tan - tól e szől - lő- ter- més - ből az na-pig,

mi-kor a- maz ú - jat i-szom majd ve-le- tek A - tyám or - szá - gá-ban. **C.** És di-csé-

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Zeneművészeti Főiskola Budapest

re - tet é - ne - kel - vén, ki - me - né - nek az o - laj - fák he - gyé - re. Ak-kor mon-dá ne - kik Jé - zus: ✝. Ti mind-nyá - jan meg-bot - rán - koz-tok én ben-nem ez éj-jel. Mert ir - va va - gyon: Meg- ve-rem a pász-tort, és el - szé - led-nek a nyáj ju - ha - i. Mi - nek-u - tá - na pe - dig fel - tá - ma-dok, meg- e - lőz-lek ti - te - ket Ga - li - le-á-ban. **C.** Fe - lel - vén pe-dig Pé - ter, mondá ne - ki: **S.** Ha mind-nyá-jan meg-bot - rán-koz-nak is ben - ned, én so - ha meg nem bot - rán - ko-zom. **C.** Mon-dá ne - ki Jé - zus: ✝. Bi - zony mon-dom ne-ked, hogy ez éj - jel, mi-nek - e - lőt - te a ka-kas szól, há - rom-szor ta - gadsz meg en - gem. **C.** Mon-dá ne - ki Pé - ter: **S.** Ha meg kell hallnom is ve - led, nem ta - gad-lak meg té - ged. **C.** Ha-son - ló - ké-pen szó-lá - nak mind-nyá-jan a ta-nit - vá-nyok is. Ak-kor mé-ne Jé - zus ve - lök a ma - jor - ba, mely Getsze-má - ni - nak ne-vez - te - tik és mon-dá ta-nit - vá-nyi - nak: ✝. Ül - je-tek itt, mig a-mo - da me-gyek és i - mád - ko-zom. **C.** És ma-ga mel - lé vé-vén Pé-tert és Ze - be - de - us két fi - át, kez-de bán-kod-ni és szo-mor-kod - ni. Ak-kor mon-dá ne-kik: ✝. Szo - mo- ru

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

az én lel-kem mind ha - lá-lig; vá - ra-koz-za-tok itt, és vi-rasz-sza-tok ve - lem.

C. És egy ke-vés-sé e-lébb men-vén, or-czá-já-ra bo - ru - la, i-mád-koz-ván és mond-ván:

✝. A - tyám! ha le-het-sé-ges, mul-jék el e po-hár tő-lem; mind - az-ál-tal

nem a-mint én a-ka-rom, ha-nem a mint te. **C.** És mé-ne ta-nit-vá-

nyihoz és a-lu-va ta-lá-lá ő - ket, és mon-dá Pé-ter-nek: ✝. Igy nem

vi-raszt-hat-tok-e ve-lem egy ó-rá - ig? Vigyáz-za-tok és i - mádkoz-zatok, hogy ki-

sér-tet-be ne es - se-tek. A lé-lek u-gyan kész, de a test e-

rőt - len. **C.** Is-mét má-sod-szor el-mé-ne, és i-mád-ko-zék, mond-ván:

✝. A - tyám! ha e po-hár el nem mul-ha-tik a nél-kül, hogy meg i-gyam, legyen

a te a-ka - ra-tod. **C.** És el-jö-ve is-mét, és a-lu-va ta-lá-

lá ő - ket; mert sze-me-ik el vol-tak ne-he-zed-ve. És el-hagy-ván ő-ket, ismét

el-mé-ne, és i-mád-ko-zék har-mad-szor, u-gyan-a-zon be-szé-det mond-ván. Ak-kor ta-

nit-vá-nyi-hoz jö-ve, és mon-dá ne-kik: ✝. A - lud-ja-tok már és nyu-god-ja-tok.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

LISZT FERENCZ HAGYATÉKA

I - me el - kö- zel - ge-tett az ó - ra, és az em-ber fi - a a bü - nö-sök ke-ze - i - be a - da - tik. Kel - je - tek föl, men - jünk; i - me kö - ze - le - dik, a ki en - gem el - á - rul. **C.** Mig ő szó-lott, i - me Jú - dás, egy a ti- zen - ket - tő közől el- jö - ve, és ve - le nagy se-reg, kar-dok-kal és do - ron-gok-kal, kül-det - ve a pa - pi fe - je- del-mektől és a nép vé- ne - i - től. A - ki pe - dig el - á - rul - ta őt, jelt a - dott ne- kik mond - ván: **S.** A kit meg-csó-ko-lok, ő az, fog - já - tok meg. **C.** És a-zon-nal Jé-zus-hoz já-rul-ván, mon - dá: **S.** Üdvözlégy Rab - bi! **C.** És meg-csó-ko-lá őt. Mon-dá ne-ki Jé-zus: †. Ba - rá - - tom! mi vég-re jöt-tél? **C.** Ak-kor hoz-zá - ja me-né-nek, és ke - ze- i - ket Jé-zus - ra ve-ték és meg fo - gák őt. És i - me egy a - zok kö - ző l kik Jé-zus- sal va - lá - nak, ki nyujtván ke-zét, ki vo-ná kard-ját, és rá-csapván a pa - pi fe - je - de- lem szol - gá - já - ra, el vá - gá an - nak fü - lét. Ak - kor mon-dá ne - ki Jé - zus: †. Tedd visz-sza he-lyé - re kar - do-dat; mert miud-a-zok, kik fegy-vert fog-nak, fegy- ver ál - tal vesz-nek el. Vagy azt vé-led, hogy nem kér-he-tem A - tyá - mat? És ad ne- kem

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

a - zon-nal töb-bet ti-zen-két ez - red an-gyal-nál. Mi - ké-pen tel - je-sed - nek be te-hát

az i - rá - sok, me-lyek sze-rént igy kell len - ni? **C.** A-zon ó - rá-ban mon-dá

Jé-zus a se - reg-nek: ✝. Mint la - tor- ra, ugy jöt - te - tek ki kar-dok-kal és do-ron-

gok - kal en - gem meg-fog - ni. Min- den-nap ná - la - tok ül-tem, ta- nit-ván a temp-lom- ban,

és nem fog-ta - tok el en - gem. **C.** Ez pe-dig mind lőn, hogy be-tel - je - sed-je-nek

a pró - fé - ták i - rá - sa - i. Ak-ko- ron a ta-nit-vá-nyok mind-nyá-jan el-hagy-ván őt, el - fu-

tá - nak. A - ma-zok pe-dig fog-ván Jé-zust, vi-vék Kai-fás-hoz, a pa- pi fe - je - de-lem-hez,

hol az i - rás- tu-dók és vé-nek egy-be-gyül-tek va - la. Pé-ter pe-dig kö - ve - té őt tá-

vol-ról a pa - pi fe - je - de-lem tor- ná-czá - ig; és o - da be-men-vén, le - ü - le a

szol-gák-kal, hogy lás- sa vé - gét. A pa - pi fe - je- del-mek pe- dig és az e- gész gyü- le-

ke-zet ha-mis ta- nu-bi-zony-sá-got ke- re - sé-nek Jé - zus el-len, hogy őt ha - lál - ra ad - ják,

és nem ta - lá - lá-nak, no-ha sok ha-mis ta - nu jött e - lő. U - tol-já - ra pe-dig jö-ve

két ha-mis ta- nu, és igy szó-lá-nak: **S.** Ez mon-dot-ta: Le-ront-ha-tom az Is-ten temp-lo-mát

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

és har-mad-nap mul-va föl-é - pit - he - tem azt. **C.** És föl-kel-vén a pa - pi fe - je - de-lem

mon - dá ne - ki: **S.** Sem-mit sem fe-lelsz-e a-zok - ra, mi-ket e-zek el - le-ned bi-

zo - nyí - ta-nak. **C.** Jé - zus pe-dig hall-ga-ta. És a pa - pi fe - je - de - lem mon-dá

ne - ki: **S.** Kény-sze-rit - lek té-ged az é - lő Is-ten-re,hogy mondd meg nekünk, ha te

vagy-e Krisz-tus, az Is-ten Fi - a? ***C.*** Fe-le-lé ne-ki Jé - zus: ✝. Te mon - dád!

a - zon-ban mon-dom nek-tek: Ez - u - tán meg-lát - já - tok az em-ber fi-át ül - ni az Is-

ten e - re - jé-nek jobb-ján, és el - jő - ni az ég fel - hő - i-ben **C.** Ak-kor a

pa - pi fe - je - de - lem meg-szag-ga - tá ru - há - it, mond - ván: **S.** Ká-rom-

ko - dék! Mi szük-sé-günk van még ta - núk - ra? i - me most hal-lot - tá - tok a ká-

rom - lást. Mit i - tél - tek? ***C.*** A - zok pe - dig fe - lel - vén, mon - dák:

Tenore I. II. **Kar.** **Basso** I. II.

Mél - tó a ha - lál - ra.

C. Ak - ko - ron or- czá - já - ra pök - dö - sé - nek, és nya-kon csap - do - sák őt, né - me-lyek

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

pe-dig te-nye-re-ik-kel ar-czul ve-rék mond-ván:

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass. II.

Ta-láld el Krisz-tus! ki-cso-da az, ki meg-ü-tött té-ged?

C. Pé-ter pe-dig ki-vül a tor-nácz-ban ül va-la; és hoz-zá já-ru-la egy szol-gá-ló mond-ván: **S.** Te is a ga-li-le-a-i Jé-zus-sal va-lál.

C. Ő pe-dig ta-ga-dá mind-nyá-jok e-lőtt, mond-ván: **S.** Nem tu-dom mit mon-dasz. **C.** Mi-dőn pe-dig ki-ment az aj-tón, meg-lá-tá őt más szol-gá-ló és mon-dá a-zok-nak, kik ott va-lá-nak: **S.** Ez is a ná-zá-re-ti Jé-zus-sal va-la. **C.** És is-mét ta-ga-dá es-kü-vel: Hogy nem is-mé-rem az em-bert. És ke-vés vár-tat-va hoz-zá-ja me-né-nek az ott ál-lók és mon-dák Pé-ter-nek:

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass II.

Bi-zo-nyá-ra te is a-zok kö-zül vagy, mert szó-lá-sod is el-á-rul té-ged.

C. Ak-kor kez-de át-ko-zód-ni és es-küd-ni, hogy nem is-me-ri az em-bert.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

És a - zon - nal meg- szó - la - la a ka-kas. És meg - em - lé - ke - zék Pé - ter Jé - zus

i - gé - jé - ről, me-lyet mon-dott va - la: Mi - nek - e - lőt - te a ka - kas szól, há-rom-

szor ta-gadsz meg en - ge-met. És on-nan ki-men-vén, ke- ser- ve - sen si - ra. Reg-gel pe- dig

ta - ná-csot tar- tá-nak mind-nyá-jan a pa - pi fe - je - del-mek és a nép vé - ne - i Jé-zus

el - len, hogy őt ha - lál - ra ad - ják. És meg-kö-töz- ve vi-vék őt, és át - a - dák Pon-tzi - us

Pi - lá - tus hely-tar-tó - nak. Ak-ko-ron lát-ván Jú-dás, ki őt el - á - rul - ta, hogy el van

i - tél - ve: meg-bán-ván tet - tét, visz-sza - vi - vé a har-mincz e - züst pénzt a pa - pi

fe - je - del - mek - nek és vé - nek - nek, mond - ván: **S.** Vét - kez - tem,

el - á - rul - ván az i - gaz vért. **C.** Ők pe - dig mon - dák:

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass I.
Bass II.

Mi gon - dunk rá? te lás - sad.

C. És el - vet - vén a temp-lom-ban az e - züst pénzt, visz-sza té - re, és el - men-vén,

föl - a - kasz-tá ma-gát. A pa- pi fe - je - del-mek pe - dig föl - vé -vén az e - züst pénzt, mon-dák.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass. II.

Nem sza-bad azt a temp-lom pénz-tá - rá - ba ten - ni; mert vér di - ja.

C. Ta - ná-csot tart-ván pe-dig meg-ve-vék raj - ta egy fa - ze-kas tel-két a jö - ve- vé-nyek te-

me - té - sé - re. A-zért hi - va - tik az a föld Ha-kel-da-má-nak, az - az: vér - te- lek - nek

ma - i na-pig - lan. Ak-kor be-tel - je - se - dék, a-mit Je - re - mi - ás pró - fé - ta meg-jö-ven-

dölt, mond-ván: És ve - vék a har-mincz e - züst pénzt, a meg - be-csült-nek á - rát, kit meg-

vá - sá - rol - tak Iz - ra - el fi - a - i - tól, és a fa - ze - kas tel - ke - ért a-

dák azt, a - mint ne-kem ren - del - te az Úr. Jé-zus pe-dig a hely - tar - tó e - lőtt

ál - la, és kér - dé őt a hely-tar-tó, mond - ván: **S.** Te vagy-e a zsi-dók ki-

rá - lya? **C.** Fe - le - lé - ne - ki Jé - zus: †. Te mon - dád. **C.** És mi - dőn

vá - dol - ta-tott a pa - pi fe - je - del-mek-től és vé-nek-től, sem-mit-sem fe - le - le. Ak - kor

mon - dá ne-ki Pi - lá - tus: **S.** Nem hal-lod-e, meny-nyit val-la-nak el - le - ned. **C.** És egy

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

sza-vá-ra sem fe - le - le ne - ki, úgy hogy fö-löt-te cso-dál-ko-zék a hely-tar - tó. Az ün-

nep-na-pon pe-dig szo-kott va-la el - bo-csá - ta - ni a hely-tar-tó a nép-nek egy fog-lyot,

a kit a-kar - ta-nak. Va-la pe-dig ak-kor egy hi-res fog-lya, ki Ba-rab-bás-nak ne-vez-

te-tett. Mi-dőn te-hát a-zok egy-be-gyül-tek, mon-dá Pi - lá - tus: **S.** Kit a-kar-tok,

hogy el-bo-csás-sak nek-tek, Ba-rab-bást-e vagy Jé-zust, ki Krisz-tus-nak mon-da-tik? **C.** Mert tud-ja

va-la, hogy i-rigy-ség-ből á-rul-ták el őt. Mi-dőn pe-dig az i-té-lő szé-ken ült,

hoz-zá-ja kül-de fe-le-sé-ge mond - ván: **S.** Sem-mi kö-zöd ne-ked av-val az

i-gaz-zal; mert so-kat szen-ved-tem ma, á-lom-lá-tás-ban ő mi-at - ta. **C.** A-zon-

ban a pa-pi fe-je-del-mek és a vé-nek rá-be-szé-lék a né-pet, hogy Ba-rab-bást kér-jék,

Jé-zust pe-dig el-vesz-tes-sék. Fe-lel-vén pe-dig a hely-tar-tó, mon-dá ne - kik:

S. Kit a-kar-tok, hogy nek-tek a ket-tő kö-zől el-bo-csás-sak? **C.** Ők pe-dig mon-dák:

Tenor I.
Tenor II.
Kar. Ba - rab - bást.
Bass. I.
Bass. II.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Mon - dá ne - kik - Pi - lá - tus. **S.** Mit cse - le - ked - jem te - hát Jé-

zus - sal, ki Krisz - tus - nak mon - da - tik? **C.** Szó - lá - nak mind-nyá-jan;

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass. II.

Fe - szít - tes - sék meg.

C. Mon - dá ne - kik a hely - tar - tó. **S.** De mi go - noszt cse - le - ke - dett?

A - zok pe - dig még - in - kább ki - ál - tá - nak, mond-ván;

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass. II.

Fe - szí - tes - sék meg!

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

C. Lát-ván pe-dig Pi - lá - tus, hogy sem-mi-re sem megy, ha-nem in-kább nő a za-jon - gás, vi - zet

vé - vén, meg-mo-sá ke - ze - it a nép e - lőtt mond - ván: **S.** Én ár - tat - la va-gyok e-

zen i - gaz-nak vé - ré - től; ti lás - sá - tok. **C.** És fe - lel - vén az e- gész nép mon-dá:

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass. II.

Az ő vé - re mi raj-tunk, és a mi fi - a - in - kon!

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

C. Ak-kor el-bo-csá-tá ne-kik Ba-rab-bást, Jé-zust pe-dig, mi-u-tán meg-os-to-roz-tat-ta, ke-ze-ik-be a-dá, hogy meg fe-szit-tes-sék. Ak-kor a hely-tar-tó vi-té-ze-i el vi-vén Jé-zust a ta-nács ház-ba, egy-be gyüj-ték kö-rü-löt-te az e-gész cso-por-tot. És le-vet-köz-tet-vén őt, bi-bor szin pa-lás-tot a-dá-nak rá-ja, és tö-vis-ből ko-ro-nát fon-ván, fe-jé-re te-vék, és ná-dat jobb ke-zé-be. És tér-det hajt-ván e-lőt-te csu-fo-lák őt mondván:

Tenor I.
Tenor II.
Kar. Üd-vöz-légy, zsi-dók ki-rá-lya!
Bass. I.
Bass. II.

C. És rá pök-dös-vén, ve-vék a ná-dat, és fe-jét ve-rék ve-le. És mi-nek-u-tá-na meg-csu-fol-ták őt, le-ve-vék ró-la a pa-lás-tot, és fel-öl-töz-tet-ték sa-ját ru-há-i-ba, és ki-vi-vék őt, hogy meg-fe-szit-sék. Ki-men-vén pe-dig, ta-lá-lá-nak egy Si-mon ne-vü ci-re-ne-i em-bert; ezt kény-sze-ri-ték hogy vi-gye az ő ke-reszt-jét. És jö-vé-nek a-zon hely-re, mely Gol-

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

go - tá - nak ne- vez - te - tik, mely az agy - ko-po-nyák he-lye. És a - dá - nak ne - ki

e - pé - vel ve - gyi - tett bort in - ni. És mi-dőn meg - iz - lel - te azt, nem a - ka - rá

in - ni. Mi - nek - u - tá - na pe - dig meg - fe - szi - tet - ték őt, el - osz - ták az ő

ru - há - it, sor - sot vet- vén a - zok - ra, hogy be - tel - je - sed - jék, mit a pró-fé - ta

meg - jö-ven-dölt, mond-ván: El-osz - tot - ták ma-gok közt ru - há - i - mat, és öl - tö-nyöm-re

sor - sot ve- tet - tek. És le - ül - vén őr - zik va - la őt. És fe - je fö - lé te - vék

az ő ü- gyét ir - va: Ez Jé - zus a zsi - dók ki - rá - lya. Ak - kor meg - fe - szit - te-ték

ve - le két la - tor is, e - gyik jobb-ról és má - sik bal - fe - lől. Az át - me - nők

pe - dig ká - ro - mo - lák őt, haj - to - gat - ván fe - jö - ket, és mond-ván:

Kar.

Tenore I. II.

Basso I. II.

Hej! ki le- ron-tod az Is- ten tem-plo-mát, és har-mad nap- ra föl é - pí-ted azt,

sza - ba - ditsd meg ma - ga - dat; ha Is - ten fi - a vagy, szállj le a ke - reszt-ről.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

C. Ha - son - ló - ké - pen a pa - pi - fe - je - del - mek is az i - rás - tu-

dók - kal és vé - nek - kel e - gyütt, csu - fol - va mon - dák:

Tenor I.
Tenor II.
Kar. Má - so - kat meg - sza - ba - dí - tott, ön ma - gát nem sza - ba - dit - hat - ja meg;
Bass. I.
Bass. II.

ha Iz - ra - el ki - rá - lya, száll-jon le most a ke - reszt-ről, és hi-szünk ne-ki. Az Is - ten-

ben bi-zott, sza-ba-dit-sa meg most, ha a-kar-ja őt; mert azt mon-dot-ta: hogy Is-ten fi - a va-gyok.

C. U-gyan-azt há-nyák sze-mé- re a lat-rok is, kik ve - le meg fe - szit-tet - tek va - la. Hat ó-

rá - tól pe-dig sö-tét-ség lőn az e-gész föl - dön ki-lencz ó-rá - ig. És ki-lencz ó - ra táj - ban

ki - ál - ta Jé-zus nagy szó-val mond-ván: ✝. É - - li! É-li! lam-ma sza-bak-tá - ni?

C. az - az: ✝. Én Is - te-nem! én Is - te-nem! mi-ért hagy-tál el en - gem?

C. Né - me-lyek pe - dig az ott - ál - lók kö - ző́l hall-ván ezt, mon - dák:

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass. II.

Il - lést hí - ja ez.

C. És a - zon - nal el - fut - ván egy kö - ző - lük, szi - va-csot vőn, meg-töl - té e - czet-tel,

és nád-szál - ra té - vén, in - ni a - da ne - ki. A töb - bi - ek pe - dig mon-dák:

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass I.
Bass II.

Hadd lás-suk, ha el - jön - e Il - lés, hogy meg-sza- ba - dit - sa őt.

C. Jé - zus pe - dig is - mét nagy szó - val ki - ált - ván, ki - a - dá lel - két.

Jegyzet. *Itt mindnyájan letérdelnek. Kevés szünet után folytattatik a Passio.*

C. És i - me a temp-lom kár-pit - ja ket - té ha - sa - da fü - lé - től e-gész al - já - ig; a föld

meg - in - du - la, a kő-szik-lák meg-re-pe - dé - nek, a si - rok meg-nyi-lá-nak és sok szent-nek

tes - te - i, kik el - a - lud - tak va - la, föl - tá - ma-dá - nak. És ki - lép-vén a si - rok-ból

az ő föl - tá - ma - dá - sa u - tán, a szent vá - ros-ba jö - vé-nek és so - kak-nak meg - je-le-

né - nek. A szá - za - dos pe-dig és a kik ve - le va - lá-nak Jé-zus ő - ri - ze - té - re,

lát- ván a föld - in - du - lást és a tör-tén - te-ket, i - gen meg-fé-lem-lé-nek mond-ván:

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass. II.

Va - ló - ban, Is - ten fi - a volt ez!

C. Va - lá - nak pe-dig ott so - kan asz-szo-nyok, tá - vol - ról néz-vén, kik kö-vet-ték va - la Jé - zust

Ga - li - le - á - ból, hogy ne-ki szol-gál - ja -nak. Kik kö -zött va - la Má - ri - a Mag-dol-na és Má-

ri - a, Ja - kab és Jó - zsef any-ja, és Ze - be-de-us fi - a - i - nak any - ja. Mi - kor pe - dig

már es - te - le - dett, jö - ve egy a - ri - ma-te - a - i Jó - zsef ne-vű gaz-dag em-ber, ki szin-

tén Jé - zus ta - nit - vá-nya va - la. Ez el-mé-ne Pi - lá - tus-hoz, és el - ké - ré Jé-zus tes - tét.

Pi - lá - tus leg - ott meg-ha-gyá, hogy át - ad-ják a tes - tet. És el - vé - vén a tes - tet Jó-zsef,

be - ta - ka - rá azt tisz - ta gyolcs-ba, és sa - ját uj sir - já - ba te - vé, me - lyet a kő - szik-lá-

ban vá - gott va - la. És nagy kö-vet henge - ri - te a sir aj - ta - já ra, és el-mé - ne.

Ott va - la pe-dig Má - ri - a Mag-dol-na, és a má-sik Má-ri- a, a sir el - le né - ben ül-vén.

Jegyzet: *A passio többi részeit a pap maga olvassa evangeliumi hangon.*

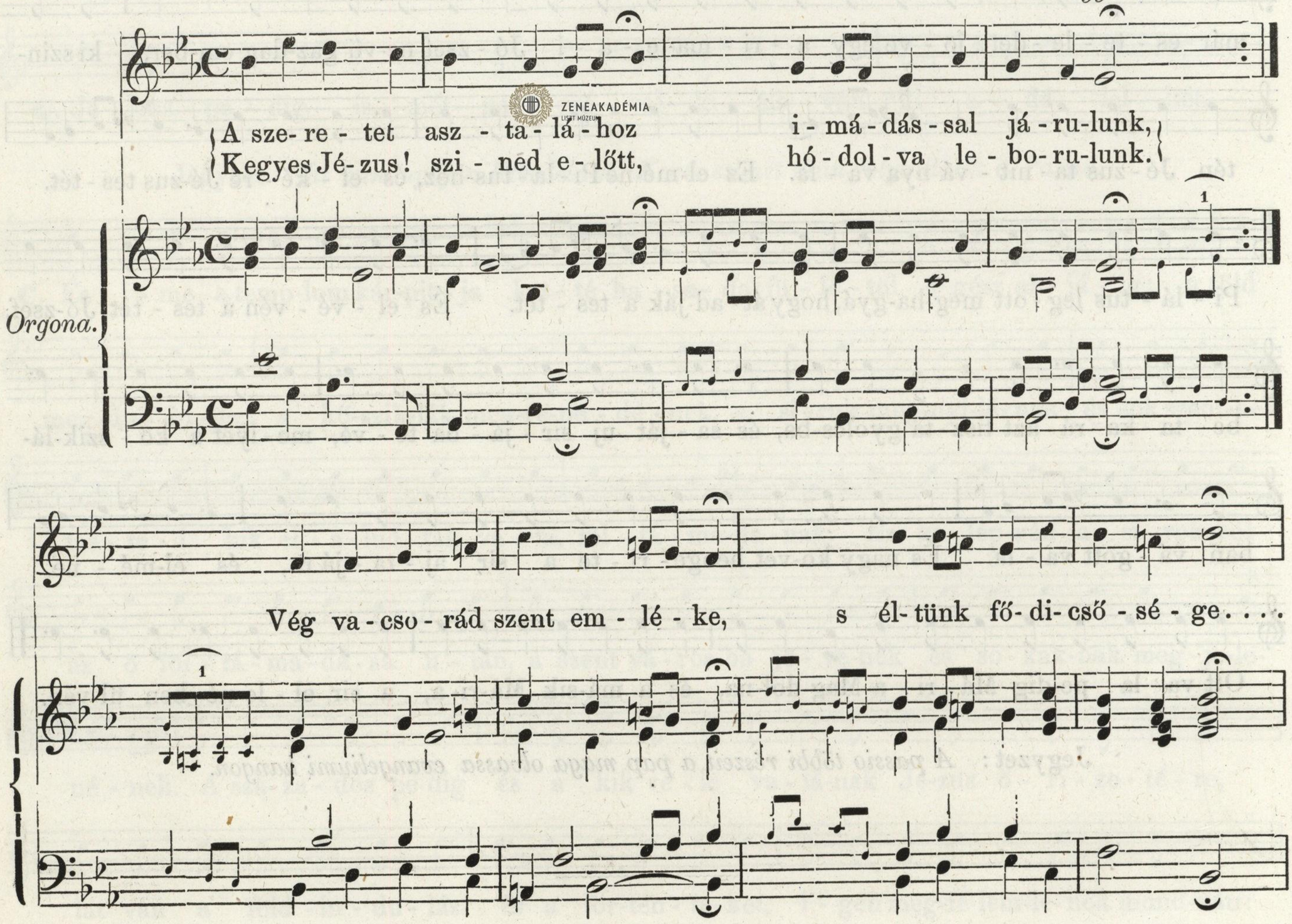
ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

4. NAGYCSÜTÖRTÖK.

E napon azon nagy s örökre nevezetes nap emlékezetét üljük, melyen egykor Jézus, a zsidó törvény szerént tartott vacsorája alkalmával, irántunki végetlen szeretetének zálogául az Oltári-Szentséget szerzette. — A mi az e napi misét illeti: Gloriakor az Oltári-Szentség imádandó titkának dícsöitésére a harangok meghuzatnak; de ettöl kezdve a nagyszombati mise Gloriájáig az orgonával együtt némán maradnak, azon bánat és fájdalom tanuságaul, melylyel az egyház isteni Mestere halálát kisergi. A harangok helyett e napokon kelep, az oltárcsengetyü helyett pedig keleplye használtatik. A misében a pap három ostyát consecral, melyek közöl Communiokor egyet magához vesz, a más kettöt pedig egy kehelybe helyezi, hogy a következö napi, vagyis nagypénteki misében egyikkel maga áldozzék, a másikat pedig a szentségtartóban az Úr koporsóját látogató hivek közimádására kitegye. A kehelybe rejtett Szentség, úgy szintén az áldoztató kehelyben levö szent ostyák mise után, az e végre minden diszszel elkészitett helyre, ünnepélyesen vitetnek át; ezután következik az oltárok lefosztása, püspöki székesegyházakban pedig az olajszentelés és lábmosás.

Miseének.

Kezdetre. *Kath. Egyh. Énektár.*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

a szent ke - reszt volt ve - zé-rünk, ez él - tünk és ol - tal-munk.

Az angyali énekre.

Dicsőség, áldás, dicséret
Legyen szeretetednek,
Oh Jézus! hogy ily vacsorát
Szerzettél híveidnek.

Jóságodnak nincs határa,
Oh ezért örök hála!
Imádás, dicséret, áldás
Legyen szent Fölségednek.

Angyali ének után orgona nélkül folytattatik a mise; azért a következő versek ugyanazon dallamra férfinégyesekben vannak irva.

Evangeliumra.

Tenore. I. II.

Basso. I. II.

Meg tes - te-sült ö - rök I - ge! szi-vünk-re szól in - té - sed,
Hogy fön-tart-suk mind - ö - rök - ké a sze - re - tet em - lé - ket.

Me - lyet a ke-nyér s bor szin - ben hagy - tál vég - ren - de - let - ben,

add, hogy min-dig tisz - ta sziv - vel kö - ves - sük szent i - gé - det.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Hiszekegyre.

Oh égből leszállott kenyér!
Hiszszük Istenségedet,
És mely ezzel egyesüle,
Hiszszük emberségedet.
Hiszszük szent tanításadat,
Melyre jegyesed oktat,
Kit egyházadban jegyzél el,
Ontván érte véredet.

Felajánlásra.

Im az oltáron megújúl
Az utólsó vacsora;
Teljesül szolgája által,
Mit Jézus parancsola.
A kenyér s bor, mint ő hagyta,
Az uj frigy áldozatja,
Mi jelkép volt az ó frigyben
Itt most megvalósula.

Kegyes Jézus! te megmostad
Tanitványid lábait:
Öntsd reánk is malasztodnak
Megtisztitó árjait.
Hogyha vacsorádhoz megyünk,
Méltók és tiszták legyünk.
Add mindig hiven követnünk
Mikre szent példád tanít.

A háromszor szentre.

Szent az Isten! ezt kiáltja
Az ég s föld alkotmánya.
Szent az Isten! ezt hirdeti
Jézus szent keresztfája.
Melyen az Isten szentsége
Vérrel lőn megbékitve.
Szent az Isten! ezt zokogja
Bünbánatunk könyárja.

Urfelmutatás után az Oltári-Szentségről lehet énekelni. Szent mise végeztével az Oltári-Szentség az e végre feldiszített kápolnába vagy oltárhoz vitetik, mely alatt a kar a „Mondj éneket“ kezdetü régi choralt énekli (lásd az Urnapi körmenetet;) azután a pap segédletével lepusztitja az oltárokat, halkan mondván a „Diviserunt sibi“ vagyis: „Elosztották ruháimat“ kezdetü karverset, a kar pedig versenkint olvassa a 21-ik zsoltárt. A pap a zsoltár minden verse után ismétli a karverset.

Antiphona.

Diviserunt sibi vestimenta mea: et super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus 21.

Deus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et nonsunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum et abjectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Karvers.

Elosztották ruháimat,
És az öltönyöm felett,
Mert az varrás nélkűli volt,
Az őrség sorsot vetett,

21. Zsoltár.

1. Én Istenem, óh tekints rám!
Mért hagytál el engemet?
A bünösök bűne miatt
Menekülnöm nem lehet.
2. Nappal, éjjel felkiáltok
S nem hallgatsz meg Istenem!
Bár te, kit Izrael dicsér,
Ott lakol a szent helyen.
3. Ősatyáink benned biztak
S szabadulást nyertenek,
S én a néptől meggyalázva,
Hova hajtsam fejemet?
4. A kik látnak kigunyolnak,
Hajtogatják fejöket:
„Az Urban bizott, hát lássuk,
Ha szabadulás jöhet.“
5. Mert te hoztál ki a méhből
S vagy reményem teljesen;
Ne hagyj a szorongatás közt
Jőjj segélyezz Istenem!

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pinques obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum; * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens: * in medio ventris mei.

Aruiit tanquam testa virtus mea, et linqua mea adhaesit faucibus meis · * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea Deus animam meam; * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes et saturabuntur: * et laudabunt Dominum, qui requirunt eum: * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur et convertentur ad Dominum * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus: * universae familiae Gentium.

Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pinques terrae; * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet* et semen meum serviet ipsi.

Annunciabitur Domino generatio ventura; * et annunciabunt coeli justitiam ejus propulo, pui nascetur, quem fecit Dominus.

6. Nagy s hatalmas az ellenség,
Mely körülvett engemet,
Mint ragadozó oroszlány
Elnyeléssel fenyeget.

7. Az erőm vizként feloszlott
Csontom épen nem maradt;
Mint a megolvadt viasz, lett
Szivem a nagy kín alatt.

8. Nyelvem inyemhez ragadott,
A sir széleig vivél,
Midőn álltam a gonoszok
Nagy gyülekezetinél.

9. Kezeimet s lábaimat
Dühösen átlyuggaták,
Csontjaim számlálva, nézték
Kinaim áradatát.

10. Elosztották ruháimat
És az öltönyöm felett,
Mert az varrásnélküli volt,
Az őrség sorsot vetett.

11. De te Uram! segélj rajtam,
Mentsd egyetlen lelkemet;
Miért szivem, ajkam neked
Dicséretet zengenek!

12. Jákob minden ivadéka
Félve dicsérjétek őt,
Ki nem veti el szinétől
A szegényt a szenvedőt.

13. Enni fognak a szegények
S megelégesznek vele,
Őt dicsérve majd örök lesz
Sziveiknek élete.

14. Az Urhoz tér az egész föld,
Minden nép imára gyul;
Uralkodni fog a merre
Szent neve zeng jelszavul.

15. Szine előtt leborulnak
A halandó emberek;
Néki hódoland lelkem is,
Ha siromból felkelek.

16. Az Urról neveztetik majd
A jövendő nemzedék,
Mely igazságát megvallja
S ő tőle teremteték.

Veztkó A.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

5. NAGY PÉNTEK.

E nap az egyház nyelvén Parasceve, vagy is elökészület napjának neveztetik, mivel e napon készittetett el a zsidóknál minden, mi a husvéti ünnepre szükséges volt. Nekünk keresztényeknek e nap az Isten irgalmassága, a megfeszitett Jézus iránti legbensőbb szeretet és a legmélyebb gyásznak nagy napja. E mai napon végzé be Isten egyszülöttje halála által a megváltás nagy munkáját. Erre kiván minket az anyaszentegyház élénken emlékeztetni, épületes és szivreható szertartásai által, melyek jól megértve és fontolva, alkalmasak lelkünket üdvös szomoruággal betölteni, és szivünket valódi bünbánásra ébreszteni és inditani. Ma rendes és valóságos miseáldozat nem tartatik; mert Szent Pál kifejezése szerént: „Az ujszövetség örökkévaló Föpapja ma ment be, nem az ó szövetség véres áldozatai, hanem tulajdon vére által, a szentek szentjébe“. Zsid. 9. Ennek emlékére az anyaszentegyház ma vérontásnélküli valóságos áldozatot nem mutat be, hanem a pap csak a tegnapi napon megszentelt ostyát viszi az oltárhoz, s azt a népnek elöbb felmutatván, azonnal magához veszi. Azért a mai szertartás elöre szentelt misének neveztetik. A mai isteni tisztelet a legnagyobb megalázódás s gyász jeleivel kezdödik; mert ma a pap gyertya és füstölö nélkül fekete öltözetben járul az oltárhoz s egész kiséretével arczra borulva egy ideig imádkozik, mi alatt az eddig egészen födetlen oltár egyes vászonnal letakartatik (holott az különben háromszorosan van befödve); azután felmenvén az oltárhoz, megcsókolja az oltár követ s minden elözmény nélkül elkezdi olvasni Ozeas próféta jövendölését, mely egyenesen Jézus halálára s föltámadására vonatkozik.

Oseae VI. 1—6.

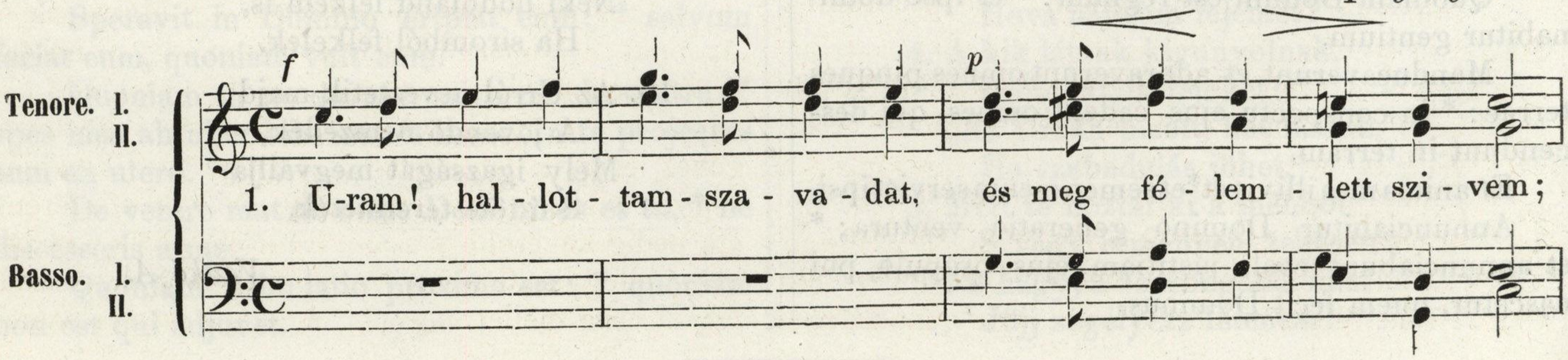
Haec dicit Dominus: in tribulatione sua mane consurgent ad me; venite et revertamur ad Dominum, quia ipse cepit, et sanabit nos: percutiet et curabit nos. Vivificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos et vivemus in conspectu ejus. Sciemus sequemurque ut cognoscamus Dominum: quasi diluculum praeparatus est egressus ejus et veniet quasi imber nobis temporaneus et serotinus terrae. Quid faciam tibi Ephraim? quid faciam tibi Juda? Misericordia vestra quasi nubes matutina, et quasi ros mane pertransiens. Propter hoc dolavi in Prophetis, occidi eos in verbis oris mei: et judicia tua, quasi lux egredientur. Quia misericordiam volui, et non sacrificium, et scientiam Dei plus quam holocausta.

Ozeas VI. 1—6 v.

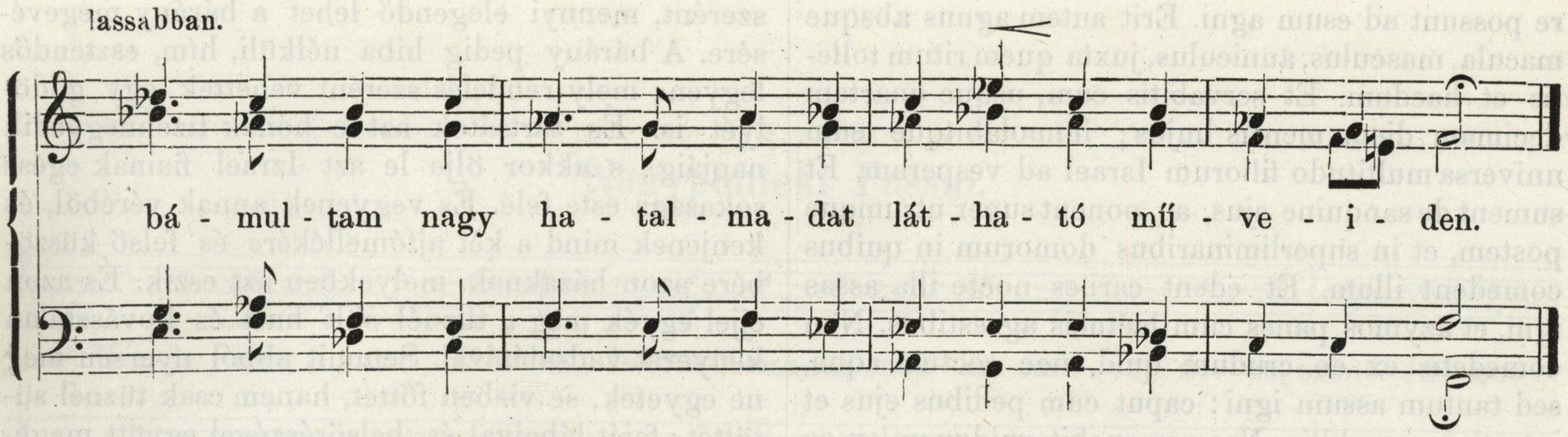
Ezeket mondja az Ur: Az ő szorongásukban reggel fölkelnek én hozzám: Jertek és térjünk az Urhoz: mert ő fogott meg és kiszabadít minket; megver és megorvosol minket. Megelevenit két nap mulva, harmadnapon feltámaszt minket, és élni fogunk az ő szine előtt. Megtudjuk és utána leszünk, hogy megismerjük az Urat; mint a hajnal, készül az ő kijövetele, és hozzánk jő, mint az őszi és tavaszi eső a földre. Mit cselekedjem neked? Efraim! mit cselekedjem neked? Juda! a ti irgalmasságtok, mint a reggeli felhő, és mint a harmat, mely korán elenyészik. Azért gyalulom őket a próféták által, öldöklöm őket az én szám igéivel és a te itéleteid eltünnek, mint a világosság. Mert irgalmasságot kivánok én, és nem áldozatot; és Isten ismeretét inkább mint az égő áldozatokat.

Most énekli a kar a következö törödelmi szakot:

Dallama Kaposy Gy-töl.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. Ha az évek elközelgnek.
Meg ismernek tégedet,
Midőn az idők teljében
Magad megismerteted.
3. Haragod miatt ha retteg
Lelkem, óh nagy Istenem!
Irgalmadról emlékezz meg,
Irgalmadat add nekem!
4. Az árnyas Libanon hegyről
Jő a népek Istene,
S fölsége dicséretével
Az ég és föld van tele! *Vetzkó A.*

Ugyanaz latinul.

Tractus. (Hab. 3.) Domine, audivi auditum tuum et timui: consideravi opera tua, et expavi. ℣ In medio duorum animalium innotesceris: dum appropinquaverint anni, cognosceris: dum advenerit tempus, ostenderis. ℣ In eo, dum conturbata fuerit anima mea: in ira misericordiae memor eris. ℣ Deus a Libano veniet; et Sanctus de monte umbroso et condenso. ℣ Operuit coelos majestas ejus: et laudis ejus plena est terra.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Sac. Oremus, flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Deus, a quo et Judas reatus sui poenam, et confessionis suae latro proemium sumpsit: concede nobis tuae propitiationis effectum; ut sicut in passione sua Jesus Christus Dominus noster, diversa utrisque intulit stipendia meritorum, ita nobis, ablato vetustatis errore, resurrectionis suae gratiam largiatur. Qui tecum.

Chor. Amen.

Sac. Lectio libri Exodi c. 12.

Indiebus illis: dixit Dominus ad Moysen et Aaron in terra Egypti: Mensis iste, vobis principium mensium, primus erit in mensibus anni. Loquimini ad universum coetum filiorum Israel, et dicite eis: Decima die mensis hujus tollat unusquisque agnum per familias et domos suas. Sin autem minor est numerus, ut sufficere possit ad vescendum agnum, assumet vicinum suum, qui junctus est domui suae, juxta numerum animarum quae sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque

Pap. Könyörögjünk! hajtsunk térdet.

Kar. Emeljétek föl!

Pap. Úr Isten! kitől mind Júdás bünének büntetését, mind a lator bűnbánatának jutalmát vette, engedd, miszerint irgalmasságod ugy működjék bennünk, hogy valamint a mi Urunk Jézus Krisztus kinszenvedése közben mindegyiköknek az érdemek különféle díját adta: ugy nekünk is, eltávolitván tőlünk az óság tévelyét, föltámadásának kegyelmét nyujtsa. Ki veled sat.

Kar. Amen.

Pap. Olvasmány Mózes II, 12 r.

Ama napokban mondá az Úr Mózesnek és Áronnak Egyiptom földén: E hónap legyen nektek a hónapok kezdete; ez legyen első az esztendő hónapjai között. Szóljatok Izrael fiai egész közönségéhez, és mondjátok nekik: E hónap tizedik napján vegyen kiki egy bárányt családja és háza szerént. Ha pedig kevesebb a szám, mintsem hogy egy bárányt elfogyaszthasson, vegye magához szomszédját, ki háza mellet vagyon, a lelkek annyi száma

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

re possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque macula, masculus, anniculus, juxta quem ritum tolletis et haedum. Et servabitis eum, usque quartam decimam diem mensis hujus; immolabitque eum universa multitudo filiorum Israel ad vesperam. Et sument de sanquine ejus, ac ponent super utrumque postem, et in superliminaribus domorum in quibus comedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et azymos panes cum lactucis agrestibus. Non comedetis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pedibus ejus et intestinis vorabitis. Nec remanebit quidquam ex eo usque mane. Siquid residuum fuerit, igne comburetis. Sic autem comedetis illum: Renes vestros accingetis, et calceamenta habebitis in pedibus, tenentes baculos in manibus, et comedetis festinanter: est enim Phase (id est transitus) Domini.

szerént, mennyi elegendő lehet a bárány megevésére. A bárány pedig hiba nélküli, hím, esztendős legyen; mely rendelés szerént vehettek egy gödölyét is. És tartsátok azt e hónak tizennegyedik napjáig; s akkor ölje le azt Izrael fiainak egész sokasága este felé. És vegyenek annak véréből, és kenjenek mind a két ajtómellékére és felső küszöbére azon házaknak, melyekben azt eszik. És azon éjjel egyék meg a tűznél sült hust és kovásztalan kenyeret vadsalátával. Semmit abból nyersen meg ne egyetek, se vizben főttet, hanem csak tüznél sütöttet; fejét lábaival és belsőrészével együtt megegyétek. És reggelig abból semmise maradjon. Ha mi megmaradand, égessétek el tüzben. Azt pedig eképen egyétek: Ágyékaitok felövezve és lábaitok felsaruzva legyenek, botjaitokat tartsátok kezeitek ben és sietve egyetek; mert az az Úr Fázéja (az az: átmenete.)

A kar által énekeltetik:

Tractus P. s. 139. Eripe me Domine ab homine malo: a viro iniquo libera me.

Qui cogitaverunt malitias in corde: tota die constituebant praelia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris: et ab hominibus iniquis libera me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum pedibus meis: juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino, Deus meus es tu: exaudi Domine vocem orationis meae.

Domine Domine virtus salutis meae: obumbra caput meum in die belli.

Ne tradas me a desiderio meo peccatori: cogitaverunt adversus me: ne derelinquas me: ne umquam exaltentur.

Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos.

Verumtamen justi confitebuntur Nomini tuo: et habitabunt recti cum vultu tuo.

Töröd. Zsoltár, dallama az előbbi.

1. Uram! szabadits meg engem
A gonosz férfiutól,
Hogy szivének indulata
Soha se érjen utól.
2. Nyelvök éles, mint kigyóé
Méreg van ajkuk alatt,
Az elejtőknek kezéből
Menekülni jobbod add.
3. A kevélyek tőrt rejtenek,
Hogy megejtsék léptemet;
Cselt vetettek s az ut mellett
Kötelet terítenek.
4. De én mondom: Istenem vagy,
Halld könyörgésem szavát;
Árnyékozz be a harcz napján,
Védelmedet nyujtsad át.
5. Ne adj kivánságom ellen
A bűnösnek engemet,
Ármányának összesége,
Félek, hogy majd eltemet.
6. Védi az Úr a szegénynek,
A sújtottnak szent ügyét,
S az igaz hálálva zengi
Tiszta szivvel Istenét.

Vetzkó A.

Ezek végeztével mondatik a Passio.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Nagypénteki Passio.

C. Kez-de - tik a mi U - runk Jé- zus Krisz-tus - nak kin-szen - ve - dé - se, szent Já - nos e - van - ge - lis - tá - nak i - rá - sa sze - rént. Az i - dő - ben ki-mé - ne Jé - zus ta - nit - vá - nyi - val a Ced-ron pa - ta - kán át, hol egy kert va - la, mely - be be- mé - ne ő és ta - nit - vá-nya - i. Tud - ja va - la pe - dig Ju - dás is, ki őt el- á - rul - ta, a - ma he - lyet, mert Jé - zus gya - kor - ta jött va - la o - da ta - nit- vá- nyi - val. Ju - dás te - hát vé- vén egy cso - por - tot s a fő - pa - pok - tól és Fa - ri - ze- u - sok - tól po - rosz - ló - kat, o - da mé - ne lám-pák - kal és szö - vét - ne - kek - kel és fegy - ve - rek - kel. Jé -zus pe - dig tud-ván min-de- ne - ket, me-lyek rá jö-ven-dők va-lá-nak, e - lé - jök mé - ne, és mon-dá ne-kik: ✝. Kit ke - res - tek? **C.** Fe - le - lék ne - ki:

Tenor I.
Tenor II.
Kar. A ná - zá - re - ti Jé - - zust.
Bass. I.
Bass. II.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

C. Mon-dá ne-kik Jé-zus: ✝. Én va-gyok. **C.** Ve-lök ál-la pe-dig ott

Jn-dás is, ki el-á-rul-ta őt. A mint te-hát mon-dot-ta ne-kik:

Én va-gyok! hát-rá-lá-nak és a föld-re e-sé-nek. Is-mét kér-de-

zé te-hát ő-ket: ✝. Kit ke-res-tek? **C.** A-zok pe-dig mon-dák:

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass. II.

A ná-zá-re-ti Jé - - zust.

C. Fe-le-lé Jé-zus: ✝. Mon-dám nek-tek hogy én va-gyok: ha te-hát en-gem ke-res-tek,

hagy-já-tok e-ze-ket el-men-ni. **C.** Hegy be-tel-je-sed-jék a be-széd, me-lyet

mon-dott: hogy a-ki-ket ne-kem ad-tál, a-zok kö-ző-l sen-kit sem vesz-tet-tem el. Si-mon Pé-

ter-nek pe-dig kard-ja lé-vén, ki-vo-ná azt, és rá-csap-ván a fő-pap szol-gá-já-ra,

el-vá-gá an-nak jobb fü-lét. A szol-ga ne-ve pe-dig Mal-kus va-la. Mon-dá a-zért Jé-

zus Pé-ter-nek ✝. E-reszd a hü-vely-be kar-do-dat. A po-ha-rat, me-lyet

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ne-kem A-tyám a-dott, ne i-gyam-e meg? **C.** A cso-port te-hát és a had-nagy és a

zsi-dók po rosz-ló-i meg-fo-gák Jé-zust, és meg-kö-tö-zék őt. És vi-vék őt e-lő-ször

An-nás-hoz, ki i-pa va-la Kai-fás-nak, az a-zon esz-ten-dő-be-li fő-

pap-nak. Kai-fás pe-dig az va-la, ki ta-ná-csol-ta a zsi-dók-nak, hogy hasz-

no-sabb egy em-ber-nek meg-hal-ni a né-pért. Kö-ve-té pe-dig Jé-zust Si-mon

Pé-ter, és egy más ta-nit-vány. Az a ta-nit-vány pe-dig is-me-rő-se va-la

a fő-pap-nak, és be-mé-ne Jé-zus-sal a fő-pap tor-ná-czá-ba. Pé-ter pe-dig

az aj-tón ki-vül ál-la. Ki-mé-ne te-hát az a má-sik ta-nit-vány, ki is-

me-rő-se va-la a fő-pap-nak, és szó-la az aj-tón ál-ló szol-gá-ló-nak

és be-ve-ze-té Pé-tert. Mon dá a zért az aj-tón ál-ló szol-gá-ló Pé-ter-nek;

S. Nem-de te is ez em-ber-nek ta-nit-vá-nya-i kö-zől vagy? **C.** Mon-dá ő:

S. Nem va-gyok. **C.** Ott ál-la-nak pe-dig a szol-gák és po-rosz-lók a szén-tüz-nél,

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

mert hi-deg va-la, és fű-tő-zé-nek; ve-lök va-la pe-dig Pé-ter is, ott áll-

ván és fű-tőz-vén. A fő-pap te-hát kér-de-zé Jé-zust az ő ta-nit-vá-nya-i és tu-

do-má-nya fe-lől. Fe-le-lé ne-ki Jé-zus: ✝. Én nyil-ván szó-lot-tam

e vi-lág-nak; én min-den-kor a zsi-na-gó-gá-ban ta-ní-tot-tam és a temp-lom-ban,

a ho-va gyül-nek mind-nyá jan a zsi-dók; és rej-tek-ben sem-mit sem be-szél-tem. Mit kérdesz

en-gem? Kér-dezd a-zo-kat, kik hal-lot-ták, mit be-szél-tem ne-kik; i-me e-zek tud-

ják, a-mi-ket én mon - - - dot-tam. ℭ. Mi-dőn pe-dig e-ze-ket mon-dot-ta,

egy az ott ál-ló po-rosz-lók kö-ző̈l ar-czul-csa-pá Jé-zust, mond - - - ván: Igy fe-lelsz--e

a fő-pap-nak? ℭ. Fe-le-lé ne-ki Jé-zus. ✝. Ha rosz-szul szó-lot-tam, bi-zo-nyitsd

be a rosz-szat; ha pe-dig jól, mi-ért versz en-gem. ℭ. És el-kül-dé őt An-nás meg-kö-

töz-ve Kai-fás fő-pap-hoz. Si-mon Pé-ter pe-dig ott ál-la

és fű-tö-zék. Mon-dák te-hát ne-ki:

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Tenor I.
Tenor II.
Kar. Nem - de te is az ő ta - nit - vá - nya - i kö - ző́l vagy?
Bass. I.
Bass. II.

C. Ő meg-ta - ga - dá és mon - dá: **S.** Nem va-gyok. **C.** Mon-dá ne - ki egy a fő - pap szol - gá - i kö - ző́l, an-nak ro - ko - na, ki-nek Pé - ter el - vág - ta a fü - lét; **S.** Nem lát- ta - lak - e té - ged a kert-ben ő - ve - le? **C.** Pé - ter te - hát is-mét meg - ta-ga - dá; és mind- járt szó - la a ka-kas. És Jé-zust Kai-fás-tól a tör-vény-ház-ba ve - ze - ték. Reg-gel va-la pe-dig; és ők nem me-né-nek be a ta-nács-házba, hogy meg ne fer-tőz - tes-se-nek, ha-nem hogy meg-e-hes - sék a hus-vé - tet. Pi - lá - tus a - zért ki - mé-ne hoz-zá-jok és mon - dá:

S. Mi - cso - da vá - dat hoz-tok fel ez em - ber el - len? **C.** Fe - le - lék és mon-dák ne - ki:

Tenor I.
Tenor II.
Kar. Ha ez nem vol - na go - nosz - te - vő, nem ad - tuk vol - na őt ke - zed - be.
Bass I.
Bass II.

C. Mon-dá te - hát ne-kik Pi - lá - tus: **S.** Ve-gyé-tek át ti őt, és tör - vé-nye-tek sze-

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

rént i-tél-jé-tek meg. . Ám-de mon-dák ne-ki a zsidók.

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass. II.

Ne-künk sen-kit sem sza-bad meg-öl-nünk.

C. Hogy be-tel-je-sed-jék Jé-zus be-szé-de, me-lyet mon-dott, je-lent-vén, mi-nő ha-lál-lal fog meg hal-ni. Be-mé-ne te-hát is-mét a ta-nács-ház-ba Pi-lá-tus, és szó-lit-ván Jé-zust, mon-dá ne-----ki. **S.** Te vagy-e a zsi-dók ki-rá-lya. ***C.*** Fe-le-lé Jé-zus. ✝. Ma---gad-tól mon-dod-e ezt, vagy má-sok mon-dot-ták ne-ked én fe-lő-lem? **C.** Fe-le-lé Pi-lá----tus. **S.** Vaj-jon zsi-dó va-gyok-e én? A te nem-ze-ted és a fő-pa-pok ad-tak té-ged ke-zem-be; mit mi-vel-tél? **C.** Fe-le-lé Jé-zus. ✝. Az én or-szá-gom nem e vi-lág-ból va-ló. Ha e vi-lág-ból vol-na or-szá-gom, az én szol-gá-im harcz-ra kel-né-nek, hogy kéz-be ne a-das-sam a zsi-dók-nak. Most a-zon-ban or-szá-gom

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

nem in-nét va - - - ló. **C.** Mon-dá er-re ne-ki Pi-lá - - tus: **S.** Te-hát

ki-rály vagy te? ***C.*** Fe-le-lé Jé-zus. ✝. Te mon-dod, hogy én ki-rály va gyok.

Én ar-ra szü-let-tem és a-zért jöt-tem e vi-lág-ra, hogy bi-zony-sá-got te-gyek

az i-gaz-ság-ról. Min-den, a-ki az i-gaz-ság-ból va-gyon, hall-gat-ja az én

szó - - mat. **C.** Mon-dá ne-ki Pi-lá - - tus. **S.** Mi az i-gaz-ság? **C.** És mi-dőn

ezt mon-dot-ta, is-mét ki-mé-ne a zsi-dók-hoz, és mon-dá ne - - kik:

S. Én sem-mi o-kot sem ta-lá-lok ő-ben-ne. Szo-kás-tok pe-dig, hogy e-gyet

el-bo-csás-sak nek-tek hus-vét-kor. A-kar-já-tok-e te-hát, hogy el-bo-csás-sam nek-tek

a zsi-dók ki-rá-lyát. **C.** Ki-ál-tá-nak a-zért is-mét mind-nyá-jan, mond-ván:

Tenor I.
Tenor II.
Kar. Nem ezt, ha-nem Ba-rab-bást.
Bass. I.
Bass. II.

C. Ba-rab-bás pe-dig la-tor va-la. Ak-kor te-hát Pi-lá-tus fog-ván Jé-zust, meg-os-

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

to-roz-ta-tá. És a vi-té-zek ko-ro nát fon-ván tö-vi-sek-ből, az ő fe-

jé-re te-vék és bi-bor ru-hát a-dá-nak rá-ja, és hoz-zá-ja me-né-nek, és mon-dák:

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass. II.

Üd-vöz-légy, zsi-dók ki-rá-lya!

C. És ar-czul csap-do-sák őt. Ki mé-ne te-hát is-mét Pi-lá-tus és mon-dá

ne - - kik: **S.** I-me ki-ho-zom nek-tek őt, hogy meg-is-mer-jé-tek hogy sem-mi

o-kot sem ta-lá-lok ő ben - - ne. **C.** (Ki-mé-ne pe-dig Jé-zus, tö-vis-ko-ro-

nát vi-sel-vén és bi-bor-ru-hát.) És mon-dá ne - kik: **S.** I-me

az em - ber! **C.** Mi-dőn te-hát lát-ták őt a fő-pa-pok és szol-gák, ki-ál-tá-nak, mond-ván:

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass. II.

Fe-szitsd meg, fe-szitsd meg őt!

C. Mon-dá ne-kik Pi-lá - tus: **S.** Ve-gyé-tek ti őt, és fe-szít-sé-tek meg;

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

mert én nem ta - lá - lok o - kot ő - ben - ne. **C.** Fe - le - lék ne - ki a zsi-dók:

Tenore I. II.
Kar.
Basso I. II.

Ne-künk tör - vé-nyünk van, és a tör - vény sze - rint meg kell hal - ni - a

mert Is - ten Fi - á - vá tet - te ma - gát.

C. Mi - dőn pe - dig Pi - lá - tus hal - lot - ta e be - szé - det, még in - kább meg-i - je - de.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

És is - mét be - mé - ne a ta-nács - ház - ba, és mon - dá Jé - zus-nak: **S.** Hon-nan

va - ló vagy te? **C.** Jé-zus pe-dig nem a - da fe - le - le - tet ne - ki. Mon-dá a - zért

ne - ki: **S.** Ne-kem nem szó-lasz-e? Nem tu-dod-e, hogy ha-talmam va-gyon meg-fe-szí-té-sed-re

és ha-tal-mam va-gyon el - bo-csá - tá-sod-ra? ***C.*** Fe - le - lé Jé-zus: ✝. Nem vol-na

sem-mi ha- tal-mad el - le-nem, ha te - ne-ked on-nan fe - lül-ről nem a - da - tott vol-na;

a - zért an-nak, ki en-gem ne-ked át - a-dott, na-gyobb bű - ne va - gyon.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

C. És et-től fog-va a-zon volt Pi-látus,hogy el-bocsás-sa őt. De a zsi-dók ki - ál - tá-nak, mondván:

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass I.
Bass II.

Ha ezt el - bo - csá - tod, nem vagy a csá- szár ba - rát - ja; mert mind-az,

ki ma - gát ki - rály - lyá te - szi, el - le - ne mond a csá - szár - nak.

C. Pi - lá - tus te - hát mi-dőn e be - szé - de - ket hal - lot - ta, ki - ho - zá Jé - zust,

és az i - té - lő - szék - be ü - le a - zon he-lyen, mely kö - ve-zet-nek mon-da-tik,

zsi - dó - ul pe - dig Gab - ba - tá - nak. Va - la pe - dig a hus - vét ké-

szü - let nap - ja, mint - egy hat ó - ra táj - ban mon-dá a zsi-dók - nak:

S. I - me a ti ki - rály - tok! **C.** A - zok pe-dig ki - ál - tá - nak:

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass. II.

Vidd el, vidd el, fe-szitsd meg őt!

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

C. Mon-dá ne - kik Pi - lá - - - - tus: **S.** A ti ki-rály - to - kat fe - szit-sem - e meg?

C. Fe - le - lék a fő - pa - pok.

Tenor I
Tenor II.
Kar.
Bass. I.
Bass. II.

Nincs ki - rá-lyunk ha-nem csak csá - szá - runk.

C. Ak-kor a-zért ke-zök-be a - dá őt, hogy meg - fe - szit - tes - sék. Át ve - vék te - hát Jé-zust, és ki - ve - ze - ték. Ki a ke-resz - tet hor-doz-ván ma - gá-nak, ki - mé - ne a - zon hely - re, mely agy - ko - po - nya he - lyé - nek mon - da - tik, zsi - dó - ul pe - dig Gol - go - tá - nak. A hol meg - fe - szí - ték őt és ve - le más ket - tőt két - fe - lől, kö - zé - pen pe - dig Jé - zust. Föl - i - rást is i - ra pe- dig Pi - lá - tus és a ke-reszt fö - lé te - vé. Va - la pe - dig ir - va: A ná - zá - re - ti Jé - zus, a zsi-dók ki - rá - lya. Ezt a föl - i - rást pe- dig so-kan ol va - sák a zsi-dók kö-ző l; mert a vá - ros-hoz kö - zel va - la a hely,

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

hol meg-fe-szít-te-ték Jé-zus. És ir-va va-la zsi-dó-ul, gö-rö-gül és la-ti-

nul. Mon-dák a-zért Pi-lá-tus-nak a zsi-dók fő-pap-ja-i:

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass I.
Bass II.

Ne ir-jad, a zsi-dók ki-rá-lya, ha-nem hogy ő mon-dot-ta:

A zsi-dók ki-rá-lya va-gyok.

C. Fe-le-lé Pi-lá - - tus: **S.** A-mit ir-tam meg ir - - tam. ***C.*** A vi-té-zek pe-dig,

mi-u-tán meg-fe-szí-tet-ték őt, ve-vék az ő ru-há-it (és négy rész-re osz-ták,

min-de-nik vi-téz-nek egy részt) s a kön-töst is. Var-rat-lan va-la pe-dig

a kön-tös, fö-lül-ről e-gé-szen szö - ve. Mon-dák a-zért egy-más-nak:

Tenor I.
Tenor II.
Kar.
Bass I.
Bass II.

Ne me-tél-jük el azt, ha-nem ves-sünk sor-sot rá-ja, ki-é le-gyen.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

C. Hogy be - tel - je - sed - jék az i - rás, mely igy szól: El - osz-ták az én ru - há - i - mat ma-gok kö-zött, és kön - tö - söm - re sor - sot ve - té - nek. És a vi - té - zek ezt meg is cse - le - ked-ték. Ál - la - nak va - la pe - dig Jé-zus ke - resz - te mel-lett az ő any - ja, és any - já - nak ro - ko - na, Má - ri - a, Kle - o - fás fe - le - sé - ge, és Má - ri - a Mag-dol - na. Jé - zus te - hát lát-ván any - ját, és az ott ál - ló ta- nit-ványt, kit sze - ret va-la, mon-dá any-já-nak; ✝. Asz - szony! i-me a te fi - ad. **C.** Az - u - tán mon - dá a ta - nit-vány-nak: ✝. I- me a te a - nyád! **C.** És a - zon ó - rá - tól a ta - nit-vány őt ma - gá - hoz ve - vé. Az - u - tán tud-ván Jé-zus, hogy min-den el - vé-gez - te-tett, hogy be- tel - je - sed-jék az i - rás, mon-dá: ✝. Szom-ju - - ho-zom! **C.** Va-la pe- dig ott egy e - dény te - le e - czet - tel. A - ma-zok te - hát a szi - va-csot meg-tölt- vén e- czet-tel és i - zsóp-ra tüz-vén, az ő szá-já-hoz nyuj-ták. A-mint te - hát Jé-zus az e- cze-tet vette, mon-dá: ✝. Be - tel - je - se-dett! **C.** És le-hajt-ván fe-jét, ki - a- dá lel-két.

Itt mindnyájan letérdelnek. Kevés szünet után folytattatik a Passio.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

C. A zsi-dók pe-dig (mi-vel ké-szü-let nap va-la) hogy ne ma-rad-ja-nak a

ke-resz-ten a tes-tek szom-ba-ton (mert az a-ma nagy-szom-bat va-la), ké-rék

Pi-lá-tust, hogy tö-res-se-nek meg a-zok szá-ra-i, és vé-tes-se-nek le.

El-jö-vé-nek te-hát a vi-té-zek, és az el-ső-nek meg-tö-rék u-gyan

szá-ra-it, a má-sik-nak is, ki meg-fe-szít-te-tett va-la ő-ve-le.

Mi-kor pe-dig Jé-zus-hoz jö-tek, lát-ván őt, hogy már meg-halt, nem tö-rék meg

szá-ra-it, ha-nem egy a vi-té-zek kö-zől lánd-zsá-val meg-nyi-tá az ő

ol-da-lát, és leg-ot-tan vér és víz jö-ve ki. És a-ki lát-ta ezt,

bi-zony-sá-got tesz er-ről, és i-gaz az ő bi-zony-sá-ga. És ő tud-ja,

hogy i-ga-zat mond, hogy ti is hi-gye-tek. Mert e-zek a-zért tör-tén-tek,

hogy be-tel-je-sed-jék az i-rás: Cson-tot meg ne tör-je-tek ben-ne.

És is-mét más i-rás mond-ja: Meg-lát-ják, a kit ál-tal-ver-te-nek.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

LISZT FERENCZ HAGYATÉKA

Ami ezután következik, a pap latinul énekli evangeliomi hangon, mit elvégezvén, jobb oldalra vitetik a misekönyv, hol az áldozár összekulcsolt kezekkel énekli:

Sac. Oremus. Dilectissimi nobis, pro Ecclesia Sancta Dei: ut eam Deus, et Dominus noster pacificare, adunare, et custodire dignetur toto orbe terrarum; subjiciens ei principatus, et potestates: detque nobis quietam et tranquillam vitam degentibus, glorificare Deum Patrem omnipotentem.

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Omnipotens, sempiterne Deus, qui gloriam tuam omnibus in Christo gentibus revelasti: custodi opera miserecordiae tuae; ut Ecclesia tua toto orbe diffusa, stabili fide in confessione tui nominis perseveret. Per eundem.

Chor. Amen.

Sac. Oremus et pro beatissimo Papa nostro N... ut Deus et Dominus noster, qui elegit eum in ordine, Episcopatus, salvum atque incolumem custodiat Ecclesiae suae sanctae, ad regendum populum sanctum Dei.

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Omnipotentes sempiterne Deus, cujus judicio universa fundantur: respice propitius ad preces nostras, et electum nobis Antistitem tua pietate conserva, ut Christiana plebs, quae te gubernatur auctore sub tanto Pontifice, credulitatis suae meritis augeatur. Per Christum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus et pro omnibus Episcopis, Presbyteris, Diaconibus, Subdiaconibus, Acolythis, Exorcistis, Lectoribus. Ostiariis, Confessoribus. Virginibus, Viduis, et pro omni populo Sancto Dei.

Sac. Oremus, Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Omnipotens, sempiterne Deus, cujus spiritu totum corpus Ecclesiae sanctificatur et regitur: exaudi nos pro universis ordinibus supplicantes; ut gratiae tuae munere, ab omnibus tibi gradibus fideliter serviatur. Per Dominum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus et pro gloriosissimo Rege nostro Apostolico N... ut Deus et Dominus noster det illi sedium suarum assistricem sapientiam, qua-

Pap. Imádkozzunk. Kedvesim! az Isten anyaszentegyházáért, hogy azt a mi Urunk Istenünk békeségben és egyességben megtartani és azt az egész földön megőrizni méltóztassék: megnyerve neki a fejedelemségeket és hatalmakat, s adja, hogy békés s nyugalmas életet élvén, magasztaljuk a mindenható Atya Istent.

Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek fel.

Pap. Mindenható örök Isten! ki dicsőségedet Krisztusban minden nemzeteknek kinyilatkoztattad, őrizd irgalmasságod műveit, hogy az egész földön elterjedt anyaszentegyházad, Nevednek megvallásában, állhatatos hittel megmaradjon. Ugyanazon Urunk Jézus Krisztus által.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk szentséges pápánkért N.-ért is, hogy a mi Urunk Istenünk, ki őt a püspökség rendjében kiválasztotta, épségben és erőben őrizze meg anyaszentegyházának az Isten szent népe kormányzására.

Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek fel.

Pap. Mindenható örök Isten! kinek itéletén alapszik minden: tekints kegyelmesen esdeklésekre és tartsd meg kegyességeddel választott legfőbb pásztorunkat, hogy a keresztény nép, melyet te kormányzasz, ily nagy pápa alatt hitének érdemeiben gyarapodjék, a mi Urunk Jézus Krisztus által.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk minden püspökökért, áldozárokért, szerpapokért, alszerpapokért, gyertyáttartókért, hitesketőkért, olvasárokért, ajtóőrökért, hitvallókért, szüzekért, özvegyekért és Istennek összes szent népéért.

Pap. Könyörögjünk! Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek föl.

Pap. Mindenható örök Isten! kinek szelleme szenteli meg és kormányozza az anyaszentegyház egész testét, hallgass meg minket, midőn annak minden rendeért esedezünk, hogy kegyelmed ajándékából neked minden osztálybeliek hiven szolgáljanak. A mi Urunk.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk legdicsőségesebb apostoli királyunkért N-ért is, hogy a mi Urunk Istenünk adjon neki a kormányzásban segélő böl-

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

populum sibi commissum gubernet in omni justitia, et sanctitate ad divinam gloriam, et nostram perpetuam pacem.

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Omnipotens sempiterne Deus, qui regnis omnibus aeterna potestate dominaris, respice ad Mariano — apostolicum benignus Hungariae regnum, ut et rex apostolicus, iuste imperando, et populus fideliter obediendo ad gloriam tui Nominis et Regni tranquillitatem unanimi pietate conspirent. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus et pro Cathechumenis nostris, ut Deus, et Dominis noster adaperiat aures praecordiorum ipsorum, januamque misericordiae; ut per lavacrum regenerationis, accepta remissione omnium peccatorum, et ipsi inveniantur in Christo Jesu Domino nostro.

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Omnipotens sempiterne Deus, qui Ecclesiam tuam nova semper prole foecundas; auge fidem et intellectum cathechumenis nostris: ut renati fonte baptismatis, adoptionis tuae filiis aggregentur. Per Dominum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus dilectissimi nobis, Deum Patrem omnipotentem, ut cunctis mundum purget erroribus: morbos auferat, famem depellat, aperiat carceres, vincula dissolvat, peregrinantibus reditum, infirmantibus sanitatem, navigantibus portum salutis indulgeat.

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Omnipotens, sempiterne Deus, moestorum consolatio, laborantium fortitudo: perveniant ad te preces de quacumque tribulatione clamantium, ut omnes sibi in necessitatibus suis misericordiam tuam gaudeant adfuisse. Per Dominum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus et pro Haereticis et Schismaticis, ut Deus et Dominus noster eruat eos ab erroribus universis, et ad sanctam Matrem Ecclesiam Catholicam atque Apostolicam revocare dignetur.

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Omnipotens sempiterne Deus, qui salvas omnes, et neminem vis perire: respice ad animas diabolica fraude seductas, ut omni pravarum haeresum inmundicia spiritus eliminatis, errantium corda resipiscentiae sanctae unitatis accessibus recolligantur. Per Dominum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus et pro Paganis. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Omnipotens sempiterne Deus, qui non mortem sed vitam cupis esse cultorum, propitius esto animabus famulorum famularumque tuarum, ut in omni loco dominationis tuae, qui a vero Deo et unico Salvatore nostro Jesu Christo alienati sunt, te inspirante, te adjuvante, ad veram fidem corde recurrant, et unitatis tuae fiant consortes. Per Dominum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus et pro Judaeis. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Omnipotens sempiterne Deus, qui Abrahae promissiones et orationes populi tui benigno favore prosequeris, exaudi preces nostras, quas pro illius populi obcaecatione deferimus, ut agnita veritatis tuae luce, quae Christus est, a suis tenebris eruantur. Per Dominum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus et pro Haereticis et Schismaticis, ut Deus et Dominus noster eruat eos ab erroribus universis, et ad sanctam Matrem Ecclesiam Catholicam atque Apostolicam revocare dignetur.

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Omnipotens sempiterne Deus, qui salvas omnes, et neminem vis perire: respice ad animas diabolica fraude seductas, ut omni pravarum haeresum inmundicia spiritus eliminatis, errantium corda resipiscentiae sanctae unitatis accessibus recolligantur. Per Dominum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus et pro Paganis. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Omnipotens sempiterne Deus, qui non mortem sed vitam cupis esse cultorum, propitius esto animabus famulorum famularumque tuarum, ut in omni loco dominationis tuae, qui a vero Deo et unico Salvatore nostro Jesu Christo alienati sunt, te inspirante, te adjuvante, ad veram fidem corde recurrant, et unitatis tuae fiant consortes. Per Dominum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus et pro Judaeis. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Omnipotens sempiterne Deus, qui Abrahae promissiones et orationes populi tui benigno favore prosequeris, exaudi preces nostras, quas pro illius populi obcaecatione deferimus, ut agnita veritatis tuae luce, quae Christus est, a suis tenebris eruantur. Per Dominum.

cseséget, melylyel a reá bizott népet teljes igazságban és szentségben kormányozza az Isten dicsőségére, és a mi örök békeségünkre.

Pap. Könyörögjünk! Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek fel.

Pap. Mindenható örök Isten! ki minden országokon örök hatalommal uralkodol, tekints kegyesen a Mária pártfogása alatt levő apostoli Magyarországra, hogy mind az apostoli király igazságosan uralkodván, mint pedig a nép hűségesen engedelmeskedvén, a te dicsőségedre és az ország nyugalmára közös buzgalommal szövetkezzenek. A mi Urunk.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk hitujonczainkért is, hogy a mi Urunk Istenünk megnyissa sziveiket, és az irgalomnak kapuját, hogy az ujjászületés fürdője által minden büneiknek bocsánatát nyervén, ők is részesüljenek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmében.

Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek fel.

Pap. Mindenható örök Isten! ki anyaszentegyházadat mindig uj sarjadékkal szaporitod, gyarapitsd hitujonczaink hitét és értelmét, hogy a keresztségben ujjászületve, fogadott fiaid közé számittassanak. A mi Urunk.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk Kedvesim! a mindenható Atya Istenhez, hogy tisztitsa meg a világot minden tévelytől, távolitsa el a betegségeket, háritsa el az éhséget, nyissa föl a börtönöket, oldja föl a bilincseket, engedjen az utazóknak visszatérést, a betegeknek fölgyógyulást, a hajózóknak az üdvösség kikötőjébe jutást.

Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek fel.

Pap. Mindenható örök Isten! szomoruak vigasztalója, a sanyargatottak gyámola, bocsásd sziued elibe az akármely viszontagságban hozzád folyamodóknak esedezéseit, miszerint mindnyájan örvendezhessenek, hogy őket szükségeikben megsegitetted irgalmaddal. A mi Urunk.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk az eretnekekért és szakadárokért is, hogy a mi Urunk Istenünk őket minden tévelytől megszabaditván, a szent és apostoli anyaszentegyház kebelébe visszavezetni méltóztassék.

Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek fel.

Pap. Mindenható örök Isten! ki mindenkit üdvöziteni és senkit sem akarsz elkárhoztatni, te-

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

mos diabolica fraude deceptas: ut omni haeretica pravitate deposita, errantium corda resipiscant et ad veritatis tuae redeant unitatem. Per Dominum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus et pro perfidis Judaeis: ut Deus, et Dominus noster auferat velamen de cordibus eorum, ut et ipsi agnoscant Jesum Christum Dominum nostrum.

Omnipotens sempiterne Deus, qui etiam Judaicam perfidiam a tua misericordia non repellis, exaudi preces nostras, quas pro illius populi obcaecatione deferimus: ut agnita veritatis tuae luce, quae Christus est, a suis tenebris eruantur. Per eundem.

Chor. Amen.

Sac. Oremus: et pro paganis ut Deus omnipotens auferat iniquitatem a cordibus eorum, ut relictis idolis suis, convertantur ad Deum vivum, et verum, et unicum Filium ejus Jesum Christum Deum et Dominum nostrum.

Sac. Oremus. Flectatus genua.

Chor. Levate.

Sac. Omnipotens sempiterne Deus, qui non mortem peccatorum, sed vitam semper inquiris, suscipe propitius orationem nostram; et libera eos ab idolorum cultura, et aggrega Ecclesiae tuae sanctae ad laudem et gloriam nominis tui. Per Dominum.

Chor. Amen.

kints az ördögi ravaszsággal elámitott lelkekre, hogy lemondván minden eretneki megátalkodottságról, a tévelygők szivei megjavuljanak s a te igazságodnak egységébe visszatérjenek. A mi Urunk.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk a hűtelen zsidókért is, hogy a mi Urunk Istenünk eltávolítván a lepelt sziveikről, ők is megismerjék a mi Urunkat, Jezus Krisztust.

Örök mindenható Úr Isten! ki a hűtelen zsidóknak sem tagadod meg irgalmasságodat, hallgasd meg könyörgéseinket, melyeket a nép vakoskodása elháritásáért neked fölajánlunk, hogy megismervén igazságodnak világát, mely Krisztus, a sötétségből kibontakozzék. Ugyanazon.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk a pogányokért is: hogy a mindenható Isten eltávolitván sziveikből a gonoszságot, oda hagyva bálványaikat, térjenek az élő és igaz Istenhez s az ő egyetlen Fiához, Jézus Krisztushoz, a mi Urunkhoz és Istenünkhöz.

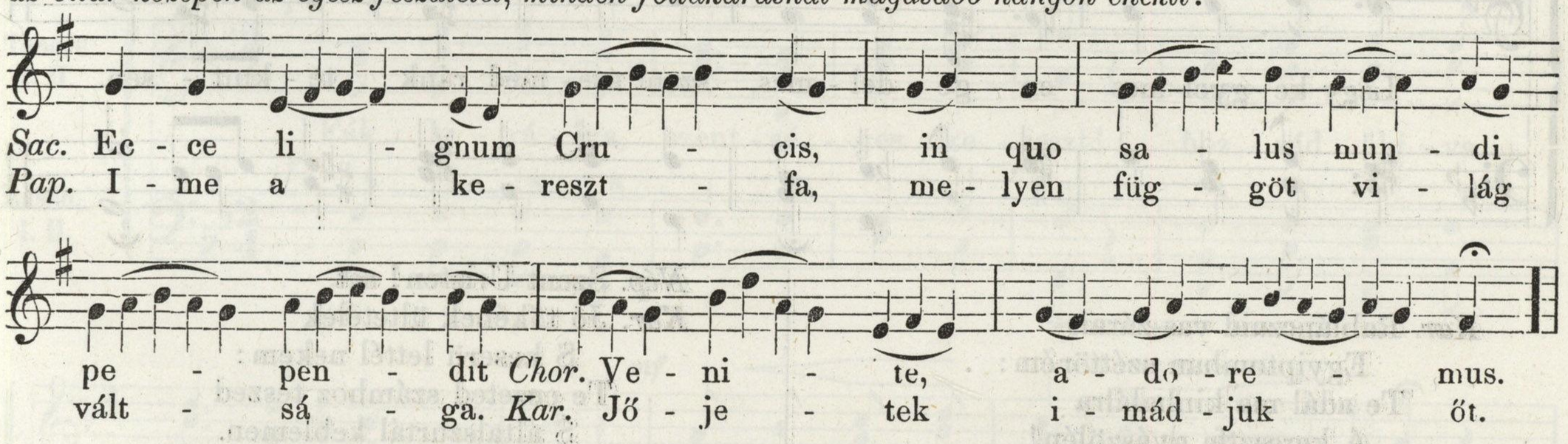
Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek fel!

Pap. Mindenható örök Isten! ki mindig a bűnösnek életét keresed, nem halálát, fogadd kegyelmesen imádságunkat, és mentsd meg őket a bálványozástól és gyűjtsd anyaszentegyházad kebelébe, Nevednek dicséretére és dicsőségére. A mi Urunk.

Kar. Amen.

Ez imák után a pap letévén a miseruhát, az oltár jobb oldalán kezébe veszi az e végre elkészitett keresztet, a nép felé fordul, s előbb az alsó lépcsön leleplezve a feszület bal, fölebb lépve jobb karját, végre az oltár közepén az egész feszületet, minden föltakarásnál magasabb hangon énekli:

Ezután a pap maga a leleplezett keresztet az oltár elött a földre helyezi, minthogy Megváltónk is a földön szegeztetett a keresztfára; azután leveti sarujját, és megy a kereszt imádása- s csókolására, mi megtörténvén, felhúzza sarujját, visszatér az oltárhoz s fölveszi a miseruhát. Ő utána az egész jelenlevö papság, söt a hol szokás, a világi nép is párosan megy a kereszt imádása- s csókolására. Keresztimádás alatt a kar a „Kedves népem“ vagy „Én nemzetem“ kezdetü panaszverseket énekli:

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ének keresztimádásra.

(Populo meus.)

Mély gyászszal. *Szöveg és dallam Kaposy Gy-töl.*

Tenore I. II. Basso I. II.

f *p*

Kar. Ked - ves né - pem! mondd meg né - kem: mit vé - tet - tem el - le - ned?

mf *p*

Ki - től vet - ted a ke - ser - vet? Én o - koz - tam - e ne - ked?

p *ff*

Nép. Szent Ur - is - ten! e - rős Is - ten! hal - ha - tat - lan nagy Is - ten!

p

Légy ke - gyel - mes en - ge - del - mes, szent sze - med ránk te - kint - sen.

Kar. Rablánczaid vas-zárait
Egyiptomban széttörém:
Te adál ma kinhalálra
A keresztfa gyászölén!
Nép. Szent Uristen! stb.
Kar. Negyven évig vittem léptid
S mannával tápláltalak:
Te szerezted a keresztet
S felfeszítéd Uradat!

Nép. Szent Uristen! sat.
Kar. Jó tőkének ültetélek
S keserü lettél nekem:
Te eczeted számhoz teszed
S általszurtál keblemen.
Nép. Szent Uristen! sat.
Kar. Egyiptomban ostoroztam
S első szülöttit ölém:
Te ostorral verve mostan
Törvényt állitál fölém.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Nép. Kedves népem! sat.
Kar. A tengerbe, midőn ment be,
Fáraót eltemetém:
Te átadál s hurczoltatál
A főpapoknak kezén.
Nép. Kedves népem! sat.

Kar. Felnyitottam én legottan
A tengernek kebelét:
Kereszt alatt oldalamat
Felnyitván, megsebezéd.
Nép. Kedves népem! sat.

Kar. Tüz oszlopban, hogy biztosbban
Járj, voltam kalauzod:
A te dühöd megkötözött
És Pilátushoz huzott.
Nép. Kedves népem! sat.

Kar. A pusztában nagy csodásan
Mannával tápláltalak:
És te vérbe kevertél be
S megütötted arczomat.
Nép. Kedves népem! sat.

Kar. A szirt keblét metszettem szét
S üdvvizet adtam neked:
Te hogy voltam félig holtan,
Epét nyujtál s eczetet.

Nép. Kedves népem! sat.
Kar. Lángfegyverrel én vertem el
Kánaán királyait:
Te fejemre náddal verve,
Szórtad rám gúnynyilaid.
Nép. Kedves népem! sat.

Kar. Kormánypálczát ruháztam rád
Népek ezrei fölött:
A te kezed nem remegett
S töviskoronát kötött.
Nép. Kedves népem! sat.

Kar. Én tégedet szerettelek
És felmagasztaltalak:
Te megvetéd s felfüggesztéd
A keresztre Uradat.
Nép. Kedves népem! sat.

Mind. Áldjon téged minden lélek
Szent keresztfa! örömest,
A mely által e világgal
Közöl Isten örömet.

66. Zsolt. Áldj meg Isten! kérünk itten
És irgalmazz minekünk!
Arczod fényét, hogy szemlélnék,
A kik érted epedünk.

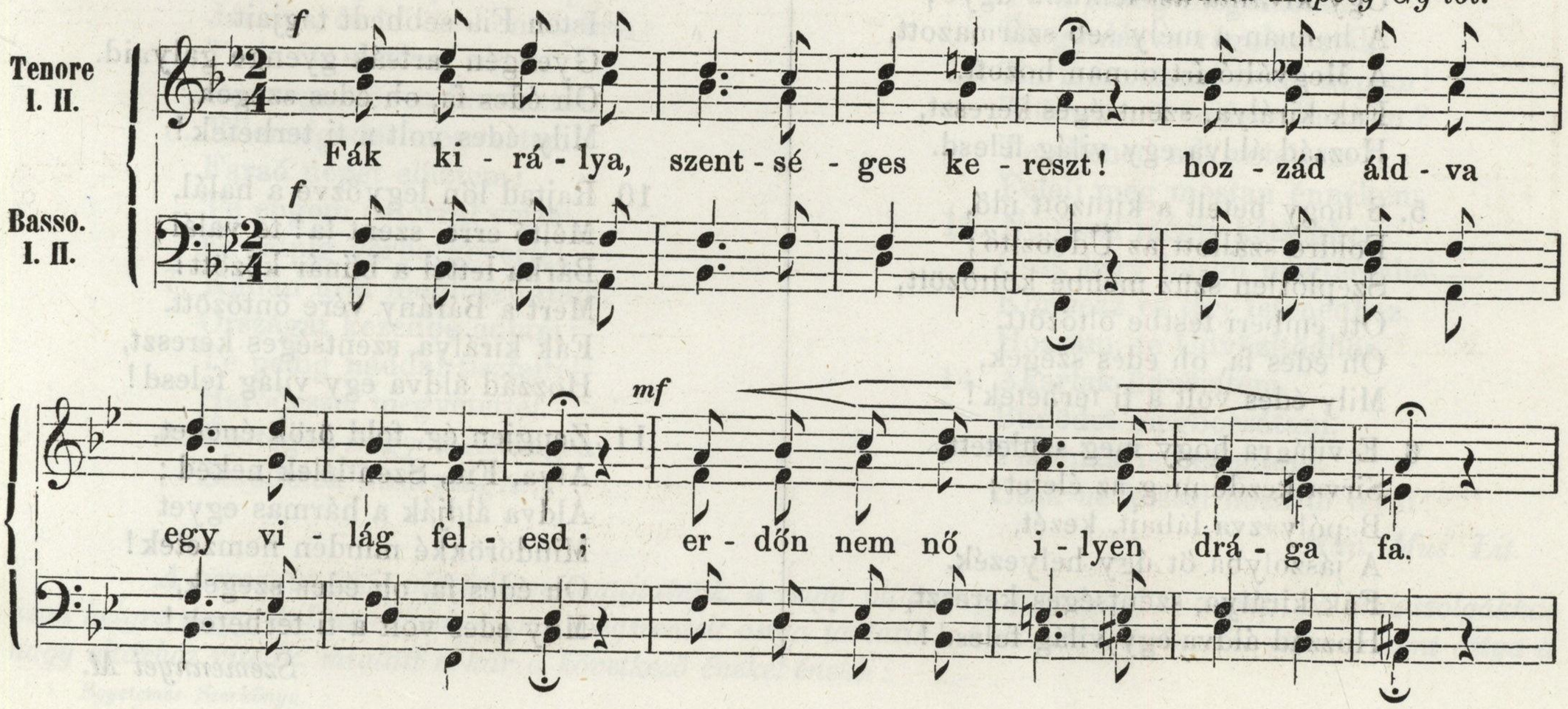
ZENEAKADÉMIA
LISZT MÜZEUM

Zeneművészeti
Főiskola
Budapest

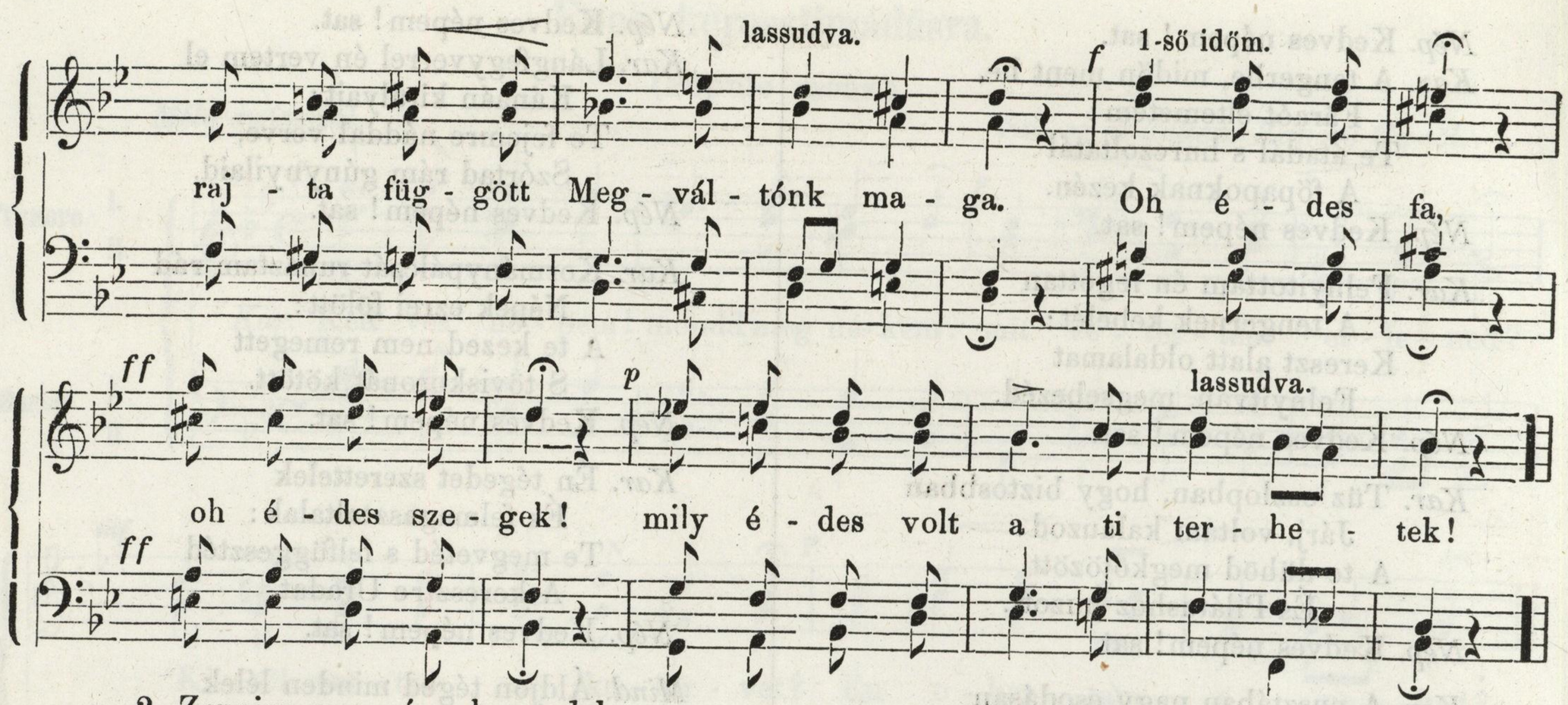
Dicsének a szent keresztről.

(Pange lingua gloriosi lauream certaminis.)

Magasztosan. *Dallama Kaposy Gy-töl.*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. Zengjen ama véres harcz dala,
Hitjelvenyünk nagy diadala;
Mint nyeré meg a hős a csatát,
Hogy érettünk áldozá magát.
Fák királya, szentséges kereszt,
Hozzád áldva egy világ felesd!

3. Ős atyánk hogy vétekbe esett,
Fáról történt e gyászos eset;
Ugy akarta Isten, hogy a fán
Győzessék le, ki győzött a fán.
Oh édes fa, oh édes szegek,
Mily édes volt a ti terhetek!

4. Hogy meg dőljön a kigyó müve,
Ugy kivánta azt lelkünk ügye;
A honnan a mély seb származott,
A Megváltó írt onnan hozott.
Fák királya, szentséges kereszt,
Hozzád áldva egy világ felesd.

5. S hogy betelt a kitüzött idő,
Földre szállott az Üdvözitő;
Szeplőtlen szüz méhbe költözött,
Ott emberi testbe öltözött.
Oh édes fa, oh édes szegek,
Mily édes volt a ti terhetek!

6. E világra hogy meg született,
Sirva kezdé meg az életet;
Bepólyázva lábait, kezét,
A jászolyba őt úgy helyezék.
Fák királya, szentséges kereszt,
Hozzád áldva egy világ felesd!

7, S hogy a harminczhárom év lefolyt,
Mint öröktől elvégezve volt,
Hogy büntől a földet váltsa meg:
A keresztfa oltárára megy.
Oh édes fa, oh édes szegek,
Mily édes volt a ti terhetek!

8. Rosz epével kinzák a bakók,
Drága vére mind kiontatott;
Nézd világ e szent vér folyamot,
Benn tisztára kelle mosdanod.
Fák királya, szentséges kereszt,
Hozzád áldva egy világ felesd!

9. Oh magas fa! hajtsd le ágadat,
Vetközd le most érdes voltodat:
Isten Fia sebhedt tagjait
Gyengén tartsák gyenge galyaid.
Oh édes fa, oh édes szegek,
Mily édes volt a ti terhetek!

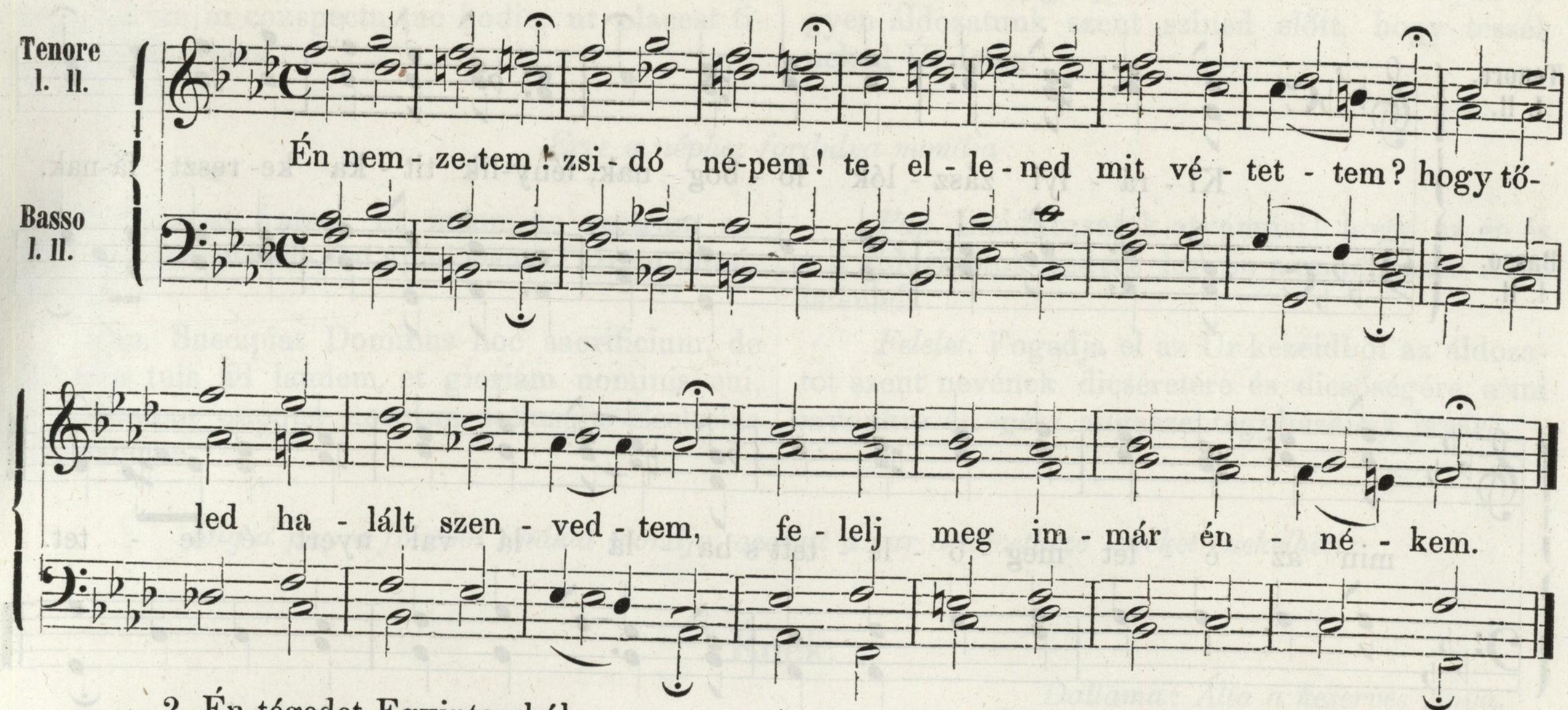
10. Rajtad lőn legyőzve a halál,
Méltó erre, szent fa! te valál;
Bárka lettél a bűnár között:
Mert a Bárány vére öntözött.
Fák királya, szentséges kereszt,
Hozzád áldva egy világ felesd!

11. Zengjen ég, föld örök éneket,
Atya, Fiu, Szentlélek neked;
Áldva áldják a hármas egyet
Mindörökké minden nemzetek!
Oh édes fa, oh édes szegek,
Mily édes volt a ti terhetek!

Szemennyei M.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Régi ének keresztimádásra.

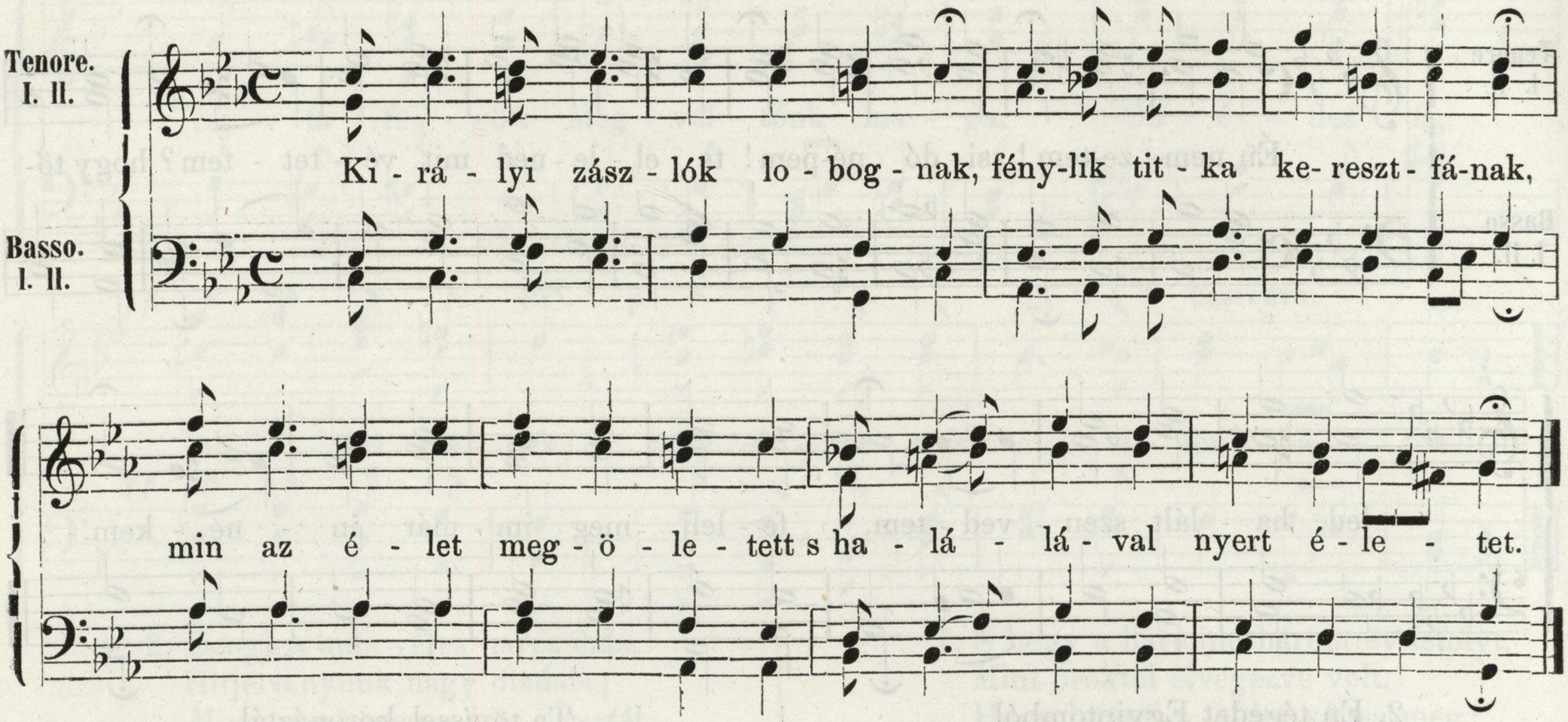
2. Én tégedet Egyiptomból
Kihoztalak nagy rabságból:
Te engem kedves hazámból,
Kivetél a szent városból.
3. Egyiptomból kimentedben
Nyilást tettem a tengerben:
Te mellemet megnyitottad,
Láncsáddal vérem ontottad.
4. A pusztában itattalak,
És mannával tápláltalak:
Engem epével itattál,
Mérges eczettel kináltál.
5. Veled szép fényes oszlopban
Jártam, és hűvös homályban:
Te is én előttem jártál,
De megkötözve hordoztál.
6. Ellenségedet megvertem,
Faraó népét elűztem:
Te engem ostorral vertél,
És talpig vérbe kevertél.
7. Kánán urát megfosztottam,
Országát kezedbe adtam:
Te pedig náddal tiszteltél,
Heródessel megvetettél.
8. Én téged nagy méltóságra
Emeltelek királyságra:
Te tövissel koronáztál,
Csúfos bársonynyal ruháztál.
9. Téged Kánaán földére,
Vittelek minden bőségre:
Te kálvária hegyére
Vittél minden szenvedésre.
10. Én szőllőmbe ültettelek,
Szép esőkkel öntöztelek:
Te rosz gyümölcsöt termettél,
Latrok közé feszítettél.
11. Égig fölmagasztaltalak,
Téged becsben tartottalak:
Te a földig megaláztál,
És gyalázva rágalmaztál.
12. Én menzetem! zsidó népem!
Többet mit cselekedhettem?
Te ellened mit vétettem?
Felelj meg mostan énnékem.
13. Ne essél mégis kétségbe,
Csak légy buzgó megtérésbe' —
Könyezz és térj Istenedhez,
Hozzám, te Üdvözítődhöz.
14. Akarlak üdvözíteni,
Bűnödet megbocsátani,
Fiamnak is befogadni,
Csak ne késsél hozzám térni!

Man. Mus. Lit.

A keresztimádás végefelé meggyujtatnak a nagy oltáron a gyertyák, és a pap az oltárszolgákkal azon helyre megy, hol az elöbbi napon megszentelt ostya tartatik. A szokott tömjénezés után a szent ostya a nagy oltárhoz vitetik, mialatt a kar a következő éneket énekli:

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ének.

2. Vérrel, vizzel foly oldala,
Mit meg sebesített vala,
Bűneink éles dárdája,
Úgy mosogat annak árja.
3. Im, betelt amit hirdete,
Dávid királynak éneke,
Melyben jövendölt igy szólván:
Uralkodék Isten a fán!
4. Áldott fa! mely e nagy király'
Szent vérében ragyoghatál;
Jeles gyökér! hogy törzsöke
Ily szent tagokhoz érhete.
5. Boldog fa! lelkünk zálogát,
Mely karjaidra felfogád
S minket kimentve megtöréd
Lelkünk halálos ellenét.
6. Óh szent kereszt! reménységünk,
Üdvözlégy mi békeségünk!
Nyerj a hiveknek malasztot
Bűnösöknek bocsánatot.
7. Téged áldunk legfőbb Jóság!
Élő kutfő szent Háromság!
Add meg a kereszt jutalmát,
Ki meg adtad diadalmát.

Kath. Egyh. Énektár.

Az oltárhoz érvén a pap, leteszi az imádandó Oltári-Szentséget, azt tömjénfüsttel megtiszteli, elmondván e közben a szokásos imákat:

Sac. Incensum † istud a te † benedictum, ascendat adte Domine, et descendat super nos misericordia tua.

Dirigatur Domine oratio mea, sicut incensum in conspectu tuo: elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum. Pone Domine custodiam ori meo, et ostim circumstantiae labiis meis; ut non declinet cor meum in verba malitiae, ad excusandas excusationes in peccatis.

Accendat in nobis Dominus ignem sui amoris, et flammam aeternae charitatis. Amen.

Pap. Ezen † égő áldozat általad meg † áldatva Uram! szálljon hozzád, és szálljon le reánk a te irgalmasságod.

Emelkedjék Uram! az én imám, mint az égő áldozat, a te szined elé: legyenek kezeim esti áldozatul fölemelve. Tégy, Uram! számra őrizetet és oltalmazd meg ajkaim ajtaját. Ne engedd szívemet a gonoszság szavaira hajlani, s a vétkekre csaló kimentegetésre.

Szeretetének tüzét és örök szeretetének lángját gyulaszsza föl bennünk az Úr. Amen.

Ekkor megmosván a pap kezét, az oltár közepén mondja:

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Sac. In spiritu humilitatis, et in animo contrito suscipiamur a te, Domine: et sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, ut placeat tibi, Domine Deus.

Pap. Alázatosságunk szellemében és szivünk töredelmében fogadj el, Uram! minket, s olyan legyen áldozatunk szent szined előtt, hogy tessék neked Úr Isten.

Erre a néphez fordulva mondja:

Sac. Orate fratres, ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile, fiat apud Deum Patrem omnipotentem.

Min. Suscipiat Dominus hoc sacrificium, de manibus tuis ad laudem, et gloriam nominis sui, ad utilitatem quoque nostram totiusque Ecclesiae suae sanctae.

Pap. Imádkozzatok atyámfiai! hogy az én és a ti áldozatotok kedves legyen a mindenható Atya Istennél.

Felelet. Fogadja el az Úr kezeidből az áldozatot szent nevének dicséretére és dicsőségére, a mi javunkra és egész anyaszentegyházának javára.

Mig a pap a fönebbi imákat mondja, azalatt a kar a következö éneket énekelheti:

Ének.

Dallama: Álla a keserves Anya.

1. Keseregjünk az egekkel,
Zokogjunk könyes szemekkel,
Egy szivvel és lélekkel.
2. Meghalt az élet adója,
A bűnösök megváltója,
Világ szabadítója.
3. Ah! mit mivelt a szeretet,
Hogy nekünk nyerjen életet
Keresztre feszíttetett.
4. A nap fénye elborula,
A föld félvén megmozdula,
Midőn meghalt szent Ura.
5. Sir, kesereg, gyászol minden,
Az egész nagy természetben,
Ennyi szenvedéseken.
6. De leginkább keseregjünk,
Mi, akik sok bünbe estünk
S néki halált szerzettünk.
7. Boruljunk szent keresztjéhez,
A kegyelem kutfejéhez,
Mely üdvösséget szerez.
8. Óh szenvedő Jézus! engedd,
Keresztfád oltalma mellett
Kezdenünk új életet.
9. Add, hogy a kik itt kesergünk,
Igaz megtérők lehessünk,
Kegyes Jézus légy velünk.
10. Midőn eljösz itéletre
Szenvedésed szent keresztje
Legyen örömünk jele.

Kath. Egyh. Énektár.

Most a pap énekli:

Sac. Oremus. Praeceptis salutaribus moniti, et divina institutione formati audemus dicere: Pater noster ect.

Pap. Könyörögjünk. Üdvös parancsok által intve és isteni tanítás által oktatva merészeljük mondani. Mi Atyánk sat.

Azután szinte fennhangon imádkozza:

Sac. Libera nos, quaesumus Domine ab omnibus malis praeteritis, praesentibus, et futuris: et intercedente beata et gloriosa semper Virgine Dei Genitrice Maria, cum beatis Apostolis tuis Petro, et Paulo, atque Andrea, et omnibus Sanctis, da propituis pa-

Pap. Uram! kérünk szabadits meg minket minden elmult, jelen és jövő gonosztól s a legboldogságosabb, dicsőséges, mindenkoron szüz Mária, Isten anyja, Szent Péter és Pál s sz. András apostoloknak és minden szenteknek esedezése miatt adj

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

cem in diebus nostris; ut ope misericordiae tuae adjuti et a peccato simus semper liberi, et ab omni perturbatione securi Per eundem

Chor. Amen

kegyelmesen békeséget napjainkban, hogy a te irgalmasságod segitsége által támogattatva, mind a bűntől mindig szabadok, mind minden háboruságtól mindig mentek legyünk. Ugyanazon sat.

Kar. Amen.

Itt térdet hajtván, egy kézzel fölemeli az Úr testét annyira, hogy a nép láthassa, mire ugyanazt három részre törvén, egy részt a kehelybe bocsát; azután folytatja imádságait:

Sac. Perceptio Corporis tui Domine Jesu Christe, quod ego indignus sumere praesumo, non mihi proveniat in judicium et condemnationem: sed pro tua pietate possit mihi ad tutamentum mentis et corporis, et ad medelam percipiendam Qui vivis et regnas.

Pap. Uram Jézus Krisztusom! ne engedd, hogy a te testednek vétele, melyet méltatlan magamhoz venni merészlek, itéletemre és kárhozatomra váljék; hanem add, hogy a te jóvoltodból lelkemnek és testemnek oltalmára s az üdvösség elérésére hasznos legyen. Ki élsz és uralkodol.

Ekkor Krisztus testét kezébe veszi, mondván:

Sac. Panem coelestem accipiam, et nomen Domini invocabo.

Pap. A mennyei kenyeret veszem s az Úr nevét segitségül hivom

S háromszor mellét vervén, mindannyiszor mondja:

Sac. Domine non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum die verbo, et sanabitur anima mea.

Pap. Uram nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jőjj, hanem csak egy szóval mondjad és meggyógyul az én lelkem.

Mire ostyával magafelé keresztet vetvén, folytatja:

Sac. Corpus Domini nostri Jesu Christi custodiat animam meam in vitam aeternam Amen.

Pap. A mi Urunk Jézus Krisztusnak teste őrizze meg lelkemet az örök életre. Amen.

Itt magához vévén az Úr testét, megmossa ujjait, mondván.

Sac. Quod ore sumpsimus, Domine, pura mente capiamus: et de munere temporali fiat nobis remedium sempiternum.

Pap. A mit szánkkal vettünk, Uram! azt tiszta elmével fogadjuk, és az ideiglenes adomány váljék örök orvosszerünkké.

Mindezt elvégezvén, az imádandó Oltáriszentséget a szentségtartóban körmenetileg az Úr koporsójához viszi, mialatt a kar az Oltáriszentség előtt menve, a következő éneket énekli:

Ének Krisztus temetésére.

Dallama: Jézus szenvedéséről bünösök emlékezzünk.

1. Jer már édes reményünk!
A gyászos koporsóba,
Nyugatra ért napfényünk,
Nézz ez átkos naplóba.

Itt fejezd be,
Ezzel töltsd be,
Rangod ékét
Láng szerelmed mértékét.

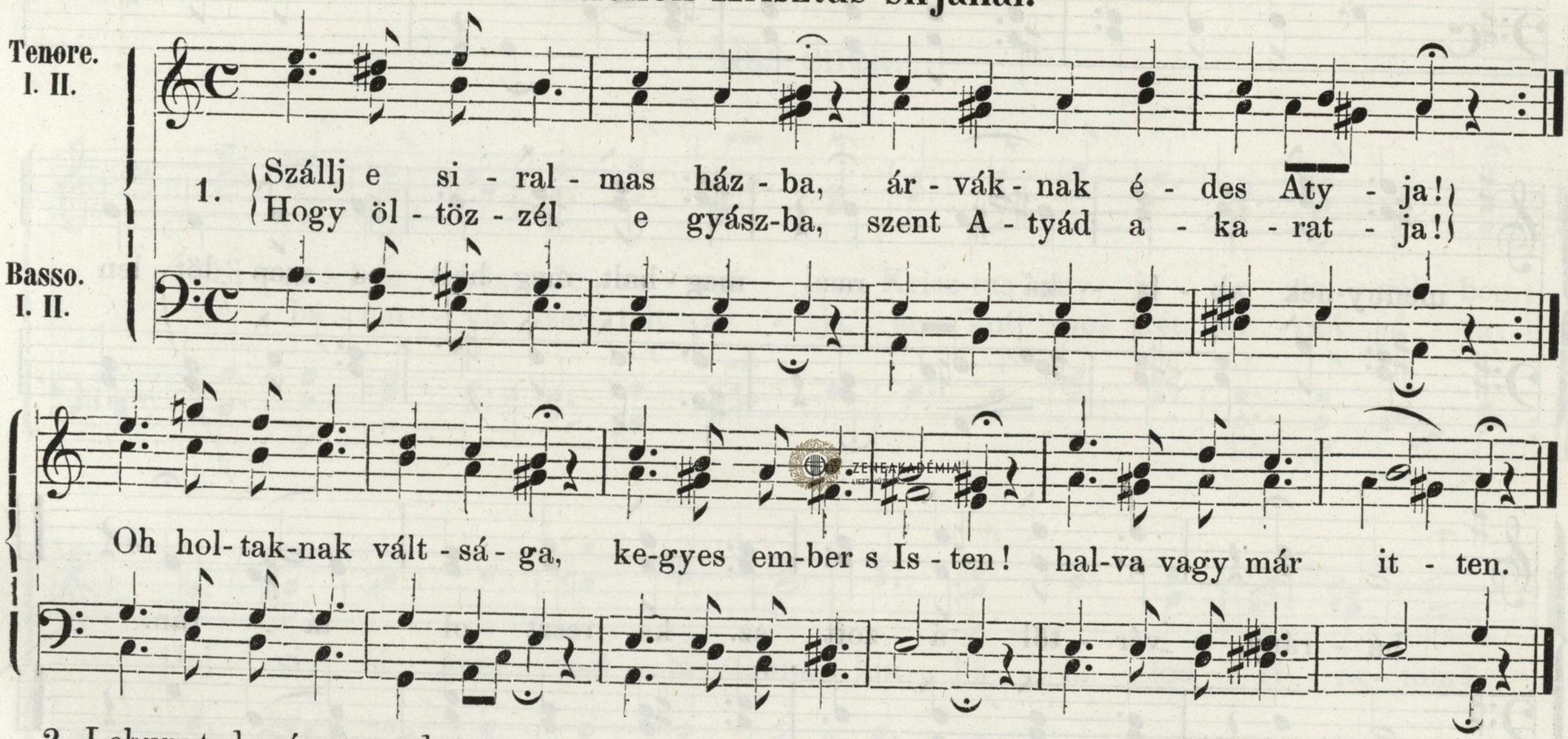
ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. Szent testedet kísérjük
Angyaloknak szépsége!
Irgalmad itt ismérjük,
Oh halottak mentsége!
Holttá lettél,
Mert kedveltél,
Sirba szállasz,
Hogy halottakat támaszsz.

3. Tedd le hát harmad napig
Éltető holt testedet,
Töltsd be mind a véglapig
Szent s örök végzésedet.
Szent szivednek,
Szerelmednek
Szép forrását,
Öntsd ki ránk itt áldását! *Kovács Márk.*

A Szentségnek az Úr koporsójában elhelyezése után, ha a pap ott hosszabb ideig imádkozik, a következő énekeket lehet használni; ha pedig azonnal a szónoklathoz készül, a kar énekelje a „Keresztények sirjatok“ kezdetü éneket. (Lásd alább.)

Énekek Krisztus sirjánál.

2. Lehunytad már szemedet
Óh egek napvilága!
Kiadád szent lelkedet,
Szenteknek imádsága!
Véred utolsó cseppig ontottad lelkünkért,
Meghaltál éltünkért.

3. Sírdogál szent testednél
Értünk epedt szűz anyád;
Szíve reped szívednél,
Szeme záport önt reád;
Az agg prófétájának érzi már mondását,
Jajgatván Jézusát.
vünk mi is lábadhoz,
Ontani bús könyeket;
Hozunk szent koporsódhoz
Érted buzgó szíveket.
Imádjuk itt lehullva tested öt nyilását
Üdvünk bő forrását.

5. Itt vagyunk, mint rabjaid,
Várjuk a nagy váltságot,
Zokogunk, mint foglyaid,
Kérjük a szabadságot.
Oh irgalomnak Atyja ne vess el bennünket!
Válald fel ügyünket.

6. Kisajtoltuk lelkedet
Vétkeink vas karjával,
Kinyitottuk szívedet
A bűnök dárdájával;
De gyászoló szülőddel térden állva kérünk:
Légy irgalmas nékünk!

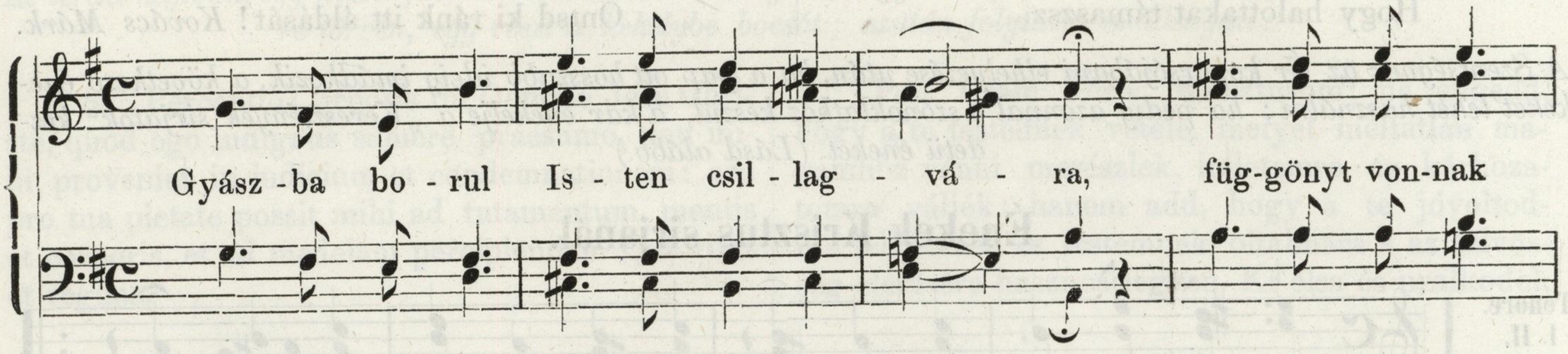
7. Neked esdeklünk végre
Vértanuk királynéja!
Hasson értünk az égbe
Szózatod esdő hangja.
Midőn majd sirhalmába lép e gyarló testünk:
Légy szent Szűz melettünk.

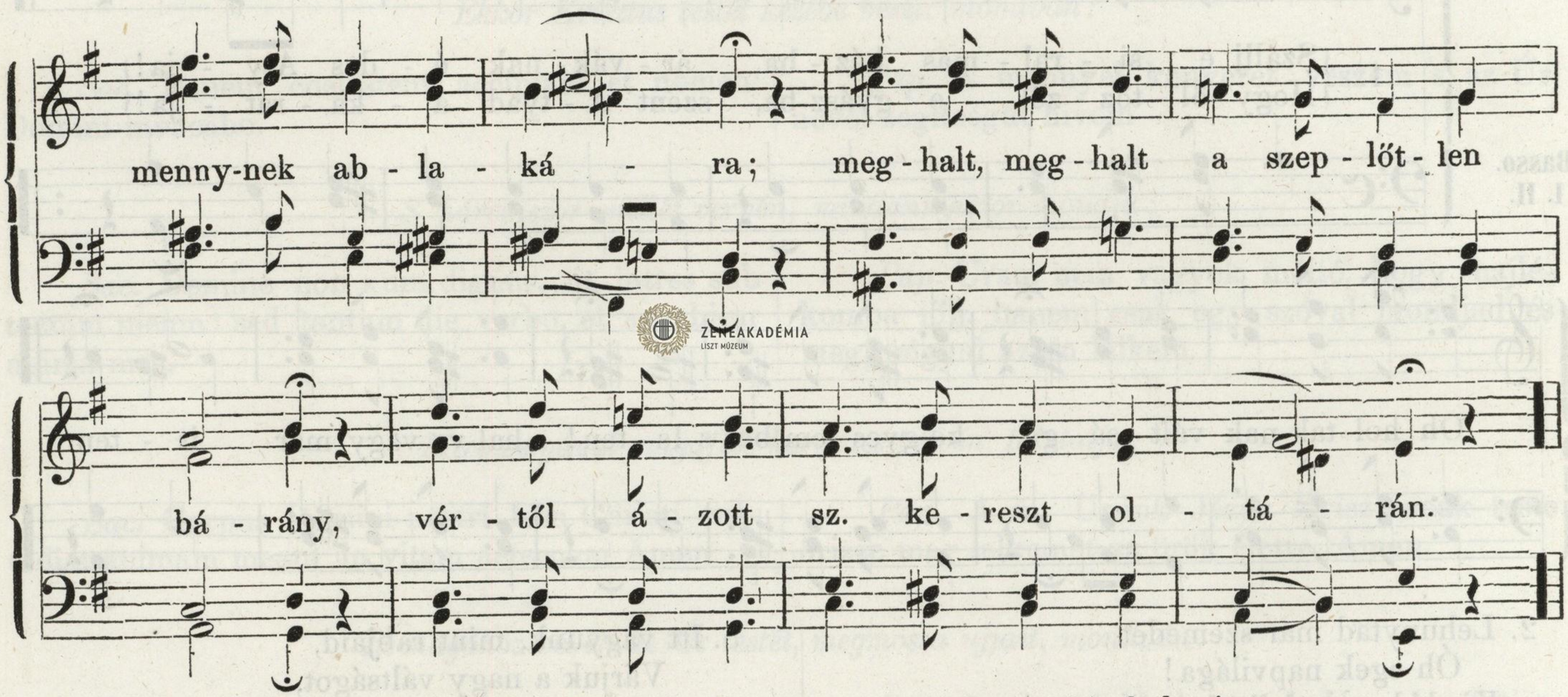
ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

8. Szedegesd fel számunkra
Magzatod vércseppjeit,
És keverd oltalmunkra
Velök szemed gyöngyeit;
Mutasd e kettőt értünk, majd igy, a ki szenved,
Nekünk is megenged.

Kovács Márk.

Más ének.

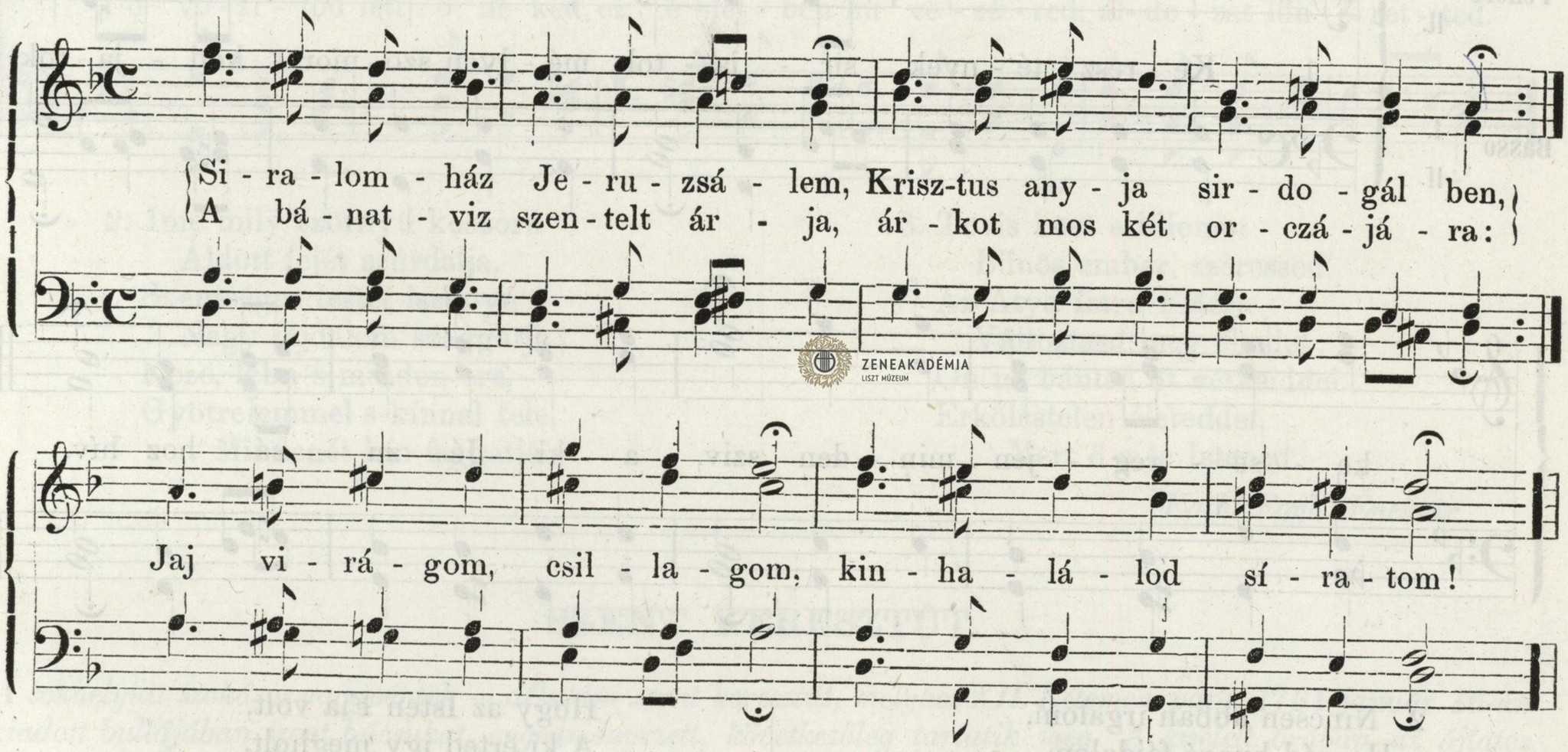
2. Temetésre lejő a mennyország,
Könyben áznak az angyali orczák;
Sír, zokog a fia vesztett gerle . . .
Égig ér a szűz anya keserve.
3. Édes fiam, édes nevelésem,
Búcsuzásom most tetőled vészem,
Jaj mikor két szivnek meg kell válni,
Keserüvé szok a méz is válni.
4. Oh keresztfa szép piros almája,
Hű szerelmem drága oltománya;
Nagy kint látott meghalt boldogságom,
Szűz tejemmel öntözött virágom.
5. Gyönge tested talpadiglan véres,
Az én lelkem nagy gyötrelmet érez;
Mint Tégedet a kegyetlen dárda,
Az én lelkem mélyét is átjárta.
6. Bánat árja bekerített engem,
Feneketlen tenger nagy keservem . . .
Meghajolva, mint a szomorú fűz,
Sóhajtozik, óhajtozik a Szűz.
7. Bús fejemet oh jaj! kire hajtsam,
Jézusom! ki könyörül meg rajtam?
Honfitársid hóhérok levének,
Bár keblembe eltemethetnélek.
8. Öltözzön ma az öröm is gyászba,
Jaj kinok közt nézek fel rád gyászfa!
Oh hajolj le szentséges terheddel,
Magzatomat én tőlem ne vedd el!
9. Leszakítják a vérfa gyümölcsét,
S édes anyja karjára helyezték,
Oly panaszban olvad fel fájdalma,
A kőszikla megrepedne rajta.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

10. Nyilj meg, nyilj meg ajkak szép rózsája,
Csókjaimnak édes harmatára:
Oh ölelj meg átlyukasztott sz. kéz,
Mely segítni volt mindig engem kész.
11. Kelj fel, kelj fel, borulj a nyakamba,
Kelti Jézust Libanon galambja;
Kelti, kelti, de szavát nem adja,
Véres haja vállaira fagyva.
12. Majd a testet koporsóba zárják,
Ráfolyatja Mária könyárját,
Szól zokogva az egek harangja,
Mennyet földet végig sirja hangja.
13. Sirba tették jaj közt a koporsót,
Máriának szive sírt, szorongott,
Panaszával a sz, város bétölt,
Megindula sorsán az ég és föld.
14. Éles tőr dúl a sz. Szűz keblében,
Mind a hét seb megujul szivében:
Gyötrelmében tán összeomolna,
Ha nem fogná sirva sz. Magdolna.
15. Élet Ura meghaltál üdvünkre,
A sátánnak országa most dőlt le;
Szűz anyádnak fájdalmit tekintsed,
Add meg nékünk szép mennyei kincsed!

Szemennyei Mihály.

Más ének.

2. A felhőkön jajszó száll át . . .
Az életfa szép rózsáját
A pogányok leszakaszták,
A keresztfán most hervasztják:
Jaj virágom sat.
3. Tövisek közt nőtt virágszál,
Minden kin most tereád száll:
Vértanúság koronáját
Néked mennyből már kinálják:
Jaj virágom. sat.
4. Oh czédrusfa száraz ága,
Szent fiamnak hideg ágya!
Félig holtan ott állottam.
Hogy meghalt rajt nagy kinokban:
Jaj virágom sat.
5. Szép szavát már jaj nem hallom,
De nem hittem, hogy meghaljon!
Mirhák hegye, tömjén halma . . .
Szivem érte bár meghalna:
Jaj virágom. sat.
6. Angyal, angyal, Gábor angyal!
Ajkad engem boldognak vall,
S im ma mégis Simeonnak
Jóslatai valósodnak:
Jaj virágom. sat.
7. Sírok addig míg csak élek,
Míg csak bennem zöng a lélek;
Legszebb rózsám széjjelhullott,
Örömem már mind elmullott·
Jaj virágom. sat.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

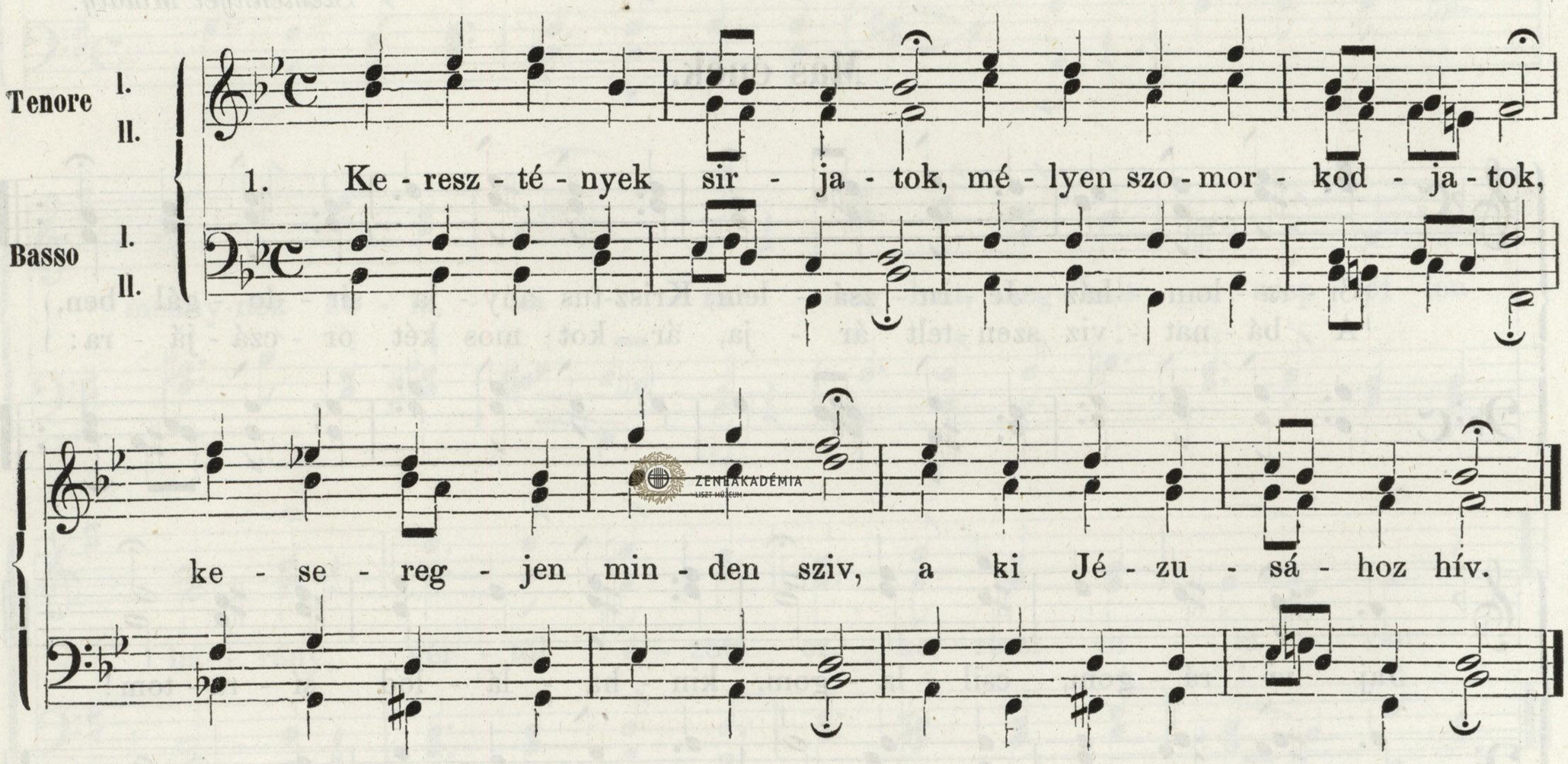
8. Júdás, Júdás álnok kalmár!
Mit nyert lelked jaj azzal már,
Hogy fiamat olcsó áron
Oda adtad, . . . oh de bánom!
Jaj virágom. sat.

9. Adtad volna inkább nékem
Drága áron, nagy értéken,
Hogy ne veszszen édes élte,
Éltem adtam volna érte:
Jaj virágom. sat.

10. Hogy szivem meg ne szakadjon,
Oh Szentlélek én galambom,
Bús lelkemnek szűz arája,
Hozz vigaszt az égből rája:
Jaj virágom csillagom,
Kínhalálod síratom!

Szemennyei Mihály.

Ének a szónoklat előtt.

2. Nincsen abban irgalom,
Hozzád buzgó fájdalom,
A ki téged meg nem szán,
Óh Jézus a keresztfán.

3. Szent testednek sebeit,
Vérrel folyó kékjeit,
A ki látja és nem sír,
Élő hittel az nem bír.

4. A kősziklák repednek,
Nap és hold setétednek,
Minden állat megindul,
Csak a bűnös nem búsul.

5. Szállj szivedbe sirasd meg
Vétkeidet, fontold meg,
Hogy az Isten Fia volt,
A ki érted igy megholt.

6. Jézus ne nézd vétkemet,
Hanem a szeretetet,
Hogy szenvedtél érettem,
Ki ellened vétettem.

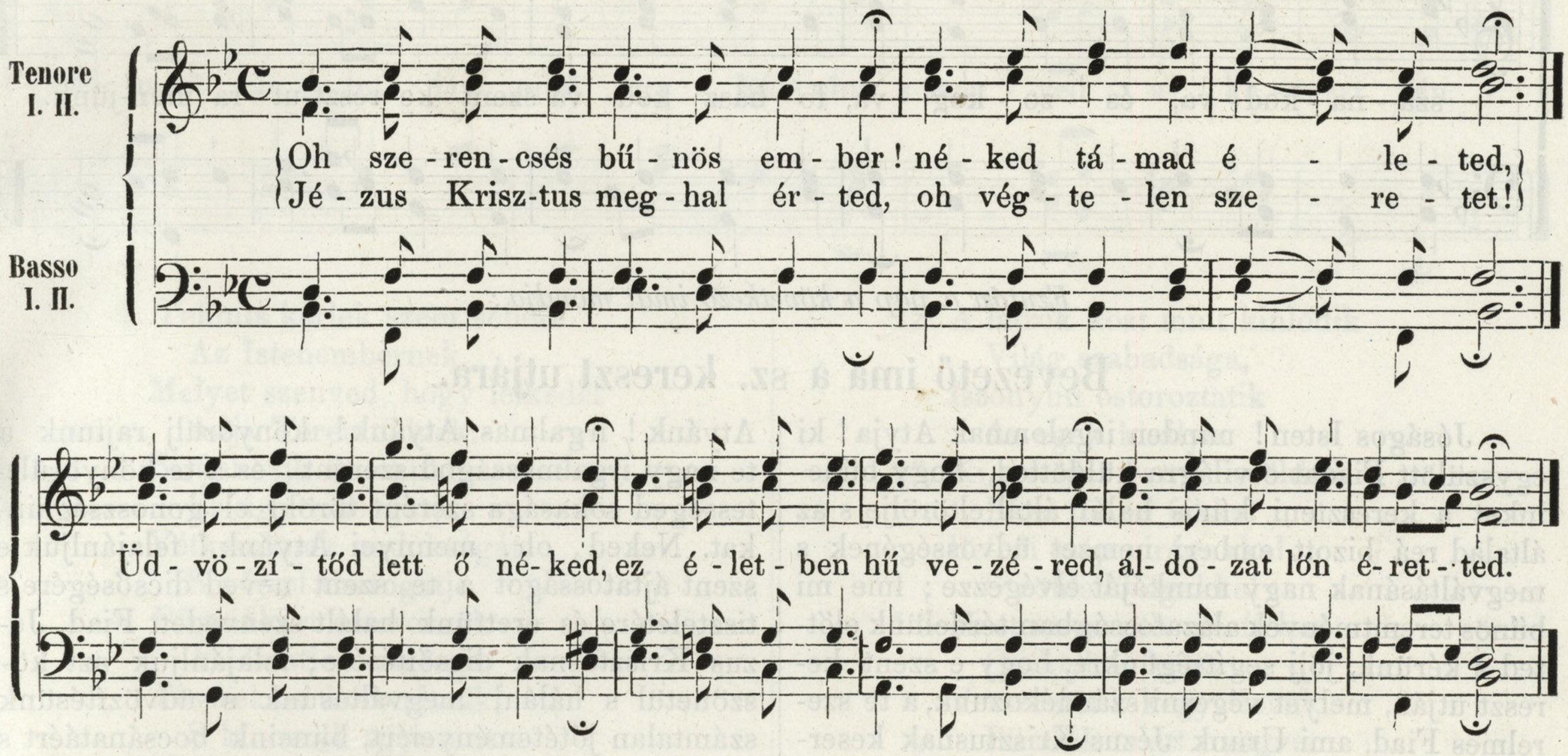
7. Ne engedd, hogy káromra
Örök kárhozatomra,
Legyen kinszenvedésed,
Értem ontott szent véred.

8. Véghetetlen érdemed
Erősitse hitemet,
Hogy reméllvén kegyelmet.
Nyerjek örök életet.

Kath. Egyh. Énektár.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ének a szónoklat után.

2. Ime mily szörnyű koszorú
Áldott fejét szúrdalja,
Szentséges testét iszonyú
Nagy fájdalom szaggatja;
Keze, lába s minden ere,
Gyötrelemmel s kínnal tele,
Mindenét kín faggatja.

3. Tövis közt e liliomot
Bűnös ember, szeressed,
Az Atya Isten Fiáért
Változtasd meg éltedet:
Óh ne bántsd őt vétkeiddel,
Erkölcstelen életeddel,
Mert ő a te Istened.

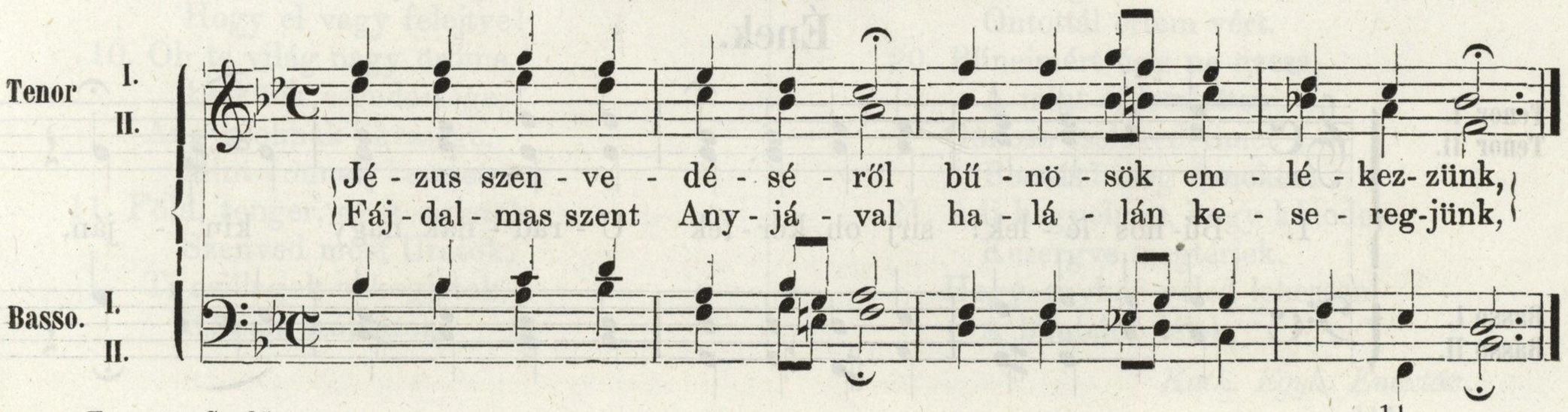
Kath. Egyh. Énektár

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

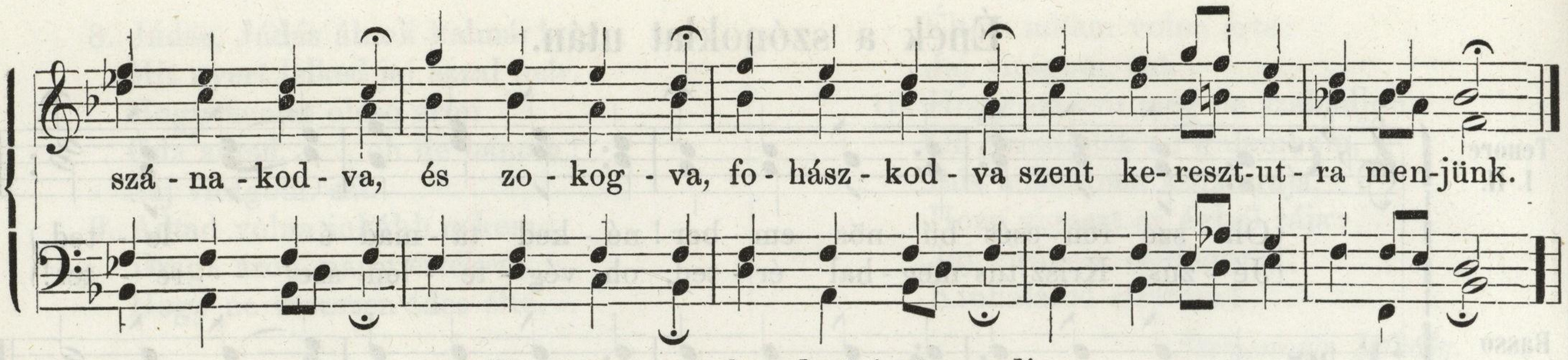
SZENT KERESZTÚT.

A sokhelyütt szokásos nagypéntek — délutáni szent keresztút, melyhez XII. Kelemen pápa 1731 január 16-án kiadott bullájában szent búcsukat engedményezett, következőleg tartatik meg. A kijelelt órában az ájtatos hivek egybegyülnek a templomban és a pap segédletével a főoltár vagy valamely szent kép előtt letérdel, mely alatt a kar a következő éneket énekli:

Szent keresztuti ének.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

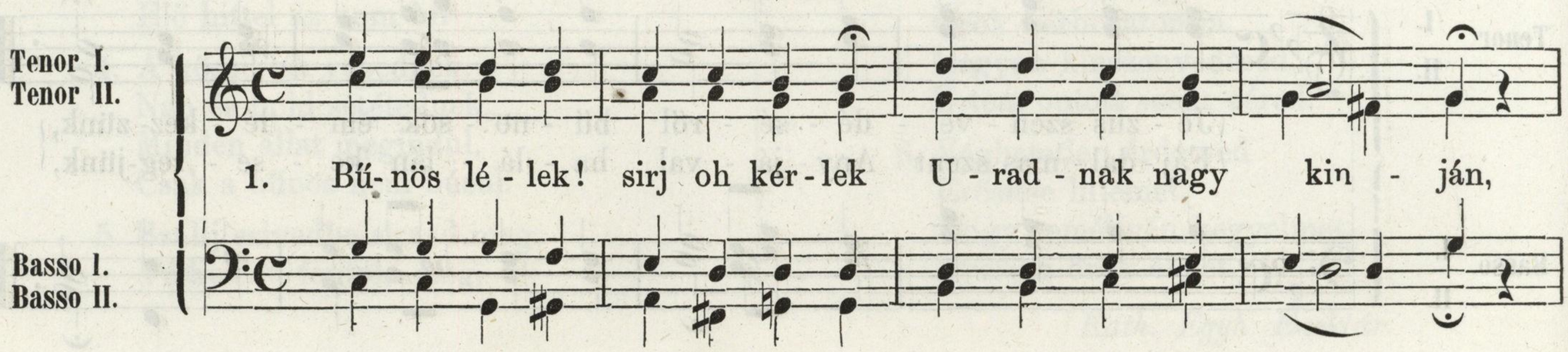
Ezután a pap a következő imát mondja:

Bevezető ima a sz. kereszt utjára.

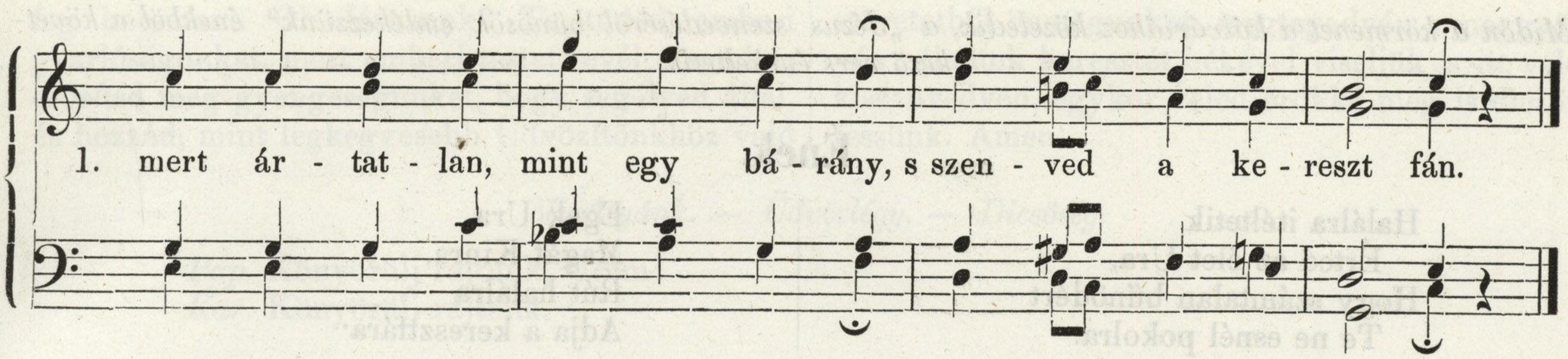
Jóságos Isten! minden irgalomnak Atyja! ki egyszülött Fiadat e világra küldötted, hogy bűneinket a kereszteni kínos halál által eltörölje s az általad reá bizott emberi nemzet üdvösségének s megváltásának nagy munkáját elvégezze; íme mi bűnös teremtmények alázatosságban térdelünk előtted s kérünk, jöjj segítségünkre, hogy e szent kereszt utján, melyet végezni szándékozunk, a te szerelmes Fiad, ami Urunk Jézus Krisztusnak keserves kinszenvedéséről ájtatos lélekkel s törődött szivvel elmélkedjünk; azonkivül bűneinknek ocsmányságát s gonoszságát, melyek okai voltak az ő szenvedésének, mindinkább s mélyebben megösmervén: teljes szivünkből szánakodjunk, úgy hogy e keresztutnak ájtatossága az igazi bűnbánatra s életünk megjobbítására fölbuzdítson s bűneink és vétségeink bocsánatának kieszközlésében s megnyerésében segítsen minket. Igen, számtalanok a mi súlyos bűneink; mert a tékozló fiuval meg kell vallanunk, hogy vétkeztünk ellened, Atyánk! és az ég ellen, — s már nem vagyunk méltók fiadnak hivattatni. És azért fiui bizodalommal folyamodunk hozzád s meg nem szününk a mi Urunk, megfeszített Jézus Krisztus által kiáltozni hozzád: Atyánk! irgalmas Atyánk! könyörülj rajtunk a te nagy irgalmasságod szerént, és a te könyörületességed sokasága szerént töröld el gonoszságainkat. Neked, oh, mennyei Atyánk! felajánljuk e szent ájtatosságot a te szent neved dicsőségére s tiszteletére és érettünk halált szenvedett Fiad, Jézus Krisztusnak dicsőítésére; felajánljuk azt köszönetül s hálául megváltásunk s üdvözítésünk számtalan jótéteményeiért, bűneink bocsánatáért s azokért való elégtételre; felajánljuk még a teljes búcsu elnyerésére, melyet nyerni ohajtunk, mind magunknak, mind pedig a tisztitó tűzben szenvedő lelkeknek, különösen pedig N. N. (*itt megnevezendök azok, kiknek lelkei számára ohajtjuk a teljes búcsut megnyerni; p. o. szüleink, rokonaink vagy jótevöink*) lelkeinek, s mindazoknak, kikért szándokunk, kötelességünk imádkozni — és a kikért te akarod hogy imádkozzunk. Végtére hozzád fohászkodunk, oh Szentlélek Úr Isten! űzze el tőlünk szent kegyelmed a szórakozást s illetlen godolatokat; add, hogy ájtatos és éber figyelemmel legyünk, hogy így ez ájtatosságunk Isten előtt kedves, nekünk pedig hasznos és üdvösséges legyen Amen.

Ha az egész ájtatosság a templomban végeztetik el, ezen ima után mindnyájan felkelnek s az elsö szent képhez mennek, mialatt a kar az elöbbi dallamra énekli: Halálra itéltetik érted az élet Ura (lásd alább); ha pedig a körmenet kivezettetik a templomból, az uton a kálváriáig: „Bünös lélek sirj oh kérlek“ énekeltetik.

Ének.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. Tekints kérlek szent sebére
Az Istenembernek,
Melyet szenved, hogy lelkedet
Adja Teremtődnek.
3. Siránkozik bűneinkért,
És úgy mosogatja
Vétkeinknek undokságát,
S vérrel tisztogatja.
4. Bűneinkért ostorozzák
Az ártatlan bárányt,
Tövísekkel koronázzák,
S kínozzák egyaránt.
5. Arczul verik bűneinkért
Pökdösik orczáját,
Irgalmatlanul csúfolják,
Szaggatják szent haját.
6. Kegyes Jézust, mint egy bárányt
Utczákon hurczolják,
Kaifástól Pilátushoz
Kötözve hordozzák.
7. Te szent Atya! szent Fiadat
Vérébe keverve
Tekintsd a kínos keresztfán
Latrok közt feszítve.
8. Indulj meg oh bűnös lelkem
Szánjad szent Uradat,
Bűneidért keservesen
Sirassad magadat.
9. Oh te egek erőssége,
Szívünk reménysége,
Oh csillagok fényessége,
Hogy el vagy felejtve!
10. Oh te világ nagy öröme,
Lelkünk csendessége,
Angyaloknak ékessége,
Mint vonnak keresztre.
11. Föld, tenger, egek sirjatok,
Szenved most Uratok,
Ti csillagok zokogjatok,
Kinjait szánjátok.
12. A latrok közt mint kinlódik
Világ szabadsága,
Iszonyun ostoroztatik
Az egek királya.
13. Ki a földet gyümölcsökkel,
Ékes termő fákkal
Befedi szép virágokkal,
S zöldellő ágakkal:
14. Most anyaszült mezítelen
Oszlophoz kötözve,
Vesszőztetik kegyetlenül,
Bűnünk miatt nyögve.
15. Ki a napot fényességgel,
Eget csillagokkal,
A holdat tartja világgal,
Bűnünk miatt meghal.
16. Bűnös lélek! térj meg kérlek,
Sirasd bűneidet,
Nézd Uradnak szenvedését,
Mint keres tégedet.
17. Oh én lelkem csendessége,
El vagy most hagyatva;
Zsidóktól így kínoztatván
Lettél bűnünk zsoldja.
18. Oh én kesergő szemeim,
Vérkönyet sirjatok,
Mert keresztfán felfüggesztve
Haldoklik Uratok.
19. Kegyes Jézus! légy irgalmas
Nekem bűneimért,
Ki a magas szent keresztfán
Ontottál értem vért.
20. Bűneimért úgy ne fizess,
A mint érdemlettem,
Gonosz cselekedetimet
Bocsásd meg énnekem.
21. Adj kegyelmet, hogy kínodon
Kesergve megtérjek,
Hogy egykor veled lehessen
A bűnbánó lélek.

Kath. Egyh. Énektár.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Midön a körmenet a kálváriához közeledik, a „Jézus szenvedéséről bünösök emlékezzünk“ énekből a következö vers énekeltetik :

Ének.

Halálra itéltetik
Érted az élet Ura,
Hogy számtalan bűnödért
Te ne esnél pokolra.

Egek Ura
Magát Kinra,
Rút halálra
Adja a keresztfára.

I. Állomás.

(Jézus halálra itéltetik.)

Pap. Imádunk téged Krisztus, és áldunk tégedet.
Kar. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Könyörgés. — Oh legártatlanabb Jézusom! Ha már te, ki merő ártatlanság vagy, kereszthalálra itéltettél, mi várhat reánk, szegény bűnösökre, kik annyiszor s oly súlyosan vétkeztünk, s téged, legkegyesebb Üdvözítőnk oly sokszor könnyelmüen s háladatlanul megsértettünk? Te minket szerettél, mi meg szeretetedet megvetettük; te nem szüntél meg jótéteményekkel tetézni minket, és mi nem szüntünk meg neked roszszal fizetni vissza. Oh legkegyesebb Jézusom! a te keserves halálod által tekintsd kegyesen szívbeli bánatunkat, s töröld el az örök halál itéletét, melyet bűneink által érdemeltünk, hogy itt nyugodt lelkismerettel lévén, egykor félelem s rettegés nélkül mehessünk át az örökkévalóságba s a te itélő széked előtt kegyelmet irgalmat találjunk. Amen.

Mi Atyánk. — Üdvözlégy.

Pap. Dicsőség az Atyának és Fiunak és Szentlélek Istennek.
Kar. Miképen kezdetben vala most és mindörökön örökké. Amen.
Pap. Könyörülj rajtunk, Uram!
Kar. Könyörülj rajtunk!

Mindnyájan felkelnek és indulnak.

Menet alatti ének.

Sebesített vállain
Nehéz keresztet viszen
Csakhogy a bűn terhétől
Bennünket megmenthessen

Oh enyhítsük,
Könnyebbítsük,
Ne terheljük
Bűnnel Jézus keresztjét.

II. Allomás.

(Jézus szent vállaira veszi a nehéz keresztet.)

Pap. Imádunk téged Krisztus és áldunk téged!
Kar. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Könyörgés. — Oh szerelmes Jézusom! mostantól fogva, hogy keresztednek súlya alatt elbágyadni látunk, soha sem akarunk többé szenvedéseinkben az ég vagy emberek ellen zúgolódni. — Szent példád szerént örömest oda engedjük már magunkat mennyei Atyád bölcs gondviselésének, alázatos és töredelmes szivvel alávetvén magunkat mind annak, valamit csak szent gondviselése reánk

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

fog bocsátani. Oh Jézusunk! Te tudod emberi gyarlóságunkat, mert emberi testet vevél magadra; erősítsd meg gyengeségünket, hogy segélyed által, és hozzád, mint legkegyesebb Üdvözítőnkhöz való szeretetből önmagunkat megtagadván s meggyőzvén: életünk keresztét békével viseljük s itt veled kiszenvedvén, egykor veled örökké meg is dicsőíttessünk. Amen.

Mi Atyánk. — Üdvözlégy. — Dicsőség.

Pap. Könyörülj rajtunk, Uram!
Kar. Könyörülj rajtunk.

Menet alatti ének.

A nagy kínzások miatt
Elfogy minden ereje,
S a nehéz kereszt alatt
Arczczal földre esett le;

Jaj nem szánják
Sőt kaczagják,
És rángatják,
Ezt bűneink okozták.

III. Állomás.

(Jézus a keresztnek súlya alatt elöször földre esik.)

Pap. Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
Kar. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Könyörgés. — Oh szelid Jézus! ki ad szemeinknek elégséges könyeket, hogy bűneinket s számtalan gonoszságinkat megsirassuk, melyek keresztedet talán leginkább nehezítették, s téged a legszelídebb Bárányt a földre levertek; mivel pedig a puszta könyek a valódi bűnbánatra s Isten kegyelmének elnyerésére nem elegendők: azért segélj minket, hogy bűnbánatunk bő gyümölcsöt hozzon, miszerint az előbbeni vétkekbe soha többé vissza ne essünk; hanem az erényekre való föltételeink s eltökélésünkben mindvégig híven s állhatatosan megmaradván, üdvözüljünk. Amen.

MiAtyánk. — Üdvözlégy. — Dicsőség.

Pap. Könyörülj rajtunk, Uram!
Kar. Könyörülj rajtunk!

Menet alatti ének.

Jézus gyötrelme nagyobb
Midőn szent Anyját látja,
S a Szűz anyai szívét
Hegyes tőr általjárja,

Hogy szent Fiát,
Az ártatlan
Szelid bárányt,
Halálra így hurczolják.

IV. Állomás.

(Jézus a nehéz keresztet viszi s fájdalmas anyjával találkozik.)

Pap. Imádunk téged Krisztus és áldunk téged!
Kar. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot!

Könyörgés. — Oh szomoru Jézus! oh Jézusnak fájdalmas anyja Mária! mily kimondhatatlan fájdalmakat éreztetek, látván magatokat az egész világtól annyira meggyalázva és megvetve, és pedig minden ok nélkül, egyedül az igazságért s mintegy köszönettel azon határtalan jótéteményekért, melyekkel az egész világot boldogítottátok. Részeszítsetek minket is azon fönséges erénytekben, hogy

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ártatlanul is szenvedni készek legyünk, s nem gondolván e hiú világ gunyolásával és megvetésével, az Isten akaratát állandóan teljesítve, mindenkor az igazságnak utján járjunk s így egykor veletek és mindazokkal, kik itt ártatlanul az igazságért viszontagságokat szenvedtek, a mennyek országában örvendezzünk. Amen.

Mi Atyánk. — Üdvözlégy. — Dicsöség.

Pap. Könyörülj rajtunk, Uram!
Kar. Könyörülj rajtunk.

Menet alatti ének.

Látván a gonosz zsidók,
Hogy Jézus elfáradna,
S keresztviselésére
Már ereje nem volna;
Simont kérik,
Kényszerítik,
Fenyegetik,
Hogy keresztjét hordozná.

V. Állomás.

(Símon segíti Jézust a kereszt vitelében.)

Pap. Imádunk téged Krisztus és áldunk téged!
Kar. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Könyörgés. — Oh legigazságosabb Jézus! ki nyiltan megmondád a világnak: hogy valaki csak szégyenli magát éretted s igéidért e parázna és vétkes nemzettség között, te is szégyenelni fogod őt, midőn eljösz Atyádnak dicsőségében szent angyaliddal. Alázattal kérünk téged: önts szívünkbe bátorságot, hogy téged mennyei tanításoddal együtt az emberek előtt megvallani soha se szégyeneljünk, sőt legnagyobb dicsőségünknek tartsuk, miszerint az igaz hivő keresztények s a katholika anyaszentegyház engedelmes fiai lehetünk. Add, Uram! tovább szent kegyelmedet, hogy a te szentegyházad parancsolatinak megtartása mindenkor kedves legyen előttünk s irántad való szeretetből hitünkért s egyházunkért minden viszontagságokat örömest elszenvedjünk; ekép midőn Atyádnak dicsőségében eljösz, bizalmasan hozzád közelitvén, a hol te vagy, mi is, mint hiv szolgáid, veled lehetünk. Amen.

Mi Atyánk. — Üdvözlégy. — Dicsöség.

Pap. Könyörülj rajtunk, Uram!
Kar. Könyörülj rajtunk.

Menet alatti ének.

Veronika keszkenőt
Nyujtott Megváltójának,
Melyen ő nyomát hagyá
Vérző szent arczájának.
Jézus! engedd,
Hogy képedet
A szeretet
Lefesse szíveinkbe.

VI. Állomás.

(Szent Veronika Jézusnak keszkenöjét átnyujtja.)

Pap. Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
Kar. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Könyörgés. — Oh Jézus, erősségnek tornya! mindenek általad lettek, s te egyedül vagy e világnak fejedelme és emberi segítségre nem szorulsz; te mégis hozzánk szegény emberekhez, mint teremtményidhez leereszkedve, megengedéd, hogy neked szolgáljunk; kiváltképen, a mit irántad való szere-

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

tetből felebarátunknak cselekszünk, azt úgy fogadod s anynyira böcsülöd, mintha azt tenmagadnak tettük volna. Lehetnénk-e tehát ezentúl is oly kemény szivüek felebarátunk iránt, hogy rajtok nem könyörülnénk? Oh Uram! igérjük és fogadjuk, hogy példád s parancsolatod szerént könyörületes szívüek akarunk lenni, hogy szegény felebarátunkat szegénységében s nyomorában, inségében s minden testi és lelki szükségeiben segíteni fogjuk; mert igy mennyekben örök kincseket gyűjtvén magunknak: ugyanott a jószivü Veronikával szent szined látásában örökké örvendezhetünk. Amen.

Mi Atyánk. — Üdvözlégy. — Dicsöség.

Pap. Könyörülj rajtunk, Uram!
Kar. Könyörülj rajtunk.

Menet alatti ének.

Másodszor földre esik
Arczczal a szelid Bárány,
Oly nehéz volt a kereszt,
Bűneink terhe, vállán;
Ő elesett,
Csakhogy minket
Fölemeljen
Vétkeink örvényéből.

VII. Állomás.

(Jézus a nehéz kereszt alatt másodszor a földre esik.)

Pap. Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
Kar. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Könyörgés. — Oh legalázatosabb, legszelidebb, legbéketűrőbb Jézus! Mi vétkeink miatt, kiváltkép a kevélység, fönnhéjázás, harag s türelmetlenségünk által megérdemlettük, hogy egész a földig megaláztassunk. Hogy azonban mindeddig megőriztettünk, azt csak neked köszönhetjük, ki magadat érettünk egész a földig s kegyetlen hóhéraid lábaihoz megaláztad, s minket az örök kárhozattól megmentettél. Légy segedelmünk, oh Jézus! hogy gonosz hajlamainkat, a kevélységet, fölfuvalkodást, haragot s boszút elfojtsuk, s az ellenkező erényekben: alázatosság, béketűrés s szelidségben gyakoroljuk magunkat. Amen.

Mi Atyánk. — Üdvözlégy. — Dicsöség.

Pap. Könyörülj rajtunk, Uram!
Kar. Könyörülj rajtunk.

Menet alatti ének.

Jeruzsálem leányit
Vérbe borult szemekkel
Látván, hogy rajta sirnak,
Meginté ez igékkel:
Ne sirjatok,
Hogy igy láttok,
Magatokon
S fiatokon sirjatok.

VIII. Állomás.

(Jézus inti a szánakozó jeruzsálemi asszonyokat.)

Pap. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged!
Kar. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Könyörgés. — Jézus! lelkünknek leghivebb szerelmese, ki nem akarod, hogy valaki elveszszen, hanem hogy mindnyájan üdvözüljünk s azért kinjaid között tulajdon keserűségedről elfeledkezvén, a rajtad siránkozó asszonyok üdvéről gondoskodtál: alázattal kérünk, tekints reánk kegyelmesen s szivünket igaz töredelmességre inditsd, miszerint bűneinket még ez életben a bűnbánat könnyeivel letörölvén, egykor nálad örökre megvigasztaltassunk. Amen.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Mi Atyánk. — Üdvözlégy. — Dicsöség.

Pap. Könyörülj rajtunk, Uram!
Kar. Könyörülj rajtunk.

Menet alatti ének.

Harmadszor földre esik
Az életnek gyámola,
A ki vétket vétekre
Halmoz, az ennek oka;
Oh ne újitsd,
Ne szaporitsd,
Ne súlyositsd
Bűnnel Jézus kínait.

IX. Állomás.

(Jézus a nehéz kereszt alatt harmadszor földre esik.)

Pap. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged!
Kar. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Könyörgés. — Szeretetteljes Üdvözítőnk! ah mire vetemedénk mi szegény bűnösök, hogy veled oly kegyetlenül bántunk; nem volt elegendő, hogy téged bűneink által annyira terheltünk, hanem még rosz példáink s botrányunk által felebarátunkat is megejtvén, utadra éles köveket gördítettünk, s téged kényszerítettünk, miszerint azokon szent lábaidat fájdalmasan megsértsed. Most már elismerjük bűnös állapotunkat s nem akarunk többé sem magunk szándékosan vétkezni, sem pedig rosz példáink által felebarátunknak botrányára lenni; hanem inkább példás életet élvén, ügyekezni fogunk, hogy valamint magunk, úgy felebarátunk üdvösségét is a te segedelmed által előmozditsuk; ki élsz és uralkodol örökön örökké. Amen.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Mi Atyánk. — Üdvözlégy. — Dicsöség.

Pap. Könyörülj rajtunk, Uram!
Kar. Könyörülj rajtunk.

Menet alatti ének.

Sebeihez ragadott
Ruháit lerángatják,
A szolgák dühösséggel
Kínait megújitják;
Szent testéből,
Sebeiből
Minden felől
Üdvösségünk árja foly.

X. Állomás.

(Jézust ruháitól megfosztván, epével itatják.)

Pap. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged!
Kar. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Könyörgés. — Oh az ember fiai között lelkünk leggyönyörűbb jegyese, Jézus Krisztus! ime te miérettünk s üdvünkért egészen összeroncsolva, ruháidtól megfosztva, meztelen állsz előttünk s epével itattatol. Te telve vagy sebekkel s fájdalmakkal azért, mert a mi szivünk telve van kéjgyönyörökkel s gonosz kivánságokkal. Te meztelen vagy, ruhádtól megfosztattál azért, mert mi fajtalanok s bujálkodók vagyunk. Te epével itattattál azért, mert mi mértékletlenek valánk. Ah, hol vagyon a keresztség szentségében nyert ártatlanságunk köntöse? Oh mi szerencsétlenek, hogy azt elvesztettük! Öltöztess föl, Uram! minket, törödelmes bűnbánókat ismét a te szent kegyelmed köntösével s ne engedd, hogy azt többé elveszítsük. Forditsd el szemünket, hogy ne lássák a világi hiuságot. Add,

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

hogy epévé s ürömmé váljék nekünk minden megtiltott gyönyör, mely elszédíthetne, s tőled elválaszthatna minket, oh Jézus, egyedüli szerelmünk! ki megérdemled, hogy csak téged szeressünk s neked szolgáljunk örökön örökké. Amen.

Mi Atyánk. — Üdvözlégy. — Dicsőség.

Pap. Könyörülj rajtunk, Uram!
Kar. Könyörülj rajtunk!

Menet alatti ének.

A kálvária hegyén
Keresztre szegeztetik,
S iszonyú kínzások közt
Teste kiterjesztetik.

Ájul szíve,
Szédül feje,
És mindene
Gyötrelemmel van tele.

XI. Állomás.

(Jézus kereszthez szegeztetik.)

Pap. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged!
Kar. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Könyörgés. — Oh fölfeszített Üdvözítőnk! Téged most méltán nevezhetünk a szenvedések Fiának, mert egész testeden annyi kinokat szenvedtél s vasszegekkel általverettél. — Oh engedd meg, hogy szent félelmed járja át minden tagjainkat, érzékeinket, szívünket s egész testünket; engedd, hogy ne merészeljünk többé azokkal vétkezni s téged megbántani; hanem azokat a te tiszteletedre s dicsőségedre és lelkünk üdvére fordítani, használni igyekezzünk. A te parancsolatidnak s tanításaidnak alázatosan hajoljon meg mindenkor fejünk; a mi szívünk könyörületes és szánakozó legyen; kezeink siessenek mindenkor az adakozásra és segélynyújtásra s lábaink parancsolatid ösvényén állhatatosan járjanak. Oh Uram! ki magad vagy az út, igazság és élet. Amen.

Mi Atyánk. — Üdvözlégy. — Dicsőség.

Pap. Könyörülj rajtunk, Uram!
Kar. Könyörülj rajtunk!

Menet alatti ének.

Függ már Jézus bűnünkért
Kereszten megfeszítve,
Ölelésünkre még is
Keze ki van terjesztve.

Szíve eped,
Lélekzetet
Alig vehet,
Végre meghal érettünk.

XII. Állomás.

(Jézus haldoklik a keresztfán.)

Pap. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged!
Kar. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Könyörgés. — Úr Jézus Krisztus! ki szent véredet utolsó cseppig kiontád érettünk s mennyei Atyád rendeletét megváltásunkra tökéletesen bevégezted; azon keserves kinszenvedésedért, melyet érettünk a keresztfán kiállottál; de kivált midőn áldott testedből lelked kiköltözött: irgalmazz nekünk, könyörülj rajtunk, bünösökön, kiváltkép akkor, midőn lelkünk e porlandó földi hüvelyéből, a

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

testből kiköltözni fog; emlékezzél meg rólunk végső óránkban, mint megemlékeztél a megtérő latorról, s engedd, hogy csendes kimulás után veled a menynyei paradicsomban örvendezzünk, ki élsz és uralkodol örökön örökké. Amen.

Mi Atyánk. — Üdvözlégy. — Dicsőség.

Pap. Könyörülj rajtunk Uram!
Kar. Könyörülj rajtunk.

Menet alatti ének.

Fájdalmak tengerébe
Mária szíve merül,
Midőn halva szent Fiát
Levették a keresztről,
Átölelte,
Sírt felette,
Hogy keserve,
Minket megtérítene.

XIII. Állomás.

(Jézus teste a keresztfáról levétetik s szent anyja, Mária ölébe tétetik.)

Pap. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged!
Kar. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Könyörgés. — Úr Jézus Krisztus! Kérünk téged, hogy a te boldogságos szüz Anyádnak, kinek szentséges szívét kinszenvedésed és keserves halálod órájában a fájdalom tőre átjárta, érettünk való esedezését most s mindenkor, de kiváltkép halálunk óráján meghallgassad; ki élsz és uralkodol az Atyával és Szentlélekkel örökön örökké. Amen.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Mi Atyánk. — Üdvözlégy. — Dicsőség.

Pap. Könyörülj rajtunk, Uram!
Kar. Könyörülj rajtunk.

Menet alatti ének.

Nagy kínok hegyes tőre
Sérti Mária lelkét,
Midőn a koporsóba
Teszik szent Fia testét,
Ott van kincse,
Egyetlene,
Eltemetve
A mi üdvösségünkre.

XIV. Állomás.

(Jézus teste a kösziklába eltemettetik.)

Pap. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged!
Kar. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Könyörgés. — Oh kegyes Jézus! imádunk és áldunk téged s hálákat adunk neked azon végtelen szeretetedért, melyből ezen fájdalmas utat üdvösségünkért akartad elvégezni. Áldjuk és csókoljuk szent testednek drága sebeit, mely érettünk, nyomorúlt bűnös emberekért rajtad üttettek, alázattal kérvén Istenségedet, hogy a dicsőséges megváltásnak nagy ára lelkünkre nézve el ne veszszen, hanem keserves kinszenvedésed, a mi és az egész világ büneinek bocsánatára, az isteni kegyelem s örök élet elnyerésére szolgáljon. Amen.

Mi Atyánk. — Üdvözlégy. — Dicsőség.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Pap. Könyörülj rajtunk, Uram!
Kar. Könyörülj rajtunk.

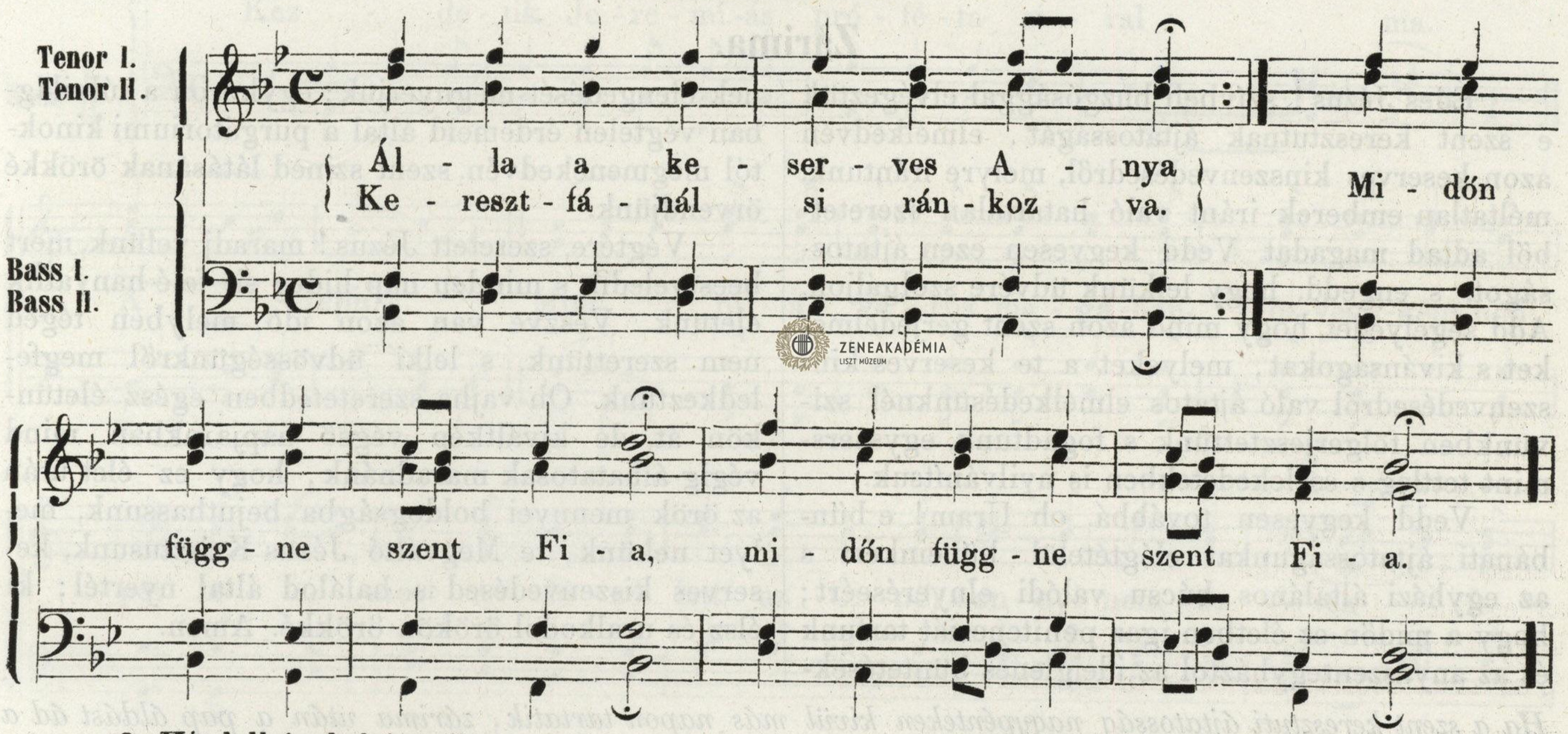
És most, ha a szent keresztuti ájtatosság a templomban tartatott meg, az itt következö vers éneklése alatt a pap azon helyre megy vissza, honnét kiindult s ott elmondja a zárimát.

Menet alatti ének.

Értünk szenvedő Jézus!
Öntsd belénk malasztodat,
Mutasd be szent Atyádnak
Keserves halálodat,
Hogy sebeid,
Vércseppeid,
S gyötrelmeid
Által üdvözülhessünk.

Ha pedig a körmenet kivezettetett a templomból, a 14-ik állomásnál elvégzett imák után visszatéröre azonnal elkezdetik az „Álla a keserves Anya.“

Stabat mater.

2. Kit lelkének bánatában
És siralmas fájdalmában
Hegyes tőr általjára.
3. Oh mily nagy volt rettegése,
Aggodalma s epedése,
Mily gyötrelmet szenvede.
4. Sirt, és szíve vérzett, látván,
Hogy nagy kínban a keresztfán
Függ isteni gyermeke.
5. Ki az, a ki meg nem indul
Krisztus anyján, s könye nem hull,
Látván őt kesergeni?
6. Ki az, a kit bú ne érne,
Egy anyát ha igy szemlélne,
Magzatával vérzeni?
7. Nemzetének bűne végett
Látta magát, a szentséget,
Ostorral mint szaggaták.
8. Fiát látta elhagyatva,
S midőn lelkét már kiadta,
Hogy oldalát megnyiták.
9. Szeretetnek szent forrása,
Oh szűz! lelked bánkodása,
Add lelkemé is legyen.
10. Add, hogy szívem érte égjen,
S szent Fiadnak gyötrelmében
Lelkem mindig részt vegyen.
11. Szűz Anyám! kérlek esengve,
Hathatósan vésd szivembe
Szent Fiadnak sebeit.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

12. Közöld velem sebesített
S az érettem megfeszített
Jézusnak gyötrelmeit.
13. Add, hogy veled együtt sírjak,
S törödelmes szivvel bírjak,
Míg elérem végemet.
14. A keresztnél veled álljak,
Siralmidtól el ne váljak,
S ebben leljem kedvemet.
15. Szűzességnek szép virága!
Taníts engem veled drága
Szent Fiadon könyezni,
16. Oh taníts meg sok kinjáról,
És halálos fájdalmáról
Gyakran megemlékezni.
17. Hogy sebében részesüljek,
Szerelmétől felhevüljek
E mulandó életen.
18. És ezektől gerjedezve,
Legyek oh szűz! védelmezve
Tőled az itéleten.
19. Óh szenvedő Jézus! engedd,
Szűz Anyád oltalma mellett
Életemet tölteni.

20. S midőn a test sirba mégyen,
Engedj veled majd az égben
Vég nélkül örvendeni.

A főoltárnál vagy honnét a körmenet elindult, a pap a következő imát mondja:

Zárima.

Édes Jézus! szívbeli buzgósággal elvégeztük e szent keresztutnak ájtatosságát, elmélkedvén azon keserves kinszenvedésedről, melyre iránt unk, méltatlan emberek iránt való határtalan szeretetből adtad magadat. Vedd kegyesen ezen ájtatosságot, s engedd, hogy lelkünk üdvére szolgáljon. Add segélyedet, hogy mind azon szent gerjedelmeket s kivánságokat, melyeket a te keserves kinszenvedésedről való ájtatos elmélkedésünknél szivünkben fölgerjesztettünk s fogadtunk, egyszersmint tettleg s cselekedetekben is nyilvánítsuk.

Vedd kegyesen továbbá, oh Uram! e bűnbánati ájtatosságunkat elégtételül bűneinkért s az egyházi általános búcsu valódi elnyeréseért; hogy a midőn ez életben igaz penitenciát tartunk és az anyaszentegyháztól az ideiglenes büntetéseknek elengedését megnyerjük: egykoron a túlvilágban végtelen érdemeid által a purgátoriumi kinoktól megmenekedvén, szent szined látásának örökké örvendjünk.

Végtére, szeretett Jézus! maradj velünk, mert beestveledik s minden nap hideg sir felé hanyatlik életünk. Veszve van azon idő, melyben téged nem szerettünk, s lelki üdvösségünkről megfeledkeztünk. Oh vajha szeretetedben egész életünkön át, de kiváltkép végső napjainkban mind végig álhatatosak maradnánk, hogy ez élet után az örök mennyei boldogságba bejuthassunk, melyet nekünk, te Megváltó Jézus Krisztusunk, keserves kiszenvedésed s halálod által nyertél; ki élsz és uralkodol örökön örökké. Amen.

Ha a szent keresztuti ájtatosság nagypénteken kivül más napon tartatik, zárima után a pap áldást ád a Szentséggel, melyre a kar a következő éneket énekli:

Áldás előtt.

Itt jelen lenni hiszünk,
Leborulva imádunk;
Hozzánk nagy szerelmedért,
Jézus! hálákat adunk.
Oh, jaj! szánjuk,
Bűnünk bánjuk,
Meg nem bántunk:
Szent áldásodat várjuk.

Áldás után.

Ismétlés: Oh jaj! szánjuk,
Bűnünk bánjuk
Megnem bántunk:
Legyen áldásod rajtunk.

Radlinszky „Mennyei Hangok“ imakönyve után.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

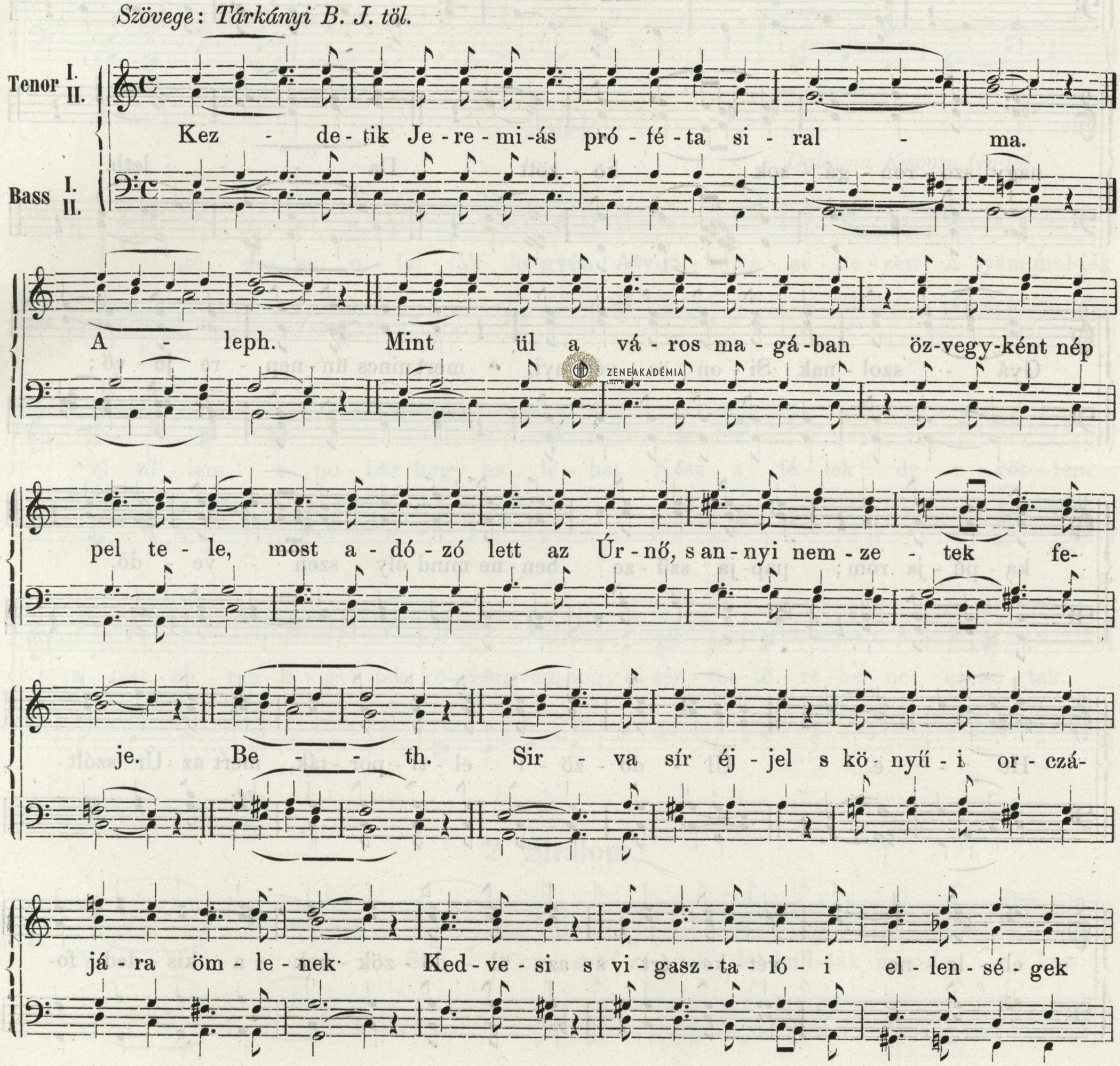
JEREMIÁS PRÓFÉTA SIRALMAI.

I. Nagycsütörtökre.

(Mondatik Nagyszerdán délután.)

1. Siralom.

Szövege: Tárkányi B. J. töl.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

let - te - nek Ghi - mel. Jú - da a nagy szol - ga-

ság - ból po - gá-nyok-hoz köl - tö - zött; nem ta - lált nyug-tot s fo-goly lőn

nagy szo - ron - gá - sok kö - zött Da - - leth.

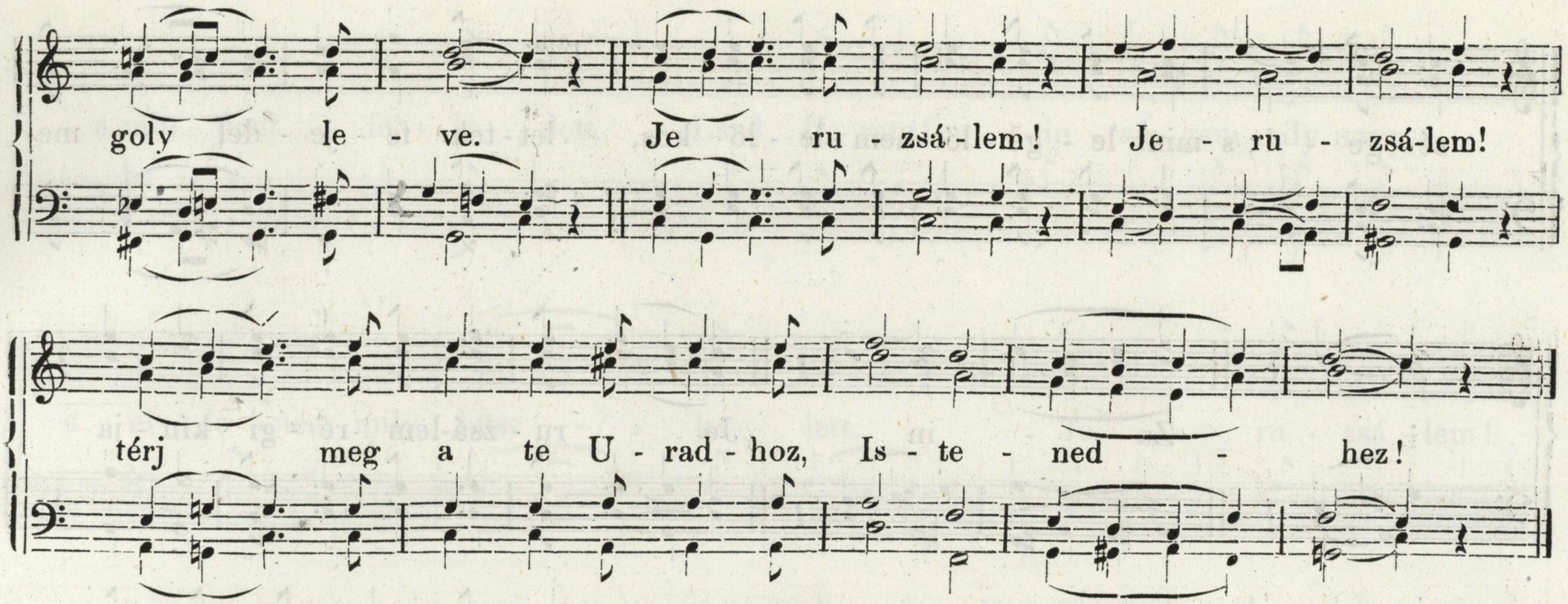
Gyá - szol - nak Si - on ösvényi, mert nincs ün - nep - re jö - vő;

ka - pú - ja rom; pap- ja szű - ze ben - ne mind oly szen - ve - dő.

He - e. Ül - dő - ző - i el - ti - por - ták, mert az Úr szólt

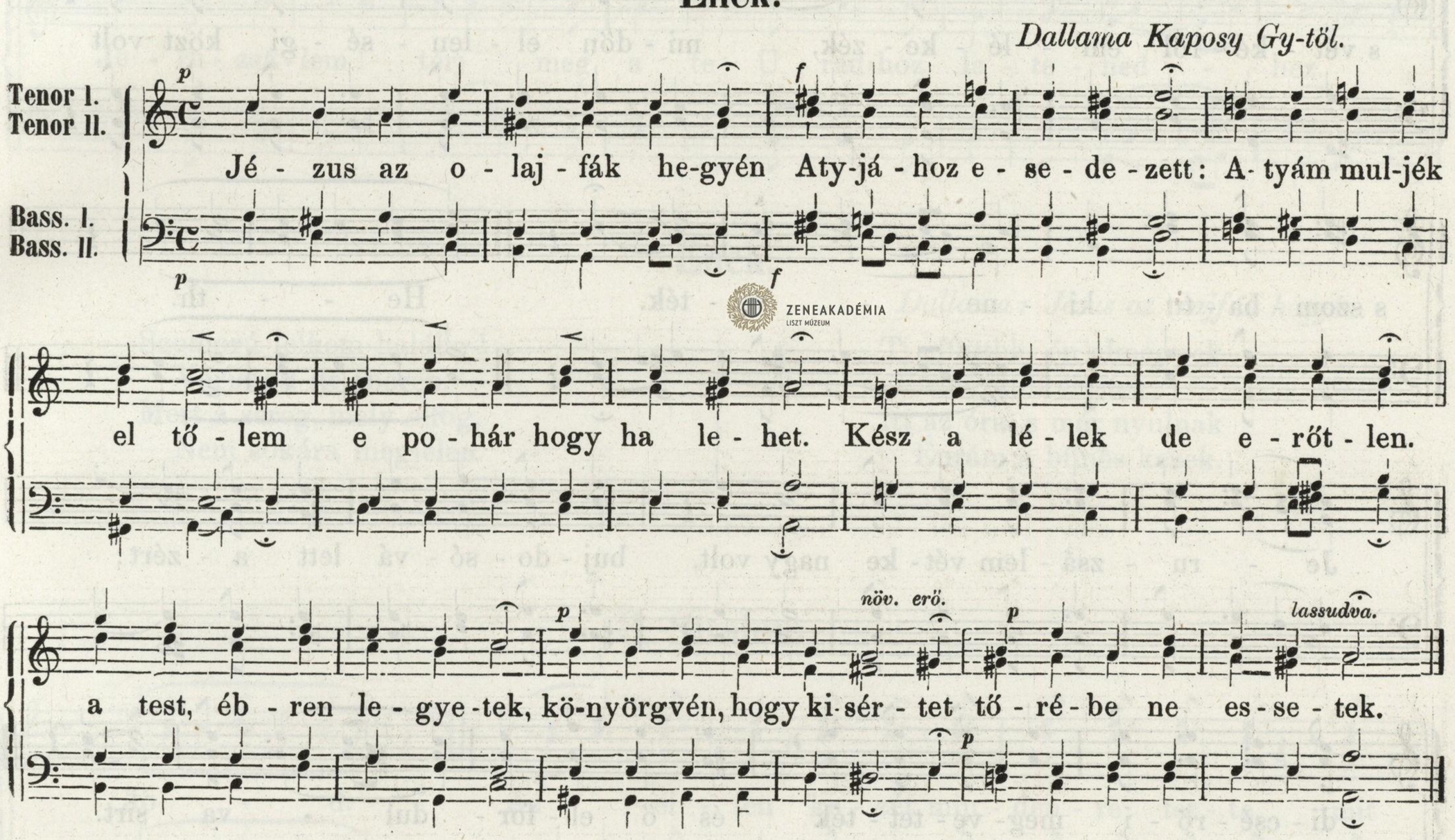
el - le - ne vét - ke - ért s az ül - dö - zők - nek a kis - ded fo-

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

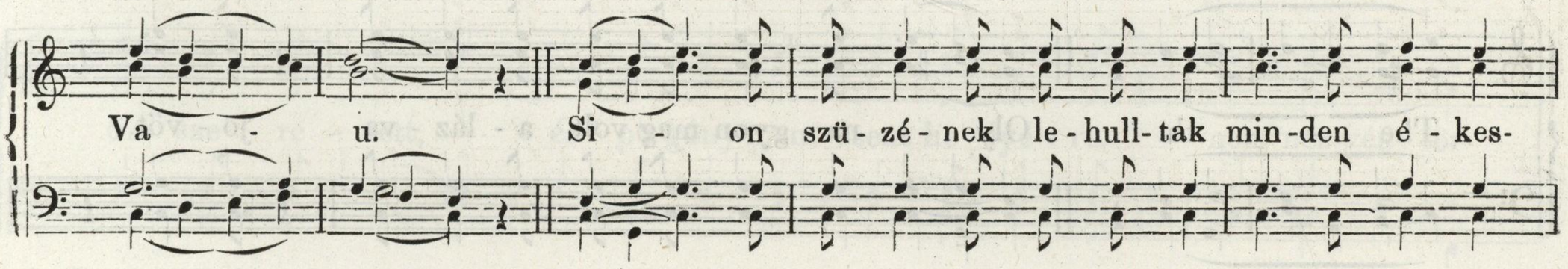

Ének.

Dallama Kaposy Gy-töl.

2. Siralom.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

sé - ge - i; s mint le - ge - lőt nem le - lő kos, let - tek fe - je - del - me-

i. Za - in Je - ru - zsá-lem ré - gi kín - ja

s vét - ké - ről em - lé - ke - zék, mi - dőn el - len - sé - gi közt volt

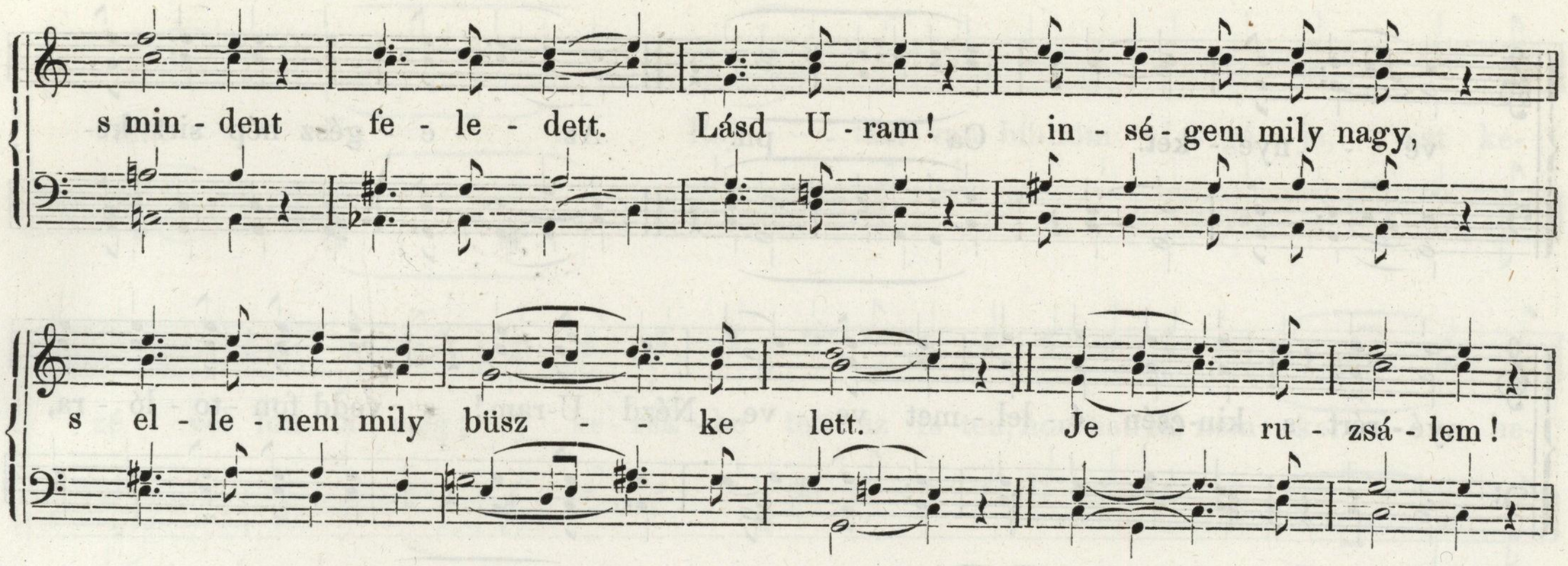
s szom - ba - tit ki - ne ve - téK. He - - th.

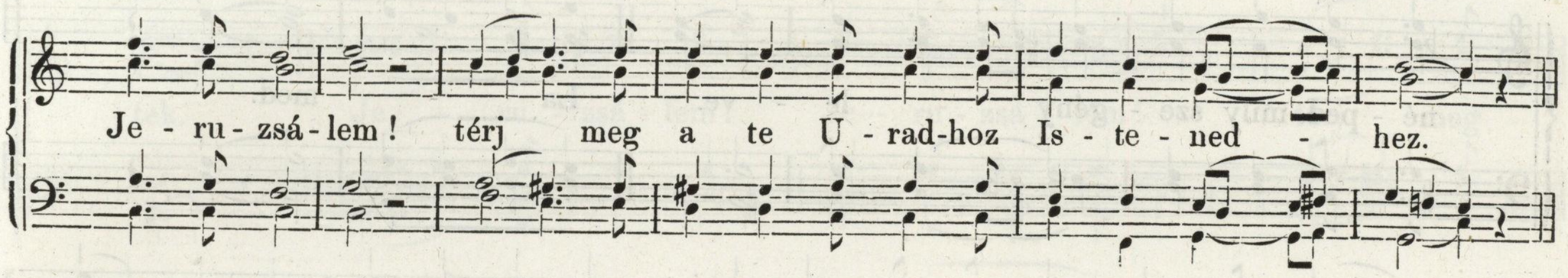
Je - ru - zsá - lem vét - ke nagy volt, buj - do - só - vá lett a - zért;

di - csé - rő - i meg- ve - tet - ték és ő el - for - dul - va sirt.

The - - th. Oly na - gyon meg volt a - láz - va jö - vőt,

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

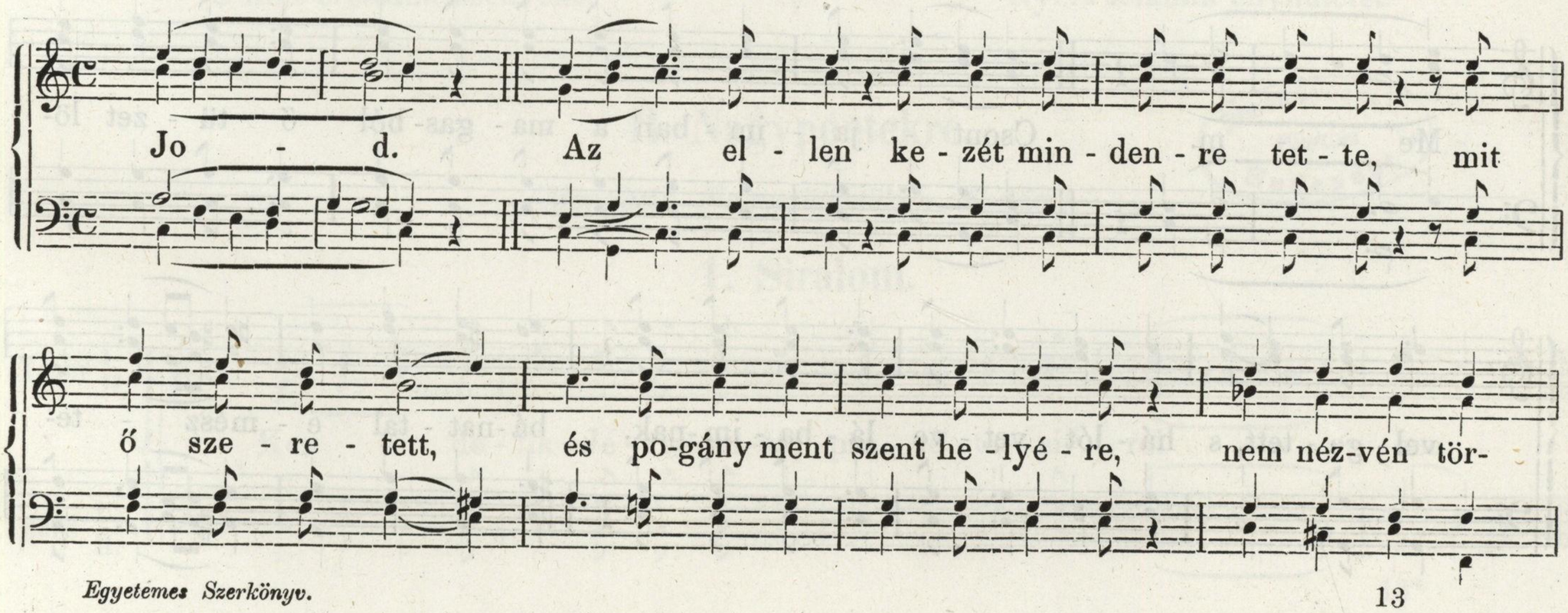
Ének.

Dallama: Jézus az olajfák hegyén.

Szomorú lelkem halálig!
Várjatok itt éberen,
Mert a sereg, mely elfog,
Nem sokára megjelen.

Ti elfuttok, én elmegyek
Áldozatul értetek,
Itt az óra, s már nyulnak
Énrám a bűnös kezek.

3. Siralom.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

vé - nye - ket. Ca - - - ph. Az e - gész nép sirt ke-

nyé - rért s kin-csén é - lel - met ve - ve. Nézd U-ram! s vedd fon - to - ló - ra,

né - ped mily sze - gény - le - ve. La - med.

Oh ti mind, kik u - ton jár - tok, lás - sá - tok s fi - gyel - je - tek:

Van - e kin, mint mi-lyet az Úr ke - zé - től én szen - ve - dek?

Me - - - m. Csont - ja - im - ban a ma - gas-ból ő tü - zet lö-

vel - ge - tett, s há - lót vet - ve lá - ba - im-nak, bá-nat - tal e - mész - te-

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

tett. Nu - n Raj - tam van bű-nöm i - gá - ja, s azt ke-

zé - vel fon - ta meg; oly ke - zek - be tett az Is - ten, hon-nan fel nem kel - he-

tek. Je - ru - zsá - lem! Je - ru - zsá - lem! térj meg

a te U - rad - hoz, Is - te - ned - - hez.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ének.

Dallama: Jézus az olajfák hegyén.

Láttuk őt és nem volt színe
És ékes tekintete:
Ő viselé bününket
S kínt érettünk szenvede.

Minden gonoszságainkért
Ő megsebesíttetett
S az ő sebei által
Nyert lelkünk enyhületet.

II. Nagypéntekre.

Zeneművészeti Főiskola Budapest

(Mondatik Nagycsütörtökön délután.)

1. Siralom.

Tenor I. II.

Bass I. II.

Kez - de - tik Je - re - mi - ás pró - fé - ta si - ral - ma.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

He - th. Föl te - vé az Úr ma - gá-ban: Rom le-gyen Si-

on fa - la. Már ke - zét nyuj - tá s le - hull-ván a fal, bás - tya sirt va-

la. Te - - - th. Ka - pu - ja rom, zá - ra

nin-csen, po-gá-nyok közt van fe - je, nincs ki-rály s tör - vény, az Ur-

tól pap - ja lá - tást nem nye - re. Jo - - - d.

Szót - lan és hamv-val be - hint-ve ül - tek Si - on vé - ne - i,

és szőr - zsák - ban, fő - le - hajt - va Je - ru - zsá - lem szű - ze-

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

i Ca - - - ph. El - gyen - gűlt sze-mem,

s föl - in - dult bel - sőm ily rom-lás fe - lett, mi - dőn az ut - czán

el - hal - ni szem - lé - lém a kis - - de - det. Je - ru-

zsá - lem! Je - ru - zsá - lem! térj meg a te U - rad - hoz

Is - te - ned - - hez.

Ének.

Tenor I.
Tenor II.

1. El - ha - gyott min - den ba - rá - tom, s el - le - nem fon - dor - ko - dott,
2. Kik ve - ré - nek és e - cze - tet ad - tak i - ta - lul ne- kem,

Bass I.
Bass II.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

1. kit sze - ret - tem az el - á - rult, s ül - dö - ző - im - nek a - dott.
2. go - no - szok - hoz szá - mo - lá - nak, s nem ki - mél - ték é - le - tem.

2. Siralom.

La - med, Hol van a ke - nyér? hol a bor?
a szü - lő - ket kér - de - zék, mi - dőn az ut-czán ö - lük- ben
lel - kö - ket ki - le - he - lék. Me - - - m.
Je - ru - zsá - lem szűz le - á - nya! ki - hez ha - son - lit - sa - lak?
In - sé - ged ten - ger: hol eny - hed? és mint vi - gasz - tal - ja-

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

lak? Nu - n. Pró - fé - tá - id á - mi - tot - tak

s nem fö - dék föl vét - ke - det, hogy meg-térj; csak ál - nok - sá - got

s szám - ü - zést lát - tak ne - ked. Su - mech.

Tap - sol - ván csú-folt, ü - völ - tött, ki mel - let - ted át - me - ne,

mond - va: Ez a - ma szép vá - ros, az e - gész föld ö - rö-

me?! Je - ru - zsá - lem! Je - ru - zsá - lem! térj meg

a te U - rad- hoz Is - te - ned - - hez.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ének.

Dallama: Elhagyott minden barátom.

Megrepedt a templomkárpit.
S megrendült a földkerék.
Ne feledj el, Uram! engem,
Majdha országodba mégy.

Igy szólt a lator. S a szirtek
És sirok megnyiltanak,
S ekkor a kik ott aludtak,
Sokan föltámadtanak.

3. Siralom.

A - leph. Én va - gyok a fér - fi - u, kin van ha-
rag - ja ve - sze - je, en - gem űz az Úr sö - tét - be, s nap - pal is raj-
tam ke - ze. Be - - - th. El - fony-
nyasz - tott, ösz - sze zú - zott, s ki - nok - ból e - melt fa - lat
én kö - röt - tem, — és sö - tét - be hely - ze, mint a
sö - tét - be
hol - ta - kat. Ghi - mel És kö-

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

rül - ve - vén su - lyos - bá tet - te nagy bi - lin - cse - met;
s ha ki - ál - tok is, ki - zár - ja kí - nos
kí - nos
es - dek - lé - se - met. Je - ru - zsá - lem!
Je - ru - zsá - lem! térj meg a te U - rad - hoz Is - te - ned - hez.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ének.

Dallama: Elhagyott minden barátom.

Szép szőllőm! én ültetélek
S te oly keserű levél;
Hogy Barabbást elbocsátva,
Engem megfeszítenél.

Körülvettelek sövénynyel,
S kiszedém a köveket,
Melyek kebeledben voltak,
S tornyot építék neked.

III. Nagyszombatra.

(Mondatik Nagypénteken délután.)

1. Siralom.

Tenor I. II.
Bass I. II.
Kez - de - tik Je - re - mi - ás pró - fé - ta si - ral - ma.

He - th. Hogy el nem fo-gyánk, az Úr nagy ir - gal-ma a - dott e - rőt;

hív, ke - gyes ő s osz - tály - ré - szem, és a - zért én vá - rom

őt. Te - - - th. Jó az Úr ah - hoz,

ki ben - ne bí - zik és őt ke - re - si, vár - ja csend-ben,

és i - gá - ját if - ju - kor - tól vi - se - li.

Jo - - - - - - - d Hall - - - gat ül - ve egy - ma - gá - ban,

mert i - gát rá ő a - dott, por - - - ba hull s job - bat re-

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

mél - ve tűi - ri a gya - lá - za - tot. Je - ru - zsá - lem!

Je - ru - zsá - lem! térj meg a te U - rad - hoz Is - te - ned - hez.

Ének.

Tenore I. II.

1. Mint a bá - rány meg - ö - lés - re, Jé - zus úgy ve - zet - te - tett,
2. Ő ma - gát ha - lál - ra ad - ta, hogy né - pé - nek é - le - tet,

Basso I. II.

1. és szá - ját meg nem nyi - tot - ta, tűr - vén a sé - rel - me - ket.
2. ö - rök é - le - tet sze - rez - zen, go - no - szak- hoz vé - te - tett.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

2. Siralom.

A - - - leph. Az a - rany mi - nő sö - tét lőn,

a leg - jobb szín el - ve - szett; s a szen - tély- nek rom - ja tölt be

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

min - den ut - cza - szeg - le - tet. Be - th.

A di - cső fi - ak Si - on - ból, az a - rany-tól fé - nye - sek . . . .

Most sze - gény cse - rép - e - dény - nyé s a - gyag mű - vé

let - te - nek. Ghi - mel.

Szop- ta - tá

Szop - ta - tá köly-két a szörny is, me-lyet tart a

köly - két a szörny is.

ten - ger - ár; de né - pem lá - nya ke - gyet - len,

de né - pem lá - nya ke - gyet - len,

mint pusz - tán a strucz - ma - dár. Da - leth.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Szom - ju - ság-ban a szo - pós-nak nyel - ve i - nyé - hez ra - gadt;

és ke - nye - ret kért a kis - ded, s nincs, ki szeg, nincs, nincs,

nin - csen ki ad, He A kik

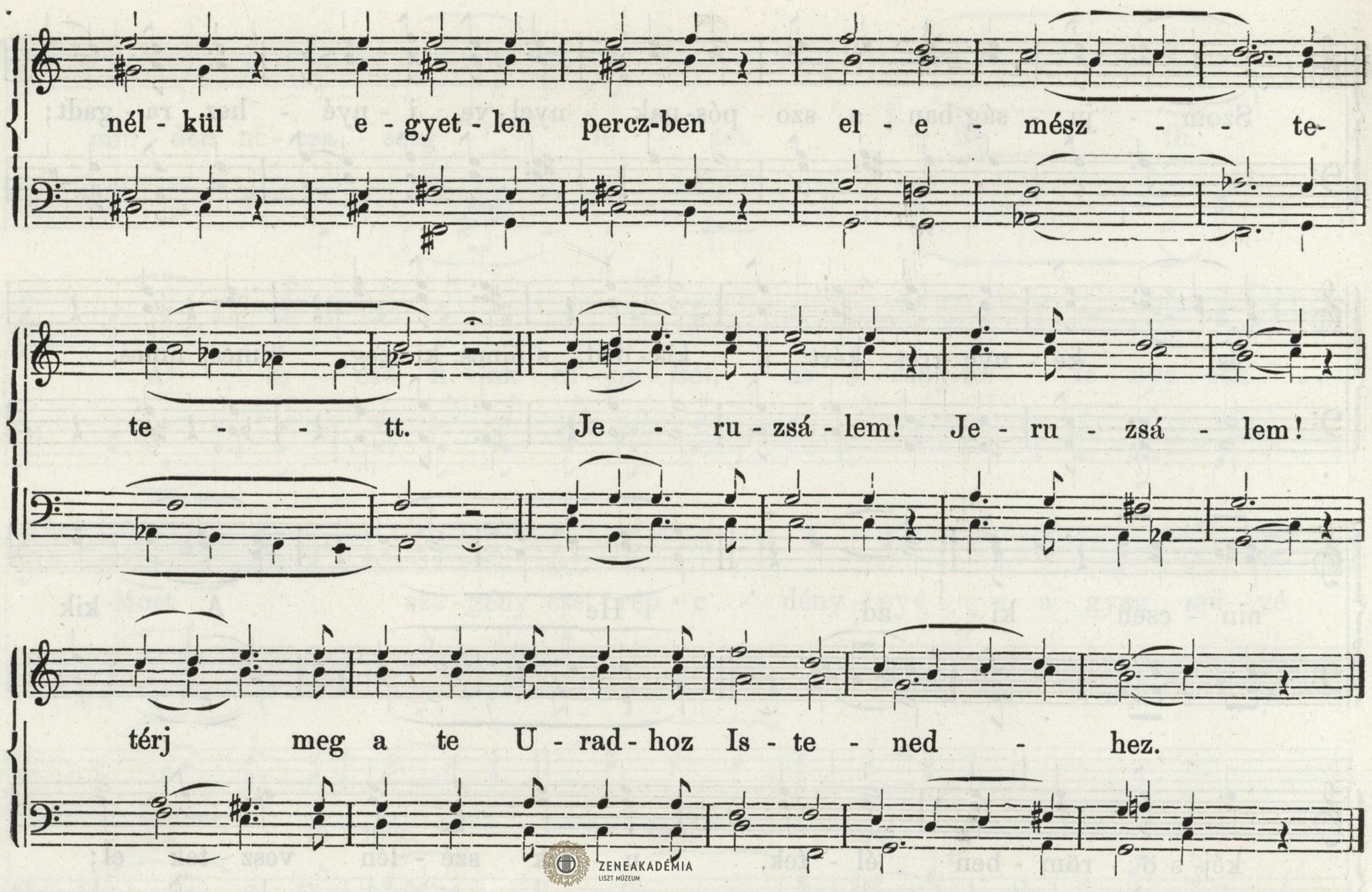
kéj- s ö - röm - ben él - tek, tak szé - lén vesz - tek el;

kík bár - sony - ba öl - tö - zé - nek, sze - met lőn szá - muk - ra

hely. Va - u. Né - pem lá - nya

So - do - má - nál i - szo - nyúb-ban vét - ke - zett, mely ke - zek

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ének.

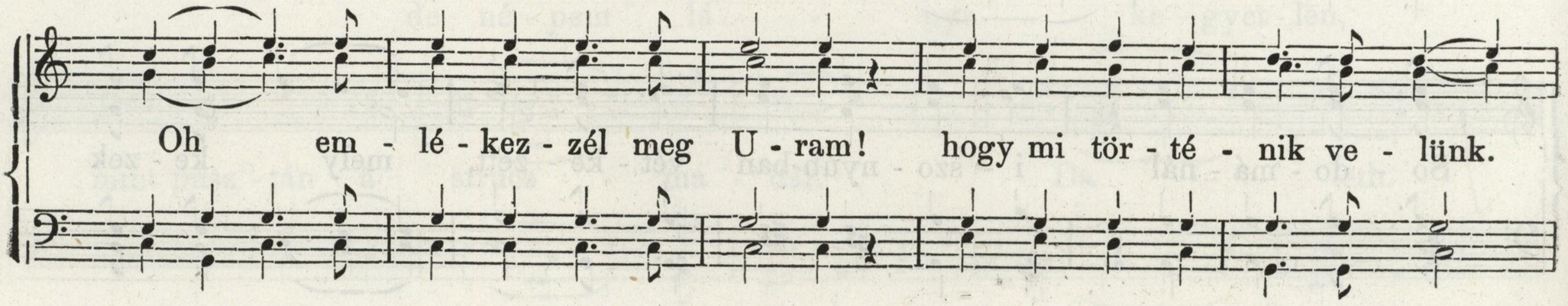
Dallama: Mint a bárány megölésre.

Jeruzsálem! kelj föl, vesd le
Ünneplő ruháidat;
Hamvat és szőrzsákot ölts fel
S hullasd könyárjaidat.

Éjjel, nappal sirj, ne engedj
Szemeidnek szünetet;
Mert Izrael Megváltója
Tedenned megöletett.

3. Siralom.

(Jeremiás próféta könyörgése.)

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

A gya - lá - za - tot te-kintsd meg, mely - lyel most il - let - te-

tünk. Má - - sok bir - ják föl - de - in - ket, há - zun - kat i-

de - ge - nek, ár - vák let - tünk a - tya nél - kül, és a - nyá - ink

öz - ve - gyek. A vi - zet pén - zün - kön it - tuk,

fán - kat is pén - zen ve - vők, és hur - czol - tat - ván,

nyu - gal - mat nem le - lénk, mi szen - ve - dők.

E - gyp - tom s As - si - ri - á - nak nyuj-tánk ke - nyér - ért ke - zet.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ő - se - ink vét - kez- tek, és mi hor- doz-zuk a ter - he-

ket. Raj - tunk rab - szol - gák u - ral - tak, s nem volt ki meg-

men-te - ne; a ke - nyér é - let - ve - szély - lyel jött,

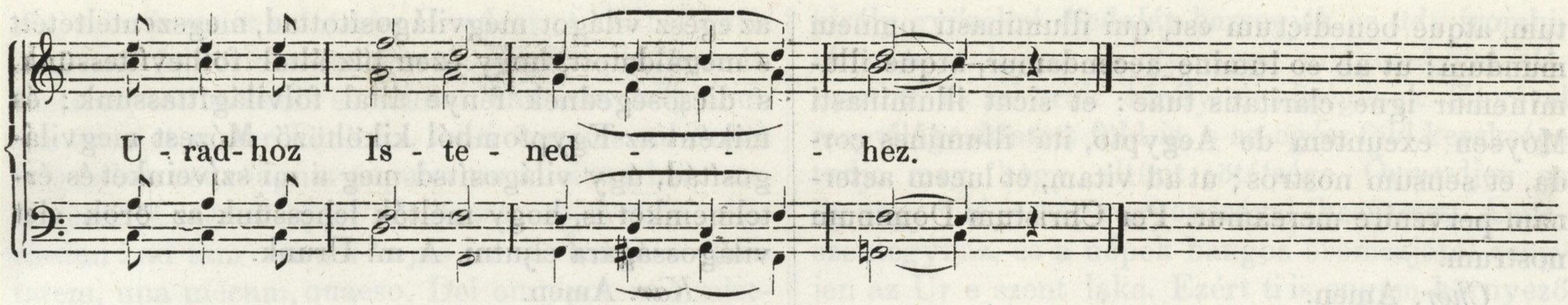
mit fegy - ve - rünk nye - re. Mint ke-

men-cze, úgy ki - é - gett tes-tünk az éh - ség mi - att; Ju - da

meg ve - tett le - á - nyi s nő - i - nek vi - gaszt ki ad?

Je - ru - zsá - lem! Je - ru - zsá - lem! térj meg a te

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ének.

Dallama: Mint a bárány megölésre.

Sírj, népem! mint szűz leány, sírj,
Pásztorok! zokogjatok:
Mert az Úr nagy napja eljött,
Ti keserves napotok.

Oltárszolgák! felövezve
S hamvval hintve sírjatok:
Mert az Úr nagy napja eljött,
Ti keserves napotok.

NAGYSZOMBAT.

A nagyszombati szertartások hajdan éjjel tartattak s ekként virrasztva, készült az egyház a bekövetkező husvéti ünnepek méltó megüléséhez; azért még most is mind a szertartás, mind a misének egyes helyei az éji időről szólnak; miután pedig több éji isteni szolgálat megszüntettetett, ezt is megszüntette az egyház. — A mai isteni szolgálat tüzszenteléssel kezdödik, mi az ösegyházban a szent áldozat elött minden nap megtörtént; miután nem szentelt, vagy közönséges tüzet az anyaszentegyház isteni szolgálatkor nem használt. Most az Oltári-Szentség elött, szünteleu ég a tüz (lámpa), melylyel az isteni szolgálat közben használt gyertyák meggyújtatnak. E nap azonban az tüzszentelés azért történik; mert az ó szövetség homályos fátyolát az új szövetség világossága váltja föl; minthogy Jézus, a világ világossága, ki halálakor mintegy megszünt fényleni, föltámadása által újra világosít, s mivel az anyaszentegyház a husvéti napokban mindent megújít és átalakít.

a) Tüzszentelés.

A templomon kivül kovábál kiütött szikra által széndarabokban tüz élesztetvén, a pap keresztet, szentelt vizet, öt darab tömjént, tömjén s füstölö edényt, háromágú gyertatartót, s a husvéti nagy gyertyát vivö segédletével kimegy a templom elé s a tüzet megáldja, mondván:

Sac. Dominus vobiscum.

Chor. Et cum spiritu tuo.

Sac. Oremus. Deus, qui per Filium tuum, angularem scilicet lapidem, claritatis tuae ignem fidelibus contulisti, productum e silice, nostris profuturum usibus, novum hunc ignem sancti † fica: et concede nobis, ita per haec festa Paschalia coelestibus desideriis inflammari; ut ad perpetuae chlaritatis, puris mentibus, voleamus festa pertingere. Per eumdem Christum Dominum nostrum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus. Domine Deus, Pater omnipotens, lumen indeficiens, qui es conditor omnium lumi num! bene † dic hoc lumen, quod a te sanctifica-

Pap. Az Úr legyen veletek.

Kar. És a te lelkeddel.

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki hiveidnek Fiad, mint sarkkő által világosságod tűzét adtad, szenteld † meg ezen kovából kiütött s használatunkra válandó új tüzet, és engedj minket e husvéti ünnepek alatt úgy felgyuladni mennyei kivánságokra, hogy az örök fényességnek ünnepeire tiszta lélekkel juthassunk el. Ugyanazon szent Fiad, Urunk Krisztus által.

Kar. Amen

Pap. Könyörögjünk. Mindenható Atya, enyészhetetlen fény s minden világosság Alkotója, Úr Isten! áldd † meg ezen tűzet, mely általad, ki

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

tum, atque benedictum est, qui illuminasti omnem mundum: ut ab eo lumine aecendamur, atque illuminemur igne claritatis tuae: et sicut illuminasti Moysen exeuntem de Aegypto, ita illumines corda, et sensum nostros; ut ad vitam, et lucem aeternam pervenire mereamur. Per Christum Dominum nostrum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus. Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus: benedicentibus nobis hunc ignem in nomine tuo, et unigeniti Filii tui Dei, ac Domini nostri Jesu Christi, et Spiritus sancti cooperari digneris: et adjuva nos contra ignita tela inimici, et illustra gratia coelesti. Qui vivis et regnas cum eodem Unigenito tuo, et Spiritu sancto Deus: per omnia saecula saeculorum.

Chor. Amen.

az egész világot megvilágosítottad, megszenteltetett s megáldatott, hogy ezen tűz által fölhevíttessünk, s dicsöségednek fénye által fölvilágíttassunk; és miként az Egyptomból kiköltöző Mózest megvilágosítád, úgy világosítsd meg a mi szíveinket és értelmeinket is, hogy méltók lehessünk az örök élet világosságára eljutni. A mi Urunk.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Szent és mindenható örök Atya Isten! méltóztassál segitségünkre lenni nekünk, kik e tüzet egyszülött Fiad, a mi Urunk s Istenünk Jézus Krisztus és a Szentlélek Úr Isten nevében megáldjuk, s oltalmazz minket az ellenség tüzes nyilai ellen és világosíts meg mennyei kegyelmeddel; ki élsz és uralkodol ugyanazon egyszülötteddel s a Szentlélekkel egyetemben egy Isten mind örökön örökké.

Kar. Amen.

Ezután a következő imával megáldja az öt tömjéngerezdet:

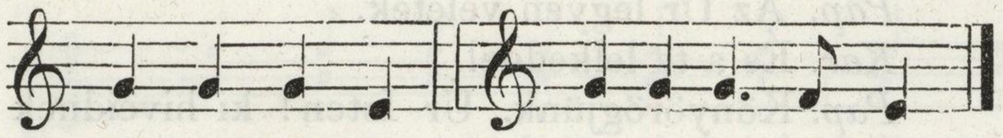
Sac. Veniat, quaesumus, omnipotens Deus, super hoc incensum larga tuae † benedictionis infusio: et hunc nocturnum splendorem, invisibilis regenerator accende; ut non solum sacrificium, quod hac nocte litatum est, arcana luminis tui ad mixtione refulgeat; sed in quocumque loco ex hujus sanctificationis mysterio aliquid fuerit deportatum, expulsa diabolicae fraudis nequitia, virtus tuae majestatis assistat. Per Christum.

Chor. Amen.

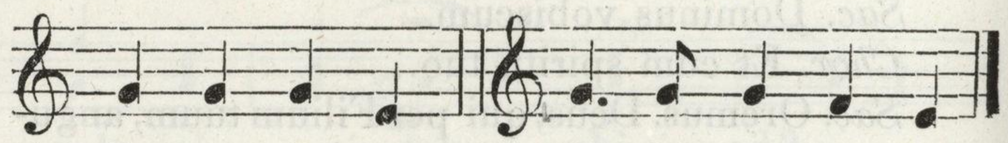
Pap. Mindenható Úr Isten! Kérünk téged, szálljon le a te áldásodnak † telje ez illatszerre, s gyújtsd meg óh láthatatlan megújítónk! ez éjjeli fényt, hogy nemcsak áldozatunk, melyet ez éjjel Neked bemutattunk, világosságod titkos hozzájárulása által tündököljék, hanem bármely helyre fog valami e szentelés titkából elvitetni, ott a gonosz lélek csalárdságának fondorkodása eltávolíttatván, a te Fölséged ereje működjék. A mi Urunk Jézus Krisztus által.

Kar. Amen.

Ez imádság alatt egyik segéd tüzet tesz a füstölöbe, melyre a pap, midön az imát elvégzi, tömjént tesz s szentelt vizzel meghinti, és megfüstöli a tüzet s öt tömjénszemet. Ez alatt a templomban minden gyertya s lámpa eloltatik, hogy az ujon szentelt tüzről gyujtassék meg. Ekkor a menet visszaindul a templomba s a szerpap — vagy hol ez nincs — az áldozár maga kezébe veszi a háromágu gyertyatartót, s belépvén a templomba, ennek egyik gyertyáját meggyújtván, térdet hajtva énekli:

Sac. Lumen Chri-sti. *Chor.* De - o gra - ti - as.

Pap. Krisztus fé - nye. *Kar.* Há - la Is - ten-nek.

Ugyanez a templom közepén emeltebb, a nagy oltár elött még emeltebb hangon ismételtetik, mindig egy gyertya meggyujtatván.

b.) Husvéti gyertyaszentelés.

Az evangeliom elötti ima és áldás elmondása után, fölmenvén a pap az oltár jobb oldalára, megfüstöli a könyvet s elkezdi ünnepélyes hangon:

Sac. Exultet jam Angelica turba coelorum: exultent divina mysteria: et pro tanti Regis victo-

Pap. Vigadjon immár az ég angyalainak serege, vigadozzanak a mennyei karok, és az ily nagy

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ria, tuba insonet salutaris. Gaudeat et tellus tantis irradiata fulgoribus: et aeterni Regis splendore illustrata, totius orbis se sentiat amisisse caliginem. Laetetur et mater Ecclesia, tanti luminis adornata fulgoribus: et magnis populorum vocibus, haec aula resultet. Quadropter adstantes vos, fratres charissimi! ad tam miram hujus sancti luminis claritatem, una mecum, quaeso, Dei omnipotentis misericordiam invocate. Ut, qui me non meis meritis intra Levitarum numerum dignatus est aggregare: luminis sui claritatem infundens, Cerei hujus laudem implere perficiat. Per dominum nostrum Jesum Christum Filium suum: Qui cum eo vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus. Per omnia saecula saeculorum.

Chor. Amen.
Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.
Sac. Sursum corda.
Chor. Habemus ad Dominum.
Sac. Gratias agamus Domino Deo nostro.
Chor. Dignum et justum est.

Sac. Vere dignum, et justum est, invisibilem Deum Patrem omnipotentem, Filiumque ejus Unigenitum, Dominum nostrum Jesum Christum, toto cordis ac mentis affectu, et vocis ministerio personare. Qui pro nobis aeterno Patri Adae debitum solvit: et veteris piaculi cautionem pio cruore detersit. Haec sunt enim festa Paschalia, in quibus verus ille Agnus occiditur, cujus sanguine postes fidelium consecrantur. Haec nox est, in qua primum patres nostros, filios Israel, eductos de Aegypto, Mare rubrum, sicco vestigio transire fecisti. Haec igitur nox est, quae peccatorum tenebras, columnae illuminatione purgavit. Haec nox est, quae hodie per universum mundum, in Christo credentes, a vitiis saeculi, et caligine peccatorum segregatos, reddit gratiae, sociat sanctitati. Haec nox est, in qua, destructis vinculis mortis, Christus ab inferis victor ascendit. Nihil enim nobis nasci profuit, nisi redimi profuisset. O mira circa nos tuae pietatis dignatio! O inaestimabilis dilectio charitatis! ut servum redimeres, Filium tradidisti! O certe necessarium Adae peccatum, quod Christi morte deletum est! O felix culpa, quae talem, ac tantum meruit habere Redemptorem! O vere beata nox, quae sola meruit scire tempus et horam, in qua Christus ab inferis resurrexit! Haec nox est, de qua scriptum est: Et nox, sicut dies, illuminabitur: et nox illuminatio mea in deliciis meis. Hujus igitur sanctificationem noctis fugat scelerum, abluit culpas, innocentiam lapsis, moestis restituit gaudium, fugat odia, concordiam parat, curvis dat rectum, potentibus mansuetudinem. Hujus igitur sanctificationem noctis, precibus nostris, sancte Pater, propitiatus assiste: et quam in laudem tui nominis constituisti, ad lucis tuae claritatem perficere dignare. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus. Per omnia saecula saeculorum.

Chor. Amen.
Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.
Sac. Sursum corda.
Chor. Habemus ad Dominum.
Sac. Gratias agamus Domino Deo nostro.
Chor. Dignum et justum est.

Sac. Vere dignum, et justum est, invisibilem Deum Patrem omnipotentem, Filiumque ejus Unigenitum, Dominum nostrum Jesum Christum, toto cordis ac mentis affectu, et vocis ministerio personare. Qui pro nobis aeterno Patri Adae debitum solvit: et veteris piaculi cautionem pio cruore detersit. Haec sunt enim festa Paschalia, in quibus verus ille Agnus occiditur, cujus sanguine postes fidelium consecrantur. Haec nox est, in qua primum patres nostros, filios Israel, eductos de Aegypto, Mare rubrum, sicco vestigio transire fecisti. Haec igitur nox est, quae peccatorum tenebras, columnae illuminatione purgavit. Haec nox est, quae hodie per universum mundum, in Christo credentes, a vitiis saeculi, et caligine peccatorum segregatos, reddit gratiae, sociat sanctitati. Haec nox est, in qua, destructis vinculis mortis, Christus ab inferis victor ascendit. Nihil enim nobis nasci profuit, nisi redimi profuisset. O mira circa nos tuae pietatis dignatio! O inaestimabilis dilectio charitatis! ut servum redimeres, Filium tradidisti! O certe necessarium Adae peccatum, quod Christi morte deletum est! O felix culpa, quae talem, ac tantum meruit habere Redemptorem! O vere beata nox, quae sola meruit scire tempus et horam, in qua Christus ab inferis resurrexit! Haec nox est, de qua scriptum est: Et nox, sicut dies, illuminabitur: et nox illuminatio mea in deliciis meis. Hujus igitur sanctificationem noctis fugat scelerum, abluit culpas, innocentiam lapsis, moestis restituit gaudium, fugat odia, concordiam parat, curvis dat rectum, potentibus mansuetudinem. Hujus igitur sanctificationem noctis, precibus nostris, sancte Pater, propitiatus assiste: et quam in laudem tui nominis constituisti, ad lucis tuae claritatem perficere dignare. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus. Per omnia saecula saeculorum.

király győzelmi diadalát harsogják az üdv trombitái. Örvendezzen az oly nagy világossággal elárasztott és az örök király dicsőségének fényével megvilágosíttatott föld is, s az egész föld kereksége tudja meg, hogy eltünt sötétsége. Örvendjen az ily nagy világosság ragyogásával ékesíttetett Anyaszentegyház, és a népek hangos örömzajától zengjen az Ur e szent laka. Ezért ti is engem környező kedves atyámfiai! e szent világosság oly csodálatos fényénél velem együtt esedezzetek; kérlek, a mindenható Isten irgalmáért: hogy a ki engem, érdemetlent, az egyház szolgái közé felvenni méltóztatott, világosság fényével elárasztván, e husvéti gyertya dicséretére szolgáló dicséneket bevégeznem engedje; szent Fia a mi Urunk Jézus Krisztus által, ki vele él és uralkodik a Szentlélekkel egyetemben Isten, mindörökön örökké.

Kar. Amen.
Pap Az Úr legyen veletek.
Kar. És a te lelkeddel.
Pap. Emeljétek föl szíveiteket.
Kar. Fölemeltük az Úrhoz.
Pap. Adjunk hálát Urunk Istenünknek.
Kar. Méltó és igazságos.

Pap. Valóban méltó és igazságos, a láthatatlan mindenható Atya Isten és az ő egyszülött Fia, a mi Urunk Jézus Krisztus dicséretét elménk és szíveink egész hevével s nyelvünk minden képességével zengedeznünk, ki érettünk az örök Atyának Ádám tartozását lerótta és az első vétek kötvényét szent vérével eltörölte. Mert ezek azon husvét ünnepei, melyeken az igaz bárány megöletett, kinek vérével a hivek szívei megszenteltetnek. Ez azon éj, melyben az Egyiptomból először kiszabadított atyáinkat, Izrael fiait, a veres tengeren száraz lábbal átmenni engedted. Ez tehát azon éj, mely a bűn okozta setétséget a tűzoszlop fényével szétoszlatta. Ez azon éj, mely ma Krisztusnak az egész világon elszéledt, s a világ gonoszságaitól és a bűnök homályától elkülönzött hiveit visszavezeti a kegyelem, visszahelyezi a szentség állapotába. Ez azon éj, melyben Krisztus, szétrombolván a halál bilincseit, a poklon diadalmaskodva föltámadott. Mert mit használ vala születnünk, ha meg nem váltattunk volna. Oh mily csodálatos a te irántunki jóságod leereszkedése. Oh megbecsülhetetlen szeretet! ki hogy a szolgát megváltsd, Fiadat halálra adtad. Oh valóban szükséges Ádám bűne, mely Krisztus halála által töröltetett el! Oh szerencsés vétek, mely ilyen és annyira fölséges Megváltóra vala érdemes. Oh valóban boldog éj, mely egyma-

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

luminabitur: Et nox illuminatio mea, in deleciis meis. Hujus igitur sanctificatio noctis, fugat scelera, culpas lavat, et reddit innocentiam lapsis, et moestis laetitiam. Fugat odia, concordiam parat, et curvat imperia.

ga vala méltó tudni az időt és órát, melyben Krisztus halottaiból föltámadott. Ez azon éj, melyről irva van: És az éj, mint a nap, megvilágosíttatik és az éj, megvilágosíttatásom gyönyöreimben. E megszentelt éj tehát elűzi a gonoszságot, lemossa a bűnöket és visszaszerzi az elesetteknek az ártatlanságot, a szomorodottaknak a vigasztalást; elűzi a gyülölséget, egyetértést eszközöl s a bizodalmakat megindítja.

Itt az öt tömjéngerezdet keresztalakban a husvéti gyertyába illeszti s folytatja az énekeket:

In hujus igitur noctis gratia, suscipe sancte Pater, incensi hujus sacrificium vespertinum: quod tibi in hac Cerei oblatione solemni, per ministrorum manus de operibus apum, sacrosancta reddit Ecclesia. Sed jam columnae hujus praeconia novimus, quam in honorem Dei rutilans ignis accendit.

E kegyelem éjjele miatt fogadd tehát, szent Atyánk! ezen tömjénnek esti áldozatát, melyet neked anyaszentegyházad a méhek művéből, e husvéti gyertyának ünnepélyes fölajánlásával, szolgái keze által bemutat. Ámde már ismerjük e viaszoszlop dicsőségét, melyet Isten tiszteletére a csillámló tűz meggyújt.

Ekkor a husvéti nagy gyertyát a háromágu gyertyatartón égö gyertyák egyikével meggyújtván, tovább énekli:

Qui licet sit divisus in partes, mutuati tamen luminis detrimenta non novit. Alitur enim liquantibus ceris, quas in substantiam hujus lampadis, lamdadis, apis mater eduxit.

Mely ámbár részekre van osztva, mindazáltal kölcsönvett fényéből mit sem veszt; mivel azon olvadozó viasz által élesztetik, melyet az anyaméh ezen drágalátos szövétnek anyagául készített.

Itt meggyújtatnak a lámpák.

O vere beata nox, quae expoliavit Aegyptios, ditavit Hebraeos! Nox, in qua terrenis coelestia, humanis divina junguntur. Oramus ergo te Domine: ut Cereus iste in honorem tui nominis consecratus, ad noctis hujus caliginem destruendam, indeficiens perseveret. Et in odorem suavitatis acceptus, supernis luminaribus misceatur. Flammas ejus lucifer matutinus inveniat. Ille, inquam, lucifer, qui nescit occasum. Ille, qui regressus ab inferis, humano generi serenus illuxit. Precamur ergo te Domine: ut nos famulos tuos, omnemque clerum, et devotissimum populum, una cum beatissimo Papa nostro N. et Antistite nostro N. quiete temporum concessa, in his Paschalibus gaudiis, assidua protectione regere, gubernare, et conservare digneris. Respice etiam ad Regem nostrum apostolicum N. cujus tu Deus desiderii vota praenoscens, ineffabili pietatis, et misericordiae tuae munere, tranquillum perpetuae pacis accomoda: et coelestem victoriam cum omni populo suo. Per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus; per omnia saecula saeculorum.

Chor. Amen.

Oh valóban boldog éj! mely az egyiptomiakat kizsákmányolván, a zsidókat meggazdagította. Amaz éj, melyben a mennyeiek a földiekkel, az isteniek az emberiekkel egyesülnek. Kérünk azért Uram! téged, hogy ezen szent Neved tiszteletére fölszentelt viaszgertya ez éj setétségének szétosztására szakadatlanul világítson, és általad kellemes illatként fogadtatván, a mennyei világosságokkal egyesüljön, hogy lángja elhasson a reggeli világadóhoz, azon reggeli világadóhoz mondom, ki alkonyatot nem ismer; ahhoz, ki halottaiból föltámadván, az emberi nemnek egész fényében föltünt. Azért kérünk téged Uram, hogy minket szolgáidat, és az egész egyházi rendet s az ájtatos népet szentséges Atyánkkal N. pápával a mi Főpásztorunkkal N.-nel napjainkban békeséget engedvén, e husvéti ünnepek örömeiben folytonos őrködéseddel igazolni, kormányozni s megtartani méltóztassál. Tekints a mi apostoli királyunkra N-re is, kinek kivánságát előre ismervén, kimondhatlan jóságod s irgalmasságod tárából állandó békeséget s egész népével együtt mennyei győzedelmet engedj. Ugyanazon a mi Urunk Jézus Krisztus által, ki teveled sat.

Kar. Amen.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

c.) Jövendölések.

Bevégeztetvén a husvéti gyertyaszentelés, violaszínü miseruhát vesz a pap magára s a profetiakat vagy jövendöléseket lassan olvassa, az utánok következö imákat pedig énekli: addig míg a pap egy jövendölést elolvas, a kar azt latin vagy magyar nyelven énekelheti, a mint kivántatik.

I. Jövendölés. Móz. I. k. 1. és 2. fej.

In principio creavit Deus coelum, et terram. Terra autem erat inanis, et vacua, et tenebrae erant super faciem abyssi; et Spiritus Dei ferebatur super aquas. Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem, quod esset bona, et divisit lucem, a tenebris. Appellavitque lucem diem, et tenebras Noctem: factumque est vespere, et mane dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum: et dividat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmamentum, divisitque aquas, quae erant sub firmamento, ab his quae erant super firmamentum. Et factum est ita. Vocavitque Deus firmamentum Coelum: et factum est vespere, et mane, dies secundus. Dixitvero Deus: Congregentur aquae, quae sub coelo sunt, in locum unum; et appareat arida: Et factum est ita. Et vocavit Deus aridam, Terram, congregationesque aquarum appellavit Maria. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et ait: Germinet terra herbam virentem, et facientem semen, et lignum pomiferum, faciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et protulit terra herbam virentem, et facientem semen juxta genus suum, lignumque faciens fructum, et habens unumquodque sementem secundum speciem suam. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est vespere, et mane, dies tertius. Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento coeli, et dividant diem, ac noctem, et sint in signa, et tempora, et dies, et annos: ut luceant in firmamento coeli, et illuminent terram. Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare majus, ut praeesset diei: et luminare minus, ut praeesset nocti: et stellas. Et posuit eas in firmamento coeli, ut lucerent super terram, et praeessent diei, ac nocti, et dividerent lucem, ac tenebras. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est vespere, et mane, dies quartus. Dixit etiam Deus: Producant aquae reptile animae viventis, et volatile super tarram sub firmamento coeli. Creavitque Deus cete grandia, et omnem animam viventem atpue motabilem, quam produxerant aquae in species suas, et omne volatile secundum genus suum. Et vidit

Kezdetben teremté Isten a mennyet és földet. A föld pedig puszta és üres vala, és sötétség vala a mélység színén és az Isten lelke lebeg vala a vizek fölött. És mondá Isten: Legyen világosság. És lőn világosság. És látá Isten a világosságot, hogy jó, és elválasztá a világosságot a sötétségtől és nevezé a világosságot napnak, és a sötétséget éjnek; és lőn este és reggel, egy nap. Mondá még az Isten: Legyen erősség a vizek között, és válaszsza el a vizeket a vizektől. És erősséget alkota Isten, és elválasztá a vizeket, melyek az erősség alatt valának, azoktól, melyek az erősség fölött valának. És úgy lőn. És nevezé Isten az erősséget égnek; és lőn este és reggel, második nap. Mondá pedig Isten: Gyűljenek egybe a vizek, melyek az ég alatt vannak, egy helyre, és tűnjék ki a száraz. És úgy lőn. És nevezé Isten a szárazat földnek, és a vizek gyülemenyét nevezé tengernek. És látá Isten, hogy jó. És mondá: Teremjen a föld zöldellő és maghozó füvet és gyümölcsöző fát, mely gyümölcsöt hozzon neme szerént, melynek magva önmagában legyen a földön. És úgy lőn. És terme a föld zöldellő és maghozó füvet neme szerént és gyümölcsöző fát, mindeniknek magva levén faja szerént. És látá Isten, hogy jó. És lőn este és reggel, harmadik nap. Mondá pedig Isten: Legyenek világítók az ég erősségén, és válaszszák el a napot és éjszakát, és legyenek jelül az időkre, a napokra és esztendőkre; hogy világítsanak az ég erősségén, és világítsák meg a földet. És úgy lőn. És alkota Isten két nagy világítót, a nagyobbik világítót, hogy uralkodjék nappal, és a kisebbik világítót, hogy uralkodjék éjjel, — és csillagokat. És helyezé azokat az ég erősségébe, hogy világítsanak a földre, és uralkodjanak nappal és éjjel, és válaszszák el a világosságot és sötétséget. És látá Isten, hogy jó. És lőn este és reggel, negyedik nap. Mondá még az Isten: Hozzanak elé a vizek csúszó mászó élő lényeket és szárnyasokat a föld felett, az ég erőssége alatt. És teremte Isten nagy czethalakat és minden élő és mozgó lényt, melyeket a vizek eléhoztanak fajaik szerént, és minden

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Deus, quod esset bonum. Benedixitque eis, dicens: Crescite, et multiplicamini, et replete aquas maris: avesque multiplicentur super terram. Et factum est vespere, et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Producat terra animam viventem in genere suo: jumenta, et reptilia, et bestias terrae secundum species suas. Factumque est ita. Et fecit Deus bestias terrae juxta species suas, et jumenta, et omne reptile terrae in genere suo. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et ait: Faciamus hominem ad imaginem, et similitudinem nostram: et praesit piscibus maris, et volatilibus coeli, et bestiis, universaeque terrae, omnique reptili, quod movetur in terra. Et creavit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creavit illum, masculum et foeminam creavit eos. Benedixitque illis Deus, et ait: Crescite, et multiplicamini, et replete terram, et subjicite eam et dominia mini piscibus maris, et volatilibus coeli, et universis animantibus, quae moventur super terram. Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, et universa ligna, quae habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animantibus terrae, omnique volucri coeli, et universis, quae moventur in terra, et in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum. Et factum est ita. Viditque Deus cuncta, quae fecerat: et erant valde bona. Et factum est vespere, et mane, dies sextus. Igitur perfecti sunt coeli, et terra, et omnis ornatus eorum. Complevitque Deus die septimo opus suum, quod fecerat, et requievit die septimo ab universo opere quod patrarat.

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Deus, qui mirabiliter creasti hominem, et mirabilius redemisti: da nobis, quaesumus, contra oblectamenta peccati, mentis ratione persistere, ut mereamur ad aeterna gaudia pervenire. Per Dominum.

Chor. Amen.

szárnyas állatot neme szerént. És látá Isten, hogy jó. És megáldá azokat mondván: Növekedjetek és sokasodjatok, és töltsétek be a tenger vizeit; és a madarak sokasodjanak a földön. És lőn este és reggel, ötödik nap. Mondá még az Isten: Hozzon elé a föld élő lényeket nemeik szerént, barmokat és csúszó mászó állatokat, és földi vadakat fajaik szerént, és barmokat, és a földnek minden csúszó mászó állatát neme szerént. És látá Isten, hogy jó és mondá: Alkossunk embert, a mi képünkre és hasonlatosságunkra, ki uralkodjék a tenger halain és az égi madarakon és vadakon, és az egész földön és minden csúszó mászó állaton, mely mozog a földön. És teremté Isten az embert az ő képére; Isten képére teremté őt, férfiúvá és asszonynyá teremté őket. És megáldá őket az Isten, és mondá: Növekedjetek és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, és hajtsátok azt birodalmatok alá, és uralkodjatok a tenger halain és az égi madarakon és minden állatokon, melyek mozognak a földön. És mondá Isten: Ime nektek adtam minden maghozó fűvet a földön, és minden fákat, melyeknek nemök szerént magvok vagyon önmagokban, hogy legyenek eledelül nektek, és a föld minden állatainak, és az ég minden madarainak és mindennek, a mi mozog a földön, és miben élő lélek van, hogy legyen eledelökre. És úgy lőn. És látá Isten mindent, a mit alkotott vala, és igen jók valának. És lőn este és reggel, hatodik nap. Elvégeztetének tehát az egek és a föld, és azoknak minden ékessége. És befejezé Isten a hetedik napon munkáját, melyet alkotott vala; és megnyugovék a hetedik napon minden munkájától, melyet véghez vitt vala.

Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek fel.

Pap. Isten! ki az embert csodálatosan teremtetted, és még csodálatosabban megváltottad: adjad kérünk, hogy a bűn csábjainak eltökéllett akarattal ellentállván, az örökké tartó örömökre eljuthassunk. A mi Urunk.

Kar. Amen.

II. Jövendölés. Móz. I. k. 5. és 6. fej.

Noe vero cum quingentorum esset annórum, genuit Sem, Cham, et Japheth. Cumque coepissent homines multiplicari super terram, et filias procreassent, videntes filii Dei, filias hominum, quod essent pulchrae, acceperunt sibi uxores ex omnibus, quas elegerant. Dixitque Deus: Non permanebit

Noé pedig mikor ötszáz esztendős vala, nemzé Szemet, Kámot és Jáfetet. És mikor az emberek sokasodni kezdettek a földön, és leányokat nemzettek, látván az Isten fiai az emberek leányait, hogy szépek, feleségeket vőnek magoknak mindazok közől, kiket választottanak vala. És mondá

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

LISZT FERENCZ HAGYATÉKA

spiritus meus in homine in aeternum, quia caro est: eruntque dies illius centum viginti annorum. Gigantes autem erant super terram in diebus illis. Postquam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hominum, illaeque genuerunt; isti sunt potentes a saeculo viri famosi. Videns autem Deus, quod multa malitia hominum esset in terra, et cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum, omni tempore, poenituit eum, quod hominem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus: Delebo inquit, hominem, quem creavi a facie terrae, ab homine usque ab animantia, a reptili usque ad volucres coeli: poenitet enim me fecisse eos. Noe vero invenit gratiam coram Domino. Hae sunt generationes Noe: Noe vir justus atque perfectus fuit in generationibus suis, cum Deo ambulavit. Et genuit tres filios, Sem Cham et Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo, et repleta est iniquitate. Cumque vidisset Deus terram esse corruptam (omnis quippe caro corruperat viam suam super terram) dixit ad Noe: Finis universae carnis venit coram me; repleta est terra iniquitate a facie eorum, et ego disperdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis laevigatis: mansiunculas in arca facies, et bitumine linies intrinsecus, et extrinsecus. Et sic facies eam! Trecentorum cubitorum erit longitudo arcae, quinquaginta cubitorum latitudo, et triginta cubitorum altitudo illius. Fenestram in arca facies, et in cubito consummabis summitatem ejus: ostium autem arcae pones ex latere: deorsum coenacula, et tristega facies in ea. Ecce ego adducam aquas diluvii super terram, ut interficiam omnem carnem, in qua spiritus vitae est subter coelum. Universa quae in terra sunt, consumentur. Ponamque foedus meum tecum: et ingredieris arcam tu, et filii tui, uxor tua et uxores filiorum tuorum tecum. Et ex cunctis animantibus universae carnis bina induces in arcam, ut vivant tecum: masculini sexus, et foeminini. De volucribus juxta genus suum et de jumentis in genere suo, et ex omni reptili terrae secundum genus suum: bina de omnibus ingredientur tecum, ut possint vivere. Tolles igitur tecum ex omnibus escis, quae mandi possunt, et comportabis apud te: et erunt tam tibi, quam illis in cibum. Fecit igitur Noe omnia, quae praeceperat illi Deus. Eratque sexcentorum annorum, quando diluvii aquae inundaverunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abyssi magnae, et cataractae coeli apertae sunt: et facta est pluvia super terram quadraginta diebus, et quadraginta noctibus. In articulo diei illius ingressus est Noe, et Sem, et Cham, et Japheth filii ejus, uxor Noe, et tres uxores filiorum ejus cum eis in arcam.

az Isten: Nem marad meg az én lelkem az emberben mindörökké, mivel ő test; és lesznek az ő napjai százhusz esztendők. Óriások valának pedig a földön ama napokban. Mert miután az Isten fiai bementek az emberek leányaihoz, s szültek vala, ezek lőnek ama hatalmas és kezdettől nevezetes férfiak. Látván pedig Isten, hogy nagy az emberek gonoszsága a földön, és a szívnek minden gondolata gonoszra figyel minden időben, megbáná, hogy embert teremtett a földön, és benső, szívbeli fájdalommal illettetvén. . . Eltörlöm, ugymond, az embert, kit teremtettem, a föld színéről, az embertől az állatokig, a férgektől az égi madarakig; mert bánom, hogy alkottam őket. De Noé kegyelmet talála az Úr előtt. Ez Noé nemzetsége: Noé igaz és tökéletes férfiu vala nemzetsége között, Istennel jára. És nemze három fiat: Szemet, Kámot és Jáfetet. Megromlott vala pedig a föld Isten előtt, és megtelék gonoszsággal. És mikor látta Isten, hogy a föld megromlott (mert minden test megvesztegette utját a földön) mondá Noénak: Elérkezett vége minden testnek előttem; betelt a föld gonoszsággal szinök előtt, és én elvesztem őket a földdel együtt. Készíts magadnak bárkát simított fából, rekesztékeket csinálj a bárkában, és kend be ennyvvel belül és kivül. És eképen készítsd el azt: Háromszáz könyöknyi legyen a bárkának hossza, ötven könyöknyi szélessége és harmincz könyöknyi annak magassága. Ablakot csinálj a bárkán, és ennek legfelsőbb részét egy könyöknyin végezzed; a bárka ajtaját pedig oldalúl helyezd; alsó, közép és harmademeletet csinálj abban. Mert íme én vízözönt hozok a földre, hogy megöljek minden testet, melyben életnek lélekzete van az ég alatt. Minden, mi a földön vagyon, megemésztetik. De veled szövetséget kötök; és bemégy a bárkába, te és fiaid, feleséged, és fiaid feleségei veled. És minden testbeli valamennyi állatból kettőt — kettőt végy be a bárkába, hogy éljenek veled, himet és nőstényt; a madarak közől fajaik szerént, és a barmok közől fajaik szerént és a földnek minden csúszó mászó állataiból fajaik szerént; mindenikből ketten menjenek be veled, hogy élhessenek. Végy azért minden eledelből, melyek megehetők, és hordd be magadhoz, hogy mind neked, mindazoknak legyenek táplálékul. Megcselekvé tehát Noé mind, a miket Isten neki parancsolt vala. És hatszáz esztendős vala, mikor a vízözön elárada a földön. Megszakadának pedig a nagy mélység minden forrásai és az ég csatornái megnyilának, és lőn eső a földre negyvennap és negyven éjjel. Az nap kez-

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

pheth, filii ejus, uxor illius, et tres uxores filiorum ejus cum eis in arcam: ipsi, et omne animal secundum genus suum, universaquae jumenta in genere suo, et omne, quod movetur super terram in genere suo, cunctumque volatile secundum genus suum. Porro arca ferebatur super aquas. Et aquae praevaluerunt nimis super terram: opertique sunt omnes montes excelsi sub universo coelo. Quindecim cubitis altior fuit aqua super montes, quos operuerat. Consumtaque est omnis caro, quae movebatur super terram, volucrum, animantium, bestiarum, omniumque reptilium, quae reptant super terram. Remansit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Obtinueruntque aquae terram centum quinquaginta diebus. Recordatus autem Deus Noe, cunctorumque animantium, et omnium jumentorum, quae erant cum eo in arca, adduxit spiritum super terram, et imminutae sunt aquae. Et clausi sunt fontes abyssi, et cataractae coeli: et prohibitae sunt pluviae de coelo. Reversaeque sunt aquae de terra euntes, et redeuntes: et coeperunt minui post centum quinquaginta dies. Cumque transissent quadraginta dies, aperiens Noe fenestram arcae, quam fecerat, dimisit corvum, qui egrediebatur, et non revertebatur, donec siccarentur aquae super terram. Emisit quoque columbam post eum, ut videret si jam cessassent aquae super faciem terrae. Quae cum non invenisset ubi requiesceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam: aquae enim erant super universam terram; extenditque manum, et apprehensam intulit in arcam. Exspectantis autem ultra septem diebus aliis, rursum dimisit columbam ex arca. At illa venit ad eum ad vesperam, portans ramum olivae virentibus foliis in ore suo. Intellexit ergo Noe, quod cessassent aquae super terram. Exspectavitque nihilominus septem alios dies: et emisit columbam, quae non est reversa ultra ad eum. Locutus est autem Deus ad Noe, dicens: Egredere de arca, tu et uxor tua, filii tui, et uxores filiorum tuorum tecum. Cuncta animantia, quae sunt apud te, ex omni carne, tam in volatilibus, quam in bestiis, et universis reptilibus, quae reptant super terram, educ tecum, et ingredimini super terram; crescite, et multiplicamini super eam. Ergressus est ergo Noe, et filii ejus, uxor illius, et uxores filiorum ejus cum eo. Sed et omnia animantia, jumenta, et reptilia, quae reptant super terram, secundum genus suum, egressa sunt de arca. Aedificavit autem Noe altare Domino: et tollens de cunctis pecoribus, et volucribus mundis, obtulit holocausta super altare. Odoratusque est Dominus odorem suavitatis.

detén beméne Noé és fiai, Szem, Kám és Jáfet, az ő felesége és fiainak három felesége velök a bárkába; ők és minden állat neme szerént, és minden barmok fajaik szerént, és minden, mi mozog a földön, faja szerént, és minden röpülő állat faja szerént, és minden madarak és minden szárnyas állatok bemenének Noéhoz a bárkába. A bárka pedig vizek felett lebeg vala. És a vizek igen elhatalmazának a földön, s az egész ég alatt minden magas hegyet elboritának. Tizenöt könyöknyivel vala a víz magasabb, mint a hegyek, melyeket elborított vala. És megemészteték minden test, mely a földön mozog vala, madarak, barmok, vadak, minden csuszó mászó állatok, melyek a földön mászkálnak. Egyedül Noé marada meg és a kik vele a bárkában valának. És a vizek százötven napig boríták a földet. Megemlékezvén pedig az Isten Noéról és minden állatokról és minden barmokról, melyek vele a bárkában valának, szelet támaszta a földön és a vizek megapadának. És bezáródának a mélység forrásai s az ég szakadásai, és az égből hulló eső feltartóztattaték. És a vizek visszatérének, a földről, ide s tova elfolyván; és százötvennap mulva apadni kezdének, és midőn negyvennap elmult, megnyitván Noé a bárka ablakát, melyet készített vala, kibocsáta egy hollót; mely kirepülvén, nem tére vissza, míg a viz föl nem szárada a földön. Kibocsáta utána egy galambot is, hogy meglássa, ha megszüntek-e már a vizek a föld szinén. Mely nem találván, ahol lába megnyugodjék, visszatére hozzá a bárkába, mert vizek valának még az egész földön; és kinyújtá kezét, és megfogván azt, bevevé a bárkába. Várván pedig más hét napot, ismét galambot bocsáta ki a bárkából. Mely visszajöve hozzá estére, zöld levelü olajfa-ágat hozván szájában. Ekkor megérté Noé, hogy a vizek megszüntek a földön. Mindazáltal vára még más hét napot, ismét galambot bocsáta ki, mely többé nem tére vissza hozzája. Szóla pedig az Isten Noénak, mondván: Menj ki a bárkából te és feleséged, fiaid és fiaid feleségei veled. Minden állatokat, mellyek nálad vannak, minden testből, mind a szárnyasokból mind a barmokból, és mind a csuszómászókból, melyek mászkálnak a földön, vidd ki magaddal, és járjatok a földön; növekedjetek és sokasodjatok azon. Kiszálla tehát Noé és fiai, az ő felesége és fiainak feleségei vele; úgyszinte minden állatok, barmok és csuszómászók, melyek mászkálnak a földön, fajaik szerént kimenének a bárkából. Noé pedig oltárt építe az Urnak; és vévén minden tiszta barmokból és madarakból, égő áldozatokat tőn az oltáron. És az Úr megérzé a gyönyörüség illatát.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Deus, incommutabilis virtus, et lumen aeternum: respice propitius ad totius Ecclesiae tuae mirabile sacramentum, et opus salutis humanae, perpetuae dispositionis effectu tranquillius operare: totusque mundus experiatur et videat, dejecta erigi, inveterata renovari, et per ipsum redire omnia in integrum, a quo sumpsere principium: Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum Qui tecum.

Chor. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek fel.

Pap. Isten! kinek ereje változhatlan s ki örök világosság vagy, tekints kegyesen egész anyaszentegyházad csodálatos titkára, s az emberi nem üdvösségének művét örök intézkedésed hatályosságával nyugodtabban eszközöld, miszerint az egész világ lássa és tapasztalja, hogy a roskadozók gyámolíttatnak, az elavultak megujíttatnak, s ő általa, a kitől ered, minden helyreállítatik. Ki veled sat.

Kar. Amen.

III. Jövendölés. Móz. I, k. 22. fej.

In diebus illis: Tentavit Deus Abraham, et dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respondit: Adsum. Ait illi: Tolle filium tuum unigenitum, quem diligis, Isaac, et vade in terram visionis: atque ibi offeres eum in holocaustum super unum montium, quem monstravero tibi. Igitur Abraham de nocte consurgens, stravit asinum suum: ducens secum duos juvenes, et Isaac filium suum. Cumque concidisset ligna in holocaustum, abiit ad locum, quem praeceperat ei Deus. Die autem tertio, elevatis oculis, vidit locum procul: dixitque ad pueros suos: Exspectate hic cum asino; ego, et puer illuc usque properantes, postquam adoraverimus, revertemur ad vos. Tulit quoque ligna holocausti, et imposuit super Isaac filium suum: ipse vero portabat in manibus ignem, et gladium. Cumque duo pergerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respondit: Quid vis, fili? Ecce, iniquit, ignis, et ligna: ubi est victima holocausti? Dixit autem Abraham: Deus providebit sibi victimam holocausti, fili mi. Pergebant ergo pariter, et venerunt ad locum, quem ostenderat ei Deus, inquo aedificavit altare, et desuper ligna composuit: cumquae alligasset Isaac filium suum, posuit eum in altare, super struem lignorum. Extenditque manum, et arripuit gladium, ut immolaret filium suum. Et ecce angelus Domini de coelo clamavit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respondit: Adsum. Dixitque ei: Non extendas manum tuam super puerum, neque facias illi quidquam: nunc cognovi, quod times Deum, et non pepercisti unigenito filio tuo propter me. Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres haerentem cornibus, quem assumens obtulit holocaustum pro filio. Appellavitque nomen loci illius, Dominus videt. Unde usque hodie dicitur: In monte Dominus videbit. Vocavit autem Angelus Domini

Ama napokban megkísérté Isten Ábrahámot és mondá neki: Ábrahám, Ábrahám! Ő pedig felelé: Itt vagyok. Mondá neki: Vedd egyetlenegy fiadat, kit szeretsz, Izsákot, és menj a látomás földére, és ott áldozd fel őt égő áldozatul az egyik hegyen, melyet mutatok neked. Annak okáért Ábrahám éjjel felkelvén, megnyergelé szamarát; két szolgát vivén magával és fiát, Izsákot. És miután az égő áldozatra fát vágott, elméne ama helyre, melyet az Isten parancsolt vala nekie. Harmadnapon pedig fölemelvén szemeit, messziről meglátá ama helyet. És mondá szolgáinak: Várjatok itt a szamárral: azalatt én és a gyermek odasietünk, és imádkozásunk után hozzátok visszatérünk. S vevé az égő áldozatra való fát, és tevé fiára, Izsákra, maga pedig a tüzet és kardot vivé kezeiben. És midőn igy ketten együtt mennek vala, mondá Izsák az ő atyjának: Atyám! Ez pedig felelé: Mit akarsz? fiam! Ime ugymond amaz, a tűz és a fa, de hol van az égő áldozatra való állat? Mondá pedig Ábrahám: Az Isten szerez magának, fiam, égő áldozatra való állatot. S igy mennek vala együtt. És eljutának azon helyre, melyet az Isten mutatott vala neki; a hol is oltárt építe, arra fölraká a fát, és miután megkötözte fiát Izsákot, az oltárra tevé őt a rakás fára. És kinyújtá kezét, és megragadá a kardot, hogy feláldozza fiát. És ime az Úr angyala mennyből kiálta mondván: Ábrahám, Ábrahám! Ki felelé: Itt vagyok. És mondá neki: Ki ne nyújtsd kezedet a gyermekre, és semmit ne cselekedjél neki; most ismertem meg, hogy féled az Istent, és egyetlenegy fiadnak sem kedveztél érettem. Ábrahám fölemelé szemeit és háta mögött láta egy kost a tövisbokorban szarvainál fönakadva, melyet vivén, égő áldozatot tőn fiáért. És nevezé azon hely nevét: Az Úr lát. Innen mondatik mai

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Abraham secundo, de coelo, dicens: Per memetipsum juravi, dicit Dominus: quia fecisti hanc rem, et non pepercisti filio tuo unigenito propter me: benedicam tibi, et multiplicabo semen tuum sicut stellas coeli, et velut arenam, quae est in littore maris: possidebit semen tuum portas inimicorum suorum, et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae, quia obedisti voci meae. Reversus est Abraham ad pueros suos, abieruntque Bersabee simul, et habitavit ibi.

napiglan: Az Úr lát hegyén. Szólítá pedig az Úr angyala másodszor Ábrahámot mennyből, mondván: Enmagamra esküdtem, ugymond az Úr, mivelhogy ezt cselekedted, és nem kedveztél egyetlenegy fiadnak érettem, megáldlak téged, és megsokasítom ivadékodat, mint az ég csillagait, és mint a fövényt, mely a tenger partján vagyon; a te ivadékod bírni fogja ellenségeinek kapuit és megáldatnak ivadékodban a föld minden nemzetségei, mivelhogy szavamnak engedelmeskedtél. Abrahám visszatére szolgáihoz, és elmenének együtt Berszabéba és ott lakék.

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Deus, fidelium Pater summe, qui in toto orbe terrarum, promissionis tuae filios diffusa adoptionis gratia multiplicas: et per Paschale sacramentum, Abraham puerum tuum universarum, sicut jurasti, gentium efficis patrem: da populis tuis digne ad gratiam tuae vocationis introire. Per Dominum.

Chor. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek fel.

Pap. Úr Isten! minden híveknek legfőbb Atyja! ki az igéret fiait szent kegyelmed bősége által az egész föld kerekségén szaporítod, s a husvétnak titka által, mint esküvel igérted, szolgádat Abrahámot, valamennyi nép Atyjává teszed: add, hogy a te népeid méltók legyenek azon kegyelemre, melylyel őket a te örök dicsőségedbe meghivtad. A mi Urunk stb.

Kar. Amen.

IV. Jövendölés. Móz. II. k. 14. és 15. fej.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

In diebus illis: Factum est in vigilia matutina, et ecce respiciens Dominus super castra Aegyptiorum per columnam ignis, et nubis, interfecit exercitum eorum; et subvertit rotas curruum, ferebanturque in profundum. Dixerunt ergo Aegyptii: Fugiamus Israelem: Dominus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dominus ad Moysen: extende manum tuam super mare, ut revertantur aquae ad Aegyptios super currus, et equites eorum. Cumque extendisset Moyses manum contra mare, reversum est primo diluculo ad priorem locum: fugientibusque Aegyptiis occurrerunt aquae, et involvit eos Dominus in mediis fluctibus. Reversaeque sunt aquae, et operuerunt currus, et equites cuncti exercitus Pharaonis, qui sequentes ingressi fuerant mare: nec unus quidem superfuit ex eis. Filii autem Israel perrexerunt per medium sicci maris, et aquae eis erant quasi pro muro a dextris, et a sinistris: liberavitque Dominus in die illa Israel de manu Aegyptiorum. Et viderunt Aegyptios mortuos super littus maris, et manum magnam, quam exercuerat Dominus contra eos: timuitque populos Dominum, et crediderunt Domino, et Moysi servo ejus. Tunc cecinit Moyses, et filii Israel carmen hoc domino, et dixerunt.

Ama napokban: Már eljött a reghajnal, és íme az Úr az egyiptomiak táborára tekintvén tűz és felhőoszlopból, megveré hadseregöket és felforgatván a szekerek kerekeit, azok megfenekléne k. Akkor mondák az egyptomiak: Fussunk Izrael elől, mert az Úr harczol érettök ellenünk. És mondá az Úr Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet a tengerre, hogy a vizek térjenek vissza az egyiptomiakra, az ő szekereikre és lovagjaikra. Es mikor Mózes kinyújtotta kezét a tengerre, ez jókor reggel visszatére az előbbi helyre; és midőn az egyiptomiak futottak, megelőzé őket a víz, és az Úr elborítá őket a habok között. S így térének vissza a vizek, és elboríták Faraó egész hadseregének szekereit és lovagjait, kik utánok eredvén, bementek vala a tengerbe; csak egy sem marada meg közölük. Izrael fiai pedig a száraz tenger közepén menének és a víz kőfal gyanánt vala nekik jobb és balfelől. És az Úr megszabadítá az napon Izraelt az egyptomiak kezéből. És láták a megholt egyiptomiakat a tenger partján, és a nagy kezet, melylyel az Úr harczolt vala ellenök. Es a nép félé az Úrat, s hivének az Úrnak, és az ő szolgájának, Mózesnek. Akkoron éneklé Mózes és Izrael fiai ez éneket az Úrnak és mondák:

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

A kar által énekeltetik:

Tractus. Exodi 15.

Cantemus Domino: gloriose enim honorificatus est: equum, et ascensorem projecit in mare: adjutor, et protector factus est mihi in salutem.

V. Hic Deus meus, et honorificabo eum: Deus patris mei, et exaltabo eum.

V. Dominus conterens bella: Dominus nomen est illi.

Törödelmi szak. Móz. II. 15. f.

(Dallama 50-ik lapon.)

1. Ajkainkról hálaének
Szálljon a nagy Úr felé;
Mert Fáraót seregestől
A tengerbe temeté.
2. Ős atyáink Úr Istene
Szabadúlásunk leve,
Magasztalja és dicsérje
Ezért szívünk érzete.

Vetzkó A.

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Deus, cujus antiqua miracula etiam nostris saeculis coruscare sentimus: dum quod uni populo, a persecutione Aegyptiaca liberando, dexterae tuae potentia contulisti, id in salutem gentium per aquam regenerationis operaris · praesta, ut in Abrahae filios, et in Israeliticam dignitatem, totius mundi transeat plenitudo. Per

Chor. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek fel.

Pap. Úr Isten! kinek hajdani csodáit korunkban is látjuk tündökölni, midőn azt, a mit hatalmas karoddal egy népnek, az egyptomiak üldözése előli megszabadítására műveltél, azt a népek üdvösségére az ujjászületésnek vize által eszközlöd, engedd: hogy az egész világ Ábrahám fiaivá legyen, és az Izrael nép méltóságára érdemesíttessék. A mi Urunk.

Kar. Amen.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

V. Jövendölés. Izaiás 54. 55. fej.

Haec est haereditas servorum Domini: et justitia eorum apud me, dicit Dominus. Omnes sitientes venite ad aquas: et qui non habetis argentum, properate, emite, et comedite: venite, emite absque argento, et absque ulla commutatione, vinum, et lac. Quare appenditis argentum non in panibus, et laborem vestrum non in saturitate? Audite audientes me, et comedite bonum, et delectabitur in crassitudine anima vestra. Inclinate aurem vestram, et venite ad me: audite, et vivet anima vestra, et feriam vobiscum pactum sempiternum, misericordias David fideles. Ecce testem populis dedi eum, ducem, ac praeceptorem gentibus. Ecce gentem, quam nesciebas, vocabis: et gentes, quae te non cognoverunt, ad te current propter Dominum Deum tuum, et sanctum Israel, quia glorificavit te. Quaerite Dominum, dum inveniri potest: invocate eum, dum prope est. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertatur ad Dominum, et miserebitur ejus, et ad Deum nostrum: quoniam multus est ad ignoscendum. Non enim cogi-

Ez az Úr szolgáinak öröksége és az ő igazságuk énelőttem, ugy mond az Úr. Mindnyájan szomjúhozók! jőjetek a vizekre; és a kiknek nincsen pénzetek, siessetek, vegyetek és egyetek; jőjetek el, vegyetek pénz nélkül, s minden csere nélkül bort és tejet. Miért költitek az ezüstöt nem kenyérre, és fáradságtokat nem jóllakásra? Hallgatván hallgassatok engem és egyetek jót, és gyönyörködjék lelketek a kövérségben. Hajtsátok meg füleiteket és jőjetek hozzám; halljatok és élni fog lelketek, és örök szövetséget kötök veletek, Dávid hűséges irgalmasságait. Ime bizonyságul adtam őt a népeknek, vezérül s tanítóúl a nemzeteknek. Ime hivod a népet, melyről te nem tudtál, és a nemzetek, melyek téged nem ismertek, hozzád futnak a te Uradért Istenedért és Izrael Szentjéért; mert ő megdicsőit téged. Keressétek az Urat míg föltalálható; hijjátok őt segítségül, míg közel vagyon. Hagyja el utját az istentelen, és gondolatait a gonosz férfiu, és térjen az Úrhoz, és könyörül rajta, a mi Istenünkhöz, mert igen kész a megbocsá-

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

tationes meae, cogitationes vestrae, neque viae vestre, viae meae, dicit Dominus. Quia sicut exaltantur coeli a terra, sic exaltatae sunt viae meae, a viis vestris et cogitationes meae a cogitationibus vestris. Et quomodo descendit imber, et nix de coelo, et illuc ultra non revertitur, sed inebriat terram, et infundit eam, et germinare eam facit, et dat semen serenti, et panem comedenti: sic erit verbum meum, quod egredietur de ore meo: non revertetur ad me vacuum, sed faciet quaecumque volui, et prosperabitur in his, ad quae misi illud: dicit Dominus omnipotens.

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Omnipotens sempiterne Deus, multiplica in honorem nominis tui, quod patrum fidei spopondisti, et promissionis filios sacra adoptione dilata: ut, quod priores sancti non dubitaverunt futurum, Ecclesia tua magna jam ex parte cognoscat impletum. Per Dominum.

Chor. Amen.

tásra. Mert az én gondolataim nem a ti gondolataitok, sem útaim utaitok, úgymond az Úr. Mert mint az egek fölülhaladják a földet, úgy az én utaim fölülhaladják utaitokat és gondolataim a ti gondolataitokat. És mint leszáll az eső és hó az égből, és oda többé nem tér vissza, hanem megitatja a földet, és megöntözi, és termővé teszi azt, és magot ád a vetőnek, és kenyeret az evőnek: úgy leszen az én igém, mely számból kimegyen; nem tér vissza hozzám üresen, hanem végbeviszi mind, a mit akartam, és foganatos lesz azokban mikre küldöttem, mondá a mindenható Úr.

Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek föl.

Pap. Örök mindenható Úr Isten! szaporítsd azt szent Neved dicsőségére, mit atyáink hiteért megigértél s terjeszd el az igéretnek fiait szent fiuvá fogadással, hogy a minek bekövetkezéséről az ősszentek nem kételkedtek, azt anyaszentegyházad immár nagyrészt beteljesedettnek lássa. A mi Urunk sat.

Kar. Amen.

VI. Jövendölés. Baruk. 3 fej.

Audi Israel mandata vitae: auribus percipe, ut scias prudentiam. Quid est Israel, quod in terra inimicorum es? Inveterasti in terra aliena, coinquinatus es cum mortuis: deputatus es cum descendentibus in infernum. Dereliquisti fontem sapientiae. Nam si in via Dei ambulasses, habitasses utique in pace sempiterna. Disce ubi sit prudentia, ubi sit virtus, ubi sit intellectus: ut scias simul, ubi sit longiturnitas vitae, et victus, ubi sit lumen oculorum, et pax. Quis invenit locum ejus? et quis intravit in thesauros ejus? Ubi sunt principes gentium, et qui dominantur super bestias, quae sunt super terram? qui in avibus coeli ludunt, qui argentum thesaurisant, et aurum, in quo confidunt homines, et non est finis acquisitionis eorum? qui argentum fabricant, et soliciti sunt, nec est inventio operum illorum? Exterminati sunt et ad inferos descenderunt, et alii loco eorum surrexerunt. Juvenes viderunt lumen, et habitaverunt super terram: viam autem disciplinae ignoraverunt, neque intellexerunt semitas ejus, neque filii eorum susceperunt eam, a facie ipsorum longe facta est, non est audita in terra Chanaan, neque visa est: in Theman. Filii quoque Agar, qui exquirunt prudentiam, quae de terra est, negotiatores Merrhae et Theman, et fabulatores, et exquisitores

Halljad Izrael! az élet parancsait: vedd füleidbe, hogy tudjad az okosságot. Mi dolog az Izrael! hogy te ellenség földén vagy? megaggottál az idegen földön, megvagy fertőztetve halottakkal, s a sirgödörbe menőkhöz számláltatol? Elhagytad a bölcseség kútfejét; mert ha Isten útján járandottál, kétségkivül örök békeségben laktál volna. Tanuld meg, hol az okosság, hol az erő, hol az értelem, hogy megtudjad egyszersmind, hol az élet hosszasága és fentartása, hol a szemek világossága és a békeség? Ki találta meg annak helyét és ki jutott be tárházába? Hol vannak a nemzetek fejedelmei és kik a vadakon uralkodtak, kik az égi madarakkal játszadoztak, kik ezüstöt és aranyat gyűjtöttek, melyben az emberek bíznak és nincs vége a gyűjtésnek; kik az ezüstöt nagy gonddal földolgozták és kimeríthetlenek voltak munkájokban? Kiírtattak, a föld alá szállottak és mások támadtak helyökbe. Az ifjak látták a világosságot és a földön laktak; de a fegyelem útját nem tudták, és nem ismerték meg annak ösvényeit, és fiai nem fogadták el azt; és tőlük messze távozott. Nem hallatszott Kanaán földén, és nem láttatott Temanban. Ágár fiai keresik ugyan a földön való okosságot, Merra és Teman kereskedői is, a példabeszédek fejtegetői s az okos-

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

prudentiae, et intelligentiae: viam autem sapientiae nescierunt, neque commemorati sunt semitas ejus. O Israel, quam magna est domus Dei, et ingens locus possessionis ejus! Magnus est, et non habet finem: excelsus, et immensus. Ibi fuerunt gigantes nominati illi, qui ab initio fuerunt, statura magna scientes bellum. Non hos elegit Dominus, neque viam disciplinae invenerunt: propterea perierunt. Et quoniam non habuerunt sapientiam, interierunt propter suam insipientiam. Quis ascendit in coelum, et accepit eam, et eduxit eam de nubibus? Quis transfretavit mare, et invenit illam? et attulit illam super aurum electum? Non est, qui possit scire vias ejus, neque qui exquirat semitas ejus: sed qui scit universa, novit eam, et adinvenit eam prudentia sua: qui praeparavit terram in aeterno tempore, et replevit eam pecudibus, et quadrupedibus: qui emittit lumen, et vadit: et vocavit illud, et obedit illi tremore, in Stellae autem dederunt lumen in custodiis suis, et laetatae sunt: vocatae sunt, et dixerunt: Adsumus: et luxerunt ei cum jucunditate, qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non aestimabitur alius adversus eum. Hic adinvenit omnem viam disciplinae, et tradidit illam Jacob puero suo, et Israel dilecto suo. Post haec in terris visus est, et cum hominibus conversatus est.

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Deus. qui Ecclesiam tuam semper Gentium vocatione multiplicas: concede propitius; ut quos aqua baptismatis abluis, continua protectione tuearis. Per Dominum.

Chor. Amen.

ság s értelmesség fürkészői; de a bölcseség útját nem ismerik, és nem jutnak eszökbe annak ösvényei. Oh Izrael! mily nagy az Isten háza s mily roppant az ő birtokhelye! Nagy és határtalan, magas és végtelen. Ott voltak ama nevezetes óriások, kik kezdetben éltek, magas termetüek és harczhoz értők. Nem ezeket választotta az Úr, s nem ezek találták föl a tudomáy útját, azért elvesztek; mivelhogy nem volt bölcseségök, elvesztek esztelenségök miatt. Ki ment föl az égbe és ki nyerte el azt. Ki hozta le a felhőkből. Ki kelt át a tengeren és ki találta föl azt? Ki hozta el azt inkább, mint a választott aranyat? Nincs, a ki tudhassa annak útait, sem a ki fölkeresse annak ösvényeit: hanem a ki mindeneket tud, ő ismeri azt, és föltalálta okosságával; ki elkészítette a földet örök időre, és betöltötte azt barmokkal és négylábu állatokkal; ki a világosságot kibocsátja és menten megyen az; és ha szólítja, remegve engedelmeskedik neki. A csillagok pedig ragyognak őrállásaikon és örvendeznek; szólíttatnak, és azt mondják: Jelen vagyunk! és vidámsággal világítanak annak, ki őket teremtette. Ez a mi Istenünk és nincs más hozzája hasonlítható. Ő találta föl a bölcseség minden utját és Jákobnak, az ő szolgájának adta azt, és Izraelnek az ő kedveltjének. Ezekután a földön láttatott, és az emberekkel társalkodott.

Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek fel.

Pap. Úr Isten, ki anyaszentegyházadat mindenkor terjeszted a népek meghivása által: engedd kegyelmesen, hogy a kiket a keresztség víze által megmosasz, folytonos oltalmad alatt legyenek. A mi Urunk.

Kar. Amen.

VII. Jövendölés. Ezekiel 37. fej.

In diebus illis: Facta est super me manus Domini, et eduxit me in spiritu Domini: et dimisit me in medio campi, qui erat plenus ossibus: et circumduxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super faciem campi, siccaque vehementer; Et dixit ad me: Fili hominis putasne vivent ossa ista? Et dixi: Domine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticinare de ossibus istis: et dices eis: Ossa arida audite verbum Domini. Haec dicit Dominus Deus ossibus his: Ecce ego intromittam in vos spiritum, et vivetis. Et dabo super vos nervos, et succrescere faciam super vos carnes, et superextendam in vo-

Ama napokban: Lőn énrajtam az Úr keze és kivezete engem az Úr lelke által, és letőn engem egymező közepén, mely rakva vala csontokkal. És elhordoza engem azok mellett köröskörül; igen sok vala pedig a mező szinén, és fölötte igen száraz mind. És mondá nekem: Ember fia! véled-e hogy élni fognak e csontok? És mondám: Uram Isten! te tudod. És mondá nekem; Jövendölj e csontokról, és mondd nekik: Száraz csontok! halljátok az Úr igéjét. Ezeket mondja az Úr Isten e csontoknak: Ime én lelket bocsátok belétek és élni fogtok. És inakat adok rátok, és húst nevelek rajtatok, és

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

bis cutem : et dabo vobis spiritum, et vivetis, et scietis, quia ego Dominus. Et prophetavi sicut praeceperat mihi: factus est autem sonitus prophetante me, et ecce commotio: et accesserunt ossa ad ossa, unumquodque ad juncturam suam. Et vidi, et ecce super ea nervi, et carnes ascenderunt: et extenta est in eis cutis desuper, et spiritum non habebant. Et dixit ad me: Vaticinare ad spiritum, vaticinare fili hominis, et dices ad spiritum. Haec dicit Dominus Deus: A quatuor ventis veni spiritus, et insuffla super interfectos istos, et reviviscant. Et prophetavi sicut praeceperat mihi: et ingressus est in ea spiritus, et vixerunt: steteruntque super pedes suos exercitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hominis, ossa haec universa, domus Israel est: ipsi dicunt: Aruerunt ossa nostra, et periit spes nostra, et abcissi sumus. Propterea vaticinare, et dices ad eos: Haec dicit Dominus Deus: Ecce ego aperiam tumulos vestros, et educam vos de sepulchris vestris, populo meus: et inducam vos in terram Israel. Et scietis, quia ego Dominus, cum aperuero sepulchra vestra, et eduxere vos de tumulis vestris, populo meus: et dedero spiritum meum in vobis, et vixeritis, et requiescere vos faciam super humum vestram: dicit Dominus omnipotens.

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate,

Sac. Deus, qui nos ad celebrandum Paschale sacramentum, utriusque testamenti paginis instruis: da nobis intelligere misericordiam tuam; ut ex perceptione praesentium munerum, firma sit exspectatio futurorum. Per Dominum.

Chor. Amen.

bőrt borítok rátok, és lelket adok nektek, és élni fogtok, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. És jövendölék a mint parancsolta vala nekem, és zörgés lőn, midőn jövendöltem, és ime mozdulás, és csont csonthoz járula, mindenik az ő foglalásához. És látám, és ime azokon inak és hús növekedének, és bőr borítá be felül azokat, de lelkük nem vala. És mondá nekem: Jövendölj a lélekhez, jövendölj ember fia! és mondd a léleknek: Ezeket mondja az Úr Isten: a négy szél felől jöjj elé lélek! és lehelj ezen megöltekre, és elevenedjenek föl. És jövendölék, a mint parancsolta vala nekem, és belé jök szálla a lélek, és fölelevenedének, és lábaikra állanak fölötte igen nagy sereg. És mondá nekem: Ember fia! ezek a csontok mind Izrael háza; ők azt mondják: Csontjaink elszáradtak, és elenyészett reménységünk, és kivágattunk. Azért jövendölj és mondd nekik: Ezeket mondja az Úr Isten: Ime én fölnyitom sirjaitokat és kihozlak titeket koporsóitokból, én népem! és beviszlek Izrael földére. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor fölnyitom sirjaitokat és kihozlak titeket koporsóitokból, én népem! És belétek adom lelkemet, és élni fogtok, és megnyugtatlak titeket földeteken, és megtudjátok, hogy én, az Úr, szóllottam ezt, és megcselekedtem, ugymond a mindenható Úr.

Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek fel.

Pap. Úr Isten! Ki minket a husvéti titok megülésére mind az ó, mind az új szövetség lapjain tanítasz: engedd megismernünk irgalmasságodat, hogy a jelenleg nyert adományok bennünket a jövendő javak teljes bizalommali várására buzdítsanak. Ami Urunk sat.

Kar. Amen.

VIII. Jövendölés. Izaiás 4.

Apprehendent septem mulieres virum unum in die illa dicentes: Panem nostrum comedemus, et vestimentis nostris operiemur: tantummodo invocetur nomen tuum super nos, aufer opprobrium nostrum. In die illa erit germen Domini in magnificentia, et gloria, et fructus terrae sublimis, et exsultatio his, qui salvati fuerint de Israel. Et erit: Omnis, qui relictus fuerit in Sion, et residuus in Jerusalem, sanctus vocabitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerusalem. Si abluerit Dominus sordes filiarum Sion, et sanguinem Jerusalem laverit de medio ejus in spiritu judicii, et spiritu ar-

És megragad hét asszony egy férfiut az napon, mondván: A mi kenyerünket fogjuk enni, és saját ruháinkkal ruházkodni; csak hadd neveztessünk e te nevedről, vedd el gyalázatunkat. Az napon az Úr csemetéje fönségben és dicsőségben leszen, és a föld gyümölcse magasztos és örömére leszen azoknak, kik Izraelből megszabadúlnak. És leszen: Mindaz ki Sionban meghagyatik, és megmarad Jerusalemben, szentnek fog hivatni, mindaz ki beiratott Jerusalemben, az életre. Midőn az Úr elmossa Sion leányának undokságait, és Jerusalem vérbűnét, kimossa belőle az itélet lelke által és az

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

doris. Et creabit Dominus super omnem locum montis Sion, et ubi invocatus est, nubem per diem, et fumum, et splendorem ignis flamantis in nocte: super omnem enim gloriam protecti. Et tabernaculum erit in umbraculum diei ab aestu, et in securitatem, et absconsionem a turbine, et pluvia.

égő lélek által teremt az Úr Sion hegyének minden helyén, és a hol segítségül hívatik, nappal felhőt, és lángoló tűzfényességet, minden dicsőség felett oltalomul. És ez hajlék leszen árnyékul nappal a hőség ellen, s menedékül s rejtekül a szélvész és eső ellen.

A kar által énekeltetik:

Tractus. Isaiae c. 5.

Vinea facta est dilecto in cornu, in loco uberi.

℣. Et maceriam circumdedit, et circumfodit: et plantavit vineam Sorec, et aedificavit turrim in medio ejus.

℣. Et torcular fodit in ea, vinea enim Domini Sabaoth, domus Israel est.

Törödelmi szak. Izai. 5.

(Dallama 50-ik lapon.)

1. Szép szőllőm én ültetélek,
S te oly keserü levél,
Hogy Barabbást elbocsátva
Engem megfeszítenél.
2. Körülvettelek sövénynyel
S kiszedém a köveket,
Melyek kekeledben voltak
S tornyot építék neked.
3. Te a seregek Urának
Szőllője vagy Izrael!
Kegytelt háza, mely malasztot,
Mint gyümölcsöket nevel.

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Deus, qui in omnibus Ecclesiae tuae filiis, sanctorum Prophetarum voce manifestasti, in omni loco dominationis tuae, satorem te bonorum seminum, et electorum palmitum esse cultorem; tribue populis tuis, qui et vinearum apud te nomine censentur, et segetum; ut spinarum, et tribulorum squalore resecato digna efficiantur fruge foecundi. Per.

Chor. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek föl.

Pap. Úr Isten! ki a próféták szavai által anyaszentegyházadnak valamennyi fiain megmutattad, hogy uralkodásodnak minden maghelyén jó magok vetője és válogatott szőllővessők művelője vagy: add a te népeidnek, kiket szőllődnek és vetéseidnek is szoktál nevezni, hogy a tövisek és bojtorjánok gyomjai belőlők kiirtatván, méltó termésben bővelkedjenek. A mi Urunk.

Kar. Amen.

IX Jövendölés. Móz. II. k. 12. fej.

In diebus illis: Dixit Dominum ad Moysen, et Aaron in terra Egypti: Mensis iste, vobis principium mensium: primus erit in mensibus anni. Loquimini ad universum coetum filiorum Israel, et dicite eis: Decima die mensis hujus tollat unusquisque agnum per familias et domos suas. Sin autem minor est numerus, ut sufficere possit ad vescendum agnum, assumet vicinum suum, qui junctus est domui suae, juxta numerum animarum, quae sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque macula, masculus, anniculus: juxta quem ritum tolletis et hoedum. Et servabitis eum, usque ad quartam decimam diem mensis hujus: immolabitque eum uni-

Ama napokban mondá az Úr Mózesnek és Áronnak Egyptom földén: E hónap legyen nektek a hónapok kezdete; ez legyen első az esztendő hónapjai között. Szóljatok Izrael fiai egész közönségéhez és mondjátok nekik: E hónap tizedik napján vegyen kiki egy bárányt családja és háza szerint. Ha pedig kevesebb a szám, mintsem hogy egy bárányt elfogyaszthasson, vegye magához szomszédját, ki háza mellett vagyon, a lelkek annyi száma szerint, mennyi elegendő lehet a bárány megevésére. A bárány pedig hiba nélküli, hím, esztendős legyen; mely rendelés szerént vehettek egy gödölyét is. És tartsátok azt e hónak tizenegyedik

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

versa multitudo filiorum Israel ad vesperam. Et sument de sanguine ejus, ac ponent super utrumque postem, et in superliminaribus domorum, in quibus comedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et azymos panes cum lactucis agrestibus. Non comedetis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pedibus ejus, et intestinis vorabitis. Nec remanebit quidquam ex eo usque mane. Siquid residuum furrit, igne comburetis. Sic autem commedetis illum: Renes vestros accingetis, et calcaementa habebitis in pedibus, tenentes baculos in manibus, et comedetis festinanter: est enim Phase (id est transitus) Domini.

napjáig; s akkor ölje le azt Izrael fiainak egész sokasága este felé, és vegyenek annak véréből, és kenjenek mind a két ajtómellékére és felső küszöbére azon házaknak, melyekben azt eszik. És azon éjjel egyék meg a tűznél sült húst és kovásztalan kenyeret vad salátával. Semmit abból nyersen meg ne egyetek, se vizben főttet, hanem csak tűznél sütöttet; fejét lábaival s belső részeivel együtt megegyétek, és reggelig abból semmisem maradjon. Ha mi megmaradand, égessétek el a tűzben. Azt pedig ekképen egyétek: Ágyékaitok felövezve és lábaitok felsaruzva legyenek, botjaitokat tartsátok kezeitekben és sietve egyetek; mert ez az Úr Fázéja, (az az átmenete.)

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Omnipotens sempiterne Deus, qui in omnium operum tuorum dispensatione mirabilis es: intelligant redemti tui, non fuisse excellentius, quod initio factus est mundus, quam quod in fine saeculorum Pascha nostrum immolatus est Christus. Qui tecum.

Chor. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek föl.

Pap. Örök mindenható Úr Isten, ki minden műved elrendezésében csodálatos vagy, engedd kérünk, hogy azok, kiket megváltottál, átlássák, miszerint, midőn kezdetben a világot teremtéd, ez nem vala jelesb mű, mint az, midőn az idők teljében a mi husvéti bárányunk, Krisztus föláldoztatott. Ki veled.

Kar. Amen.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

X. Jövendölés. Jónás 3. fej.

In diebus illis. Factum est verbum Domini ad Jonam Prophetam secundo dicens: Surge, et vade in Ninivem civitatem magnam: et praedica in ea praedicationem, quam ego loquor ad te. Et surrexit Jonas, er abiit in Niniven juxta verbum Domini. Et Ninive erat civitas magna itinere dierum trium. Et coepit Jonas introire in civitatem itinere diei unius: et clamavit, et dixit: Adhuc quadraginte Dies, et Ninive subvertetur. Et crediderunt viri Ninivitae in Deum: et praedicaverunt jejunium, et vestiti sunt saccis ad majori usque ad minorem. Et pervenit verbum ad regem Ninivae: et surrexit de solio suo, et abjecit vestimentum suum a se, et indutus es sacco, et sedit in cinere. Et clamavit, et dixit in Ninive ex ore regis, et principium ejus, disens: Homines, et jumenta, et boves, et pecora non gustent quidquam: nec pascantur, et aquam non bibant. Et operiantur saccis homines, et jumenta, et clament ad Dominum in fortitudine, et convertatur vir a via sua mala, et ab iniquitate, quae est in manibus eorum. Quis scit, si convertatur a furore, irae suae, et non peribimus? Et vidit Deus opera eorum, quia conversi sunt de via sua ma-

Ama napokban lőn az Úr igéje másodszor Jónáshoz, mondván: Kelj föl és eredj Ninivébe a nagy városba, és hirdesd ott a beszédet, melyet én neked mondani fogok. És fölkele Jónás és Ninivébe méne az Úr igéje szerént; Ninive pedig nagy város vala, harmadnapi járó föld lévén. És beméne Jónás a városba egy nap járásnyira, és kiálta mondván: Még negyvennap vagyon és Ninive elsülyed. Hivének a ninivei emberek Istenben, és böjtöt hirdetvén, szőrzsákba öltözének nagytól kicsinyig. És az íge eljuta a ninivei királyhoz, ki fölkele királyi székéről és leveté magáról ruházatát, szőrzsákba öltözék és hamuba üle. És kiálta, és szóla Ninivében a királynak, és az ő fejedelmeinek rendeléséből, mondván: Se emberek, se barmok, se ökrök se juhok semmit se ízleljenek, se ne legeljenek, vizet ne igyanak, hanem szőrzsákba öltözzenek az emberek és barmok kiáltsanak az Úrhoz erősen: térjen meg kiki az ő gonosz utjáról, és a rosz cselekedetből, mely kezökben vagyon. Ki tudja, talán hozzánk fordul, és megkegyelmez az Úr Isten, és eltér az ő haragjának búsulásától, és nem veszünk el! És látá Isten az ő cselekedeteiket, hogy

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

la : et misertus est populo suo, Dominus Deus noster.

Sac. Oremus. Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Deus, qui diversitatem Gentium in confessione tui nominis adunasti: da nobis, et velle, et posse, quae praecipis ; ut populo ad aeternitatem vocato, una sit fides mentium, et pietas actionum. Per Dominum.

Chor. Amen.

megtértek gonosz utjokról, és elengedé Isten, a mi Istenünk, a büntetést népének.

Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek föl.

Pap. Úr Isten! ki a különböző népeket egyesítetted szent Neved megvallásában: engedd, hogy a miket parancsolsz, akarjuk és meg is tehessük, és így az örök boldogságra általad meghivott nép magát mind a hitnek egységében, mind a jóságos cselekedetekben egyiránt gyakorolja. A mi Urunk.

Kar. Amen.

XI. Jövendölés. Móz. V. k. 31. fej.

In diebus illis: Scripsit Moyses canticum, et docuit filios Israel. Praecepitque Dominus Josue filio Nun,et ait: Confortare, et esto robustus ; tu enim introduces filios Israel in Terram, quam pollicitus sum, eis, ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Moyses verba legis hujus in volumine, atque complevit ; praecepit Levitis, qui portabant arcam foederis Domini, dicens: Tollite librum istum, et ponite eum in latere arcae foederis Domini Dei vestri: ut sit ibi contra, te in testimonium. Ego enim scio contentionem tuam, et cervicem tuam durissimam. Adhuc vivente me, et ingrediente vobiscum, semper contentiose egistis contra Dominum: quanto magis cum mortuus fuero ? Congregate ad me omnes majores natu per tribus vestras, atpue doctores, et loquar audientibus eis sermones istos, et invocabo contra eos coelum , et terram. Novi enim quod post mortem meam inique agetis, et declinabitis cito de via, quam praecepi vobis ; et occurrent vobis mala in extremo tempore , quando feceritis malum in conspectu Domini, ut irritetis eum per opera manuum vestrarum. Locutus est ergo Moyses, audiente universo coetu Israel, verba carminis hujus, et ad finem usque complevit.

Ama napokban, irt Mózes éneket és megtanítá Izrael fiait. És az Úr parancsolá Nun fiának, Jozuénak , és mondá: Légy erős és bátor ; mert te viszed be Izrael fiait ama földre, melyet igértem, és én veled leszek. Miután tehát beirta Mózes ezen törvény igéit a könyvbe, és bevégezte, parancsolá a levitáknak, kik hordozzák vala az Úr szövetségének szekrényét, mondván: Vegyétek e könyvet , és tegyétek a ti Uratok , Istenetek szövetségének szekrénye mellé, hogy ott bizonyságul legyen ellened. Mert én ismerem ellenszegülésedet, és a te igen kemény nyakadat. Még éltemben, és veletek jártomban is mindenkor ellenszegülők voltatok az Úr iránt ; mennyivel inkább lesztek, ha meghalok ? Gyűjtsétek hozzám mind a véneket nemzetségeitek szerint, és a tanítókat, és elmondom fülök hallatára e beszédeket, és bizonyságul hivom ellenök az eget és földet. Mert tudom hogy halálom után roszra vetemedtek, és hamar elhajoltok az útról, melyet nektek parancsoltam ; és rátok jőnek a bajok az utolsó időben, mikor gonoszat cselekesztek az Úr előtt, hogy boszontsátok őt kezeitek cselekedetei által. Elmondá tehát Mózes Izrael egész gyülekezetének hallatára az ének igéit egész végig.

A kar által énekeltetik:

Tract. Deut. 32.

Attende coelum, et loquar: et audiat terra verba ex ore meo.

V. Exspectetur sicut pluvia eloquium meum: et descendant sicut ros verba mea.

V. Sicut imber super gramen, et sicut nix super foenum, quia nomen Domini invocabo.

Törödelmi szak. Móz. V. 32.

(Dallama 50. lapon).

1. Óh ég! Óh föld halljátok meg,
Ajkaim mit mondanak,
Mint a harmat jótékonyan
Hulljanak le a szavak.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

V. Date magnitudinem Deo nostro: Deus, vera opera ejus, et omnes viae ejus judicia.

V. Deus fidelis, in quo non est iniquitas: justus, et sanctus Dominus.

Sac. Oremus Flectamus genua.

Chor. Levate.

Sac. Deus, celsitudo humilium, et fortitudo rectorum: qui per sanctum Moysen puerum tuum, ita erudire populu m tuumsacri carminis tuis decantatione voluisti, ut illa legis iteratio, fieret etiam nostra directio: excita in omnem justificatarum gentium plenitudinem potentiam tuam, et da laetitiam, mitigando terrorem: ut omnium peccatis tua remissione deletis, quod denunciatum est in ultionem, transeat in salutem. Per Dominum

Chor. Amen.

2. Nevét hivom, — s magasztalja
Jehovát az igazat,
Magasztalja mindörökké
Hűségesen szív, ajak.

Vetzkó.

Pap. Könyörögjünk. Hajtsunk térdet.

Kar. Keljetek föl.

Pap. Úr Isten! az alázatosok fölmagasztalója s az igazak erőssége, ki szent szolgád Mózes által népedet, szent éneked zengedezésével úgy rendeléd oktattatni, hogy ezen törvény ismétlése nekünk is irányul szolgáljon, ébreszd föl hatalmadat a megigazult népek egész összege fölé, s enyhítvén fenyegetésedet, nyújts vigasztalást, hogy mindnyájunknak bűneit megbocsátásoddal eltörölvén, a mivel bűnhödésünkre fenyegettél, az üdvösségünkre váljék. A mi Urunk.

Kar. Amen.

XII. Jövendölés. Dániel. 3. fej.

In diebus illis: Nabuchodonosor rex fecit statuam auream, altitudine cubitorum sexaginta, latitudine cubitorum sex, et statuit eam in campo Dura provinciae Babylonis. Itaque Nabuchodonosor rex misit ad congregandos satrapas, magistratus, et judices, duces, et tyrannos, et praefectos, omnesque principes regionum, ut convenirent ad dedicationem statuae, quam erexerat Nabuchodonosor rex. Tunc congregati sunt satrapae, magistratus, et judices, duces, et tyranni, optimates, qui erant in potestatibus constituti, et universi principes regionum, ut convenirent ad dedicationem statuae, quam erexerat Nabuchodonosor rex. Stabant autem in conspectu statuae, quam posuerat Nabuchodonosor rex, et preco clamabat valenter: Vobis dicitur populis, tribubus, et linguis: In hora, qua audieritis sonitum tubae, et fistulae, et citharae, sambucae, et psalterii, et symphoniae, et universi generis musicorum, cadentes adorate statuam auream, quam constituit Nabuchodonosor rex. Si quis autem non prostratus adoraverit, eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis. Post haec igitur statim, ut audierunt omnes populi sonitum tubae, fistulae, et citharae, sambucae, et psalterii, et symphoniae, et omnis generis musicorum, cadentes omnes populi, tribus, et linquae, adoraverunt statuam auream, quam constituerat Nabuchodonosor rex. Statimque in ipso tempore accedentes viri Chaldaei accusaverunt Judaeos, dixeruntque Nabuchodonosor regi:

Ama napokban; Nabukodonozor király aranyból képszobrot csináltata, hatvan könyöknyi magasságut, hat könyöknyi szélességüt s fölállítatá azt Babilon tartományában Dura mezején. Ezután Nubukodonozor elkülde egybegyüjteni a fejedelmeket, birákat, törvénytevőket, hadnagyokat, urakat, helytartókat, és a tartományok minden főembereit, hogy jőjenek össze a képszobor fölavatására, melyet emelt vala Nabukodonozor király. Egybegyűlének tehát a fejedelmek, a birák, és törvénytevők, a hadnagyok és az urak, és az előkelők, kik tisztségben valának, s a tartományok minden főemberei, hogy együtt legyenek a képszobor fölállításán, melyet emelt vala Nabukodonozor király. Állának pedig a képszobor előtt, melyet Nabukodonozor király emelt vala. És a hirdető hangosan kiáltá: Meghagyatik nektek, népeknek, nemzetségeknek és nyelveknek: Amely órában halljátok, a harsona, a síp és citera, a lant és hárfa, az énekszó és mindenféle hangszerek zengését, leborulván imádjátok az arany képszobrot, melyet Nabukodonozor király emelt. Ha pedig valaki leborulva nem imádja, azon órában bevettetik az égő tüzes kemenczébe. Ezek után tehát mihelyt meghallák minden népek, a harsona a síp és czitera, a lant és hárfa, az énekszó, és mindenféle hangszerek zengését, minden népek, nemzetségek és nyelvüek leborulva imádák az arany képszobrot, melyet Nabukodonozor emelt vala. De azon időben

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Rex in aeternum vive: tu rex posuisti decretum, ut omnis homo, qui audierit sonitum tubae, fistulae, et citherae, sambucae, et psalterii, et symphoniae, et universi generis musicorum, prosternat se, et adoret statuam auream: si quis autem non procidens adoraverit, mittatur in fornacem ignis ardentis. Sunt ergo viri Judaei, quos constituisti super opera regionis Babylonis Sidrach, Misach, et Abdenago: viri isti contempserunt, rex, decretum tuum: deos tuos non colunt, et statuam, auream, quam erexisti, non adorant. Tunc Nabuchodonosor in furore, et ira praecepit, ut adducerentur Sidrach, Misach, et Abdenago: qui confestim adducti sunt in conspectu regis. Pronunciansque Nabuchodonosor rex, ait eis: Verene Sidrach, Misach et Abdenago deos meos non colitis, et statuam auream, quam constitui, non adoratis? Nunc ergo si estis parati, quacumque hora audieritis sonitum tubae, fistulae citharae, sambucae, et psalterii, et symphoniae, omnisque generis musicorum, prosternite vos, et adoratae statuam, quam feci: quod si non adoraveritis eadem hora mittemini in fornacem ignis ardentis; et quis est, Deus, qui eripiet vos de manu mea? Respondentes Sidrach, Misach, et Abdenago, dixerunt regi Nabuchodonosor: Non oportet nos de hac re respondere tibi. Ecce enim Deus noster, quem colimus, potest eripere nos de camino ignis ardentis, et de manibus tuis, o Rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non colimus, et statuam auream, quam erexisti, non adoramus. Tunc Nabuchodonosor repletus est furore, et aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, et Abdenago, et praecepit, ut succenderetur fornax septuplum, quam succendi consueverat. Et viris fortissimis de exercitu suo jussit, ut ligatis pedibus Sidrach, Misach, et Abdenago, mitterent eos in fornacem ignis ardentis. Et confestim viri illi cincti, cum braccis suis, et tiaris, et calceamentis, et vestibus, missi sunt in medium fornacis ignis ardentis, nam jussio regis urgebat: fornax autem succensa erat nimis. Porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach, et Abdenago, interfecit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, et Abdenago, ceciderunt in medio camino ignis ardentis colligati. Et ambulabant in medio flammae laudantes Deum, et benedicentes Domino.

legottan elő állván a kaldeus férfiak, bevádolák a zsidókat és mondák Nabukodonozor királynak: Király! örökké élj! Te király parancsot adtál ki, hogy minden ember, ki hallja a harsona, a síp és czitera, a lant és hárfa, az énekszó és mindenféle hangszerek zengését, boruljon le, és imádja az arany képszobrot. Ha pedig valaki leborulva nem imádja, az égő tüzes kemenczébe vettessék. Vannak azonban zsidó férfiak, kiket Babilon tartományának ügyviselőivé rendeltél, Sidrák, Misák és Abdenagó; e férfiak megvetették, óh király! parancsodat, a te isteneidet nem tisztelik, és az arany képszobrot, melyet emeltél, nem imádják. Akkor Nabukodonozor dühében és haragjában parancsolá, hogy hozzák elé Sidrákot, Misákot és Abdenágót, kik mindjárt a király szine elé hozattak. És szólván Nabukodonozor király, mondá nekik: Sidrák, Misák és Abdenágó! valóban nem tisztelitek-e az én isteneimet? és az arany képszobrot, melyet emeltem, nem imádjátok-e? Most tehát, ha készen vagytok, a mely órában halljátok a harsona, a síp, czitera, lant és hárfa, az énekszó s minden hangszerek zengését, boruljatok le, és imádjátok a képszobrot, melyet állítottam; hogyha nem imádjátok, azon órában be fogtok vettetni az égő tüzes kemenczébe; és ki az az Isten, ki meg ment titeket az én kezemből. Felelvén Sidrák, Misák és Abdenágó, mondák Nabukodonozor királynak: Nem szükség erre nekünk megfelelnünk. Mert íme a mi Istenünk, kit tisztelünk, megmenthet minket az égő tüzes kemenczéből, és a te kezeidből, oh király! megszabadíthat. De ha ezt nem akarná is, tudtodra legyen király, hogy a te isteneidet nem tiszteljük, és az arany képszobrot, melyet emeltél, nem imádjuk. Akkor Nabukodonozor eltelék boszusággal, és arczájának színe elváltozik Sidrak, Misák, és Abdenágó ellen, és megparancsolá hogy gyújtsák be a kemenczét hétszerte jobban, mint sem szokott vala begyújtatni. És seregéből a legerősb férfiaknak megparancsolá, hogy megkötvén Sidrak, Misák és Abdenágó lábait, az égő tüzes kemenczébe vessék őket. S ezen férfiak legottan megkötöztetve nadrágjokban és süvegökben, sarújokban és ruhájokban az égő tüzes kemenczének közepébe vettetének. Mert a király parancsa sürgeté, a kemencze pedig igen be volt gyújtva, úgy hogy azon férfiakat, kik bevetették vala Sidrákot, Misákot és Abdenágót, megölé a tűz lángja. E három férfiu pedig, az az, Sidrák, Misák és Abdenágó kötözve lévén, az égő kemencze közepébe esének. És a láng közepett járván, dicsérék az Istent, áldván az Urat.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Sac. Oremus. Omnipotens sempiterne Deus, spes unica mundi,qui Prophetarum tuorum preconio, praesentium temporum declarasti mysteria : auge populi tui vota placatus : quia in nullo fidelium, nisi ex tua inspiratione, proveniunt quarumlibet incrementa virtutum. Per Dominum.

Chor. Amen.

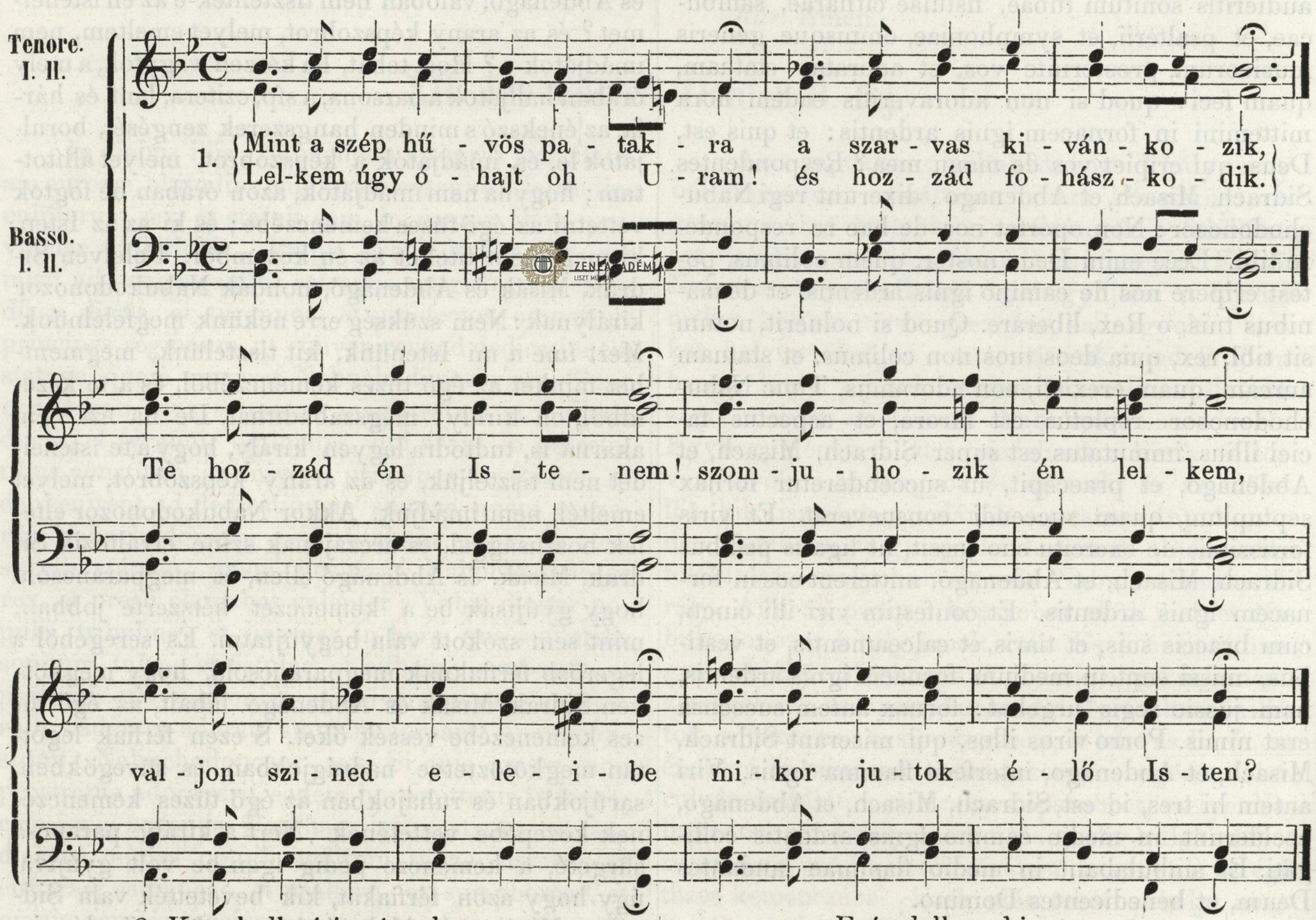
Pap. Könyörögjünk. Örök mindenható Úr Isten ! e világ egyetlen reménye, ki prófétáid hirdetése által a jelen idők titkait kinyilatkoztattad; ébreszd föl kegyesen néped jámbor óhajtásait, mivel híveid közül senki sem tehet, hacsak szent ihletésed nem ösztönzi, bármely erényben előmenetelt. A mi Urunk.

Kar. Amen.

d.) Keresztkút szentelés.

Bevégeztetvén a jövendölések olvasása, a pap a misemondó ruhát violaszínü karpalásttal váltja fel s kereszt és husvéti gyertya elövitele mellett a keresztkúthoz megy. Mielött azonban megindulna, a kar a 41-ik Zsoltár elsö verseit énekli, utána pedig a pap az alább következö: „Omnipotens sempiterne Deus, respice propitius“ (Mindenható örök Isten ! tekínts irgalmasan) kezdetü imát mondja el.

41-ik Zsoltár.

2. Könyhullatásim énnekem
Kenyerem éjjel nappal,
Midőn kérdik hol Istened,
Kit vártál s ki vigasztal.

Ezért lelkem kiontom,
És hazádat óhajtom ;
Hol a hívek seregében,
Örvendek szép éneklésben.

Kath. Egyh. Énektár.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ugyanez latinul.

Psalmus 41. Sicut servus desiderat ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te, Deus.
℣. Sitivit anima mea ad Deum vivum: quando veniam, et apparebo ante faciem Dei?
℣. Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte, dum dicitur mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus.?

Keresztkút-szentelés elött mondandó ima:

Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.
Sac. Oremus. Omnipotens sempiterne Deus, respice propitius ad devotionem populi renascentis, qui sicut cervus, aquarum tuarum expetit fontem: et concede propitius; ut fidei ipsius sitis, baptismatis mysterio, animam corpusque sanctificet. Per Dominum.
Chor. Amen.

Pap. Az Úr veletek.
Kar. És a te lelkeddel.
Pap. Könyörögjünk. Mindenható örök Isten! tekints irgalmasan ujjászületett néped buzgalmára, mely mint a szarvas kivánja vizeid forrását, s engedd kegyelmesen, hogy hitének szomja, a keresztség titka által, lelkét és testét megszentelje. A mi Urunk.
Kar. Amen.

Azután a kúthoz menvén, annak szentelését megkezdi, mondván:

Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.
Sac. Oremus. Omnipotens sempiterne Deus, adesto magnae pietatis tuae mysteriis, adesto sacramentis; et ad recreandos novos populos, quos tibi fons baptismatis parturit, Spiritum adoptionis emitte: ut quod nostrae humilitatis gerendum est ministerio, virtutis tuae impleatur effectu. Per Dominum.
Chor. Amen.
Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.
Sac. Sursum corda.
Chor. Habemus ad Dominum.
Sac. Gratias agamus Domino Deo nostro.
Chor. Dignum et justum est.
Sac. Vere dignum et justum est, aequum et salutare, nos tibí semper, et ubique gratias agere, Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus. Qui invisibili potentia, sacramentorum tuorum mirabiliter operaris effectum: Et licet nos tantis mysteriis exsequendis simus indigni: Tu tamen gratiae tuae dona non deserens, etiam ad nostras preces aures tue pietatis inclinas. Deus, cujus Spiritus super aquas, inter ipsa mundi primordia ferebatur: ut jam tunc virtutem sanctificationis, aquarum natura conciperet. Deus, qui nocentis mundi crimina per aquas abluens, regenerationis speciem in ipsa diluvii effusione signasti: ut unius ejusdem-

Pap. Az Úr veletek.
Kar. És a te lelkeddel.
Pap. Könyörögjünk. Mindenható örök Isten! légy jelen nagy jóságod e titkainál, légy jelen e szentségeknél s ereszd új néped fölüdítésére, melyet neked a keresztség kútja szül, a fiúvá fogadás lelkét, hogy a mit alázatos szolgálatunk által végbezviendünk, hatalmadnak ereje által foganatot is nyerjen. A mi Urunk.
Kar. Amen.
Pap. Az Úr veletek.
Kar. És a te lelkeddel.
Pap. Föl a sziveket.
Kar. Fölemeltük az Úrhoz.
Pap. Adjunk hálát az Úrnak, Istenünknek.
Kar. Méltó és igazságos.
Pap. Valóban méltó és igazságos, méltányos és üdvösséges, hogy neked mindenkor és mindenütt hálát adjunk, szent Úr, mindenható Atya, örök Isten! ki láthatatlan hatalmad által szentségeid sikerét csodálatosan eszközölted, és ámbár mi ily titkok végzésére méltatlanok vagyunk, te mégis kegyelmid ajándékit el nem vonván, a mi imáinkra kegyes füleidet meghajtod. Isten! kinek lelke már a világ kezdetekor a vízek felett lebegett, hogy már akkor a vizek természete a megszentelés erejét fölfogná. Isten! ki a bűnös világ gonoszságait víz által lemosván, a vízözön elárasztásában már az ujjászületés képét jelentetted, hogy

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

que clementi mysterio, et finis esset vitiis, et origo vírtutibus. Respice Domine in faciem Ecclesiae tuae, et multiplica in ea regenerationes tuas, qui gratiae tuae affluentis impetu laetificas civitatem tuam: fontemque baptismatis aperis toto orbe terrarum Gentibus innovandis: ut tuae majestatis imperio, sumat Unigeniti tui gratiam de Spiritu sancto.

ugyanazon egy elem titka által lenne véteknek s kezdete az erényeknek. Tekínts, Uram! egyházadra és szaporítsd benne az ujjászületéseket, ki malasztodat bőségben árasztván reá, megörvendeztetted városodat, s a nemzetek megújulására a keresztség forrását megnyitottad, hogy fölséged parancsára egyszülötted malasztját elvegye a Szentlélektől.

A pap kinyújtja kezét, a vizet négy részre osztja, s kezét megtörölvén, folytatja:

Qui hanc aquam regenerandis hominibus praeparatam, arcana sui numinis admixtione foecundet: ut sanctificatione concepta, ab immaculato divini fontis utero, in novam renate creaturam, progenies coelestis emergat: Et quos aut sexus in corpore, aut aetas discernit in tempore, omnes in unam pariat gratia mater infantiam. Procul ergo hinc, jubente te, Domine, omnis spiritus immundus abscedat: procul tota nequitia diabolicae fraudis absistat. Nihil hic loci habeat contrariae virtutis admixtio: non insidiando circum volet: non latendo subrepat, non inficiendo corrumpat.

Ki ezen, az emberek ujjászületésére készített vízet Istenségének titkos vegyülete által termékenyítse, hogy megszentelvén, s az isteni forrás szeplőtlen méhéből új teremtménynyé születvén: menynyei nemzedék sarjadozzék, és a kiket akár a nemiség a testben, akár az életkor az időben megkülönköztetett, mindnyáját a kegyelemanya új kisdedségre szülje. Parancsodra tehát innét távolmenjen a tisztátalan lélek; távol álljon az ördögi csalárdság egész gonoszsága. Ne legyen itt semmi helye az ellenkező erő vegyületének; ne szállongjon körül leskelődve, rejtélyesen ne mászszék, megfertőztetve ne rontson.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

A vizet kezével érintvén folytatja:

Sit haec cancta, et innocens creatura, libera ab omni impugnatoris incursu, et totius nequitiae purgata discessu. Sit fons vivus, aqua regenerans, unda purificans: ut omnes hoc lavacro saluti fero diluendi, operante in eis Spiritu sancto, perfectae purgationis indulgentiam consequantur. Unde benedico te, creatura aquae, per Deum † vivum, per Deum † verum per Deum † sanctum: per Deum, qui te in principio, verbo separavit ab arida: cujus Spiritus super te ferebatur.

Ment legyen e szent és ártatlan teremtmény az incselkedő minden támadásitól, s tiszta minden gonoszságtól. Legyen élő forrás, újjászülő víz, tisztító hullám, hogy minden ez üdvös forrásban megmosandók, a Szentlélek munkálkodása által a tökéletes tisztulás kegyelmét megnyerjék. Azért megáldalak téged víz teremtmény az élő † Isten, az igaz † Isten, a szent † Isten által, azon Isten által, ki kezdetben szavával elválasztott a száraztól, kinek lelke feletted lebegett.

Itt kezével kettéhasítván a vizet, azt a világ négy része felé hinti, mondván:

Qui te de paradisi fonte manare fecit, et in quatuor fluminibus totam terram rigare praecepit. Qui te in deserto amaram, suavitate indita fecit esse potabilem, et sitienti populo de petra produxit. Bene†dico te, et per Jesum Christum filium ejus unicum Dominum nostrum: qui te in Cana Galileae signo admirabili, sua potentia convertit in vinum. Qui pedibus super te ambulavit: et a Joanne in Jordane in te baptisatus est. Qui te unacum sanguine de latere suo produxit: et discipulis suis

Ki neked a paradicsom forrásából folyni és négy folyóban az egész világot megöntözni parancsolta. Ki téged a pusztában, keserű levén, megédesített, ihatóvá tett, s a szomjazó népnek a sziklából kihozott. Meg†áldlak téged Jézus Krisztus, az ő egyetlen Fia, a mi Urunk által is, ki téged galileai Kánában hatalmának csodás jelével borrá változtatott. Ki lábaival fölötted járt és benned János által a Jordánban megkereszteltetett. Ki téged oldalából a vérrel együtt folyni engedett és

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

jussit, ut credentes baptisarentur in te, dicens: Ite, docete omnes Gentes, baptisantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

ki tanítványinak megparancsolá, hogy a hivők veled kereszteltessenek meg, mondván: „Menjetek, tanítsatok minden nemzeteket, megkeresztelvén őket az Atyának, Fiunak és Szentléleknek nevében.“

Most a mi következik, leczke hangon folytatja:

Haec nobis praecepta servantibus, tu Deus omnipotens clemens adesto: tu benignus adspira.

Segélj meg minket, mindenható Isten! kik e törvényeidet teljesítjük; ihlesd kegyesen

A pap háromszor keresztalakban lehel a vízre, mondván:

Tu has simplices aquas tuo ore benedicito: ut praeter naturalem emundationem, quam lovandis possunt adhibere corporibus, sint etiam purificandis mentibus efficaces.

s áldd meg ajkaiddal e természetes vizet, hogy természeti tulajdonságán kivül, melylyel a testeket tisztítja, a lelkeknek megtisztítására is erővel bírjon.

Most a pap a husvéti gyertyát háromszor belemártja a vízbe, 1-ör egy kevéssé, 2-or mélyebben, 3-or fenékig, mindannyiszor egy hanggal magasabban énekelvén:

Descendat in hanc plenitudinem fontis, virtus Spiritus sancti.

Szálljon e kút teljességébe a Szentlélek ereje,

Azután ismét keresztalakban a vízre lehelvén, mondja:

Totamque hujus aquae substantiam, regenerandi foecundet effectu.

és e víz egész lényegét az újjászületés termékeny forrásává tegye.

Kivétetvén a gyertya a vízből, folytatja:

Hic omnium peccatorum maculae deleantur: hic natura ad imaginem tuam condita, et ad honorem sui reformata principii, cunctis vetustatis squaloribus emundetur: ut omnis homo sacramentum hoc regenerationis ingressus, in verae innocentiae novam infantiam renascatur.

Itt töröltessenek el minden vétkek mocskai, itt a te képedre alkotott, s eredeti tisztességére visszahelyzett természet, régi vétkeinek mocskaiból tisztuljon meg, hogy minden ember, ki az újjászületés e szentségét felveszi, a valódi ártatlanság gyermekségére újjászülessék.

A következőket olvasva mondja:

Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: qui venturus est judicare vivos, et mortuos, et saeculum perignem.

Chor. Amen.

A mi Urunk Jézus Krisztus, a te Fiad által, ki eljövend itélni eleveneket és holtakat s e világot tűzzel.

Kar. Amen.

Most a nép szentelt vízzel meghintetik, azután a keresztkútba meretik a mennyi szükséges, és a keresztelési olajból önt a pap a vízbe, érthetön mondván:

Sanctificetur, et foecundetur fons iste oleo salutis renascentibus ex eo, in vitam aeternam.

Chor. Amen.

Szenteltessék és termékenyíttessék e forrás az üdv olaja által, az abból újraszületteknek, az örök életre.

Kar. Amen.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Azután a kegyolajból, Chrismából önt, mondván.

Infusio Chrismatis Domini nostri Jesu Christi, et Spiritus sancti Paraclyti, fiat in nomine sanctae Trinitatis.
Chor. Amen.

A mi Urunk Jézus Krisztus és a vigasztaló Szentlélek kegyolajának beleöntése történjék a Szentháromság nevében.
Kar. Amen.

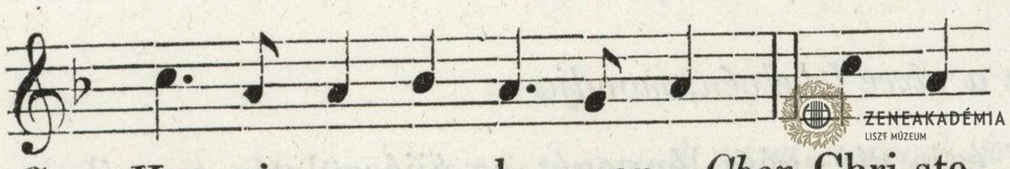
A keresztelési olajt a kegyolajjal egyszerre fogván, mindkettöből keresztalakban tölt a vízbe, mi alatt ezen igéket mondja:

Commixtio Chrismatis sanctificationis, et olei unctionis, et aque babtismatis, pariter fiat, in nomine Patris † et Filii † et Spiritus † sancti.
Chor. Amen.

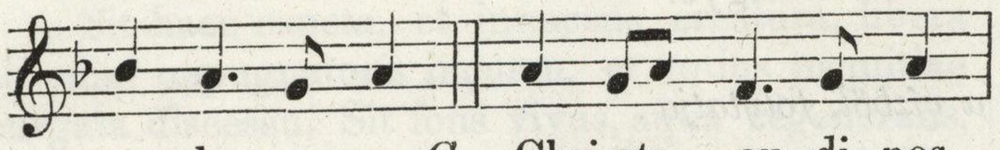
A megszentelés kegyolaja, a kenés olaja s a keresztség vízének összevegyítése történjek hasonlóul az Atyának † Fiunak † és Szentléleknek † nevében.
Kar. Amen.

Végre az olajat a vízzel összekeveri s ha volnának keresztelendök, azokat megkereszteli. Ezeket végezvén, mind vissza indulnak a föoltárhoz, a kar pedig azonnal elkezdi a Mindenszentek Litániáját. Az oltárnál arczraborul a pap az oltárszolgákkal együtt, s így maradnak, míg a litániában nem mondatik: Peccatores, vagy: Mi bünösök; ekkor felkelvén, a sekrestyébe vonulnak s a pap a miséhez készül.

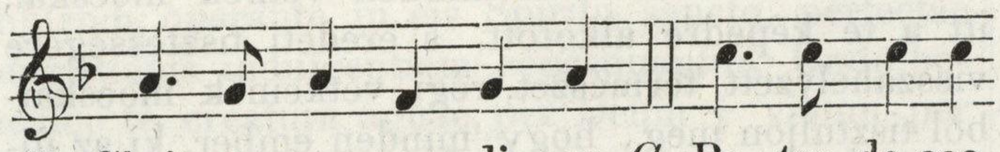
Mindenszentek Litániája.

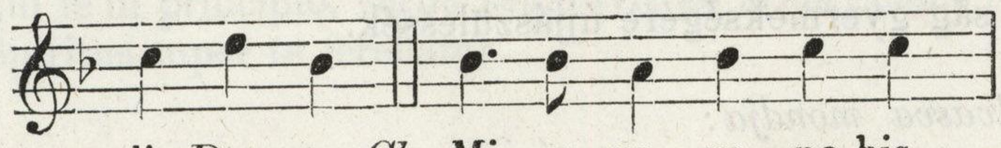
Can. Ky - ri - e - e - le - yson. *Chor.* Chri-ste-

e - le - yson *C.* Chri-ste au - di - nos.

Ch. Chri- ste ex - au- di- nos. *C.* Pa - ter de coe-

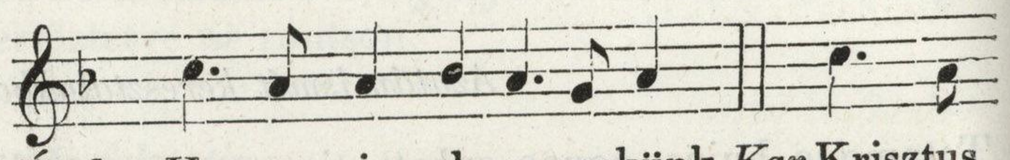

lis De - us. *Ch.* Mi - se - re - re no-bis.

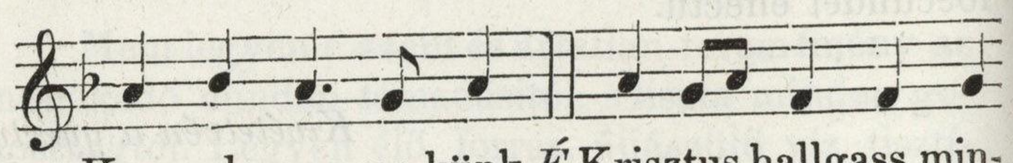
Fili Redemptor mundi Deus,
Spiritus Sancte Deus,
Sancta Trinitas unus Deus,
} Miserere nobis.

Sancta Maria,
Sancta Dei genitrix,
Sancta Virgo virginum,
Sancte Michael,
Sancte Gabriel,
Sancte Rafhael,
} Ora pro nobis.

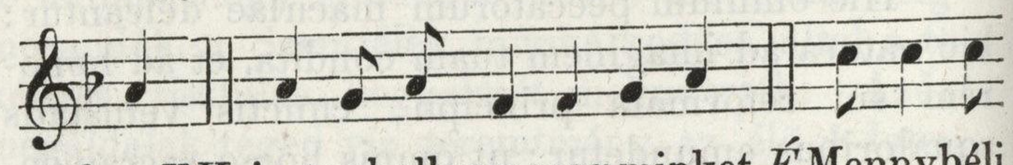
Omnes sancti Angeli et Archangeli. Orate pro nobis.

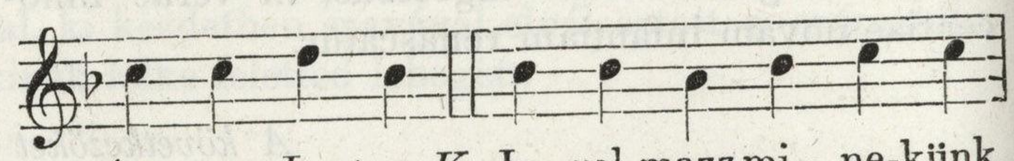
Énekes. U - ram ir-galmazz nekünk. *Kar.* Krisztus

Ke-gyel-mezz ne-künk. *É.* Krisztus hallgass min-

ket. *K.* Krisztus hallgass meg minket. *É.* Mennybéli

A - tya Is- ten. *K.* Ir- gal-mazz mi - ne-künk.

Megváltó Fiú Isten,
Szentlélek Úr Isten,
Szentháromság egy Isten,
} Irgalmazz minekünk

Szentséges szűz Mária,
Istennek szent Anyja,
Szűzeknek szent Szűze,
Szent Mihály arkangyal,
Szent Gabriel arkangyal,
Szent Rafael arkangyal,
} Könyörögj érettünk.

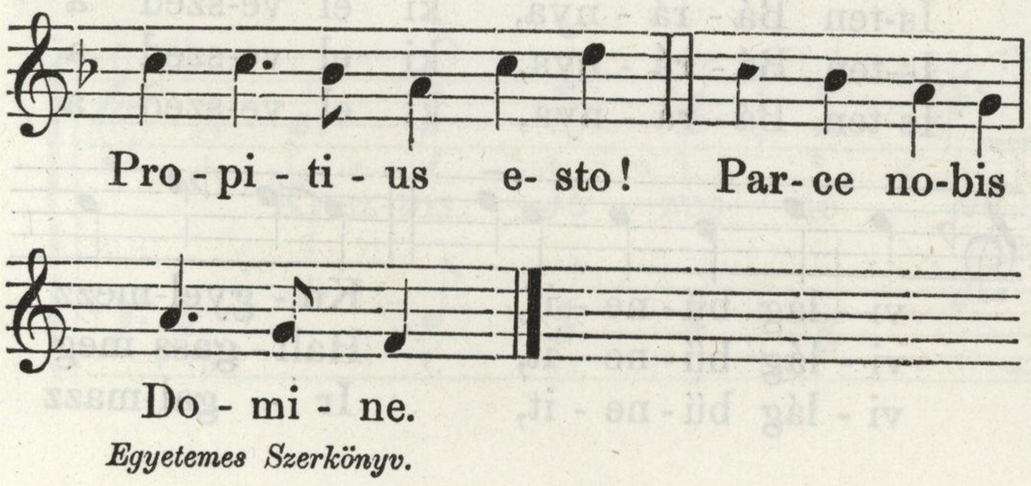
Mindnyájan szent angyalok és arkangyalok. Könyörögjetek érettünk.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

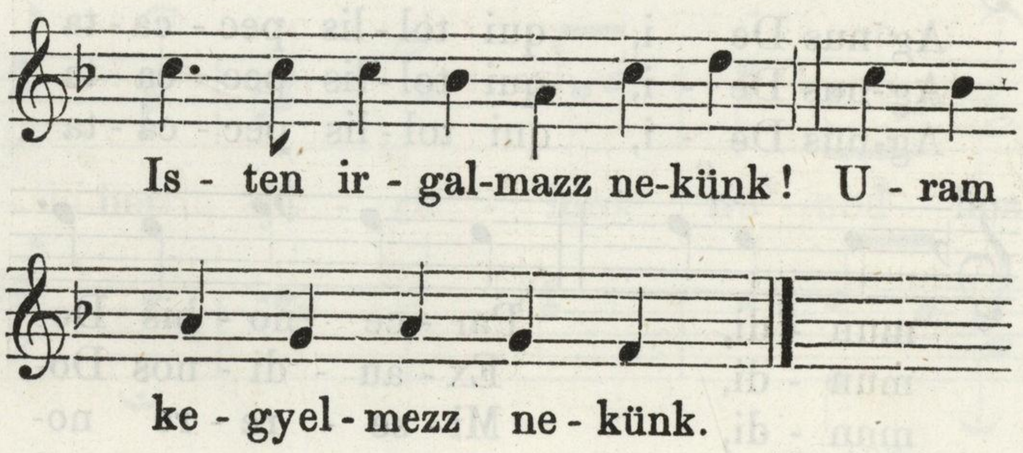
Omnes sancti beatorum spirituum ordines. Orate pro nobis.
Sancte Joannes Baptista. Ora pro nobis.
Sancte Joseph. Ora pro nobis.
Omnes sancti Patriarchae et Prophetae, Orate pro nobis.
Sancte Petre, Sancte Paule, Sancte Andrea, Sancte Joannes, } Ora pro nobis.
Omnes sancti Apostoli, et Evangelistae. Orate pro nobis.
Omnes sancti Discipuli Domini. Orate pro nobis.

Sancte Stephanae, Sancte Laurenti, Sancte Vincenti, } Ora pro nobis.
Omnes sancti Martyres. Orate pro nobis.
Sancte Silvester, Sancte Gregori Sancte Augustine, } Ora pro nobis.
Omnes sancti Pontifices et Confessores. Orate pro nobis.
Omnes sancti Doctores. Orate pro nobis.

Sancte Antoni, Sancte Benedicte, Sancte Dominice, Sancte Francisce, } Ora pro nobis.
Omnes sancti Sacerdotes et Levitae. Orate pro nobis
Omnes sancti Monachi et Eremitae. Orate pro nobis.
Sancta Maria Magdalena Sancta Agnes, Sancta Caecilia, Sancta Agatha, Sancta Anastasia, } Ora pro nobis.
Omnes sanctae Virgines et Viduae. Orate pro nobis.
Omnes sancti et sancte Dei. Intercedite pro nobis.

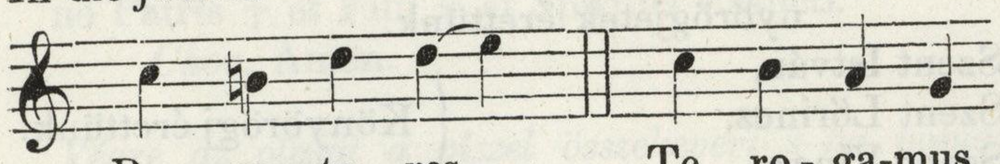
Mindnyájan a dicsőült szentek lelkei. Könyörögjetek érettünk.
Keresztelő szent János. Könyörögj érettünk.
Szent József. Könyörögj érettünk.
Mindnyájan szent Pátriarkák és Próféták Könyörögjetek érettünk.
Szent Péter, Szent Pál, Szent András, Szent János, } Könyörögj érettünk.
Mindnyájan szent apostolok és evangélisták. Könyörögjetek érettünk.
Mindnyájan Krisztusnak szent tanitványai. Könyörögjetek érettünk.
Szent István, Szent Lőrincz, Szent Vincze, } Könyörögj érettünk.
Mindnyájan szt martyrok. Könyörögjetek érettünk.
Szent Szilveszter, Szent Gergely, Szent Ágoston, } Könyörögj érettünk.
Mindnyájan szent püspökök és konfeszszorok. Könyörögjetek érettünk.
Mindnyájan szent doktorok. Könyörögjetek érettünk.
Szent Antal, Szent Benedek, Szent Domonkos, Szent Ferencz, } Könyörögj érettünk.
Nindnyájan szent papok és leviták. Könyörögjetek érettünk.
Mindnyájan szent barátok és remeték. Könyörögjetek érettünk.
Szent Mária Magdolna, Szent Ágnes, Szent Cziczelle, Szent Ágota, Szent Neszte, } Könyörögj érettünk.
Mindnyájan szent szűzek és özvegyek. Könyörögjetek érettünk.
Istennek minden szentei. Esedezzetek érettünk.

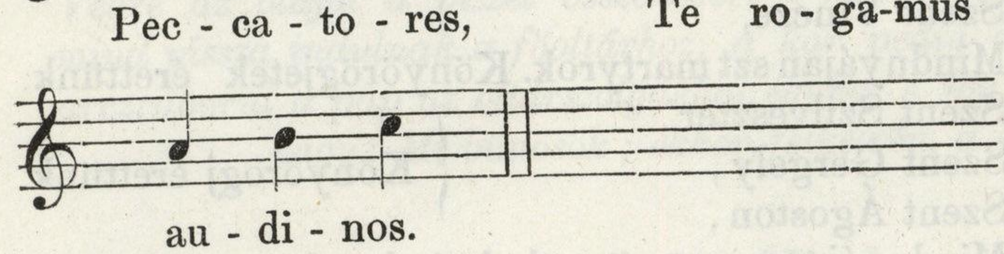

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Propitius esto! Exaudinos Domine,
Ab omni malo,
Ab omni peccato,
A morte perpetua,
Per mysterium sanctae incarnationis tuae,
Per adventum tuum,
Per nativitatem tuam,
Per baptismum et sanctum jejunium tuum,
Per mortem et sepulturam tuam,
Per sanctam resurrectionem tuam,
Per admirabilem ascensionem tnam,
Per adventum Spiritus sancti Paracliti,
In die judicii.

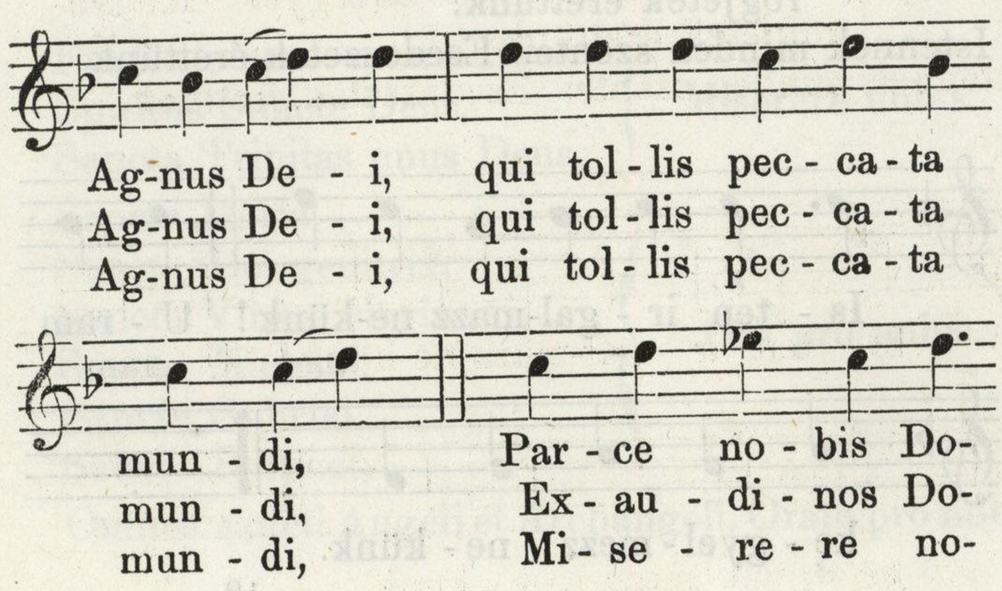
Libera nos Domine.

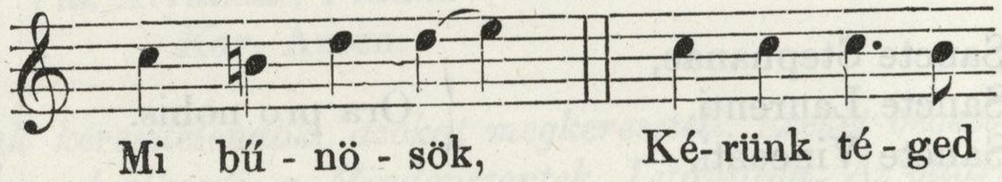
Ut nobis parcas,
Ut Ecclesiam tuam sanctam regere, et conservare digneris.
Ut domnum Apostolicum et omnes Ecclesiasticos ordines in sancta religione conservare digneris.
Ut inimicos sanctae Ecclesiae humiliare digneris,
Ut regibus et principibus Christianis pacem, et veram concordiam donare digneris.
Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare, et conservare digneris,
Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas,
Ut fructus terrae dare, et conservare digneris,
Ut omnibus fidelibus defunctis requiem aeternam donare digneris,
Ut nos exaudire digneris,

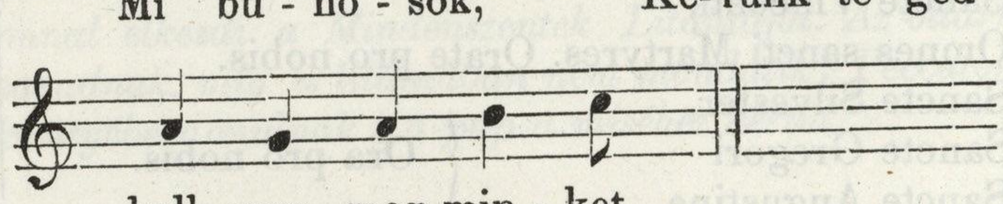
Te rogamus audi nos.

Isten irgalmazz nekünk! Uram hallgass meg m.!
Minden gonosztól,
Minden bűntől,
Az örök haláltól,
A te csodálatos megtestesülésed által,
A te eljöveteled által,
A te születésed által,
A te keresztséged és szent bőjtölésed által,
A te halálod és temetésed által,
Szentséges föltámadásod által,
Csodálatos mennybemeneteled által,
A vigasztaló Szentlélek eljövetele által,
Az itélet napján.

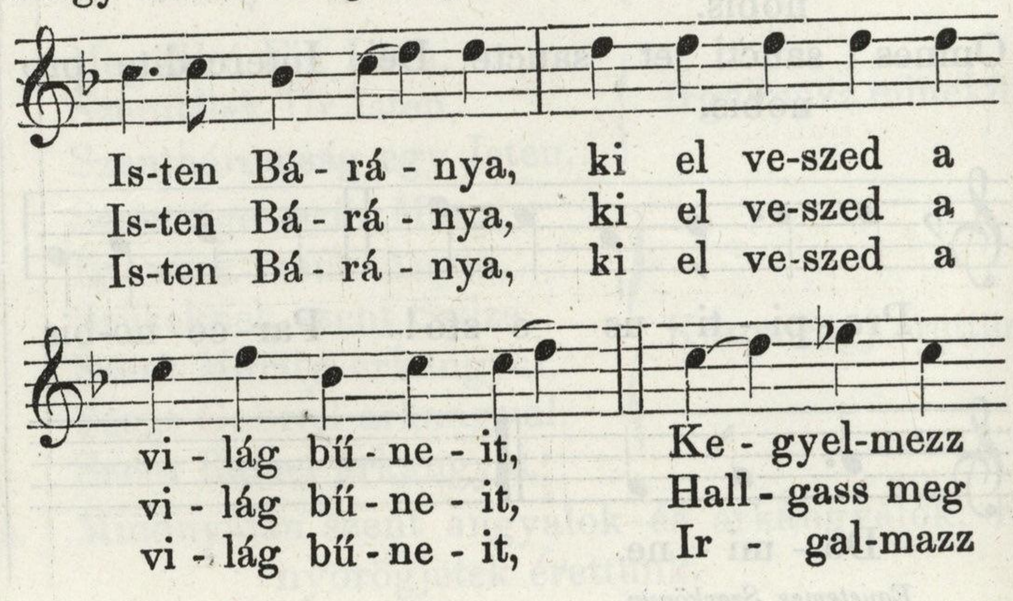
Ments meg Uram minket.

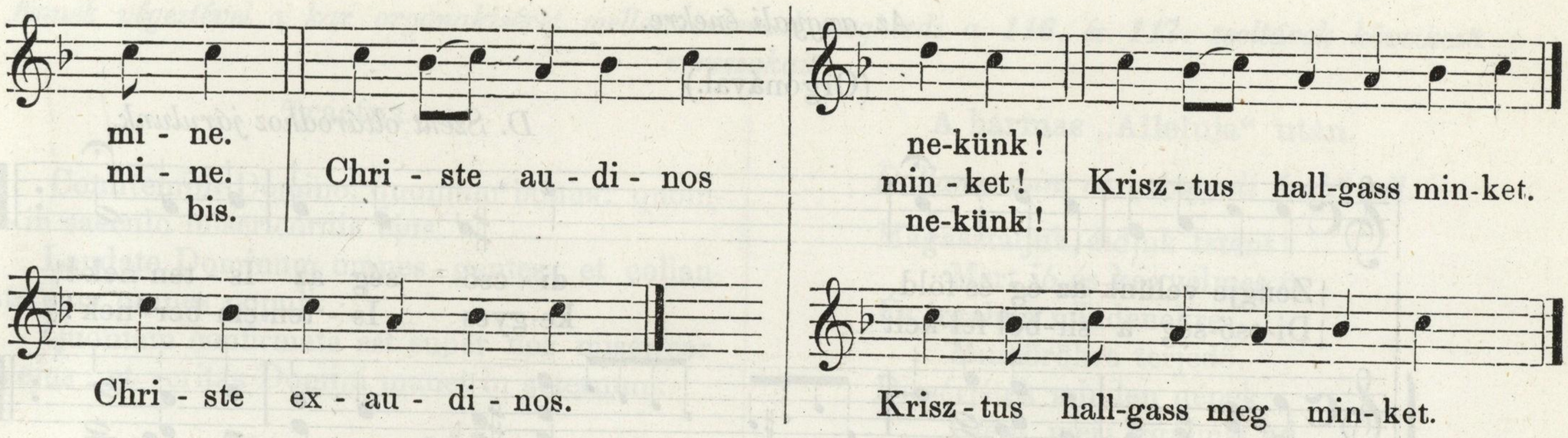

Hogy nekünk irgalmazz,
Hogy a te anyaszentegyházadat őrizzed és oltalmazzad.
Hogy a romai pápát és egyházi rendeket tökéletes életben megtartsad.
Hogy az anyaszentegyház ellenségeit megalázzad,
Hogy a keresztény királyoknak és fejedelmeknek békeséget és egyességet engedj,
Hogy minket szent szolgálatodban megerősíts és megtarts.
Hogy minden velünk jótevőknek örökkévaló javaidat adjad,
Hogy a földnek bő gyümölcsét adjad és megtartsad,
Hogy a megholt híveknek örök nyugodalmat engedj,
Hogy minket meghallgass.

Kérünk téged, hallgass meg minket.

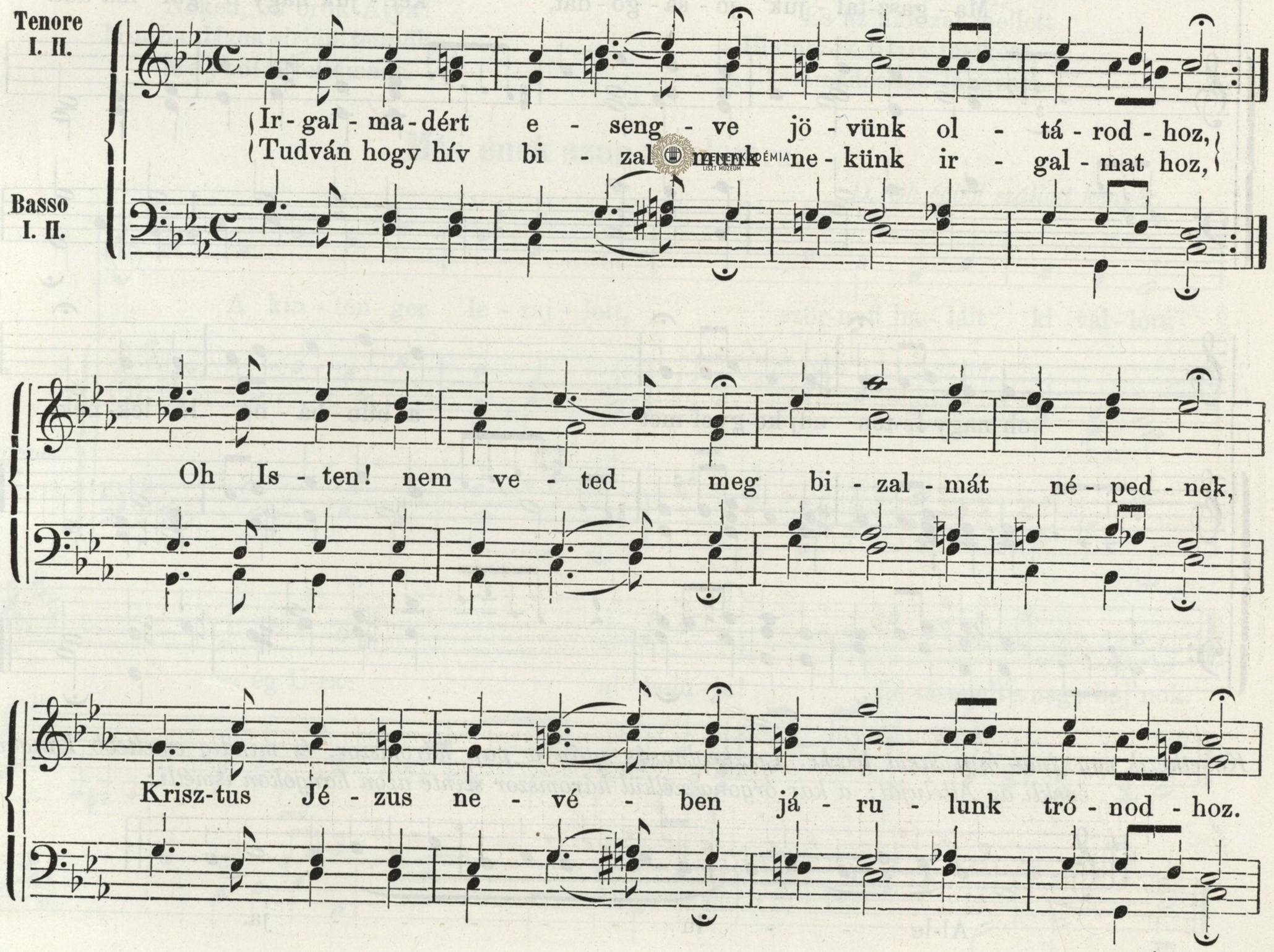
ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

e.) Nagyszombati mise.

Kezdetre (orgona nélkül.)

D. Kesergve jönek oh Atyánk.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Az angyali énekre.

(Orgonával.)

D. Szent oltárodhoz járulunk.

Zengje velünk az ég és föld di - cső - ség az Is - ten nek!
Di-cső-ség a sir-ból fel-kelt ke-gyes Is - ten-em ber- nek!

Orgona.

Ma - gasz-tal - juk jó - sá - go - dat, kér - jük nagy ir - gal - ma-dat.

oh nagy Is-ten adj ke-gyel-met a bűn - bá - nó lé - lek- nek.

Következik egy ima és a szent leczke. Leczkeolvasás után a pap háromszor, és mindig emeltebb hangon énekli az Allelujját; a kar orgona nélkül háromszor szinte azon hangokon ismétli:

Al-le - - lu - - - - - - ja.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ennek végeztével a kar orgonakiséret mellett azonnal megkezdi a 116, és 117. zsoltárok következő versszakait:

Tractus.

Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in saeculo misericordia ejus.

Landate Dominum omnes gentes: et collaudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: et veritas Domini manet in aeternum.

A hármas „Alleluja“ után.

Dallama mint az „Angyali ének“-nél.

Magasztaljuk, áldjuk Istent!
Mert jó és kegyelmes ö,
És irgalma mindenekre
Mindörökre terjedő.
Dicsérjétek minden népek
Istent, mert irgalmat ad,
És az Urnak igazsága
Mindörökre megmarad.

Következik az Evangelium, utána Credo nem mondatik.

Felajánlásra.

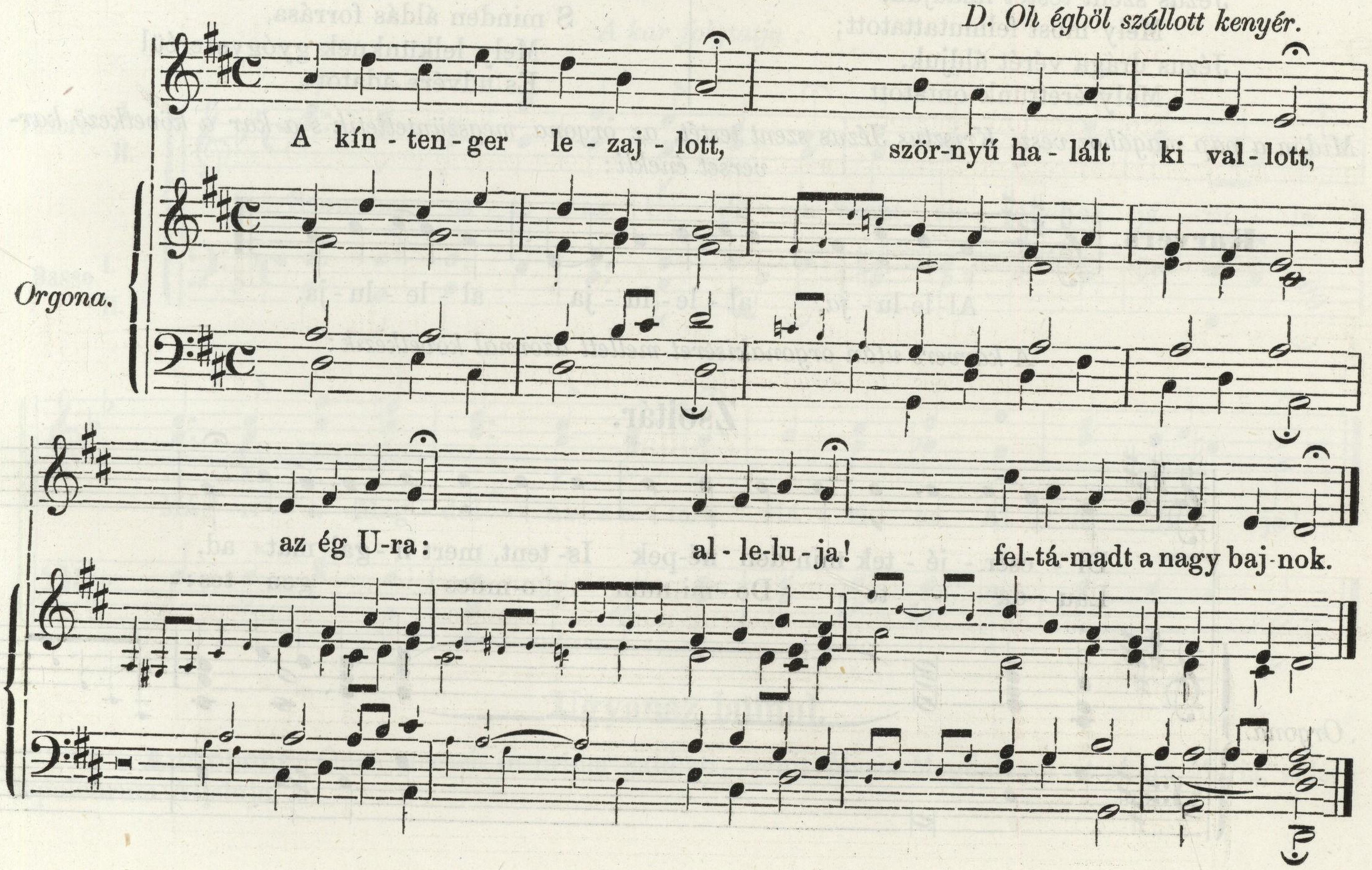
Dallama mint az „Angyali ének“-nél.

Áldozatot mutatunk be
Neked, oh örök Atya!
Mintha Jézus sirján tennők,
Melyből ő feltámada.

Nyerjen tőled bő kegyelmet,
És az áldozat mellett
Illatozzék tiszta füstként
Imádásunk lángzata.

Más ének azon alkalomra.

D. Oh égből szállott kenyér.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. A föld szíve megdobban,
Sirőröké még jobban;
Ki merre tud, remegve fut,
Látván a jelt, mely ott van.
3. Él a poklok győzője,
Halál, bűn megölője!
Sion búja alleluja!
Változzék most örömre.
4. Sátánt, ki a fán győze,
Keresztfáján legyőzte;
Üres a sir, repül a hir. . .
Csatát nyert a menny hőse!
5. Mély sebei ragyognak,
Mint fényes hold, csillag, nap;
Menny kapuja álleluja!
Kitárva az igaznak.
6. Szent asszonyok kimentek
Megkenni a kegyeltet;
Jaj mily csoda! nézvén oda...
Sirban testet nem leltek.
7. Megmentett a fogságtól,
Kivett a rabigából;
Hogy egeket nyerhessetek
Már semmi most nem gátol.
8. Dicsőséggel feltámadt!
Boldog, kit a bűnbánat
Gyász borúja álleluja!
A bűnsirból feltámaszt.

Szemennyei Mihály.

Szentre.

Dallama mint az „Angyali ének“-nél.

Szent az Isten, szent az Isten!
Imádják őt az egek.
Magasztalják vigadozva
A jólelkű emberek.

Azok zengnek méltóképen,
Kik az Úr szent nevében
S akaratján megnyugodva
Végig híven küzdenek.

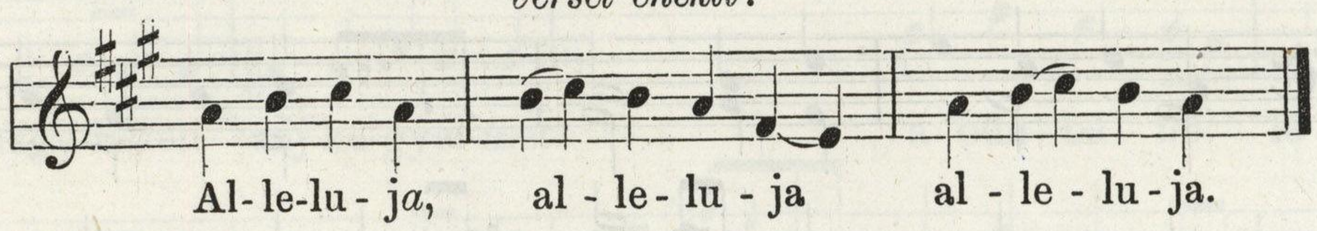
Urfelmutatás után.

Jézus szent testét imádjuk,
Mely most felmutattatott;
Jézus drága vérét áldjuk,
Mely érettünk ontatott.

Itt az Isten nagy áldása
S minden áldás forrása,
Mely lelkünknek gyógyszeréül
És üdvére adatott.

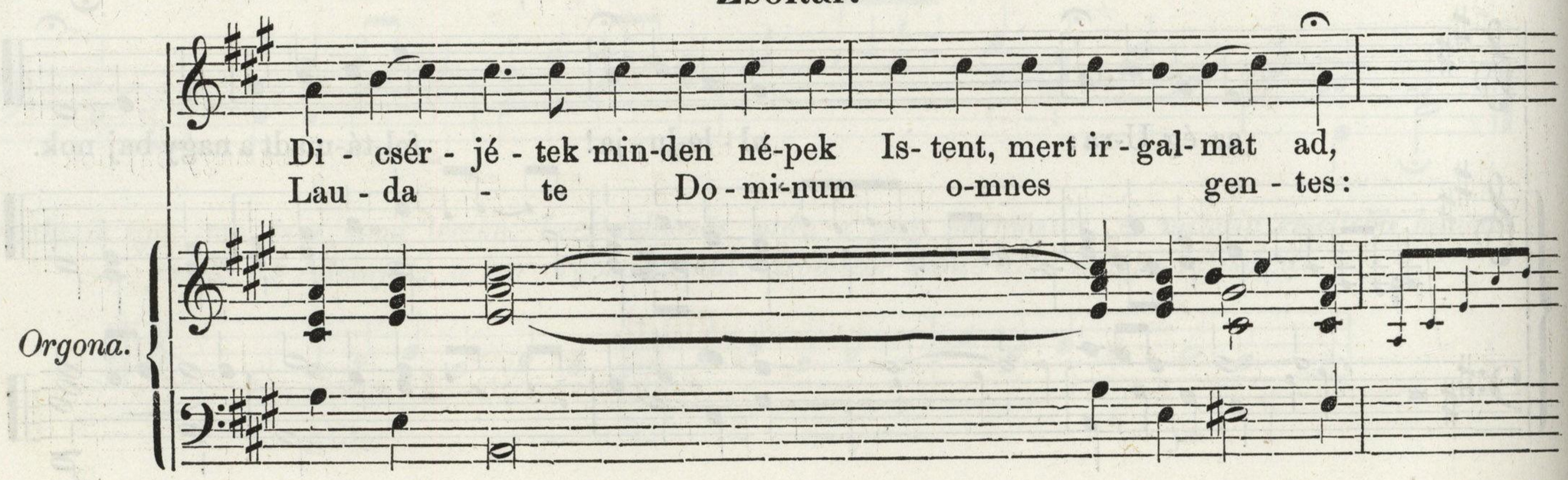
Midön a pap magához veszi Krisztus Jézus szent testét, az orgona megszüntettetik s a kar a következő karverset énekli:

Karvers.

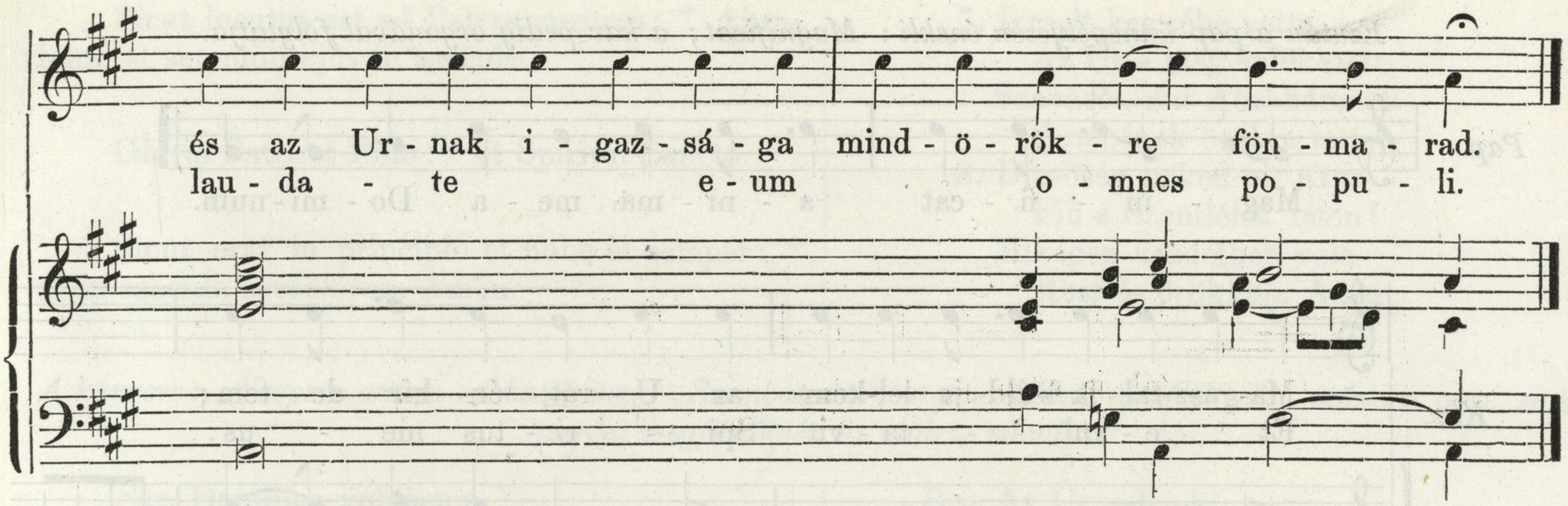

A karvers után orgonakiséret mellett azonnal következik:

Zsoltár.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: et veritas Domini manet in aeternum.

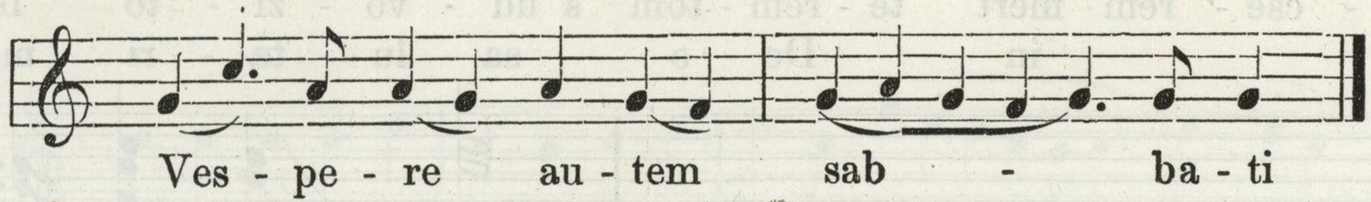
Gloria Patri et Filio: et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio et nunc et semper: et in saecula saeculorum Amen.

2. Az Atyát, Fiut, Szentlelket
Hát dicsérje nyelv, ajak,
Ki uralg most s mindörökön
Mennyben, földön, föld alatt.

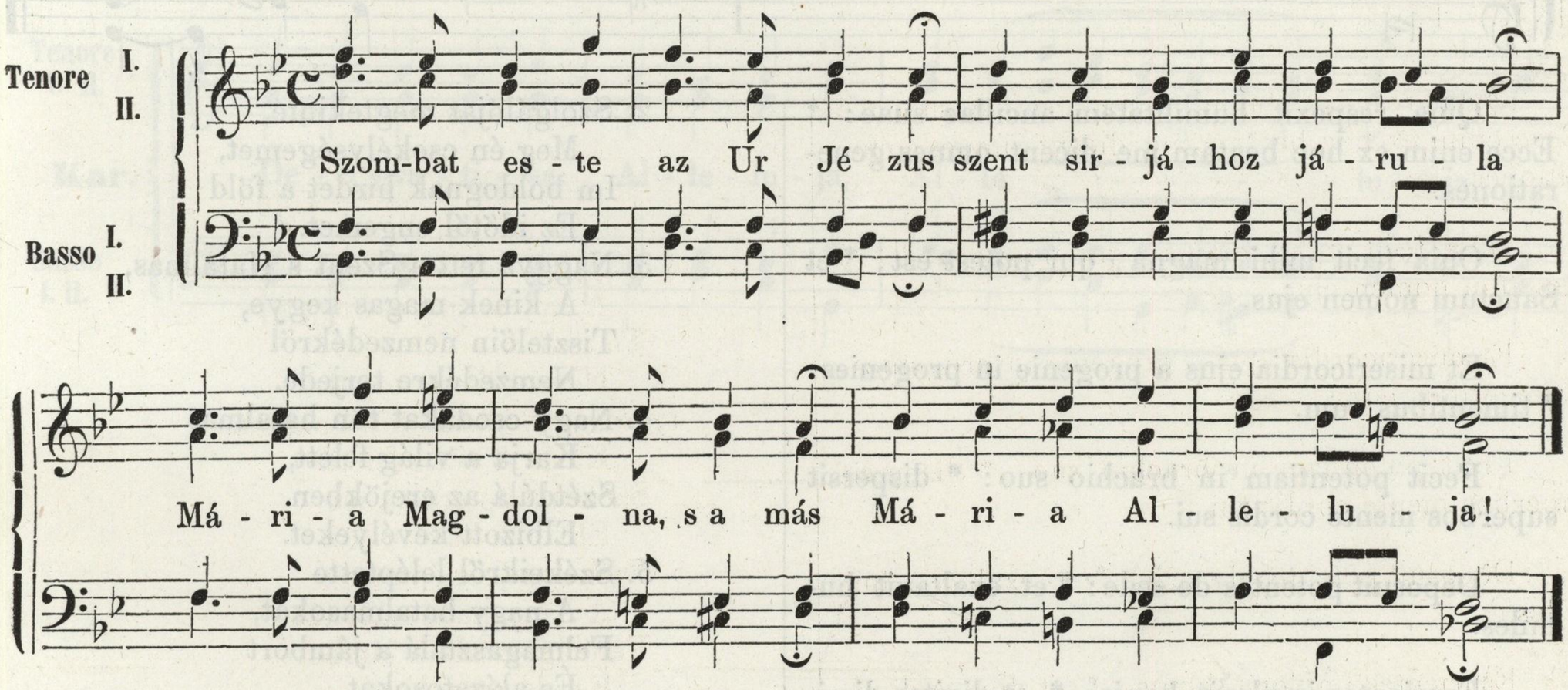
A zsoltár végeztével orgona nélkül ismételtetik a karvers: „Alleluja, alleluja, alleluja," mint fentebb. Feje zetke, ének, vers és felelet nincs, hanem az „Alleluja" után a pap a következő karverset kezdi:

Karvers.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

A kar folytatja:

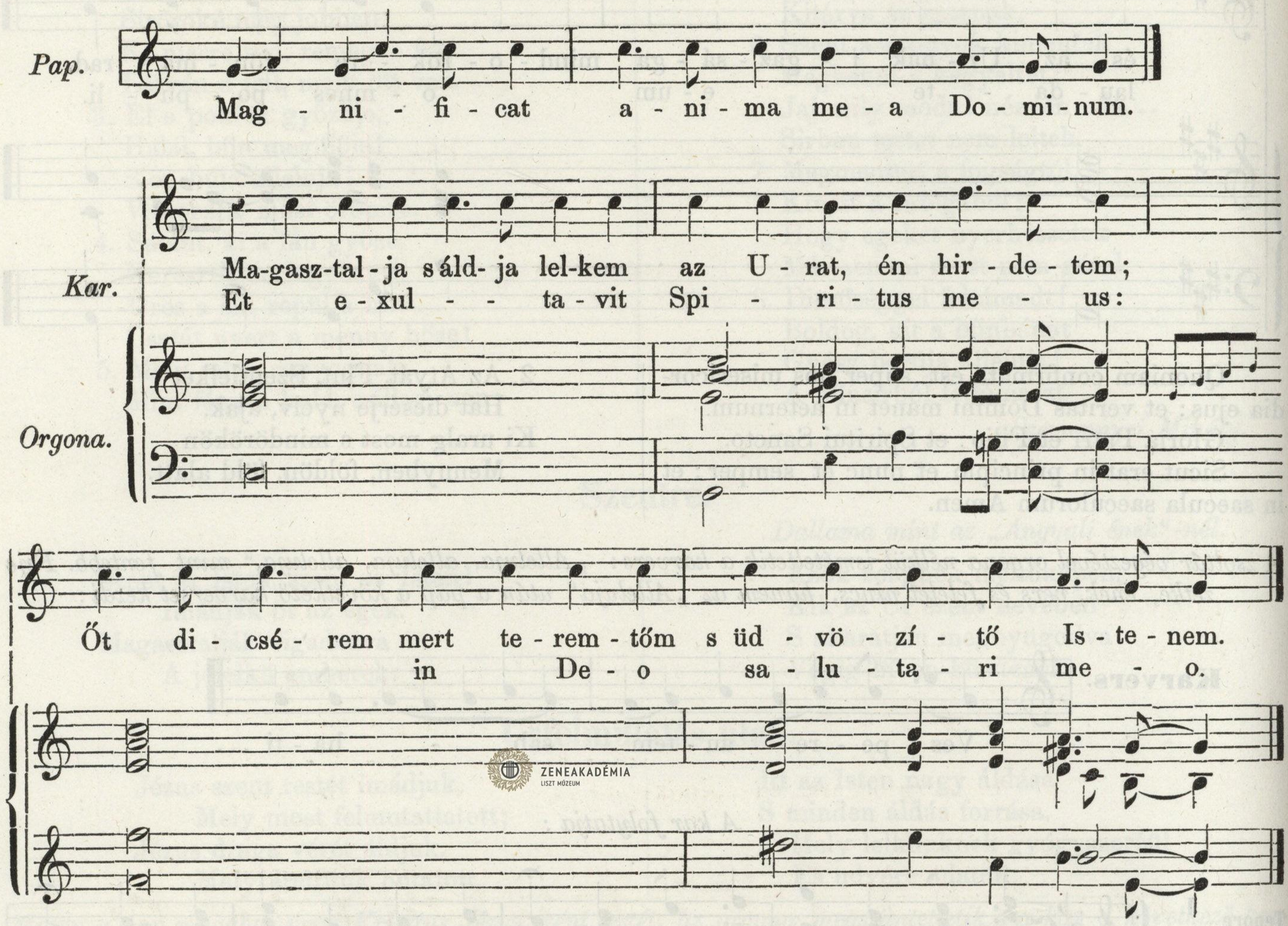

Ugyanaz latinul.

Antiphona. Quae lucescit in prima sabbati, venit Maria Magdalene, et altera Maria, videre sepulchrum Alleluja.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ezután a pap ünnepélyesen énekli: Magnificat; a kar pedig orgonával folytatja.

Quia respexit humilitatem ancillae suae: * Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Ouia fecit mihi magna, qui potest est; * et Sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus a progenie in progenies: * timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede: * et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis: * et divites dimisit inanes.

Suscepit Israel puerum suum: * recordatus miscordiae suae.

2. Szolgálóját megtekinté,
Meg én csekélységemet,
Im boldognak hirdet a föld
Ez időtől engemet.
3. Naggyá tett a Szent s Hatalmas,
A kinek magas kegye,
Tisztelőin nemzedékről
Nemzedékre terjede.
4. Nagy csodákat tőn hatalmas
Karja a világ felett,
Szétdúlá az erejökben
Elbizott kevélyeket.
5. Székeikről leléptette
A nagy hatalmasokat,
Felmagasztalá a jámbort
És alázatosokat.
6. Ellátá az éhezőket,
S bő malasztot ád nekik,
Míg a dús, ki pénze rabja,
Tőle elfelejtetik.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Sicut locutus est ad Patres nostros: * Abraham, et semmini ejus in saecula.

Gloria Patri et Filio: * et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio et nunc et semper: * et in saecula saeculorum Amen.

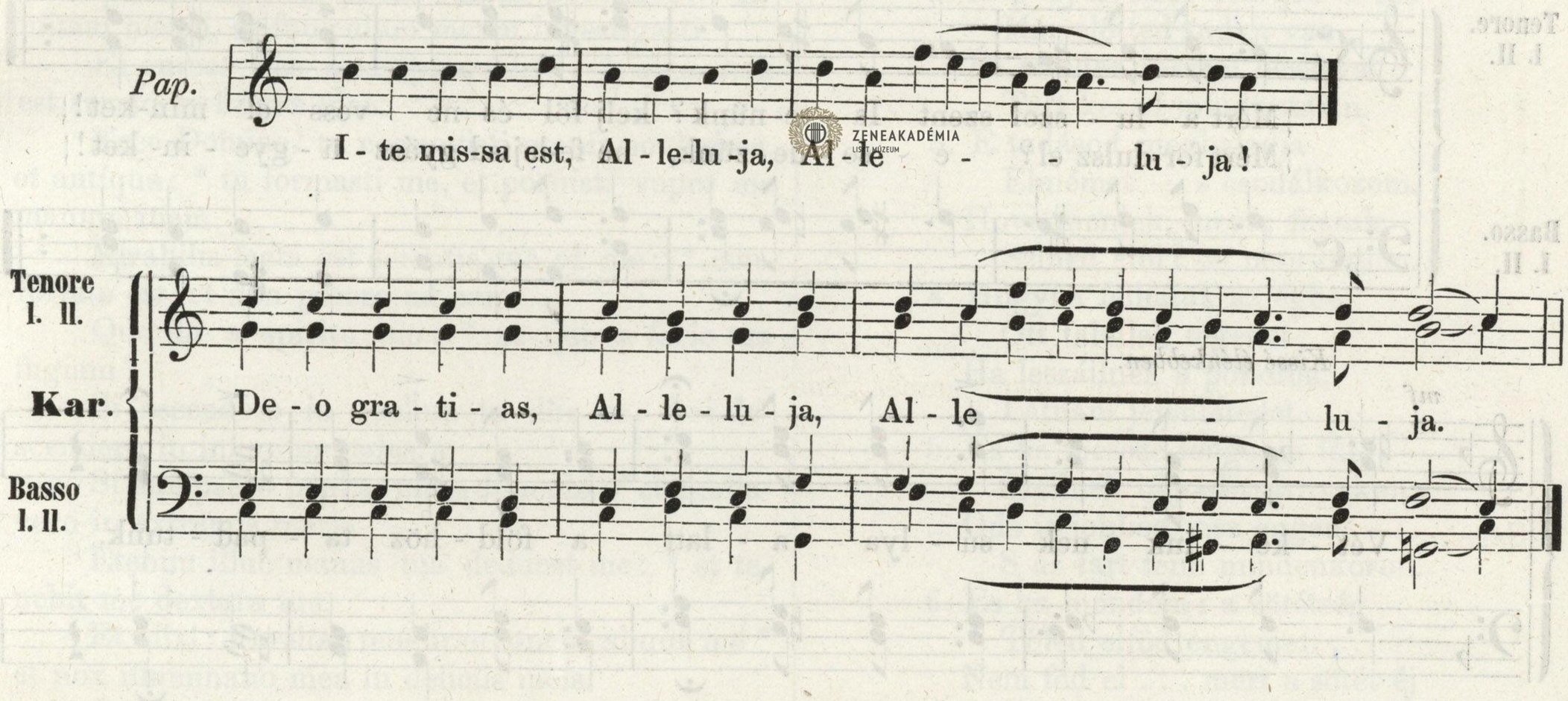
7. Izraelt kegyébe vette
Az Úr s megemlékezett
Szaváról, mit Ábrahámnak
S népének örökre tett.
8. Dicsőség neked oh Atya
Fiu s Szentlélek Isten!
Miképen kezdetben vala
Most és örökkön. Amen.

A karvers: „Vespere autem sabbati“ vagy „Szombat este“ orgona nélkül ismételtetik, utána a pap, szokás szerént megfüstölvén az oltárt, mondja:

Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.
Sac. Oremus. Spiritum nobis, Dominae, tuae caritatis infunde: ut quos sacramentis Paschalibus satiasti, tua facias pietate concordes. Per Dnum.

Chor. Amen.
Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.

Pap. Az Úr veletek.
Kar. És a te lelkeddel.
Pap. Könyörögjünk. Szereteted lelkét, Uram! öntsd belénk, hogy a kiket husvéti szentségekkel tápláltál, a te kegyességed által egyek legyenek. A mi Urunk.
Kar. Amen.
Pap. Az Úr veletek.
Kar És a te lelkeddel.

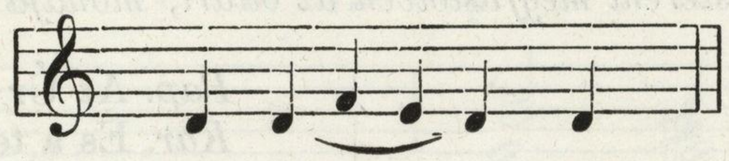

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

FÖLTÁMADÁS

Nagyszombat estéjén.

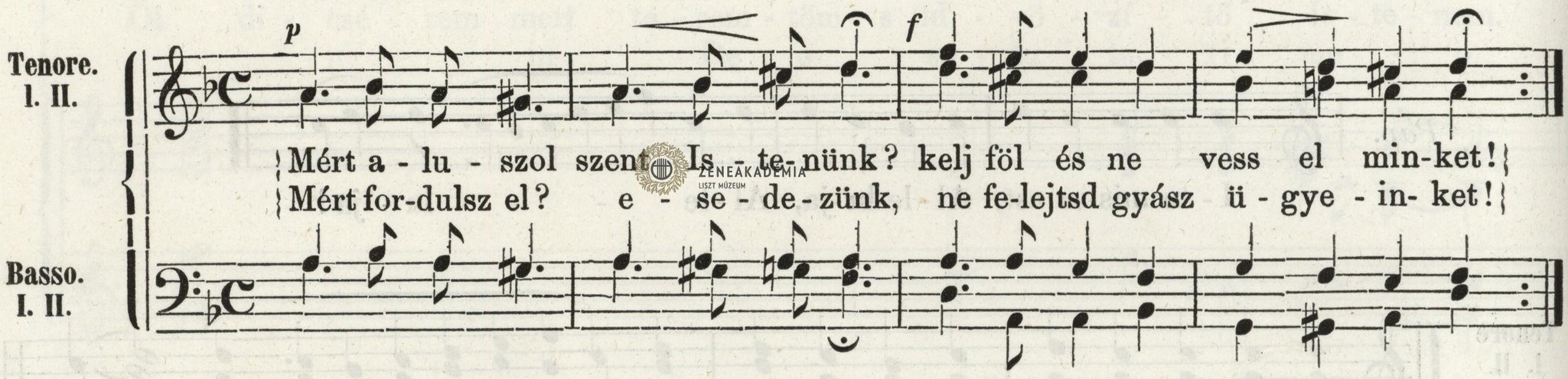
A pap segédletével az Úr koporsójához teljes diszszel menvén, ott térdre borulva imádkozik egy kissé, azután énekli:

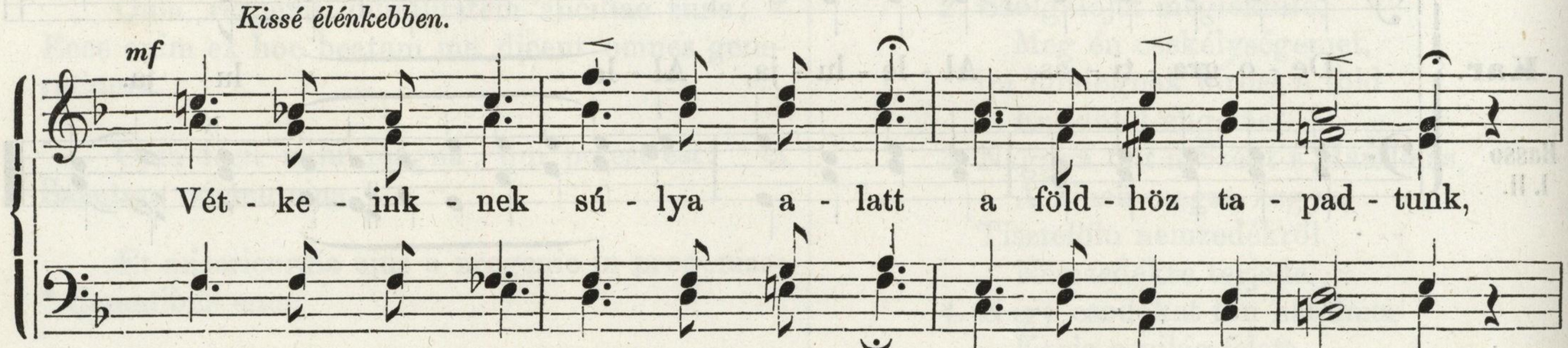
E - xur - ge.
Éb-redj föl.

A kar folytatja:

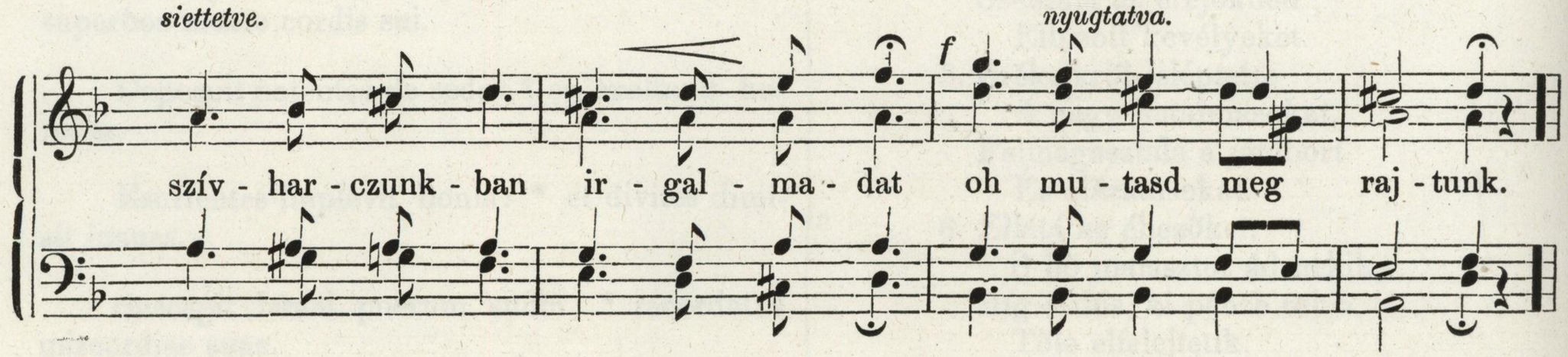
Búsan. *Ssöveg és dallam Kaposy Gy-töl.*

Kissé élénkebben.

siettetve. *nyugtatva.*

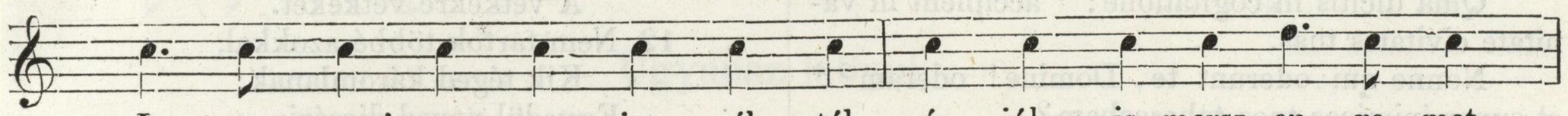
ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

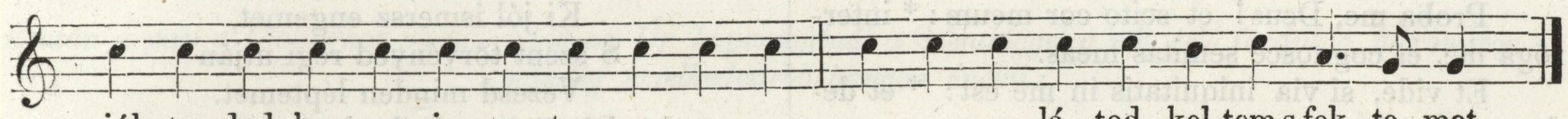
Ugyanaz latinul.

Quare obdormis Domine? Exurge, et ne repellas in finem. Quare faciem tuam avertis; obliviscéris tribulationem nostram? adhaesit in terra venter noster. Exurge Domine! adjuva nos, et libera nos.

Ekkor a pap elkezdi a 138 zsoltárt, s a karral vagy néppel felváltva énekli:

138. Zsoltár.

Intellexisti cogitationes meas de longe: * semitam meam, et funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas praevidisti: * quia non est sermo in lingva mea.

Ecce Domine! tu cognovisti omnia novissima, et antíqua; * tu formasti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me; * confortate est, et non potero ad eam.

Quo ibi a spiritu tuo: * et quo a facie tua fugiam?

Si ascendero in coelum tu illic es: * si descendero in infernum, ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo: * et habitavero in extremis maris.

Etenim illuc manus tua deducet me: * et tenebit me dextera tua.

Et dixi: Forsitan tenebrae conculcabunt me * et nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebrae non obscurabuntur a te; et nox, sicut dies, illuminabitur; * sicut tenebrae ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos; * suscepisti me de utero matris meae.

Confitebor tibi, quia terribiliter magnificatus es: * mirabilia opera tua, et anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum a te, quod fecisti in occulto: * et substantia mea in inferioribus terrae.

2. Még nyelvemre sem jön a szó
Már előtted tudva van,
És minden részről bezárva
Tart kezed minduntalan.
3. E tudásod meghaladja
Elmémet — s csodálkozom.
Hova menjek, merre fussak
Szined elől? — nem tudom.
4. Hogyha felhatok az égbe,
Ott talállak tégedet;
Ha leszállnék a pokolba,
Látnám jelenlétedet.
5. És ha messze tengeren túl
Szállnék hajnal-szárnyakon:
Oda is jobbod visz engem
S az tart fenn mindenkoron.
6. És ha mondom: a sötétség
Tőled elföd engemet. . .
Nem föd el . . . mert a sötét éj
Fényes napvilág neked.
7. Áldalak, mert bámulandó
Mind a mit kezed mivel;
Alkotóm vagy, már anyámnak
Te rejtél méhébe el.
8. Láttad, testem mint szövődött,
Irva könyvedben vala
Éltem minden napja, melynek
Messze volt még hajnala.
9. Oh mi végtelen felőled
Eszméimnek serege;

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Imperfectum meum viderunt oculi mei, et in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus! * nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur: * exurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores: * viri sangvinum! declinate a me.

Quia dicitis in cogitatione; * accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te, Domine! oderam? * et super inimicos tuos tabescebam?

Perfecto odio oderam illos: * et inimici facti sunt mihi.

Proba me, Deus! et scito cor meum: * interroga me, et cognosce semitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me est: * et deduc me in via aeterna.

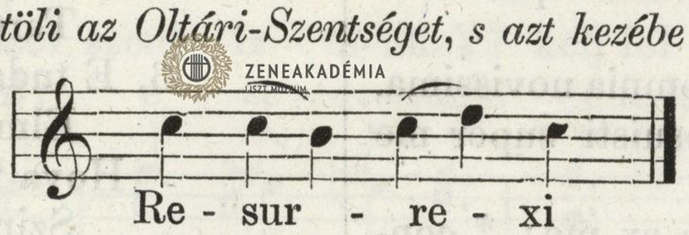
Gloria Patri et Filio: * et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper: * et in saecula saeculorum. Amen.

Megszámlálnám, ámde több az,
Mint a tenger fövenye.
10. Hogy ha az elmélkedésben
Már végkép elfáradok, —
És elalszom, — fölébredvén,
Mégis csak veled vagyok.
11. Oh bár messze távoznának
Mindazok, kik ellened
Gőgösen szólnak, halmozván
A vétkekre vétkeket.
12. Nem tartok többé azokkal,
Kik téged káromlanak;
Egyedül neved dicsérje
Itt minden szív és ajak.
13. És azért, Uram! figyelj rám,
Ki jól ismersz engemet,
S szent törvényed régi utján
Vezesd minden léptemet.
14. Dicsőség neked, oh Atya
Fiu s Szentlélek Isten!
Miképen kezdetben vala,
Most és örökkön. Amen.

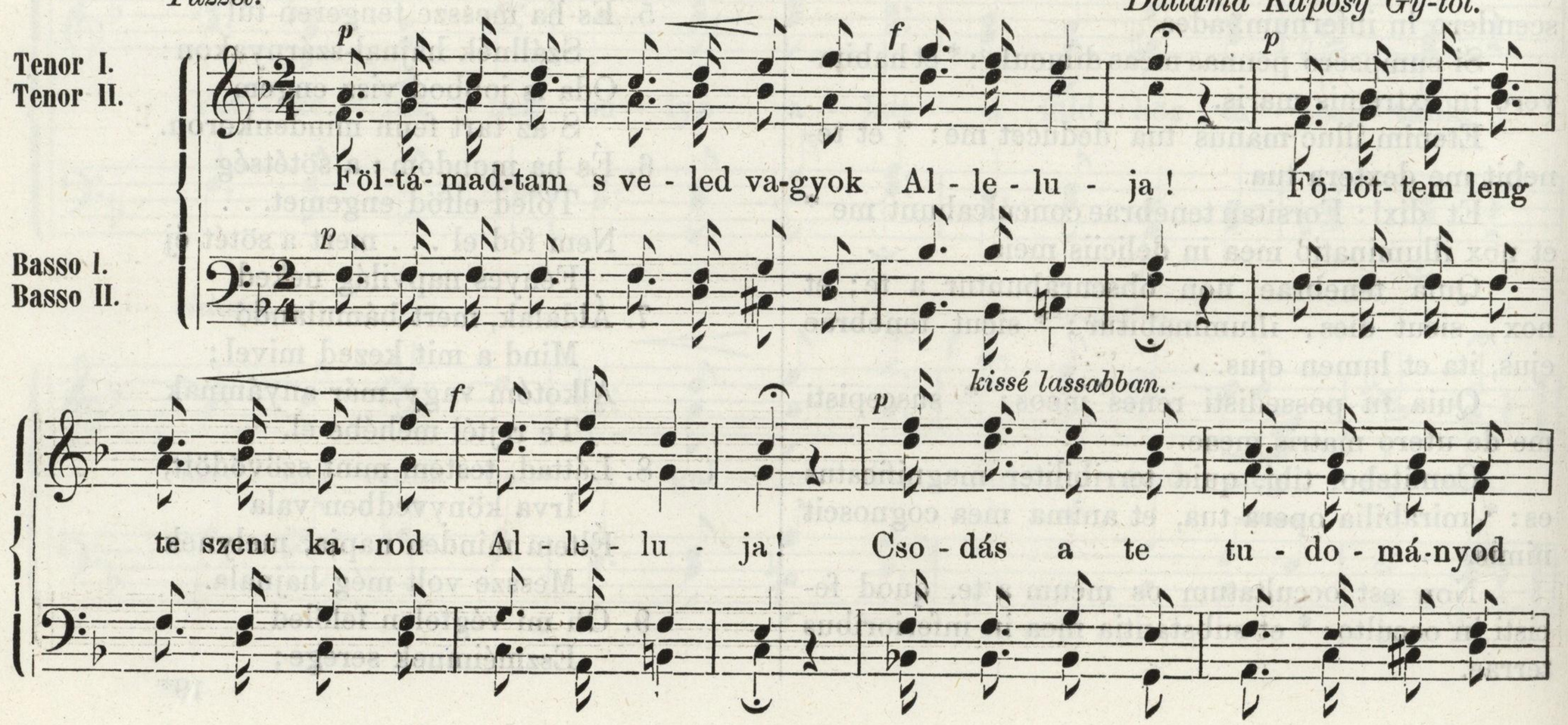
Tárkányi.

A zsoltár végeztével a pap megfüstöli az Oltári-Szentséget, s azt kezébe vevén, a néphez fordulva énekli:

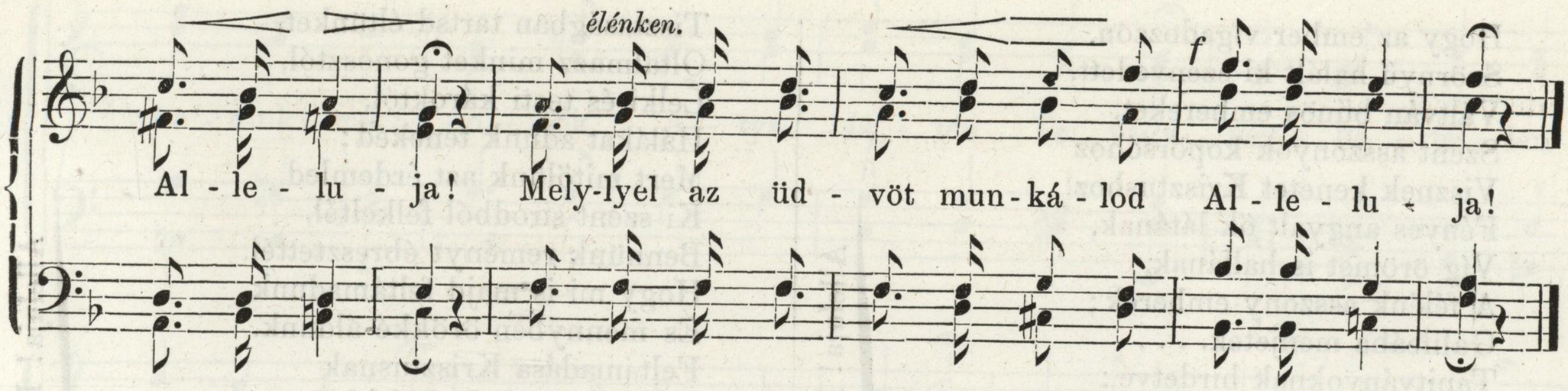

A kar folytatja.

Tüzzel. *Dallama Kaposy Gy-töl.*

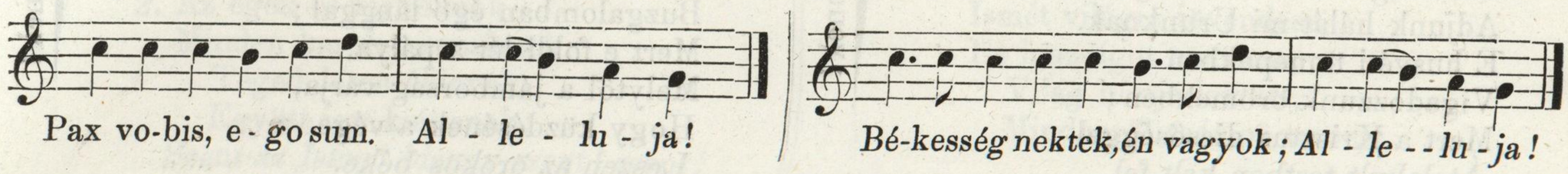
ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

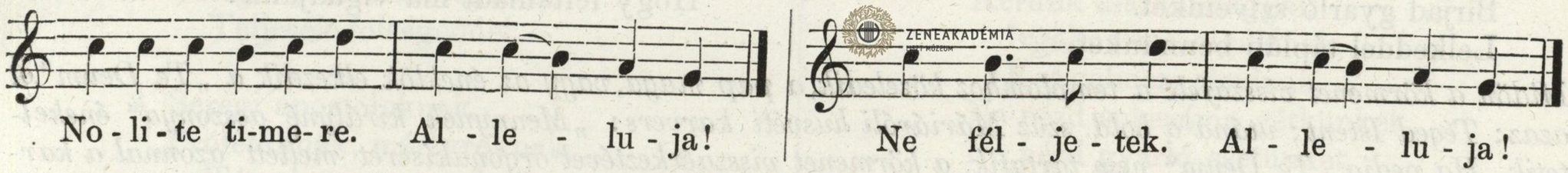
Ugyanaz latinul.

Et adhuc tecum sum Alleluja! Posuisti super me manum tuam Alleluja! Mirabilis facta est scientia tua Alleluja! Alleluja! Alleluja.

Ezután a pap a főoltárhoz megy, vagy az Úr koporsójánál a Szentséggel a nép felé fordulva, háromszor s mindig emelkedettebb hangon énekli:

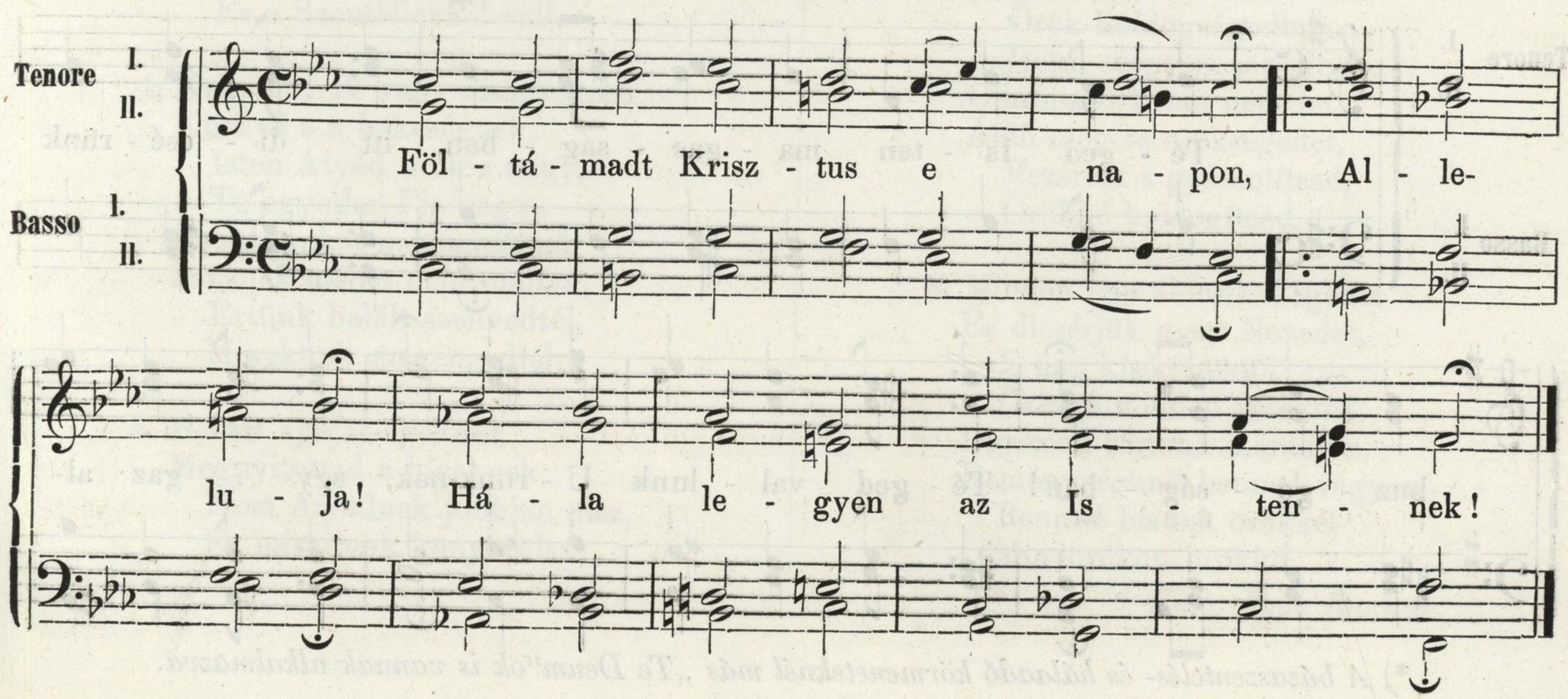

A kar mindannyiszor ugyanazon hangokon feleli:

Ezután elkezdi a pap a husvéti éneket: „Föltámadt Krisztus e napon", a kar pedig folytatja: „Alleluja! Hála legyen az Istennek." Erre a menet megindul.

Husvéti ének a föltámadási körmenetre.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Hogy az ember vigadozzon.
Szörnyű halált ki szenvedett,
Váltván bűnös embereket.
Szent asszonyok koporsóhoz
Visznek kenetet Krisztushoz.
Fényes angyalt ők látának,
Víg örömet is hallának,
A félénk asszony-emberek;
Galileába menjetek. . . .
Tanitványoknak hirdetve:
Urunk hogy él dicsőségbe'.
Megjelenék szent Anyjának,
És kesergő Magdolnának.
Tovább megjelent Péternek,
S több apostol — hiveinek. —
E husvéti víg örömben,
Dicsérjük Istent lelkünkben.
Dicsőség Szentháromságnak,
Adjunk hálát mi Urunknak.
E husvéti ünnepekben
Vigadozzunk örömekben;
Mert a Krisztus dicsőséggel
Átalakult testben kelt fel.
Birj kegyelmes király minket,
Birjad gyarló szíveinket.
Lelkeddel táplálj bennünket,

Alleluja! Hála legyen az Istennek!

Tisztaságban tartsd éltünket.
Oltalmazz minket gonosztól,
Lelki és testi károktól,
Hálákat adunk teneked;
Mert mitőlünk azt érdemled.
Ki szent sirodból felkeltél,
Bennünk reményt ébresztettél,
Hogy mi is majd feltámadunk
És mennyben örökké áldunk.
Feltámadása Krisztusnak
Romlása lőn a pokolnak.
Ezt tanítja szentegyházunk
Mért a vész közt bizton állunk,
Ha erényes lesz életünk,
Jutalmakat mennyben nyerünk.
Az égi szép társaságban
Számunkra is boldogság van.
Küzdjünk hát a test s világgal,
Buzgalomban égő lánggal;
Mert e földi lét a pálya,
Melytől a jámborság várja,
Hogy küzdésének a vége
Leszen az örökös béke.
Krisztusnak hát hálát adjunk,
Hogy feltámadt ma vigadjunk!

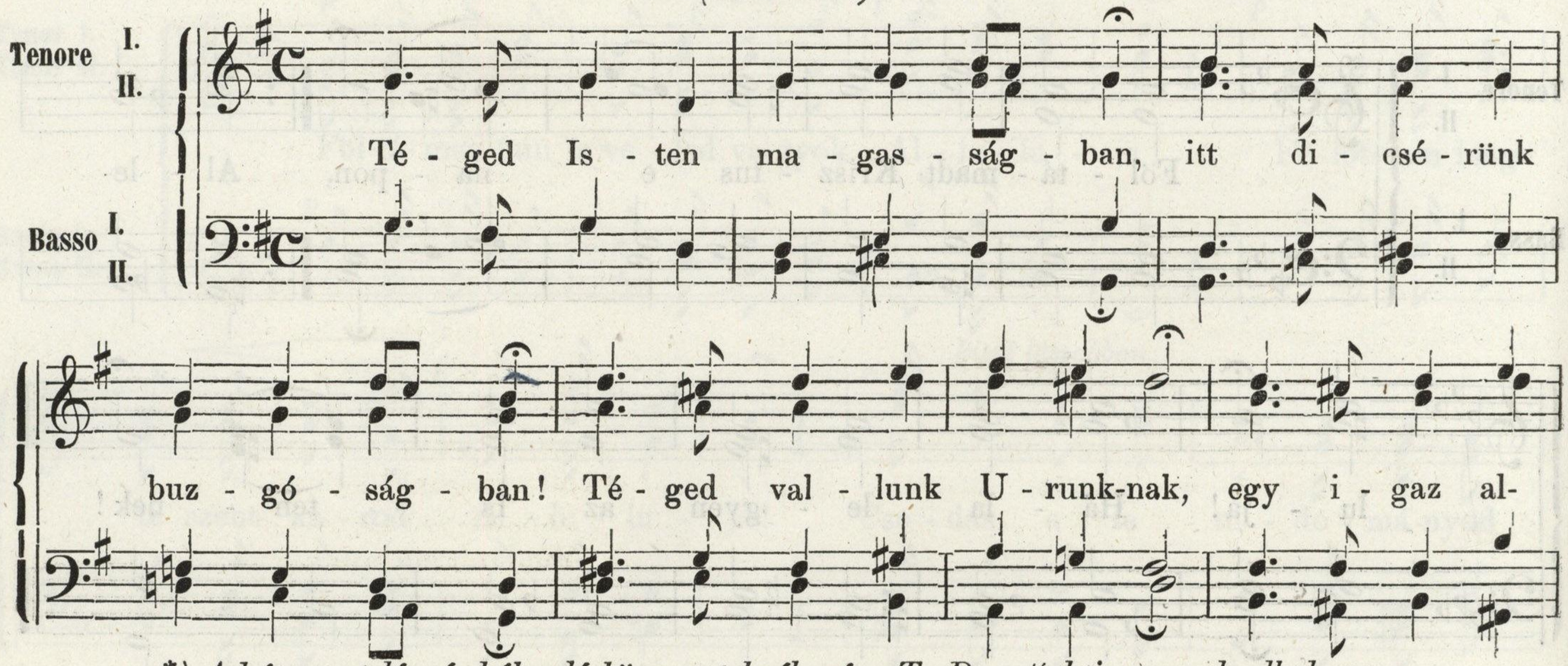
Alleluja! Hála légyen az Istennek!

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Midön a körmenet visszafelé a templomhoz közeledik, a pap maga, vagy az éneklök elkezdik a „Te Deum“ ot azaz: Téged Istent; utána a bold. szüz Máriáról husvéti karvers: „Mennynek királyné asszonya“ énekeltetik. Ha pedig „Te Deum“ nem tartatik, a körmenet visszaérkeztével orgonakiséret mellett azonnal a karvers kezdetik el.

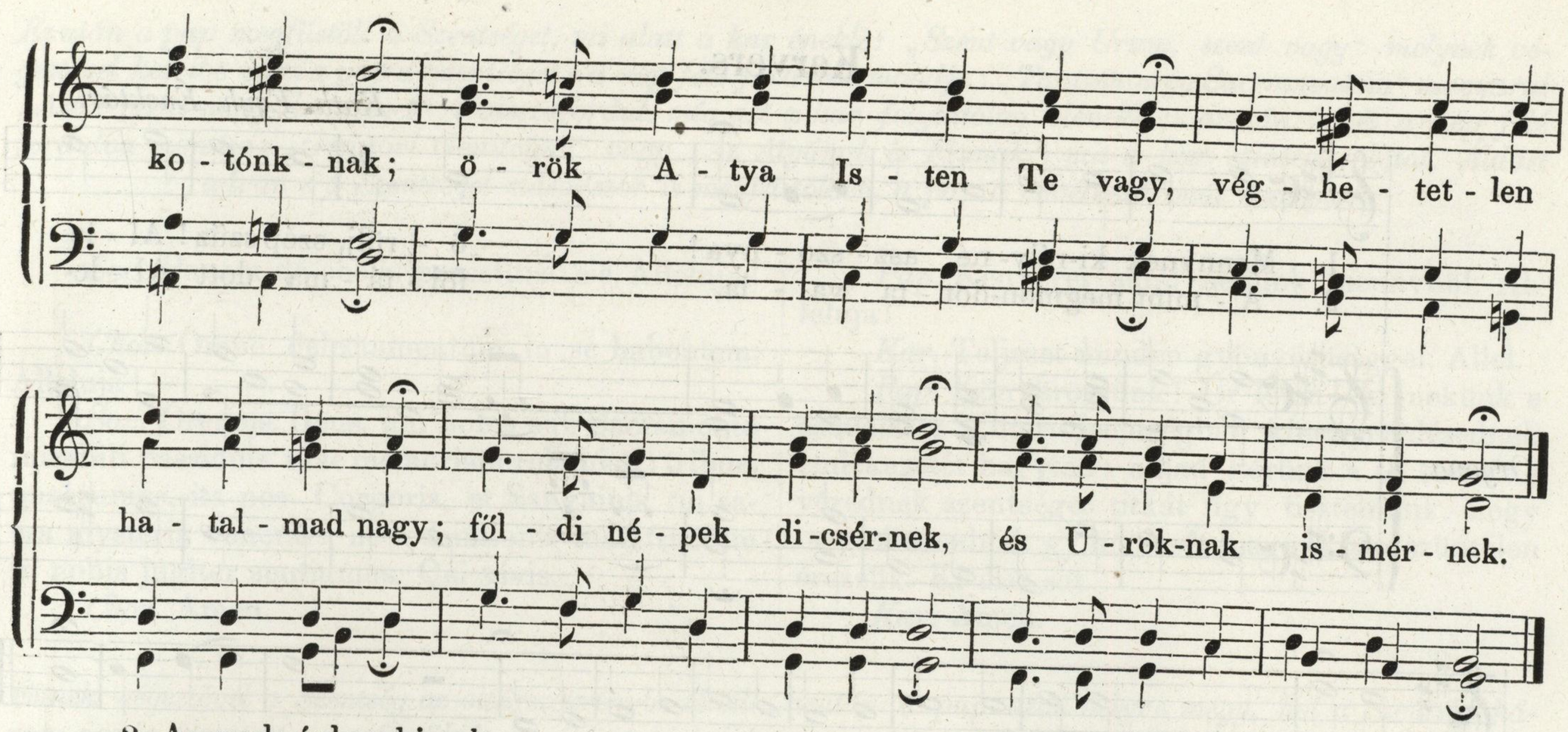
Téged Isten. *)

(Te Deum.)

*) *A búzaszentelés- és hálaadó körmeneteknél más „Te Deum“ok is vannak alkalmazva.*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. Az egek és kerubimok,
Minden karok, szerafimok,
Téged Isten áldanak,
Együtt igy kiáltanak:
Szent az Isten! bizony szent! szent!
Szabaóthnak Istene szent!
Ég s föld dicsőségeddel
Teljesek fölségeddel.

3. Seregi apostoloknak
Prófétáknak, mártyroknak,
Tégedet magasztalnak
És mindnyájan szolgálnak,
Anyaszentegyház vígságban,
Tégedet egész világban
Egy Istennek Fiaddal,
És a Szentlélekkel vall.

4. Krisztus! Te vagy dicsőségnek
Királya s a békeségnek,
Isten Atyád örök s nagy,
Te egyetlen Fia vagy;
Rabságunkat megsajnáltad,
Szűznek méhét nem utáltad,
Értünk halált szenvedtél,
Minekünk megengedtél.

5. Bezárt ajtaját egeknek
Megnyitottad a híveknek:
Most Atyádnak jobbján ülsz,
És mirajtunk könyörülsz:
Ismét világra jövendesz,
És igazságot teendesz,
Világ bírája leszesz,
Mindenről számot veszesz.

6. Kérünk azért buzgósággal,
Kérünk alázatossággal,
Irgalmazz szolgáidnak,
Kegyelmezz fiaidnak,
Ne nézd sokszámu vétkünket,
Ne nézd gyarló esetünket,
Tekintsd azon drága vért,
Melyet ontál lelkünkért.

7. Adjad, hogy mennybe mehessünk,
Szenteiddel örvendhessünk,
Örök boldogságodban,
Dicső szent országodban,
Oltalmazd Uram népedet,
Áldd meg te örökségedet,
Vezéreld s gyámolítsad,
Örökké boldogítsad.

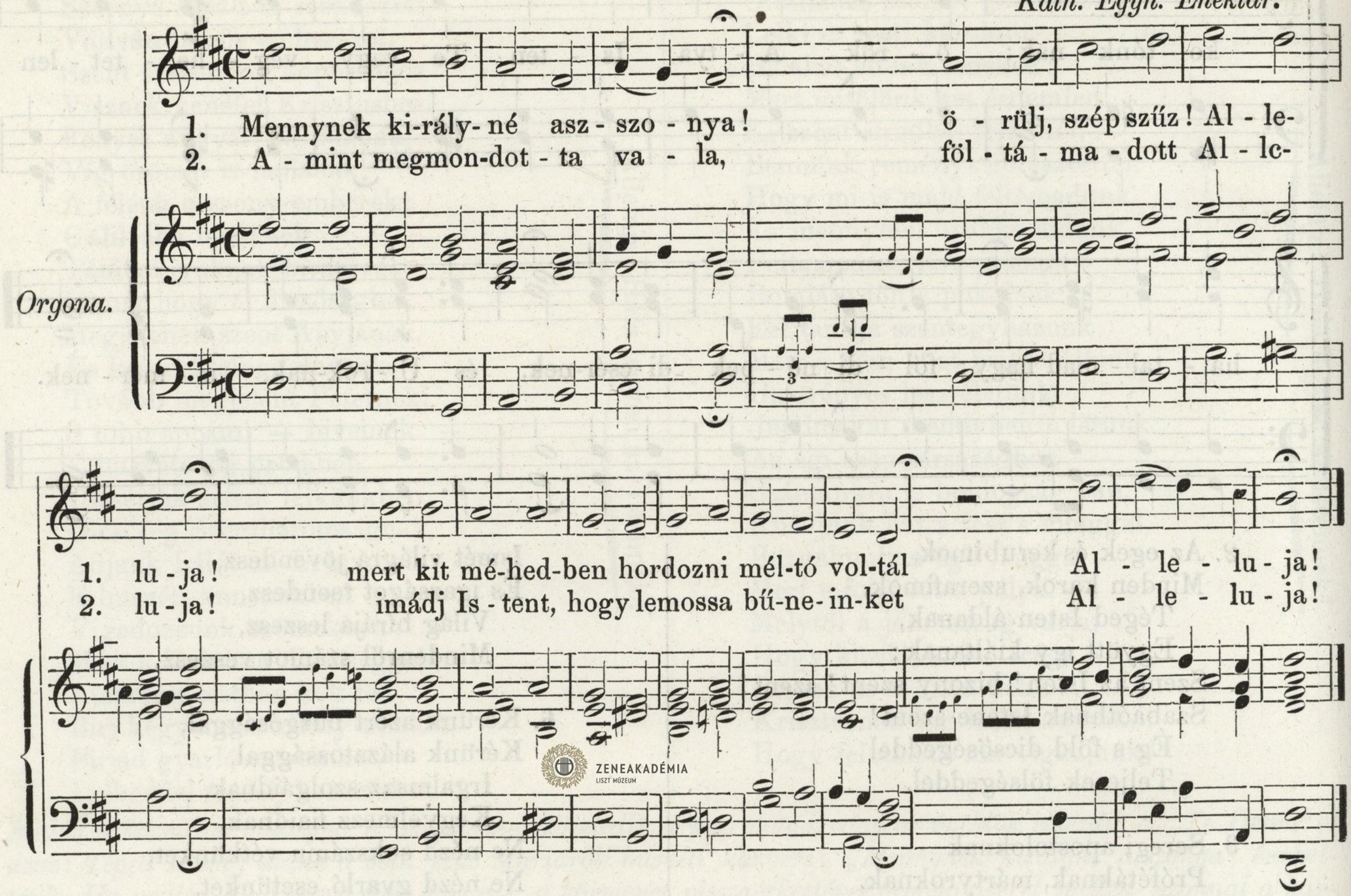
8. Minden nap áldunk Tégedet
És dicsérjük szent Nevedet,
E nap kísértetektől
Őrizz s minden vétektől;
Irgalmad rajtunk maradjon,
Reménységünk benned vagyon,
Benned bízunk örökké,
Mindörökön örökké.

Kath. Egyh Énektár.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Karvers.

Kath. Egyh. Énektár.

Ezután a pap a következő imákat mondja:

Sac. Benedicamus Patrem et Filium cum S. Spiritu Alleluja!

Chor. Laudemus, et super exaltemus eum in saecula, Alleluja!

Sac. Gaude, et laetare virgo Maria. Alleluja!

Chor. Quia surrexit Dominus vere: Alleluja!

Sac. Oremus. Deus, cujus misericordiae non est numerus, et bonitatis infinitus est thesaurus, piissimae majestati tuae pro collatis donis gratias agimus, tuam semper clementiam exorantes, ut, qui petentibus postulata concedis, eosdem non deserens, ad praemia futura disponas.

Deus, qui per resurectionem Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum laetificare dignatus es: praesta, quaesumus, ut per ejus genitricem Virginem Mariam perpetuae capiamus gaudia vitae. Per eumdem.

Chor. Amen.

Pap. Áldjuk az Atyát a Fiuval és Szentlélekkel Alleluja!

Kar. Dicsérjük és mindenek felett magasztaljuk őt örökké Alleluja!

Pap. Örülj és örvendezz szüz Mária Alleluja!

Kar. Mert valóban feltámadott az Úr Alleluja!

Pap. Könyörögjünk! Úr Isten! kinek irgalmassága megszámlálhatatlan és jóságának kincse véghetetlen: hálákat adunk szent Fölségednek minden ajándékaidért, kegyességed előtt szüntelen esdekelvén, hogy ki a hozzád folyamodók könyörgését meghallgatod, őket soha el nem hagyván, az örökké tartó jutalmakra elrendeljed.

Úr Isten! ki szent Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus föltámadása által a világot megörvendeztetni méltóztattál: adjad kérünk, hogy az ő anyja, szüz Mária által az örök élet örömeit elnyerhessük. Ugyanazon.

Kar. Amen.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ez után a pap megfüstöli a Szentséget, mi alatt a kar énekli: „Szent vagy Uram, szent vagy“ melynek végeztével kezeibe veszi a pap a Szentséget s a nép felé fordulva mondja: „Tantum ergo Sacramentum“ magyarul „Azért ezt a nagy Szentséget“ s visszafordul, míg azt a kar folytatólag elénekli; azután ismét a nép felé fordulva mondja: „Genitori Genitoque“ vagy „Az Atyának és Fiunak,“ mit a kar szintén folytat. Áldást adván s a Szentséget másodszor is megfüstölvén, a pap a következő imát mondja:

Sac. Panem de coelis praestitisti eis, Alleluja!

Chor. Omne delectamentum in se habentem, Alleluja!

Sac. Oremus. Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reliquisti: tribue, quaesumus, ita nos Corporis, et Sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemtionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis.

Chor. Amen.

Pap. Kenyeret adtál nekünk mennyből, Alleluja!

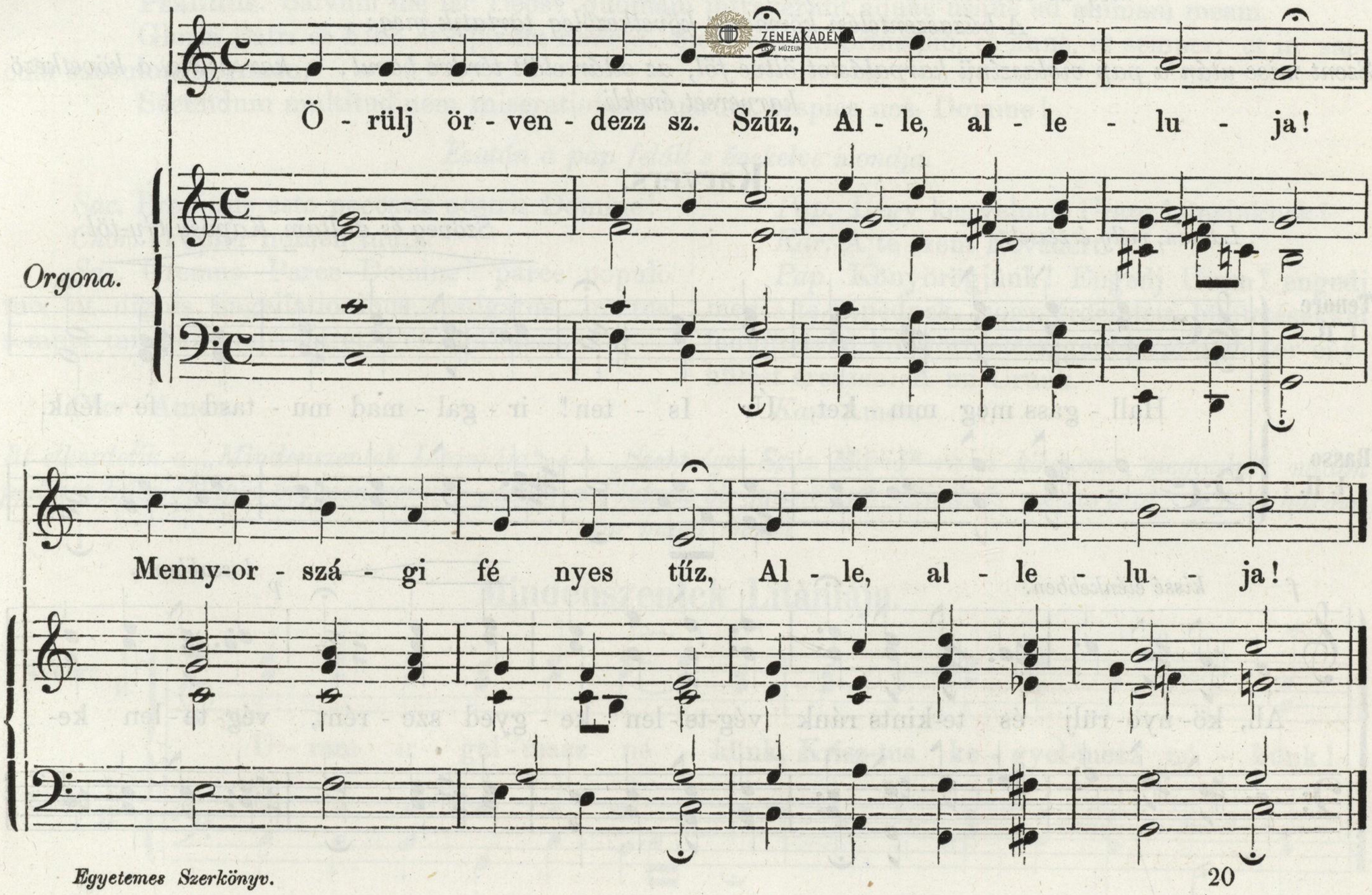
Kar. Teljeset minden gyönyörüséggel, Allel.

Pap. Könyörögjünk! Ur Isten! ki nekünk e csodálatos Oltári-Szentségben kínszenvedésednek emlékezetét hagytad: adjad kérünk a te tested- s vérednek szentséges titkát úgy tisztelnünk, hogy megváltásodnak gyümölcsét magunkban szüntelen érezzük. Ki élsz sat.

Kar. Amen.

Ennek végeztével a Szentség az oltárszekrénybe tétetik, azután a pap azon helyre megy, hol a Szentség három napig tartatott s megfüstölvén az áldoztató kelyhet, a nyakáról lefüggö lepellel beteríti, ünnepélyesen a főoltárhoz viszi, s elhelyezi azt.

Befejező ének.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. Kit méhedben hordoztál
Erősb volt a halálnál.
3. Kijött a koporsóból,
S megmente a haláltól.
4. Föltámadása által
Minket Jézus magasztal.
5. Halálának érdeme
Lőn népének öröme.
6. Jézus föltámadása
Lőn vétkünknek romlása.

Alle, Alleluja!

7. Áldott légy Krisztus virág!
Örömre vivő zőld ág!
8. Vigan énekeljetek,
Ti nagyok és kisdedek.
9. Szent Szűz! teljes örömmel
Tartsd meg földünk békével.
10. Dicsértessél szent Isten!
Fiu, Szentlélek Isten.

Alle, Alleluja!

7. BÚZASZENTELÉSI SZERTARTÁS.

Szent Márk napján.

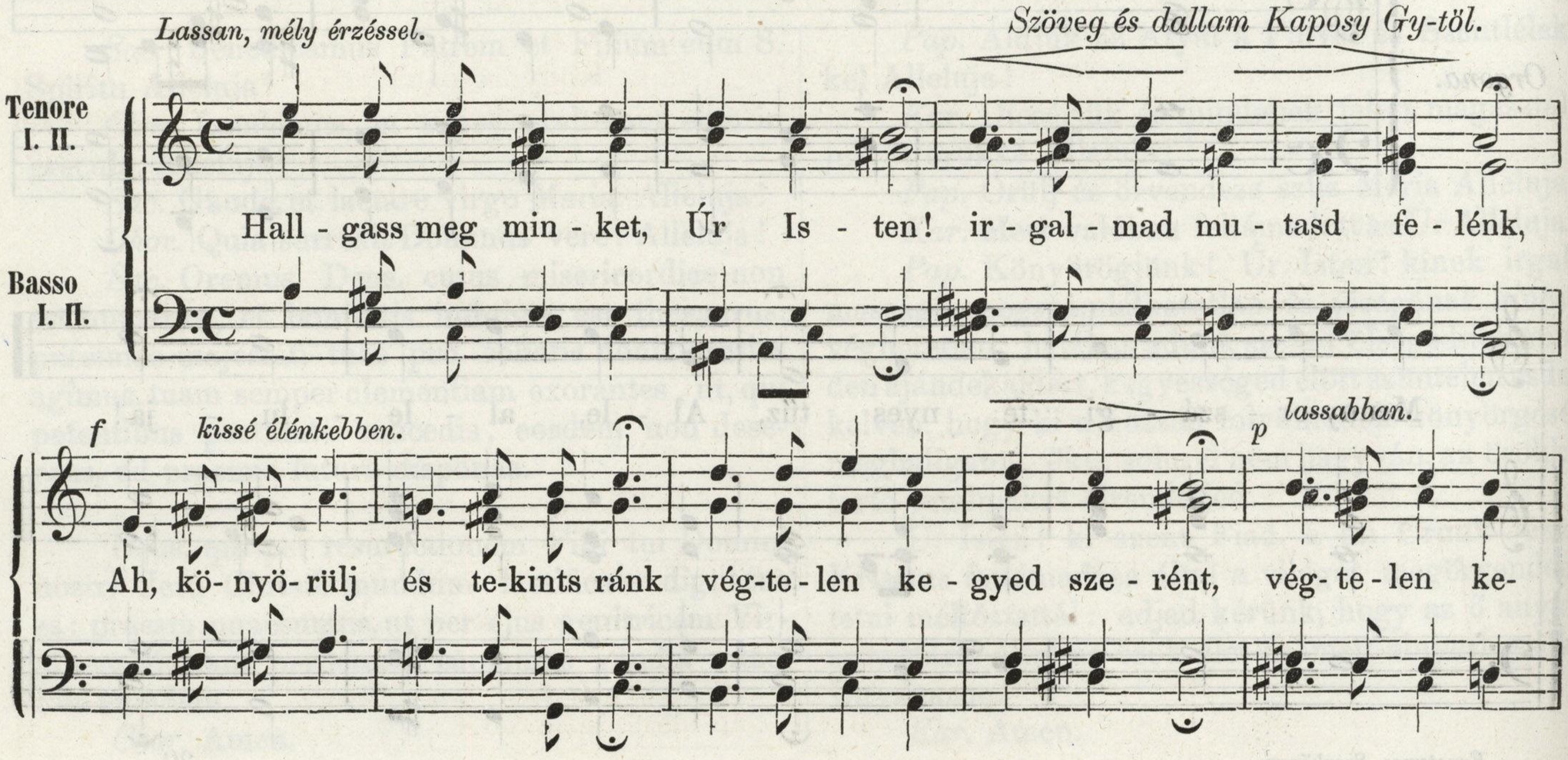
A búzaszentelési körmenet eredetének korát nehéz meghatározni. Annyi bizonyos, hogy azt már Nagy Gergely pápa a hatodik században Romában egész ünnepélylyel tartotta; de mivel ő azt évenkínti ájtatosságnak nevezi: kétséget nem szenved, hogy az egyház már ezen szent pápa korát megelőzött időben is ünnepelte. Ezen áhitatosság közvetlen czélja abban áll ugyan, hogy egyesített kérésünkkel a büneink által megbántott Isten haragját kiengeszteljük s töle bocsánatot, irgalmat, minden testi s lelki szükségeinkben segélyt nyerjünk; azonban ez az évnek ama legkellemesebb szakába esvén, melyben vetéseink, rétjeink a tavasz teljes pompájában reménydúsan diszlenek: ezen körmenet általános czéljához „búzaszentelés“ nevezet alatt, még az élelmünkre szükséges földtermékek megáldása is kapcsoltatott.

A búzaszentelési körmenet következőleg tartatik meg:

Szent mise után a pap violaszínü karpalástot öltve föl, az oltár elött térdre borul, a kar pedig a következő karverset énekli.

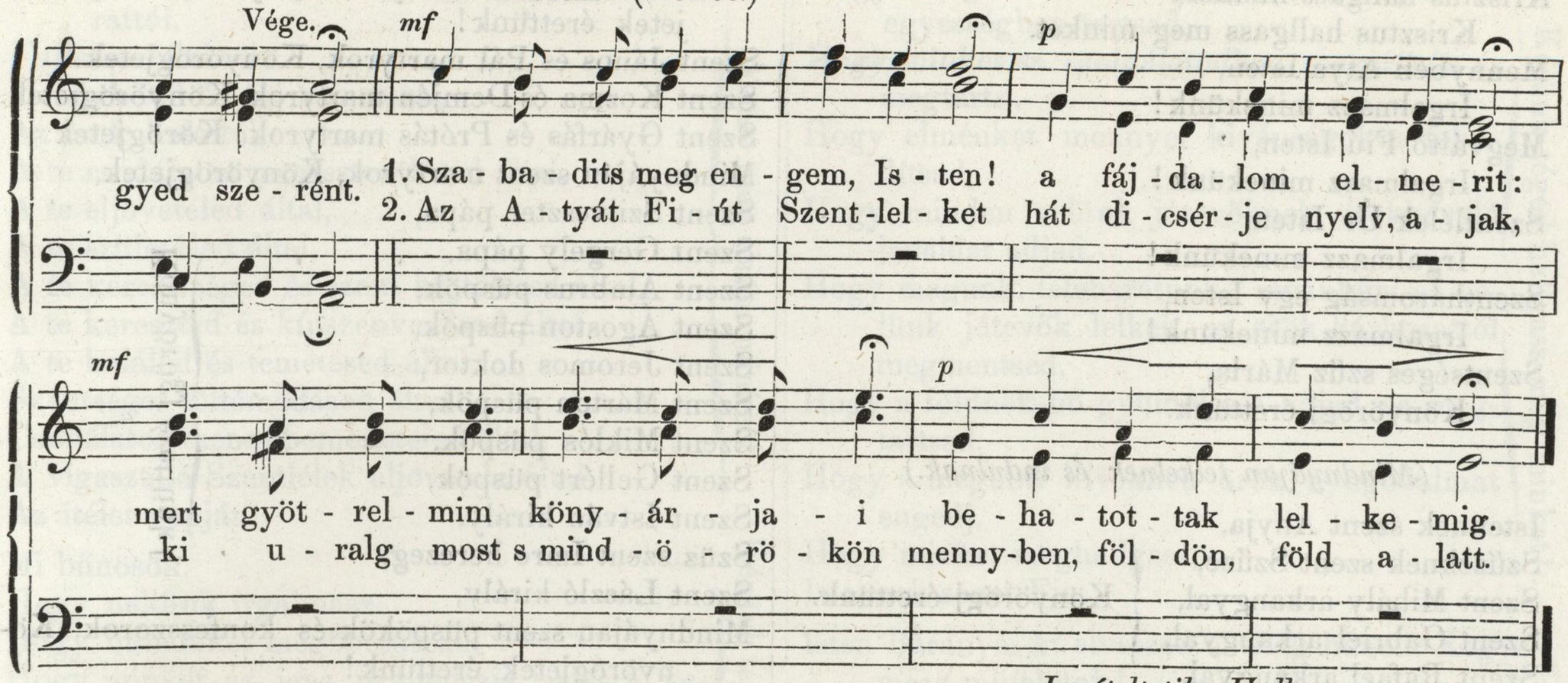
Karvers.

Lassan, mély érzéssel. *Szöveg és dallam Kaposy Gy-töl.*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

68. Zsoltár. (Kettős.)

Ismételtetik: Hallgass meg sat.

Ugyanaz latinul.

Antiphona. Exaudi nos Domine; quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum, respice nos, Domine!

Psalmus. Salvum me fac Deus; quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam.

Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum Amen.

Secundum multitudinem miserationum tuarum, respice nos, Domine!

Ezután a pap feláll s énekelve mondja.

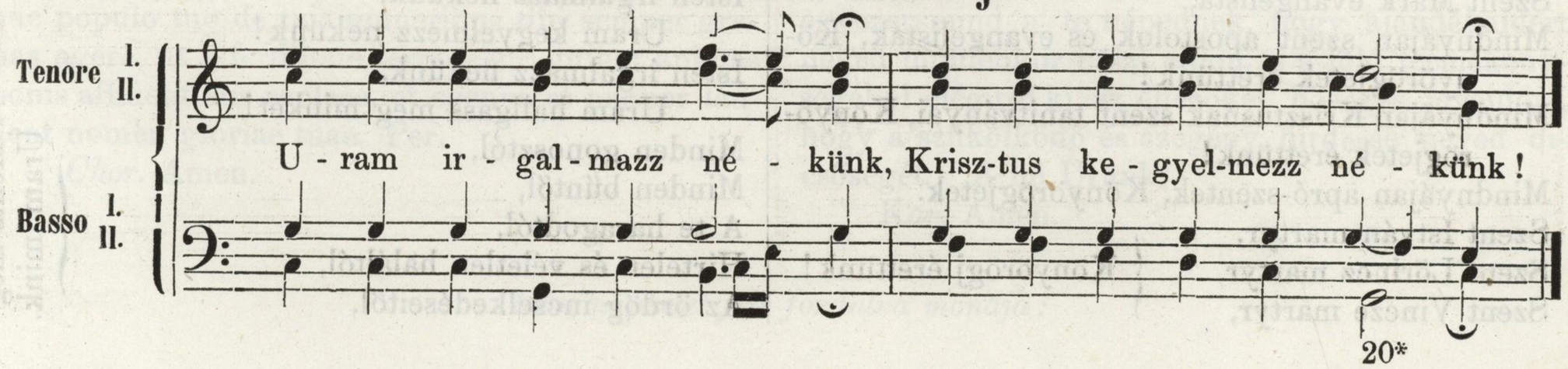
Sac. Propitius esto peccatis nostris Domine!
Chor. Propter nomen tuum.
Sac. Oremus. Parce Domine! parce populo tuo, ut dignis flagellationibus castigatus, in tua semper miseratione respiret. Per Christum.

Chor. Amen.

Pap. Légy kegyelmes Uram bűneinknek!
Kar. A te szent Nevedért.
Pap. Könyörögjünk! Engedj Uram! engedj meg a te népednek, hogy érdemlett büntetésekkel fenyíttetvén, könyörületességedben mindenkor enyhülést érezzen. A mi Urunk.
Kar. Amen.

Itt elkezdetik a „Mindenszentek Litániája“ s a „Szentséges Szüz Máriá“-ra a körmenet megindul; midön pedig a búza földhöz ér, ezen verset: „Hogy a földnek bö gyümölcsét adjad és megtartsad“ a pap háromszor maga énekli.

Mindenszentek Litániája.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Krisztus hallgass minket!
Krisztus hallgass meg minket.
Mennybéli Atya Isten,
Irgalmazz minekünk!
Megváltó Fiú Isten,
Irgalmazz minekünk!
Szentlélek Úr Isten,
Irgalmazz minekünk!
Szentháromság egy Isten,
Irgalmazz minekünk!
Szentséges szűz Mária,
Könyörögj érettünk.

(Mindnyájan felkelnek és indulnak.)

Istennek szent Anyja,
Szűzeknek szent Szűze,
Szent Mihály arkangyal,
Szent Gabriel arkangyal,
Szent Rafael arkangyal,
} Könyörögj érettünk.
Mindnyájan szent angyalok és arkangyalok. Könyörögjetek érettünk!
Mindnyájan a dicsőült Szentek lelkei. Könyörögjetek érettünk!
Keresztelő szent János, Könyörögj érettünk!
Szent József, Könyörögj érettünk!
Mindnyájan szent Pátriárkák és Próféták, Könyörögjetek érettünk!
Szent Péter apostol,
Szent Pál apostol,
Szent András apostol,
Szent Jakab apostol,
Szent János apostol,
Szent Tamás apostol,
Szent Jakab apostol,
Szent Fülöp apostol,
Szent Bertalan apostol,
Szent Máté apostol,
Szent Simon apostol,
Szent Thádé apostol,
Szent Mátyás apostol,
Szent Barnabás apostol,
Szent Lukács evangelista,
Szent Márk evangelista,
} Könyörögj érettünk!
Mindnyájan szent apostolok és evangelisták, Könyörögjetek érettünk!
Mindnyájan Krisztusnak szent tanitványai, Könyörögjetek érettünk!
Mindnyájan apró-szentek, Könyörögjetek.
Szent István martyr,
Szent Lőrincz martyr,
Szent Vincze martyr,
} Könyörögj érettünk!
Szent Fábián és Sebestyén martyrok, Könyörögjetek érettünk!
Szent János és Pál martyrok, Könyörögjetek.
Szent Kozma és Demjén martyrok, Könyörögjetek.
Szent Gyárfás és Prótás martyrok, Körögjetek.
Mindnyáján szent martyrok, Könyörögjetek.
Szent Szilveszter pápa,
Szent Gergely pápa,
Szent Ambrus püspök,
Szent Ágoston püspök,
Szent Jeromos doktor,
Szent Márton püspök,
Szent Miklós püspök,
Szent Gellért püspök,
Szent István király,
Szüz szent Imre herczeg,
Szent László király,
} Könyörögj érettünk!
Mindnyájan szent püspökök és konfesszorok, Könyörögjetek érettünk!
Mindnyájan szent doktorok, Könyörögjetek!
Szent Antal apátur,
Szent Benedek apátur,
Szent Bernát apátur,
Szent Domonkos konfeszszor,
Szent Ferencz konfeszszor,
} Könyörögjetek érettünk!
Mindnyájan szent papok és leviták, Könyörögjetek érettünk!
Mindnyájan szent barátok és remeték, Könyörögjetek érettünk!
Szent Mária Magdolna,
Szent Örzsébet asszony,
Szent Margit martyr,
Szent Ágota martyr,
Szent Lucza martyr,
Szent Ágnes martyr,
Szent Cziczelle martyr,
Szent Katalin martyr,
Szent Borbála martyr,
Szent Neszte martyr,
} Könyörögj érettünk!
Mindnyájan szent szűzek és özvegyek, Könyörögjetek érettünk!
Istennek minden szentei, Könyörögjetek.
Isten irgalmazz nekünk,
Uram kegyelmezz nekünk!
Isten irgalmazz nekünk,
Uram hallgass meg minket!
Minden gonosztól,
Minden bűntől,
A te haragodtól,
Hirtelen és véletlen haláltól,
Az ördög incselkedéseitől,
} Ments meg Uram minket.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Haragtól, gyülölségtől és minden gonosz akarattól,
Fajtalan lélektől,
Mennykőtől és égi háborutól,
Az örök haláltól,
A te csodálatos megtestesülésed által,
A te eljöveteled által,
A te születésed által,
A te keresztséged és szent bőjtölésed által,
A te kereszted és kínszenvedésed által,
A te halálod és temetésed által,
Szentséges föltámadásod által.
Csodálatos mennybemeneteled által,
A vigasztaló Szentlélek eljövetele által,
Az itélet napján,

Mi bűnösök,
Hogy nekünk irgalmazz,
Hogy bűneinket megbocsássad,
Hogy minket az igaz penitenczia tartásra vezérelj,
Hogy a te anyaszentegyházadat őrizzed és oltalmazzad,
Hogy a romai pápát és egyházi rendeket tökéletes életben megtartsad,
Hogy az anyaszentegyház ellenségeit megalázzad,
Hogy a keresztény királyoknak és fejedelmeknek békességet és egyességet engedj,

Ments meg Uram minket!

Kérünk téged hallgass meg minket!

Hogy az egész kereszténységet békességben és egyességben tartsad,
Hogy minket sz. szolgálatodban megerősíts és megtarts,
Hogy elménket mennyei kivánságokra felindítsad,
Hogy minden velünk jótevőknek örökkévaló javaidat adjad,
Hogy magunk, felebarátunk, atyánkfiai és velünk jótevők lelkeit az örök kárhozattól megmentsed,
Hogy a földnek bő gyümölcsét adjad és megtartsad,
Hogy a megholt híveknek örök nyugodalmat engedj,
Hogy minket meghallgass,
Istennek szent Fia,

Kérünk téged hallgass meg minket!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, Kegyelmezz minekünk!
Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, Hallgass meg minket!
Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, Irgalmazz minekünk!
Krisztus hallgass minket!
Krisztus hallgass meg minket!
Uram irgalmazz nekünk!
Krisztus kegyelmezz nekünk!
Uram irgalmazz nekünk!

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

„Mi Atyánk“ halkan, azután mondja:

Sac. Et ne nos inducas in tentationem.
Chor. Sed libera nos a malo.
Sac. Domine! exaudi orationem meam.
Chor. El clamor meus ad te veniat.
Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.
Sac. Oremus. Pietatem tuam, quaesumus, omnipotens Deus, ut has primitias creaturae tuae, quas aeris, et pluviae temperamento nutrire dignatus es, bene † dictionis tuae imbre perfundas; et fructus terrae usque ad maturitatem perducas. Tribuas quoque populo tuo de tuis muneribus tibi semper gratias agere, ut a fertilitate terrae esurientium animas bonis affluentibus repleas, et egenus et pauper laudent nomen gloriae tuae. Per.
Chor. Amen.

Pap. És ne vígy minket a kisértetbe.
Kar. De szabadíts meg a gonosztól.
Pap. Uram! hallgasd meg könyörgésemet.
Kar. És az én kiáltásom jusson elődbe.
Pap. Az Úr veletek.
Kar. És a te lelkeddel.
Pap. Könyörögjünk! Mindenható Úr Isten! kérjük kegyességedet, hogy teremtményeid ezen zsengéit, melyeket a levegő és eső mérsékletével táplálsz, áldásod † árjával megöntözni, s a föld gyümölcseit megérlelni méltóztassál. Engedd egyszersmind a te népednek, hogy ajándékaidért neked mindenkor hálát adjon, s a föld termékenységéből elégitsd ki az éhezőket bőséges javaiddal, hogy a szűkölködő és szegény hirdesse neved dicsőségét. A mi Urunk.
Kar. Amen.

Most napkelet felé fordulva mondja:

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.
Sac. Initium s. Evangelii secundum Joannem.

Chor. Gloria tibi Domine.

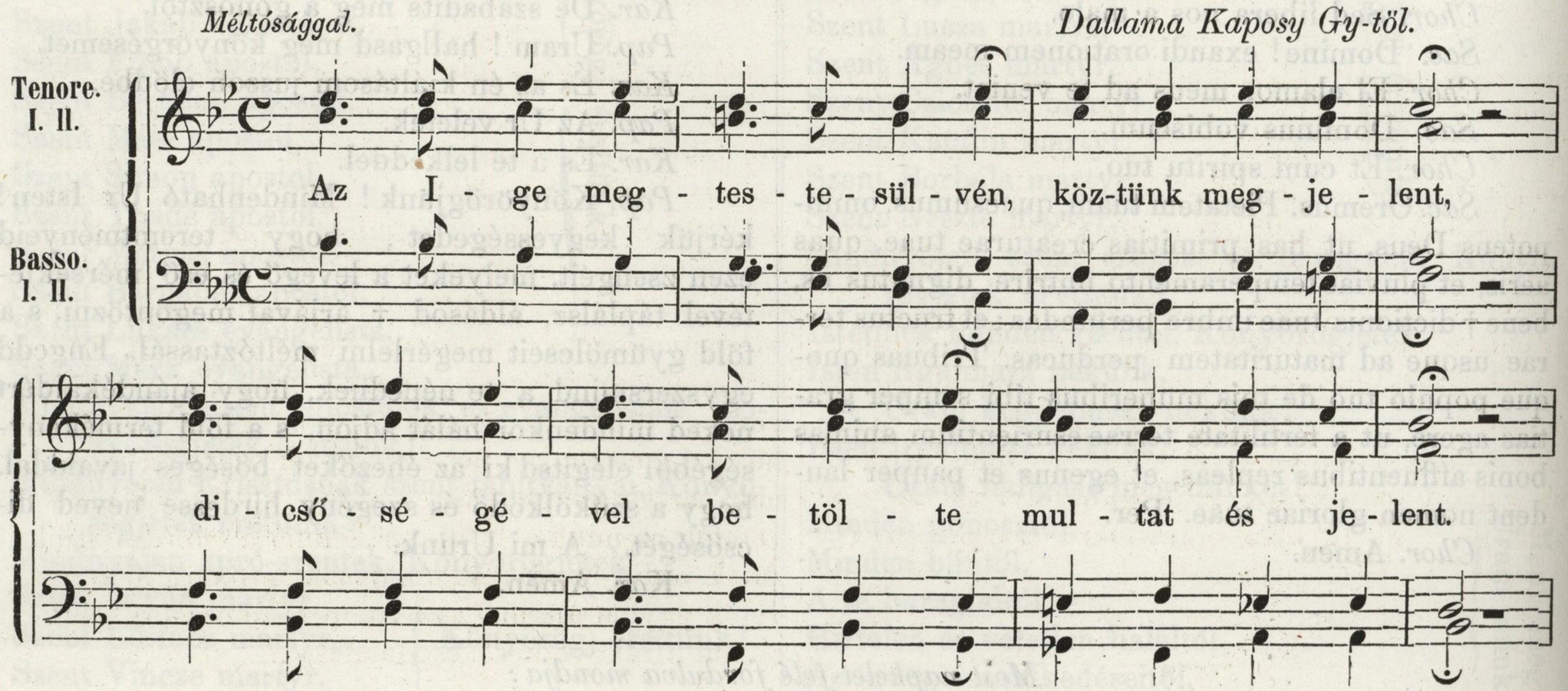
Sac. In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat, et vita erat lux hominum: et lux in tenebris lucet et tenebrae eam non comprehenderunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed, ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat: et mundus per ipsum factus est, nt mundus eum non cognovit. In propria venit et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine ejus: qui non ex sangvinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. Et verbum caro factum est, et habilavit in nobis, et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti a Patre plenum gratiae, et veritatis.

Pap. Az Úr veletek.
Kar. És a te lelkeddel.
Pap. A sz. evangeliom kezdete sz. János szerént.
Kar. Dicsőség neked Uram.
Pap. Kezdetben vala az Ige, és az Ige Istennél vala, és Isten vala az Ige. Ez vala kezdetben az Istennél. Mindenek ő általa lettek, és nála nélkül semmi sem lett, ami lett. Ő benne vala az emberek világossága és az élet vala az emberek világosssága, És a világosság a sötétségben világoskodik; de a sötétség őt föl nem fogta. Vala egy ember Istentél küldetve, kinek neve János vala. Ez bizonyságúl jött, hogy bizonyságot tegyen a világosságról, hogy mindnyájan higyenek általa. Nem vala ő a világosság, hanem hogy bizonyságot tegyen a világosságról. Igaz világosság vala ez, mely megvilágosít minden e világra jövő embert. E világon vala, és a világ ő általa lett, és a világ őt meg nem ismerte. Tulajdonába jöve, és övéi be nem fogadák. Valamennyien pedig befogadák őt, hatalmat ada nekik, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak kik hisznek az ő nevében, kik nem vérből, sem a test ösztönéből, sem a férfiu akaratából, hanem Istentől születtek. És az Ige testté lőn, és miköztünk lakozék és láttuk az ő dicsőségét mint az Atya egyetlen szülöttének dicsőségét telve malaszttal és igazsággal.

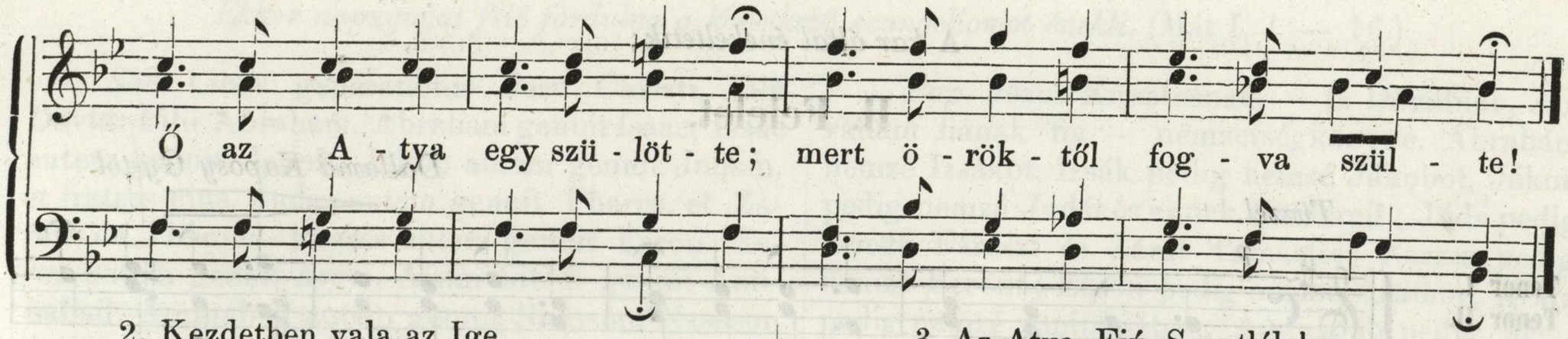
Evangeliom után a kar azonnal énekli a következő feleletet:

I. Felelet.

Méltósággal. *Dallama Kaposy Gy-töl.*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. Kezdetben vala az Ige
S Istennél vala,
Örök Isten volt az Ige
Mégis általa,
Kinek trónja fent az égben
Áll Atyjának közelében.

3. Az Atya, Fiú, Szentlélek
Most áldott legyen,
E napon és mindenkoron
S örökké Amen.
Láttuk az Ő dicsőségét,
Mint malaszt- s igazságteljét.

Vetzkó A.

Ugyanaz latinul:

Responsorium. Verbum caro factum est, et habitavit in nobis: et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti a Patre, plenum gratiae, et veritatis.

℣. In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti a Patre, plenum gratiae, et veritatis. Gloria Pari, et Filio, et Spiritui sancto. Plenum gratiae, et veritatis.

Erre a pap könyörög, mondván:

Sac. Oremus. Benedic † Domine hanc creaturam segetum, ut sit remedium salutare humano generi: et praesta per intercessionem Nominis tui gloriosi, ut, quicumquae ex ea sumpserint, sanitatem mentis, et corporis, animaeque tutelam percipiant. Per Christum Dominum nostrum.

Chor. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Uram! áldd † meg ezen búzaterményt, hogy az emberi nemnek üdvös tápláléka legyen; és a te dicsőséges szent Neved ereje által engedd, hogy a kik azzal táplálkozni fognak, testi és lelki egészséget és oltalmat nyerjenek. A mi Urunk.

Kar. Amen.

Ekkor délfelé fordulva énekli a következő evangeliomot: (Márk 16, 14—20.)

Sac. In illo tempore: Recumbentibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus, et exprobravit incredulitatem eorum: et duritiam cordis; quia his, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et dixit eis: Euntes in mundum universum, praedicate Evangelium omni creaturae. Qui crediderit et baptisatus fuerit, salvus erit; qui vero non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, haec sequentur: In nomine meo daemonia ejicient: linquis loquentur novis: serpentes tollent: et, si mortiferum quid biberint, non eis nocebit: super aegros manus imponent, et bene habebunt. Et Dominus quidem Jesus, postquam locutus est eis, assumptus est in coelum, et sedet a dextris Dei. Illi autem profecti praedicaverunt ubique, Domino cooperante et sermonem confirmante, sequentibus signis.

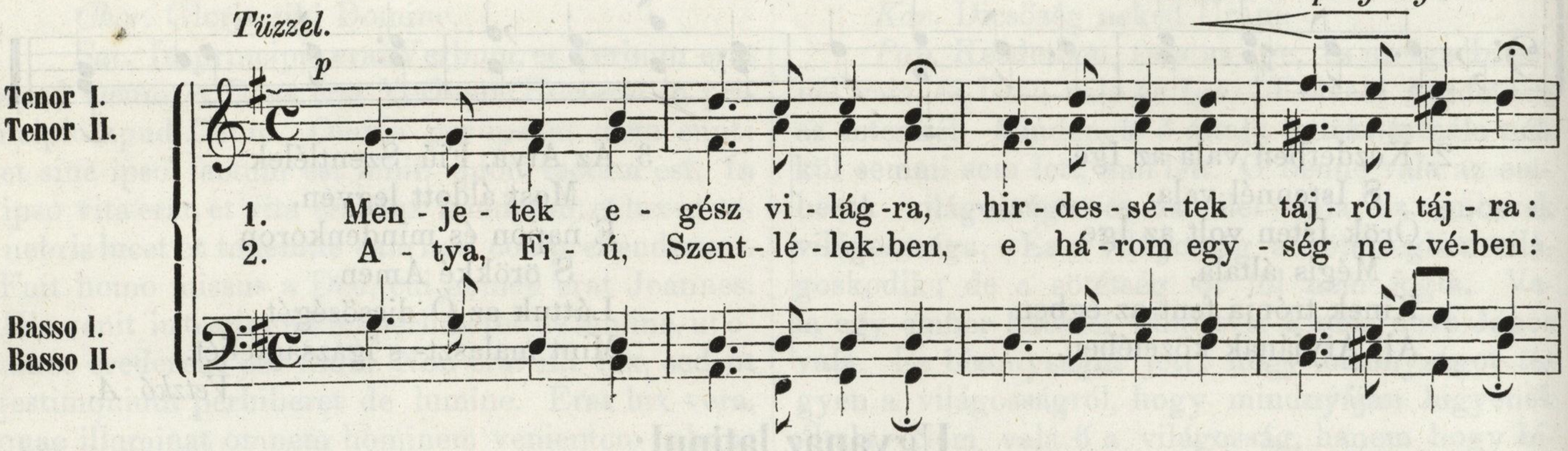
Pap. Az időben: Letelepedvén a tizenegy tanitvány, megjelent nekik Jézus, és szemökre hányta hitetlenségöket és szívök keménységét, hogy azoknak, kik látták őt, miután feltámadott, nem hittek. És mondá nekik: Elmenvén az egész világra, hirdessétek az evangeliomot minden teremtménynek. A ki hiszen, és megkereszteltetik üdvözül; a ki pedig nem hiszen, elkárhozik. Azokat pedig, a kik hisznek, ezen jelek követik: Az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, kigyókat vesznek föl, és ha valami halálost isznak, nem árt nekik; a betegekre kezeikel teszik, és meggyógyulnak. Az Úr Jézus tehát, miután szólott nekik, fölvéteték mennybe, és űl az Istennek jobbja felől. Azok pedig elmenvén, tanitának mindenütt, az Úr velök együtt munkálkodván és a beszédet megerősítvén a rákövetkező csodajelekkel.

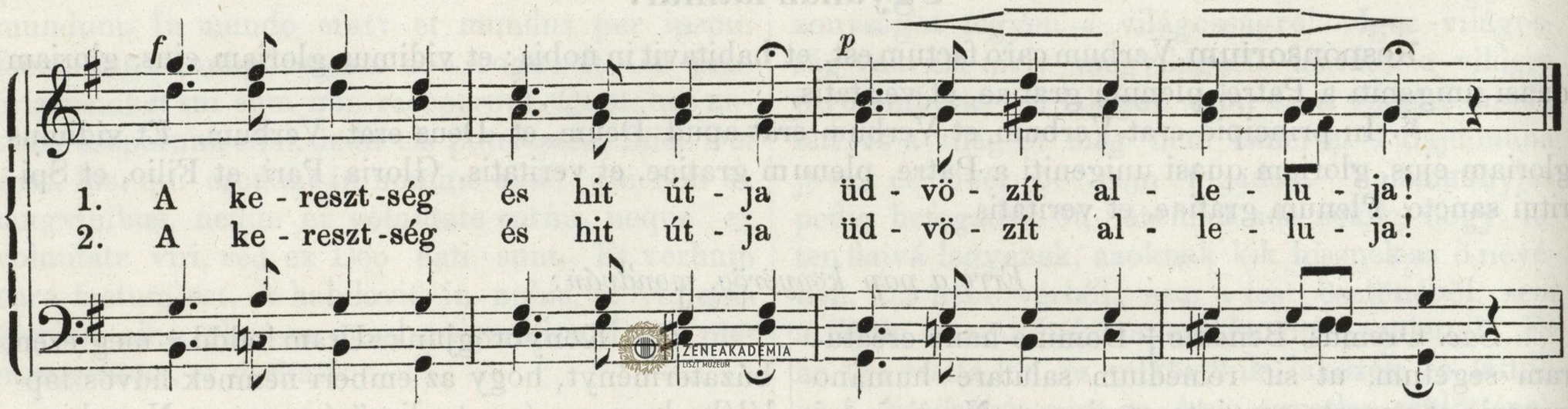
ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

A *kar által énekeltetik*;

II. Felelet.

Dallama Kaposy Gy-töl.

Ugyanaz latinul.

Responsorium. Ite in orbem universum, et praedicate, dicentes: Alleluja. — Qui crediderit, et baptisatus fuerit, salvus erit. Alleluja, alleluja, alleluja.

℣. In nomine Patris, et Filii et Spiritus Sancti. Qui crediderit, et baptisatus fuerit, salvus erit Alleluja, alleluja, alleluja. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Alleluja, alleluja alleluja!

Sac. Oremus. Omnipotens, sempiterne Deus, arbiter throni, qui molem terrae ex nihilo pendentem gubernas, et ad usum humani generis, corporisque sustentationem, agros operibus excolere jussisti: misericordiam tuam supplices exoramus, ut, quidquid in hos agros salubriter seminatum, atque plantatum est, aspectu tuae clementiae prospicias, et aeris temperiem misericorditer moderari digneris: ut resecato, atquae absorpto omnium tribulorum spinarumquae squallore, efficiatur foecundum, et ad maturitatem perfectam tribuas pervenire: ut nos famuli tui licet indigni, uberem tuorum donorum fructum cum gratiarum actione percipientes, debitas, atque acceptabiles sancto Nomini tuo laudes referre mereamur. Per Christum.

Chor. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Örök mindenható Úr Isten! ki a föld kerekségét semmiből teremtvén föntartod s az emberi nem testi táplálására a földet művelni parancsolád: irgalmadat alázatosan kérjük, hogy a mi hasznos e szántóföldekbe vettetett, és ültettetett, arra kegyességed szemeivel tekints, s a levegő változást irgalmad szerint mérsékelvén, minden bojtorján s tövis elfojtása és megsemmisítése után, termékenyítve tenyésztesd és érleld meg azt tökéletesen, miszerint mi, bár méltatlan szolgáid, ajándékid bő gyümölcsét háladatossággal vevén, szent Nevednek méltók legyünk köteles és kedves dicséretet mondani. A mi Urunk.

Kar. Amen.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ekkor napnyugat felé fordulva a következő evangeliomot énekli. (Mát I, 1 — 16.)

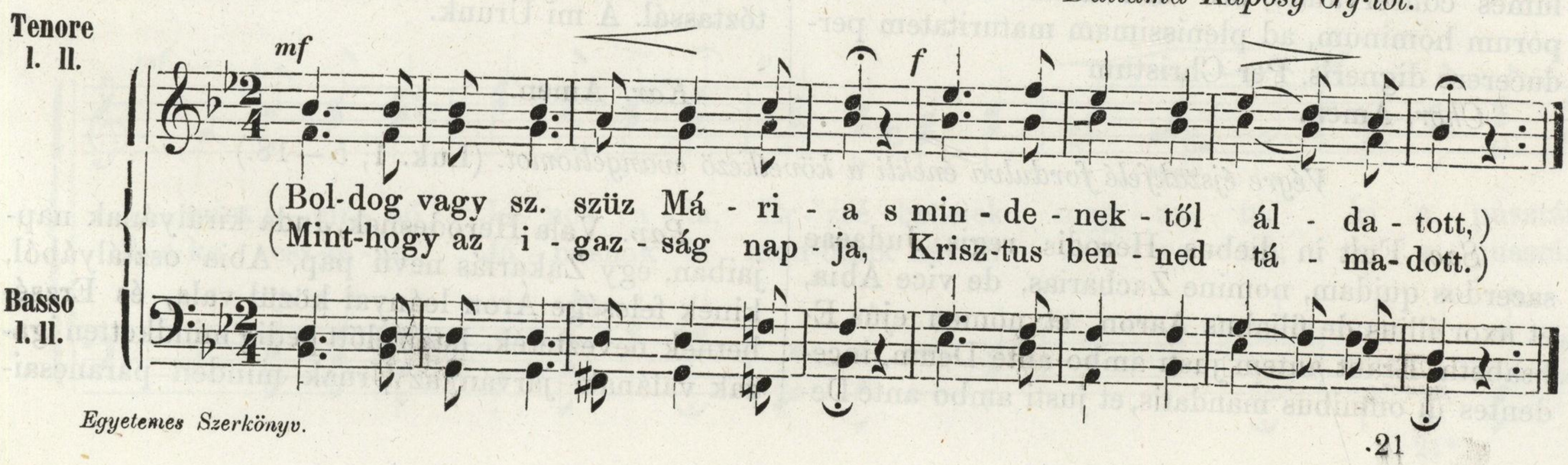
Sac. Liber generationis Jesu Christi, Filii David, Filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jakob, Jakob autem genuit Judam, et fratres ejus. Judas autem genuit Phares, et Zaram de Thamar. Phares autem genuit Esron. Esron autem genuit Aram. Aram autem genuit Aminabad. Aminabad autem genuit Naasson. Naasson autem genuit Salmon. Salmon autem genuit Booz de Rahab. Booz autem genuit Obed ex Ruth. Obed autem genuit Jesse. Jesse autem genuit David regem. David autem rex genuit Salamonem, ex ea, quae fuit Uriae. Salomon autem genuit Josaphat. Josaphat autem genuit Joram. Joram autem genuit Oziam. Ozias autem genuit Joatham. Joatham autem genuit Achaz. Achaz autem genuit Ezichiam. Ezichias autem genuit Manassen. Manasses autem genuit Amon. Amon autem genuit Josiam. Josias autem genuit Jechoniam, et fratres ejus in transmigratione Babylonis. Et post transmigrationem Babylonis: Jechonias genuit Salathiel. Salathiel autem genuit Zorobabel. Zorobabel autem genuit Abiud. Abiud autem genuit Eliacim. Eliacim autem genuit Azor. Azor autem genuit Sadoch. Sadoch autem genuit Achim. Achim autem genuit Eliud. Eliud autem genuit Eleazar. Eleazar autem genuit Mathan. Mathan autem genuit Jakob. Jakob autem genuit Joseph, virum Mariae, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus.

Pap. Jézus Krisztusnak, — ki Dávidnak, Ábrahám fiának fia — nemzetségkönyve. Ábrahám nemzé Izsákot, Izsák pedig nemzé Jákobot, Jákob pedig nemzé Judát és ennek testvéreit; Júda pedig nemzé Fáreszt és Zárát Támártól; Faresz pedig nemzé Ezront; Ezron pedig nemzé Áramot; Áram pedig nemzé Áminadábot; Aminadáb pedig nemzé Naaszont; Naaszon pedig nemzé Szalmont; Szalmon pedig nemzé Bózt Ráhábtól; Bóz pedig nemzé Obedet Ruttól; Obed pedig nemzé Jesszét; Jessze pedig nemzé Dávid királyt. Dávid király pedig nemzé Salamont attól, ki Uriás felesége volt; Salamon pedig nemzé Roboámot; Roboám pedig nemzé Abiást; Abiás pedig nemzé Ázát; Áza pedig nemzé Jozafátot; Jozafát pedig nemzé Jóramot; Joram pedig nemzé Oziást; Oziás pedig nemzé Joatámot; Joatám pedig nemzé Ákázt; Ákáz pedig nemzé Ezekiást; Ezekiás pedig nemzé Manasszest; Manasszes pedig nemzé Ámont; Ámon pedig nemzé Joziást; Joziás pedig nemzé Jekoniást és ennek atyjafiait a Babiloniába való költözéskor. És a Babiloniába való költözés után, Jekoniás nemzé Szalátielt; Szalátiel pedig nemzé Zorobabelt; Zorobabel pedig nemzé Abiudot; Abiud pedig nemzé Eliacimot: Eliacim pedig nemzé Azort; Azor pedig nemzé Szádokot; Szádok pedig nemzé Achimot Achim pedig nemzé Eliudot; Eliud pedig nemzé Eleazárt; Eleazár pedig nemzé Mátánt; Mátán pedig nemzé Jákobot. Jákob pedig nemzé Józsefet, Mária férjét, kitől született Jézus, ki Krisztusnak neveztetik.

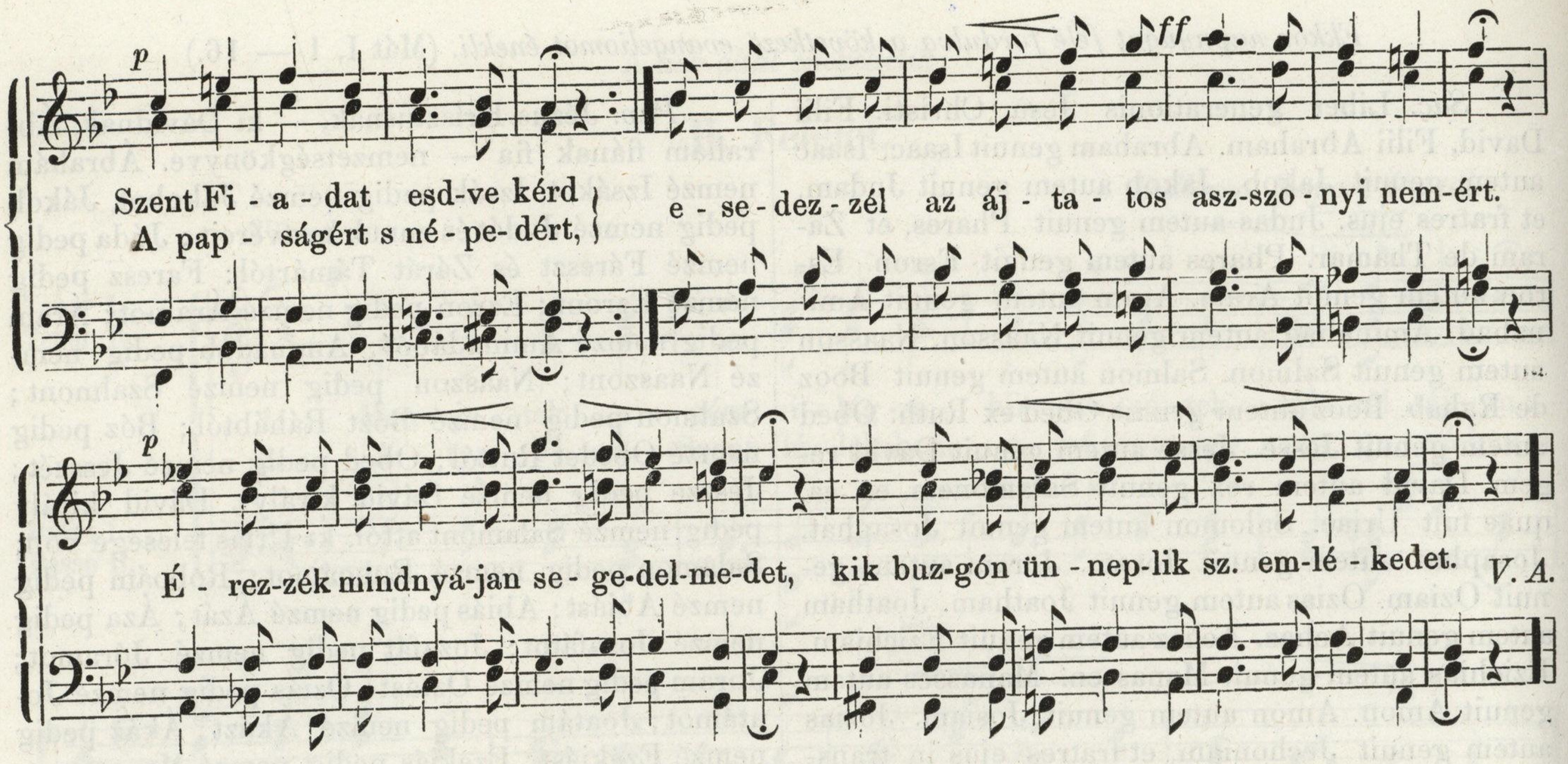
A kar által énekeltetik:

III. Felelet.

Mérsékelve. *Dallama Kaposy Gy-töl.*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ugyanaz latinul.

Responsorium. Felix namque es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: Quia ex te ortus est Sol justitie, Christus, Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem. Quia ex te ortus est Sol justitiae, Christus, Deus noster. Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto. Christus, Deus noster.

Sac. Oremus. Te, Domine, petimus, et rogamus, ut hos fructus seminum, tuis oculis serenis, hilarique vultu aspicere digneris. Sicut enim testatus es per famulum tuum Moysen filiis Israel, ut egressi, de terra Aegypti in terram, quam eis daturus eras, primitias fructuum suorum offerent Sacerdotibus benedicendas: sic nos oramus auxilium misericordiae tuae super has segetes, ut non grando eas succidat, non turbo subvertat, non vis tempestatis detruncet non aeris serenitas exaestuet et inundatio, pluviarum non exterminet; sed incolumes conservando, pro usu animarum, et corporum hominum, ad plenissimam maturitatem perducerere digneris. Per Christum

Chor. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Uram! esdve kérünk Téged, hogy a magvak ezen terményeire vidám szemmel és arczával tekinteni méltóztassál; és valamint Mózes szolgád által Izrael fiainak rendeléd, hogy kijövén Egyiptomból a nekik adandó földre, terményeik zsengéit fölajánlanák a papoknak megáldás végett: úgy most irgalmad segítségét kérjük ezen vetésekre, hogy azokat a jég el ne verje, a forgó szél föl ne forgassa, a fergeteg el ne tiporja, a hőség ki ne égesse, az árvíz ki ne írtsa; hanem azokat épségben megtartván, az emberek testi és lelki használatára tökéletesen megérlelni méltóztassál. A mi Urunk.

Kar. Amen.

Végre éjszakfelé fordulva énekli a következő evangeliomot. (Luk. 1, 5—18.)

Sac. Fuit in diebus Herodis regis Judaeae sacerdos quidam, nomine Zacharias, de vice Abia, et uxor illius de filiabus Aaron, et nomen ejus Elisabeth. Erant autem justi ambo ante Deum, incedentes in omnibus mandatis, et justi ambo ante De-

Pap. Vala Heródesnek, Juda királyának napjaiban, egy Zakariás nevű pap, Abia osztályából, kinek felesége Áron leányai közül vala, és Erzsébetnek nevezteték. Isten előtt pedig mindketten igazak valának. járván az Úrnak minden parancsai-

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

um, incedentes in omnibus mandatis, et justificationibus Domini sini querela: et non erat illis filius, eo, quodesset Elisabeth sterilis, et ambo processissent in diebus suis. Factum est autem, cum sacerdotio fungeretur in ordine vicis suae ante Deum; secundum consuetudinem sacerdotii, sorte exiit, ut incensum poneret, ingressus in templum Domivi: et omnis multitudo populi erat orans foris hora incensi. Apparuit autem illi Angelus Domini stans a dectris altaris incensi. Et Zacharias turbatus est videns, et timor irruit super eum. Ait autem ad illum Angelus: Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tuo: et uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joannem; et erit gaudium tibi, et exultatio, et multi in nativitate ejus gaudebunt. Erit enim magnus coram Domino: et vinum, et siceram non bibet: et Spiritu Sancto replebitur adhuc et utero matris suae: ex multos filiorum Israel convertet ad Dominum Deum ipsorum: et ipse praecedet ante illum in spiritu, et virtute Eliae; ut convertat corda patrum in filios, et incredulos ad prudentiam justorum, parare Domino plebem perfectam.

ban és igazságaiban feddhetetlenül, és nem vala nekik fiok azért, hogy Erzsébet magtalan volt, és mindketten előhaladtak napjaikban. Lőn pedig, mikor a papságnak rende szerént eljárna az ő tiszténék dolgában az Isten előtt, a papság szokása szerént rá esvén a sors, hogy jó illatszert gyújtson, beméne az Úr templomába, és az egész népsokaság kivül imádkozik vala a füstölés órájában. Megjelenék pedig neki az Úr angyala, állván a jó illatszer oltárának jobbja felől. És Zakariás látván ezt, megháborodék és félelem szállá meg őt. Mondá pedig neki az angyal: Ne félj, Zakariás! mert meghallgattatott könyörgésed, és Erzsébet, a te feleséged fiat szül neked, és az ő nevét Jánosnak fogod híni, és örömöd és vigasságod leszen, és sokan örülnek majd az ő születésén; mert nagy leszen az Úr előtt bort és részegítőt nem iszik, és Szentlélekkel betelik még anyja méhétől. És Izrael fiai közől sokat térít meg Urokhoz, Istenökhöz. És ő Illés lelkével és erejével fog járni előtte, hogy az atyák szívét a fiakhoz térítse, és a hitetleneket az igazak okosságára, az Úrnak tökéletes népet készítendő.

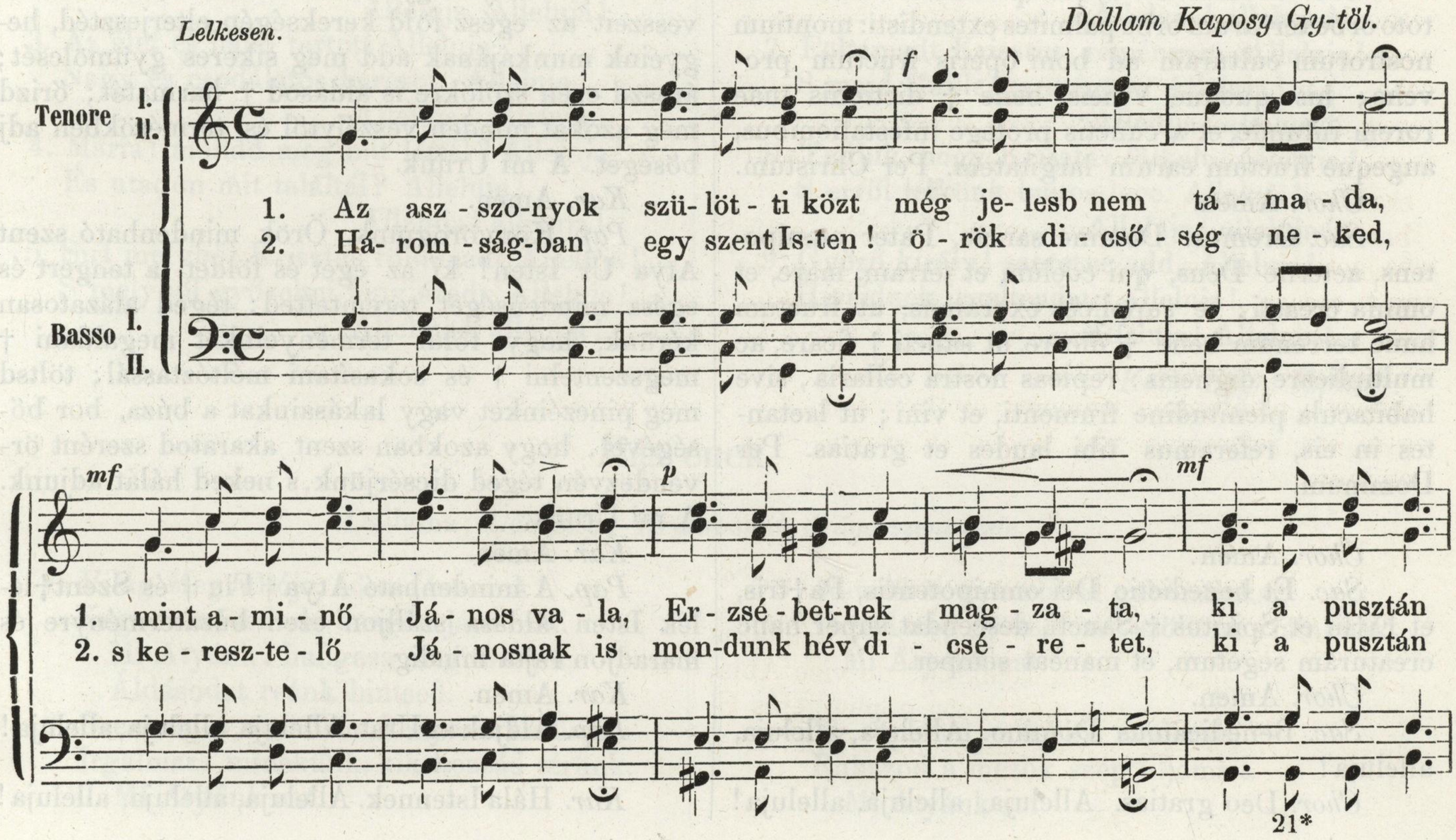
A kar által énekeltetik:

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

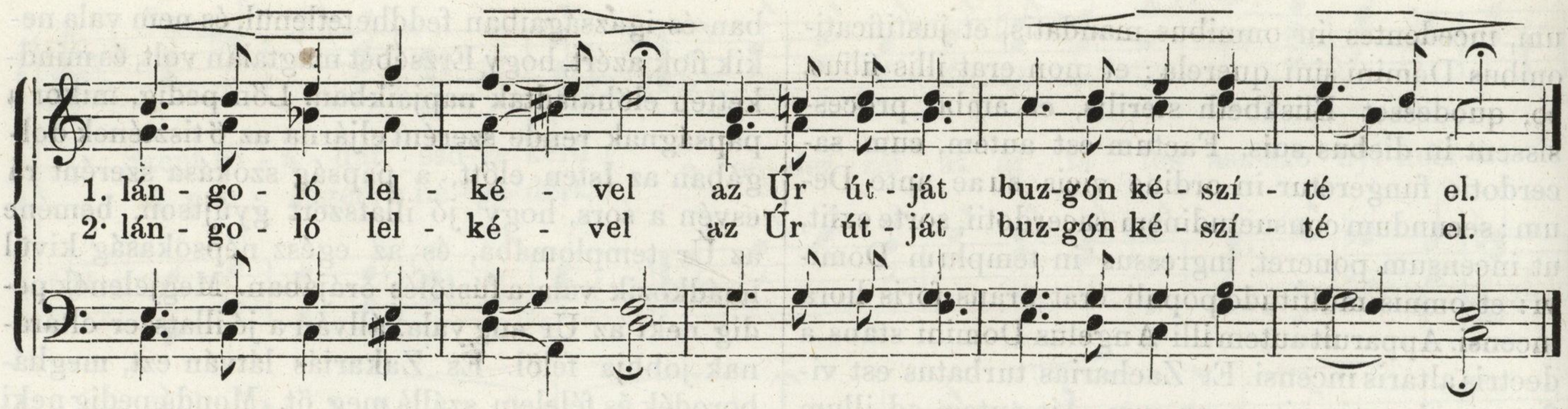
IV. Felelet.

Dallam Kaposy Gy-töl.

Lelkesen.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ugyanaz latinul.

Responsorium. Inter natos mulierum non surrexit major Joanne Baptista: Qui viam Domino praeparavit in eremo.

V. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes. Qui viam Domino praeparavit in eremo. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Qui viam Domino praeparavit in eremo .

Sac. Oremus. Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus ! quaesumus, emitte sanctos Angelos tuos, ut defendant segetes nostras a vermibus, ab avibus, et locustis : ut magnificetur nomen tuum Deus in omni loco. Per Dominum.

Chor. Amen.

Pap. Könyörögjünk ! Mindenható szent Atya, örök Isten ! kérünk téged, küldd ki angyalidat, hogy vetéseinket őrizzék a férgektől, a madaraktól és sáskáktól, miszerint magasztaltassék neved Úr Isten minden helyen. A mi Urunk.

Kar. Amem.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

A mely vidéken szöllöhegy van, a pap arra fordulva, a következö imákat mondja:

Sac. Oremus. Deus, qui spiritualis Vineae tuae toto orbe terrarum orbe palmites extendisti: montium nostrorum culturam ad boni operis fructum provehe; his quoque Vineis bene † dictionis tuae rorem infunde, et a cunctis protege infestationibus, augeque fructum earum largitatem. Per Christum.

Chor. Amen.

Sac. Oremus. Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus, qui coelum et terram, mare, et omnia creasti ; te supplices exoramus, ut fructum hunc terrenum bene † dicere, ut sancti † ficare, ac multiplicare digneris: repleas nostra cellaria, sive habitacula plenitudine frumenti, et vini ; ut laetantes in eis, referamus tibi laudes et gratias. Per Dominum.

Chor. Amen.

Sac. Et benedictio Dei omnipotentis, Pa†tris, et Fi†lii et Spiritus † Sancti, descendat super hanc creaturam segetum, et maneat semper.

Chor. Amen.

Sac. Benedicamus Domino. Alleluja, alleluja, alleluja !

Chor. Deo gratias. Alleluja, alleluja, alleluja!

Pap. Könyörögjüuk Úr Isten ! ki lelki szőlőd vesszeit az egész föld kerekségén elterjesztéd, hegyeink munkájának add meg sikeres gyümölcsét; áraszd ezen szőlőkre is áldásod † harmatát; őrizd meg azokat minden veszélytől és termésökben adj bőséget. A mi Urunk.

Kar. Amen.

Pap. Könyörögjünk. Örök mindenható szent Atya Úr Isten ! ki az eget és földet, a tengert és egész mindenséget teremtetted: téged alázatosan kérünk, hogy földi terményeinket megáldani † megszentelni † és sokasítani méltóztassál; töltsd meg pinczéinket vagy lakásainkat a búza, bor bőségével, hogy azokban szent akaratod szerént örvendezvén, téged dicsérjünk, s neked hálát adjunk. A mi Urunk.

Kar. Amen.

Pap. A mindenható Atya † Fiu † és Szent†lélek Isten áldása szálljon ezen búzaterményre és maradjon rajta mindig.

Kar. Amen.

Pap. Áldjuk az Urat. Alleluja, alleluja, alleluja !

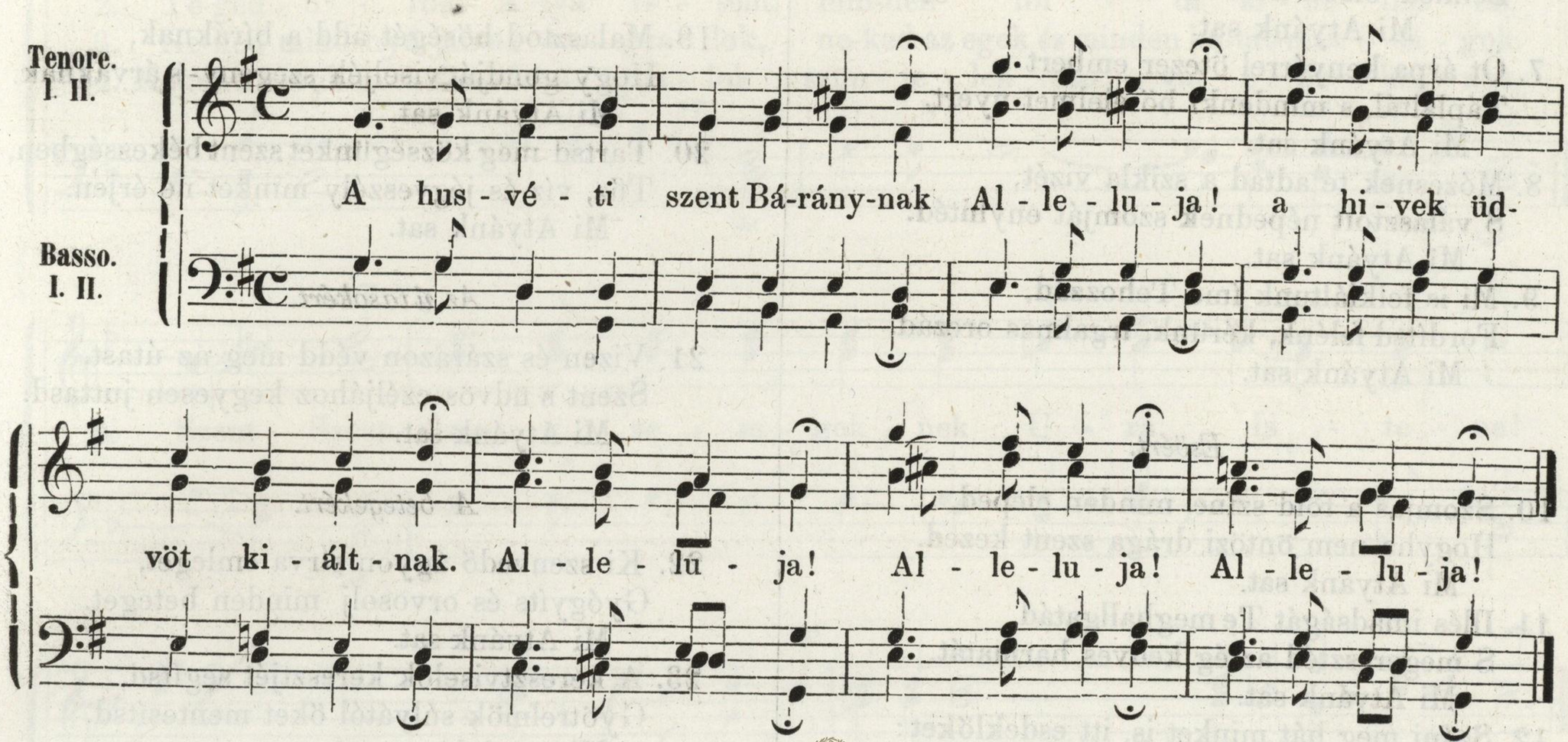
Kar. Hála Istennek. Alleluja, alleluja, alleluja!

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

LISZT FERENCZ HAGYATÉKA

Mindnyájan letérdelnek és visszamenöre a kar elkezdi „A husvéti szent Báránynak“ vagy a „Világ Megváltója“ kezdetü éneket s miután egy verset elmondottak, a körmenet megindul.

Ének.

2. Krisztus a bűntől megmentett Alleluja!
És Atyjával kiengesztelt Alleluja!
Alleluja, Alleluja!
3. Az élet és halál tartott Alleluja!
Nagy és csodálatos harczot. Alleluja!
Alleluja! alleluja!
4. Mária! mondd meg mit láttál? Alleluja!
És utadon mit találtál? Alleluja!
Alleluja! alleluja!
5. Sirt melyből Krisztus föltámadt Alleluja!
S melyből győzelmi fény áradt. Alleluja!
Alleluja! alleluja!
6. Tanúk gyanánt angyalokat Alleluja!
Lepelt és ruházatokat. Alleluja!
Alleluja! alleluja!
7. Föltámadt Krisztus, reményem, Alleluja!
S majd Galileába mégyen Alleluja!
Alleluja! alleluja!
8. Tudjuk, hogy Krisztus fölkele, Alleluja!
S erről lelkünk biztos leve. Alleluja!
Alleluja! alleluja!
9. Győző király! szeretve add, Alleluja!
Híveidnek irgalmadat. Alleluja!
Alleluja! Alleluja!

Kath. Egyh. Énektár.

Más ének.

Dallama: *Üdvözlégy Krisztusnak drága szent teste.*

1. Világ Megváltója, édes Jézusunk!
Kegyes színed elé buzgón járulunk.
Mi Atyánk! hallgass meg minket,
Áldásodat reánk hintsed.
2. Szentséges nevedben kenyeret kérünk,
Irgalmazz minekünk, kik hozzád térünk.
Mi Atyánk sat.
3. Neveld és gyarapítsd gabonáinkat,
Tartsd meg gyümölcseit szőllőnk s fáinknak.
Mi Atyánk sat.
4. Te táplálod az ég kis madarait,
Ruházod a mezők szép liljomait.
Mi Atyánk sat.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

5. Tápláljon s ruházzon minket is kezed,
Jóságodért nyújtunk hála érzetet.
Mi Atyánk sat.
6. Ha kenyeret kérünk nem köveket adsz,
Benned bizók közől senkit el nem hagysz.
Mi Atyánk sat.
7. Öt árpa kenyérrel ötezer embert
Tápláltál, s mindenki bő élelmet nyert.
Mi Atyánk sat.
8. Mózesnek te adtad a szikla vizét,
S választott népednek szomját enyhitéd.
Mi Atyánk sat.
9. Mi is felkiáltunk íme Tehozzád,
Fordítsd felénk, kérünk, irgalmas orczád.
Mi Atyánk sat.

Esőért.

10. Szomjas a föld színe, minden eleped,
Hogyha nem öntözi drága szent kezed.
Mi Atyánk sat.
11. Illés imádságát Te meghallgatád,
S megeresztéd az ég kedves harmatát.
Mi Atyánk sat.
12. Szánj meg hát minket is, itt esdeklőket,
Száraz mezeinkre adj szép esőket.
Mi Atyánk sat.

Tiszta időért.

13. Elzártad előlünk a szép kék eget,
Napodtól új éltet földünk nem vehet,
Miatyánk sat.
14. Oszlasd el a ködöt, adj szép napokat,
És engedd töltenünk szentül azokat.
Mi Atyánk sat.

Az anyaszentegyházért.

15. Őrizz meg mindvégig a hitben minket,
A melyet tulajdon szent Fiad hintett,
Mi Atyánk sat.
16. Tartsd meg egyházadat teljes épségben,
Add, hogy szent hitünkért szivünk hőn égjen
Mi Atyánk sat.

A fejedelmekért.

17. A keresztény világ fejedelmeit
Béke s boldogságban, kérünk egyesitsd.
Mi Atyánk sat.
18. Igy folynak napjaink üdvösségesen
Míg szerető lelkünk hozzád felmegyen.
Mi Atyánk sat.

A bírákért és községért.

19. Malasztod bőségét add a bíráknak,
Hogy gondját viseljék szegény- s árváknak.
Mi Atyánk sat.
20. Tartsd meg községünket szent békességben,
Tűz, víz és jégveszély minket ne érjen.
Mi Atyánk sat.

Az útasokért.

21. Vizen és szárazon védd meg az útast,
Szent s üdvös czéljához kegyesen juttasd.
Mi Atyánk sat.

A betegekért.

22. Ki szenvedő ágyon sírva emleget,
Gyógyíts és orvosolj minden beteget.
Mi Atyánk sat.
23. A keresztviselők keresztjét segítsd,
Gyötrelmök súlyától őket mentesítsd.
Mi Atyánk sat.

Az árvákért.

24. Óvja az árvákat drága szent kezed,
Oszlasd el szivökről a búfelleget.
Mi Atyánk. sat.

Befejezés.

25. Tudjuk hogy ellened mily sokszor vétünk,
De könyörülj rajtunk, irgalmazz nékünk.
Mi Atyánk sat.
26. Vétkeinkért ontunk sürü könyeket
S bizunk, hogy népedet Te el nem veted
Mi Atyánk sat.
27. A végső nagy harczon állj fel mellettünk.
Szent tested s véredben hozzánk vehessünk.
Mi Atyánk sat.
28. Engedd, ha éltünknek megjövend vége,
Jussunk szent hazádnak nagy örömébe.
Mi Atyánk sat.
29. Hol angyalok s szentek társaságában,
Dicsérjünk szivünknek buzgóságában.
Mi Atyánk! hallgass meg minket,
Aldásodat reánk hintsed.

Midön a körmenet a templomhoz közeledik, a pap vagy az énekkar megkezdi a „Te Deum“-ot.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Te Deum.

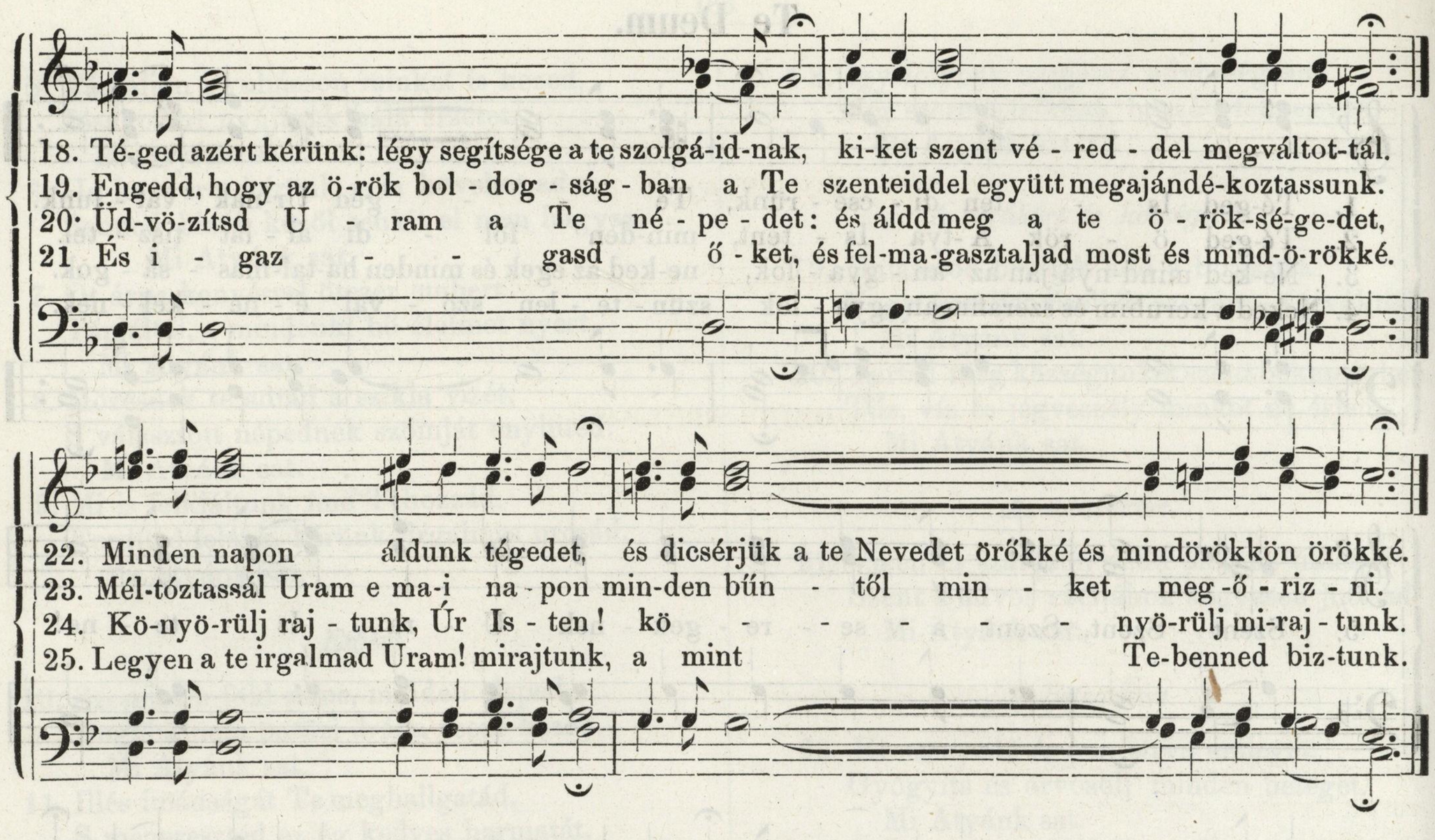
1. Té-ged Is - ten di - csé - rünk, Té - - ged Ur-nak val - lunk.
2. Té-ged ö - rök A-tya Is - tent, min-den föl - di ál - lat tisz - tel.
3. Ne-ked mind-nyá-jan az an - gya - lok, ne-ked az egek és minden ha-tal-mas - sá - gok.
4. Neked a kerubim és szerafim an - gya - lok szün - te - len szó - val é - ne - kel - nek.

5. Szent Szent, Szent a se - re - gek - nek U - ra Is - te - ne!

6. Tel-je-sek az e-gek és a föld Dől-ső-ged - nek di-cső - sé - gé - vel.
7. Té-ged az apostolok dicsősé-ges ka -ra, Té-ged a prófétáknak dicsé-re - tes szá - ma,
8. Té-ged a már - ty - rok-nak fé-nyes se - re - gi di - csér - nek.
9. Té-ged szé - les e vi - lá - gon vall és dicsér az a-nya-szent- egy - ház.
10. Vég - - - he - tet - len fel - sé - - gű A - tya Is - tent.
11. A te tisz - te - let-re mél - tó i-gaz és e - gyet - len egy Fi - a - dat.
12. A vi-gasz - ta - ló Szent-lel - ket is.

13. Te di-cső-ség - nek ki - rálya Krisz-tus! Te az Atya Istennek örökké való Fi - a vagy.
14. Te a megszabadításért felvévén az emberi természetet, nem iszonyodtál a szűznek mé - hé - től.
15. Te meggyőz - vén a ha - lál ful-lánk - ját, megnyitád hiveidnek a mennyor- szá - got.
16. Te az Is - ten - nek jobbján ülsz, A-tyád - nak di-cső-sé - gé - ben.
17. E vi-lág - ra jö - ven - dő bi - ró - nak hi - szünk té-ged len - ni.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Sac. Benedicamus Patrem et Filium cum Sancto Spiritu.

Chor. Laudemus, et super exaltemus in secula.

Sac. Oremus. Deus, cujus misericordiae non est numerus, et bonitatis infinitus est thesaurus, piisimae majestati tuae pro collatis donis gratias agimus, tuam semper clementiam exorantes, ut, qui petentibus postulata concedis, eosdem non desserens, ad praemia futura disponas. Per eumdem.

Chor. Amen.

Pap. Áldjuk az Atyát a Fiúval és Szentlélekkel.

Kar. Dicsérjük és magasztaljuk őt mindörökké.

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! kinek irgalmassága megszámlálhatatlan és jóságának kincse véghetetlen: hálákat adunk szent Fölségednek minden nyert ajándékaidért, kegyességed előtt szüntelen esdekelvén, hogy ki a hozzád folyamodók könyörgését meghallgatod, őket soha el nem hagyva, a jövendő jutalmakra elrendeljed. Ugyanazon.

Kar. Amen.

Ez után a „Mennynek kirá lyné asszonya“ karvers énekeltetik, és a hozzátartozó imádság mondatik el (mint a 152. lapon); végre áldás adatik.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

8. KERESZTJÁRÓ NAPOKON

a körmenetek rendtartása.

Áldozócsütörtököt közvetlenül háromnapi, az egyház által rendelt ájtatosság elözi meg, hogy azokban alázatos lélekkel s törödelmes szívvel Istennek földi s örök javunkra szükséges áldásaiért egyesülten esedezzünk; miért is e napokat „könyörgések napjainak“ vagy azért, mivel faluhelyen, hol több templom nem létezik, valamely kereszthez szoktak menni: „keresztjáró napoknak“ nevezzük.

A keresztjáró ájtatosság az ötödik században élt szent Mammert viennei püspöktöl veszi eredetét, ki midön 469-ik évben székvárosát földrengés, ragadozó vadállatok s villámcsapások pusztítanák: Áldozó csütörtök elött, az Úr kiengesztelése végett híveivel együtt háromnapi böjtöt s közájtatosságot tartott, oly sikerrel, hogy az inség azon idötöl megszünt. Példája után ezen ájtatosságot nyomban az egész frankhoni egyház, a nyolczadik században pedig Roma is elfogadta, honnan az nemsokára az egész egyházban elterjedt.

Keresztjáró napokban következöleg tartatnak meg a körmenetek:

A nép összegyülekezvén a templomba, a pap violaszínü karpalástban segédletével az oltárhoz megy, és azonképen, mint Márk napi búzaszenteléskor, a kar az „Exaudi nos“ vagyis: „Hallgass meg minket“ kezdetü karverset énekli, a pap pedig ének után az imát mondja el (lásd mindezeket a 154. és 155. lapon). Azután elkezdetik a „Mindenszentek litániája“ s a Szentséges szüz Máriá-ra a körmenet egy más templomba, vagy ahol nincs több templom, szent mise után a kijelelt kereszthez indul. Ha templomba vezettetik a körmenet, a Mindenszentek litániája elvégeztével szent mise és utána sokhelyütt szónoklat tartatik, s midön már az ájtatosság elvégeztetett, a következö könyörgések mondatnak.

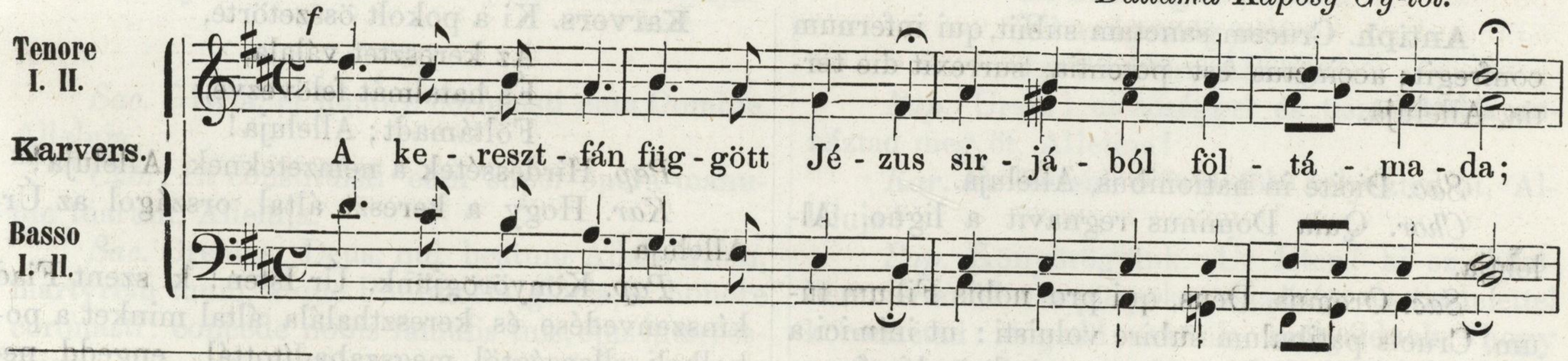
ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

I. Karvers és könyörgés.

Templomba vezettetvén a körmenet, az elsö karvers és könyörgés mindig azon egyház védszentjéröl mondatik, melyben a körmenet állomása van; egyébütt pedig az alább következö 4-ik könyörgés „A szent keresztröl,“ vétetik elsönek.

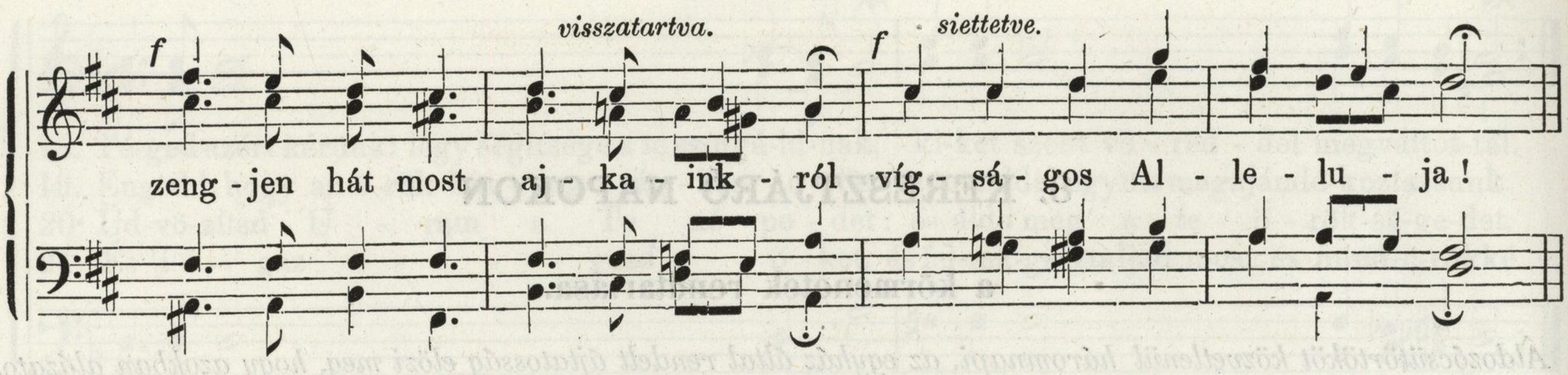
II. A föltámadásról.*)

Élénken. *Dallama Kaposy Gy-töl.*

**) Ezen s minden itt következö karverset a 147-ik lapon levö „Istenem te megvizsgáltál“ kezdetü zsoltár szerént is lehet énekelni.*

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Ugyanaz latinul.

Antiph. Surrexit Dominus de sepulchro: qui pro nobis pependit in ligno. Alleluja.

Sac. Surrexit Dominus vere, Alleluja.
Chor. Et apparuit Simoni, Alleluja.
Sac. Oremus. Deus, qui solemnitate Paschali, mundo remedia contulisti: populum tuum, quaesumus, coelesti dono prosequere; ut, et perfectam libertatem consequi mereatur, et ad vitam proficiat sempiternam.

Pap. Bizonnyal feltámadott az Úr. Alleluja!
Kar. És megjelent Simonnak. Alleluja!
Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki a husvét ünneplésével szent Fiad föltámadása által a világnak orvoslást nyujtottál, járulj népedhez mennyei ajándékaiddal, hogy lelkünknek tökéletes szabadságát megnyervén, az örök életre gyarapodjunk.

III. A keresztjáró napokról.

Antiph. Petite, et accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum; ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, et credidistis. Alleluja.

Sac. Mane nobiscum Domine, Alleluja.
Chor. Quoniam advesperascit, Alleluja.
Sac. Oremus. Praesta, quaesumus, omnipotens Deus, ut, qui in afflictione nostra de tua pietate confidimus; contra adversa omnia, tua semper protectione muniamur.

Karvers. Kérjetek és ád tinektek,
Mert hőn szeret, az Atya;
Örömötök teljes leszen,
Ha hisztek, Alleluja!
Pap. Maradj velünk Uram, Alleluja!
Kar. Mert estvéledik, Alleluja!
Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! adjad kérünk, hogy a kik szorongattatásainkban kegyelmedben bízunk, oltalmad által minden veszedelem ellen biztosíttassunk.

IV. A szent keresztről.

Antiph. Crucem sanctam subiit, qui infernum confregit; accinctus est potentia, surrexit die tertia, Alleluja.

Sac. Dicite in nationibus, Alleluja.
Chor. Quia Dominus regnavit a ligno. Alleluja.
Sac. Oremus. Deus, qui pro nobis Filium tuum, Crucis patibulum subire voluisti: ut inimici a nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis, ut resurrectionis gratiam consequamur.

Karvers. Ki a pokolt összetörte,
Az keresztet válala,
És hatalmát felövezve,
Föltámadt; Alleluja!
Pap. Hirdessétek a nemzeteknek, Alleluja!
Kar. Hogy a kereszt által országol az Úr, Alleluja!
Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki szent Fiad kínszenvedése és kereszthalála által minket a pokolbeli ellenségtől megszabadítottál, engedd nekünk szolgáidnak, hogy a feltámadás kegyelmét elnyerjük.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

V. A boldogságos szüz Máriáról.

Antiph. Regina coeli letarae, Alleluja:
Quia quem meruisti portare Alleluja:
Resurrexit, sicut dixit, Alleluja:
Ora pro nobis Deum, Alleluja.
Sac. Gaude, et laetare Virgo Maria, Alleluja.

Chor. Quia surrexit Dominus vere, Alleluja.

Sac. Oremus. Deus, qui per resurrectionem Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum laetificare dignatus es: praesta, quaesumus; ut per Ejus Genitricem Virginem Mariam perpetuae capiamus gaudia vitae.

Karvers. Mennynek királynéja örvendj!
Mert kit méhed hordoza,
Amint megmondotta vala,
Föltámadt. Alleluja!
Pap. Örülj és örvendezz Szűz Mária, Alleluja!
Kar. Mert valóban feltámadott az Úr. Alleluja!
Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki a te szent Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus föltámadása által a világot megörvendeztetni méltóztattál, adjad kérünk, hogy az Ő szent anyja, a szűz Mária által az örök élet örömeit elnyerjük.

VI. Szent Péter és Pál apostolokról.

Antiph. Fulgebunt justi, sicut Sol, in regno Patris eorum, Alleluja.

Sac. In omnem terram exivit sonus eorum, Alleluja.
Chor. Et in fines orbis terrae verba eorum, Alleluja.
Sac. Oremus. Deus, cujus dextera beatum Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeretur, erexit; et coapostolum ejus Paulum, tertio naufragantem, de profundo pelagi liberavit: exaudi nos propitius, et concede; ut amborum meritis, aeternitatis gloriam consequamur.

Karvers. Mint az égnek fényes napja,
Ragyog a föld igaza,
Az Atyának országában
Végnélkül. Alleluja!
Pap. Az egész földre kiterjedt az ő hangjok, Alleluja!
Kar. És a földnek végső határaig elhatottak igéik, Alleluja!
Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki jobboddal szent Péter apostolt, hogy el ne merülne a tenger habjain, fentartottad, és apostoltársát, Pált, háromszori hajótöréskor, az örvény mélyéből kiszabadítottad: hallgass meg minket kegyelmesen és engedd, hogy mindkettőjök érdeme által az örök dicsőséget elnyerhessük.

VII. A magyarhoni püspöki megyék védszentjeiről.

a) Az esztergami főmegye védszentje,- szent Béla püspök, s vértanúról.

Antiph. Beatus vir, qui inventus est sine macula, Alleluja! Et operatus est justitiam, Alleluja.

Sac. Gloria, et honore coronasti eum Domine, Alleluja.
Chor. Et constituisti eum super opera manuum tuarum, Alleluja.
Sac. Oremus. Deus, qui beatum Adalbertum, martyrem tuum, atque Pontificem gloria, et honore coronasti: concede nobis famulis tuis, ejus intercessione, et meritis veniam consequi delictorum, et perfrui gaudiis Beatorum.

Karvers. Boldog ember, kit bűn árja
El nem ragadott soha,
Ki az igazság utjáról
Le nem tért. Álleluja!
Pap. Uram! dicsőséggel és tisztelettel koronáztad meg őt, Alleluja!
Kar. És kezeid művei fölé helyezted őt, Alleluja!
Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki sz. Adalbert vértanúdat és püspököt dicsőség- és tisztelettel koronáztad: engedd nekünk, szolgáidnak, hogy esedezése és érdemei tekintetéből, bűneinknek bocsánatát megnyervén, dicsőült szenteid örömeit élvezhessük.

Zeneművészeti Főiskola Budapest
ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

b) Az egri fömegye védszentje,- olajbafött sz. János ap. s evangelistáról:

Antiph. Inferventis olei dolium missus, beatus Joannes Apostolus, divina se protegente gratia illaesus exivit, Alleluja.

Sac. Valde honorandus est beatus Joannes, Alleluja.

Chor. Qui supra pectus Domini, in coena recubuit. Alleluja.

Sac. Oremus. Deus, qui conspicis, quia nos undique mala nostra perturbant, praesta quaesumus: ut beati Joannis Apostoli tui, et Evangelistae intercessio gloriosa nos protegat.

Karvers. Hév olajba főzte Jánost
A pogányság zsarnoka;
De isteni kegyből épen
Kijött ő. Alleluja!

Pap. Nagy tiszteletre méltó sz. János apostol, Alleluja!

Kar. Ki a végvacsorán az Úr mellén nyugodott Alleluja!

Pap. Könyörögjünk. Isten! ki látod, hogy minket bajaink mindenfelől háborgatnak, adjad kérünk, hogy Szent János apostol és evangelista dicsőséges közbenjárása oltalmazzon.

c) A kalocsai fömegye védszentje,- sz. István magyar királyról.

Antiph. Hic vir despiciens mundum, et terrena triumphans, divitias coelo, condidit ore manu, Alleluja!

Sac. Justum deduxit Dominus per vias rectas, Alleluja.

Chor. Et ostendit illi regnum Dei, Alleluja.

Sac. Oremus. Concede, quaesumus, Ecclesiae tuae omnipotens Deus, ut beatum Stephanum confessorem tuum, quem regnantem in terris propagatorem habuit, propugnatorem habere mereatur gloriosum in coelis.

Karvers. István megveté a földet
S győzelem lett a díja;
Mennyei kincset szerezve
Boldog már, Alleluja!

Pap. Az igazat, az Úr egyenes ösvényen vezeté, Alleluja!

Kar. S megmutatá neki Isten országát, Alleluja!

Pap. Könyörögjünk. Engedd kérünk egyházadnak, mindenható Isten! hogy Szent István hitvallód, ki e földön terjesztője volt, dicső védnöke legyen az égben.

d) A fehérvári s győri megyék védszentje,- a menybement Máriáról.

Antiph. Hodie Maria Virgo coelos ascendit: gaudete, quia cum Christo regnat in aeternum, Alleluja.

Sac. Exaltata est sancta Dei Genitrix, Alleluja.

Chor. Super choros Angelorum ad coelestia regna. Alleluja.

Sac. Oremus. Famulorum tuorum quaesumus, Domine delictis ignosce: ut qui tibi placere de actibus nostris non volemus, Genitricis Filii tui Domini nostri intercessione salvemur.

Karvers. Menybe Isten jóvoltából
Szűz Mária feljuta!
Krisztussal uralg örökre,
Örüljünk, Alleluja!

Pap. Felmagasztaltatott Isten szent Szülője, Alleluja!

Kar. Az angyalok karai fölé mennyországban, Alleluja!

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! a te szolgáidnak bűneit bocsásd meg, hogy a kik cselekedeteink miatt neked nem tetszhetünk, a te szent Fiad, a mi Urunk Szülőjének közbenjárása által üdvözüljünk.

c) A kassai megye védszentje,- szent András apostolról.

Antiph. Cum pervenisset beatus Andreas ad locum, ubi crux parata erat, exlamavit et dixit: O

Karvers. „Rég óhajtott kedves kereszt
— András így imádkoza —

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

bona crux diu desiderata et jam concupiscenti animo praeparata, securus, et gaudens venio ad te, ita, et tu exultans suscipias me, discipulum ejus, qui pependit in te Alleluja.

Sac. Annuntiaverunt opera Dei, Alleluja.

Chor. Et facta ejus intellexerunt. Alleluja.

Sac. Oremus. Majestatem tuam, Domine, suppliciter exoramus: ut sicut Ecclesiae tuae beatus Andreas exstitit raedicator, et rector, ita apud te sit pro nobis perpetuus intercessor.

Fogadd az örömmel jövő
Tanítványt," Alleluja!

Pap. Isten munkáit hirdették, Alleluja!

Kar. És cselekedeteit megértették, Alleluja!

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! alázatosan kérjük, Fölségedet, hogy valamint szent András egyházadnak hirdetője s kormányzója volt, úgy legyen nálad értünk örökös közbenjáró.

f) A csanádi megye védszentje,- szent Gellért püspök s vértanúról.

Antiph. Sancti et justi in Domino gaudete, Alleluja: vos elegit Deus in haereditatem sibi, Alleluja.

Sac. Pretiosa in conspectu Domini, Aalleluja.

Chor. Mors sanctorum ejus, Alleluja.

Sac. Oremus. Deus, qui beatum Gerardum Pontificem, agone martyrii, et stola immortalitatis coronasti; concede propitius; ut cujus memoriam devotis mentibus celebramus in terris, ejus perpetua defensione muniamur in coelis.

Karvers. A szent örvend, kinek Isten
Gyámolítója, Ura;
Örökségül őt választá
Az Atya, Alleluja!

Pap. Kedves az Úr szine előtt Alleluja!

Kar. Szenteinek halála, Alleluja!

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki szent Gellért püspököt vértanúsággal és halhatatlanság öltönyével koronáztad: engedd kegyelmesen, hogy a kinek emlékét buzgó lélekkel ünnepeljük a földön, annak örök oltalmával erősödjünk az égben.

g) A nagyváradi megye védszentje,- szent László magyar királyról.

Antiph. Hic vir despiciens mundum, et terrena triumphans, divitias coelo, condidit ore manu. Alleluja.

Sac. Justum deduxit Dominus per vias rectas. Alleluja.

Chor. Et ostendit illi regnum Dei. Alleluja.

Sac. Oremus. Deus, qui beatum regem Ladislaum Confesorem tuum, diversis decorasti miraculis: praesta quaesumus: ut ejus suffragantibus meritis ab omnibus semper muniamur adversis, et gaudiis perfruamur aeternis.

Karvers. Győzve a földön lenézte,
A mit a világ nyújta;
Égi kincset ajkkal, kézzel
Gyűjtött is Alleluja!

Pap. Az igazat, az Úr egyenes ösvényen vezette. Alleluja!

Kar. És megmutatta neki Isten országát, Alleluja!

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki szent László király s hitvallódat különféle csodákkal ékesítetted: engedd kérünk, hogy érdemeinek közbenjötte által minden gonosz ellen erősödjünk és az örökké tartó örömeknek örvendhessünk.

h) A beszterczebányai megye védszentje,- Xaveri szent Ferenczről.

Antiphona. Hic vir despiciens mundum, et terrena triumphans, divitias coelo, condidit ore, manu, Alleluja.

Sac. Justum deduxit Dominus per vias rectas, Alleluja.

Chor. Et ostendit illi regnum Dei. Alleluja.

Karvers. Szent Ferencz a világ fölött
Győzödelemre juta,
A miért a mennyországban
Kincs vár rá, Alleluja!

Pap. Az igazat az Úr egyenes ösvényen vezette Alleluja!

Kar. És megmutatta neki Isten országát, Alleluja!

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Sac. Oremus. Deus, qui Indiarum gentes beati Francisci praedicatione, et miraculis Ecclesiae aggregare voluisti: concede propitius; ut cujus gloriosa merita veneramur, virtutum quoque imitemur exempla.

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki India népét szent Ferencz tanítása és csodái által egyházadhoz csatolni akartad: engedd kegyelmesen, hogy a kinek dicső érdemeit tiszteljük, annak erénypéldáit kövessük is.

i) A nyitrai megye védszentje,- szent András és Benedek vértanúkról.

Antiphona. Sancti tui germinabunt sicut lilium, et florebunt in aeternum ante Dominum, Alleluja. — Et sicut odor balsami ante te, Alleluja.

Karvers. Szenteid úgy virágoznak,
Mint a rét lilioma,
És balzsamos illatárral
Töltnek el, Alleluja!

Pap. Kedves az Úr előtt. Alleluja!
Kar. Szenteinek halála Alleluja!

Sac. Pretiosa in conspectu Domini, Alleluja.
Chor. Mors sanctorum ejus Alleluja.
Sac. Oremus Deus, qui nos concedis sanctorum martyrum tuorum Andreae, et Benedicti natalitia colore: da nobis in aeterna beatitudine de eorum sacietate gaudere.

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki szent András és Benedek vértanuidnak születését ünnepelni megengedted: add, hogy az örök boldogságban társaságuknak örvendhessünk.

k) A pécsi megye védszentje,- sz. Péter és Pál apostolokról. (mint 171 lapon.)

l) A rosnyói megye védszentje,- Nepomuki szent Jánosról.

Antiph. In conspectu potentium admirabilis ero, facies principum mirabuntur me, et loquentem me respicient. Alleluja.

Karvers. A hatalmasok majd én rám
Tekintenek bámulva;
Szólásom s hallgatásomért
Becsülnek. Alleluja.

Pap. Számra őrizetet tevék. Alleluja.
Kar. Midőn a bűnös ellenem állt. Alleluja.

Sac. Posui ori meo custodiam. Alleluja.
Chor. Cum consisteret peccator adversum me. Alleluja.
Sac. Oremus. Deus, qui ob invictum beati Joannis sacramentale silentium nova Ecclesiam tuam martyrii corona decorasti: da, ut ejus exemplo, et intercessione, ori nostro custodiam ponentes beatis qui linqua non sunt lapsi annumeremur.

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki szent Jánosnak legyőzhetlen hallgatása által egyházadat a vértanúság új koronájával ékesítetted: add, hogy annak példája, és közbenjárása által ajkainkat őrizvén, a nyelv által nem vétkezett boldogok közé számíttassunk.

m.) A váczi s erdélyi megyék védszentje,- szent Mihály arkangyalról.

Antiph. Princeps gloriosissime, Michael Archangele! esto memor nostri: hic et ubique semper precare pro nobis Filium Dei, Alleluja, Alleluja.

Karvers. Szent Mihály a mennyországnak
Legdicsőebb bajnoka!
Kérd az Isten Fiát értünk
Mindenkor. Alleluja!

Pap. Az angyalok színe előtt éneklek neked Istenem, Alleluja.
Kar. Szent templomodban imádlak s megvallom Nevedet Alleluja.

Sac. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus Alleluja.
Chor. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Alleluja.
Sac. Oremus. Deus, qui miro ordine angelorum, ministeria hominumque dispensas: concede propitius; ut a quibus tibi ministrantibus in coelo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur.

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki az angyalok és emberek szolgálatát csodálatosan rendezed, engedd kegyesen, hogy a kik neked az égben szüntelen szolgálnak, azoktól a földön életünk megerősíttessék,

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

n) A szombathelyi és szepesi megye védszentje,- szent Márton püspökről

Antiph. O beatum Pontifiem, qui totis visceribus diligebat Regem Christum, et non formidabat imperii principatum! O sanctissima anima, quam etsi gladius persecutoris non abstulit, palmam tamen martyrii non amisit. Alleluja.

Sac. Justum dedixit Dominus per vias rectas, Alleluja.

Chor. Et ostendit illi regnum Dei. Alleluja.

Sac. Oremus. Deus, qui conspicis, quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concede propitius, ut intercessione beati Martini confessoris tui, atque pontificis contra omnia adversa muniamur.

Karvers. Boldog Márton! ki Krisztusnak
Rendületlen hódola.
Bár üldöződ kardja nem ölt,
Martyr vagy. Alleluja.

Pap. Az igazat az Úr egyenes ösvényen vezette, Alleluja.

Kar. És megmutatta neki Isten országát. Alleluja.

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki látod, hogy ön erényünk által meg nem állhatunk, engedd kegyesen, miszerint Szent Márton hitvallód és püspököd közbenjárása által minden rosz ellen megerősödjünk.

o.) A szatmári megye védszentje,- szent István magyar királyról (172 lap.)

p.) A veszprémi megye védszentje,- szent Anna asszonyról.

Antiph. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus, Alleluja.

Sac. Diffuse est gratia in labiis tuis. Alleluja.

Chor. Propterea benedixit te Deus in aeternum Alleluja.

Sac. Oremus. Deus, qui beatae Annae gratiam conferre dignatus es, ut Genitritis Unigeniti Filii tui mater effici mereretur: concede propitius; ut cujus solemnio celebramus ejus apud te patrociniis adjuvemur.

Karvers. Kezeinek bő gyümölcsét
Szent Anna megmutatta;
Azért őt hiven dicsérjék
Mindenek. Alleluja.

Pap. Elöntetett a kegyelem ajkaidon, Alleluja.

Kar. Azért áldott meg téged Isten örökre Alleluja.

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki szent Annának azon kegyelmet méltóztattál engedni, hogy egyszülött Fiad szülőjének anyja legyen: engedd kegyesen, hogy a kinek ünnepét üljük, annak pártfogása által nálad megsegíttessünk.

VIII. Mindenszentekről.

Antiph. In coelestibus regnis Sanctorum habitatio est, Alleluja; Et in aeternum requies eorum Alleluja.

Sac. Gaudete justi in Domino, Alleluja.

Chor. Rectos decet collaudatio, Alleluja.

Sac Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum commemoratione laetificas; eorum, quaesumus, precibus, et meritis, fac nos aeternae salvationis praesidiis muniri; et concede: ut eorum beatae societati mereamur conjungi.

Karvers. Mennynek dicső országában
Van a szenteknek hona,
Melyben az ő boldogságuk
Örökös, Alleluja.

Pap. Örvendezzetek igazak az Urban, Alleluja.

Kar. A jámborokat illeti a dicséret, Alleluja!

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki minket minden szenteid ájtatos emlékezetével megörvendeztetsz, vértezz föl bennünket, kérünk, az ő érdemeik és esedezéseik tekintetéből az örök üdv fegyvereivel, s engedd, hogy egykor méltók lehessünk az ő boldog társaságukba soroztatni.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

IX A. bünökért.

Antiph. Ne reminiscaris Domine delicta nostra, vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis.

Sac. Propitius esto peccatis nostris Domine.
Chor. Propter nomen tuum.
Sac. Oremus. Exaudi,quaesumus,Domine supplicum preces, et confitentium tibi parce peccatis; ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus, et pacem.

Karvers. Uram! ne tekintsd bűnünket
Se szüleink vétkeit;
Ne állj boszút ha azokért
A bánat tűze hevit.
Pap. Uram, légy irgalmas nekünk, bűnösöknek
Kar. A te szent Nevedért!
Pap. Könyörögjünk, Hallgasd meg, Uram! alázatos kérésünket, és a kik megvalljuk bűneinket, bocsás meg nekünk, hogy a bocsánattal tőled egyszersmind békeséget is nyerjünk.

X. A királyért.

Antiph. Paevaluit David in Philistaeum in funda, et lapide, in nomine Domini Alleluja!

Sac. Domine salvum fac Regem nostrum Alleluja.
Chor. Et exaudi nos in die, qua invocaverimus te, Alleluja.
Sac Oremus. Quaesumus, omnipotens Deus, ut famulus tuus N. Rex noster, qui tua miseratione suscepit regni gubernacula, virtutum etiam omnium percipiat incrementa, quibus decenter ornatus, et vitiorum monstra devitare, et hostes superare, et ad te, qui via, veritas, et vita es, una cum populo sibi subjecto gratiosus valeat pervenire.

Karvers. Dávid kővel s parittyával
Nagy győzelemre juta;
Mert az Istennek nevében
Ment harczra, Alleluja!
Pap. Tartsd meg Úr Isten! királyunkat, Alleluja,
Kar. És hallgass meg minket azon napon, melyen segitségül hivunk téged, Alleluja!
Pap. Könyörögjünk. Mindenható Úr Isten! kérünk téged, eszközöld, hogy a te szolgád, a mi apostoli királyunk N., ki kegyelmedből vette át az ország kormányát, minden erényben gyarapodjék, s ezekkel ékeskedve, a vétkek szörnyeit kerülhesse, és ellenségein diadalmaskodván, hozzád, ki út, igazság s élet vagy, a rábizott néppel együtt eljuthasson.

XI. A hitetlenek és eretnekek ellen.

Antiphona. Contere, Domine, fortitudinem inimicorum Eccleaiae tuae, et disperge illos; ut cognoscant, quia non est alius, qui pugnet pronobis, nisi tu Deus noster Alleluja.
Sac. Exurgat Deus, et dissipentur inimici ejus, Alleluja.
Chor. Et fugiant, qui oderunt eum, a facie ejus, Alleluja.
Sac. Oremus. Omnipotens, sempiterne Deus, in cujus manu sunt omnium potestates, et omnium jura regnorum: respice in auxilium Christianorum, ut gentes Paganorum, et Haereticorum quae in sua feritate, et fraude confidunt, dexterae tuae potentia conterantur.

Karvers. Ellenségit egyházadnak,
Óh alázd meg ég Ura!
Ismerjék, hogy csak te harczolsz
Mivelünk Alleluja!
Pap. Keljen föl az Isten, és széledjenek el az ő ellenségei. Alleluja!
Kar. És fussanak színe elől, kik gyűlölik őt, Alleluja!
Pap. Örök Mindenható Úr Isten! kinek kezében van minden hatalom és minden ország joga, tekints kegyelmesen a kereszténység segítségére, hogy a hitetlen és eretnek nemzetek, kik vakságukban és ravaszságukban bizakodnak, hatalmas jobbod által megtöressenek.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

XII. Esőért.

Antiphona. Domine Rex, Deus Abraham, dona nobis pluviam super faciem terrae, ut sciat populus iste, quia tu es Dominus Deus noster, Alleluja.

Sac. Rigans montes de superioribus suis, Alleluja.

Chor. Et de fructu operum tuorum satiabitur terra. Alleluja,

Sac. Oremus. Deus, in quo vivimus, movemur, et sumus, pluviam nobis tribue congruentem: ut praesentibus auxiliis sufficienter adjuti, sempiterna fiducialius appetamus.

Karvers. Adj alkalmas esőt nekünk,
Mert szomjas a föld pora,
Hogy ismerjen Istenének
Ezen nép, Alleluja.

Pap. Öntözd meg a hegyeket a magasságból, Alleluja.

Kar. És terményeid gyümölcseivel teljék meg a föld, Alleluja.

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! Kiben élünk, mozgunk és vagyunk, adj alkalmas esőt nekünk, hogy mostani szükségeinkben elegendőkép fölsegíttetvén, az örökké való javakat bizodalmasabban óhajthassuk.

XIII. Tiszta időért.

Antiphona. Conditor alme siderum, aeterna lux credentium; qui pro peccatis nostris juste irasceris, et propitius es clamentibus ad te: Domine, miserere nostri, miserere nostri, Redemptor mundi: et per intercessionem B. Mariae Semper Virginis ac Sanctorum Sanctarumque omnium, da nobis serenitatem aëris: ut cognoscamus quia tu es solus Altissimus in aeternum, Alleluja.

Sac. Emitte manum tuam de alto, Alleluja.

Chor. Et libera nos de aquis multis, Alleluja.

Sac. Oremus. Ad te nos, Domine, clamantes exaudi, et aëris serenitatem nobis tribue supplicantibus, ut qui juste pro peccatis nostris affligimur, misericordia tua praeveniente, clementiam sentiamus.

Karvers. Egek kegyes alkotója,
Szűnjék boszúd haragja:
Adj szenteid esdésére
Szép időt Alleluja!

Pap. Nyújtsd ki kezedet a magasságból, Alleluja!

Kar. És ments meg minket az árvizektől, Alleluja!

Pap. Könyörögjünk. Uram! kérünk, hallgasd meg a tehozzád kiáltókat, és adj nekünk esedezésünkre tiszta időt, hogy a kik bűneinkért méltán ostoroztatunk, irgalmadtól megelőztetvén, kegyességedet érezhessük.

XIV. A békességért.

Antiphona. Da pacem Domine in diebus nostris; quia non est alius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster, Alleluja.

Sac. Fiat pax in virtute tua, Alleluja.

Chor. Et abundantia in turribus tuis, Alleluja.

Sac. Oremus. Deus, a quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine tempora sint tua protectione tranquilla. Per Dominum.

Chor. Amen.

Karvers. Engedd Urunk, hogy virradjon
Ránk a béke hajnala;
Mert nincs más, a ki harczoljon
Mellettünk, Alleluja!

Pap. Legyen béke falaink között, Aleluja.

Kar. És bővelkedés házainkban, Alleluja!

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! kitől vannak a szent kívánságok, jó tanácsok és tökéletes cselekedetek, add a te szolgáidnak azon békességet, melyet a világ nem adhat, hogy szíveink parancsaidnak alávetve, és az ellenségeinktőli félelemtől megszabadulva, oltalmad alatt csendes időket élhessünk. A mi Urunk.

Kar. Amen.

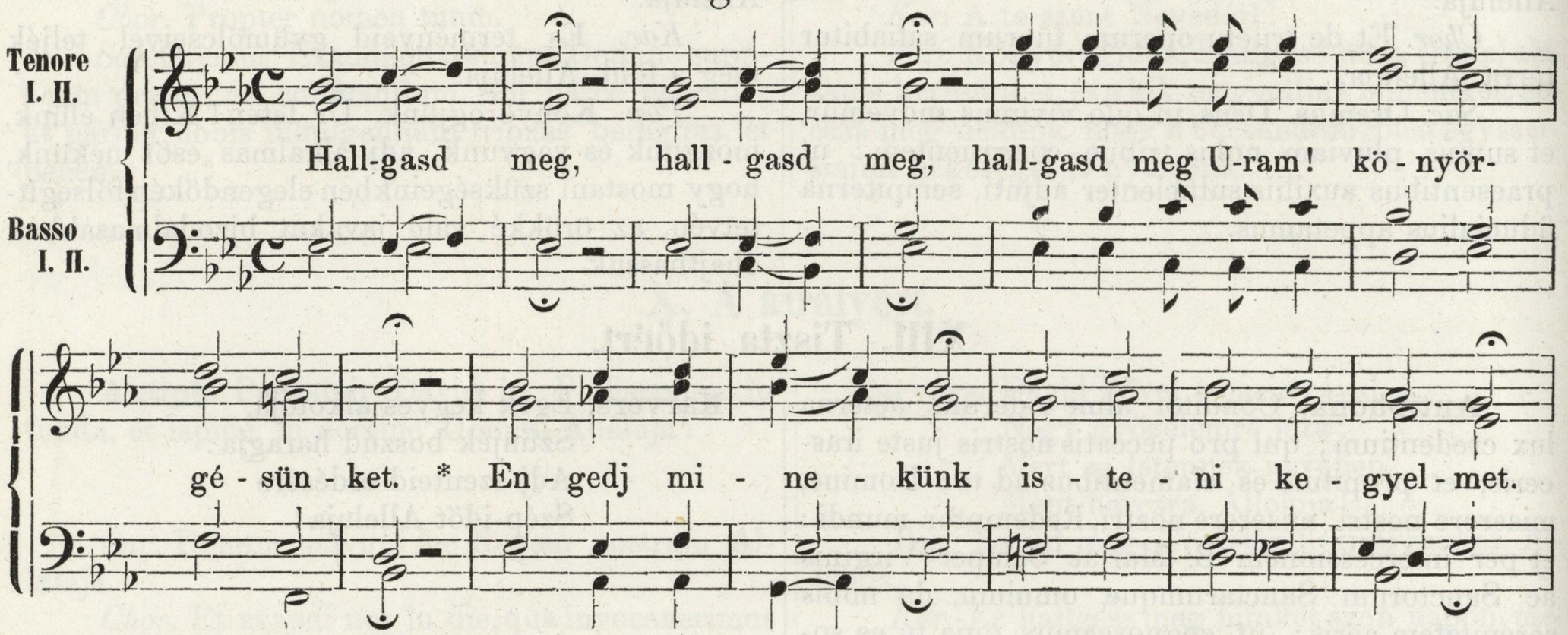
ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Chor. Aufer a nobis, Domine cunctas iniquitates nostras: ut mereamur puris mentibus introire ad sanctorum.

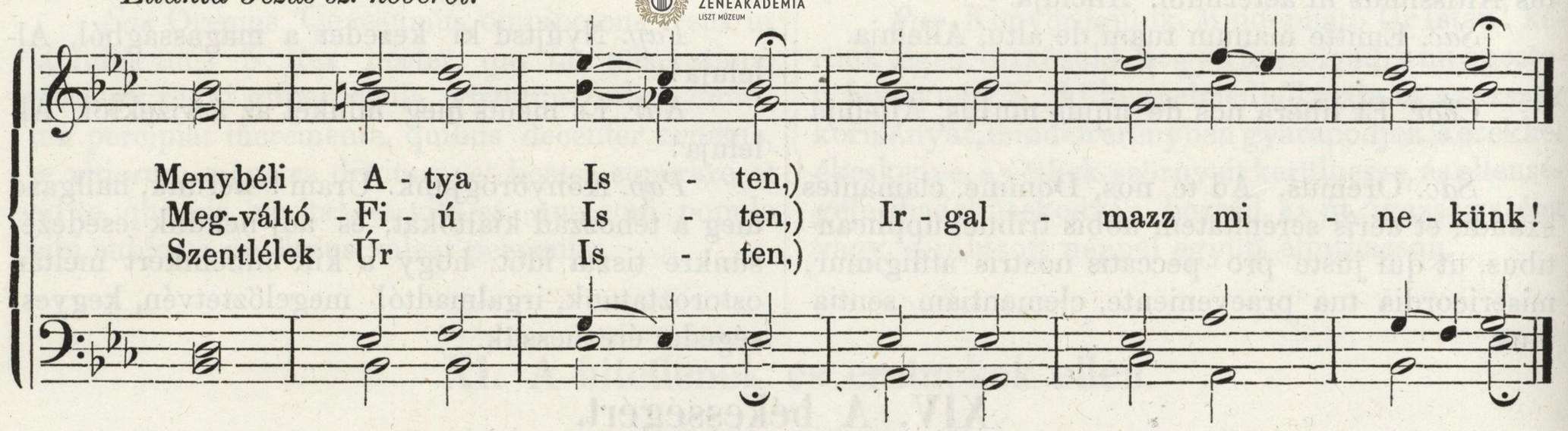
K*ar.* Vedd el rólunk bűneinket,
Esdeklünk, kegyes Urunk!
Megtisztulva így majd egykor
Szentek szentjébe jutunk. *Vetzkó A.*

Ezek végeztével mindnyájan térdre borulnak, s elkezdi a kar a következő éneket.

Régi Choral.

Litánia Jézus sz. nevéről.

Erre a nép ugyan e dallam szerént a következőt énekli:

Irgalmazz,irgalmazz, irgalmazz Uram! a te népednek
(Kit teremtettél a te szent képedre,)
(Kit meg váltottál a te szent véreddel,)
(Kit megszenteltél, te szent kegyelmeddel,)
(Kit megis őriz szent gondviselésed,)
Ne haragudjál mireánk örökké.

*Ezen ének addig ismételtetik, míg a körmenet visszaér a templomba, azon megjegyzéssel, hogy az * jegynél mindig más kérelem szövendö bele a következökből:*

Engendj minekünk az imához kedvet.
Bocsásd meg nekünk minden bűneinket.
Engedd betölteni te szent törvényidet.
A kisértettől óvd meg lelkeinket.
Adj szent malasztot kerülni a vétket.
Adj hiveidnek lelki békességet.
A mennyországba vezérelj bennünket.

Engedj minekünk jótékony esőket.
Engedj minekünk szép tiszta időket.
Égi háborútól óvd meg híveidet.
A jég esőtől mentsd meg földeinket.
Termékenységgel áldd meg szőlleinket.
A tűz veszélytől mentsd meg helységünket.
Minden veszélytől mentsd meg értékünket.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Az ismétléseknél a „Szentlélek Úr Isten“ után a következő litánia versei szövetnek be.

Litánia Jézus szentséges nevéről.

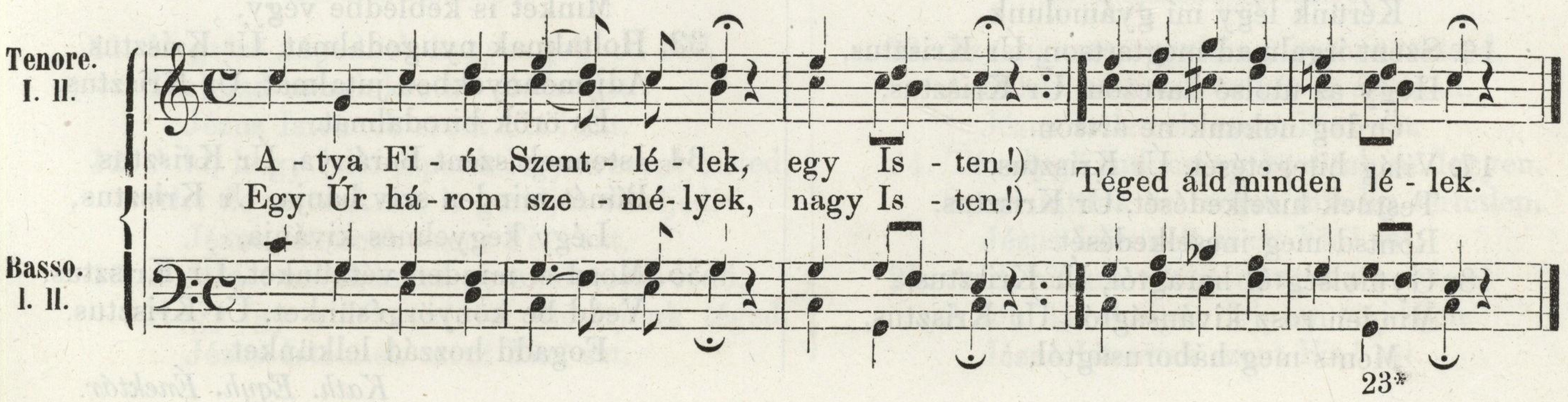
Uram irgalmazz nekünk!
Krisztus kegyelmezz nekünk!
Krisztus hallgass minket!
Krisztus hallgass meg minket!
Menybéli Atya Isten,
Megváltó Fiú Isten,
Szentlélek Úristen,
Szentháromság egy Isten,
Jézus élő Isten Fia,
Jézus szűz Máriának Fia,
Legszentebb Jézus,
Leghatalmasabb Jézus,
Legerősebb Jézus,
Legtökéletesebb Jézus,
Legdicsőbb Jézus,
Legkegyesebb Jézus,
Csodatevő Jézus,
Legkedvesebb Jézus,
Gyönyörteljes Jézus,
Jézus fényesebb a napnál,
Jézus tisztább a verőfénynél,
Jézus szebb a holdnál,
Jézus tündöklőbb a csillagoknál,
Csodálandó Jézus,
Kellemetes Jézus,
Becsülendő Jézus,
Legalázatosabb Jézus,
Legszegényebb Jézus,
Legbölcsebb Jézus,
Legengedelmesebb Jézus,
Legtisztább Jézus,
Jézus békeség szerzője,
Jézus mi szerelmünk,

Irgalmazz minekünk!

Jézus élet tűköre,
Jézus erények példája,
Jézus lelkünk szeretője,
Jézus mi menedékünk,
Jézus nyomorultak vigasza,
Jézus hívek kincse,
Jézus drága gyöngy,
Jézus minden tökéletesség tárháza,
Jézus tenger csillaga,
Jézus igaz világosság,
Jézus örök bölcseség,
Jézus végetlen jóság,
Jézus világ üdvözítője,
Jézus juhaid jó őre,
Jézus angyalok öröme,
Jézus ősatyák királya,
Jézus látnokok ihletője,
Jézus apostolok mestere,
Jézus üdvirók oktatója,
Jézus vértanúk erőssége,
Jézus hitvallók világa,
Jézus szüzek jegyese,
Jézus mindenszentek koronája,
Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit,
Kegyelmezz minekünk!
Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit,
Hallgass meg minket!
Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit,
Irgalmazz minekünk!
Jézus hallgass minket!
Jézus hallgass meg minket!
Uram irgalmazz nekünk!
Krisztus kegyelmezz nekünk!

Irgalmazz minekünk!

Ének második napra.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. Megváltó Fiú Isten, Úr Krisztus,
Ki vagy ember és Isten, Úr Krisztus,
Neked könyörgünk itten.
3. Jobbján ülsz az Istennek, Úr Krisztus,
Te vagy Ura mindennek, Úr Krisztus,
Ég s föld kerekségének.
4. Szűz anyád örvendezik, Úr Krisztus,
Mirólunk emlékezik, Úr Krisztus,
Előtted esedezik.
5. Angyalok magasztalnak, Úr Krisztus,
Szerafimok szolgálnak, Úr Krisztus,
Téged Uroknak vallnak.
6. Téged Pátriárkákkal, Úr Krisztus,
Dicsérnek Prófétákkal, Úr Krisztus,
Szűzek Apostolokkal.
7. Mártyrok, Konfesszorok, Úr Krisztus,
Áldnak égi Táborok, Úr Krisztus,
Istenfélő jámborok.
8. Neked szólnak mellettünk, Úr Krisztus,
Könyörögnek érettünk, Úr Krisztus,
Kik ellened vétettünk.
9. Atyáinkkal vétettünk, Úr Krisztus,
Látod mi sok esetünk, Úr Krisztus,
Bűnnel teljes életünk.
10. Méltán hát büntettetünk, Úr Krisztus,
Éhséggel emésztetünk, Úr Krisztus,
Fegyverrel üldöztetünk.
11. Szűkölködnek mezeink, Úr Krisztus,
Nem táplálnak földeink, Úr Krisztus,
Kiszáradnak réteink.
12. Terhelve szükségekkel, Úr Krisztus,
Rakva sok inségekkel, Úr Krisztus,
Vagyunk betegségekkel.
13. Noha mi betegségünk, Úr Krisztus,
Méltó itt szenvedésünk, Úr Krisztus,
Még is vedd be kérésünk.
14. Tégedet pártfogónknak, Úr Krisztus,
Vallunk közbenjárónknak, Úr Krisztus,
Atyádnál szószólónknak.
15. Tehát hozzád járulunk, Úr Krisztus,
Előtted leborulunk, Úr Krisztus,
Kérünk légy mi gyámolunk.
16. Szent irgalmad megtartson, Úr Krisztus,
Hogy az utolsó harczon, Úr Krisztus,
Ördög nekünk ne ártson.
17. Világ hitegetését, Úr Krisztus,
Testnek hizelkedését, Úr Krisztus,
Rontsd meg incselkedését.
18. Gyülölségtől haragtól, Úr Krisztus,
Minden rosz kivánságtól, Úr Krisztus,
Ments meg háboruságtól,
19. A döghalált éhséget, Úr Krisztus,
Testi s lelki inséget, Úr Krisztus,
Űzd el az ellenséget.
20. Fajtalan indulattól, Úr Krisztus,
És gonosz akarattól, Úr Krisztus,
Oltalmazz kárhozattól
21. Mezőnkre harmatodat, Úr Krisztus,
Terjeszszed áldásodat, Úr Krisztus,
Vigasztald szolgáidat.
22. Neveld veteményinket, Úr Krisztus,
Éleszszed szőllőinket, Úr Krisztus,
Öntözzed kerteinket.
23. Megtestesülésedért, Úr Krisztus,
Hozzánk jöveteledért, Úr Krisztus,
Kérünk születésedért.
24. Keserves sok kinodért, Úr Krisztus,
Áldj meg szent halálodért, Úr Krisztus,
És feltámadásodért.
25. Mennybe menvén kegyes vagy, Úr Krisztus,
És hatalmasságod nagy, Úr Krisztus,
Jézus! minket el ne hagyj.
26. Bűneinket bocsásd meg, Úr Krisztus,
Gyarlóságunk segitsd meg, Úr Krisztus,
Kérésünket hallgasd meg.
27. Anyaszentegyházadat Úr Krisztus,
Kegyesen oltalmazzad Úr Krisztus,
Sok jókkal koronázzad.
28. Mi romai Pápánkat, Úr Krisztus,
Tartsd meg nagy főatyánkat Úr Krisztus,
Vele együtt hazánkat.
29. Adj a fejedelmeknek, Úr Krisztus,
Keresztény főrendeknek, Úr Krisztus,
Békességet híveknek.
30. Mennyei kivánságra, Úr Krisztus,
Elménket buzgóságra, Úr Krisztus,
Indítsd minden jóságra.
31. Hitben adj egyességet, Úr Krisztus,
Hazánkban békességet, Úr Krisztus,
Mennyben adj dicsőséget.
32. Jótevőinkkel jót tégy, Úr Krisztus,
Hozzájok irgalmas légy, Úr Krisztus,
Minket is kebledbe végy.
33. Holtaknak nyugodalmat, Úr Krisztus,
Adj mennyekben jutalmat, Úr Krisztus,
És örök birodalmat.
34. Istennek szent Báránya, Úr Krisztus,
Bűnét minden szív bánja, Ur Krisztus,
Légy kegyelmes kivánja,
35. Mosd el minden vétkünket, Úr Krisztus,
Vedd be könyörgésünket, Úr Krisztus,
Fogadd hozzád lelkünket.

Kath. Egyh. Énektár.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ének harmadik napra.

Dallama: Üdvözlégy Krisztusnak drága szent teste.

1. Törödelmes szivvel hozzád kiáltunk,
Hallgass meg s légy kegyes, ma itt irántunk.
Jézus Istennek szent Fia!
Váltságunknak drága dija.
2. A szent szűz méhébe Istenségedet
Emberi alakba tetszett rejtened.
Jézus Istennek szent Fia! sat.
3. Igy szenvedél értünk kinokat s halált,
Hogy minket a büntől Te megváltanál.
Jézus Istennek szent Fia! sat.
4. Mennyei Atyáddal országolsz mennyben:
Könyörgéseinket halld meg kegyesen.
Jézus Istennek szent Fia! sat.

Esőért.

5. A vigasztalásnak angyalát küld le:
Adj alkalmas esőt szomjas földünkre.
Jézus Istennek szent Fia! sat.
6. Száraz a föld színe, fű, virág, hervad,
Hogyha nagy jóságod szép esőt nem ad.
Jézus Istennek szent Fia! sat.
7. Kérünk azért téged, hogy a fellegek
Hasznos jó esőket csepegtessenek.
Jézus Istennek szent Fia! sat.

Tiszta időért.

8. A beborult eget tiszta fényessé,
Tedd, kérünk, éltünket örvendetessé.
Jézus Istennek szent Fia! sat.
9. Szüntesd meg az eső gyakor hullását,
Sujtott néped érte buzgó hálát ád.
Jézus Istennek szent Fia! sat.
10. Add, hogy drága napod szép s teljes fényben
Láthatárunk felett újra felkéljen.
Jézus Istennek szent Fia! sat.

Termékenységért.

11. Megtérő népednek kegyes jobbod add,
Terjeszd mezeinkre bő áldásodat,
Jézus Istennek szent Fia! sat.
12. Add, hogy lelki tápunk legyen szent tested,
Ah! de testünknek is gondját viseljed.
Jézus Istennek szent Fia! sat.
13. A földet munkánkra gyümölcsössé tedd,
Hogy így vidám szívvel dicsérjünk téged.
Jézus Istennek szent Fia! sat.

Háboru idején.

14. Ments meg a háboru romlásaitól
S megfélemlett szívünk ismét felvidul.
Jézus Istennek szent Fia! sat.
15. Ellenségeinknek lágyítsd szívöket,
Mert minden nyomukat pusztulás követ.
Jézus Istennek szent Fia! sat.
16. Küldd el a békesség zöld olajágát,
Hogy szent irgalmadat népeid lássák.
Jézus Istennek szent Fia! sat.

Boldog halálért.

17. Hirtelen haláltól ah, kérünk, ments meg,
Uti eledelünk legyen szent tested.
Jézus Istennek szent Fia! sat.
18. Engedd, hogy úgy éljünk, engedd úgy haljunk,
Hogy tehozzád mennybe majd el juthassunk
Jézus Istennek szent Fia! sat.

Az egészségért.

19. Tartsd meg egészségben az egészségest,
És a betegeket erőre éleszd.
Jézus Istennek szent Fia! sat.
20. Lelkünknek sérelmit gyógyítsd kegyesen
Testünk fájdalmin is kezed enyhítsen.
Jézus Istennek szent Fia! sat.

Éhség idején.

21. Bűnünk sokaságát ah, kérünk, nézd el,
Ne ostorozz minket, Urunk! éhséggel.
Jézus Istennek szent Fia! sat.
22. Önts belénk lángoló s törhetlen hitet,
Ne hagyd kenyér nélkül hív gyermekidet.
Jézus Istennek szent Fia! sat.

Az anyaszentegyházért.

23. Az anyaszentegyház pásztorit tartsad,
Azokhoz hóditsad szívét nyájadnak.
Jézus Istennek szent Fia! sat.
24. Tévelygő tudomány köztünk ne legyen,
Szent hitünk maradjon mindig sértetlen.
Jézus Istennek szent Fia! sat.
25. Add, hitünk világa nyugat s keleten,
A föld kerekségén folyton terjedjen.
Jézus Istennek szent Fia! sat.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

A fejedelmekért.

26. Kezed mindenhova szent áldást hinthet,
Adj hát békességet fejedelminknek.
Jézus Istennek szent Fia! sat.

Az elüljárókért.

27. Az elüljárókat vezesse kezed,
Hogy az igazságtól el ne térjenek.
Jézus Istennek szent Fia! sat.

A lakóhelyért.

28. Mentsd meg lakhelyünket (városunkat) a tűzveszélytől,
Mezőnket s szőllőnket félelmes jégtől.
Jézus Istennek szent Fia! sat.

Befejezés.

29. Miként égből hozott szent hitünk tanít,
Neveld az igazak szívjóságait.
Jézus Istennek szent Fia sat.

30. Bűnös Fiaidat kérünk ne vesd el,
Szívünknek bűnszenyét mosd le véreddel.
Jézus Istennek szent Fia! sat.

31. Tarts meg mindnyájunkat szent kegyelmedben,
Hogy lelkünk egykoron mennybe mehessen.
Jézus Istennek szent Fia! sat.

32. Engedd, kegyes Jézus! ezeket nekünk,
Melyekért öntöttük szivesdekletünk.
Jézus Istennek szent Fia! sat.

Első és második nap az ének a templomba érkezésig folytattatik, hol a bold. szüz Máriáról szóló karvers: „Mennynek királyné asszonya“ eléneklése, felelet és ima után az ájtatosság befejeztetik; harmadik nap azonban a templomhoz közeledvén: „Te Deum“ vagyis „Téged Isten dicsérünk“ énekeltetik (lásd a 150 és 167 lapokat) s csak azután mondatik a két első napi karvers, felelet és ima. Végül a pap Ciboriummal áldást ad.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

9. ÚRNAPJÁN

az ünnepélyes körmenet rendtartása.

E napot „Úrnapjá“-nak nevezzük, mert ez a kenyér és bor színe alatt testestöl lelkestöl, istenségével s emberségével jelenlevö Üdvözítö imádására külön van szentelve. Emlékeztet ama nagy napra, midön Jézus isteni mesterünk, kínszenvedése elöestéjén az Oltári-szentséget szerzette.

Az Úrnap eredete a következö:

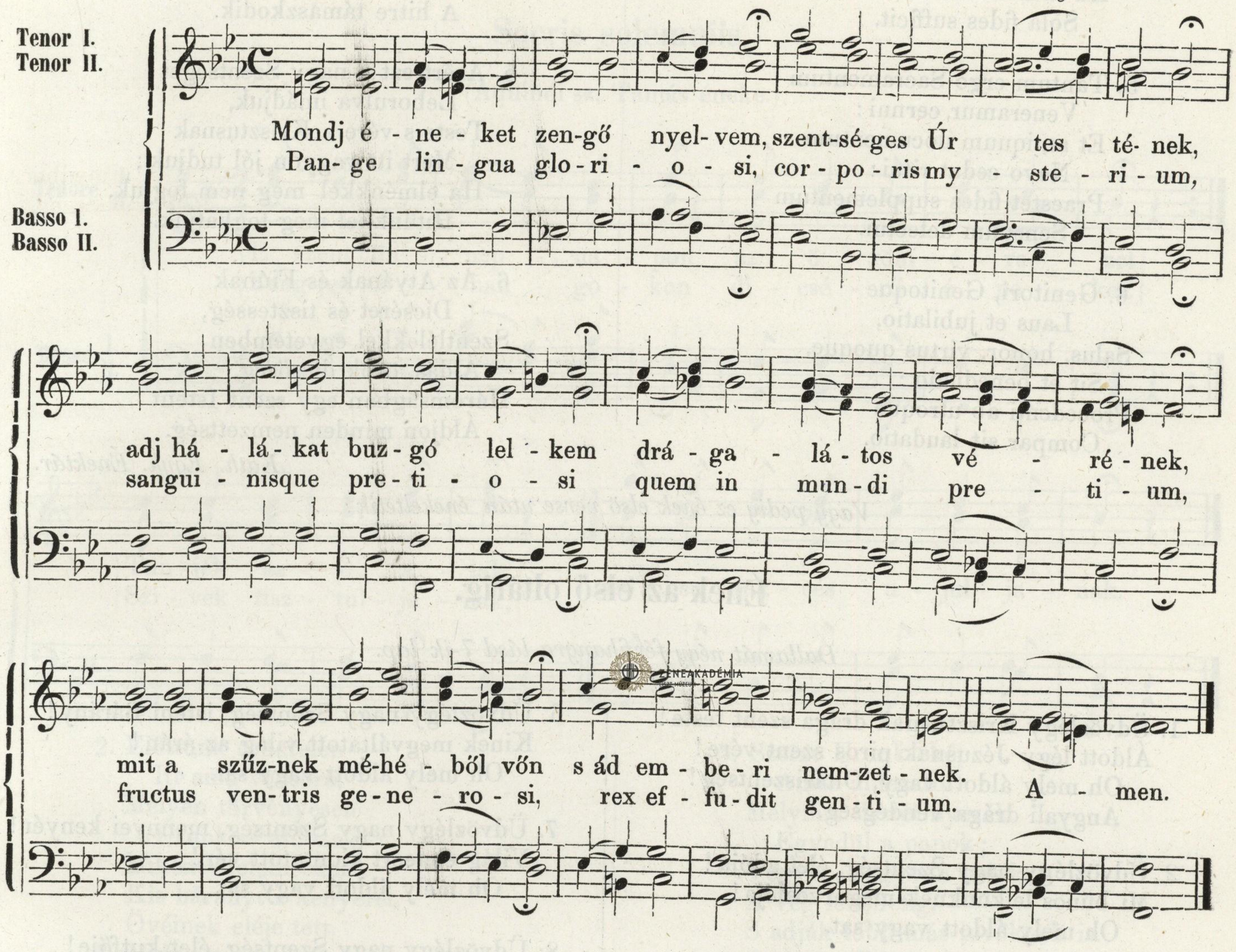
A tizenharmadik században Mont-Corneille lüttichi nözárdában bizonyos Julianna nevü istenfélö szüz élt, ki mennyei jelenet következtében, több jeles egyházi férfiú által is támogatva, arra kéré és birá a helybeli jámbor püspököt, hogy az Oltári-Szentség tiszteletére különös ünnepet rendelne. Az említett férfiak egyike volt az ottani föesperes Panteleon Jakab, ki miután IV. Orbán nevezet alatt a romai apostoli székre emeltetett, ezen addig csak a lüttichi megyében divott ünnepet 1264. aug, 11-röl kelt apostoli körlevele által az egész egyházra kiterjesztette. Mivelpedig a rendelet az akkori háborus idök viszonyai közt nem mindenütt léphetett életbe, azt 1311-ben V. Kelemen pápa a lyoni közönséges zsinaton, valamint ennek utóda XXII. János is 1317-ben megujította, s azóta Úrnapja a kath. világnak egyik legfényesebb s legkedvesebb ünnepét teszi, különösen az ahhoz kötött körmenetnél fogva, mely következöleg tartatik meg:

Szent mise végeztével a pap kiveszi az Oltári-Szentséget, s a karnak „Áldunk téged“ elzengése alatt kezeibe veszi azt, s a nép felé fordúlva mondja: „Pange lingua gloriosi“ mit a kar latinul vagy magyarul folytat. Ez után áldás adatik, a körmenet megindul az elsö oltárhoz, énekelvén a „Mondj éneket zengö nyelvem“ vagy pedig az „Üdvözlégy Krisztusnak“ kezdetü éneket.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Pange lingua.

Régi Choral.

2. Nobis datus, nobis natus,
Ex intacta Virgine,
Et in mundo conservatus,
Sparso verbi semine,
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

3. In supremae nocte coenae
Recumbens cum fratribus,
Observata lege plene
Cibus in legalibus,
Cibum turbae duodenae
Se dat suis manibus.

3. Verbum caro panem verum
Verbo carnem efficit:

2. Tiszta szűztől véve testet
Földre szállt, és jára itt,
Boldogítva hintegette
Szent igéje magvait,
S befejezte főcsodával
Életének napjait.

3. Vég vacsorán mikor ennék
Kedves tanítványival;
S az ünnepet megszentelné
Az ó törvény módjával:
Kenyér és bor színe alatt
Testét adá csodával.

4. A test ige, kenyér testté
A bor vérré változik;

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Fitque saguis Christi merum,
Et si sensus deficit,
Ad firmandum cor sincerum
Sola fides sufficit.

5. Tantum ergo Sacramentum
Veneramur cernui:
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui:
Praestet fides supplementum
Sensuum defectui.

6. Genitori, Genitoque
Laus et jubilatio,
Salus, honor, virtus quoque,
Sit et benedictio:
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio.

Bár az elme s érzékenység,
Ezen elcsodálkozik.
De a tiszta szív nyugodtan
A hitre támaszkodik.

5. Azért ezt a nagy Szentséget
Leborulva imádjuk,
Teste s vére a Krisztusnak
Mert itt vagyon jól tudjuk;
Ha elménkkel meg nem fogjuk,
Hitünkkel meg foghatjuk.

6. Az Atyának és Fiúnak
Dicséret és tisztesség,
Szentlélekkel egyetemben
Áldás, örök dicsőség,
Háromságban egy szent Istent
Áldjon minden nemzettség.

Kath. Egyh. Énektár.

Vagy pedig ez ének első verse után énekeltetik:

Ének az első oltárig.

Dallamát négy férfihangra lásd 7-ik lap.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

1. Üdvözlégy Krisztusnak drága szent teste!
Áldott légy Jézusnak piros szent vére!
Oh mely áldott vagy, Oltáriszentség!
Angyali drága vendégség.

2. Üdvözlégy nagy Szentség, élet adója!
Mi bűnös lelkünknek megorvoslója!
Oh mely áldott vagy sat.

3. Üdvözlégy nagy Szentség, Istennek Fia!
A szűz Máriának ékes virága!
Oh mely áldott vagy stb.

4. Üdvözlégy nagy Szentség, lelkünk vendége!
Mennyei karoknak gyönyörűsége!
Oh mely áldott vagy sat.

5. Üdvözlégy nagy Szentség, igaz Istenség!
Kenyér s bor szín alatt rejtett emberség!
Oh mely áldott vagy sat.

6. Üdvözlégy nagy Szentség, isteni Bárány!
Kinek megváltatott világ az árán!
Oh mely áldott vagy sat.

7. Üdvözlégy nagy Szentség, mennyei kenyér!
Világ életeért kiontatott vér!
Oh mely áldott vagy sat.

8. Üdvözlégy nagy Szentség, élet kutfője!
Megtért bűnösöknek tiszta fürdője!
Oh mely áldott vagy sat.

9. Üdvözlégy nagy Szentség, hívek mannája!
A lankadó lélek éltető fája!
Oh mely áldott vagy sat.

10. Üdvözlégy nagy Szentség, csodák csodája!
Égi malasztoknak örök tárháza!
Oh mely áldott vagy sat.

11. Dicséret dicsőség Jézus testének!
Örök hálaadás drága vérének!
Oh mely áldott vagy Oltáriszentség!
Angyali drága vendégség!

Kath. Egyh. Énektár.

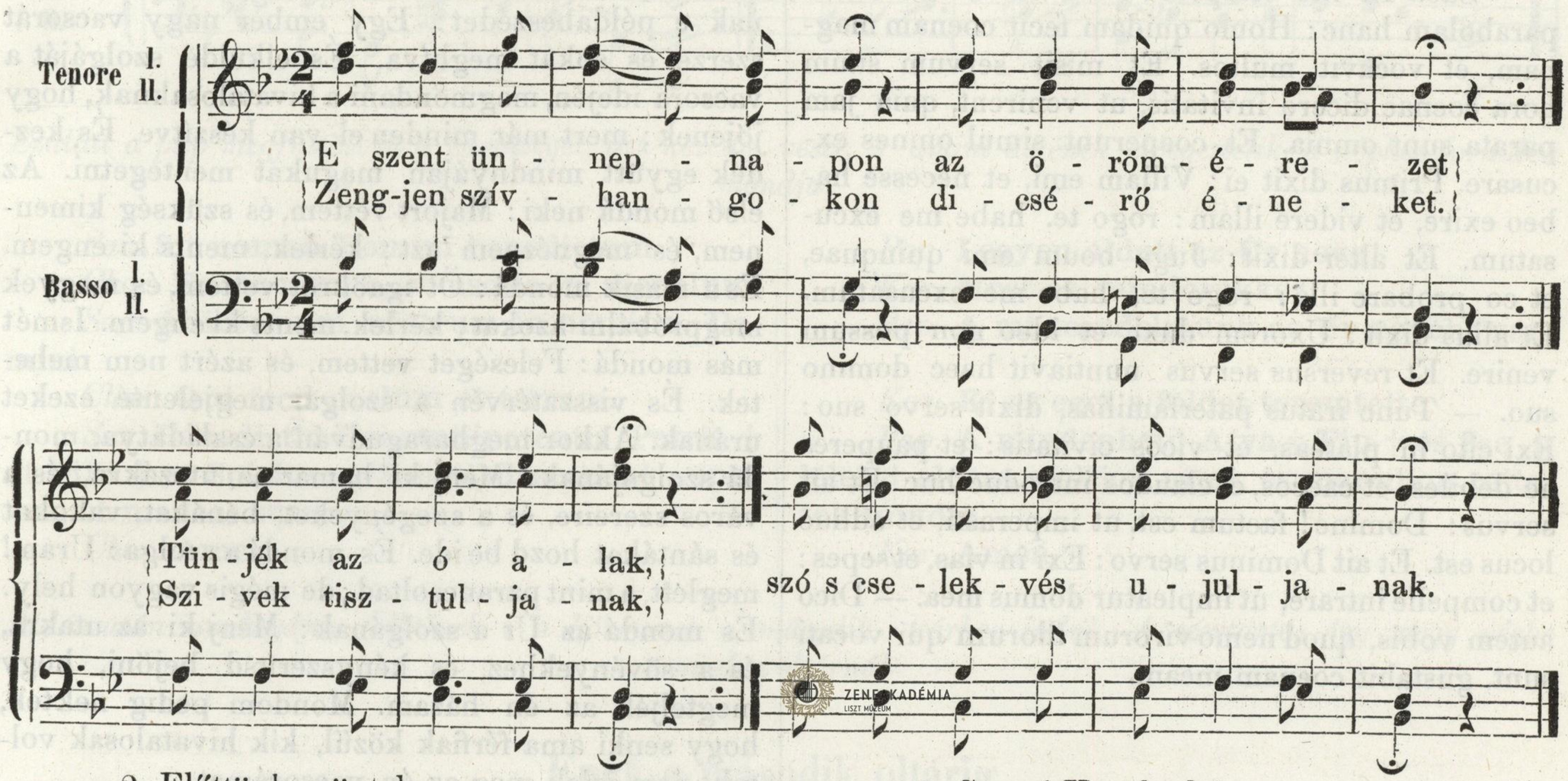
ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Az első oltárnál.

Az első oltárhoz érvén, a kar a következő énekből egy pár verset énekel:

Sacris solemniis.

(Aquinói sz. Tamás éneke.)

2. Előttünk szüntelen
Itt ama vacsora,
Melyen törvényesen
Urunk is áldoza;
Miként Melchisedek:
Kis bárányt s kenyeret,
Övéinek eléje tett.

3. Midőn a vacsorát
Már elfogyasztanák,
Tevé a nagy csodát:
Étkül adván magát.
Egyesleg s összesen
Azon egyet veszen,
A bárányban ez estelen.

4. Gyarlóknak átadá
Önteste ételét,
A búsaknak hagyá
Hogy szent vérét vegyék.
Mondván: Itt a kehely,
Melyet nyujt e kebel,
Igyátok, ezt rendelem el.

5. Szerzé Urunk ekép
Amaz áldozatot,
Melynek tisztét nyerék
Egyedül a papok;
Vegyék, hagyván nekik,
A vég lehelletig,
S adják több más hivőknek is.

6. Az angyali kenyér
Mindnyájónk étke már,
A két szin véget ér
S Jézusban üdvre vár.
Csodás nagy esemény!
Az elme fel nem ér!
Urát veszi gazdag s szegény!

7. Szentháromság fogadd
Szives esdekletünk:
Úgy add áldásodat,
Mint téged tisztelünk.
Te szent ösvényeden
Kezed segély legyen,
Hogy láthassunk mennyfényeden.

Kaposy Gy.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ez után a pap tömjént tesz a füstölöbe, az evangeliomot megelözö imákat halkan elmondja, feláll és énekli:

Sac. Dominus vobiscum.

Chor. Et cum spiritu tuo.

Sac. Sequentia S. Evangelii secundum Lucam. (14.)

Chor. Gloria tibi Domine.

Sac.. In illo tempore; Dixit Jesus Pharisaeis parabolam hanc: Homo quidam fecit coenam magnam, et vocavit multos. Et misit servum suum hora coenae dicere invitatis, ut venirent, quia jam parata sunt omnia. Et coeperunt simul omnes excusare. Primus dixit ei: Villam emi, et necesse habeo exire, et videre illam: rogo te, habe me excusatum. Et alter dixit: Juga boum emi quinquae, et eo probare illa: rogo te, habe me excusatum. Et alius dixit: Uxorem duxi, et ideo non possum venire. Et reversus servus nuntiavit haec domino suo. — Tunc iratus paterfamilias, dixit servo suo: Exi cito in plateas, et vicos civitatis: et pauperes ac debiles, et caecos, et claudos introduc huc. Et ait servus: Domine! factum est, ut imperasti, et adhuc locus est. Et ait Dominus servo: Exi in vias, et sepes: et compelle intrare, ut impleatur domus mea. — Dico autem vobis, quod nemo virorum illorum qui vocati sunt, gustabit coenam meam.

Pap. Az Úr veletek.

Kar. És a te lelkeddel.

Pap. Folytatása a szent evangeliomnak szent Lukács szerént (14.)

Kar. Dicsőség neked Uram.

Pap. Az időben: Mondá Jézus a farizeusoknak e példabeszédet: Egy ember nagy vacsorát szerze, és sokat meghíva. És elküldé szolgáját a vacsora idején, megmondani a hivatalosaknak, hogy jőjenek; mert már minden el van készítve. És kezdék együtt mindnyájan magukat mentegetni. Az első mondá neki: Majort vettem, és szükség kimennem, és megnéznem azt; kérlek, ments ki engem. És a másik mondá: Öt igaökröt vettem, és megyek megpróbálni azokat; kérlek, ments ki engem. Ismét más mondá: Feleséget vettem, és azért nem mehetek. És visszatérvén a szolga, megjelenté ezeket urának. Akkor megharagudván a családatya, mondá szolgájának: Menj ki hamar az utczákra, és a város szereire, és a szegényeket, bénákat, vakokat és sántákat hozd be ide. És mondá a szolga: Uram! meglett, a mint parancsoltad; de mégis vagyon hely. És mondá az Úr a szolgának: Menj ki az utakra, és a sövényekhez, és kényszerítsd bejőni, hogy megteljék az én házam. Mondom pedig nektek, hogy senki ama férfiak közűl, kik hivatalosak voltak, nem izleli meg az én vacsorámat.

Chor. Laus tibi Christe.

Sac. (Osculans librum, dicit) Per evangelica dicta deleantur nostra delicta.

Chor. Amen.

Kar. Dicséret neked Krisztus.

Pap. (Megcsókolva a könyvet, mondja:) Az evangeliomi olvasmány által töröltessenek el bűneink.

Kar. Amen.

Mindnyájan letérdelnek, a pap pedig a Szentség felé fordulva énekli:

Sac. Cibavit eos ex adipe frumenti, Alleluja!

Chor. Et de petra melle saturavit eos, Alleluja!

Sac. Oremus. Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reliquisti: tribuae, quaesumus; ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis.

Chor. Amen.

Pap. A gabna javával táplálá őket, Alleluja!

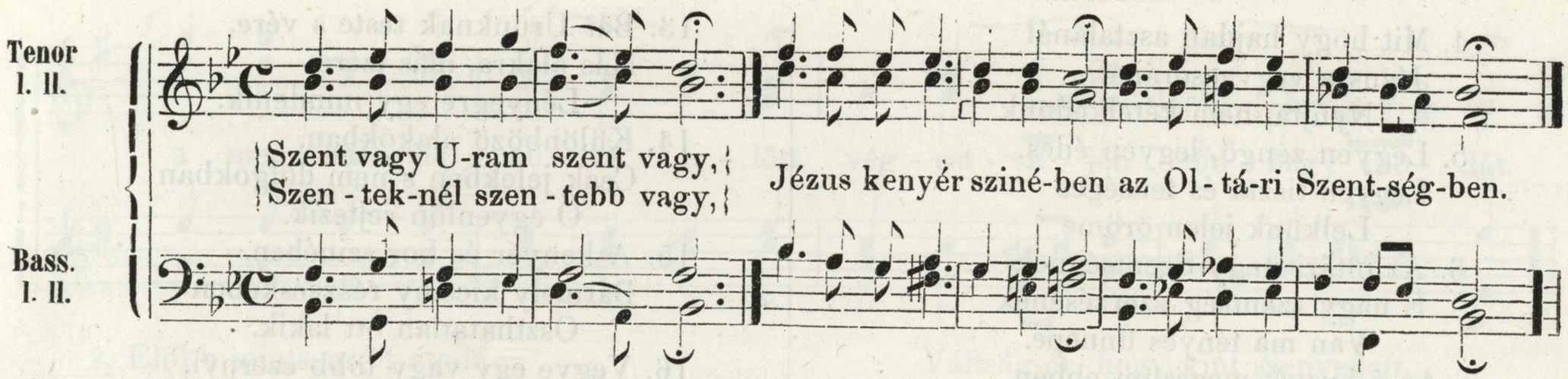
Kar. És sziklából folyó mézzel elégíté meg őket, Alleluja.

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki nekünk a csodálatos Oltári-Szentségben kínszenvedésednek emlékezetét hagytad: adjad kérünk, a Te Testednek s Vérednek szentséges titkát úgy tisztelnünk, hogy megváltásodnak gyümölcsét magunkban szüntelen érezzük. Ki élsz.

Kar. Amen.

Könyörgés után a kar énekli: Szent vagy Uram.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ezalatt a pap megfüstölvén a Szentséget, azt kezeibe veszi, s amint az ének elvégeztetik, a néphez fordulva mondja:

Sac. **Sit nomen Domini benedictum.**
Chor. **Ex hoc nunc, et usque in saeculum.**
Sac. **Adiutorium nostrum in nomine Domini.**
Chor. **Qui fecit coelum et terram.**
Sac. **Benedictio Dei omnipotentis Patris † et Filii † et Spiritus † Sancti, descendat super vos, et maneat semper.**
Chor. **Amen.**

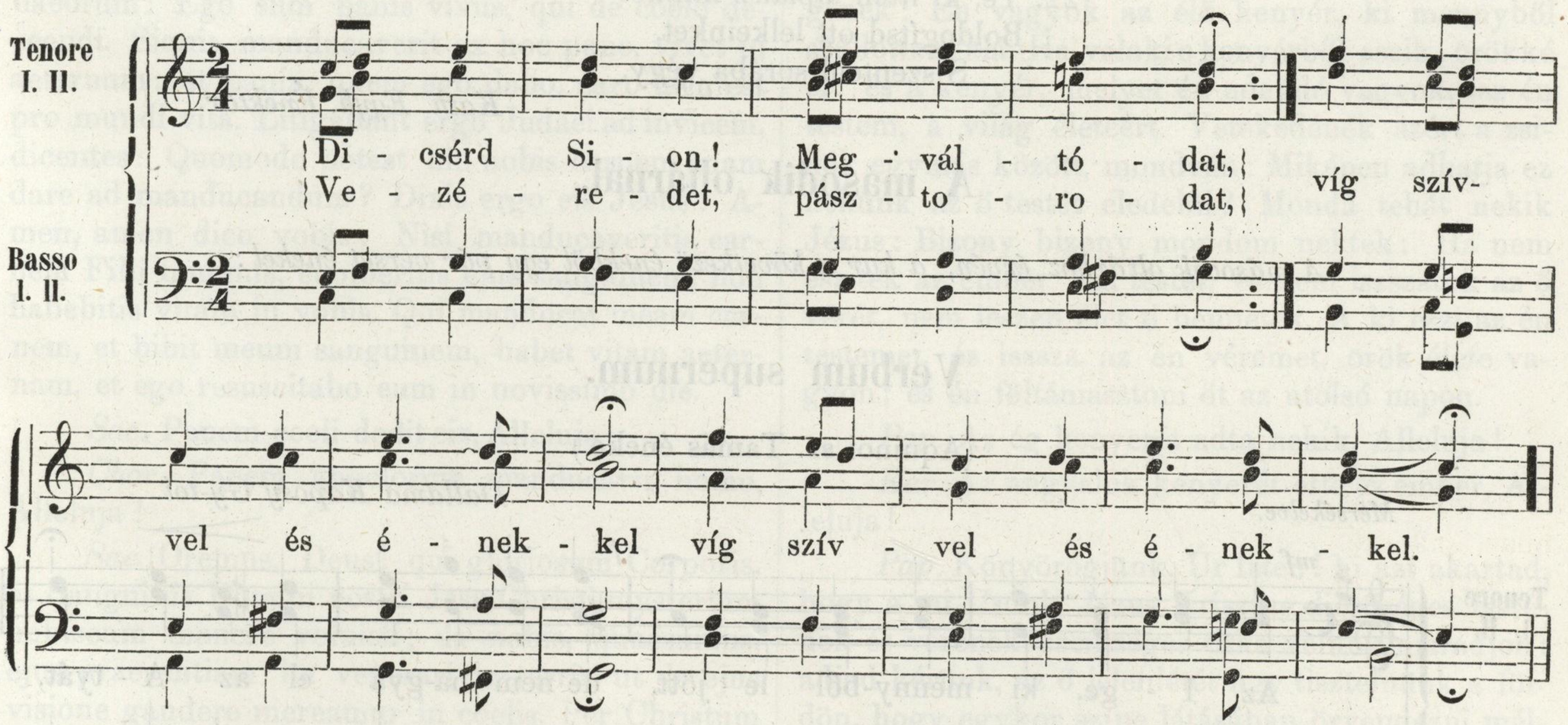
Pap. **Legyen áldott az Úr neve!**
Kar. **Most és mindörökké!**
Pap. **A mi segedelmünk az Úr nevébe van.**

Kar. **Ki az eget s földet teremtette.**
Pap. **A mindenható Atya † Fiu † és Szentlélek † áldása szálljon rátok és maradjon rajtatok mindig.**
Kar. **Amen.**

Áldás után mindnyájan felkelnek s a körmenet a második oltárhoz indul. A szertartás így megy végbe minden oltárnál.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ének a második oltárig.

2. Dicsérd minden érzéseddel,
Mert bármi nagy dicsérettel
Szíved őt nem éri fel.

3. Mit énekünk áldva hirdet,
A kenyér, mely él és éltet,
Nyújtatik ma itt nekünk.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

4. Mit hogy hajdan asztalánál
Jézus a végvacsoránál
Nyújta, nem kételkedünk.
5. Legyen zengő, legyen édes,
Legyen tiszta és fenséges
Lelkünk jelen öröme.
6. Az oltári nagy Szentségnek
E nagy szentség szerzésének
Van ma fényes ünnepe.
7. Az ó husvét megszünt ebben,
Az új király új törvényben
Köt velünk itt új frigyet.
8. A jelképek valósultak,
A régiek felujultak,
S napfény jött az éj helyett.
9. Mint a végső vacsoránál
Tőn Jézus, szent parancsánál
Fogva mi is úgy teszünk.
10. A hatalmat nagy kegyétül
Nyerve lelkeinknek étkül,
Kenyeret s bort szentelünk.
11. Főigazság ez hitünkben:
Hogy kenyér s bor egyetemben
Testté s vérré változik.
12. Valljuk ezt mi élő hittel,
Bárha elménk érzékinkkel
Rajta elcsodálkozik.
13. Bár Urunknak teste s vére,
Más alakra, más izére,
Lényegre egy mindenik.
14. Különböző alakokban,
Csak jelekben s nem dolgokban
Ő egyenlőn rejtezik.
15. A kenyér és bor szinében,
Bármely kicsiny részecskében
Oszthatatlan ott lakik.
16. Vegye egy vagy több ezernyi,
Egyaránt fel fogja lelni,
Mire lelke szomjazik.
17. Veszi őt a jó s a vétkes,
De gyümölcse ah mi kétes,
Örök üdv vagy kárhozat.
18. A gonosznak lészen átka,
És a jónak boldogsága
Az egyenlő áldozat.
19. Régen szóltak e kenyérről,
Igazaknak ételéről
Az ó frigy szent képei.
20. Izsák, a husvét báránya,
S a mannának adománya,
Ennek voltak jelei.
21. Oh jó Pásztor, Jézus kérünk,
Lelkünk étke légy vezérünk,
S életünkben áldva védj.

22. Te, ki itten táplálsz minket
Boldogítsd ott lelkeinket,
S szenteid sorába végy.

Kath. Egyh. Énektár.

A második oltárnál.

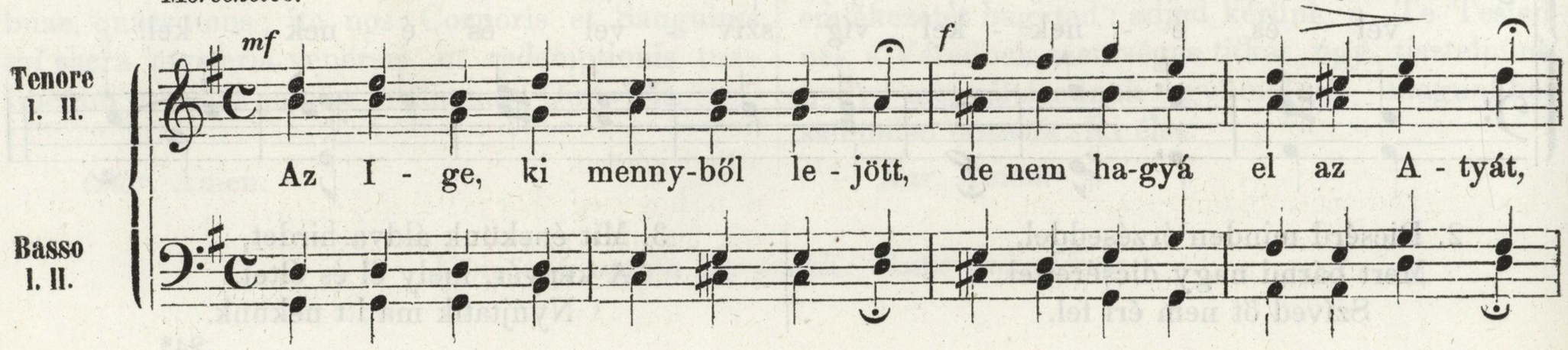
A második oltárhoz érvén, a kar a következő énekből egy pár verset énekel:

Verbum supernum.

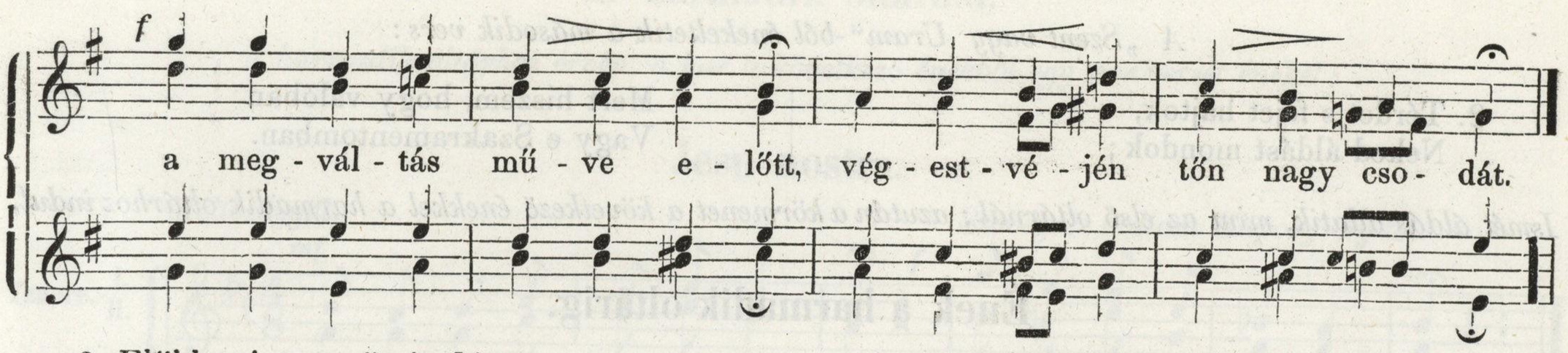
(Aquinoi sz. Tamás éneke.)

Dallama Kaposy Gy-töl.

Mérsékelve.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. Előbb mintsem őt átadá
A tanitvány elleninek,
Önnön testét étkül hagyá
Zálogképen hiveinek.
3. A két szinben — mily szeretet! —
Testét, s vérét nyujtá oda,
A kétlényü embereket
Igy táplálá az Úr maga.
4. Bajtársunk lőn, hogy született,
Végvacsorán eledelünk;
Váltság-ár, hogy kint szenvedett,
Mennyben díjunk és mindenünk.
5. Szent Ostya, szent üdvös Kenyér!
Ég ajtaját te megnyitod:
Ha az ellen dühe elér, —
Oh adj erőt, áldott titok!
6. A ki három személyiben,
Áldás az egy Urnak tehát,
A szenteknek mennyben hiven
A ki örök életet ád.

Szemennyei M.

Sac. Dominus vobiscum.

Chor. Et cum spiritu tuo.

Sac. Sequentia S. Evang. secundum Joannem (VI, 51—56.)

Chor. Gloria tibi Domine.

Sac. In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judaeorum: Ego sum panis vivus, qui de coelo descendi. Siquis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum; et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Litigabant ergo Judaei ad invicem, dicentes: Quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum? Dixit ergo eis Jesus: Amen, amen dico vobis: Nisi manducaveritis carnem Filii hominis, et biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, habet vitam aeternam, et ego resuscitabo eum in novissimo die.

Sac. Panem coeli dedit eis, Alleluja!

Chor. Panem angelorum manducavit homo, Alleluja!

Sac. Oremus, Deus! qui gloriosum Corporis, et Sanguinis Domini nostri Jesu Christi mysterium nobiscum manere voluisti; da nobis, quaesumus, ejus praesentiam ita venerari in terris, ut de ejus visione gaudere mereamur in coelis. Per Christum Dominum nostrum.

Chor. Amen.

Pap. Az Úr veletek.

Kar. És a te lelkeddel.

Pap. A szent evangeliom szakasza szt. János szerént (VI, 51—56.)

Kar. Dicsőség neked Uram.

Pap. Az időben mondá Jézus a zsidók seregének: Én vagyok az élő kenyér, ki mennyből szállottam alá. Ha valaki e kenyérből eszik, örökké él, és a kenyér, melyet én adandó vagyok, az én testem, a világ életeért. Vetekedének azért a zsidók egymás között, mondván: Miképen adhatja ez nekünk az ő testét eledelül? Mondá tehát nekik Jézus: Bizony bizony mondom nektek: Ha nem eszitek az ember Fia testét, és nem iszszátok az ő vérét, nem leszen élet ti bennetek. A ki eszi az én testemet, és iszsza az én véremet, örök élete vagyon; és én föltámasztom őt az utolsó napon.

Pap. Az ég kenyerét adta nekik, Alleluja!

Kar. Az angyalok kenyerét ette az ember, Alleluja!

Pap. Könyörögjünk, Úr Isten! ki azt akartad, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőséges testének és vérének szentséges titka velünk maradjon: adjad kérünk, az ő jelenlétét úgy tisztelnünk a földön, hogy egykor színe látásában örvendezni méltók legyünk az egekben; ugyanazon Urunk Jézus Krisztus által.

Kar. Amen.

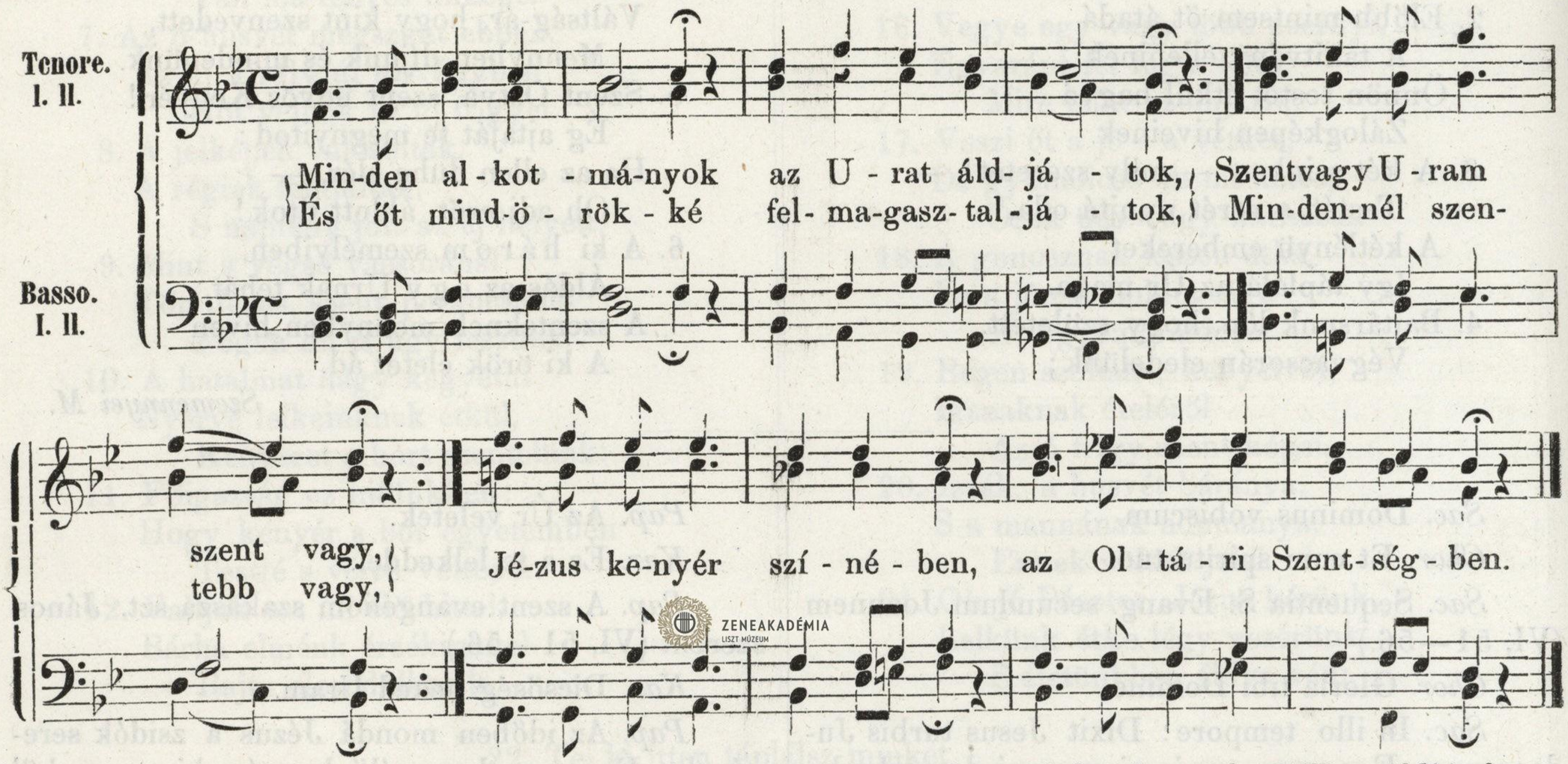
ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

A „Szent vagy Uram“-ból énekeltetik a második vers:

2. Térdet s fejet hajtok,
Neked áldást mondok;
Mert hiszem, hogy valóban
Vagy e Szakramentomban.

Ismét áldás adatik, mint az első oltárnál; azután a körmenet a következő énekkel a harmadik oltárhoz indul.

Ének a harmadik oltárig.

2. Mennyei angyalok az Urat áldjátok,
Egek ékességi felmagasztaljátok.
Szent vagy Uram! szent vagy sat.
3. Nap, hold és csillagok az Urat áldjátok,
Záporeső, harmat fölmagasztaljátok.
Szent vagy stb.
4. Tűz, hévség és hideg az Urat áldjátok,
Derek, havak, jegek felmagasztaljátok.
Szent vagy stb.
5. Világosság, felhők az Urat áldjátok,
Éjszakák és napok felmagasztaljátok.
Szent vagy stb.
6. Föld, hegyek és halmok az Urat áldjátok,
Földi teremtmények felmagasztaljátok.
Szent vagy stb.
7. Források s tengerek az Urat áldjátok,
Minden folyóvizek felmagasztaljátok.
Szent vagy stb.
8. Vízben uszó halak az Urat áldjátok,
Repülő madarak felmagasztaljátok.
Szent vagy stb.
9. Minden vadak s barmok az Urat áldjátok,
Emberek fiai felmagasztaljátok.
Szent vagy stb.
10. Az Urnak papjai az Urat áldjátok,
Buzgó, hív szolgái felmagasztaljátok.
Szent vagy stb.
11. Szentek és igazak az Urat áldjátok,
Szelidszívü hivek felmagasztaljátok.
Szent vagy stb.
12. Ifiak és vének az Urat áldjátok,
Egek s földi népek fölmagasztaljátok.
Szent vagy stb.
13. Az Atya Úr Istent és Fiút áldjátok,
Együtt a Szentlelket fölmagasztaljátok.
Szent vagy stb.
14. Mindnyájan örökké az Urat áldjátok,
Szívvel, szóval őtet fölmagasztaljátok.
Szent vagy Uram! szent vagy,
Mindennél szentebb vagy,
Jézus kenyér színében
Az Oltári-Szentségben.

Kath. Egyh. Énektár.

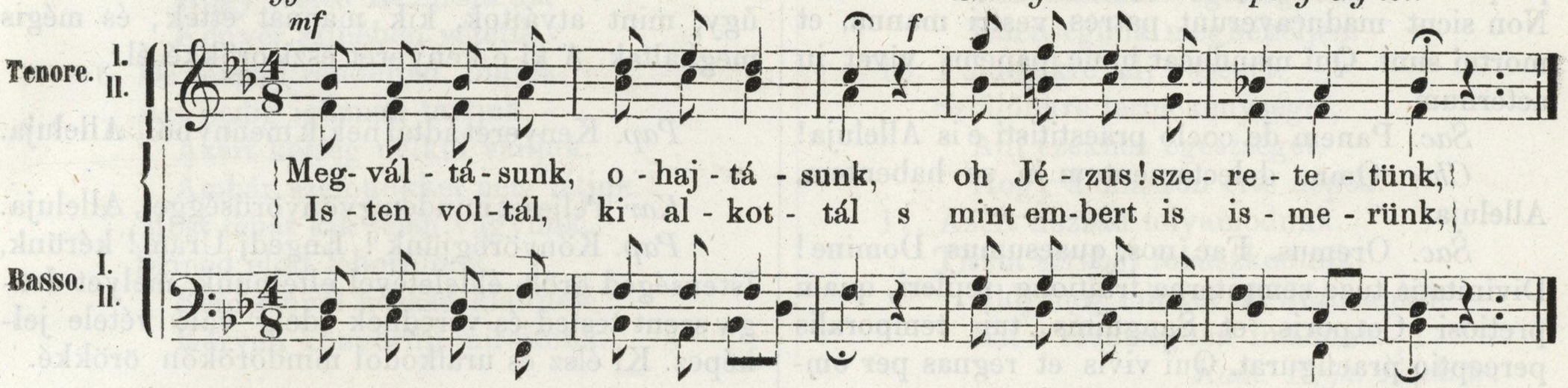
ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

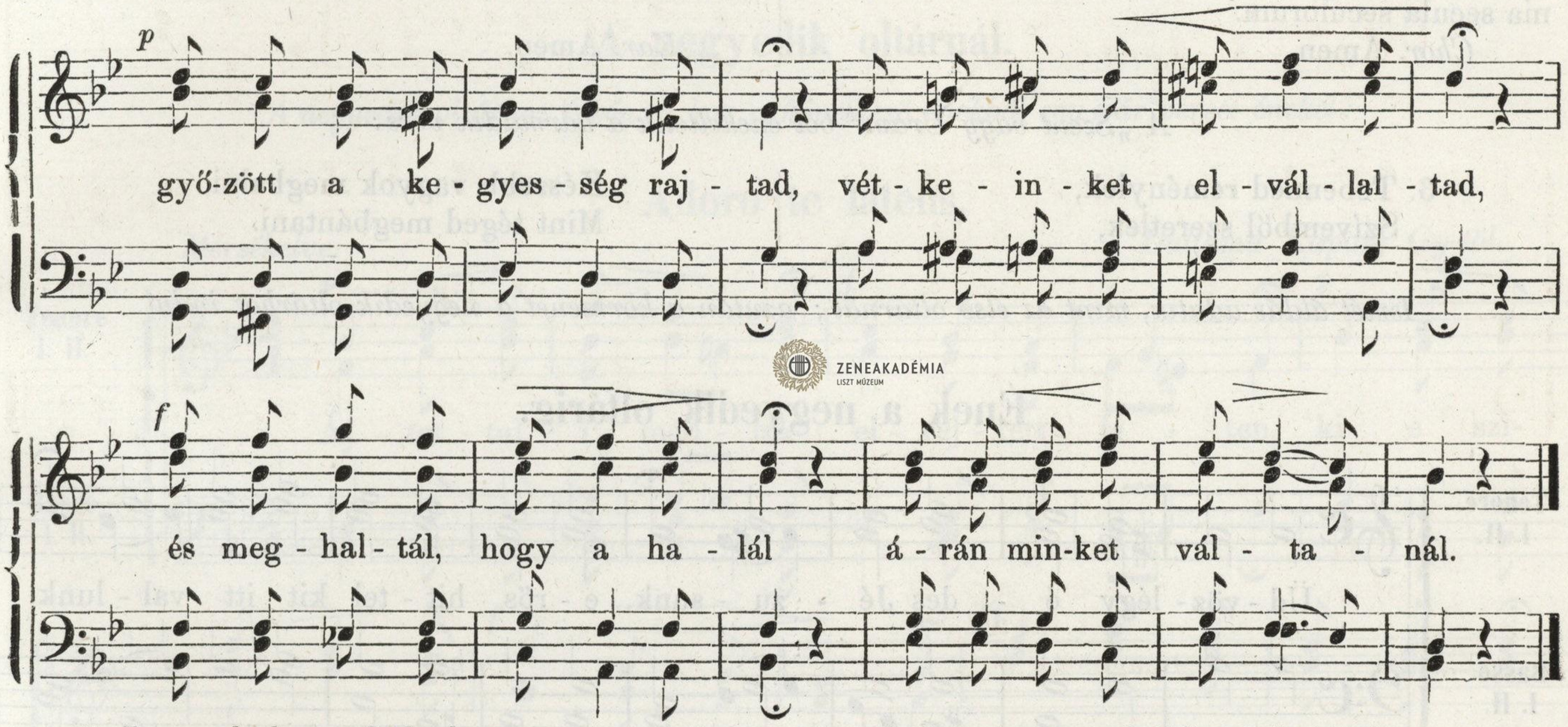
A harmadik oltárnál.

A harmadik oltárhoz érvén, a kar a következő énekből egy pár verset énekel:

Jesu nostra.

Méltósággal. *Szöveg és dallam Kaposy Gy-töl.*

2. Leomoltak a pokolnak
Zárai is, hogy menél;
S megoldozva minden foglya,
Ülsz már Atyád jobb felén.
Nagy irgalmad kényszerítsen,
Eltekintve vétkeinken:
Oh engedj meg hű népednek
S nyisd meg nekünk a mennyet.

3. Légy örömünk folyton köztünk,
Ki leendesz jutalom,
Míg a lélek hozzád tér meg
E tövises utakon.
Tebenned van dicsőségünk,
Neked halunk, neked élünk,
A jelenben, a végperczben,
Most s mindörökké Amen.

Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.
Sac. Sequentia Sancti Evangelii secundum Joannem (VI.)
Chor. Gloria tibi Domine.

Pap. Az Úr veletek.
Kar. És a te lelkeddel.
Pap. A szent evangeliom szakasza János szerént. (VI.)
Kar. Dicsőség neked, Uram!

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Sac. In illo tempore: dixit Jesus turbis Judaeorum: Caro mea vere est cibus: et sanguinis meus vere est potus. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui manducat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis, qui de coelo descendit. Non sicut maducaverunt patres vestri manna, et mortui sunt. Qui manducat hunc panem, vivet in aeternum.

Sac. Panem de coelo praestitisti e is Alleluja!

Chor. Omne delectamentum in se habentem, Alleluja!

Sac. Oremus. Fac nos, quaesumus Domine! Divinitatis tuae sempiterna fruitione repleri, quam pretiosi Corporis et Sanguinis tui temporalis perceptio praefigurat. Qui vivis et regnas per omnia secula seculorum.

Chor. Amen.

Pap. Az időben mondá Jézus a zsidók seregének: Az én testem bizonynyal étel, és az én vérem bizonynyal ital. A ki eszi az én testemet, és iszsza az én véremet, én bennem lakik és én ő benne. Amint engem küldött az élő Atya, és én élek az Atyáért: úgy a ki eszen engem, ő is él én érettem. „Ez a kenyér, mely az égből szállott alá.“ Nem úgy, mint atyáitok, kik mannát ettek, és mégis meghaltak. A ki e kenyeret eszi, örökké él.

Pap. Kenyeret adtál nekik mennyből, Alleluja.

Kar. Teljeset minden gyönyörűséggel, Alleluja.

Pap. Könyörögjünk! Engedj Uram! kérünk, Istenséged örök éldeletével eltelnünk, melyet drága szent tested és vérednek ideig való vétele jelképez. Ki élsz és uralkodol mindörökön örökké.

Kar. Amen.

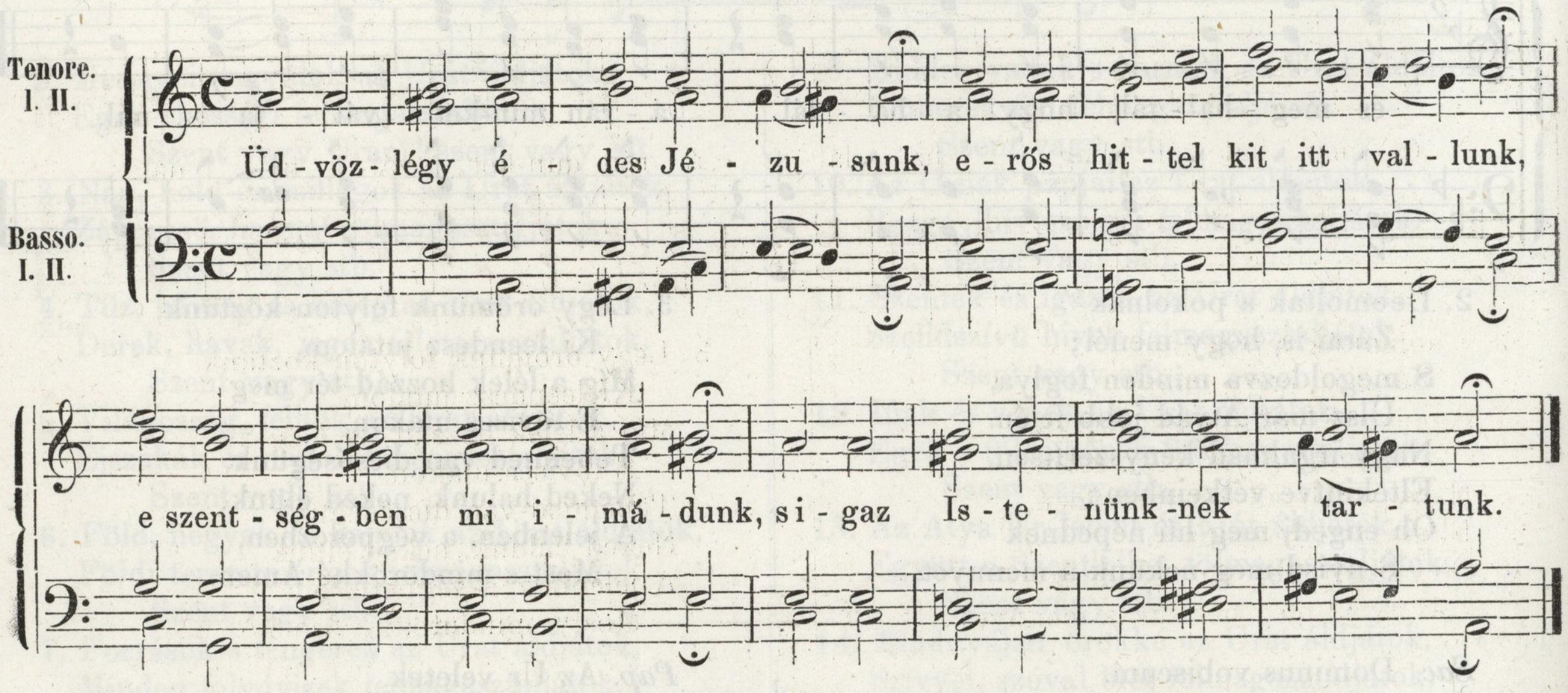
A „Szent vagy Uram“-ból énekeltetik a harmadik vers:

3. Tebenned reménylek,
Szívemből szeretlek,
Készebb vagyok meghalni,
Mint téged megbántani.

Ismét áldás adatik, mint az elsö oltárnál; azután a körmenet a negyedik oltárhoz indul.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ének a negyedik oltárig.

2. Üdvözlégy Krisztus szent vére,
Bűneink eltörlő bére,
Kit a szeretet vitt erre,
Hogy lennél üdvösségünkre.

3. Te vagy világ Megváltója,
Mindnyájunk szabadítója,
Éhes lelkünk táplálója,
Bús szívünk vidámítója.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

4. Utolsó vacsorát evén,
Tanitványid veled levén,
Kenyeret testeddé tevén,
Velünk maradsz ezt szerezvén.
5. Elménk ezen csodálkozik,
Értelmünk is álmélkodik,
Hogy tested itt ejrejtetik,
Kenyér szinében vétetik.
6. De magad rendelted, tudjuk,
Azt pedig igaznak tartjuk,
Azért kétség nélkül valljuk,
Ámbár szemünkkel nem látjuk.
7. Most tehát kik jelen vagyunk,
Színed előtt leborúlunk,
Fennszóval hozzád kiáltunk,
Kérvén könyörülj mirajtunk.
8. Segíts minden szükségünkben,
Védelmezz veszedelmünkben,
Gyógyíts meg betegségünkben,
Vezérelj minden ügyünkben.
9. Döghalál minket ne érjen,
Éhség hazánkba ne lépjen,
Vérontásnak vége légyen,
Ellenségünk megbékéljen.
10. Földeinkre adj bőséget,
Szőllőnkre termékenységet,
Adj ezekhez egészséget,
Hogy áldhasson érte néped.
11. Azért hozzád folyamodunk,
Tiszta szívből fohászkodunk,
Áldj meg minket óh Jézusunk!
Kit e szentségben imádunk.

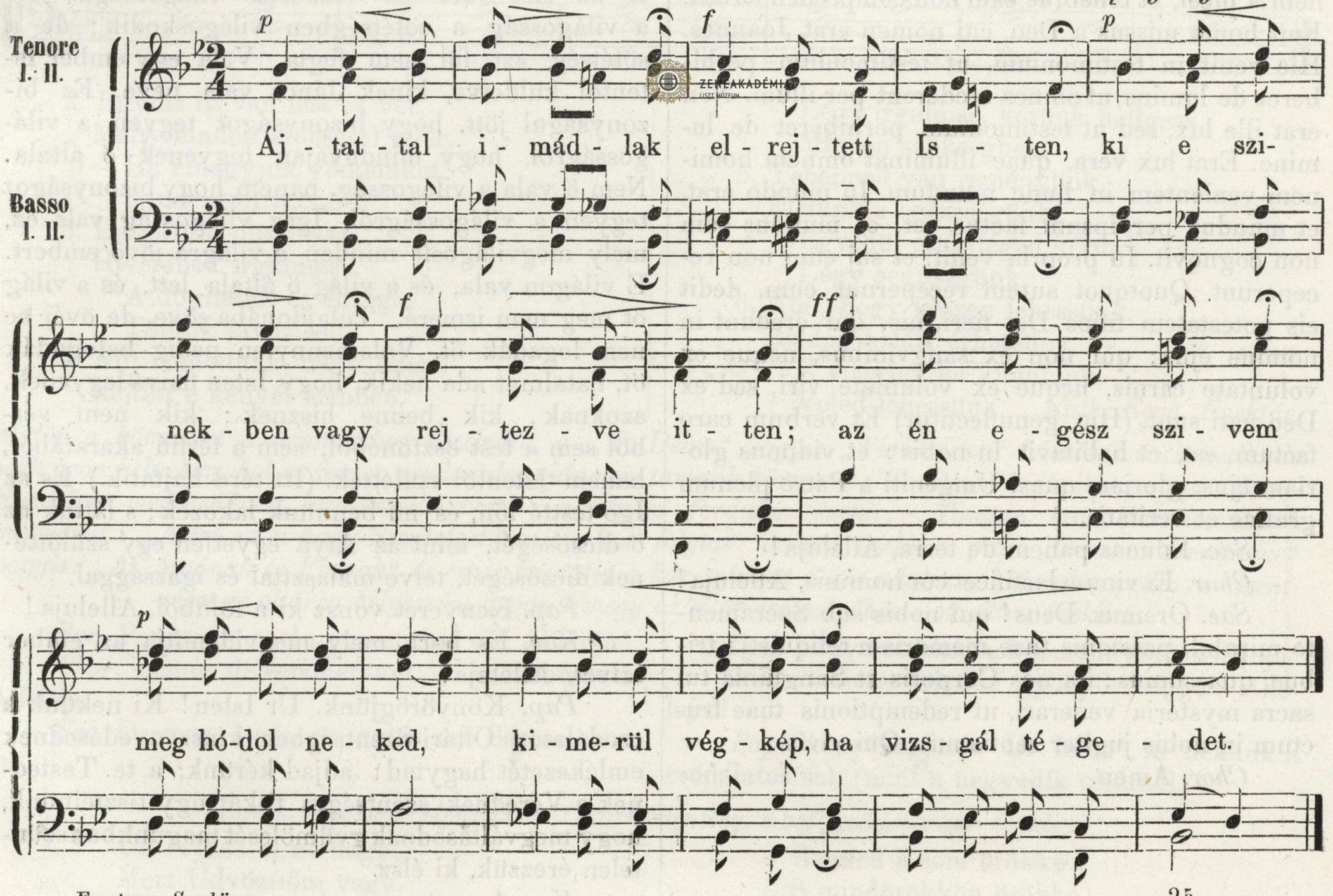
Kath. Egyh. Énektár.

A negyedik oltárnál.

A negyedik oltárhoz érvén, a kar a következö énekböl egy pár verset énekel:

Adoro te latens.

Mérsékelve. *Dallama Kaposy Gy-töl.*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. A látás, tapintás s izlés csalódik,
Hallás által tudni meg a valót itt;
Jézus szavát hiszem, mint szent igazat:
Igazság szavánál nincsen igazabb.
3. Keresztfán rejtve volt csak az Istenség,
De itten elrejtve Isten s emberség;
Ám azért mindkettőt itt lenni hiszem:
Mit a jobb lator kért, azt kéri hitem.
4. Nem nézlelem én, mint Tamás, sebedet,
Mégis Istenemnek vallak tégedet;
Add, Uram! hogy fogytig jobban higyelek,
Benned reméljek és hőn szeresselek.
5. Krisztus halálának szent emlékjele,
Emberek éltető élő kenyere;
Add, hogy tebelőled éljen értelmem,
S téged mindenkoron édesnek leljen.
6. Oh, te szent pelikán, Jézusom! kérlek:
Mosson engem rútat tisztára véred,
Melynek elég csak egy kis cseppecskéje,
Hogy egy világ bűnét mossa tehérre.
7. Kit itt fátyolozva látlak: Jézusom!
Add meg azt, mi után én úgy szomjuzom,
Lepel nélkül szined hogy megláthassam,
S dicsőithesselek fön a magasban.

Szemennyei M.

Sac. Dominus vobiscum.

Chor. Et cum spiritu tuo.

Sac. Initium S. Ev. secundum Joannem. c. l.

Chor. Gloria tibi Domine.

Sac. In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat, et vita erat lux hominum: et lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehenderunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognovit. In propria venit, et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine ejus: qui non ex sangvinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. (Hic genuflectitur) Et verbum caro factum est, et habitavit in nobis: et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi Unigeniti a Patre plenum gratiae et veritatis.

Sac. Educas panem de terra, Alleluja!

Chnr. Et vinum laetificet cor hominis, Alleluja!

Sae. Oremus. Deus! qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reliquisti: tribue, quaesumus; ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis.

Chor. Amen.

Pap. Az Úr veletek.

Kar. És a te lelkeddel.

Pap. Kezdete a szent evangeliomnak János szerént.

Kar. Dicsőség neked Uram!

Pap. Kezdetben vala az Ige, és az Ige Istennél vala, és Isten vala az Ige. Ez vala kezdetben az Istennél. Mindenek ő általa lettek, és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett, Ő benne vala az élet és az élet vala az emberek világossága. És a világosság a sötétségben világoskodik; de a sötétség azt föl nem fogta. Vala egy ember Istentől küldetve, kinek János vala neve. Ez bizonyságul jött, hogy bizonyságot tegyen a világosságról, hogy mindnyájan higyenek ő általa. Nem ő vala a világosság, hanem hogy bizonyságot tegyen a világosságról. Igaz világosság vala ez, mely megvilágosít minden e világra jövő embert. E világon vala, és a világ ő általa lett, és a világ őt meg nem ismeré. Tulajdonába jöve, de övéi be nem fogadák őt. Valamennyien pedig befogadák őt, hatalmat ada nekik, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, kik benne hisznek; kik nem vérből sem a test ösztönéből, sem a férfiú akaratából, hanem Istentől születtek. (Itt térd hajtatik.) És az Ige testté lőn, és mi bennünk lakozék; s láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyetlen egy szülöttének dicsőségét, telve malaszttal és igazsággal.

Pap. Kenyeret vonsz ki a földből, Alleluja!

Kar. És bort, mely megvidámítja az ember szívét, Alleluja!

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! Ki nekünk a csodálatos Oltári-Szentségben kínszenvedésednek emlékezetét hagytad: adjad kérünk, a te Testednek s Vérednek szentséges titkát úgy tisztelnünk, hogy megváltásodnak gyümölcsét magunkban szüntelen érezzük, ki élsz.

Kar. Amen.

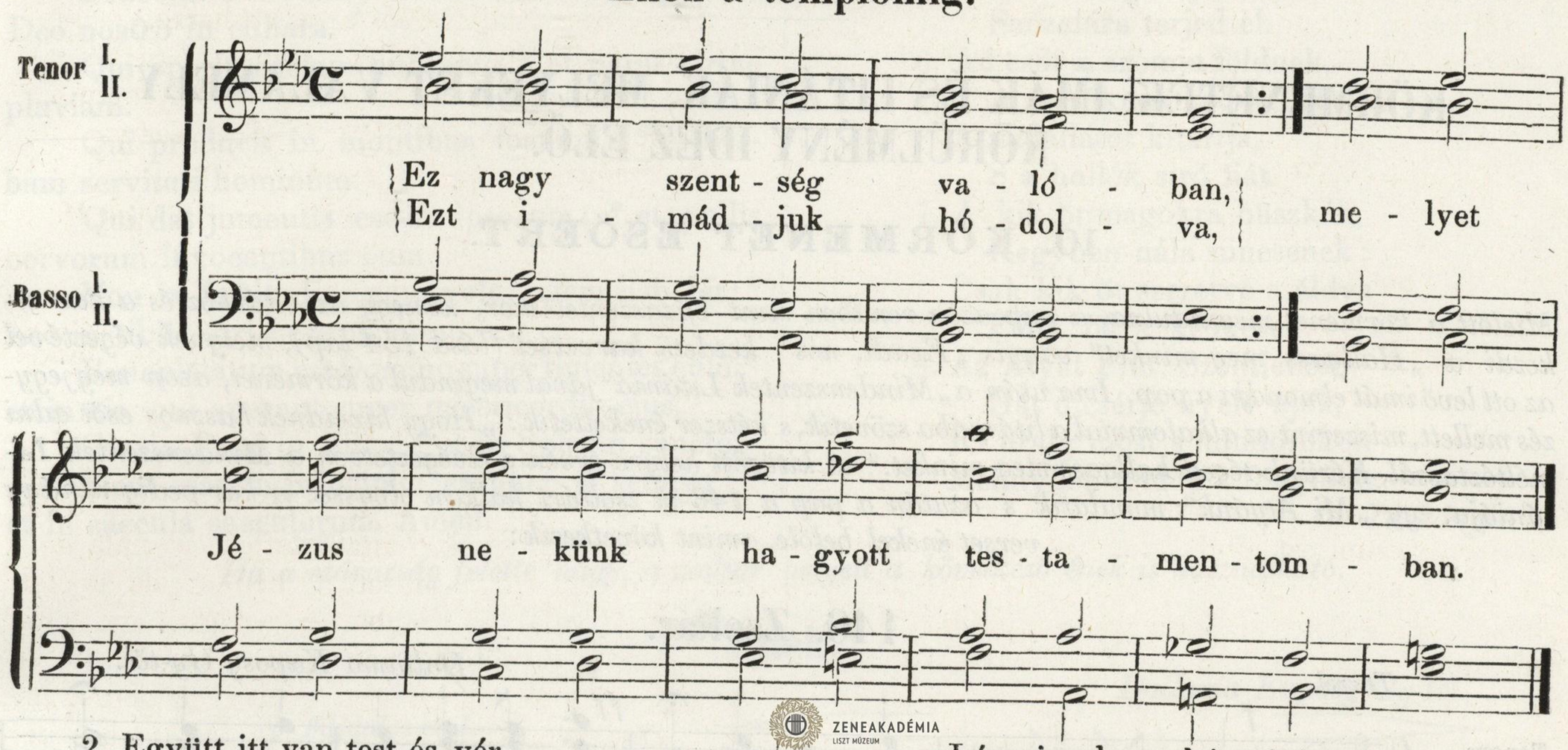
ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

A „Szent vagy Uram“-ból énekeltetik a negyedik vers:

4. Méltatlan szívembe,
Szállj be én lelkembe,
Holtig szolgálatodra,
Kötelezem magamat.

Áldás adatik, mint az elsö oltárnál; azután a körmenet a negyedik oltártól visszaindul a templomba.

Ének a templomig.

2. Együtt itt van test és vér,
Mely minden kincscsel felér,
Ha elhagyjuk vétkeinket,
Minden jót igér.
3. Háborútól oltalmazz,
Híveidnek irgalmazz,
A döghalált és éhséget
Tőlünk távoztasd.
4. Állj mellettünk, nagy Isten!
Rejtett e kenyér szinben.
Légy irgalmas, kérünk hallgass
Minden szükségben.
5. Tebenned van reményünk,
Életünk s egészségünk,
Egyedül csak téged kérünk,
Légy segítségünk.
6. Add, hogy készen lehessünk,
Boldog halált érhessünk,
E világból ha kimulunk,
Veled lehessünk. *Kath. Egyh. Énektár.*

Midön a körmenet a templomhoz közeledik, a „Te Deum“ vagyis „Téged Isten“ hálaének énekeltetik, de csak azon helyeken, hol ez ünnep nyolczadnapján nem tartatik körmenet; Te Deum végével a pap az Oltári-Szentséget megfüstölvén, azt kezeibe veszi s a néphez fordulva énekli: „Tantum ergo Sacramentum“ magyarul: „Azért ezt a nagy Szentséget,“ mit a kar folytat; azután énekli a pap: „Genitori Genitoque“ vagyis: „Az Atyának és Fiunak“ és ezt is folytatja a kar, mialatt áldás adatik. Áldás után pedig a Szentséget az oltárra helyezvén, a pap lemegy az oltár zsámolyához s ott állva énekli:

Sac. Panem de coelo praestitisti eis Alleluja!
Chor. Omne delectamentum in se habentem Alleluja.
Sac. Oremus. Deus, qui nobis sub Sacramento etc.

Pap. Kenyeret adtál nekik mennyből, Alleluja!
Kar. Teljeset minden gyönyörűséggel, Alleluja!
Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! ki nekünk a csodálatos sat. (mint a negyedík oltárnál.)

Ennek végeztével eltétetik az Oltári-Szentség, s befejezésül a kar énekli:

Úr Jézus! el ne hagyj,
Mert Üdvözítőm vagy,
Benned bizom örökké
S mindörökkön örökké.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

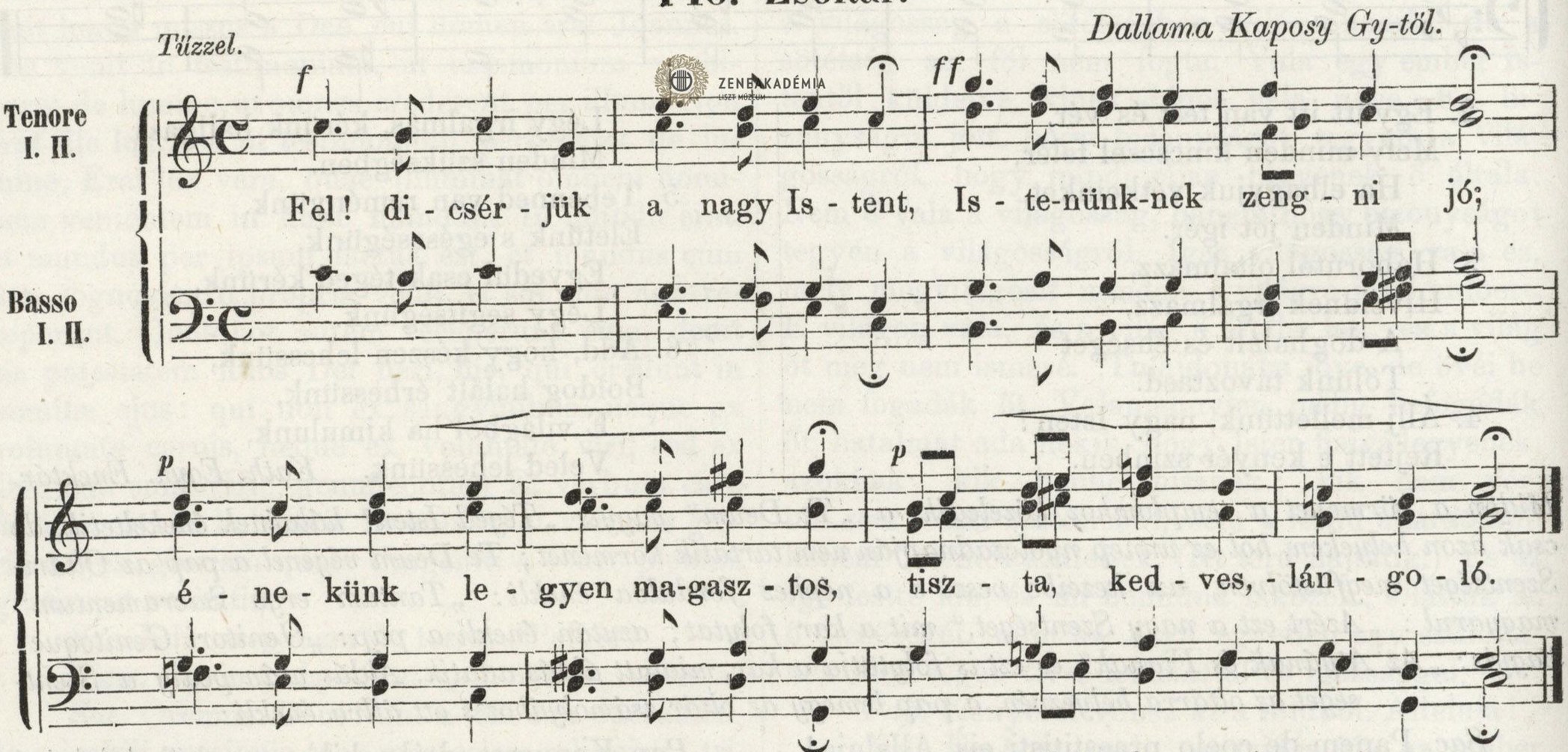
MÁSODIK RÉSZ.

KÖRMENETEK, IMÁK ÉS LITÁNIÁK, MELYEKET VALAMELY KÖRÜLMÉNY IDÉZ ELŐ.

10. KÖRMENET ESŐÉRT.

Mielőtt a körmenet megindulna, a pap azon rendben mint búzaszenteléskor, kimegy az oltárhoz és a kar elkezdi a „Hallgass meg minket“ vagyis „Exadi, nos“ kezdetü karverset (lásd 154 lap), melynek végeztével az ott levő imát elmondja a pap. Ima után a „Mindenszentek Litániá“ jával megindul a körmenet, azon megjegyzés mellett, miszerint ez alkalommal a litániába szövetik, s kétszer énekeltetik: „Hogy hiveidnek hasznos esöt adni méltóztassál, Kérünk téged hallgass meg minket.“ A kitüzött helyre érvén s elvégeztetvén a Mindenszentek Litániája, egy „Mi Atyánk“ mondatik s azután a pap a 146-ik zsoltárt halkan olvassa, a kar pedig néhány verset énekel belöle, amint következik:

146. Zsoltár.

Psalm. 146. Landate Dominum, quoniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucunda, decoraque laudatio.

Aedificans Jerusalem Dominus: * dispersiones Israëlis congregabit.

Qui sanat contritos corde: * et alligat contritiones eorum.

2. Mert felépül szózatára
Jeruzsálem romfala,
És a honfi száműzöttek
Visszatérnek általa.
3. Ő a törtkebelnek irja,
Enyhet ő sietve hoz:
Míg leverve, porba zúzva
Egyig elvesz a gonosz.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Qui numerat multitudinem stellarum:* et omnibus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noster, et magna virtus ejus: et sapientiae ejus non est numerus.

Suscipiens mansvetos Dominus: * humilians autem peccatores usque ad terram.

Praecinite Domino in confessione: * psallite Deo nostro in cithara.

Qui operit coelum nubibus: * et parat terrae pluviam.

Qui producit in montibus foenum: * et herbam servituti hominum.

Qui dat jumentis escam ipsorum: * et pullis corvorum invocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit:* nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est Domino super timentes eum:* et in eis, qui sperant super misericordia ejus.

Gloria Patri in Filio: * et in Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, et nunc et semper: * et in saecula saeculorum. Amen.

4. Számba vette csillagit mind,
És neven szólítja meg,
Bölcs nagy ő és a miket tesz,
Mind oly nagyszerü, remek.

5. Dalt az Úrnak, lángoló dalt!
Hálaénekekre fel!
Mert a fellegek palástja,
Szózatára terjed el.

6. Ad esőt a szomju földnek,
A mezőknek kedvet ád:
A vadállatot kitartja,
S a hollók siró fiát.

7. A kik önmagokra büszkék,
Kegyben nála nincsenek;
Csak kik őt szeretve s áldva
Félik, ők a kedvesek.

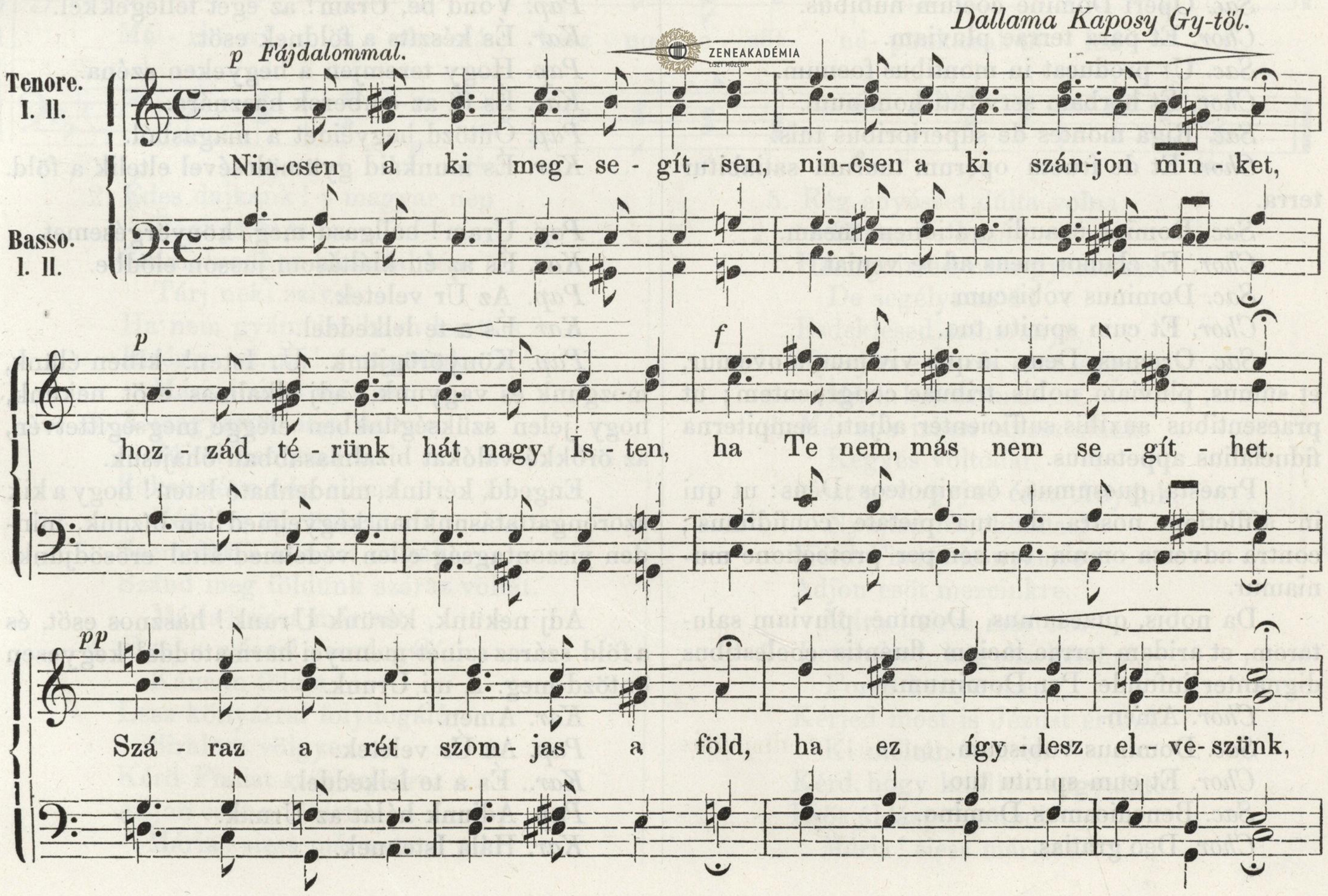
8. Az Atyát Fiút, Szentlelket,
Hát dicsérje nyelv ajak,
Ki uralg most s mindörökön
Mennyben földön s föld alatt.

Tárkányi.

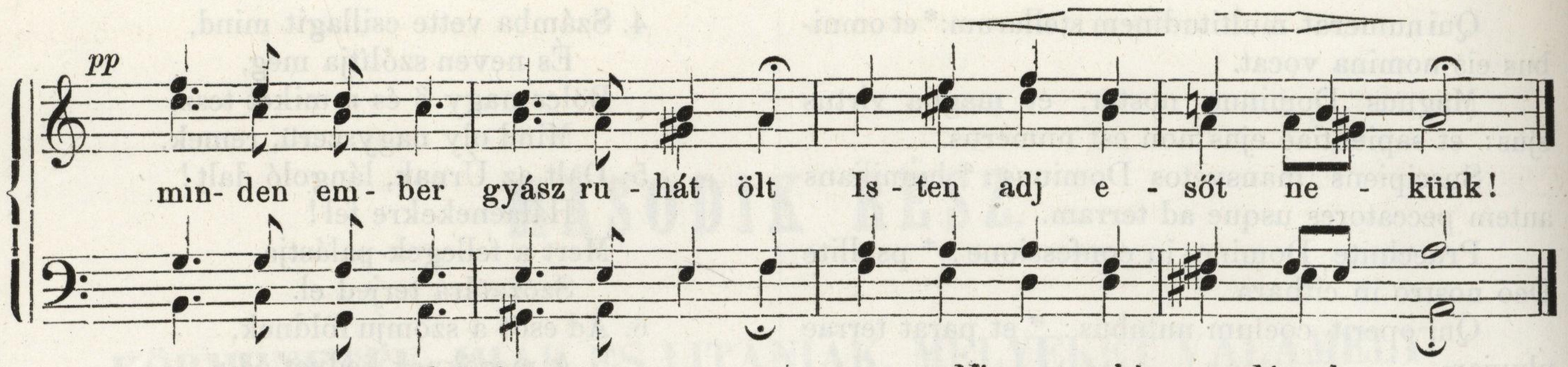
Ha a szárazság felette nagy, a zsoltár helyett a következő ének is használható.

Ének.

Dallama Kaposy Gy-töl.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. Az igaz, hogy méltán büntetsz,
Mert mindnyájan sértünk, bántunk;
De ha minket már el is vetsz
S irgalmas nem lész'sz irántunk:
Szánd meg a kis csecsemőket,
Kik ha nem lesz kenyerünk,
Sírva nézik a felhőket . . .
Isten adj esőt nekünk.

3. Esőt várnak a vetések,
Harmatért esd a mezőség,
Nincs virága a kis méhnek,
Fölégette azt a hőség.
Nincs patakja a madárnak,
Éhen szomjan elveszünk,
Ember, állat esőt várnak:
Isten adj esőt nekünk.

4. Csak úgy áztasd meg a földet,
Mint a könytől ázik arczunk;
A kenyérből ne adj többet,
Csakhogy élvén árvát tartsunk.
A koldusok a szegények,
Sírnak hozzád mivelünk,
Óh ne tégy ki a veszélynek:
Isten! adj esőt nekünk.

Pájer A.

Ez után a következő imák mondatnak:

Sac. Operi Domine coelum nubibus.
Chor. Et para terrae pluviam.
Sac. Ut producat in montibus foenum.
Chor. Et herbam servituti hominum.
Sac. Riga montes de superioribus tuis.
Chor. Et de fructu operum tuorum satiabitur terra.
Sac. Domine exaudi orationem meam.
Chor. Et clamor meus ad te veniat.
Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.
Sac. Oremus. Deus, in quo vivimus, movemur, et sumus, pluviam nobis tribuae congruentem; ut praesentibus auxiliis sufficienter adjuti, sempiterna fiducialius appetamus.

Praesta, quesumus, omnipoteos Deus: ut qui in afflictione nostra de tua pietate confidimus; contra adversa omnia, tua semper protectione muniamur.

Da nobis, quaesumus, Domine, pluviam salutarem, et aridam terrae faciem fluentis coelestibus dignanter infunde. Per Dominum.
Chor. Amen.
Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.
Sac. Benedicamus Domino.
Chor. Deo gratias.

Pap. Vond be, Uram! az eget fellegekkel.
Kar. És készíts a földnek esőt.
Pap. Hogy teremjen a hegyeken széna.
Kar. És fű az emberek hasznára.
Pap. Öntözd hegyeidet a magasból.
Kar. És munkáid gyümölcsével eltelik a föld.

Pap. Uram! hallgasd meg könyörgésemet.
Kar. És az én kiáltásom jusson elődbe.
Pap. Az Úr veletek.
Kar. És a te lelkeddel.
Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! kiben élünk, mozgunk és vagyunk, adj alkalmas esőt nekünk, hogy jelen szükségünkben eléggé megsegíttetvén, az örökké valókat bizalmasabban óhajtsuk.

Engedd, kérünk, mindenható Isten! hogy a kik szorongattatásunkban kegyelmedben bízunk, minden viszontagság ellen védelmed által erősödjünk.

Adj nekünk, kérünk Urunk! hasznos esőt, és a föld száraz szinét mennyei harmatoddal kegyesen öntözd meg. A mi Urunk.
Kar. Amen.
Pap. Az Úr veletek.
Kar.. És a te lelkeddel.
Pap. Adjunk hálát az Urnak.
Kar. Hála Istennek.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Sac. Exaudiat nos omnipotens, et misericors Dominus.

Chor. Amen.

Sac. Et fidelium animae per misericordiam Dei requiescant in pace.

Chor. Amen.

Pap. Hallgasson meg minket a mindenható és irgalmas Isten.

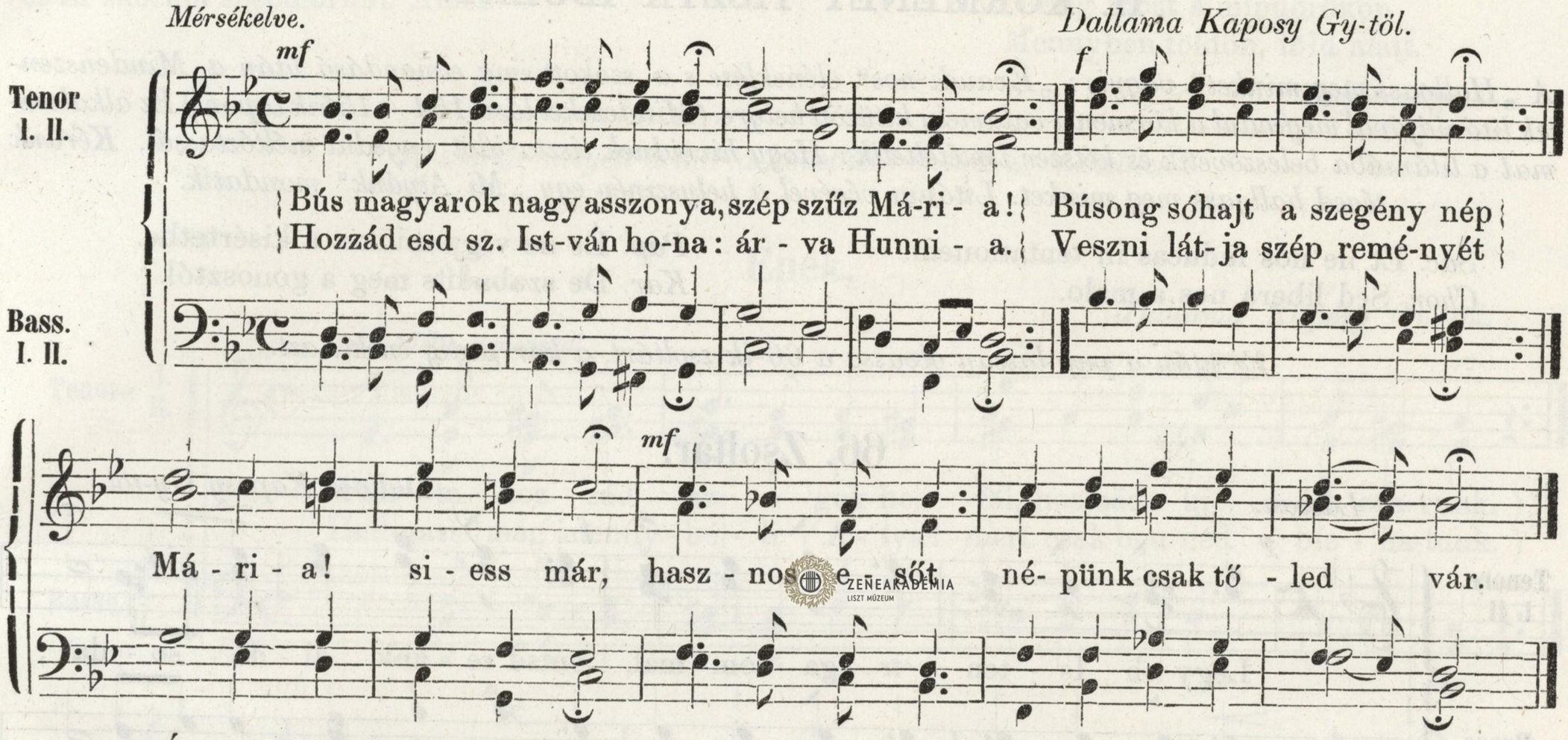
Kar. Amen.

Pap. És a hivek lelkei Isten irgalmasságából békességben nyugodjanak.

Kar. Amen.

Mindnyájan letérdelnek s a kar visszamenöre megkezdi a következö éneket:

Ének.

2. Édes dajkánk! a magyar nép
Régi jó hived;
Zsámolyodhoz bánattal lép:
Tárj neki szivet.
Ha nem gyámolsz hova leszünk?
Inségre jut, jaj! nemzetünk.
Mária! siess már sat.

3. A magyarok nagy Istene
Sújtol bennünket,
Sokat vét e nép ellene:
Védd te ügyünket.
Szemeink a könyet ontják,
Szánd meg földünk száraz voltát.
Mária! siess már sat.

4. E tej s mézzel csordogáló
Kánaán földje,
Lesz könyárral folydogáló
Siralom völgye . . . .
Kérd Fiadat szűz tejedre:
Adjon esőt a földekre.
Mária! siess már sat.

5. Rég enyészet dúlta volna
Föl ez ős hazát,
Ha irgalmad nem gyámolna:
De segélyt az ád . . .
Esdeklésed színaranya,
Nyerjen esőt oh, szüz Anya!
Mária! siess már sat.

6. Már sok izben tapasztalánk
Kegyes voltodat,
Most se hagyj el édes Anyánk,
Nyújtsd le jobbodat!
Kérd Fiadat könyeidre:
Adjon esőt mezeinkre.
Mária! siess már sat.

7. Letörölted, hogyha kértünk,
Forró könyünket,
Kérjed most is Jézust értünk,
Ki méltán büntet.
Kérd, hogy küldjön angyalától
Esőt áldáspoharából.
Mária! siess már sat.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

8. Jó szent István terád bízta
Rég e nemzetet,
Hogyha megtér, e hit bíztat,
Hogy meg nem veted.
Örökséged lett ez ország,
Hajtsd le hozzá édes orczád.
Mária! siess már sat.

9. Im most ujra, mint szent István,
Ez árva hazát,
— Ügyeinket terád bízván —
Neked adjuk át . . .
S vele mint Nagyasszonyunknak
Felajánljuk minmagunkat.
Mária! siess már,
Hasznos esőt népünk csak tőled vár.

Szemennyei M.

11. KÖRMENET TISZTA IDŐÉRT.

A „Hallgass meg minket“ vagyis: „Exaudi nos“ éneklése s a szokott ima elmondásá után a Mindenszentek litániájával megindul a körmenet valamely kitüzött helyre. (Mindezeket lásd 154—155ik lapon.) Ez alkalommal a litániába beleszövetik és kétszer ismételtetik: Hogy hiveidnek tiszta időt engedni méltóztassál, Kérünk téged hallgass meg minket. Litánia végével a helyszinén egy „Mi Atyánk“ mondatik.

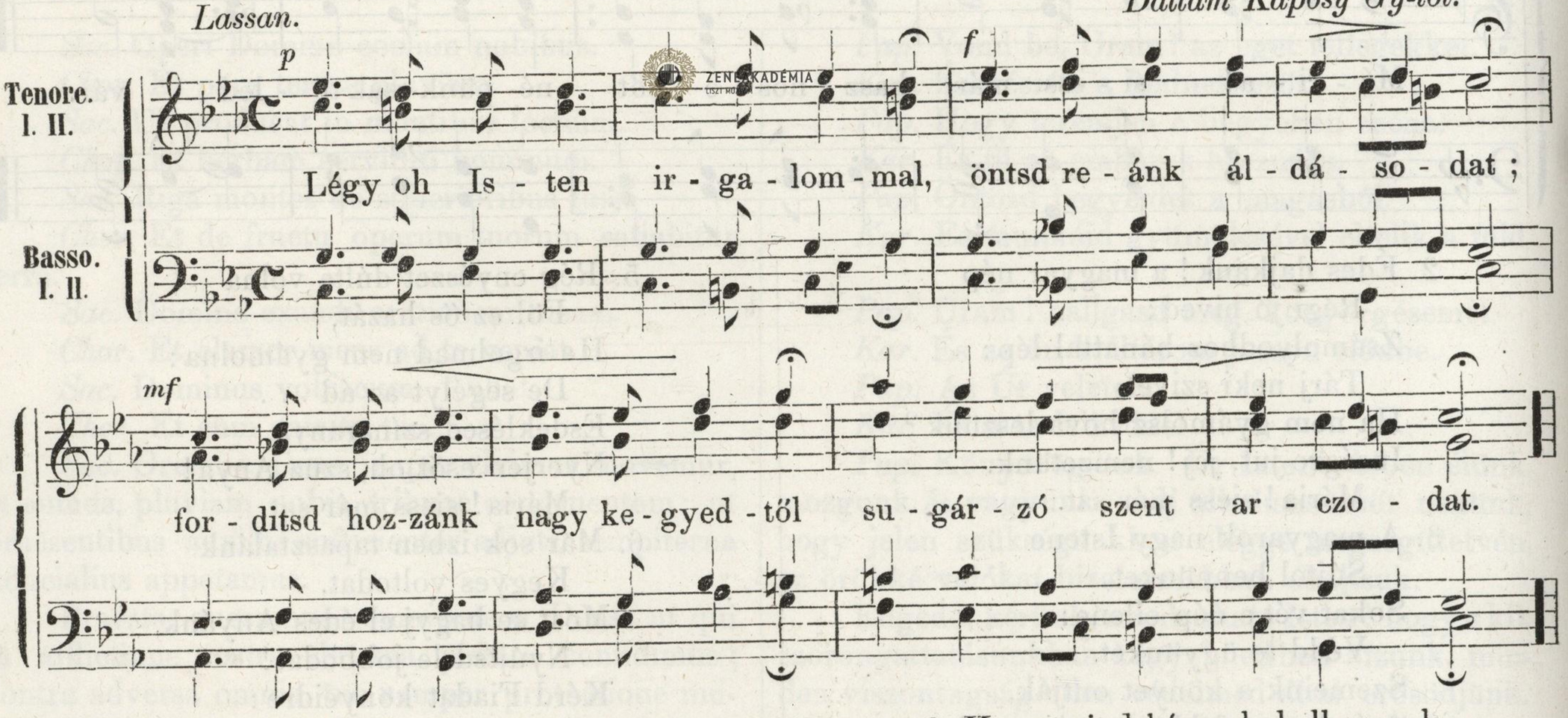
Sac. Et ne nos inducas in tentationem.
Chor. Sed libera nos a malo.

Pap. És ne vígy minket a kisértetbe.
Kar. De szabadíts meg a gonosztól.

Ez után a pap lassan olvassa a 66-ik zsoltárt, a kar pedig énekli azt.

66. Zsoltár.

Dallam Kaposy Gy-töl.

Psalmus 66. Deus, misereatur nostri et benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam:.* in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus: * confiteantur tibi populi omnes.

Laetentur et exultent gentes: * quoniam judicas populos in aequitate, et gentes in terra dirigis.

2. Hogy mind híven haladhassunk
Törvényidnek útain,
Hogy az üdvért hála zengjen,
A népeknek ajkain.
3. Hogy zengjék örömriadva:
Szent szent az itéleted,
Tartván királyi vessződet
A roppant világ felett.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * et metuant eum omnes fines terrae.

Gloria Patri et Filio; * et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper, * et in saecula saeculorum. Amen.

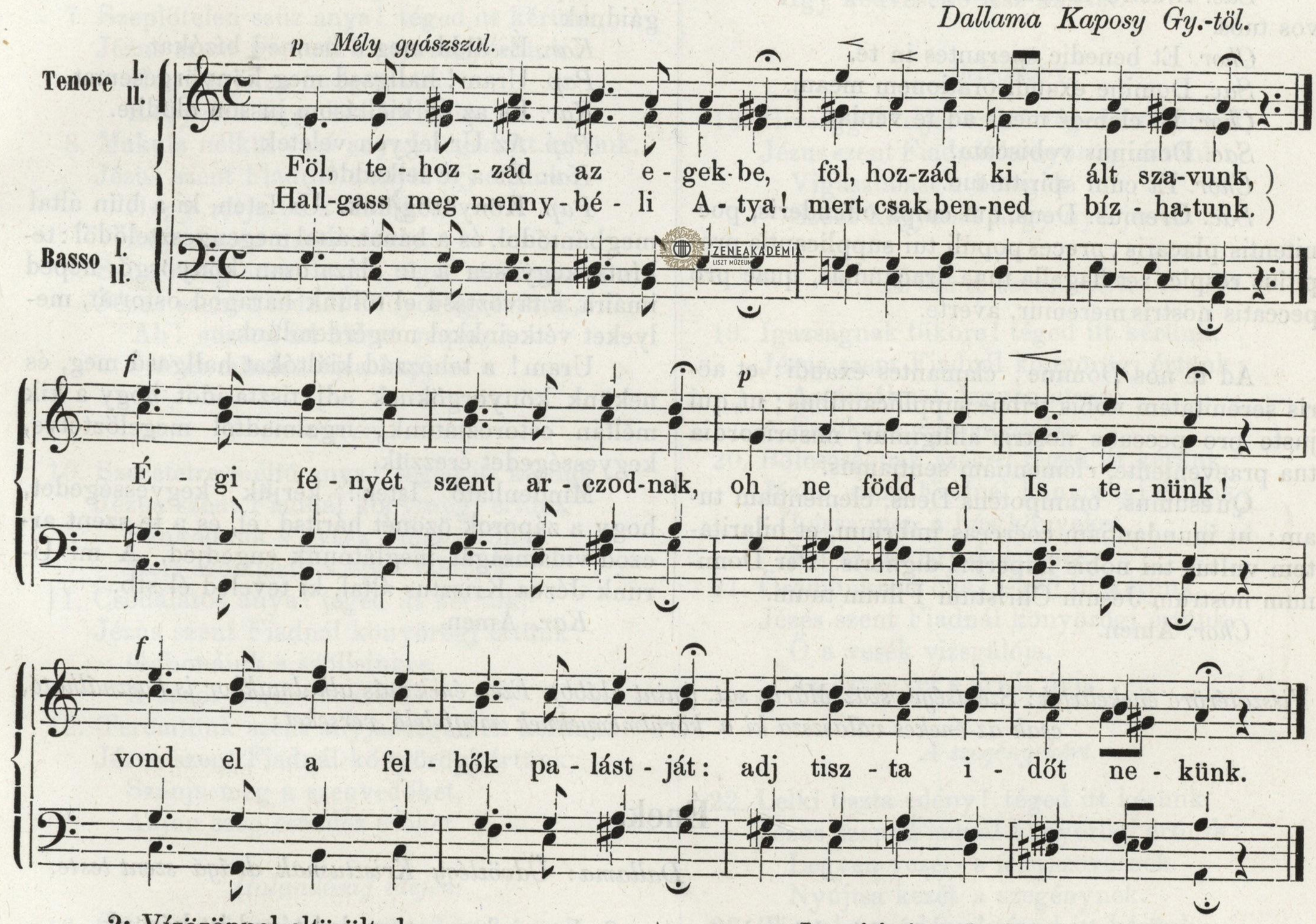
4. *A népek főhatalmadat*
Csodálják, óh Istenem!
Nekünk meg a föld gyümölcsöt
Áldásul bőven terem.
5. Hints reánk tovább is áldást,
Óh örökre légy velünk,
Előtted ezen kerek föld
És mindnyájan reszketünk.
6. Az Atyát, Fiút, Szentlelket
Hát dicsérje nyelv, ajak,
Ki uralg most s mindörökön
Mennyben földön, föld alatt.

Sujánszky A.

A zsoltár helyett a kar a következö éneket is énekelheti:

Ének.

Dallama Kaposy Gy.-töl.

2: Vízözönnel eltörölted
Egykor bűnös népedet;
Ámde hímes szivárványban
Újra föltünt szent kegyed.

Isteni igéretednek
Ez lőn biztos záloga,
Hogy vízözön által minket
Nem fogsz sújtani soha.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

3. Égi napfény, csillagsúgár
Megszüntek leszállani;
Mert azokat meggátolják
A felhőknek szárnyai.
Bár a hitfény kebelünkben,
Tudjuk, szinte megtörött:
Haragod azért mirajtunk,
Isten! ne legyen örök.

4. Régi fényét szép napodnak
Gyújtsd meg ismét Istenünk,
Csillagid rezgő sugárin,
Add, győnyörködjék szemünk,
A felhők szárnyait vond el
S az uj élet felvirul,
Melyért öröm- s hálaének
Zeng hű néped ajkirul.

Vetzkó A.

Sac. Adduxisti Domine Spiritum tuum super terram.

Chor. Et prohibitae sunt pluviae de coelo.

Sac. Cum obduxero nubibus coelum.

Chor Apparebit arcus meus, et recordabor foederis mei.

Sac. Illustra faciem tuam Domine super servos tuos.

Chor. Et benedic sperantes in te.

Sac. Domine exaudi orationem meam.

Chor. Et clamor meus ad te veniat.

Sac. Dominus vobiscum.

Chor. Et cum spiritu tuo.

Sac. Oremus. Deus, qui culpa offenderis, poenitentis placaris; preces populi tui supplicantis propitius respice: et flagella tuae iracundiae, quae pro peccatis nostris meremur, averte.

Ad te nos Domine, clamantes exaudi: et aëris serenitatem nobis tribue supplicantibus; ut, qui juste pro peccatis nostris affligimur, misericordia tua praeveniente, clementiam sentiamus.

Quesumus, omnipotens Deus, clementiam tuam: ut inundantiam coërceas imbrium, et hilaritatem vultus tui nobis impertiri digneris. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Chor. Amen.

Pap. Leküldted, Uram! lelkedet a földre.

Kar. És letiltattak az esők az égből.

Pap. Midőn az eget felhővel bevonom.

Kar. Föltünik ívem és megemlékezem szövetségemről.

Pap. Uram! világosítsd meg arczodat szolgáidnak.

Kar. És áldd meg a benned bízókat.

Pap. Uram! hallgasd meg könyörgésemet.

Kar. És az én kiáltásom jusson elődbe.

Pap. Az Úr legyen veletek.

Kar. És a te lelkeddel.

Pap. Könyörögjünk. Úr Isten, ki a bűn által megbántódol, és a bánat által megengesztelődöl: tekínts kegyesen a te alázatosan könyörgő néped imáira, s távoztasd el tőlünk haragod ostorait, melyeket vétkeinkkel megérdemlünk.

Uram! a tehozzád kiáltókat hallgasd meg, és nekünk könyörgőknek adj tiszta időt, hogy a kik méltán ostoroztatunk, irgalmadtól megelőztetve, kegyességedet érezzük.

Mindenható Isten! kérjük kegyességedet, hogy a záporok özönét háritsd el, és a te szent arczod vidámságát meglátnunk engedjed. A mi Urunk Jézus Krisztus által, ki teveled él stb.

Kar. Amen.

Visszatéröre énekeltetik: Szentséges szüz Mária sat. (mint alább). Ezen ének más alkalmakkor is használható, csak az énekes válaszsza ki a körülményeknek megfelelő verseket:

Ének.

Dallama: Üdvözlégy Krisztusnak drága szent teste.

1. Szentséges szűz Mária! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Figyelj reánk, s hozzá juttasd
Szívbeli imádságunkat.

2. Istennek szent anyja! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Adjon isteni kegyelmet,
Szívből megtérő népednek,

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

3. Szűzeknek szent szűze! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Bűnünk által megbántatott,
Adjon azért bűnbánatot.
4. Krisztusnak szent anyja! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Vétkeinket engedje el,
Ajkunk, szívünk hőn esdekel.
6. Isteni malasztnak anyja, téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk,
Nyerj jó harczot a halállal,
Szent Fiad érdeme által.
6. Tisztaságos anya! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Engedje hogy lelkünk mennybe
Víg örömmel mehessen be.

Tiszta időért.

7. Szeplőtelen szűz anya! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Hogy a jelen inségünkön
Kegyesen meg könyörüljön.
8. Makula nélkül való anya! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Hogy zárja be a felhőket,
Adjon szép tiszta időket.
9. Szűz virág szent anya, téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Ah! süssön fel áldott napja,
S éltét minden újra kapja.

Esőért.

10. Szeretetre méltó anya! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Bánkodunk s gyász ruhát öltünk,
Mert szomjazik s eped földünk.
11. Csodálatos anya! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Gabonáink s szőlleinkre
Áldásos harmatát hintse.
12. Teremtőnk szent anyja, téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Szánja meg a szenvedőket,
Adjon szép csendes esőket.

Halandóság idején.

13. Üdvözítőnknek anyja, téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Félelmes lett földi utunk,
Halál által mint pusztulunk.
14. Nagy okosságu szűz! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
A vigasz angyalát küldje,
Szomoruságos földünkre.
15. Dicsérendő szent szűz! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Szüntesse meg a vészhalált,
Mely életünk utjába ált.

Egészségért.

16. Nagy hatalmu szent szűz, téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk;
Lelkünk után óvja testünk,
Hogy semmi bajba ne essünk.
17. Kegyes és irgalmas szűz! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Adjon erőt egészséget,
Igy kedvesebb lesz az élet.

Betegekért.

18. Hivséggel teljes szűz! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Vigasztalást a betegek
Szent kegyéből hogy nyerjenek.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Árvák és özvegyekért.

19. Igazságnak tűköre! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Az árváknak legyen atyja,
És őket megvigasztalja.
20. Bölcseségnek széke! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Lássa meg a bús könyeket,
Mit az özvegyek ejtenek.
21. Örömünknek oka! téged itt kérünk,
Jézés szent Fiadnál könyörögj értünk,
Ő a vesék vizsgálója,
Az özvegyet s árvát óvja.

A szegényekért.

22. Lelki tiszta edény! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Legyen vezér- s fényszövétnek,
Nyújtsa kezét a szegénynek.
23. Tiszteletes edény! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Ha a nyomor kezet emel,
A küszködőt emelje fel.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Befejezés.

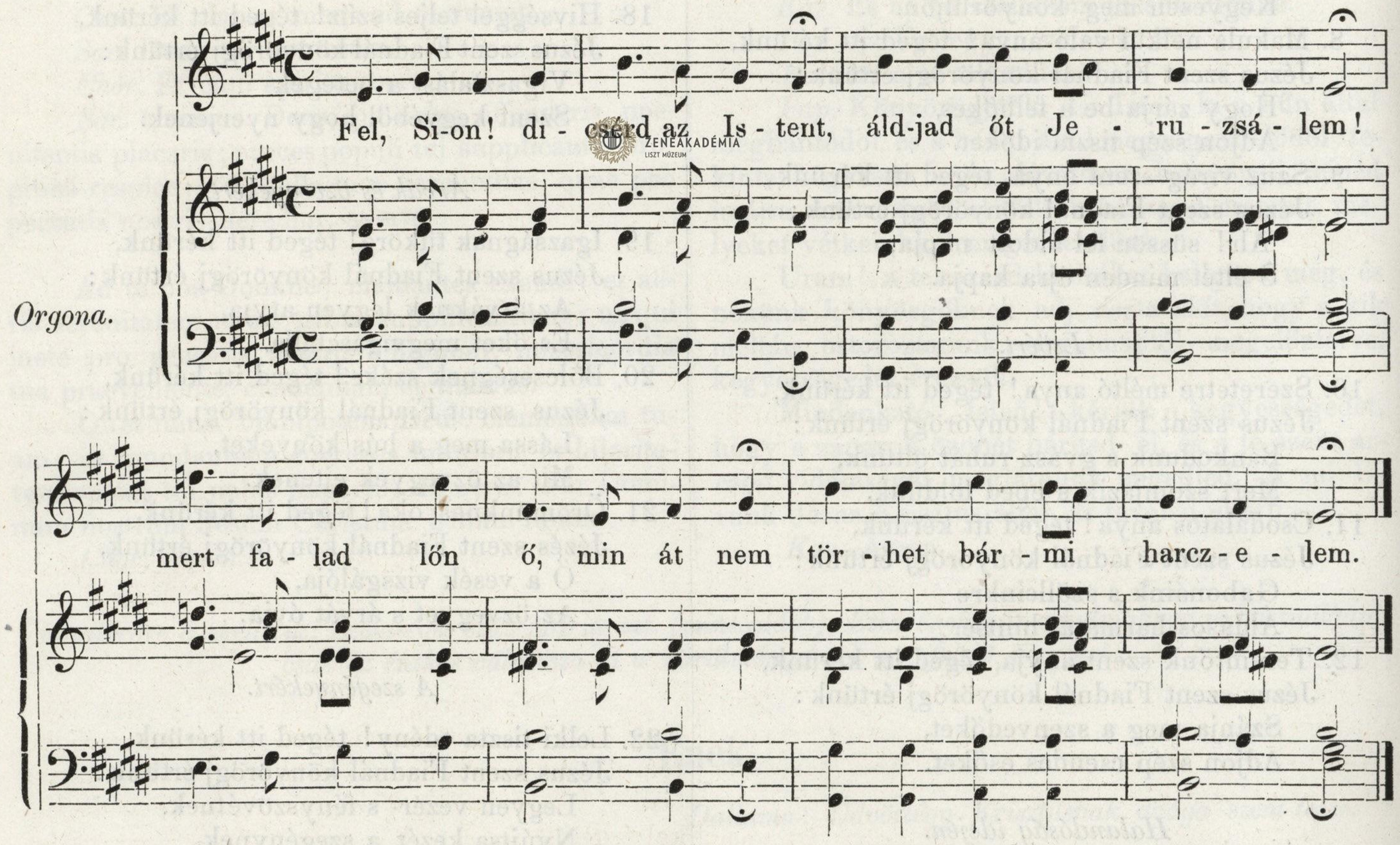
25. Ájtatosságnak jeles edénye, téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk,
Szent egéből letekintve,
Ő vigyázzon lelkeinkre.
26. Titkos értelmű rózsa! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Őrizzen és minket védjen
A gonosztól minden lépten.
27. Dávid királynak tornya! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk,
Ő az út, igazság s élet,
Benne a holt is feléled.
28. Mária aranyház! téged itt kérünk,
Jézus szent Fiadnál könyörögj értünk:
Legyen nekünk is életünk,
Itéletre ha felkelünk.

12. IMÁK A VÉSZIDŐ TÁVOZÁSAÉRT.

Midön vészidö közeledik, a harangok jeladására a nép a templomba gyül, hogy Isten segedelmét és oltalmát kérje. Ily esetben a kar orgonakiséret mellett elénekli a Mindenszentek Litániáját, kétszer ismételvén: „Mennykötöl és égi háborutól, Ments meg Uram! minket.“ — Litánia végével 1 Mi Atyánk momdatik, azután a pap a 147-ik zsoltárt csendesen olvassa, a kar pedig a néppel énekli azt.

147 Zsoltár.

Dallama Kaposy Gy-töl.

Psalmus 147. Laudate Jerusalem Dominum: * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

2. Ő szülöttidet megáldá,
S réted-, erdőd-, földedet;
Isten int, és megvan az, még
Elrepül egy perczenet.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Qui posuit fines tuos pacem: * et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terrea: * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem, sicut lanam: * nebulam, sicut cinerem, spargit.

Mittit crystallum suam, sicut buccellas: * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbur suum, et liquefaciet ea: * flabit spiritus ejus, et fluent aquae.

Qui annuntiat verbum suum Jakob: * justitia, et judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi: * et judicia sua non manifestavit eis.

Gloria Patri et Filio: * et Spiritui Sancto,

Sicut erat in principio, et nunc et semper: * et in saecula saeculorum Amen.

3. Ád havat, minő a gyapju,
Hint deret, miként hamut,
Küld jeget; s ezek fagyának
Ellenállni majd ki tud?
4. Szól az Úr, s felolvad a fagy;
A szelid lebelnek int,
S a patak s folyam csevegve,
S áradozva foly megint.
5. S a miért leghőbben áldjuk
Jehovát, — ő osztogat
Jákob, Izrael fajának,
Törvényt és parancsokat.
6. Az Atyát, Fiút, Szentlelket
Hát dicsérje nyelv, ajak,
Ki uralg most s mindörökön
Mennyben földön, föld alatt.

Tárkányi.

LISZT FERENCZ HAGYATÉKA

Sac. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

Chor. Qui fecit coelum, et terram.

Sac. Ostende nobis Domine misericordiam tuam.

Chor. Et salutare tuum da nobis.

Sac. Adjuva nos Deus salutaris noster.

Chor. Et propter gloriam nominis tui Domine libera nos,

Sac. Nihil proficiat inimicus in nobis.

Chor. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

Sac. Fiat misericordia tua Domine super nos.

Chor. Quemadmodum speravimus in te.

Sac. Salvum fac populum tuum Domine.

Chor. Et benedic haereditati tuae.

Sac. Non privabis bonis eos, qui ambulant in innocentia.

Chor. Domine Deus virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Sac. Domine exaudi orationem meam.

Chor. Et clamor meus ad te veniat.

Sac. Dominus vobiscum.

Chor. Et cum spiritu tuo.

Sac. Oremus. Deus, qui culpa offenderis, poenitentia placaris: preces populi tui supplicantis propitius respice; et flagella tuae iracundiae, quae pro peccatis nostris meremur, averte.

A domo tua, quaesumus Domine, spirituales nequitiae repellantur, et aërearum discedat malignitas tempestatum.

Omnipotens sempiterne Deus, parce metuentibus, propitiare supplicibus: ut post noxios ignes

Pap. A mi segedelmünk az Úr nevében.

Kar. Ki az eget és földet teremtette.

Pap. Mutasd meg nekünk, Uram! irgalmadat.

Kar. És a te üdvödet add meg nekünk.

Pap. Segélj meg minket üdvösségünk Istene.

Kar. És neved dicsőségeért, Uram! szabadíts meg

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Pap. Ellenségünk semmi kárt ne tegyen bennünk

Kar. És a gonoszság gyermeke ne árthasson nekünk,

Pap. Legyen irgalmad Uram! mirajtunk.

Kar. A mint benned biztunk.

Pap. Üdvözítsd Uram! népedet.

Kar. És áldd meg örökségedet.

Pap. Nem fosztod meg javaiktól, kik ártatlanságban járnak.

Kar. Uram, erők Istene! boldog ember, ki benned bízik.

Pap. Uram! hallgasd meg könyörgésemet.

Kar. És az én kiáltásom jusson elődbe.

Pap. Az Úr legyen veletek.

Kar. És a te lelkeddel.

Pap. Könyörögjünk. Isten! ki a bűn által megbántódol, s a bánat által megengesztelődöl: tekintsd kegyesen könyörgő néped imáit és távoztasd el tőlünk haragod ostorait, melyeket vétkeinkkel érdemlünk. A te házadtól, kérünk Uram! a lelki veszélyek elűzessenek, s a lég viharainak gonoszsága távozzék.

Mindenható örök Isten! bocsáss meg a félőknek, irgalmazz a kérőknek, hogy a felhők ár-

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

nubium, et vim procellarum, in misericordiam transeat laudis comminatio tempestatum.

Domine Jesu, qui imperasti ventis, et mari et facta fuit tranquillitas magna, exaudi preces familiae tuae, et praesta; ut hoc signo sanctae Cru†cis, omnis discedat saevitia tempestatum.

Omnipotens, et misericors Deus, pui nos et castigando sanas, et ignoscendo conservas: praesta supplicibus tuis; ut, et tranquillitatibus optatae consolationis laetemur, et dono tuae pietatis semper utamur. Per Dominum.

Chor. Amen.

talmas tűzei, és a viharok fenyegetései irgalmad dicséretére menjenek át.

Uram Jézus! ki a szeleknek és tengernek parancsolál, s nagy csöndesség lőn, hallgasd meg gyermekeid imáit, s engedd, hogy a szent ke†reszt e jele által a vihar minden kegyetlensége távozzék.

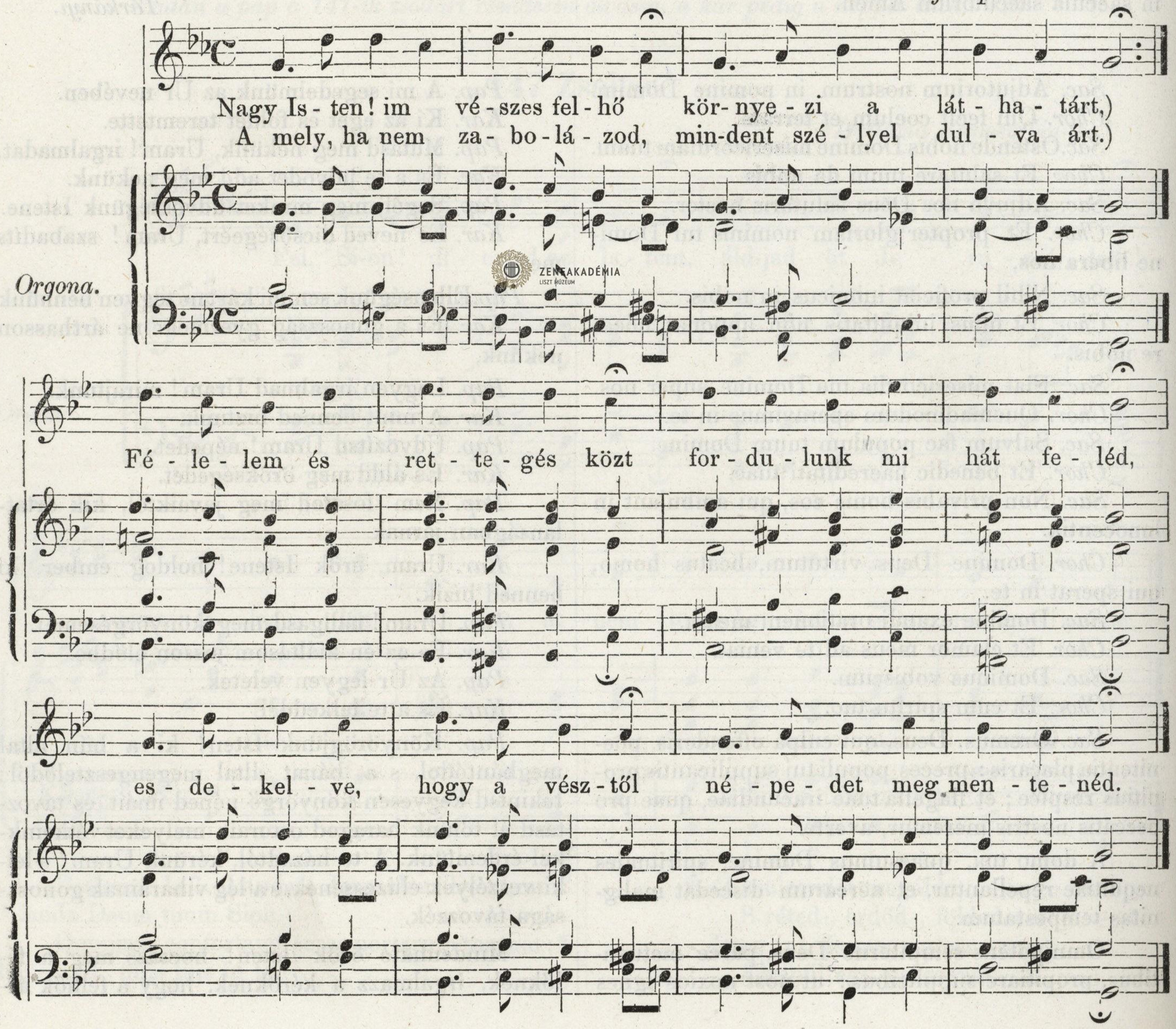
Mindenható és irgalmas Isten! ki minket fenyítve gyógyítasz, és megbocsátva tartasz fön: add nekünk, téged kérőknek, hogy mind a vigasztalás nyugalmainak örüljünk, mind kegyességed ajándékival éljünk. A mi Urunk.

Kar. Amen.

A vészes felhő vagy dúló elem meghintetik szentelt vizzel, mialatt a kar a következő éneket énekli:

Befejező ének.

D. Mondj naponkint sat.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. Még a bűnös is megrendül
S porbahúllva kér kegyet,
Felejti a híuságot,
Melylyel egykor kérkedett.
A rengeteg oroszlána,
S a csicsergő kis madár,
Hatalmad erejét látva,
Kegyes oltalmadra vár.

3. Nyújts hát Isten! segedelmet,
Emeld föl szent kezedet,
Távolíts el tőlünk mindent,
Mi veszélylyel fenyeget,
Hogy igy nyugodt bátorsággal
Szolgálhatván itt neked,
Majdan egykor mindnyájunknak
Megnyithasd a szép eget.

Vetzkó A.

13. SZÜKSÉG ÉS ÉHSÉG IDEJÉN MONDANDÓ IMÁK.

Orgonakíséret mellett énekeltetik a Mindenszentek Litániája (155. lap), azon megjegyzéssel, miszerint kétszer ismételtetik: Hogy a földnek bö gyümölcsét adjad és megtartsad, Kérünk téged hallgass meg minket. Litánia végével 1 Mi Atyánk mondatik, mely után a pap a 22-ik zsoltárt csendesen olvassa, a kar pedig a néppel együtt énekli azt.

22. Zsoltár.

Dallama: Fel Sion! dicsérd az Istent.

1. Pásztorom a jó, nagy Isten,
Nem leszek szükölködő,
Szirtpatakhoz a virányok
Pamlagára fektet ő.
2. Imádandó szent nevéért
Földeríti lelkemet,
Az igazság és az üdvnek
Boldog ösvényén vezet.
3. Járjak bár a zord halálnak
Árnyas völgye éjjelén,
Mért remegjek? vélem Isten,
Vélem a vigasz, remény!
4. Megvendégelsz, telve áll a
Serleg ellenim között;
És fejemre az olajnak
Illatárját öntözöd.
5. Igy valóban a kegyesség
Kísér át az életen;
Csarnokodban lesz lakásom
Mindörökre, Istenem!
6. Az Atyát, Fiút, Szentlelket
Hát dicsérje nyelv, ajak.
Ki uralg most s mindörökön
Mennyben, földön, föld alatt.

Tárkányi.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuae ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiae: * propter nomen suum.

Nam et si ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua et baculus tuus: * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam: adversus eos: * qui tribulant me.

Inpinguasti in oleo caput meum * et calix meus inebrines, quam praeclarus est.

Et misericordia tua subsequetur me: * omnibus diebus vitae meae.

Et ut inhabitem in domo Domini: * in longitudinem dierum

Gloria Patri, et Filio: * et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc et semper: * et in saecula saeculorum. Amen.

Sac. Domine, non secundum peccata nostra facias nobis.

Chor. Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.

Pap. Uram! ne vétkünk szerént cselekedjél velünk.

Kar. Ne is gonoszságunk szerént fizess nekünk

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Sac. Oculi omnium in te sperant Domine.
Chor. Et tu das illis escam in tempore opportuno.
Sac. Memento congregationis tuae.
Chor. Quam possedisti ab initio.
Sac. Dominus dabit benignitatem.
Chor. Et terra nostra dabit fructum suum
Sac. Domine exaudi orationem meam,
Chor. Et clamor meus ad te veniat.
Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.

Sac. Oremus. Ineffabilem nobis, Domine, misericordiam tuam clementer ostende: ut simul nos et a peccatis omnibus exuas, et a poenis, quas pro his meremur, eripias.

Da nobis, quaesumus, Domine, piae supplicationis effectum, et famen propitiatus averte: ut mortalium corda cognoscant, et te indignante talia flagella prodire, et te miserante cessare.

Populum tibi subditum, pro peccatis suis fama laborantem ad te Domine converte propitius; qui querentibus regnum tuum, omnia adjicienda esse dixisti. Qui vivis et ragnas ect.

Chor. Amen.

Pap. Mindenek szemei benned biznak Uram!
Kar. És te adsz nekik eledelt alkalmas időben.
Pap. Emlékezzél meg gyűlekezetedről.
Kar. Melyet birtál kezdettől.
Pap. Az Úr adand kegyelmességet.
Kar. És a föld adni fog gyümölcsöt.
Pap.. Uram! hallgsd meg könyörgésemet.
Kar. És az én kiáltásom jusson elődbe.
Pap. Az Úr legyen veletek.
Kar. És a te lelkeddel.

Pap. Könyörögjünk. Uram! mutasd meg nekünk kegyesen kimondhatlan irgalmadat; hogy minden vétkeinkből kivetközve, a büntetésektől, melyeket érdemlünk, megmeneküljünk.

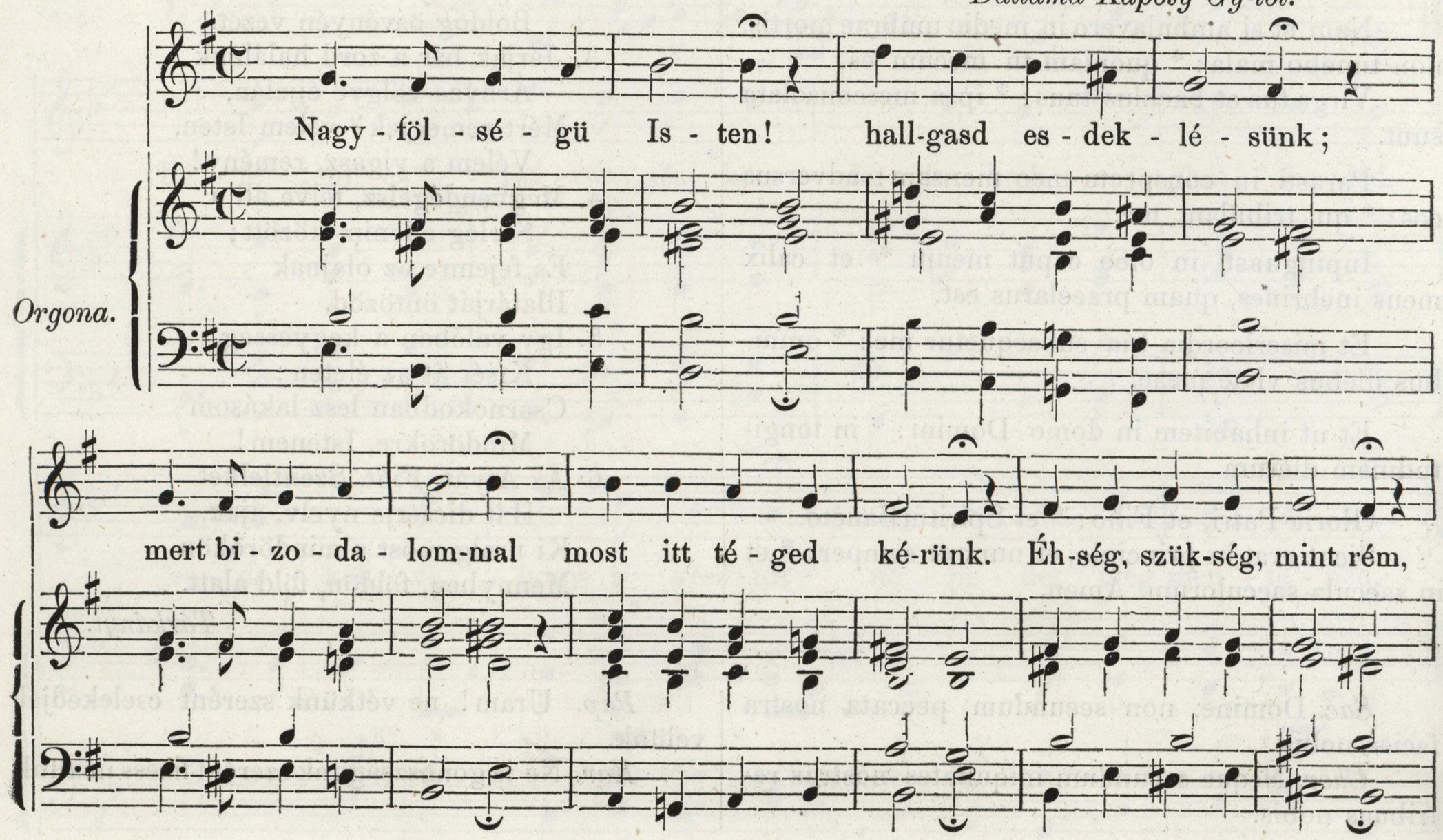
Add nekünk, kérünk Uram, buzgó esdésünk sikerét, s az éhséget kegyesen háritsd el, hogy a halandók szívei megismerjék, miszerint nehezteléssed miatt jőnek ilyen ostorok, és irgalmadból megszünnek azok.

Alárendelt népedet, mely vétkeiért éhséggel lakol, kegyesen téritsd hozzád, Uram! ki országod keresőinek mindent megadni igértél. Ki élsz és uralkodol sat.

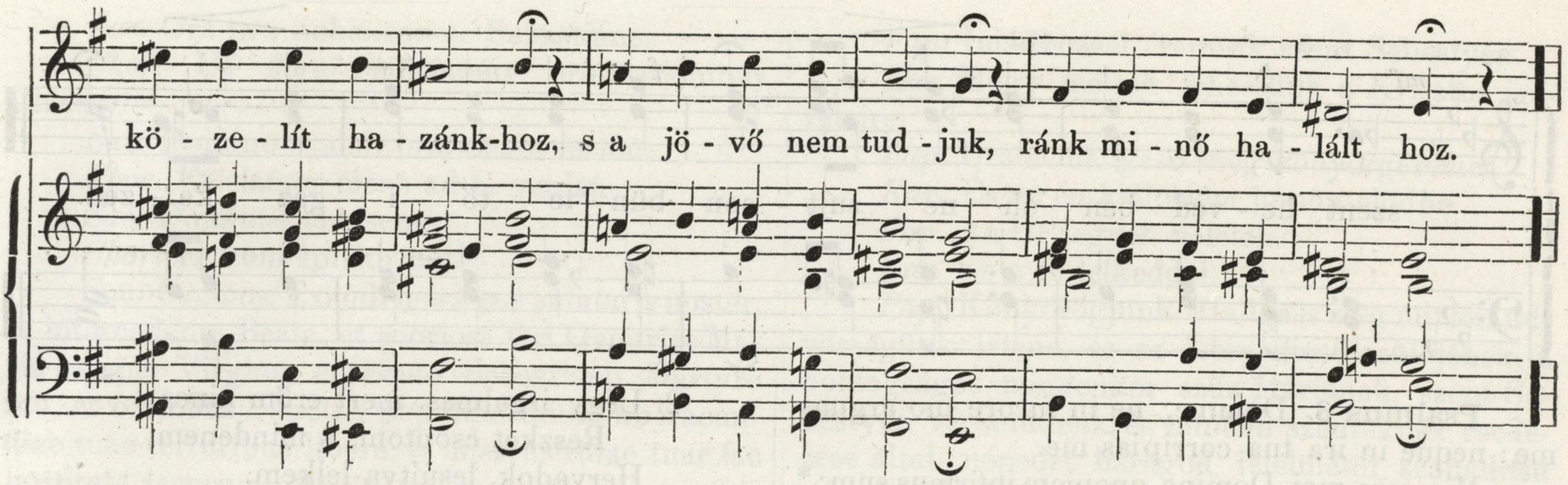
Kar. Amen.

Befejező ének.

Dallama Kaposy Gy-töl.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. Önnön kezeidből
Táplálod a népet,
Mely áldásod folytán
Kegyesnek ismér meg;
Bár elvontad tőle
Mostan adományod:
Te tudod, hogy ezzel
Üdvét mint munkálod.

3. De hogy mégis végkép
Néped ne csüggedjen,
Szánalom érzetet
Kelts föl kebeledben;
S megengesztelődve
Add áldásod újra,
Melytől bágyadt lelkünk
Ismét felvidúlna.

Vetzkó A.

14. KÖRMENET HALANDÓSÁG ÉS VÉSZHALÁL IDEJÉN.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

A körmenet azon renddel indul meg, mint búzaszenteléskor, szent Márk napján (lásd 155. lap.) A Mindenszentek Litániájában kétszer énekeltetik: „Döghaláltól, éhségtől és hadaktól, Ments meg Uram minket“ és alább beleszövetik: „Hogy a vészhalál ostorától szabadíts, Kérünk téged hallgass meg minket.“ Midön a körmenet a helyszinre érkezik, a litánia végeztével 1 Mi Atyánk mondatik.

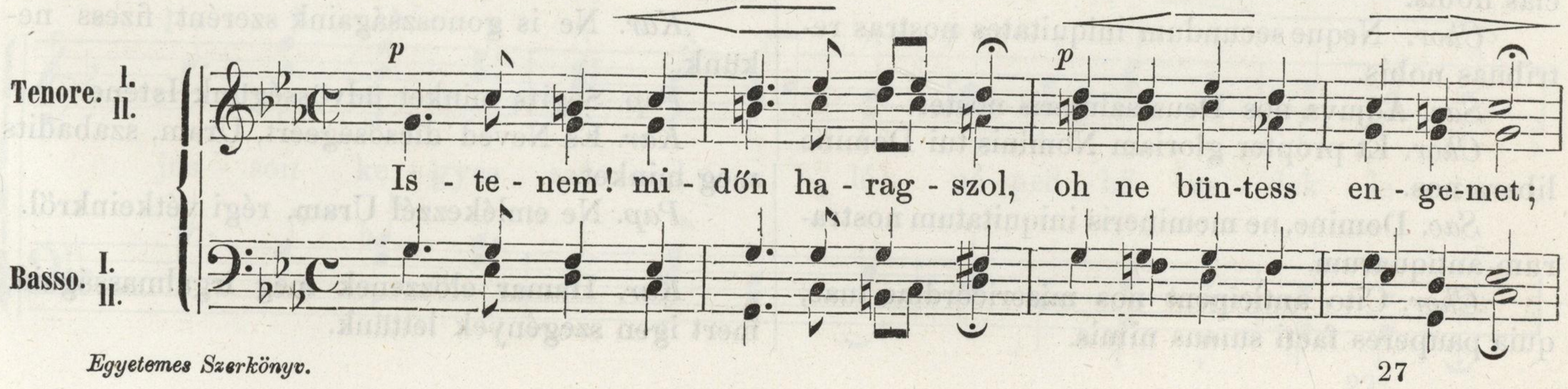
Sac. Et ne nos inducas in tentationem.
Chor. Sed libera nos a malo.

Pap. És ne vígy minket a kísértetbe.
Kar. De szabadíts meg a gonosztól.

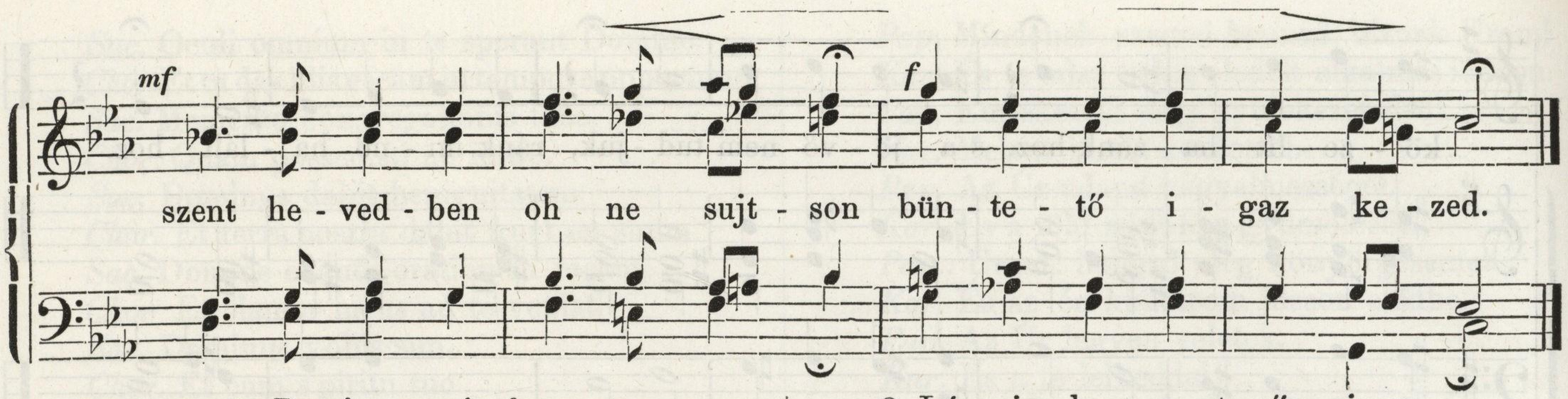
Ez után a pap csendesen olvassa a 6-ik zsoltárt, a kar pedig énekli azt.

6. Zsoltár.

Mély gyászszal. *Dallama Kaposy Gy-töl.*

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

Psalmus 6. Domine, ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me.

Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum: * sana me, Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est, valde: * sed tu, Domine, usquequo?

Convertere, Domine, et eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi.

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite a me omnes, qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam; * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur et erubescant valde velociter.

Gloria Patri et Filio; * et Spiritui sancto. Sicut erat in principio, et nunc et semper: * et in saecula saecul orum. Amen.

2. Légy irgalmas, mert erőm nincs,
Reszket csontom, s mindenem,
Hervadok, lesújtva lelkem,
Meddig késel, Istenem?
3. Nézz reám, Uram, s ragadd ki
A veszélyből lelkemet,
Irgalmadnak nincs határa,
Ments meg, Isten! engemet.
4. Mert ki fog majd emlegetni
A halottak árnyain,
S ott ki dicsérend az ének
Fön röpülő szárnyain?
5. Fáradttá tőn a sóhajtás,
Könyben ázik fekhelyem,
Sápad arczom kinaim közt,
Elhomályosul szemem.
6. Oh távozzatok előlem,
Bűn s gonoszság rabjai!
Mert az Urhoz fölhatának
Mély keservem hangjai.
7. Ő meghallgatá szívemnek
Buzgó esdekléseit,
Im pirulva futni látom
Lelkem ellenségeit.
Az Atyát, Fiút, Szentlelket
Hát dicsérje nyelv, ajak,
Ki uralg most s mindörökön
Mennyben, földön s föld alatt.

Tárkányi.

Sac. Domine non secundum peccata nostra facias nobis.

Chor. Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.

Sac. Adjuva nos Deus salutaris noster.

Chor. Et propter gloriam Nominis tui Domine libera nos.

Sac. Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum.

Chor. Cito anticipent nos misericordíae tuae, quia pauperes facti sumus nimis.

Pap. Uram! ne vétkeink szerént cselekedjél velünk.

Kar. Ne is gonoszságaink szerént fizess nekünk.

Pap. Segits minket üdvösségünk Istene.

Kar. És Neved dicsőségeért, Uram, szabadits meg minket.

Pap. Ne emlékezzél Uram, régi vétkeinkről.

Kar. Hamar előzzenek meg irgalmasságaid, mert igen szegények lettünk.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Sac. Ora pro nobis sancte Sebastiane.

Chor. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Sac. Domine exaudi orationem meam.

Chor. Et clamor meus ad te veniat.

Sac, Dominus vobiscum.

Chor. Et cum spiritu tuo.

Sac. Oremus. Exaudi nos Deus salutaris noster, et intercedente Beata, et gloriosa Dei Genitrice Maria semper Virgine, et Beato Sebastiano Martyre tuo, et omnibus Sanctis, populum tuum, ab iracundiae tuae terroribus libera, et misericordiae tuae fac largitate securum.

Propitiare Domine supplicationibus nostris, et animarum, et corporumque medere languoribus: ut remissione percepta, in tua semper benedictione laetemur.

Da nobis, quaesumus, Domine, piae petitionis effectum, et pestilentiam, mortalitatemquae propitiatus averte; ut mortalium corda cognoscant, et a te indignante talia flagellaprodire, et te miserante cessare. Per Dominum.

Chor. Amen.

Pap. Imádkozzál érettünk szent Sebestyén.

Kar. Hogy méltók lehessünk a Krisztus igéreteire.

Pap. Uram! hallgasd meg könyörgésemet.

Kar. És az én kiáltásom jusson elődbe.

Pap. Az Úr legyen veletek.

Kar. És a te lelkeddel.

Pap. Könyörögjünk. Hallgass meg minket üdvösségünk Istene, és az Isten dicső szülőjének, a boldogságos mindenkor szűz Máriának, szent Sebestyén vértanúdnak, és minden szenteknek esedezése által, népedet haragod félelmétől szabaditsd meg, és irgalmad bőségéről biztosítsad.

Légy kegyes Uram, könyörgésünkre és a testi s lelki lankadtságot orvosoljad: hogy bocsánatot nyervén, áldásodban mindig örvendjünk.

Add nekünk, kérünk Uram, buzgó kérésünk sikerét, és a vészhalált, s halandóságot kegyesen háritsd el, hogy a halandók szívei megismerjék, miszerint neheztelésed miatt jőnek ilyen ostorok, és irgalmadból megszünnek azok. Ami Urunk.

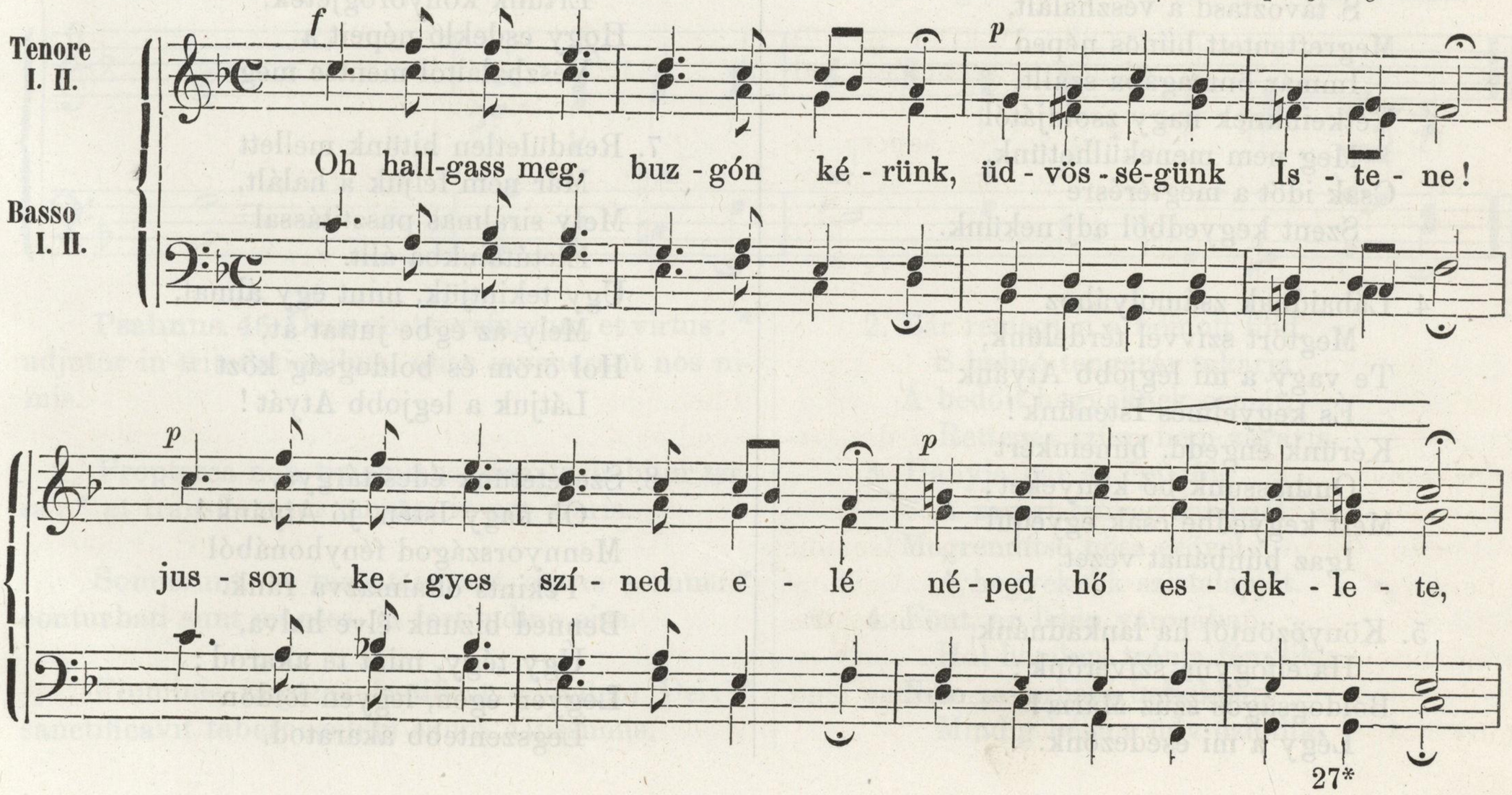
Kar. Amen.

Visszatéröre a kar által énekeltetik.

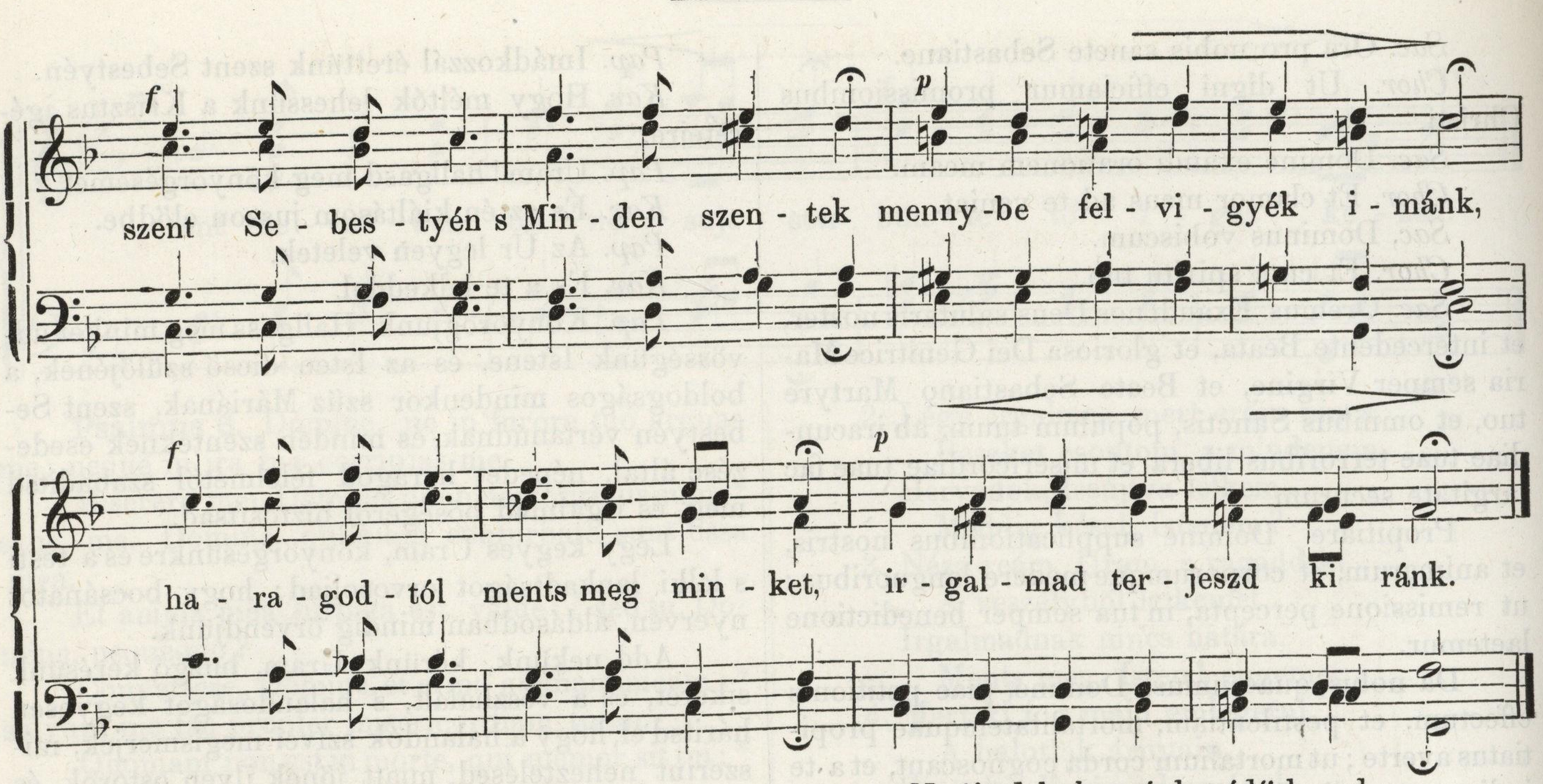
ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ének.

Méltósággal. *Szöveg és dallam Kaposy Gy-töl.*

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. Élet s halál nagy Istene!
Látod miként pusztulunk,
Az enyészet országába
Hirtelen vezet utunk.
Igy megfogyva, özvegyeink
Árváinkkal könyeket
Bús sirunknak hantjainál
Fájó szivvel ejtenek.

3. Oh Istenünk! könyörülj hát
S távoztasd a vészhalált,
Megrettentett bűnös néped
Immár önmagába szállt.
Vétkeinknek nagy zsoldjától
Meg nem menekülhetünk,
Csak időt a megtérésre
Szent kegyedből adj nekünk.

4. Lábaidnak zsámolyához
Megtört szívvel térdelünk,
Te vagy a mi legjobb Atyánk
És kegyelmes Istenünk!
Kérünk engedd, bűneinkért
Onthassunk bő könyeket;
Mert kegyedbe csak egyedül
Igaz bűnbánat vezet.

5. Könyözöntől ha lankadnánk,
Ha elfogyna szíverőnk:
Boldogságos szűz Mária!
Légy a mi esedezőnk.
Nyújtsd le hozzánk védő kezed
És emeld fel szózatod
Ahoz, kit fő kegyelemből
Szűz méhed hordozhatott.

6. Szent Sebestyén s ti mindnyájan
Isten dicső Szentei,
Kiket a tiszta szeretet
Nem szünt meg hevíteni:
Az Istennek trónusánál
Értünk könyörögjetek,
Hogy esdeklő népeit a
Vészhaláltól mentse meg.

7. Rendületlen hitünk mellett
Már nem féljük a halált,
Mely siralmas pusztitással
Életútainkba állt.
Ugy tekintjük, mint egy álmat,
Mely az égbe juttat át,
Hol öröm és boldogság közt
Látjuk a legjobb Atyát!

8. Szeretetünk édes tárgya,
Oh nagy Isten, jó Atyánk!
Mennyországod fényhonából
Tekints oltalmazva ránk.
Benned bizunk élve halva,
Úgy tégy, mint te akarod;
Legyen égen, legyen földön
Legszentebb akaratod.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

15. HÁBORU IDEJÉN TARTANDÓ LITÁNIÁK.

Orgonakíséret mellett énekeltetik a Mindenszentek Litániája, (lásd 155. lapon) melynek végeztével a pap 1 „Mi Atyánk“-ot mond s utána a következő versecskét enekli.

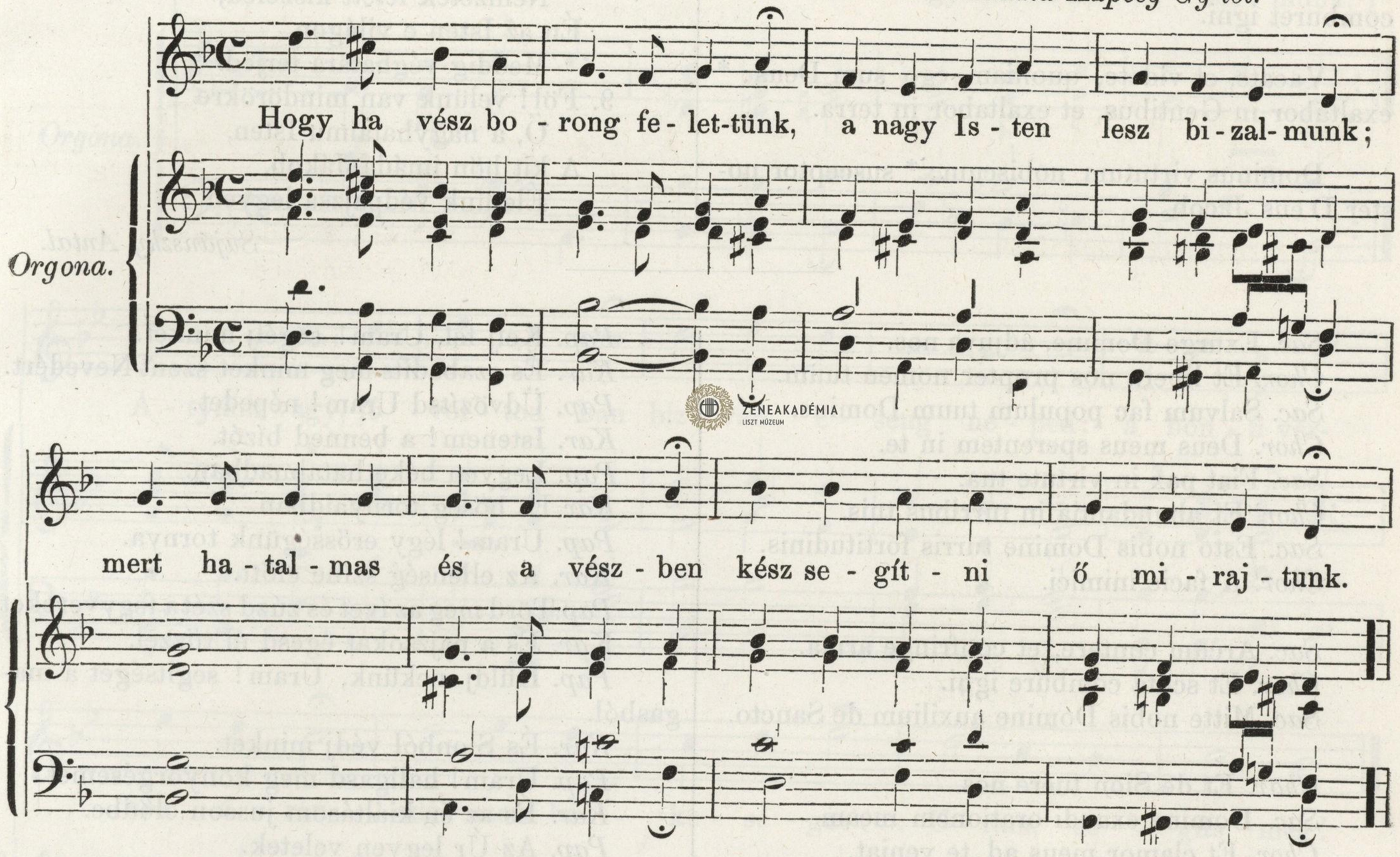
Sac. Et ne nos inducas in tentationem.
Chor. Sed libera nos a malo.

Pap. És ne vígy minket a kisértetbe.
Kar. De szabadíts meg a gonosztól.

Ez után a pap halkan olvassa a 45-ik zsoltárt, a kar pedig orgonakíséret mellett énekli azt :

45. Zsoltár.

Dallama Kaposy Gy-töl.

Psalmus. 45. Deus noster refugium, et virtus : * adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum : * conturbati sunt montes, in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

2. Bár remegjen a bomolt föld,
S habzó tengerár takarja
A bedőlt hegyeknek ormát,
Rettegés szűm nem zavarja.
3. Hányja bár az égtetőig
A zavart tenger habárját,
Megrendítse bősz erővel
A hegyeknek szirtalapját.
4. Fönt, az Isten városában,
Hol hatalma trónja fénylik :
Nem zavarható habokban
Mindig béke s üdv özönlik.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Deus, in medio ejus non commovebitur: * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt Gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * Susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte, quoniam ego sum Deus; * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster D eus Jacob.

5. Nemzetek ha felriasztják
Szörnyvadát a lázadásnak:
A világ dörgő szavára
Búsan indul olvadásnak.
5. Föl! velünk van mindörökre
Ő, a nagyhatalmu Isten,
A kit hőn imáda Jákob,
Életünk védpajzsa legyen.
7. Jőjetek csodáit áldni,
Nézve, mint szüntet csatákat,
És villáma fénytűzével
Mint emészt nyilat, dzsidákat.
8. S szól: ne féljetek, hatalmam
Nemzetek felett kiszéled,
Én az Isten e világon
Meddig véghatára terjed.
9. Föl! velünk van mindörökre
Ő, a nagyhatalmu Isten,
A kit hőn imáda Jákob,
Életünk védpajzsa legyen.

Sujánszky Antal.

Sac. Exurge Domine, adjuva nos.
Chor. Et libera nos propter nomen tuum.
Sac. Salvum fac populum tuum Domine.
Chor. Deus meus sperentem in te.
Sac. Fiat pax in virtute tua.
Chor. Et abundantia in turribus tuis.
Sac. Esto nobis Domine turris fortitudinis.
Chor. A facie inimici.

Sac. Arcum contere, et confringe arma.
Chor. Et scuta combure igni.
Sac. Mitte nobis Domine auxilium de Sancto.

Chor. Et de Sion tuere nos.
Sac. Domiue exaudi orationem meam.
Chor. Et clamor meus ad te veniat.
Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.

Sac. Oremus. Deus, qui conteris bella, et impugnatores in te sperantinm potentia tuae defensionis expugnas: auxiliare famulis tuis implorantibus misericordiam tuam; ut inimicorum suorum feritate depressa, incessabili te gratiarum actione laudemus.

Deus, a quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt opera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem: ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla.

Pap. Kelj fel, Uram! segélj minket.
Kar. És szabadits meg minket szent Nevedért.
Pap. Üdvözítsd Uram! népedet.
Kar. Istenem! a benned bízót.
Pap. Legyen béke hatalmadban.
Kar. És bőség tornyaidban.
Pap. Uram! légy erősségünk tornya.
Kar. Az ellenség színe előtt.
Pap. Törd meg az ívet és zúzd szét a fegyvereket
Kar. És a pajzsokat égesd el tűzzel.
Pap. Küldj nekünk, Uram! segitséget a magasból.
Kar. És Sionból védj minket.
Pap. Uram! hallgasd meg könyörgésemet.
Kar. És az én kiáltásom jusson elődbe.
Pap. Az Úr legyen veletek.
Kar. És a te lelkeddel.
Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! Ki megtöröd a hadakat, és a benned hivőknek üldözőit oltalmad hatalma által ostromlod: segíts rajtunk, irgalmadért esengő szolgáidon, hogy ellenségeink vadságát lenyomva, szüntelen háladással dicsérjünk Téged.

Úr Isten! kitől a kivánatok szentek, a tanácsok őszinték, a cselekedetek igazak: add szolgáidnak azon békét, melyet a világ nem adhat, hogy parancsaidnak mind szíveink hódoljanak, mind az ellenség félelme megszünvén, az idők oltalmad által békések legyenek.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Hostium nostrorum, quaesumus Domine, elide superbiam, et eorum contumaciam dexterae tuae virtute prosterne. Per Dominum.

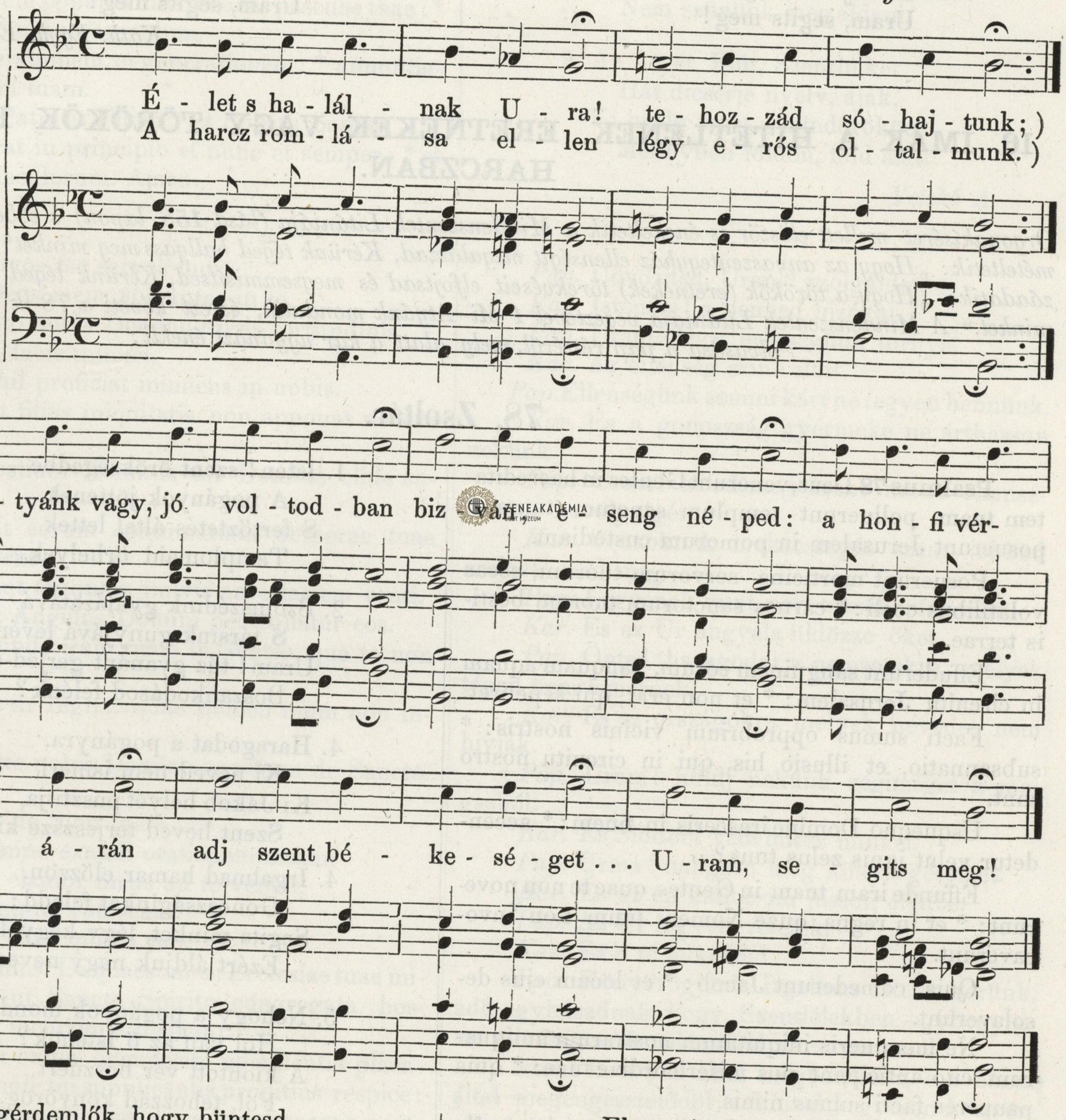
Chor. Amen.

Kérünk Uram! alázd meg ellenségeink kevélységét, és azok nyakasságát szent jobbod erejével törd meg. A mi Urunk sat.

Kar. Amen.

Befejező ének.

D. Jertek keresztény lelkek.

2. Megérdemlők, hogy büntesd
Tenger vétkeinket,
Eddig is csak kegyelmed
Tartott még fel minket;
Irgalmad most se hagyjon
Elveszni egy népet,
Mely szent nevedben harczol,
S igy vár békeséget . . .
Uram, segíts meg!

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

3. Kérünk azon könyekre,
Miket Jézus ontott,
Midőn szive hazája
Romláson szorongott;
Tekints ránk és alázd meg
A bősz ellenséget . . .
Segítsd meg harczosinkat
És adj békeséget . . .
Uram, segits meg!

4. S a kik hazánk ügyében
Vért ontván elesnek,
Adj égben üdv- koronát
A bátor lelkeknek;
Az özvegyet s az árvát
Te majd felsegíted,
Csak add, hogy győzve népünk,
Nyerjen békeséget . . .
Uram, segíts meg!

Kath. Egyh. Énektár.

16. IMÁK A HITETLENEK, ERETNEKEK VAGY TÖRÖKÖK ELLENI HARCZBAN.

Orgonakíséret mellett elöször is énekeltetik a Mindenszentek Litániája (lásd 155. lapon) s ebben kétszer ismételtetik: „Hogy az anyaszentegyház ellenségit megalázzad, Kérünk téged hallgass meg minket“ azután hozzáadatik: „Hogy a törökök (eretnekek) törekvéseit elfojtsad és megsemmisítsed, Kérünk téged hallgass meg minket.“ A Mindenszentek Litániája végeztével 1 Mi Atyánk mondatik, és ezt követi a 78-ik zsoltár halk olvasása a pap részéről, mely alatt a kar ugyanazt énekli:

78. Zsoltár.

Psalmus 78 Deus, venerunt Gentes in haereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: * posuerunt Jerusalem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus coeli: * carnes sanctorum tuorum bestiis terrae.

Effuderunt sanguinem eorum, tanquam aquam in circuitu Jerusalem: * et non erat, qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris: * subsannatio, et illusio his, qui in circuitu nostro sunt.

Usquequo Domine irasceris in finem: * accendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in Gentes, quae te non noverunt: * et in regna, quae Nomen tuum non invocaverunt.

Quia comederunt Jacob: * et locum ejus desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordiae tuae: * quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutaris noster, et propter gloriam Nominis tui Domine libera nos: * et propitius esto peccatis nostris, propter Nomen tuum.

Ne forte dicant in Gentibus, ubi est Deus eorum? * et innotescat in nationibus coram oculis nostris.

1. Isten! szent örökségedbe
A pogányok jöttenek,
S fertőztetés által lettek
Templomaid őrhelyek.

2. Szomszédink gyalázatává
S társink gunyjává levénk,
Uram! tűz gyanánt gerjed-e
Boszankodásod felénk?

4. Haragodat a pogányra,
Ki neved nem ismeri,
Ki Jákob helyét pusztitja,
Szent heved terjeszsze ki.

4. Irgalmad hamar előzzön,
Gonoszságinkat feledd;
Segits minket, légy kegyelmes,
Ezért áldjuk nagy neved.

5. Nehogy a pogányok mondják:
Hol van az ő Istenök?
A kiontott vér boszúért
Föl, tehozzád könyörög.

6. A foglyok fohászkodása
Jusson már szined elé,
Hogy a megöltek gyermekit,
Szent kezed megmentené.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est: * introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundum magnitudinem brachii tui: * posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: * improperium ipsorum, quod exprobraverunt tibi Domine.

Nos autem populus tuus, et oves pascuae tuae; * confitebimur tibi in saeculum.

In generationem, et generationem: * annuntiabimus laudem tuam.

Gloria Patri et Filio: * et Spiritu Sancto.

Sicut erat in principio et nunc et semper: * et in saecula saeculorum. Amen.

7. Fizesd vissza szomszédinknak
Hétszerte szidalmokat,
Melylyel téged káromolva,
Sérték legfőbb Urokat.

8. És mi néped, legelődnek
Mindörökre júhai,
Nemzedékről nemzedékre
Nem szününk meg áldani.

9. Az Atyát, Fiút, Szentlelket
Hát dicsérje nyelv, ajak,
Ki uralg most s mindörökön,
Mennyben földön, föld alatt.

Vetzkó A.

Sac. Salvos fac servos tuos.
Chor. Deus meus sperantes in te.
Sac. Esto nobis Domine turris fortitudinis.
Chor. A facie inimici.
Sac. Nihil proficiat inimicus in nobis.
Chor. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.
Sac. Hostium Nominis tui Domine elide superbiam.
Chor. Et eorum contumatiam dexterae tuae virtute prosterne.
Sac. Fiant tanquam pulvis ante faciem venti.
Chor. Et Angelus Domini persequatur eos.
Sac. Effunde iram tuam in Gentes, que te non noverunt.
Chor. Et in regna, quae nomen tuum non invocaverunt.
Sac. Mitte nobis Domine auxilium de Sancto.

Chor. Et de Sion tuere nos.
Sac. Domine exaudi orationem meam.
Chor. Et clamor meus ad te veniat.
Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.
Sac. Oremus. Da quaesumus, Ecclesiae tuae misericors Deus, ut Sancto Spiritu congregata, hostili nullatenus incursione turbetur.

Deus, qni culpa offenderis, poenitentia placaris, preces populi tui supplicantis propitius respice: et flagella tuae iracundiae, quae pro peccatis nostris meremur, averte.

Omnipotens sempiterne Deus, in cujus manu sunt omnium potestates et omnium jura regnorum: respice in auxilium Christianorum: ut Gen-

Pap. Üdvözitsd, Uram! szolgáidat.
Kar. Istenem! a benned bizókat.
Pap. Uram! légy erősségünk tornya.
Kar. Az ellenség szine előtt.
Pap. Ellenségünk semmi kárt ne tegyen bennünk.
Kar. És a gonoszság gyermeke ne árthasson nekünk.
Pap. Uram! alázd meg szent neved ellenségének kevélységét.
Kar. S azoknak makacsságát szent jobbod erejével törd meg.
Pap. Legyenek mint por, a szél színe előtt.
Kar. És az Úr angyala üldözze őket.
Pap. Öntsd haragodat a nemzetekre, melyek téged nem ismernek.
Kar. És az országokra, melyek nevedet nem hivják.
Pap. Uram! küldj nekünk segitséget a magasból.
Kar. És Sionból védelmezz minket.
Pap. Uram! hallgasd meg könyörgésemet.
Kar. És az én kiáltásom jusson elődbe.
Pap. Az Úr legyen veletek.
Kar. És a te lelkeddel.
Pap. Könyörögjünk. Irgalmas Isten! kérünk, add egyházadnak, hogy Szentlélekben egybegyülve, ellenséges támadás által ne zavartassék.

Isten! ki a bűn által megbántódol, s a bánat által megengesztelődöl: tekíntsd kegyesen könyörgő néped imáit és távoztasd el tőlünk haragod ostorait, melyeket vétkeinkkel érdemlünk.

Mindenható örök Isten! kinek kezében vannak minden hatalmak és minden országok jogai, siess a keresztények segítségére, hogy a török (e-

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

tes Turcarum (Haereticornm) quae in sua feritate confidunt, dexterae tuae potentia conterantur. Per Dominum.

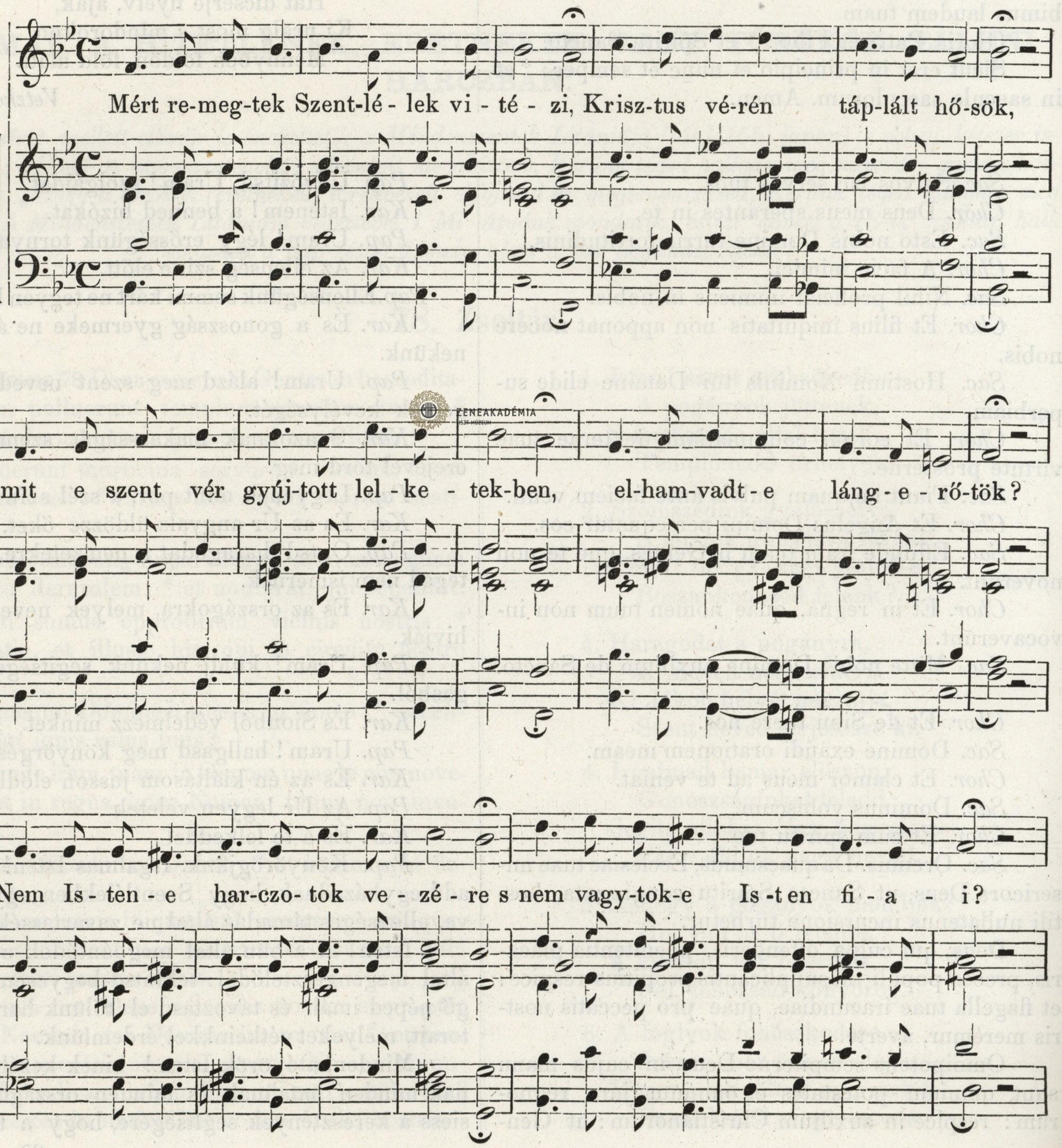
Chor. Amen.
Sac. Exaudiat nos Dominus.
Chor. Amen.

retnek) nemzetek, kik vadságukban bíznak, szent jobbod hatalmával megtöressenek. A mi Urunk.

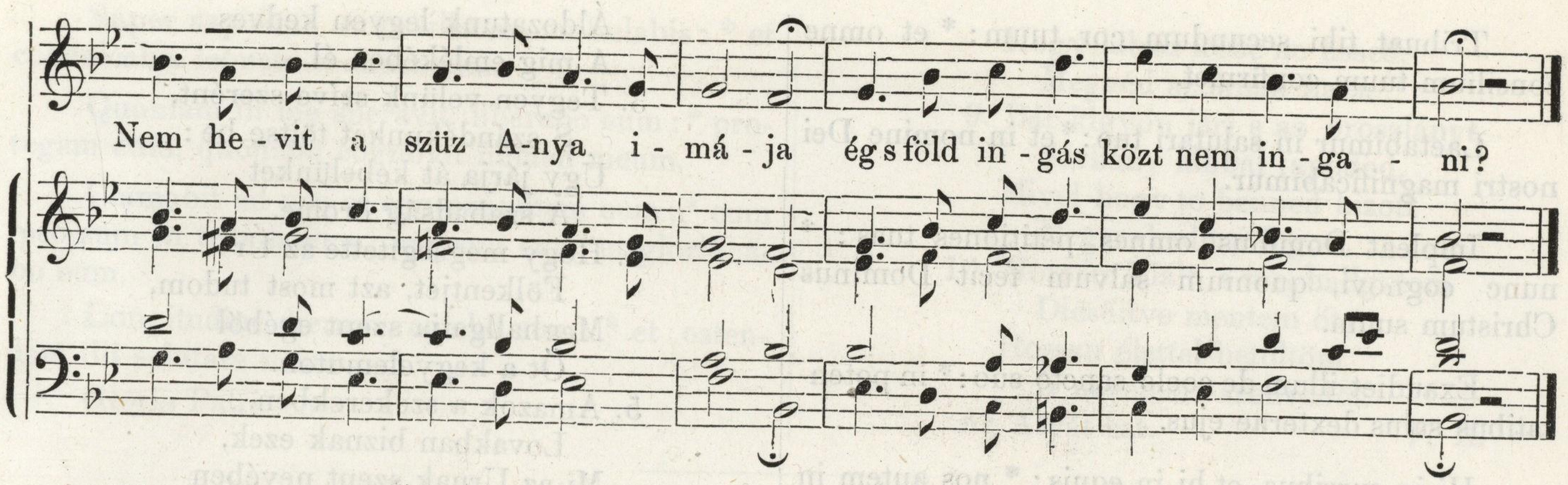
Kar. Amen.
Pap. Hallgasson meg minket az Úr!
Kar. Amen.

Befejező ének.

Dallama Kaposy Gy-töl.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. Nem védnek-e az Úr szent angyali
A rettegés szörnyü napján?
Hajnal szárnynyal ellenségitekre
A halál szellőjét hajtván!
Hasztalanul esdenek a szentek,
Vagy nem hallják síró szavatok?
Megtagadt a vértanui vér, mely
Örök fénynek lángjában ragyog?
3. Kishitüek! már most is remegtek,
Midőn alig kelt az orkán?
Csak sohajtott rémes álma közben
Dúlt vidékek puszta romján;
Most csak alszik, hát ha majd felébred,
És szárnyával a tengerre csap:
Reng a mélység és csillag magasság,
S a fölötte járó büszke nap.
4. Hogyha habbá őrlendi a tengert
S őrült dühhel veri végig:
A tornyokká nőtt habok a mennynek
Ragyogó boltját fölérik;
Ha az örvény szívét megrepeszti
S mélységet nyit az örvényeken:
Villámeső s ezer dörgés között
Tűzet szórva, tűzben lesz jelen.
5. Bátran tehát sz. hajó vitézi,
Velünk az ég s föld királya!
Emlékeztek? a szelek és tenger
Lecsöndesedtek szavára;
Kettészelte ő a tenger árját
S tört utat rajt a szent hon felé,
Midőn népét tűzfelhő képében
Világ csodák földén vezeté.
6. Mért remegnénk vértanúk utódi?
Jól tudjuk ki ülteté el,
A kis porszem mustármagvat egykor
Mindent alkotó kezével.
Ha a szüzek tiszta sirja fölött
Szent nevében a nép ütközött:
Győztes jelkép tűzi fel keresztjét
A letépett vész felhők között.

Kemenes.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

17. KÖRMENET AKÁRMINŐ INSÉGBEN.

Midön a körmenet megindul, énekeltetik a Mindenszentek Litániája (155 lap), utána a hely szinén 1 „Mi Atyánk“ mondatik s mig a pap a következő zsoltárokat halkan elmondja, a kar énekeljen azokból annyit, amennyi a körülmények szerént szükséges.

19. Zsoltár.

Dallama: Elhagyott minden barátom.

Psalmus 19. Exaudiat te Dominus in die tribulationis; * protegat te nomen Dei Jakob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocaustum tuum pingue fiat.

1. Hallgasson meg minket az Úr
Szorongásunk napjain,
Jákob dicső szent Istene
Hogyha oltalmazva int.
2. A szent helyről és Sionból
Szálljon védelem, segély;

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Tribuat tibi secundum cor tuum: * et omne consilium tuum confirmet.

Laetabimur in salutari tuo: * et in nomine Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: * nunc cognovi, quonium salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de coelo sancto suo: * in potentatibus salus dexterae ejus.

Hi in curribus, et hi in equis: * nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt: * nos autem surreximus, et erecti sumus.

Domine salvum fac regem: * et exaudi nos in die, qua invocaverimus te. Gloria Patri ect.

Psalmus 90.

Qui habitat in adjutorio Altissimi: * in protectione Dei coeli commorabitur.

Dicet Domino, Susceptor meus es tu, et refugium meum: * Deus meus! sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium: * et a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: * et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: * non timebis a timore nocturno.

A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris: * ab incursu et daemonio meridiano.

Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis; * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te: * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te: * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Áldozatunk legyen kedves
A mig emlékében él.
3. Tegyen velünk szíve szerént,
S szándékunkat töltse be:
Úgy járja át kebelünket
A szabadság öröme.
4. Hogy megsegitette az Úr
Fölkentjét, azt most tudom,
Meghallgatja szent egéből
Őt a kegyelemuton.
5. Amazok a szekerekben,
Lovakban biznak ezek,
Mi az Urnak szent nevében
Keresünk segédkezet.
6. Ők lerogynak és elesnek,
Mi meg fölemeltetünk;
Oh nagy Isten! védd a királyt
S ha hivunk te légy velünk.
Az Atyát, Fiut. sat. *V. A.*

90 Zsoltár.

1. A ki a fölséges Urnak
Segitségében lakik,
A menyország Istenének
Oltalmában bizhatik.
2. Azt mondhatja: oltalmazóm
Vagy, mert tőled jő segély,
Én Istenem! benned bízom
Érted ver szivem mig él.
3. A vadászoknak tőréből
Engem megszabaditott,
Vállaival megárnyékoz,
Szárnyával biztositott.
4. Pajzs gyanánt körülvesz téged
Igazsága s átölel;
Az éji rém nem rettegtet,
Félelem nem lephet el.
5. A nappal röpülő nyiltól,
S a vésztől, mely lopva jár,
Déli gonosz támadástól,
Megrettenni lenne kár.
6. Ezren hulljanak mellőled,
Téged semmi vész nem ér;
Mert nyugodtan nézve, látod,
Mint lakolnak vétkökért.
7. Mert te vagy, Uram! reményem
És fölséges menhelyem:
Csapás nem jő hajlékomhoz,
A gonoszt nem rettegem
8. Mert felőled angyalinak.
Őrködést parancsola,

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Super aspidem, et basiliscum ambulabis: * et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum: * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: * cum ipso sum in tribulatione; eripiam eum, et glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: * et ostendam illi salutare meum.

Gloria Patri. ect.

Hogy lábad kőbe ne üssed,
Megvéd azoknak kara.
9. Bár kigyón járj s az oroszlányt,
Sárkány lábbal tapodod,
Mivel hogy te benned bizott
Megszabaditni fogod.
10. Hozzám kiált, s meghallgatom
Dicsőitve mentem őt,
Hosszu élettel betöltöm
A nevemért szenvedőt.
Az Atyát sat. *V. A.*

Sac. Deus refugium nostrum, et virtus.

Chor. Adjutor in tribulationibus.

Sac. Salvos fac servos tuos Domine.

Chor. Deus meus sperantes in te.

Sac. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis.

Chor. Miserere nobis.

Sac. Adjuva nos Deus salutaris noster.

Chor. Et propter gloriam Nominis tui Domine, libera nos.

Sac. Domine exaudi orationem meam.

Chor. Et clamor meus ad te veniat.

Sac. Dominus vobiscum.

Chor. Et cum spiritu tuo.

Sac. Oremus. Ne despicias, omnipotens Deus, populum tuum in afflictione clamantem; sed propter gloriam Nominis tuis, tríbulatis succurre placatus.

Ineffabilem misericordiam tuam, Domine, nobis clementer ostende: ut simul nos, et a peccatis omnibus exuas; et a poenis, quas pro his meremur, eripias.

Concede nos famulos tuos, quaesumus Domine Deus, perpetua mentis, et corporis sanitate gaudere, et gloriosa Beatae Mariae semper Virginis intercessione, a praesenti liberari tristitia, et aeterna perfrui laetitia.

Tribulationem nostram, quaesumus, Domine, propitius respice; et iram tuae indignationis, quam juste meremur, averte.

Deus refugium nostrum, et virtus: adesto piis Ecclesiae tuae precibus auctor ipse pietatis, et praesta: ut quod fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per Dominum.

Chor. Amen.

Pap. Isten a mi menedékünk és erősségünk.

Kar. Segélyünk inségeinkben.

Pap. Üdvözítsd Uram! szolgáidat

Kar. Istenem a benned bizókat.

Pap. Szent Isten, szent erős, szent halhatatlan Isten.

Kar. Irgalmazz nekünk.

Pap. Segélj meg minket üdvösségünk Istene!

Kar. És neved dicsőségeért Uram! szabadits meg.

Pap. Uram! hallgasd meg könyörgésemet.

Kar. És az én kiáltásom jusson elődbe.

Pap. Az Úr legyen veletek.

Kar. És a te lelkeddel.

Pap. Könyörögjünk. Ne vesd meg, mindenható Isten! inségben kiáltó népedet, hanem szent neved dicsőségeért, a szorongatottaknak jőjj segélyére.

Uram! mutasd meg nekünk kegyesen kimondhatatlan irgalmadat, hogy minden vétkeinkből kivetközve, a büntetésektől, melyeket érdemlünk, meneküljünk.

Kérünk, Úr Isten! engedj minket szolgáidat lelki és testi épségnek örvendeni, és a dicsőséges mindenkor szeplőtelen boldogságos szűz Máriának közbenjárása által, a jelen szomoruságtól megszabadulva, örök örömeket élvezhessünk.

Uram! kérünk, tekintsd kegyesen inségünket, és neheztelésed haragját, melyet igazságosan érdemlünk, távolitsd el.

Úr Isten! menedékünk és erőnk, Te ájtatosság szerzője! hallgasd meg egyházadnak buzgó kérését és engedd, hogy a mit hiven kérünk, hathatósan el is nyerjük. A mi Urunk.

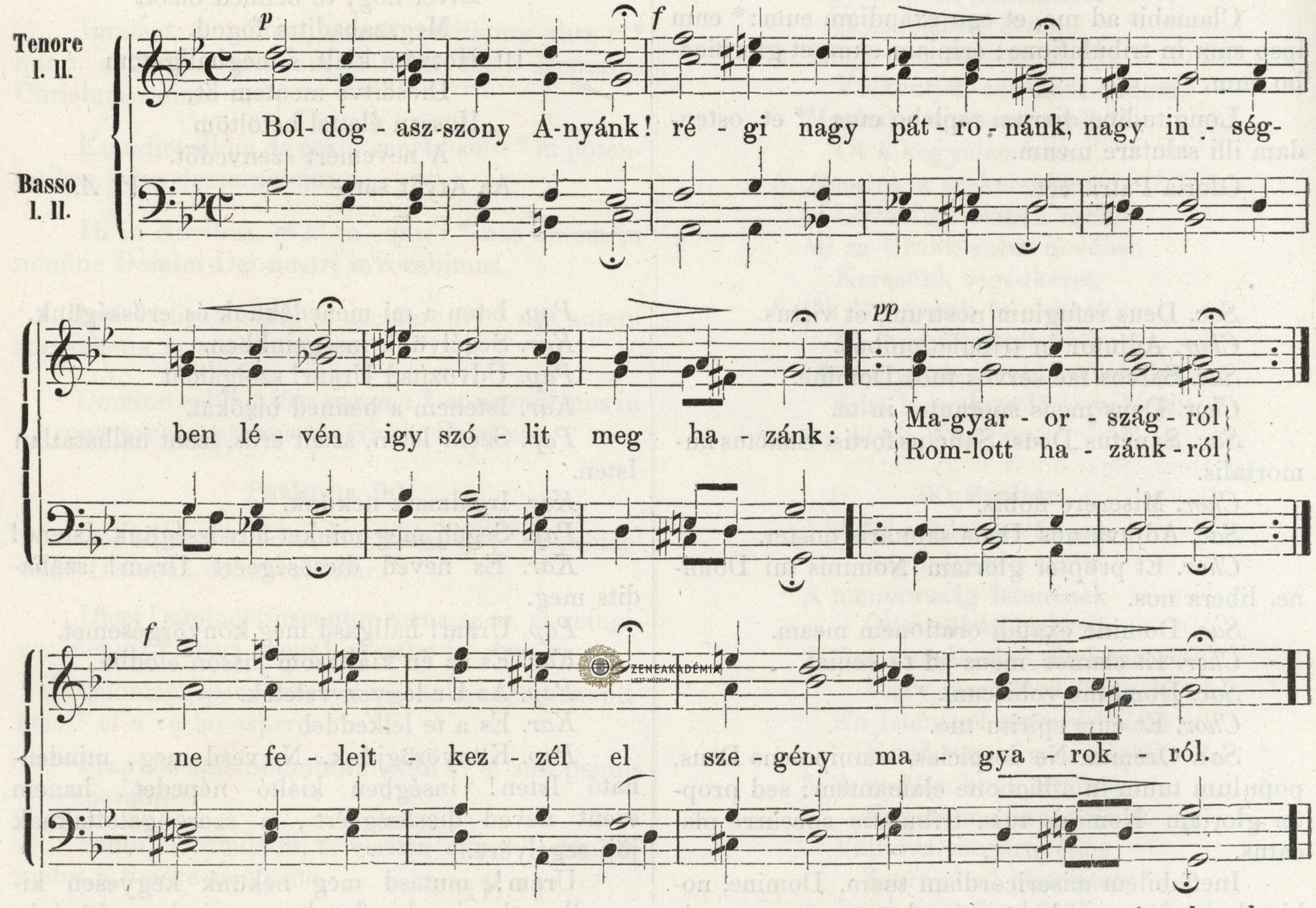
Kar. Amen.

Visszatéröre a kar által énekeltetik:

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

A magyarnép hajdani éneke.

Bús hangon. *Dallama Kaposy Gy-töl.*

2. Oh Atya Istennek kedves szép leánya!
Krisztus Jézus anyja! Szentlélek mátkája!
Magyar országról, stb.

3. Nyisd meg az egeket sok kiáltásunkra,
Anyai palástod forditsd oltalmunkra.
Magyarországról stb.

4. Kegyes szemeiddel tekintsd meg népedet,
Segéljed áldásra magyar nemzetedet.
Magyarországról, stb.

5. Sírnak és zokognak árváknak szívei
Hazánk pusztulásán özvegyek lelkei.
Magyarországról, stb.

6. Vedd el országunkról ezt a sok inséget,
Mikben torkig uszunk, oh nyerj békeséget.
Magyarországról, stb.

7. Irtsd ki, édes anyánk! az eretnekséget,
Magyar nemzetedből a hitetlenséget.
Magyarországról, stb.

8. Hogy mint Isten anyját régen tiszteltenek,
Úgy minden magyarok most is dicsérjenek.
Magyarországról, stb.

9. Tudod, hogy Szent István örökségben hagyott,
Szent László király is minket reád bizott.
Magyarországról, stb.

10. Fiad ellen sokat, megvalljuk, vétettünk,
De csak imádj értünk, s hozzája megtérünk.
Magyarországról, stb.

11. Jézus Fiad előtt könyörögj érettünk,
Mert ha nem cselekszed, egy lábig elveszünk.
Magyarországról, stb.

12. Dicséret, dicsőség legyen az Atyának,
A te szent Fiadnak s Szentlélek mátkádnak
Magyarországról, romlott hazánkról
Ne felejtkezzél el szegény magyarokról.

Kath. Egyh. Énektár.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Más ének.

Dallam: Nincsen a ki megsegítsen.

1. Szűz Mária téjjel-mézzel
Folydogáló öröksége,
Tele jajjal-bajjal, vészszel,
Sír, zokog szent István népe!
Majd meghasad az ég rajtunk,
Földet ingat panaszunk,
Lángfohászszal telve ajkunk:
Isten! légy te vigaszunk!
2. Gyász borult a magyar égre,
Könynyel sózzuk kenyerünket;
Im elér az ostor végre,
A sok bűntett jaj, hogy büntet!
Szűz Mária országára
Óh, nézz le Isten Fia!
Hozz segélyt sok nagy bajára:
Tompuljon a vész nyila.
3. Ránk haragszik az ég és föld,
Égre nézni sem merünk fel,
Minket vétkel a hegy és völgy,
Minden áldást mi üztünk el.
Ments meg, Uram! a veszélytől,
Ránk van fogva fegyvere;
Irgalmadat adjad vértül
Magyarok nagy Istene!
4. Hiszi minden, ki nem hitte,
Érezzük már óh Teremtő,
Boszúálló kezeidbe
Esni-jutni mily rettentő!
Támaszd fel egy szebb jövőnek
Ránk derengő hajnalát,
A boldogság s víg örömnek
Tárd ki aranyajtaját!
5. Tedd hüvelybe véres kardját
Ég-földrázó haragodnak,
Kisértetnek óh ne adj át:
Szemeink, nézd, mint áradnak.
Könynyel telt meg már a mérleg,
Óh kereszten megfeszült!
Szűnjék meg e nagy itélet,
Mely népedre nehezült.
6. Küldj egy angyalt e bús földre,
Ki minden jajt-bajt megszüntet,
S e gyász völgybe áldást öntve
Letörölje bús könyünket.
Szabadíts meg a gonosztól,
Benned bízunk Istenünk!
E bünostor e gyászos tor,
Hogy ne lakjék már velünk!

Szemennyei M.

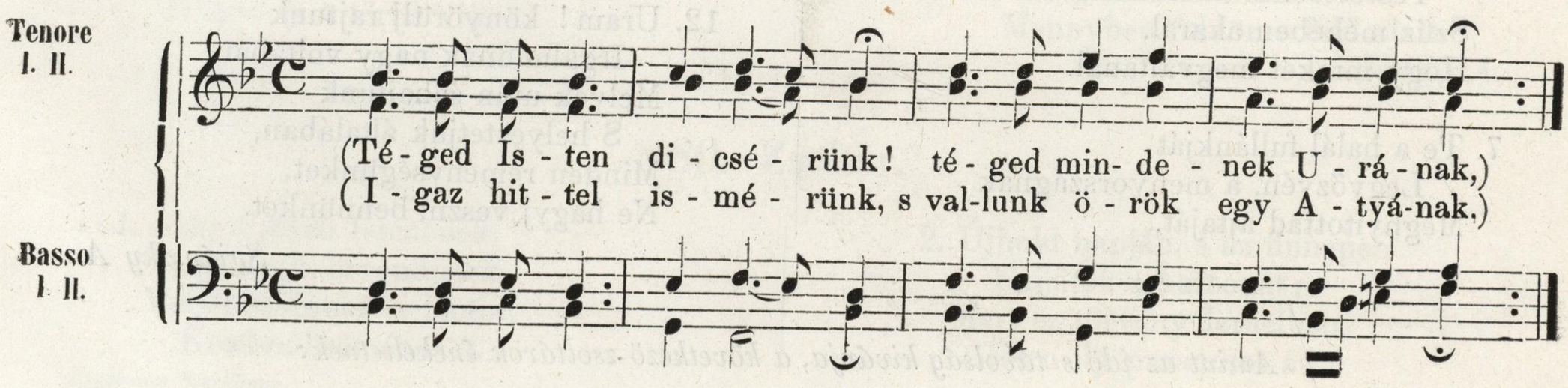
ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

18. HÁLAADÓ KÖRMENET.

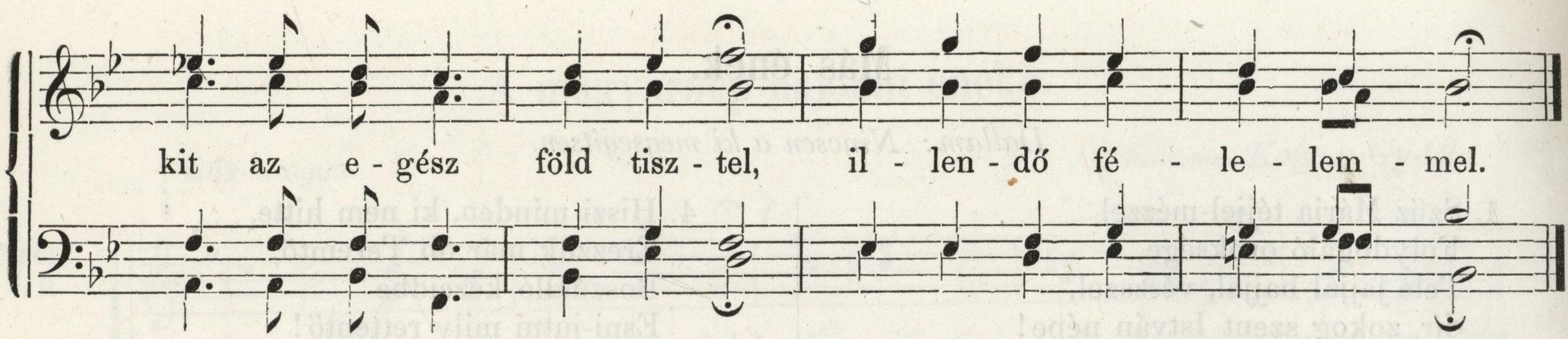
Midőn a körmenet megindul, elöször is énekeltetik a „Te Deum“ (lásd 150 és 167 l. vagy az alább következöt.)

Te Deum.

(Szent Ambrus és Ágoston éneke).

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. Hozzád minden angyalok
Égnek roppant táborával,
Kerubok és Szeráfok
A szenteknek szózatával:
Szüntelen kiáltanak,
Szent, szent, szentnek mondanak.

3. Szent seregek Istene,
Kinek Uri Fölségével,
Mennynek, földnek mindene
Tele van mint jelségével
A te nagyhatalmadnak,
Legfőbb méltóságodnak,

4. Téged az apostolok
És próféták sokasága,
Téged a szent martirok
S igaz hivek társasága,
Mindenütt megvallanak,
Dicsérettel áldanak.

5. Téged mennybeli Atyát,
Tudván dicső hatalmadat,
Mindenek alkotóját,
Szintúgy igaz egy Fiadat,
Áldunk a Szentlélekkel
Egyenlő víg énekkel.

6. Krisztus! dicsőség Ura,
Te amit nem érdemlettünk,
Mint örök Isten Fia,
Testet venni miérettünk
Szűz méhében akarál,
Hogy minket megváltanál.

7. Te a halál fullánkját
Legyőzvén, a menyországnak
Megnyitottad ajtaját,
Ülsz már jobbján szent Atyádnak,
Onnan hogy itéletre
Eljösz, hiszszük végtére.

8. Azért óh nagy királyunk!
Segitsd kérünk szolgáidat,
Kik most térdre borulunk, (letérdelnek)
Magasztalván irgalmidat,
Melyek szerént éltedet
Értünk adád véredet.

9. Engedd, hogy hiveidnek
A mennyei dicsőségben,
Boldogult szenteidnek
Száma között helyök legyen.
Szabadítsd meg népedet
Áldd meg örökségedet.

10. Vezéreld most lelkünket
Tökéletes jámborságra,
Hogy emelhess bennünket
Amaz örök boldogságra,
A hol téged láthassunk
Végnélkül imádhassunk.

11. Naponkint mi tégedet, (felkelnek)
Uram! buzgó szivvel áldunk,
És szentséges Nevedet
Magasztalván felkiáltunk:
Segíts minket e napon,
Bűn reánk ne áradjon.

12. Uram! könyörülj rajtunk
Irgalmidnak nagy voltában,
Melyek után sóhajtunk
S helyeztetjük általában,
Minden reménységünket,
Ne hagyj veszni bennünket.

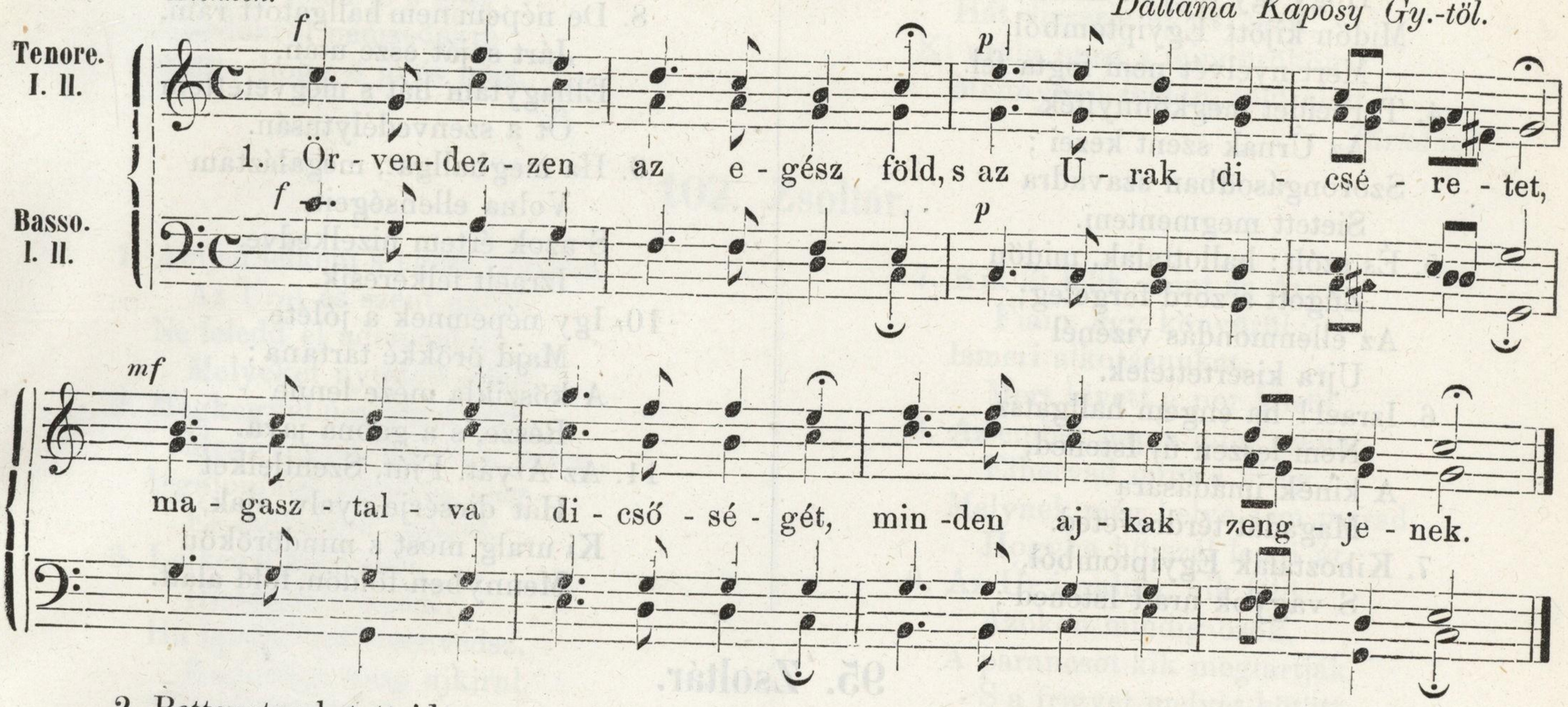
Sujánszky A.

Amint az idö s távolság kivánja, a következö zsoltárok énekeltetnek:

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

65. Zsoltár.

Élénken. *Dallama Kaposy Gy.-töl.*

2. Rettenetesek tetteid
Uram! s vajmi nagy erőd;
Azért ellenid előtted
Lesznek majd hizelkedők.
3. Az egész föld hőn imádjon,
Zengje el dicsénekét:
Isten művét s végzéseit
Megfoghatni ki elég?
4. A tengert szárazzá tette,
S népe azon áthaladt;
Bizton élnek a nemzetek
Szemvigyázása alatt,
5. Kik busítják, a kevélység
Ne szállja meg szívöket;
A nemzetek Istent áldva,
Hallassák éneköket.
6. Ki engem életben tartott,
Szilárdítá léptemet;
Bár tűz által, mint ezüstöt
Próbált, úgy kísérte meg.
7. Nyomorokkal halmozott el
Minket és a tőrbe vitt
Tűzön, vízen átvezetett,
Mégis áldjuk kezeit.
8. Hálát adva és áldozva
Szent házadba bemegyek;
Teljesítem fogadásom,
Mit ajkam igért neked.
9. A mi legkedvesb előtted
Azt feláldozom neked;
Elbeszélem, hogy meghallják,
Kik félnek, mit tett kegyed.
10. Im tehozzád fölemelem
Ajkamat és fejemet;
Ha szivem gonoszt tett volna,
Meghallgatást nem nyerek.
11. De meghallgatott az Isten,
Szavamra figyelmezett;
Áldott legyen az irgalom,
Mely érté kérésemet!
6. Az Atyát, Fiút, Szentlelket
Hát dicsérje nyelv, ajak,
Ki uralg most s mindörökön
Mennyben földön s föld alatt.

Vetzkó A.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM
Főiskola Budapest
2643.

80. Zsoltár.

1. Jákob dicső Istenének,
Ki segít, örvendjetek,
Verjetek dobot és lantot,
Kezdve örömeneket.

2. Újhold napján, s az ünnepen
Fujjátok a harsonát;
Mert ez törvény Izraelben,
Isten ily parancsot ád.

Egyetemes Szerkönyv.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

3. Bizonyságul elrendelte,
Hogy így tegyen Izrael,
Midőn kijött Egyiptomból,
Mert nyelvét nem fogta fel.
4. Terheidet megkönnyíték
Az Úrnak szent kezei ;
Szorongásodban szavadra
Sietett megmenteni.
5. És szólt: hallottalak, midőn
Zúgott a zord förgeteg;
Az ellenmondás vizénél
Ujra kisértettelek.
6. Izrael! ha engem hallgatsz,
Nem leszen új Istened,
A kinek imádására
Magadat térdreveted.
7. Kihoztalak Egyiptomból,
S vagyok urad Istened ;
Kérj bár többet és általam
Majdan azt is elveszed.
8. De népem nem hallgatott rám,
Járt saját esze után,
Elhagytam hát s megvetettem
Őt a szenvedélytusán.
9. Ha meghallgat, megaláztam
Volna ellenségeit,
S azok értem hizelkedve,
Izraelt felkeresik.
10. Igy népemnek a jóléte
Majd örökké tartana ;
A kőszikla méze lenne
Része, s a gabna java.
11. Az Atyát, Fiút, Szentlelket
Hát dicsérje nyelv, ajak,
Ki uralg most s mindörökön
Mennyben földön, föld alatt.

95. Zsoltár.

1. Új dalt Istenünknek! új dalt!
Föld lakói zengjetek,
Áldjátok nevét s kegyéről
Mindig énekeljetek.
2. A népek között csodáit
S fönségét mondjátok el;
Mert nagy és dicséretet csak
Ő, csupán ő érdemel.
3. Rettentőbb az isteneknél:
Mert ez mind csak semmiség,
Jehovah pedig teremtő,
És erről tanú az ég.
4. Gazdag ék s fény jár előtte
Üdv s gyönyör van arczain,
Méltóság ragyog s dicsőség
Szent lakának titkain.
5. Zengjetek magasztaló dalt
Jehováhnak nemzetek!
Áldjátok nevét, s lakába
Ajándékkal menjetek.
6. És eléje ünnepélyes
Köntösben boruljatok;
Rengjen a föld szent szinétől
Mely dicsőséggel ragyog.
7. Hirdessétek szét a népek
Közt, hogy Jehovah király;
Ő a nemzetek birája,
És ha int, a föld megáll.
8. Ég! örülj, vigadjon a föld,
Zúgjon a nagy tengerár;
Rét, liget s mindaz vigadjon,
A mi ott lakást talál.
9. Jehovah előtt örüljön:
Mert jön ő, s itéletet
Tart a népeken, s igaz mind,
Mit felőlök végezett.
10. Az Atyát, Fiút, Szentlelket,
Hát dicsérje nyelv, ajak,
Ki uralg most s mindörökön
Mennyben földön, s föld alatt.

Tárkányi.

99. Zsoltár.

1. Zengjetek vig dalt az Úrnak,
Hűn s vigan szolgáljatok;
És eléje vidor arczczal
S énekkel járuljatok,
2. Ismerjétek el, hogy Isten
Jehovah, s ő alkotott
Minket, s nem mi minmagunkat,
Ő nyájába fogadott.
3. Csarnokába őt imádva
És dicsérve lépjetek;
Szent nevének hő kebellel
Hála dalt zenegjetek.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

4. Szent kegyének nincs határa
Mert az Isten jó s igaz;
Nemzedékről nemzedékre
Száll: hogy ő jó és igaz.

5. Az Atyát, Fiút s Szentlelket
Hát dicsérje nyelv, ajak,
Ki uralg most s mindörökön
Mennyben földön, föld alatt.

Tárkányi.

102. Zsoltár.

1. Áldjad lelkem s egész bensőm
Az Urat és szent nevét,
Ne feledd el adományit.
Melyeket nyujtott feléd.
2. Megkegyelmez büneidért,
Meggyógyít, ha vagy beteg;
Irgalommal koronáz meg
És megmenti éltedet.
3. Lelkedet fölékesíti,
Ifjuságod felvidul;
Ha igaztalanul szenvedsz,
Kegyelem zeng ajkirul.
4. Mózes által kijelenté
Izraelnek útait;
Végnélküli irgalmában
A teremtmény bízhatik.
5. Nem tart haragot örökké,
Örökké nem fenyeget;
Nem cselekszik bűnünk szerént,
Bár nyomja a mérleget.
6. Irgalma az őt félőkön
Magas, mint ég föld felett!
Gonoszságink oly hoszak, mint
Napnyugattól a kelet.
7. Kik őt félik, mint az Atya
Fiain, úgy könyörül;
Ismeri alkotásunkat,
Mert kivett a por közül.
8. Az ember napja mint széna,
Elhervad mint a virág,
Melynek még helye sem marad,
Hogyha hő szél lengi át.
9. Az Úr irgalma, kik félik,
Azokon mindig örök,
A parancsot kik megtartják
S a frigyet melyet kötött.
10. Mennyben helyezte el székét
És minden felett uralg;
Angyalok tehát áldjátok,
Ha halljátok az Urat.
11. Alkotmányi áldjátok őt!
Áldjátok minden helyen!
Te is lelkem száilj magasba,
És dicsérjed szüntelen!
11. Az Atyát, Fiút, Szentlelket,
Hát dicsérje nyelv, ajak,
Ki uralg most s mindörökön
Mennyben földön föld alatt.,

Vetzkó A.

116. Zsoltár.

1. Dicsérjétek minden népek
Istent, mert irgalmat ad,
És az Urnak igazsága
Mindörökre fenmarad.

2. Az Atyát, Fiút, Szentlelket,
Hát dicsérje nyelv, ajak,
Ki uralg most s mindörökön
Mennyben földön, föld alatt.

148. Zsoltár.

1. Alleluja a magasban!
Az Urnak most zengjetek
Dicséneket, ti angyalok
És mennyei seregek!
2. Dicsérjétek őt nap, és hold,
Dicsérjétek csillagok!
Egek egei s viz gyöngye,
Mely a felhőben ragyog.

3. Mert ha ő szól, szent parancsa
Mindeneket megteremt;
Törvényei átöveznek
Multat jövőt és jelent.
4. Tenger szárnya s minden örvény
Hőn dicsérjék az Urat!
Tűz, eső, hó, jég, forgószél,
Mert parancsot az Úr ad.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Hegyek, halmok és gyümölcsfák
Égignyúló czéderek,
Vadállatok, barmok, kígyók
És madarak zengjetek!
6. Föld királyi s minden népek,
Fejedelmek és birák,
Vének, ifjak, szűzek jertek
Dicsőítni a királyt!
7. Mert dicsérete magasztos,
Neve van ég s föld felett:
Mért Izrael, az ő népe
Zeng vigságos éneket.
8. Az Atyát, Fiút, Szentlelket
Hát dicsérje nyelv, ajak,
Ki uralg most s mindörökön
Mennyben, földön, föld alatt.

Vetzkó A.

149. Zsoltár.

1. Énekeljetek az Urnak
Hálatelt uj éneket;
Szentek gyülekezetében
Dicséretet zengjetek!
2. Örvendjen Izrael abban,
A ki őtet alkotá;
Királyukban vigadjanak
Sion fiai soká.
3. Dicsérjék szép énekekben
Dob hárfával nagy nevét:
Mert az Úr népét szeretve
Nyújt szabadságot, segélyt.
4. Dicsőségben örvendenek
A szentek győztük után;
Nyughelyeiken vigadnak
Gyönyört lelve ég Urán.
5. Istent magasztalja ajkuk,
Új csatára kész kezök,
Hogyha ismét feltámadnak
A népek majd ellenök.
6. Hogy királyit lánczra verjék,
Bilincsre nemeseit;
Az itélet szerént tévén,
Ez dicsőjti szenteit!

Vetzkó. A.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

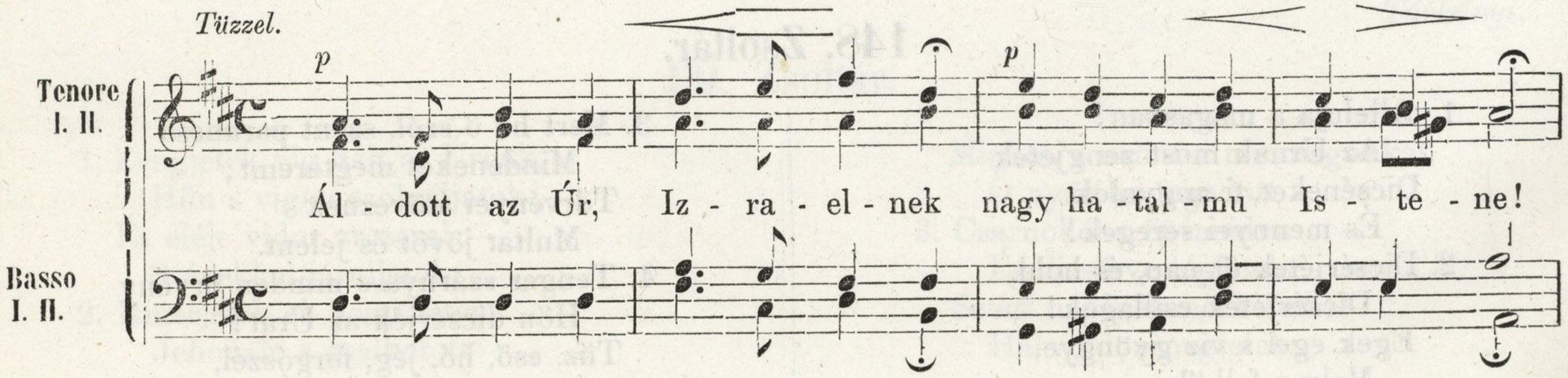
150. Zsoltár.

1. Áldjátok Istent lakában
És hatalma édenén;
Áldjátok remek művében,
És nagysága tengerén!
2. Áldjátok őt harsanással
És a hárfahangokon;
Zsoltárok szent zengzetével
És ihletett ajkakon.
3. Áldjátok őt a czimbalom
Gyönyörtele húrjain;
Dicsérje őt minden élő
E föld szűk határain.
4. Az Atyát, Fiút, Szentlelket
Hát dicsérje nyelv, ajak!
Ki uralg most s mindörökön
Mennyben, földön, föld alatt

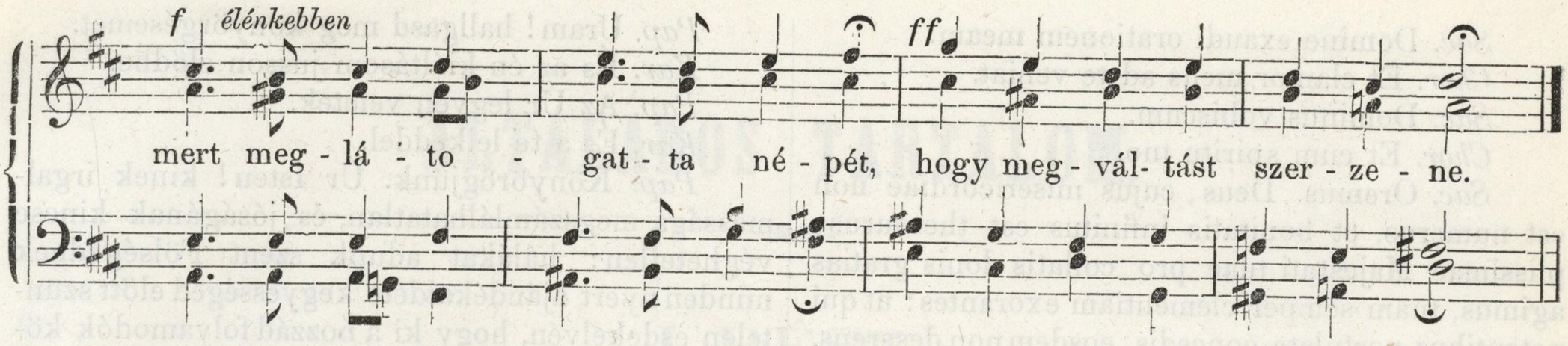
Sujánszky A.

Zakariás éneke.

Dallama Kaposy Gy-töl.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

2. Dávid szolgája lakában
Hatalmát fölemelé,
Honnét az üdv nagy kegyelme
Sugárzék népe felé.
3. A próféták ajka által
Ezt öröktől hirdeté,
Midőn őket az egekből
Szentlelkével ihleté.
4. Hogy ellenségink kezéből
S azoktól, kik ellenünk
Gyülölséget tápláltanak,
Majd szabadulást nyerünk.
5. A szövetség folytán, melyet
Ősatyáinkkal kötött,
Irgalma és szent kegyelme
Hozzájok leve örök.
6. Ábrahámnak megesküdött,
És eskűje szent s igaz;
Mert nekünk is gyermekinek
Hűn megfogja adni azt.
7. Ha ellenséginktől bátran
S híven szolgálunk neki:
Igazságban és szentségben
A mint ő kijeleli.
8. És te, gyermek! a fölséges
Prófétája lesz neved:
Szent arczáját megelőzve
Utját te készítgeted.
9. Az üdvösség szent tanára
Oktatod a népeket,
Hogy Isten irgalma által
Bűnbocsátást nyerjenek.
10. Ez irgalom, melyel minket,
Mostan meglátogatott:
Az örök igazság napja,
Mely az égből támadott.
11. Hogy kiket a halál árnya
És sötétség befedett,
Megvilágosítva lássák
Rejtett Istenségedet.
12. És a békesség vallásán
Örömmel járhassanak,
Téged pedig újra áldjon
S magasztaljon szív, ajak!
13. Az Atyát, Fiút, Szentlelket
Hát dicsérje nyelv, ajak!
Ki uralg most s mindörökön
Mennyben, földön, föld alatt.

Vetzkó A.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

A kitüzött helyre érvén, a következö énekek és imák mondatnak:

Sac. Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum.

Chor. Et laudabilis et gloriosus in saecula.

Sac. Benedicamus Patrem, et Filium, cum Sancto Spiritu.

Chor. Laudemus, et superexaltemus eum in saecula.

Sac. Benedictus es Domine Deus, in firmamento coeli.

Chor. Et laudabilis, et gloriosus et superexaltatus in saecula.

Sac. Benedic anima mea Domino.

Chor. Et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Pap. Áldott vagy Úr Istene atyáinknak!

Kar. Dicséretes és dicsőséges örökké!

Pap. Áldjuk az Atyát és Fiút a Szentlélekkel

Kar. Dicsérjük és magasztaljuk őt örökké!

Pap. Áldott vagy Úr Isten az ég erősségében.

Kar. Dicséretes dicsőséges és felmagasztalt örökké.

Pap. Áldjad lelkem az Urat!

Kar. És ne feledd el sok jótéteményeit!

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Sac. Domine exaudi orationem meam.
Chor. Et clamor meus ad te veniat.
Sac. Dominus vobiscum.
Chor. Et cum spiritu tuo.
Sac. Oremus. Deus, cujus misericordiae non est numerus, et bonitatis infinitus est thesaurus: piissimae Majestati tuae pro collatis donis gratias agimus, tuam semper clementiam exorantes: ut qui petentibus postulata concedis, eosdem non deserens, ad premia futura disponas.

Deus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere.

Deus, qui neminem in te sperantem nimium affligi permittis, sed pium precibus praestas auditum: pro postulationibus nostris, votisque susceptis gratias agimus, te piissime deprecantes; ut a cunctis semper miniamur adversis. Per Dominum.

Chor. Amen.

Pap. Uram! hallgasd meg könyörgésemet.
Kar. És az én kiáltásom jusson elődbe.
Pap. Az Úr legyen veletek.
Kar. És a te lelkeddel.
Pap. Könyörögjünk. Úr Isten! kinek irgalmassága megszámlálhatatlan, és jóságának kincse véghetetlen: hálákat adunk szent Fölségednek minden nyert ajándékaidért, kegyességed előtt szüntelen esdekelvén, hogy ki a hozzád folyamodók könyörgését meghallgatod, őket soha el nem hagyván, az örökké tartó jutalmakra elrendeljed.

Úr Isten! ki a hivek szíveit a Szentlélek felvilágositása által tanítottad: adjad kérünk, hogy ugyanazon Szentlélekben igazat óhajtsunk, és annak vigasztalásában mindenkor örvendhessünk.

Úr Isten! ki a benned bizók közől senkit tulságosan gyötörtetni nem engedsz, hanem kéréseiket kegyesen meghallgatod: kegyességeidért és elvett adományaidért hálát adunk, téged alázatosan kérvén, hogy minden bajban szüntelen meg erősíttessünk. A mi Urunk.

Kar. Amen.

Visszatéröre a menet nem énekelt zsoltárok énekelendök.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

19. UTASÍTÁS A SZENT EREKLYÉK ÁTVITELÉBENI KÖRMENETEKRŐL.

A templom és az utak, hol a szent ereklyék átvitetnek, ékesíttessenek fel. A papok és szolgálattevök fehér vagy piros ruhába öltözve, kezökben égö gyertyákkal éneklik a karral együtt a Mindenszentek Litániáját, a „Téged Isten dicsérünk“ és a hálaadó körmenetekben elöforduló örömzsoltárokat, vagy azon szentröl való éneket.

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ÁLTALÁNOS TARTALOM.

I. RÉSZ.

	Lap.
1. Gyertyaszentelő boldogasszony ünnepén gyertyaszentelési szertartás és körmenet	1
2. Hamvazó szerdán hamuszentelés	9
3. Virágvasárnapján pálmaszentelés és körmenet	14
„ Passio	26
4. Nagycsütörtökön mise és oltárlefosztás	46
5. Nagypénteki szertartások	50
„ Passio	53
„ Szent keresztút	81
Jeremiás próféta siralmai Nagycsütörtökre	93
„ „ „ Nagypéntekre	99
„ „ „ Nagyszombatra	105
6. Nagyszombat délelőtti szertartások	113
„ esti föltámadás	146
7. Búzaszentelési szertartás Márk napján	154
8. Keresztjáró napokon a körmenetek rendtartása	169
9. Urnapján az ünnepélyes körmenet rendtartása	182

II. RÉSZ.

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

	Lap.
10. Körmenet esőért	196
11. Körmenet tiszta időért	200
12. Imák a vészidő távozásáért	204
13. Szükség és éhs ég idején mondandó imák	107
14. Körmenet halandóság és vészhalál idején	209
15. Háboru idején tartandó litániák	213
16. Imák a hitetlenek, eretnekek vagy törökök elleni harczban	216
17. Körmenet akárminő inségben	221
18. Hálaadó körmenet	225
19. Utasítás a szent ereklyék átvitelébeni körmenetről	232

Részletes tartalom betűsorban.

	Lap.
A husvéti szent Báránynak	165
Ajkainkról hálaének	123
A keresztfán függött Jézus	169
A ki a fölséges Urnak	222
A kintenger lezajlott	141
Atya Fiú Szentlélek egy Isten	179
A szeretet asztalához	46
Az asszonyok szülötti közt	163
Az Ige megtestesülvén	158
Az Ige ki mennyből lejött	188
Ájtattal imádlak	193
Áldjad lelkem s egész bensőm	229
Áldjátok Istent lakában	230
Álleluja a magasban	229
Áldott az Úr Izraelnek	230
Álla a keserves anya	91
Boldog asszony anyánk	224
Boldog vagy szent Szűz Mária	161
Bús magyarok nagy asszonya	199
Bűnös lélek, sírj oh kérlek	82
Dicsérjétek minden népek	142—229
Dicsérd Sion Megváltódat	187
Dicsőség és dicséret	24
Egybegyűltek a zsidók és főpapok	16

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

	Lap.
Elhagyott minden barátom	101
E szent ünnepnapon	185
Ez nagy szentség volóban	195
Ékesitsd Sion hajlékod	6
Élet, s halálnak Ura	215
Énekeljetek az Urnak	230
Én nemzetem zsidó népem	73
Fák királya szentséges kereszt	71
Fel dicsérjük a nagy Istent	196
Fel Sion dicsérd az Istent	204
Föltámadtam s veled vagyok	148
Föltámadt Krisztus e napon	149
Föl tehozzád az egekbe	201
Gyászbaborul Isten csillagvára	78
Hallgass meg minket Úr Isten	9—154
Hallgasd meg, hallgasd meg	178
Hallgasson meg minket az Úr	221
Hosanna üdv neked	26
Hogy ha vész borong felettünk	213
Irgalmadért esengve	139
Istenem te megvizsgáltál	147
Istenem midőn haragszol	209
Isten szent örökségedbe	216
Jákob dicső Istenének	227
Jeruzsálem városában	8
Jer már édes reményünk	76
Jézus az olajfák hegyén	95
Jézus Krisztus követői élén	22
Jézus szenvedéséről	81
Kedves népem mond meg nékem	70
Kelj fel Uram esdve kérünk	4
Keseregjünk az egekkel	75
Keresztények sírjatok	80
Ki negyven nap előtt	7
Királyi zászlók lobognak	74
Légy óh Isten irgalommal	200
Litánia Mindenszentekről (Nagyszombatra)	136
Litánia Mindenszentekről (Búzaszentelésre	155
Litánia Jézus szentséges nevéről	179
Magasztalja s áldja lelkem	144
Megváltó királyunk elébe	23
Mennynek királyné asszonya	152

	Lap.
Menjetek egész világra	160
Megváltásunk óhajtásunk	191
Mért aluszul szent Istenünk	146
Mért remegtek Szentlélek vitézi	220
Mi gyarló emberek kik e földön	13
Mint a szép hűvös patakra	132
Mint a bárány megölésre	107
Minden alkotmányok az Urat	190
Mondj éneket zengő nyelvem	183
Nagy Isten im vészes felhő	206
Nagy felségü Isten	208
Nemzetek világossága	3
Nincsen a ki megsegítsen	197
Oh ég oh föld halljátok meg	129
Oh hallgass meg buzgón kérünk	211
Oh szerencsés bűnös ember	81
Öltözzünk fel gyász ruhába	11
Örülj örvendezz szent Szűz	153
Örvendezzen az egész föld	227
Pásztorom a jó nagy Isten	207
Siralomház Jeruzsálem	79
Szállj e siralmas házba	77
Szent, szent, szent a seregeknek	18
Szent vagy Uram szent vagy	187
Szentséges szűz Mária téged	202
Szép szőllőm én ültetélek	127
Szombat este az Úr Jézus	143
Szűz Mária téjjel mézzel	225
Téged Isten magasságban	150
Téged Isten dicsérünk, téged Urnak	167
Téged Isten dicsérünk, téged mindenek	225
Törödelmes szivvel hozzád	181
Új dalt Istenünknek, új dalt	228
Uram hallottam szavadat	50
Uram szabadits meg engem	52
Üdvözlégy Krisztusnak drága	184
Üdvözlégy édes Jézusunk	192
Világ Mégváltója	165
Zengjünk Dávid nagy Fiának	14
Zengjetek vig dalt az Urnak	228
Zöld olajfa ágat törtek	21

Zeneművészeti Főiskola * Budapest *

Orsz. M. ... Főiskola ... ARA

Leltár ... 1943 nov hó

2244 alatt.

1982

ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

ZENEAKADÉMIA
ZENEMŰVÉSZETI MÚZEUM